3065
Ε.Δ.Κ.Ε. Αθηνών

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Ε' — ΤΕΥΧΟΣ Α' — ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1973

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**

Ἀντιπρόεδροι: **Α'**, Δήμαρχος Πειραιῶς κ. **Ἀριστείδης Σκυλίτσης.**
Β', Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. **Ἀριστείδης Πετράκης.**

Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**

Ἔφορος: Δήμαρχος Λαρίσης κ. **Ἀθανάσιος Μεσσήνης.**

Σύμβουλοι: Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης,** καὶ Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου,** καὶ
Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους - Ἀρκαδίας κ. **Ἀναστ. Ροζολῆς,** καὶ Δολιανῶν - Ἰωαννίνων κ. **Κ. Νταφόπουλος.**

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**
Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Μέλη: Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης** καὶ Δήμαρχος Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.**

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Χρ. Εὐαγγελᾶτος καὶ **Δημ. Μπλέτσας.**

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἀθανάσιος Κάτσος, Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΛ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 3214826

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΝ — ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ — ΟΡΓΑΝΑ

(Ἀπόσπασμα ἐξ εὐρυτέρας μελέτης)

Ὑπὸ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΓΑΛΑΝΗ, Πρωτοδίκου

Τὸ Κράτος εἶναι ὁ μόνιμος διαβιῶν λαὸς ἐν ὡρισμένῃ χώρᾳ, ὠργανωμένος εἰς νομικὸν πρόσωπον ἀσκοῦν ἐπὶ τῶν μελῶν του αὐτοδύναμον πολιτικὴν ἐξουσίαν.

Θεωρίαι πολλαὶ ἔχουν ἀναπτυχθῆ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔννοιαν τοῦ Κράτους. Ἐξ αὐτῶν ὡς ἐπικρατέστεραι εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς πολιτειολογίας θεωροῦνται ἡ θετικὴ θεωρία, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ κράτος ὑπολαμβάνεται ὡς πραγματικὸν γεγονὸς καὶ ἡ θεωρία τῆς νομικῆς προσωπικότητος.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπαιτεῖται ὕπαρξις φυσικῶν προσώπων διὰ τὴν ἐξωτερίκευσιν τῆς βουλήσεως τοῦ κράτους, τὰ δὲ πρόσωπα ταῦτα ἀποκαλοῦνται ὄργανα τοῦ κράτους καὶ εἶναι, εἴτε μονομελῆ εἴτε συλλογικὰ ἀναλόγως τοῦ τρόπου καθ' ὃν δρῶσι. Περαιτέρω τὰ ὄργανα ταῦτα ἔχουν καταταγῆ εἰς ὑπηρεσίας καὶ ἔχουν κατανεμηθῆ αἱ ἁρμοδιότητες τούτων τοπικῶς. Πάντα δὲ ταῦτα ὡς καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων ἄγουν εἰς διαμόρφωσιν διαφορετικοῦ συστήματος διοικητικῆς ὀργανώσεως τῆς πολιτείας.

Οὕτως ἔχομεν τὸ συγκεντρωτικὸν διοικητικὸν σύστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ διοικητικὴ λειτουργία ἀσκεῖται ὑπὸ ἑνὸς διοικητικοῦ μηχανισμοῦ ἀποτελουμένου ὑπὸ ὀργάνων δρώντων ἐν ὀνόματι τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ κράτους καὶ λαμβανόντων ἀποφάσεις ἐκτελεστάς. Ὅσάκις ὁ μηχανισμὸς τῆς διοικήσεως ἑδρεύει εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἔχομεν τὸ ἄκρατον συγκεντρωτικὸν σύστημα, ἐὰν ὅμως ἐκτὸς τῶν ὀργάνων τοῦ κέντρου ὑφίστανται καὶ ἕτερα τοιαῦτα τοποθετημένα μακρὰν τοῦ κέντρου εἰς διαφόρους διοικητικὰς περιφερείας μὲ ἐξουσίαν λήψεως ἐκτελεστῶν ἀποφάσεων, ἔχομεν τὴν ἀποκέντρωσιν ἐντὸς τοῦ συγκεντρωτικοῦ συστήματος. Διάφορον τῶν ἀνωτέρω εἶναι τὸ σύστημα τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ διοικητικὴ λειτουργία τῆς πολιτείας διαμοιράζεται μεταξὺ ὀργάνων ἐκπροσωπούντων πολλὰ αὐτοτελῆ νομικὰ πρόσωπα. Τοιαῦτα εἶναι : οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες καὶ τὰ διάφορα ἄλλα ἀσκοῦντα διοίκησιν νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, πανεπιστήμια, νοσηλευτικὰ ἱδρύματα κ.λπ.

Οὕτω κατὰ τὸ συγκεντρωτικὸν σύστημα αἱ ἐφ' ἑκάστου θέματος διοικητικῆς ἐνεργείας ἀποφασιστικαὶ ἁρμοδιότητες, ἔστω καὶ περὶ ζητημάτων διοι-

κητικῶν περιφερειῶν, εἶναι κατὰ κανόνα ἐμπεπιστευμέναι εἰς τὰ οἰκεῖα διοικητικὰ ὄργανα τοῦ κέντρου.

Τοὐναντίον κατὰ τὸ ἀποκεντρωτικὸν σύστημα αἱ καθ' ἕκαστον κλάδον τῆς διοικήσεως ἀποφασιστικαὶ ἁρμοδιότητες, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ζητημάτων ἐντετοπισμένης σημασίας, ἀφορώντων εἰς διοικητικὰς περιφερείας ἀνατίθενται εἰς πολυαρίθμους κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον περιπτώσεις εἰς διοικητικὰ ὄργανα ἐδρεύοντα ἐν ταῖς περιφερείαις. Στοιχεῖον τοῦ ἀποκεντρωτικοῦ συστήματος εἶναι ἡ παρὰ περιφερειακοῖς ὀργάνοις ὕπαρξις ἀποφασιστικῆς ἁρμοδιότητος, ἤτοι ἡ δυνατότης τούτων νὰ προβαίνουν εἰς ἐνεργείας ἀφ' ἑαυτῶν ἐκτελεστάς, καὶ μὴ τελούσας ὑπὸ ἔγκρισιν τῆς κεντρικῆς διοικήσεως (Παπαχατζῆ, Σύστημα τοῦ ἐν Ἑλλάδι Διοικητικοῦ Δικαίου, 50). Τὴν ἀποκέντρωσιν διαστέλλομεν εἰς γενικήν, ὅταν ἀσκῆται ὑπὸ ὀργάνων γενικῆς ἁρμοδιότητος (Διοικηταί, Νομάρχαι, Ἔπαρχοι) καὶ εἰδικήν, ὅταν τὰ ὄργανα τὰ ἀσκοῦντα ταύτην εἶναι εἰδικῶν κλάδων (Ἐπιθεωρηταὶ Ἐκπαιδεύσεως κλπ.).

Ἀμιγὲς συγκεντρωτικὸν σύστημα ἐκ τῶν πραγμάτων εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ, διασπώμενον, ἀφ' ἑνὸς διὰ τῆς ἀποκεντρώσεως, ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς αὐτοδιοικήσεως, ἤτοι διὰ τῆς παραχωρήσεως αὐτοτελοῦς διοικητικῆς δράσεως εἰς ἰδιαιτέρους ὀργανισμοὺς ἔχοντας ἰδίαν νομικὴν ὑπόστασιν. Ἀληθῶς εἰς τὰ σύγχρονα κράτη ἀπαιτεῖται ἐκτεταμένη δρᾶσις τῆς διοικήσεως καὶ κατ' ἀνάγκην μέγα μέρος τῶν ὑποθέσεων δευτερευούσης ἰδίᾳ σημασίας ποὺ παρουσιάζουν τοπικὸν ἐνδιαφέρον, θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζωνται ὑπὸ ὀργάνων, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐπὶ τόπου καὶ τελοῦν ἐν πλήρει γνώσει αὐτῶν καὶ τῶν εἰδικῶν ὅρων καὶ συνθηκῶν.

Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον ἡ κρατικὴ διοίκησις ἀσκεῖται τὸ μὲν ὑπὸ ὀργάνων ἐδρευόντων εἰς τὸ κέντρον ταύτης ἔνθα ἡ κυβέρνησις, τὸ δὲ ὑπὸ περιφερειακῶν τοιούτων, τὰ ὁποῖα εἶναι κατεσπαρμένα εἰς διαφόρους διοικητικὰς περιφερείας τοῦ κράτους. Διὰ τοῦ ὡς ἄνω τρόπου τῆς ὀργανώσεως ἀπαλάσσονται τὰ ὄργανα τοῦ κέντρου τοῦ φόρτου τῶν ἀπείρων ὑποθέσεων καὶ ἐπιτυγχάνεται ἡ ταχυτέρα διεκπεραίωσις τούτων, δεδομένου ὅτι τὰ περιφερειακὰ ὄργανα λαμβάνουν ἄμεσον ἀντίληψιν τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐπιτευχθείσης εἰς ἕκαστον θέμα λύσεως καὶ εὐκόλως δύνανται παρακολουθοῦντα ἀποτελέσματα νὰ τροποποιήσουν ἐπὶ τὸ καλύτερον τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασίν των, ἐνῷ τοιοῦτόν τι εἶναι δυσχερὲς διὰ τὰ ὄργανα τοῦ κέντρου. Βεβαίως ὑφίστανται θέματα διὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῶν ὀργάνων τῆς κεντρικῆς διοικήσεως ἰδίᾳ δὲ τοῦτο καθίσταται ἐμφανὲς ὁσάκις ἅπτονται εἰδικοῦ κλάδου τῆς διοικήσεως καὶ αἱ περιφερειακαὶ ἀρχαὶ στεροῦνται κατ' ἀνάγκην ἐμπειρίας.

Ὡσαύτως δέον νὰ ἀποφασίζουν τὰ συλλογικὰ ὄργανα τοῦ κέντρου ἀπαρτιζόμενα ἐξ εἰδικῶν προσώπων, ὁσάκις ἀφοροῦν λίαν ἀξιόλογα ἀντικείμενα ἀποφασιστικῆς ἁρμοδιότητος. Διὰ τοῦτο ὁ νομοθέτης καθιέρωσε τὴν ἀποκέντρωσιν εἴς τινα θέματα καὶ εἰς ἄλλα ἐφαρμόζει τὸ συγκεντρωτικὸν σύστημα

ἐπιτυγχάνων οὕτω συγκερασμὸν διὰ τὴν καλυτέραν διοίκησιν. Πέραν δὲ τῆς ἀποκεντρώσεως, ἔχομεν καὶ τὴν αὐτοδιοίκησιν, διὰ τῆς ὁποίας λύονται θέματα τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀπαλλασσομένης τῆς κεντρικῆς διοικήσεως ἐκ τῆς ἀσχολίας τούτων. Οἱ δὲ κάτοικοι τῶν ἐπὶ μέρους περιφερειῶν (νομῶν, δήμων, κοινοτήτων) αὐτοδιοικοῦνται μὲ τὴν θέλησιν τῆς πλειοψηφίας τῶν παρ' αὐτῶν ἐκλεγέντων ὀργάνων, ἅτινα καὶ ἀποφασίζουν ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ θεμάτων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω περαίνεται, ὅτι συγκεντρωτικὸν σύστημα καὶ ἀποκέντρωσις νοουμένη ὡς αὐτοδιοίκησις ἢ κυρίως ἀποκέντρωσις δύνανται νὰ συνυπάρξουν καὶ ἐπιβάλλεται μάλιστα πρὸς τοῦτο, ἡ δὲ ἐπιτυχὴς λειτουργία αὐτῶν καὶ ὁ συγκερασμὸς τῶν ἁρμοδιοτήτων θέλει ἐπιφέρει τὴν πραγμάτωσιν χρηστῆς καὶ καρποφόρου διοικήσεως.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1845 καὶ ἐφ' ἑξῆς ἐξεδόθησαν διάφοροι νόμοι καὶ ἐφηρμόσθη διοικητικὴ ἀποκέντρωσις διὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν νομαρχῶν καὶ τῶν γενικῶν διοικητῶν, τὸ δὲ Σύνταγμα τοῦ 1927 καθιέρωσε ρητῶς τὴν ἀποκέντρωσιν διὰ τοῦ ἄρθρου 108. Ὁμοίως καθιέρωσε τὴν διοικητικὴν ἀποκέντρωσιν τὸ Σύνταγμα τοῦ 1952 ἐν ἄρθρῳ 99. Τέλος ἐκτενέστερον καὶ τὸ ἰσχῦον σύνταγμα ἐν ἄρθρῳ 120 ὁρίζει, ὅτι ἡ διοίκησις τοῦ κράτους ὀργανοῦται κατὰ τὸ ἀποκεντρωτικὸν σύστημα. Κατὰ διαστήματα ἄπειροι νόμοι ἔχουν ἐκδοθῆ δι' ὧν ἀνετέθησαν εἰς περιφερειακὰ ὄργανα ἁρμοδιότητες ἀποσπασθεῖσαι ἐκ τῶν τοιούτων τῶν κεντρικῶν ὀργάνων.

Ὡς σπουδαιότερος πάντων θὰ δύναται νὰ ἀναφερθῆ τὸ ἀπὸ 5.8.1949 βασιλικὸν διάταγμα ἐκδοθὲν κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Α.Ν. 893/1949 «περὶ νομαρχῶν, ἐπάρχων, νομαρχιῶν καὶ γραφείων ἐπάρχων» τὸ ὁποῖον ἐκωδικοποίησε τὰς μέχρι τότε ἰσχυούσας διατάξεις νόμων. Ἐσχάτως ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 539/1970 νομοθετικὸν διάταγμα «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» διὰ τοῦ ὁποίου ἀνετέθησαν κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τούτου ἅπασαι αἱ ἁρμοδιότητες τῶν ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου ἀναφερομένων Ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, Γεωργίας, Βιομηχανίας, Ἐμπορίου, Ἐργασίας, Δημοσίων Ἔργων, καὶ Συγκοινωνιῶν εἰς τοὺς νομάρχας, πλὴν ἐκείνων αἵτινες διετηρήθησαν ὑπὲρ τῶν οἰκείων ὑπουργῶν ἢ προϊσταμένων τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων καὶ ὑπὲρ τῶν περιφερειακῶν ἀρχῶν διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, ὡς τοιούτων νοουμένων τῶν περιφερειακῶν ἀρχῶν ἢ ὑπηρεσιῶν ἢ περιφερειακῶν ὀργάνων, ὧν ἡ ἁρμοδιότης ἐκτείνεται ἐπὶ πλειόνων τοῦ ἑνὸς νομοῦ. Περαιτέρω ἐν παραγρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 1 Ν.Δ. 532/70 παρεσχέθη δικαίωμα, ἵνα ἁρμοδιότητες διατηρηθεῖσαι κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὲρ τῶν ὑπουργῶν ἢ ἄλλων ἀρχῶν διὰ Β.Δ. ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ ἁρμοδίου κατὰ περίπτωσιν ὑπουργοῦ, νὰ μεταβιβάζωνται εἰς τὸν νομάρχην ἢ εἰς τὰς περιφερειακὰς ἀρχὰς διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου.

Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρω νόμου ἐξεδόθησαν τὰ κάτωθι διατάγματα, δι' ὧν ὁρίζονται αἱ διατηρούμεναι ὑπὲρ τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν κεντρικῶν ὑπηρε-

σιῶν ἁρμοδιότητες : 703/70 διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, 704/70 διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, 705/70 διὰ τὸ Γεν. Λογιστήριον, 706/70 διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, 707/70 διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, 708/70 διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου, 709/70 διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, 710/70 διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, 711/70 διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας, 712/70 διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων καὶ 713/70 διὰ τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀνωτέρω νόμου, ὅστις ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν διοικητικὴν ἀποκέντρωσιν, πᾶσαι αἱ ἁρμοδιότητες τῶν περιφερειακῶν ἀρχῶν νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου, ὡς τοιούτων νοουμένων τῶν περιφερειακῶν ἀρχῶν ἢ ὑπηρεσιῶν ἢ περιφερειακῶν ὀργάνων, ὧν ἡ ἁρμοδιότης ἐπεκτείνεται ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ νομοῦ, μετεβιβάσθησαν εἰς τὸν νομάρχην, πλὴν ἐκείνων αἵτινες ἐξηρέθησαν διὰ τῶν εἰρημένων βασιλικῶν διαταγμάτων (ἄρθρον 2 παρ. 1 Νομοθ. Διατ. 1532/70).

Τέλος διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἰδίου νόμου καθιερώθησαν καὶ ὑπηρεσίαι διανομαρχιακοῦ ἐπιπέδου συνολικῶς ἑπτά, μὲ ἕδρας τὰς Ἀθήνας, Θεσσαλονίκην, Πάτρας, Λάρισαν, Ἰωάννινα, Καβάλαν καὶ Ἡράκλειον. Προσεχῶς θέλομεν ἀσχοληθῆ μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπὶ μέρους ἁρμοδιοτήτων τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Νομαρχιῶν καὶ τῶν περιφερειακῶν Διοικήσεων.

Ο ΤΟΠΙΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ὑπὸ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΩΤΟΥ
Καθηγητοῦ – Βοηθοῦ Κ.Α.Τ.Ε. Λαρίσης
Μέλους τοῦ ἐν Λονδίνῳ Βασιλικοῦ Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ὁ προγραμματισμός, ὡς βασικὴ δραστηριότης ἐμπεριεχομένη εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ἀποτελεῖ θέμα ἀσυνήθως ἐκτεταμένον.

Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ στοιχεῖον τοῦ προγραμματισμοῦ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν οἱασδήποτε ἀτομικῆς ἢ συλλογικῆς ἀνθρωπίνης προσπαθείας καθ' ὅσον οἱαδήποτε ἀτομικὴ ἢ συλλογικὴ ἀπόφασις μέχρι τῆς ὑλοποιήσεώς της, διέρχεται ἀναγκαστικῶς ὡρισμένας προπαρασκευαστικὰς φάσεις, αἱ ὁποῖαι ἔστω καὶ ἐὰν δὲν εἶναι ἐξωτερικευμέναι ὑπακούουν εἰς μίαν σαφῶς ἱεραρχημένην τάξιν, ἐντὸς τῆς σκέψεως παντὸς λογικῶς δρῶντος ἀτόμου ἢ συλλογικοῦ ὀργάνου.

Ὡς ἐκ τούτου καὶ ἡ Διοίκησις ὡς ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κρατικῶν σκοπῶν, δὲν ἀποτελεῖ παρὰ μίαν συνεχῆ προγραμματικὴν δραστηριότητα ἐν τῷ συνόλῳ της.

Ἡ σημασία τοῦ προγραμματισμοῦ ἐν τῇ Διοικήσει, καθίσταται ἔτι σπουδαιοτέρα ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι αὕτη ἀπευθύνεται εἰς μεγάλας ὁμάδας ἀνθρώπων, ἐντὸς ἑνὸς ὡρισμένου χώρου, εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ὅσον στενώτερα εἶναι τὰ πλαίσια συμβιώσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅσον μεγαλύτερος εἶναι ὁ πληθυσμὸς μιᾶς συγκεκριμένης περιοχῆς, τόσον πολυπλοκώτερα καθίστανται τὰ οἰκονομικά, κοινωνικά, πολιτιστικὰ κλπ. προβλήματα τῆς περιοχῆς ταύτης. Ὡς ἐκ τούτου τόσον μεγαλύτερον εἶναι τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ Διοίκησις, τόσον δὲ περισσότερον ἐπείγουσα εἶναι ἡ ἀνάγκη τοῦ προγραμματισμοῦ.

Παραδείγματα τοῦ ποῦ ὁδηγεῖ ἡ ἀπρογραμμάτιστος ἀνάπτυξις μιᾶς πόλεως ἢ μιᾶς χώρας, δύνανται νὰ ἀποτελέσουν ἀκόμη καὶ σήμερον, μερικὰ ἀπὸ τὰ μεγάλα Βιομηχανικὰ Κέντρα τῆς Εὐρώπης, ἔνθα ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐργοστασίων καὶ τῶν ὀρυχείων ἐντὸς τῶν οἰκιστικῶν συγκροτημάτων, δημιουργεῖ ἕνα δυσβάστακτον βάρος διὰ τὴν Διοίκησιν ἐν τῇ προσπαθείᾳ της ὅπως ἀναπτύξῃ ὑγιεινὰς συνθήκας διαβιώσεως.

Ὡς ἐκ τούτου, ὅσον ἐνωρίτερον ἀρχίζει τις προγραμματίζων, τόσον εὐνοϊκώτερα θὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα καὶ τόσον μικρότερον θὰ εἶναι τὸ κόστος τῆς ἀναπτύξεως.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ὁ προγραμματισμὸς ἀποτελεῖ ἤδη βασικὸν στοιχεῖον πάσης διοικητικῆς ἐνεργείας, τόσον εἰς τὰ ἀνεπτυγμένα ὅσον καὶ εἰς τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὰ πρῶτα στάδια τῆς ἀναπτύξεώς των κράτη.

Ὁ προγραμματισμὸς ὁσάκις ἀναφέρεται εἰς μεγάλας ἑνότητας (ὁμάδας ἀνθρώπων – ἐντὸς μιᾶς κοινωνίας ἢ εἰς γενικὰ προβλήματα τοῦ κράτους ἢ ὡρισμένων περιοχῶν), ἀποτελεῖ πολυσήμαντον ἔννοιαν ἕνεκα τῆς ὁποίας προσλαμβάνει καὶ διαφόρους χαρακτηρισμοὺς ἀναλόγους πρὸς τὰς εἰδικωτέρας ἐπιδιώξεις αὐτοῦ.

Οὕτω, διακρίνομεν τὸν κοινωνικὸν προγραμματισμὸν (ὁσάκις πρόκειται νὰ προγραμματίσωμεν μέτρα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν εἰδικωτέρων στόχων εἰς τὸν κοινωνικὸν τομέα), τὸν οἰκονομικὸν προγραμματισμὸν ὁσάκις ἀποβλέπομεν εἰς τὸν προγραμματισμὸν μέτρων διὰ τὴν ἐπίτευξιν στόχων εἰς τὸν τομέα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ τὸν χωροταξικὸν προγραμματισμόν, ὁ ὁποῖος ἀποβλέπων βασικῶς εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ἀποτελεῖ ὑποδιαίρεσιν ἢ μέρος τοῦ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ. Ὁ χωροταξικὸς προγραμματισμὸς ἀποτελεῖ τὸ γενικὸν πλαίσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐφαρμόζεται ὁ τοπικὸς προγραμματισμός, περαιτέρω δὲ καὶ εἰς μικροτέραν κλίμακα ὁ πολεοδομικὸς τοιοῦτος.

Εἶναι ὅμως δυνατὸν τὰ προγράμματα ταῦτα νὰ μὴ ἀποβλέπουν μόνον εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων ἑνὸς μόνον τομέως, ἀλλὰ νὰ ἀντιμετωπίζουν κατὰ τρόπον σύμμετρον τὰ προβλήματα περισσοτέρων κλάδων οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν κ.λπ.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὰ προγράμματα θεωροῦνται ὡς προγράμματα συμμέτρου ἀναπτύξεως (comprehensive planning) [1].

Διὰ τῆς παρούσης σκοπεῖται ἡ ἀνάπτυξις τῶν διαδικασιῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν προγραμματισμὸν τῆς ἀναπτύξεως εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας ὡς καὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν τὰ διάφορα ἐπίπεδα διοικήσεως τῆς χώρας ταύτης ἐμπλέκονται εἰς τὴν ὡς ἄνω διαδικασίαν.

Πρὶν ὅμως εἰσέλθομεν εἰς τὴν εἰδικωτέραν ἀνάλυσιν τῶν διαδικασιῶν τοῦ προγραμματισμοῦ εἰς τὴν χώραν ταύτην, κρίνεται ἀπαραίτητον ὅπως προηγηθῇ μία συνοπτικὴ ἀνάλυσις τῆς ἐννοίας τοῦ Τοπικοῦ Προγραμματισμοῦ, ὅστις σχετίζεται βασικῶς πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν περιοχῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ προγραμματισμός, χωρὶς νὰ παραγνωρίζῃ τὰς οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς προεκτάσεις τοῦ προβλήματος, ἀσχολεῖται βασικῶς μὲ τὴν ὀρθολογικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ φυσικοῦ καὶ ἀνθρωπογενοῦς περιβάλλοντος, ὥστε διὰ τῆς προσφόρου ἀναπτύξεως τῶν ἀναγκαίων κοινωνικῶν λειτουργιῶν νὰ καταστῇ τοῦτο περισσότερον ὠφέλιμον καὶ ἀποδοτικὸν διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Ἐξ ἄλλου εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ μορφὴ αὕτη τοῦ προγραμματισμοῦ, ἀπο-

1. Διὰ τὰς εἰδικωτέρας διακρίσεις τοῦ προγραμματισμοῦ ὅρα Firmin Oules, Economic planning and democracy. Pelican ἔκδοσις 1966, σελὶς 36 κ.ἑ.

τελεῖ βασικῶς ἀντικείμενον τῶν μονάδων τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, δι' ὃ καὶ χαρακτηρίζεται μὲ τὸν γενικὸν τίτλον τοῦ κοινοτικοῦ προγραμματισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τόσον τῶν ἀστικῶν ὅσον καὶ τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν.

Εἰδικώτερον ὁ κοινοτικὸς προγραμματισμὸς θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς τμῆμα τοῦ χωροταξικοῦ προγραμματισμοῦ (physical planning) μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ μὲν κοινοτικὸς καὶ ὁ πολεοδομικὸς προγραμματισμὸς ἐκτείνονται ἐντὸς τῶν ὁρίων συγκεκριμένων ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν περιοχῶν, ὁ δὲ χωροταξικὸς τοιοῦτος καλύπτει εὐρυτέρας περιφερείας.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἐξετάζεται κατωτέρω ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἡ ἔννοια καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ κοινοτικοῦ προγραμματισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

Ὁ κοινοτικὸς προγραμματισμὸς [2] ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον σοβαρὰ θέματα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὰς μονάδας τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εἰς ὅλον τὸν κόσμον, συνιστᾷ δὲ ὡς ἐκ τούτου ἔργον ἰδιαιτέρας σπουδαιότητος διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Περιφ. Δ/σεως εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ κλιμάκια.

Πολλάκις τίθεται τὸ ἐρώτημα ἐὰν εἶναι σκόπιμον ἢ ὄχι αἱ μονάδες τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως νὰ ἀναλαμβάνουν προγραμματικὰς δραστηριότητας, καθ' ὅσον οὔτε τὰ μέσα ἀλλὰ οὔτε καὶ ἡ ἔκτασις τούτων δικαιολογοῦν τὴν τοιαύτην δραστηριότητα.

Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐρωτήματος θὰ ἠδύνατο εὐκόλως νὰ δοθῇ ἀπάντησις διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως πλήθους παραδειγμάτων χωρῶν, ἀπὸ τῆς μιᾶς Ἠπείρου εἰς τὴν ἄλλην, τῶν ὁποίων ἡ ἀνάπτυξις τῶν οἰκισμῶν ἀφέθη ἀπολύτως εἰς τὴν τύχην ἢ τῶν ὁποίων ἡ βιομηχανικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις ὑπῆρξε τόσον ραγδαία, ὥστε ἡ σκέψις διὰ μίαν φυσιολογικὴν ἀνάπτυξιν δὲν εἶχε σοβαρὸν ἔδαφος ἐφαρμογῆς.

Ὑπάρχουν ὡς γνωστὸν πόλεις μὲ λίαν κακὴν κοινωνικὴν καὶ τεχνικὴν ὑποδομὴν εἰς τὰς ὁποίας συναντῶνται ἐκτεταμέναι καὶ κατοικήσιμοι περιοχαί, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν ἀπὸ ἀπόψεως συνθηκῶν διαβιώσεως στεγάσεως, ἀποχετεύσεως, ὑδρεύσεως κ.λπ. ὡς καὶ ἄλλαι αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀναπτυχθῆ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἡ κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικὸν ἀπασχόλησις μὲ τὰ προβλήματα ἐπικοινωνιῶν νὰ καθίσταται ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατος [3].

---

2. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν «κοινοτικὸς προγραμματισμὸς» δὲν νοεῖται ἐνταῦθα ὁ προγραμματισμὸς μόνον τῶν κοινοτήτων, ὑφ' ἣν ἔννοιαν εἶναι αὐταὶ γνωσταὶ παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ ὁ προγραμματισμὸς τῆς ἀναπτύξεως ἐνιαίων οἰκιστικῶν μονάδων ἀνεξαρτήτως πληθυσμιακῆς διαρθρώσεως.

3. Εἰδικὴν ἀνάλυσιν τῆς ἐννοίας, τῆς ὀργανωτικῆς δομῆς καὶ τῶν λειτουργιῶν τῶν Slums ὅρα Marshall B., Clinard «Slums and community development».

Ὡσαύτως ἔχει ἀποδειχθῆ ἐκ τῆς ἐμπειρίας ὅτι εἶναι περισσότερον δυσχερὲς καὶ δαπανηρὸν τὸ νὰ ἐπιφέρῃ τις ἁπλᾶς τροποποιήσεις καὶ προσαρμογὰς εἰς ὑπάρχοντα συστήματα ὑπηρεσιῶν κοινῆς ὠφελείας, ἀπὸ τοῦ νὰ κατασκευάσῃ ταῦτα ἐξ ὑπαρχῆς, καθ' ὅσον εἰς πολλὰς περιπτώσεις εἶναι ἀπαραίτητον νὰ κατεδαφισθοῦν κτίρια, ἔτι δὲ καὶ σειραὶ ὁλόκληροι κτιρίων, προκειμένου νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ δημιουργία τῶν ἀναγκαιούντων χώρων διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν κ.λπ.

Ἐξ ἄλλου, συμβαίνει πολλάκις, σωληνώσεις ὑδρεύσεως, φωταερίου, ἀγωγοὶ ἀποχετεύσεως καὶ λοιπὰ μέσα κοινῆς ὠφελείας, νὰ δύνανται νὰ τοποθετηθοῦν μόνον κατόπιν πολυδαπάνων προσπαθειῶν καὶ μέσῳ ἀκανονίστων διατάξεων, ἁπλῶς καὶ μόνον διότι ἡ ὕπαρξις κατῳκημένων περιοχῶν παρεμβάλλει σοβαρὰ ἐμπόδια. Ἐνῷ ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς εἶναι δυνατόν, ἀγωγοὶ ὑδρεύσεως εὑρισκόμενοι εἰσέτι εἰς ἐξαίρετον κατάστασιν ἀπὸ ἀπόψεως ἀντοχῆς, νὰ παρίσταται ἀνάγκη ὅπως ἀντικατασταθοῦν ὑπὸ ἄλλων μεγαλυτέρου διαμετρήματος, συνεπείᾳ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ δραστικῆς αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως τοῦ ὕδατος εἴς τινας περιοχάς [4].

Ἅπασαι αἱ προμνησθεῖσαι ἀδυναμίαι ἐφ' ὅσον αὗται δὲν εἶναι ἐγγενεῖς δύνανται νὰ ἀποφευχθοῦν διὰ τοῦ ἐγκαίρου καὶ ὑπευθύνου σχεδιασμοῦ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται πλέον ἢ σαφὲς ὅτι πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς σφάλμα ἡ ἰδέα ὅτι δύναται νὰ ἀφεθῇ ἐλευθέρα ἡ ἀνάπτυξις μιᾶς κοινότητος (μικρᾶς ἢ μεγάλης) ἄνευ οὐδενὸς ρυθμιστικοῦ προγραμματισμοῦ.

Πέραν τούτων ἡ κοινότης δὲν ἔχει μόνον τὴν εὐθύνην τῆς ἐπαρκοῦς ἀναπτύξεως ὅλων τῶν μέσων κοινῆς ὠφελείας, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀναμενομένην αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιοχῆς, ἀλλὰ ὑποχρεοῦται νὰ τηρῆται ἐνήμερος καὶ ἐπὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἀναπτύξεως ταύτης. Μία πόλις κατοικουμένη μόνον ἀπὸ ἄτομα παιδικῆς καὶ γεροντικῆς ἡλικίας, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἀνταποκρίνεται εἰς τὸν προορισμόν της, καθ' ὅσον ἡ πόλις δὲν εἶναι ἁπλῶς τόπος ἔνθα τὰ ἄτομα ἁπλῶς διαβιοῦν, ἀλλὰ καὶ τόπος ἔνθα ταῦτα κερδίζουν τὰ μέσα διαβιώσεώς των, διὰ τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν.

Ὡς ἐκ τούτου ὁ κοινοτικὸς σχεδιασμὸς εἶναι ἀπαραίτητος προκειμένου νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν ἀναγκαίων προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἀνάπτυξιν τῶν πάσης φύσεως δραστηριοτήτων τῶν κατοίκων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως αὐτῶν.

Ἐξ ἄλλου εἶναι γνωστὸν (καὶ τοῦτο ἰσχύει εἰς ὅλας τὰς χώρας) ὅτι αἱ διάφοροι δημόσιαι ἢ δημοσίου χαρακτῆρος ὑπηρεσίαι προκειμένου νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν μελλοντικὴν ἀνάπτυξιν ἢ τὴν βελτίωσιν τῶν παρεχομένων εἰς τὸν πληθυσμὸν ὑπηρεσιῶν των, ἀντιμετωπίζουν συνεχῶς τὴν ἀνάγκην ἐξευρέσεως τῶν ἀπαραιτήτων ἐκτάσεων, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ἡ ἀνάπτυξις αὐτῶν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀνέγερσιν ναῶν, σχολείων, θεάτρων, κέντρων νεότητος, γηροκο-

4. Εἰδικὰ προβλήματα ἀναπλάσεως τῶν πεπαλαιωμένων οἰκισμῶν ὅρα IULA, Town and village renewal.

μείων, νοσοκομείων ἢ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὁδοποιΐας ἢ λοιπῶν ἔργων ἀναπτύξεως μὴ σαφῶς προσδιωρισμένων ἐκ τῶν προτέρων.

Ἐπὶ πλέον τυγχάνει ἀναγκαῖον διὰ τὰς ὑπηρεσίας ταύτας, ὅπως ἡ ἀπαραίτητος ἔκτασις γῆς εὑρίσκεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κοινότητος τῆς ὁποίας ἐκτείνεται ἡ ἁρμοδιότης τῆς συγκεκριμένης ὑπηρεσίας.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην, εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ κοινοτικοῦ προγραμματισμοῦ περιλαμβάνεται ἡ δημιουργία καταλλήλων προϋποθέσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἁρμονικὴν ἀνάπτυξιν τῶν οἰκισμῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων τὰ ποικίλα, πολλάκις δὲ ἀντικρουόμενα συμφέροντα (καθ' ὅσον τοὐλάχιστον ἀφορᾷ εἰς τοὺς τρόπους χρήσεως τῆς γῆς), δύνανται νὰ ἱκανοποιηθοῦν κατὰ δίκαιον καὶ ἀντικειμενικὸν τρόπον, συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν «μία θέσις διὰ τὸν καθ' ἕνα καὶ ὁ καθεὶς εἰς τὴν κατάλληλον δι' αὐτὸν θέσιν».

Βασικαὶ ἐπιδιώξεις τοῦ Κοινοτικοῦ Προγραμματισμοῦ

Ἑκάστη κοινότης ἀποτελεῖ μίαν ζῶσαν ὀντότητα ὑποκειμένην μὲν εἰς συνεχῆ μεταλλαγήν, πλὴν ὅμως παραμένουσαν ἐνιαίαν εἰς τὴν βασικὴν ταύτης διάρθρωσιν.

Τοῦτο ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι ὁ προγραμματισμὸς δὲν πρέπει νὰ ἀσχολῆται μόνον μὲ τὰς ὑφισταμένας συνθήκας διαβιώσεως, τὰς δραστηριότητας καὶ τὰ προβλήματα τῶν κατοίκων, ἀλλὰ βασιζόμενος ἐπὶ τῶν δεδομένων τοῦ παρελθόντος καὶ τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως τοῦ παρόντος, προσβλέπει εἰς τὸ μέλλον. Βασικὸς ὅθεν σκοπὸς τοῦ κοινοτικοῦ προγραμματισμοῦ εἶναι ἡ λῆψις ἀποφάσεων, τῶν ὁποίων τὰ ἀποτελέσματα ἀποδίδονται εἰς τὸ μέλλον.

Κατ' ἀκολουθίαν ὁ κοινοτικὸς προγραμματισμὸς βασιζόμενος εἰς τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν τῶν δεδομένων τοῦ παρόντος τείνει εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς ζωντανῆς καὶ δραστηρίας κοινότητος. Ἡ κοινότης τότε μόνον δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὸν τοιοῦτον σκοπόν, ὅταν ἱκανοποιῇ ἁπάσας τὰς προϋποθέσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς περιοχῆς, τὴν ἀξιοποίησιν τῶν δυνατοτήτων τῶν κατοίκων της, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς περιοχῆς της ἢ πλησίον αὐτῆς ὡς καὶ τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν τῶν δημοτικῶν ἁρμοδιοτήτων καὶ ὑπηρεσιῶν κοινῆς ὠφελείας.

Ὡς ἐκ τούτου κύριος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ κοινοτικοῦ προγραμματισμοῦ, εἶναι ἡ δημιουργία μιᾶς πλήρους καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν τελείας κοινότητος.

Ἅπασαι αἱ διευκολύνσεις, καὶ λοιπαὶ ὑπηρεσίαι κοινῆς ὠφελείας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν βασικὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἄνετον καὶ ἐπιτυχῆ διαβίωσιν τῶν κατοίκων ἐντὸς τῆς κοινότητος, δέον ὅπως λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ὁσάκις αὕτη ἀποφασίζει νὰ σχεδιάσῃ τὴν μελλοντικὴν αὐτῆς ἐξέλιξιν.

Ἐὰν ἐπὶ παραδείγματι, ἐκ τῆς μελέτης τῶν δεδομένων, προκύπτῃ ὅτι ἡ προσφορὰ ἐργασίας παρουσιάζεται περιωρισμένη, θὰ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν καὶ κατὰ πόσον εἶναι δυνατὴ καὶ ἐπιβεβλημένη ἡ ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς γενικωτέρας πολιτικῆς ἐθνικῆς ἀναπτύξεως, δημιουργία προϋποθέσεων διὰ

προσέλκυσιν μιᾶς νέας βιομηχανίας. Ἐὰν αἱ συγκοινωνιακαὶ ἀρτηρίαι τῆς πόλεως παρουσιάζουν κυκλοφοριακὴν συμφόρησιν, θὰ πρέπει κατὰ τὸν προγραμματισμὸν νὰ ἐξετασθῇ ἡ λῆψις καταλλήλων μέτρων.

Ὁσάκις ἐπίσης παρατηρεῖται ἔλλειψις νοσοκομείων, σχολείων ἢ οἰκιῶν, θὰ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ κατὰ πόσον καθίσταται δυνατὸς ὁ προγραμματισμὸς τῆς ἀποκτήσεως νέων ἐκτάσεων καὶ ἡ ἀνέγερσις νέων κτιρίων διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν. Πάντα τὰ ἀνωτέρω θὰ πρέπει νὰ ἐξετασθοῦν ἐν συνδυασμῷ καὶ ἐκ τῶν προτέρων, νὰ προγραμματισθοῦν δὲ ἐγκαίρως, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθοῦν ἅπαντα τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα περικλείει ἡ ὀρθὴ καὶ ἔγκαιρος πρόβλεψις.

Πολιτικὸν ὑπόβαθρον τοῦ Κοινοτικοῦ Προγραμματισμοῦ

Ὅπως ὅλα τὰ εἴδη τοῦ προγραμματισμοῦ, οὕτω καὶ ὁ κοινοτικὸς προγραμματισμὸς ἀποτελεῖ ἓν τεχνικὸν ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ διοικητικὸν πρόβλημα. Παρὰ ταῦτα ὅμως δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τις ὅτι ἐμπεριέχονται ἐν αὐτῷ καὶ ὡρισμέναι πολιτικαὶ ἀπόψεις.

Ὡς ἐκ τούτου τόσον αἱ γενικοῦ ὅσον καὶ αἱ ἀτομικοῦ χαρακτῆρος μέθοδοι τοῦ προγραμματισμοῦ, διαφέρουν ἀναλόγως πρὸς τὴν πολιτικὴν θεώρησιν τούτου. Οὕτω ὁ κλασσικὸς φιλελευθερισμὸς τοῦ 19ου αἰῶνος ἦτο ἀπολύτως ἀντίθετος πρὸς πᾶσαν ἰδέαν προγραμματισμοῦ τόσον ἐκ μέρους τοῦ κράτους ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῆς κοινότητος.

Ἡ ἄποψις αὕτη ἀντικατοπτρίζει τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν δράσεως (free play) ἡ ὁποία εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἁρμονίας [5].

Ἀντιθέτως, εἰς τὰ κομμουνιστικὰ κράτη συναντᾶται ἕνα ὑπερβολικῶς συγκεντρωτικὸν σύστημα προγραμματισμοῦ, περιορίζον αὐστηρῶς πᾶσαν δυνατότητα ἀναπτύξεως τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας.

Τὰ κράτη τοῦ ἐλευθέρου κόσμου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ προγραμματισμοῦ καταβάλλουν προσπαθείας νὰ τηρήσουν τὸν χρυσοῦν κανόνα, εἰς τρόπον ὥστε, νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ ἁρμονικὴ ἀνάπτυξις τῆς κοινωνίας ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀφίεται ἕνα εὐρὺ πλαίσιον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πρωτοβουλίας καὶ τῆς εὐθύνης τοῦ ἀτόμου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ κίνητρον πάσης δημιουργικῆς προσπαθείας.

Δυσχέρειαι ἀναγόμεναι εἰς τὴν φύσιν τῆς Κοινότητος

Ἐτονίσθη ὅτι ἡ κοινότης εἶναι ζῶν ὀργανισμὸς ὑφιστάμενος συνεχεῖς μεταλλαγάς. Ὡς ἐκ τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν ἐπακριβῶς τὰς μελλοντικὰς ἀνάγκας τῆς κοινότητος. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν δυνάμεθα πάντοτε νὰ προσδιορίσωμεν διὰ σαφῶν νομικῶν κανόνων τὰ ὅρια αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ μιᾶς κοινότητος (εἰ μὴ μόνον ἐντὸς ὡρισμένων ὁρίων), καθ' ὅσον οὐδεὶς οὐδέποτε ἐσκέφθη νὰ ἀποκλείσῃ ἀπὸ τὰ ἄτομα τὸ δικαίωμα τῆς

5. Ὅρα Δ. Καλιτσουνάκη, «Οἰκονομικὴ πρόγνωσις», σελὶς 1 κ.ἑ., ἔκδοσις 1958.

δημιουργίας οἰκογενείας καὶ ὡς ἐκ τούτου τῆς δημιουργίας ἀπογόνων. Ὡς γνωστὸν οὐδαμοῦ ὑφίσταται νόμος ὁρίζων ὅτι δὲν πρέπει νὰ γεννῶνται τέκνα [6]. Κατ' ἀκολουθίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων μιᾶς κοινότητος θὰ ἠδύνατο νὰ αὐξηθῇ σημαντικῶς εἰς διάστημα εἴκοσι ἢ τριάκοντα ἐτῶν ἔστω καὶ ἐὰν νόμος ἀπηγόρευσε τὴν ἐντὸς τῆς κοινότητος μετακίνησιν κατοίκων ἐξ ἄλλων περιοχῶν.

Ἕνας ἄλλος παράγων ὁ ὁποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς δυσχέρεια ἀκριβοῦς ὑπολογισμοῦ τῶν μελλοντικῶν ἀναγκῶν, ἀνάγεται εἰς τὴν φυσικὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν ζωήν του.

Τὸ ἐπίπεδον διαβιώσεως τῆς αὔριον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορισθῇ σήμερον καθ' ὅσον δὲν γνωρίζομεν ποῖαι θὰ εἶναι αἱ μελλοντικαὶ ἐπιθυμίαι τῶν ἀνθρώπων, δοθέντος ὅτι αἱ ἀνάγκαι τοῦ καταναλωτοῦ ἐπηρεάζονται εὐθέως ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα οὗτος κερδίζει. Τὸ εἰσόδημα ὅμως δὲν δημιουργεῖται συνήθως ἐκ τυχαίων γεγονότων, ὡς εἶναι π.χ. ἡ ἀνακάλυψις πετρελαιοπηγῶν ἢ μεταλλείων, ἀλλὰ ἐκ τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς ἐργασίας αὐτῶν τούτων τῶν ἀτόμων, ὡς ἐκ τούτου καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν ὑφίσταται νόμος ἀπαγορεύων εἰς τὰ ἄτομα νὰ προοδεύουν.

Ὡς ἐκ τούτου αἱ ἀνάγκαι καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τῶν πολιτῶν, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ αἱ δικαιολογημέναι ἀπαιτήσεις των ἐπὶ τῆς παραγωγικῆς ἱκανότητος τῆς κοινότητος ἐν τῷ συνόλῳ της, θὰ αὐξάνουν ἔστω καὶ ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων παραμένῃ ὁ αὐτός.

Εἶναι ὅθεν φανερὸν ὅτι ὁ προγραμματισμὸς θὰ πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ὡς ἄνω δυσχερείας καὶ νὰ προβλέψῃ μέτρα ὥστε νὰ περιορίσῃ κατὰ τὸ δυνατὸν τὰ ἐκ τῶν δυσχερειῶν τούτων προκαλούμενα μειονεκτήματα.

Προκειμένου νὰ καταστῇ περισσότερον σαφὴς ἡ ὅλη διαδικασία τοῦ κοινοτικοῦ προγραμματισμοῦ ὡς καὶ ἡ ἔκτασις συμμετοχῆς τῶν μονάδων τοπικοῦ καὶ περιφερειακοῦ ἐπιπέδου εἰς τὴν ὅλην ἀναπτυξιακὴν διαδικασίαν, παρατίθεται κατωτέρω συνοπτικὴ περιγραφὴ τοῦ ἰσχύοντος εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας, διοικητικοῦ συστήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ὡς γνωστόν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλα κράτη τῆς Δυτ. Εὐρώπης ἡ κρατικὴ

6. Ἀντιθέτως ἐξ ἐπισήμων στοιχείων προκύπτει ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς μίαν περίοδον πληθυσμιακῆς ἐκρήξεως μὲ ἀπροσδιορίστους συνεπείας διὰ τὸ μέλλον, ἐφ' ὅσον ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ παγκοσμίου πληθυσμοῦ συνεχισθῇ· οὕτω συμφώνως πρὸς σχετικὰ στοιχεῖα τοῦ Ο.Η.Ε., ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς τὸ ἔτος 1800 ἀνήρχετο εἰς 919 ἑκατομμύρια. Τὸ 1940 ἀνῆλθεν εἰς 2.245 ἑκατομ., τὸ δὲ 1970 ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς ἀνῆλθεν εἰς 3.620 ἑκατομ. Τὸ φαινόμενον τοῦτο τὸ ὁποῖον ἀποδίδεται εἰς ποικίλους λόγους, κατέστησε πολλοὺς ἐπιστήμονας σκεπτικοὺς περὶ τοῦ ἐὰν διερχώμεθα ἤδη μίαν Νεομαλθουσιανὴν περίοδον. Εἰδικώτερον ὅρα P. Samuelson, Economics, ἔκδοσις 1970, σελὶς 19 κ.ἑ.

ὀργάνωσις τῆς Δυτ. Γερμανίας βασίζεται ἐπὶ τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ συστήματος. Ἡ συνταγματικὴ βάσις τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ τούτου συστήματος, εὑρίσκεται εἰς τὸν Θεμελιώδη Νόμον (Basic Law) τῆς 23 Μαΐου 1949, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ καὶ τὸ προσωρινὸν σύνταγμα τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας.

Τὸ ὅλον σύστημα ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἑπτὰ – ὀκτὼ ὁμοσπόνδων Κρατῶν (Laender) ὡς κάτωθι :

α/ά	Ὀνομασία κρατῶν	Ἔκτασις εἰς ΚΜ2	Πληθυσμὸς εἰς χιλιάδας	Ἀριθμὸς Μονάδων Τ.Α.
1.	Nordrhein -Westfalen	33.978	15.900	2.365
2.	Bayern	70.549	9.513	7.116
3.	Baden - Württemberg	35.750	7.759	3.381
4.	Niedersachsen	47.382	6.641	4.278
5.	Hessen	21.108	4.814	2.699
6.	Rheinland - Pfalz	19.831	3.417	2.919
7.	Schleswig - Holstein	15.157	2.316	1.395
8.	Saarland	2.567	1.072	347

καὶ τὰς τρεῖς ἀνεξαρτήτους πόλεις - κράτη Ἀμβοῦργον, Βρέμην καὶ τὸ ὑπὸ τὸ ἴδιον καθεστὼς Δυτικὸν Βερολῖνον [7].

Αἱ θεμελιώδεις ἀρχαὶ αἱ ὁποῖαι διέπουν τὴν μορφὴν τοῦ συστήματος τῆς Δ. Γερμανίας κατοχυρούμεναι ὑπὸ τοῦ Συντάγματος εἶναι αἱ ἑξῆς :

1. Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας ἀποτελεῖ ὁμοσπονδίαν κρατῶν (προοίμιον τοῦ Θεμελιώδους Νόμου καὶ ἄρθρον 23).

Ἡ Ὁμοσπονδία ἀποτελεῖται ἐκ τῶν προμνησθέντων δέκα ὁμοσπόνδων κρατῶν, ἕκαστον δὲ ὁμόσπονδον κράτος ἔχει ἴδιον σύνταγμα, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τελῇ ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ συντάγματος (ἄρθρ. 70).

2. Αἱ νομοθετικαί, ἐκτελεστικαὶ καὶ δικαστικαὶ ἐξουσίαι κατανέμονται μεταξὺ τῆς ὁμοσπονδίας (Bund) καὶ τῶν ὁμοσπόνδων κρατῶν (Laender)

7. Τὸ Δυτ. Βερολῖνον ἀποτελεῖ ἐκ τοῦ Συντάγματος κράτος τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ συμφώνως πρὸς τὴν συμφωνίαν τῶν τεσσάρων μεγάλων δυνάμεων τῶν ἐτῶν 1944–1945 τοῦτο κατέχει εἰδικὴν θέσιν ἐν σχέσει πρὸς τὰ λοιπὰ κράτη τῆς Ὁμοσπονδίας καθ' ὅσον εἰς τὸ Δυτ. Βερολῖνον ἡ ἀνωτάτη ἐξουσία παραμένει εἰσέτι εἰς χεῖρας τῶν τριῶν δυτικῶν δυνάμεων. Εἰδικώτερον δὲ εἰς χεῖρας τῶν συμμαχικῆς Διοικήσεως. Συνέπεια τοῦ γεγονότος τούτου εἶναι ὅτι οἱ ψηφιζόμενοι ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Βουλῆς Νόμοι δὲν ἰσχύουν αὐτομάτως ἐπὶ τοῦ Βερολίνου ἀλλὰ χρήζουν προηγουμένης ἀποδοχῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων. Ὅρα Berlin in brief εἰδικὴν ἔκδοσιν τῆς ὑπηρεσίας Τύπου καὶ πληροφοριῶν τοῦ Βερολίνου, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ὑπηρεσίας Στατιστικῆς, ἔκδοσις 1967, σελὶς 66.

συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικωτέρας προβλέψεις τοῦ Θεμελιώδους Νόμου (ἄρθρ. 70 παρ. 2).

3. Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας εἶναι κοινοβουλευτικὴ δημοκρατία (ἄρθρ. 38–49).

4. Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας εἶναι συνταγματικὸν κράτος ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι :

α) Αἱ πράξεις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας διέπονται ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς νομιμότητος (ἄρθρ. 20 παρ. 3).

β) Ἅπαντα τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα τῶν πολιτῶν κατοχυροῦνται διὰ τοῦ συντάγματος (ἄρθρ. 1–19).

γ) Ἰσχύει ἡ ἀρχὴ τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν.

δ) Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία εἶναι ἀνεξάρτητος ὑποκειμένη μόνον εἰς τὸν νόμον.

ε) Καθιεροῦται ὁ δικαστικὸς ἔλεγχος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ

στ) Τὸ ὁμοσπονδιακὸν συνταγματικὸν δικαστήριον ἐξασφαλίζει τὴν ἀπαραβίαστον ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος καὶ

5. Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας εἶναι κοινωνικὸν κράτος ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ ἐξασφάλισις τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης ἀποτελεῖ συνεχῆ κρατικὴν ὑποχρέωσιν. (ἄρθρ. 20).

Ὀργάνωσις τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας

Ἡ ὀργάνωσις τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως ἀναφέρεται εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν ὁμοσπόνδων κρατῶν, καθ' ὅσον ταῦτα δύνανται νὰ θεωρηθοῦν καὶ ὡς μεγάλαι Διοικητικαὶ περιφέρειαι ἐντὸς τοῦ ὅλου συστήματος Διοικήσεως τῆς χώρας.

Δέον νὰ τονισθῇ ὅτι μεταξὺ τῶν διαφόρων ὁμοσπόνδων κρατῶν παρατηροῦνται διαφοραὶ τόσον ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιπέδων τῆς Διοικήσεως, ὅσον καὶ εἰς τὴν σύνθεσιν καὶ λειτουργίαν τῶν ὀργάνων Διοικήσεως αὐτῶν.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ταύτην αἱ βασικαὶ ὑποδιαιρέσεις αἱ συναντώμεναι εἰς ὅλα τὰ ὁμόσπονδα κράτη διακρίνονται εἰς τρία ἐπίπεδα ἤτοι :

α) Τὴν Κοινότητα (Gemeinde)

β) Τὴν Ἀγροτικὴν Περιοχὴν καὶ (Kreis)

γ) Τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν (Land)

Τὰ λοιπὰ μεγάλα Ἀστικὰ Κέντρα (Stadtkreise) ἀποτελοῦν Ὀργανισμοὺς Αὐτοδιοικήσεως ἀνεξαρτήτους ἀπὸ τὴν ἀγροτικὴν περιοχήν.

Ὀργάνωσις τῆς Διοικήσεως τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν περιοχῶν

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κοινοτήτων τῆς Δ. Γερμανίας ἀνέρχεται εἰς 24.000 περίπου, ἐνῷ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν ἀνέρχεται εἰς 400 περίπου.

Αἱ κοινότητες διαφέρουν μεταξύ των εἰς πληθυσμὸν καὶ ἔκτασιν, καθ' ὅσον εἰς ταύτας περιλαμβάνονται τόσον οἱ μικροὶ ἀγροτικοὶ οἰκισμοὶ ὅσον καὶ

αἱ μεγαλύτεραι πόλεις, ἐνῷ αἱ ἀγροτικαὶ περιοχαὶ ἀποτελοῦν Διοικητικὰς μονάδας, ἀμέσως ἀνωτέρας τῶν κοινοτήτων κειμένας πέραν τοῦ καθαρῶς τοπικοῦ ἐπιπέδου.

Ὡς μονὰς Αὐτοδιοικήσεως ἡ ἀγροτικὴ περιοχὴ ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς διεξαγωγῆς ὅλων τῶν διοικητικῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἔχουν ἀνατεθῆ εἰς ἕτερα ὄργανα ἐντὸς τῆς ζώνης εὐθύνης των.

Βασικῶς εἰς τὸν κύκλον τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς περιοχῆς ἀνήκει ἡ διοίκησις τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀσκηθοῦν ἀποδοτικῶς ὑπὸ τῶν κοινοτήτων.

Ταὐτοχρόνως ἡ περιοχὴ εἶναι ἁρμοδία διὰ τὴν ἄσκησιν σαφῶς κρατικῶν ἁρμοδιοτήτων, ἀνατιθεμένων εἰς ταύτας εἴτε ὑπὸ τοῦ ὁμοσπόνδου κράτους εἴτε ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας. Τέλος εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς περιοχῆς ἀνήκει καὶ ἡ ἄσκησις ἐποπτείας ἐπὶ τῶν κοινοτήτων.

Τόσον ἡ κοινότης ὅσον καὶ ἡ περιοχὴ ἔχουν ἀφ' ἑνὸς μὲν Νομοθετικὸν σῶμα (Rat – Συμβούλιον) ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκτελεστικὸν τοιοῦτον (Magistrat).

Διαφοραὶ εἰς τὸ σύστημα κατανομῆς τῶν ἐκτελεστικῶν ἁρμοδιοτήτων

α) Τὸ Συμβούλιον καὶ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ (Magistrat).

Τὸ σύστημα τοῦτο συναντᾶται εἰς πόλεις τοῦ Schleswig - Holstein καὶ εἰς κοινότητας τοῦ Hessen πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 3.000 κατοίκων. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἰδίᾳ εἰς τὰς μεγάλας πόλεις ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐπαγγελματικῶς κατηρτισμένα μέλη καὶ μή, ἐπικεφαλῆς δὲ αὐτῆς εἶναι ὁ Δήμαρχος ὁ ὁποῖος τυγχάνει Διοικητικὸς ἐξ ἐπαγγέλματος ἐκλεγόμενος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

β) Τὸ Συμβούλιον καὶ ὁ ἰσχυρὸς Δήμαρχος.

Τὸ σύστημα τοῦτο θεωρεῖται παραδοσιακὸν πλέον εἰς τὰ κράτη Baden-Württemberg καὶ Bayern. Ὁ Δήμαρχος εἶναι Διοικητικὸς ἐξ ἐπαγγέλματος ἐκλεγόμενος ἀμέσως ὑπὸ τοῦ λαοῦ, οὗτος προεδρεύει τοῦ Συμβουλίου, ταυτοχρόνως δὲ καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς ἐκ τούτου ἡ θέσις τοῦ Δημάρχου ἔναντι τοῦ Συμβουλίου εἶναι ἰσχυρά.

γ) Τὸ Συμβούλιον καὶ ὁ ἀσθενὴς Δήμαρχος.

Ὁ Δήμαρχος, Διοικητικὸς ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐξουσία συγκεντροῦται εἰς χεῖρας τοῦ Συμβουλίου. Τὸ σύστημα τοῦτο ἰσχύει εἰς τὰ Κράτη Rheinland - Pfalz καὶ Saarland.

δ) Τὸ Συμβούλιον μετὰ τοῦ Δημάρχου ὡς προέδρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ πόλεως.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐπηρεασμένον ἀπὸ τὸ Βρεττανικὸν σύστημα συναντᾶται κυρίως τόσον εἰς τὸ κράτος τῆς Βορείου Ρηνοβεστφαλίας ὅσον καὶ εἰς τὸ κρά-

τος τῆς Κάτω Σαξωνίας, τὰ ὁποῖα ἀμφότερα ἀπετέλουν μέρος τῆς Βρεττανικῆς ζώνης κατοχῆς. Ὁ Δήμαρχος εἶναι πολιτικὸν πρόσωπον ἐνῷ ὁ Διευθυντὴς πόλεως Διοικητικὸς ἐξ ἐπαγγέλματος.

Τὸ σύστημα τῆς ἰσχυρᾶς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς

α) Ὀ ρ γ ά ν ω σ ι ς.

Ἐκτὸς τοῦ Συμβουλίου τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ αἱρετὸν ὄργανον μὲ ἴδιον πρόεδρον, ὑφίσταται καὶ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ (Magistrat), τῆς ὁποίας προεδρεύει ὁ Δήμαρχος.

Τὰ μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου διὰ μίαν ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον. Εἰς τὰς μεγάλας πόλεις τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν μελῶν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς, προέρχεται ἀπὸ Διοικητικοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος.

Ἁ ρ μ ο δ ι ό τ η τ ε ς :

α) Τ ο ῦ Σ υ μ β ο υ λ ί ο υ : Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου ἀνήκει :

—Ὁ καθορισμὸς τῶν γενικῶν πλαισίων τῆς πολιτικῆς τῆς κοινότητος.

—Ἡ κατάρτισις τῶν γενικῶν σχεδίων ἀναπτύξεως.

—Ἡ λῆψις ἀποφάσεων ἐπὶ ὡρισμένων Διοικητικῶν θεμάτων βασικῆς σημασίας.

—Ἡ σύστασις καὶ ὀργάνωσις τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς κοινότητος.

—Ἡ γενικὴ σχεδίασις τοῦ προϋπολογισμοῦ.

—Ἡ ἄσκησις ἐποπτείας ἐπὶ τῆς καθόλου τοπικῆς Διοικήσεως.

β) Τ ῆ ς Ἐ κ τ ε λ ε σ τ ι κ ῆ ς Ἐ π ι τ ρ ο π ῆ ς :
Ε ἰ ς τ ὴ ν ἁ ρ μ ο δ ι ό τ η τ α τ ῆ ς Ἐ κ τ ε λ ε σ τ ι κ ῆ ς Ἐ π ι τ ρ ο π ῆ ς ἀ ν ή κ ε ι :

—Ἡ προπαρασκευὴ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου.

—Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου.

—Ἡ διεξαγωγὴ τῶν τρεχουσῶν Διοικητικῶν ὑποθέσεων.

—Ἡ ἄσκησις ἀρνησικυρίας κατ' ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου ἐὰν αὗται δὲν τυγχάνουν σύμφωνοι πρὸς τὸν Νόμον.

—Ἡ ἄσκησις ἐποπτείας ἐπὶ τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ τῆς Κοινότητος.

γ) Τ ο ῦ Δ η μ ά ρ χ ο υ :

Ὁ Δήμαρχος ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς :

—Προπαρασκευάζει τὰς ἀποφάσεις ταύτης.

—Ἐκτελεῖ τὰς λαμβανομένας ἀποφάσεις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

—Εἰς ἐπειγούσας περιπτώσεις ἀποφασίζει καὶ λαμβάνει μέτρα ἀντὶ τοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

—Ἀσκεῖ δικαίωμα ἀρνησικυρίας κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐὰν αὗται δὲν τυγχάνουν σύμφωνοι πρὸς τὸν Νόμον.

—Ἐποπτεύει τὸ ἔργον τῶν διαφόρων Τμημάτων τῆς Κοινότητος.

—'Ασκεῖ τὰς ὑπὸ τοῦ Κράτους μεταβιβαζομένας εἰς τὴν Κοινότητα ἁρμοδιότητας.

'Αρμοδιότητες τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως

Γενικὴ ἀρχή:

Αἱ μονάδες τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εἶναι ἁρμόδιαι διὰ τὴν Διοίκησιν πάσης τοπικῆς ὑποθέσεως καὶ τὴν λῆψιν παντὸς μέτρου τὸ ὁποῖον συνάπτεται πρὸς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τοπικῶν συμφερόντων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ ἁρμοδιότης αὕτη δὲν ἔχει διατηρηθῆ ρητῶς διὰ Νόμου ὑπὲρ ἄλλων κρατικῶν ἀρχῶν.

Ταξινόμησις τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως:

Συμφώνως πρὸς τὸ καταρτισθὲν σχέδιον ὀργανώσεως ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Κέντρου ὀργανώσεως τῆς Δημοτικῆς Διοικήσεως αἱ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἀνήκουσαι τοπικαὶ ὑποθέσεις διακρίνονται κατὰ κατηγορίας ὡς κάτωθι:

1. Γενικὴ Διοίκησις: 'Οργάνωσις, προσωπικόν, Στατιστικὴ καὶ ἐκλογαί, Δημόσιαι σχέσεις, ἔλεγχος κλπ.

2. Δημοτικὴ Οἰκονομία: 'Οργάνωσις τῶν πηγῶν εἰσοδήματος, ταμιακὴ διαχείρισις, φόροι, τέλη, δικαιώματα κλπ. 'Ακίνητος περιουσία.

3. Δημοσία τάξις καὶ ἀσφάλεια: 'Επίλυσις νομικῶν θεμάτων, 'Αστυνομία, Δημοσία 'Ασφάλεια καὶ τάξις, ληξιαρχεῖα, στέγασις, Πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία, πολιτικὴ ἄμυνα.

—'Η τήρησις τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἀποτελεῖ θεμελιώδες καθῆκον μιᾶς ἑκάστης μονάδος τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

4. 'Εκπαίδευσις κ.λπ. πολιτιστικαὶ ὑποθέσεις:

'Υπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην αἱ μονάδες τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εἶναι ἁρμόδιαι διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν σχολείων Στοιχειώδους καὶ Μέσης 'Εκπαιδεύσεως, σχολείων ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, εἰδικῶν σχολείων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, φυσικῶς ἢ διανοητικῶς ἀναπήρων ἀνηλίκων κλπ. ὡς καὶ διὰ τὴν ὀργάνωσιν μέσων πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων ὡς π.χ. θεάτρων, φιλαρμονικῶν, Μουσείων, Δημοτικῶν ἀρχείων, 'Αθλητικῶν γηπέδων, καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων κλπ.

5. Δημοσία ὑγεία καὶ Κοινωνικὴ Πρόνοια:

Αἱ μονάδες Τ.Α. εἶναι ἁρμόδιαι διὰ τὴν λῆψιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων μέτρων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ὑγείας τῶν κατοίκων, τόσον διὰ προληπτικῶν μέσων (π.χ. ἐξυγίανσις τοῦ περιβάλλοντος) ὅσον καὶ διὰ θεραπευτικῶν τοιούτων ὡς π.χ. ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις Νοσοκομειακὴ περίθαλψις προστασία τῆς μητρότητος (maternity homes) κ.λπ.

'Επίσης πέραν τῶν θεμάτων τῶν ἀναφερομένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν

ὑγείαν, αἱ μονάδες Τ.Α. εἶναι ἁρμόδιαι διὰ τὴν δημιουργίαν προϋποθέσεων πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γενικῆς εὐημερίας καὶ αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐξασφαλίσουν μίαν ἀξιοπρεπῆ καὶ ἀνθρωπίνην διαβίωσιν δι' ὅλους τοὺς κατοίκους. Τοῦτο προϋποθέτει τὴν λῆψιν μέτρων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πτωχῶν, τῶν ὑπερηλίκων, τῶν ἀνικάνων, τὴν μέριμναν διὰ τὴν προστασίαν τῆς νεότητος ὡς καὶ τὴν λῆψιν γενικῶν μέτρων καὶ προσφορὰν ὑπηρεσιῶν ὑπὲρ τῶν ἐνηλίκων.

6. Ἀνέγερσιν κτιρίων καὶ στέγασιν:

Ἡ ἁρμοδιότης αὐτὴ περιλαμβάνει τὴν ἐκ μέρους τῶν μονάδων Τ.Α. ἀνάπτυξιν δραστηριοτήτων ἐπὶ τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδιασμοῦ, ἔλεγχον καὶ καταγραφὴν τῆς γῆς, ἔκδοσιν ὅρων δομήσεως, λῆψιν μέτρων πρὸς βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν στεγάσεως, λῆψιν λοιπῶν τεχνικῶν μέτρων πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἐδάφους (π.χ. ὁδοποιΐα, ἀεροδρόμια, κλπ.) λῆψιν μέτρων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων ὑπεδάφους, π.χ. ὑπόγειος σιδηρόδρομος, ὑπόγειοι χῶροι σταθμεύσεως, δημιουργία πάρκων, κοιμητηρίων κλπ.

7. Ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας:

ἤτοι ἀποκομιδὴ ἀπορριμμάτων, καθαριότης τῶν ὁδῶν, ἀποχετεύσεις, σφαγεῖα, ἀγοραί, Δημόσια λουτρά, κλπ.

8. Ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ συγκοινωνιακαὶ ἐκμεταλλεύσεις:

Ἡ ἁρμοδιότης αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς ὑπὸ τῶν μονάδων Τ.Α. ἀσκήσεως ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος.

Εἰς ταύτην περιλαμβάνεται ἡ Διοίκησις Δημοτικῶν ἐπιχειρήσεων ὡς π.χ. Δημόσια ἔργα, ἤτοι ἔργα ὑδρεύσεως, ἀρδεύσεως κλπ., ἔργα παραγωγῆς φωταερίου καὶ ἠλεκτρισμοῦ ὡς καὶ ἔργα Δημοσίων Μεταφορῶν, ὡς π.χ. συστημάτων ἠλεκτροκινήτων ἢ αὐτοκινήτων λεωφορείων, περιφερειακῶν σιδηροδρόμων, λιμένων, ἀεροδρομίων κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΑΣΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Κρίνεται σκόπιμον νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα ὅτι ὁ προγραμματισμὸς τῆς ἀναπτύξεως εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας δὲν σημαίνει οἰκονομικὸν προγραμματισμὸν ἢ βιομηχανικὸν τοιοῦτον, ἀλλὰ ὁ προγραμματισμὸς περιορίζεται βασικῶς εἰς τὴν ὑποδομὴν ἡ ὁποία κρίνεται ἀναγκαία διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ὡς καὶ εἰς τὴν προαγωγὴν ὡρισμένων τομέων μέσῳ τῆς διαδικασίας τοῦ δανεισμοῦ.

Ὁ περιφερειακὸς προγραμματισμὸς δύναται π.χ. νὰ χαρακτηρίσῃ μίαν πόλιν ὡς τουριστικήν, ὡς ἐκ τούτου δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐγκατάστασιν βιομηχανιῶν εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ προχωρήσῃ

πέραν αὐτοῦ εἰς τὸ πεδίον τοῦ οἰκονομικοῦ προγραμματισμοῦ ὡς π.χ. τὸν καθορισμὸν τοῦ εἴδους καὶ τοῦ ὕψους τῆς παραγωγῆς εἰς ὡρισμένους τομεῖς κλπ.

Συνταγματικαὶ ἀρχαὶ

Ὁ Θεμελιώδης Νόμος ὅστις καθιέρωσε τὸ συνταγματικὸν πλαίσιον ὀργανώσεως τοῦ Δυτικογερμανικοῦ κράτους, καθορίζει ὡρισμένας βασικὰς ἀρχάς, ἐντὸς τῶν ὁποίων πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ κινῆται ἡ ἁρμοδιότης τῆς Διοικήσεως, ἐπὶ τοῦ προγραμματισμοῦ.

Αἱ βασικαὶ αὐταὶ ἀρχαὶ ἔχουν ὡς κάτωθι :

α) Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας εἶναι ὁμοσπονδιακὸν κράτος :

Εἶναι ὡς ἐκ τούτου ἀδύνατον διὰ τὴν ὁμοσπονδιακὴν κυβέρνησιν νὰ μονοπωλήσῃ τὴν ἁρμοδιότητα ἐπὶ τοῦ προγραμματισμοῦ, καθ' ὅσον τὰ ὁμόσπονδα κράτη ἔχουν μίαν ἐκτεταμένην συμμετοχὴν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο.

β) Τὸ ὁμοσπονδιακὸν κράτος εἶναι δημοκρατικόν :

Τοῦτο ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ διαδικασία τοῦ προγραμματισμοῦ πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν συμμετοχὴν τοῦ πληθυσμοῦ ἢ τῶν ἐκπροσώπων του εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν προγραμμάτων κατὰ τρόπον ἀποφασιστικόν.

γ) Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία εἶναι συνταγματικὸν κράτος :

Τοῦτο σημαίνει ὅτι κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ προγραμματισμοῦ δέον ὅπως ἐξασφαλίζωνται κατὰ δίκαιον καὶ ἀντικειμενικὸν τρόπον τὰ συμφέροντα καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἀτόμων. Ὁ προγραμματισμὸς οὐδέποτε δύναται νὰ καταστῇ αὐτοσκοπὸς ὡς ἐκ τούτου ὑπάρχει διὰ τὴν ἐξασφάλισιν πρὸς ὅλους τοὺς πολίτας ἑνὸς καλλιτέρου εὐτυχεστέρου καὶ πληρεστέρου τρόπου ζωῆς. Ἡ ἀρχὴ «μόνον τόσος προγραμματισμὸς ὅσος εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητος» ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν ἀρχὴν ἡ ὁποία διέπει τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπευθύνων ἐπὶ τοῦ προγραμματισμοῦ ὀργάνων.

δ) Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία εἶναι κοινωνικὸν κράτος :

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ κοινωνικοῦ κράτους προσδιορίζει τὰ πλαίσια τοῦ προγραμματισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰς βασικὰς προϋποθέσεις ἀσκήσεως τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ὡς ἐκ τούτου ὁ προγραμματισμὸς οὐδέποτε δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ὡρισμένων ἀδικαιολογήτων πλεονεκτημάτων, ὑπὲρ ὡρισμένων συγκεκριμένων ὁμάδων εἰς βάρος ἄλλων [8].

8. Ἐντὸς τοῦ πλαισίου τούτου ἐντάσσεται καὶ ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ Συντάγματος ἡ ὁποία ὁρίζει ὅτι «ἡ ἰδιοκτησία ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις, ἡ δὲ χρῆσις της δέον ὅπως ἐξυπηρετῇ τὸ γενικὸν συμφέρον».

ε) Ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις κατοχυροῦται διὰ τοῦ συντάγματος ὡς ἀπαραίτητον στοιχεῖον τοῦ Δημοσίου βίου.

Τοῦτο ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις, ἤτοι αἱ κοινότητες καὶ αἱ περιοχαὶ πρέπει νὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα συμμετοχῆς εἰς ἕνα σημαντικὸν τμῆμα τοῦ προγραμματισμοῦ.

στ) Ὁ Δημόσιος βίος εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὅτι πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἀσκηθῇ ὑπὸ τῶν μονάδων τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως δέον νὰ ἀσκῆται εἰς τὸ τοπικὸν ἐπίπεδον, οὐδέποτε δὲ νὰ μεταφέρεται εἰς ἀνώτερα ἐπίπεδα Διοικήσεως.

Ὡς ἐκ τούτου τὸ μεγαλύτερον βάρος τοῦ προγραμματισμοῦ δέον ὅπως κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ φέρεται εἰς πέρας ὑπὸ τῶν μονάδων τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Λοιπαὶ ἀρχαὶ διέπουσαι τὸν προγραμματισμὸν

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω συνταγματικῶν ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι διέπουν τὸν προγραμματισμὸν ὑφίστανται καὶ αἱ κατωτέρω βασικαὶ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι ρυθμίζουν τὸ ὅλον ἔργον τοῦ προγραμματισμοῦ. Αἱ ἀρχαὶ αὗται εἶναι αἱ κάτωθι :

1) Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναπτύξεως ἐκ τῶν κάτω (development from below) ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν βεβαίως ὅτι τὰ τοπικὰ προγράμματα δέον νὰ ἐναρμονίζωνται πρὸς τὰ κεντρικὰ τοιαῦτα καὶ ὅτι ἡ βασικὴ προσαρμογὴ τῶν προγραμμάτων ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἐποπτείας.

2) Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν κεντρικῶν προγραμμάτων ἐπιτυγχάνεται α) διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων μερίμνῃ τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως καὶ β) διὰ τῆς υἱοθετήσεως οἰκονομικῶν κινήτρων.

3) Τόσον τὰ τοπικὰ ὅσον καὶ τὰ περιφερειακὰ προγράμματα δέον νὰ καλύπτουν ὅλας τὰς πλευρὰς τῆς διοικητικῆς δραστηριότητος (οἰκονομικάς, κοινωνικὰς καὶ δημοσιονομικὰς) καὶ

4) Ὁ προγραμματισμὸς θὰ πρέπει νὰ καλύπτῃ περίοδον τοὐλάχιστον 10 ἐτῶν.

Ὑπηρεσίαι προγραμματισμοῦ

Βασικῶς θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῇ ὅτι ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς Διοικήσεως ἤτοι ἡ ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις, ἡ Κυβέρνησις τοῦ ὁμοσπόνδου κράτους, αἱ περιοχαὶ καὶ αἱ κοινότητες συμμετέχουν εἰς τὸν προγραμματισμόν. Πέραν ὅμως αὐτῶν καὶ λοιποὶ ὀργανισμοὶ κοινωφελοῦς χαρακτῆρος, ἀντιμετωπίζοντες τὴν ἀνάγκην ἀναπτύξεώς των ἐντὸς τῶν πλαισίων ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν των ὡς (π.χ. ἐκκλησία, ὀργανισμοὶ ὑδρεύσεως, ὀργα-

νισμοὶ παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, οἰκοδομικοὶ ὀργανισμοὶ κλπ.) πρέπει νὰ δύνανται νὰ συμμετέχουν εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν προγραμμάτων. Πάντως τὸ μεγαλύτερον βάρος, ὡς ἐτονίσθη, τοῦ προγραμματισμοῦ τῆς ἀναπτύξεως ἀνήκει εἰς τὰς κοινότητας καὶ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ὁμοσπόνδου κράτους.

Συμφώνως πρὸς τὴν ὑφισταμένην Νομοθεσίαν ὁ σκοπὸς τοῦ προγραμματισμοῦ συνίσταται εἰς :

α) τὴν διαμόρφωσιν γενικῶν πλαισίων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν μιᾶς περιοχῆς ἐπὶ τῷ τέλει τῆς συμμέτρου ἀναπτύξεως ταύτης μέσῳ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν, πολιτιστικῶν καὶ λοιπῶν ἀναγκῶν μιᾶς περιοχῆς, καὶ

β) τὸν συντονισμὸν τῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ὁμοσπόνδου κράτους καταρτιζομένων ἐπὶ μέρους προγραμμάτων ὡς καὶ τῆς προγραμματικῆς δραστηριότητος τῶν κοινοτήτων τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν καὶ λοιπῶν κοινωφελοῦς χαρακτῆρος ὀργανισμῶν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ὀρθολογικῆς ἀναπτύξεως τῶν περιοχῶν καταρτίζονται ἀνάλογα σχέδια καὶ προγράμματα.

Τὰ σχέδια καὶ τὰ προγράμματα ταῦτα βασίζονται ἐπὶ τῶν φυσικῶν παραγόντων τῆς περιοχῆς, ὡς π.χ. τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς οἰκιστικῆς διαρθρώσεως τούτου, τῆς γεωργίας, τῆς δασικῆς παραγωγῆς, τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος, τῶν ὑφισταμένων ὀργανισμῶν παραγωγῆς ἐνεργειακοῦ δυναμικοῦ, τῶν συνθηκῶν ὑδρεύσεως κλπ., πρέπει δὲ νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν δημιουργίαν καταλλήλου βάσεως, ὥστε νὰ καλύπτωνται ἱκανοποιητικῶς ἅπασαι αἱ ὑφιστάμεναι ἢ ἐνδεχομένως ἐπικαλυπτόμεναι ἐντὸς τῆς ὅλης περιοχῆς. ἀπαιτήσεις.

Τὸ βασικὸν ὄργανον προγραμματισμοῦ διὰ τὸ ὁμόσπονδον κράτος εἶναι τὸ γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ τοῦ ὁμοσπόνδου κράτους.

Ὁ Πρωθυπουργὸς ἔχει ὡς συμβουλευτικὸν ὄργανον τὴν ἐπὶ τῆς χωροταξίας συμβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐκπροσώπους τῶν πολιτικῶν κομμάτων, τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν, τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου, τοῦ ἀγροτικοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ τῶν ἐργατικῶν ἑνώσεων.

Αἱ κοινότητες, ὡς ἐτονίσθη καὶ ἀνωτέρω, ἀποτελοῦν τοὺς βασικοὺς φορεῖς ἐκτελέσεως τῶν προγραμμάτων. Τὰ προγράμματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς κτιριακὰ ἔργα ἢ ἄλλας χρήσεις τῆς γῆς, καταρτίζονται εἰς τὸ τοπικὸν ἐπίπεδον ὑπὸ τὴν εὐθύνην ἐπιτροπῶν συνιστωμένων πρὸς τοῦτο, πάντοτε ὅμως ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν πρὸς τοῦτο ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας προγραμματισμοῦ ὁδηγιῶν.

Τὰ προγράμματα ταῦτα συντονίζονται εἰς τὸ τοπικὸν ἐπίπεδον, εἰς τρόπον ὥστε νὰ τελοῦν ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰς γενικὰς περὶ σχεδιασμοῦ κατευθύνσεις τὰς διδομένας ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως. Τὰ καταρτιζόμενα προγράμματα ἔργων δέον ὅπως ἀπαραιτήτως λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν τὰς κοινω-

νικάς, οἰκονομικάς, πολιτιστικὰς κλπ. ἀπαιτήσεις τοῦ πληθυσμοῦ. Ὡς ἐκ τούτου διὰ τῶν προγραμμάτων δέον ὅπως καταβάλλεται προσπάθεια ἐναρμονίσεως τῶν ἰδιωτικῶν μετὰ τῶν δημοσίων ἀναγκῶν.

Ὡσαύτως τὰ ἐν λόγῳ προγράμματα δέον ὅπως λαμβάνουν ἀπαραιτήτως ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ὑπὸ διαφόρων ἄλλων ὀργανισμῶν καθιερουμένας προϋποθέσεις, ὡς π.χ. ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν ἢ θρησκευτικῶν ὀργανώσεων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν πνευματικῶν ἀναγκῶν, τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκονομίας, τῆς γεωργίας, τῆς προστασίας τῆς νεότητος, τῶν συγκοινωνιῶν, τῆς ἀμύνης, ὡς ἐπίσης καὶ τὰς γενικὰς ἀνάγκας ἀναπτύξεως καὶ ἐξωραϊσμοῦ τῶν πόλεων καὶ τῆς ὑπαίθρου.

Αἱ ἀγροτικαὶ περιοχαὶ ἔχουν μίαν διττὴν ἁρμοδιότητα ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν κοινοτικὸν σχεδιασμόν. Ἀφ' ἑνὸς μὲν αὗται ἀποτελοῦν ὄργανα προγραμματισμοῦ διὰ τὴν περιοχὴν εἰς ἣν ἐκτείνεται ἡ ἁρμοδιότης των, ἀφ' ἑτέρου δὲ συμμετέχουν εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν ἀναπτυξιακῶν σχεδίων τῶν κοινοτήτων ἐντὸς τῆς περιοχῆς αὐτῶν.

Πολλάκις παρατηρεῖται κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ἀναπτυξιακῶν προγραμμάτων ὅτι αἱ ἀνάγκαι τοῦ σχεδιασμοῦ ἐξέρχονται τῶν ὁρίων τῶν συγκεκριμένων Διοικητικῶν μονάδων εἰς ἃς ἀναφέρεται τὸ πρόγραμμα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καθίσταται ἀπαραίτητος ἡ καθιέρωσις μιᾶς μορφῆς συνεργασίας εἰς τὰ διάφορα ἐπίπεδα τῆς Διοικήσεως.

Ἡ συνεργασία αὕτη δύναται νὰ ἀναφέρεται εἰς α) συνεργασίαν περισσοτέρων κοινοτήτων καὶ β) συνεργασίαν περισσοτέρων ἀγροτικῶν περιοχῶν. Τοῦτο ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι αἱ κοινότητες ἢ αἱ ἀγροτικαὶ περιοχαὶ αἱ ὁποῖαι ἀποφασίζουν νὰ προέλθουν εἰς συνεργασίαν διὰ τὴν κατάρτισιν ἐνιαίων προγραμμάτων, ἀντιμετωπίζουν κοινὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ ἐπιλύσουν διὰ μεμονωμένων προσπαθειῶν.

Αἱ τέσσαρες ἀγροτικαὶ περιοχαὶ «Kreise» αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς τὸ Schleswig - Holstein καὶ γειτνιάζουν μὲ τὴν πόλιν - κράτος τοῦ Ἀμβούργου καὶ ἐκ τῆς ὁποίας γειτνιάσεως δημιουργοῦνται εἰδικὰ προβλήματα, ἡνώθησαν εἰς ἕνα ὀργανισμόν, προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ καταρτισθέντος περιφερειακοῦ σχεδίου ἀναπτύξεως τῶν προαστίων τοῦ Ἀμβούργου [9].

Εἰς ὡρισμένας ἐξ ἄλλου περιπτώσεις καθίσταται ἀπαραίτητος ἡ συνένωσις περισσοτέρων κοινοτήτων καὶ περιοχῶν εἰς μίαν ἐνιαίαν μονάδα προκειμένου νὰ διευκολυνθοῦν οἱ σκοποὶ τοῦ προγραμματισμοῦ. Ἡ διανομαρχιακὴ περιοχὴ τοῦ Ruhr, ἡ ὁποία ἀπὸ δεκαετηρίδων εἶχε ἀποκαταστήσει μίαν μορφὴν συνεργασίας διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ προγραμματισμοῦ, ἀποτελεῖ τὸ παλαιότερον παράδειγμα [10]. Ἐξ ἄλλου ἡ πρωτεύουσα τῆς Κάτω Σαξωνίας μεθ' ἑνὸς

9. Dr. G. Hahn, «The Structure of the Administration as the basis of Local and Regional Planning».

10. Ὅρα L. Kalk, «Regional Planning and Regional Government in Europe», ἔκδοσις IULA σελὶς 117.

ὡρισμένου ἀριθμοῦ γειτονικῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν καὶ μεμονωμένων κοινοτήτων, ἡνώθησαν εἰς μίαν ἐνιαίαν μονάδα ὀνομαζομένην «Ὀργανισμὸς περιοχῆς μείζονος Ἀννοβέρου» (Greater Hanover Corporation) [11].

Ὁ χωροταξικὸς προγραμματισμὸς δὲν σταματᾷ ἐπίσης εἰς τὰ ὅρια τῶν κρατῶν-μελῶν τῆς Ὁμοσπονδίας, ἀλλὰ καλύπτει τὰ προβλήματα δύο ἢ περισσοτέρων ἐκ τούτων. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὰ εἰδικὰ προβλήματα ἀντιμετωπίζονται εἴτε διὰ τῆς συστάσεως εἰδικῶν διακρατικῶν ἐπιτροπῶν, εἴτε διὰ τῆς συστάσεως εἰδικῶν πρὸς τοῦτο ὀργανισμῶν. Ἡ ἐπὶ τοῦ χωροταξικοῦ προγραμματισμοῦ ἕνωσις τῶν κρατῶν Ἀμβούργου καὶ Σλέσβιγκ - Χολστάϊν ἀποτελεῖ χαρακτηριστικὸν παράδειγμα ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων τούτων. Ὁ Ὀργανισμὸς οὗτος ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀμοιβαῖον χωροταξικὸν σχεδιασμὸν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐκπροσώπους ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν, εἶναι δὲ ἁρμόδιος ὅπως ἐκφράζῃ ἀπόψεις καὶ ὑποβάλῃ προτάσεις ἐπὶ τοῦ ἀμοιβαίου χωροταξικοῦ σχεδιασμοῦ [12].

Τέλος ὑπάρχουν καὶ ὡρισμένα χωροταξικὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐκτείνονται πέραν τῶν ὁρίων τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας, τὰ ὁποῖα ὡδήγησαν εἰς τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν γειτονικῶν κρατῶν ἰδίᾳ εἰς τὸν τομέα τῶν συγκοινωνιῶν (σιδηροδρομικῶν καὶ ὁδικῶν συγκοινωνιῶν) [12] καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας.

Ἡ διαδικασία τοῦ προγραμματισμοῦ

Ἐτονίσθη ἤδη ὅτι ἡ κοινότης εἶναι ὁ βασικὸς φορεὺς ἐφαρμογῆς τῶν προγραμμάτων. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην αἱ βασικαὶ κατευθύνσεις ἐπὶ τῆς καταρτίσεως καὶ ἐφαρμογῆς τῶν προγραμμάτων ἀναφέρονται εἰς :

α) τὸν καθορισμὸν ζωνῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ὡρισμένων δραστηριοτήτων ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἤτοι τὴν κατάρτισιν γενικοῦ σχεδίου ἀναπτύξεως (master plan) καὶ

β) τὸ λεπτομερὲς σχέδιον τὸ ὁποῖον καταρτιζόμενον ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω γενικῶν προβλέψεων, περιέχει σαφεῖς κατευθύνσεις γενικῆς ἰσχύος, ἀναφερομένας εἰς τὴν μορφὴν καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐκτελεστέων ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἔργων. Τὸ σχέδιον τοῦτο καθορίζει ἐπίσης τὴν βάσιν διὰ τὴν λῆψιν περαιτέρω μέτρων εἰς τὸν τομέα τῆς ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς, ἀναφερομένων εἰς τὰς προϋποθέσεις ἀποκτήσεως ἀκινήτων, τὴν ἀνταλλαγὴν ἀκινήτων, τὸ σύστημα ἀπαλλοτριώσεων καὶ τὴν ἐν γένει πολιτικὴν ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸ Σχέδιον καθορισμοῦ ζωνῶν ἀναφέρεται εἰς α) τὸν καθο-

---

11. Ἐνθ' ἀνωτέρω, σελὶς 227.

12. Ὡσαύτως ἀναφέρεται καὶ ἡ τελευταίως ἐπιτευχθεῖσα Γενικὴ συμφωνία μεταξὺ τῶν ὁμοσπόνδων κρατῶν Baden - Wurttemberg, Rheinland - Pfalz καὶ Hessen, ἥτις προβλέπει τὴν σύστασιν νέου ὀργανισμοῦ ἀναπτύξεως μὲ τὴν ἁρμοδιότητα τῆς καταρτίσεως προγράμματος ἀναπτύξεως ὁλοκλήρου τῆς περιφερείας τῆς ἀνηκούσης εἰς τὰ τρία ταῦτα κράτη.

ρισμὸν περιφερειῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκιστικῶν κέντρων, τὴν δημιουργίαν ἀγροτικῶν, ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἢ διὰ χώρους ψυχαγωγίας ἀναλόγως πρὸς τὴν προσδοκωμένην ἔκτασιν τῆς χρήσεως αὐτῶν, β) τὸν καθορισμὸν περιφερειῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν δημοσίου χαρακτῆρος ὑπηρεσιῶν (π.χ. σχολείων, ναῶν, δημοτικῶν καταστημάτων κλπ.), γ) καθορισμὸν χώρων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν συγκοινωνιῶν, καὶ δ) καθορισμὸν περιφερειῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πρασίνου, περιλαμβανομένης καὶ τῆς δημιουργίας ἀθλητικῶν γηπέδων.

Τὰ ἀντικείμενα τοῦ προγραμματισμοῦ, ἡ ἱεραρχία τούτων καὶ τὰ κριτήρια περιλαμβάνονται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα :

Ταξινόμησις ἀντικειμένων καὶ κριτήρια προγραμματισμοῦ (ταξινόμησις κατὰ τὸ δεκαδικὸν σύστημα) :

0. Σύστασις καὶ ἐγκατάστασις Ὑπηρεσιῶν Διοικήσεως.
1. Κοιμητήρια (6–8 Μ2 ἀνὰ κάτοικον)
   Χῶροι Σταθμεύσεων (3/4 Μ2 κατὰ οἰκογένειαν)
   Πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία
   Λαϊκαὶ κατοικίαι
   Ἀστυνομία.
2, 3. Σχολεῖα
   Γυμνάσια (0,1 Μ2 ἀνὰ κάτοικον)
   Ἀθλητικὰ γήπεδα (3 Μ2 ἀνὰ κάτοικον)
   Ἱεροὶ ναοὶ
   Βιβλιοθῆκαι
   Κέντρα νεότητος
   Ξενῶνες νεότητος.
4. Χῶροι παιδικῆς χαρᾶς (1000 Μ2 ἀνὰ 2000 κατοίκους).
6, 7. Λοιποὶ χῶροι ἀναψυχῆς
   Συγκοινωνίαι καὶ μεταφοραὶ
   Στέγασις.
8. Ὑδρεύσεις.
   Παραγωγὴ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας καὶ φωταερίου
   Τουριστικὰ κέντρα
   Λιμένες.
9. Οἴκησις (20 Μ2 ἀνὰ κάτοικον)
   Δημόσια μέσα μεταφορᾶς
   Οἰκονομικὴ ἀπάπτυξις.

Ἀμφότερα τὰ ὡς ἄνω σχέδια καταρτίζονται ἐν ὄψει τῶν ἀναγκαίων μεταβολῶν εἰς τὸ πρόγραμμα ἀναπτυξιακῶν ἔργων τῆς κοινότητος. Περαιτέρω δὲ ἐν ὄψει τῆς ἀνάγκης ἀναπτύξεως καὶ βελτιώσεως τῶν συγκοινωνιακῶν συνθηκῶν τῆς περιοχῆς, τῆς ἀνάγκης ἀναπτύξεως τῶν κατῳκημένων ἢ τῶν βιομη-

χανικῶν περιοχῶν, τῆς ἀνάγκης ἀνανεώσεως ὡρισμένων πεπαλαιωμένων οἰκισμῶν κ.λπ.

Βασικὰ στοιχεῖα τῆς διαδικασίας καταρτίσεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν σχεδίων.

Αἱ πολυάριθμοι καὶ ποικίλαι περιπτώσεις αἱ ὁποῖαι περικλείονται κατὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ προγραμματισμοῦ ὡς καὶ αἱ δυσχέρειαι αἱ συναφεῖς μὲ τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ, καθιστοῦν ἀπαραίτητον τὴν ἔναρξιν τοῦ σχεδιασμοῦ τῆς ἀναπτύξεως μιᾶς ὡρισμένης περιοχῆς ἐπὶ τῇ βάσει πλήρους διαρθρωτικῆς ἀναλύσεως. Ἡ ἀνάλυσις αὕτη περιλαμβάνει στοιχεῖα ἀναφερόμενα εἰς :

α) Τὴν γεωγραφικὴν θέσιν, τὰς κλιματολογικὰς συνθήκας καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς περιοχῆς.

β) Τὴν ἱστορικὴν ἐξέλιξιν τῆς περιοχῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων τριάκοντα ἢ πεντήκοντα ἐτῶν.

γ) Τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ ὡς καὶ στοιχεῖα στατιστικὰ περὶ τῆς διαρθρώσεως τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ ἡλικίαν.

δ) Τὴν ἐπαγγελματικὴν καὶ εἰσοδηματικὴν κατάταξιν τοῦ πληθυσμοῦ.

ε) Τὴν θέσιν καὶ σχέσιν τῶν κατῳκημένων περιοχῶν μετὰ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν τοιούτων.

στ) Τὸ ἐπίπεδον διαβιώσεως ὡς καὶ τὸ ἐπίπεδον ἐκπαιδεύσεως τοῦ πληθυσμοῦ.

ζ) Τὰς δυνατότητας ἀπασχολήσεως ἐντὸς ἢ πλησίον τῆς περιοχῆς (ναυπηγεῖα, ἐργοστάσια, ὀρυχεῖα κλπ.).

η) Τὴν ἔκτασιν τῶν παρεχομένων ὑπηρεσιῶν κοινῆς ὠφελείας.

θ) Τὴν ἔκτασιν τῶν κοινοτικῶν ὁδῶν καὶ πρασίνου.

ι) Τὴν ἔκτασιν καὶ μορφὴν τῆς ἀκινήτου κοινοτικῆς περιουσίας.

ια) Τὸ ὑφιστάμενον σύστημα ἐπικοινωνιῶν μετὰ γειτονικῶν καὶ μεγάλων ἀστικῶν κέντρων.

Τὰ εἰδικώτερα στοιχεῖα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς συγκεκριμένης μονάδος τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἀναφέρονται εἰς τοὺς κάτωθι τομεῖς :

Ι. Φυσικὸν ὑπόβαθρον :

(1) Γεωγραφία

Κλῖμα.

Ἐνδοχώρα (εἰς ἀκτῖνα μέχρι 25 ΚΜ).

ΙΙ. Ἱστορία.

ΙΙΙ. Πληθυσμός :

Κατανομὴ τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ ὁμάδας ἡλικιῶν, ποσοστὸν θήλεος πληθυσμοῦ καὶ ἀπασχολήσεως αὐτοῦ, ἀριθμὸς νοικοκυριῶν καὶ οἰκογενειῶν κ.λπ.

Κοινωνικὴ διάρθρωσις τοῦ πληθυσμοῦ.

Θρήσκευμα.

IV. Οἰκονομικὰ στοιχεῖα:

1. Παραγωγή.
   α) Γεωργική.
   β) Βιομηχανική.
   γ) Ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, φωταερίου καὶ ὕδατος.
   δ) Βιοτεχνική.
2. Ἐμπόριον.
   Χονδρικόν.
   Λιανικόν.
3. Τραπεζικὴ καὶ ἀσφαλιστικὴ δραστηριότης.
4. Μεταφοραὶ καὶ ἐπικοινωνίαι.
   α) Ταχυδρομεῖον.
   β) Τραῖνα.
   γ) Χιλιομετρικὴ ἀπόστασις ὁδικοῦ δικτύου.
   (Ἐθνικὴ ὁδοποιΐα – Δημοτική).
   δ) Ἀεροπορικαὶ ἐπιχειρήσεις.
   ε) Ναυπηγεῖα.
   στ) Τουρισμός.
5. Ἀπασχόλησις.
   Ἀπασχολούμενα ἄτομα.
   Ἄνεργοι.

V. Στέγασις.

VI. Μέσα ψυχαγωγίας.

VII. Ὑγεία καὶ Κοινωνικὴ Πρόνοια.

VIII. Πολιτιστικαὶ Ὑπηρεσίαι:
   1. Σχολεῖα.
   2. Λοιπαὶ ὑπηρεσίαι.

IX. Διοίκησις:
   1. Τοπικὴ Διοίκησις.
   2. Λοιπαὶ ὑπηρεσίαι.

Τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα διὰ τὴν ὡς ἄνω ἀνάλυσιν ἀντλοῦνται τόσον ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὁμοσπόνδου κράτους, ὅσον καὶ ἐξ ἄλλων ὀργανισμῶν.

Οὕτω π.χ. τὰ στοιχεῖα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἐπίπεδον ἐκπαιδεύσεως τοῦ πληθυσμοῦ παρέχονται ὑπὸ τῶν σχολείων, ἐνῷ αἱ πληροφορίαι αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν τῆς περιοχῆς ἢ εἰς τὴν βιομηχανικὴν δραστηριότητα, παρέχονται ἀναλόγως εἴτε ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπιμελητηρίων (τεχνικοῦ ἐπαγγελματοβιοτεχνικοῦ κλπ.) εἴτε ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐργατικῶν ἑνώσεων. Ἡ ἀνάλυσις αὕτη τυγχάνει ἀπαραίτητος διὰ τὴν Τοπικὴν Διοίκησιν,

καθ' ὅσον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως, θὰ στηριχθῇ ὁ προγραμματισμὸς τῆς ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς.

Ὅσον δὲ ἀκριβὴς εἶναι ἡ ἀπεικόνισις τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως, τόσον μεγαλύτεραι εἶναι αἱ πιθανότητες ἐπιτυχοῦς προγραμματισμοῦ.

Ἡ ἀκολουθουμένη διαδικασία καταρτίσεως τῶν σχεδίων διαφέρει ἐνίοτε εἰς τὰς λεπτομερείας ἀπὸ κράτος εἰς κράτος. Βασικῶς ὅμως ἰσχύουν τὰ κάτωθι, προκειμένου περὶ μικρῶν ἀγροτικῶν κοινοτήτων :

α) Ἀπόφασις περὶ καταρτίσεως προγράμματος ἔργων.

Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει διὰ τὴν κατάρτισιν τεῦ σχεδίου ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς. Ἡ ἀπόφασις αὕτη προπαρασκευάζεται ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς κοινότητος (Magistrat, τῆς ὁποίας προεδρεύει ὁ Δήμαρχος), ὑποβοηθουμένης ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐπιτροπῶν ὡς π.χ. τῆς ἐπιτροπῆς ἔργων ἢ τῆς ἐπιτροπῆς προγραμματισμοῦ (προκειμένου περὶ μεγαλυτέρων κοινοτήτων) κλπ.

β) Κατάρτισις τοῦ σχεδίου προγράμματος.

Ἐπειδὴ αἱ μικραὶ κοινότητες εἶναι πιθανὸν νὰ μὴ διαθέτουν εἰδικοὺς διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ προγράμματος, χρησιμοποιοῦν συνήθως τὰς ὑπηρεσίας ἰδιωτῶν ἀρχιτεκτόνων ἢ ἀπευθύνονται εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς περιοχῆς διὰ τὴν παροχὴν τεχνικῆς βοηθείας [13].

γ) Συμμετοχή.

1) Κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν σχεδίων τούτων συμμετέχει ἡ κοινότης διὰ τὴν ὁποίαν καταρτίζεται τὸ σχέδιον. Τοῦτο ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι αἱ ἐπιθυμίαι καὶ αἱ ἀπόψεις τῆς κοινότητος δέον ὅπως λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν κατὰ προτεραιότητα.

2) Ἡ ὑπηρεσία προγραμματισμοῦ τοῦ ὁμοσπόνδου κράτους συμμετέχει τόσον λόγῳ εἰδικῶν γνώσεων, ὅσον καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐξασφαλίσεως τοῦ ἀπαραιτήτου βαθμοῦ προσαρμογῆς τῶν ἀναπτυξιακῶν σχεδίων τῶν Κοινοτήτων πρὸς τὰς γενικὰς ἀναπτυξιακὰς κατευθύνσεις τοῦ ὁμοσπόνδου κράτους.

γ) Εἰς τὴν κατάρτισιν τῶν ἀναπτυξιακῶν σχεδίων τῶν κοινοτήτων συμμετέχουν ἐπίσης (λόγῳ ἀνάγκης συσχετισμοῦ τῶν ἀπόψεων κατὰ τὸν σχεδιασμόν), δι' ἐκπροσώπου των ἅπαντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸν κοινοτικὸν σχεδιασμὸν ὀργανισμοί, ὡς π.χ. οἱ ὀργανισμοὶ μεταφορῶν καὶ ἐπικοινωνιῶν τοῦ ὁμοσπόνδου κράτους ἢ καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν βιομηχάνων βιοτεχνῶν καὶ ἐμπόρων, τῶν γεωργῶν, τῶν θρησκευτικῶν ὀργανώσεων, τῶν γειτονικῶν κοινοτήτων καὶ τῆς περιοχῆς ὡς ἁρμοδίας διὰ τὴν ἄσκησιν ὡρισμένων λειτουργιῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν ὑγείαν, τὰς μεταφορὰς καὶ ἐπικοινωνίας κλπ.

---

13. Εἰς τὸ Schleswig - Holstein ἡ περιοχὴ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ καταρτίσῃ τῇ αἰτήσει τῆς κοινότητος καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς πλῆρες σχέδιον ἔργων ἀναπτύξεως.

δ) Ἔγκρισις τοῦ σχεδίου προγράμματος.

Ἁρμόδιον διὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ σχεδίου τυγχάνει τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον.

ε) Ἐν συνεχείᾳ τὸ σχέδιον μετὰ τῶν ἀπαραιτήτων ἐπεξηγήσεων δημοσιεύεται εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς πόλεως καὶ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἑνὸς μηνός. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς δύναται πᾶς τις ὅπως ὑποβάλῃ ἔνστασιν κατὰ τῶν προβλέψεων τοῦ σχεδίου ἢ καὶ συμπληρωματικὰς προτάσεις διὰ σχετικὰς τροποποιήσεις.

Ὁ χρόνος καὶ τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα τὸ σχέδιον ἐκτίθεται εἰς δημοσιότητα ἀνακοινοῦνται διὰ τοῦ τύπου, τοῦ ραδιοφώνου ἢ τῆς τηλεοράσεως μίαν ἑβδομάδα τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως.

στ) Μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου δημοσιεύσεως τὸ συμβούλιον κρίνει ποῖαι ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν ἐνστάσεων ἢ προτάσεων τυγχάνουν ἐξεταστέαι καὶ ποῖαι ὄχι. Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις ἀνακοινοῦται εἰς ἅπαντας τοὺς ἐκφράσαντας οἱανδήποτε γνώμην ἐπὶ τοῦ θέματος.

ζ) Μετὰ ταῦτα τὸ σχέδιον ὁριστικοποιούμενον ὑποβάλλεται ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον πρὸς ἔγκρισιν [14].

Τὸ σχέδιον δέον ὅπως συνοδεύεται μετὰ τῶν διατυπωθεισῶν κατὰ τὴν δημοσίευσίν του ἐνστάσεων, προτάσεων ἢ ἀπόψεων αἱ ὁποῖαι δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Βασικῶς, ἡ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τελικὴ ἀπόφασις, δέον ὅπως ληφθῇ ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος τριῶν μηνῶν.

η) Ἡ ἀπόφασις περὶ ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου δημοσιεύεται εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τὸ σχέδιον μετὰ τῶν συναφῶν ἐπεξηγήσεων τοιχοκολλεῖται διὰ δευτέραν φορὰν εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῆς πόλεως.

θ) Ἡ δημοσίευσις τοῦ σχεδίου ἀναπτύξεως κλείει τὴν ὅλην διαδικασίαν καταρτίσεώς του καὶ καθίσταται πλέον Νόμος ἀπὸ τοῦ χρόνου δημοσιεύσεως ὑποχρεωτικὸς δι' ἅπαντας, ἡ δὲ ἰσχύς του ἐκτείνεται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν μέχρι τῆς ὁλοκληρώσεως τῶν ἐν αὐτῷ προβλεπομένων ἔργων καὶ λοιπῶν μεταβολῶν. Μὲ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Ἀναπτυξιακοῦ Προγράμματος τῆς κοινότητος, κλείει ἡ φάσις τοῦ σχεδιασμοῦ καὶ ἄρχεται ἡ φάσις τῆς ἐκτελέσεως.

Πολιτικὴ ἐπὶ τῆς χρήσεως τῆς γῆς

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν καταρτιζομένων ἀναπτυξιακῶν προγραμμάτων χρησιμοποιοῦνται πολλὰ μέσα. Βασικώτερον ὅμως ἐξ ὅλων τυγχάνει ὁ καθορισμὸς τοῦ τρόπου χρήσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας, τῆς ἀνηκούσης εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς κοινότητος. Ὅπως διὰ πᾶσαν ἀνθρωπίνην ὕπαρξιν ἡ ἀκίνητος περιουσία ἀπορελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς πλέον βασικὰς προϋποθέσεις ,τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς κοινότητος.

---

14. Προκειμένου περὶ τοῦ Schleswig - Holstein εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας - Κοινωνικῶν ὑποθέσεων καὶ προσφύγων.

Ἡ ἰδιορρυθμία τῆς ἀκινήτου περιουσίας ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι καίτοι αὕτη δύναται νὰ ἀξιοποιηθῇ κατὰ διαφόρους τρόπους, ἐν τούτοις δὲν δύναται νὰ ἀναπαραχθῇ ἢ νὰ πολλαπλασιασθῇ. Ὡς ἐκ τούτου καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Δημοτικὴν ἀκίνητον περιουσίαν καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν σχετιζόμενα προβλήματα, εἶναι ὑπεράνω ὅλων ἀπαραίτητος ἡ διενέργεια μιᾶς γενικῆς ἐπισκοπήσεως τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς κοινότητος.

Τοῦτο περικλείει τὴν ἐνέργειαν ἐρεύνης πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀκινήτου περιουσίας, τὴν κατάρτισιν κτηματολογίου τῆς κοινότητος καὶ τέλος τὴν ἀποτίμησιν τῆς ἀκινήτου περιουσίας.

Ἡ ἔρευνα τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς κοινότητος εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν ἀκολουθεῖ τὴν κάτωθι διαδικασίαν. Ἐν ἀρχῇ προηγεῖται σαφὴς καθορισμὸς τῶν ὁρίων τῶν διαφόρων οἰκοπέδων ὡς καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς γεωγραφικῆς αὐτοῦ θέσεως.

Τὰ τυχὸν ὑπάρχοντα ἐπ' αὐτῶν κτίσματα ὡς καὶ τὸ σχῆμα τῶν οἰκοπέδων καταχωρίζονται εἰς τὰ ἐπίσημα βιβλία τῆς κοινότητος. Ἐν συνεχείᾳ τὰ στοιχεῖα ἀποτυποῦνται εἰς διαφόρους χάρτας ὑπὸ κλίμακα. Ἁρμοδία διὰ τὴν τήρησιν στοιχείων τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς κοινότητος, περιλαμβανομένων καὶ τῶν στοιχείων περὶ τῆς ἀξίας ταύτης, τυγχάνει ἡ ὑπηρεσία ἀκινήτου περιουσίας τῆς κοινότητος. Οἱ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦτο συγκεντρούμενοι χάρται κλπ. στοιχεῖα ἀποτελοῦν τὴν νομικὴν βάσιν διὰ τὴν καταχώρισιν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς κοινότητος εἰς τὸ γενικὸν κτηματολόγιον. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα χρησιμεύουν ὡσαύτως καὶ διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὑτὸ τῆς κοινότητος ἐπιβαλλομένων φόρων ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας (π.χ. ὀνομαστικὸς φόρος ἀκινήτου περιουσίας), οἱ ὁποῖοι συνθέτουν ἕνα μέρος τῶν ἐσόδων τῆς κοινότητος. Ἡ ταξινόμησις τῆς ἀκινήτου περιουσίας συνίσταται εἰς τὴν ἀποτίμησιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν ἀκαλύπτων οἰκοπέδων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν οἰκοπέδων τὰ ὁποῖα ἔχουν καλυφθῇ διὰ κτισμάτων. Διὰ τῆς ἐκτιμήσεως ταύτης προσδιορίζεται καὶ ἡ ἀγοραία ἀξία τῶν οἰκοπέδων.

Ὁ προσδιορισμὸς τῆς οἰκονομικῆς ἀξίας τῆς ἀκινήτου περιουσίας ἔχει ἀποφασιστικὴν σημασίαν τόσον διὰ τὰ οἰκονομικὰ τῆς κοινότητος ὅσον καὶ διὰ τὴν ἔκδοσιν γενικῶν κατευθύνσεων ἐπὶ τοῦ τρόπου χρήσεως τῆς γῆς.

Τοῦτο ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὸν ὅλον σχεδιασμὸν τῆς ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς, ἰδίᾳ καθ' ὅσον αὕτη ἀναφέρεται εἰς δύο βασικοὺς παράγοντας ἤτοι : 1) τὴν πολιτικὴν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἀκινήτων (ἀγορὰ ἀκινήτων διὰ μελλοντικὰς ἀνάγκας), καὶ 2) τὴν πολιτικὴν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων.

Ἡ πολιτικὴ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἀκινήτων ἐξυπηρετεῖ δύο βασικοὺς σκοπούς, ἤτοι πρῶτον τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς κοινότητος εἰς τοὺς τομεῖς τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς πολιτιστικῆς ἀναπτύξεως, τῶν κοινωνικῶν ὑποθέσεων, τῆς ὑγείας, τῆς Δημοσίας τάξεως κλπ. καθ' ὅσον αὕτη εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀναγκαίων ἐκτάσεων διὰ τὴν στέγασιν τῶν σχολείων, Νοσοκομείων, Αἰθουσῶν συγκεντρώσεως, διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν κλπ.

Ὁ δεύτερος σκοπὸς τῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἀκινήτων ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἐν γένει, καθ' ὅσον τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῶν ἀπαραιτήτων ἐκτάσεων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν νέων βιομηχανιῶν καὶ λοιπῶν ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, εἰς ἃς περιπτώσεις βεβαίως τοῦτο κρίνεται ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κοινότητος.

Ἐξ ἄλλου εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν κοινότητα νὰ ἔχῃ εἰς χεῖρας της ὡρισμένας ἐκτάσεις, τὰς ὁποίας δύναται ἑκάστοτε νὰ ἀνταλλάσσῃ δι' ἄλλων ἐκτάσεων (ὡς ἐπιτάσσει τὸ σύνταγμα) καὶ αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν νέων οἰκιστικῶν συγκροτημάτων ἢ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν συγκοινωνιακῶν ἔργων.

Ὑπὸ τὸ φῶς τῶν δύο ὡς ἄνω βασικῶν ἐπιδιώξεων, καθίσταται φανερὸν ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ μιᾶς πολιτικῆς ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἀκινήτων, ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ κοινοτικοῦ προγραμματισμοῦ δι' ὅλους γενικῶς τοὺς κλάδους τῆς Κοινοτικῆς Διοικήσεως.

Ὁ δεύτερος παράγων ἤτοι ἡ πολιτικὴ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων συναρτᾶται στενῶς μὲ τοὺς προμνησθέντας βασικοὺς σκοπούς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ πλαίσιον τῶν ἤδη ἀναφερθέντων ἔργων, τὰ ὁποῖα ἐπηρεάζουν τὴν ἀγορὰν τῶν ἀκινήτων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν.

Ἡ ἐνεργὸς πολιτικὴ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων δύναται νὰ ἀσκηθῇ μόνον εἰς ἃς περιπτώσεις ἡ ἀκίνητος περιουσία τῆς κοινότητος εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη. Οὕτω, ἡ πόλις ἐνεργοῦσα ὡς ἀγοραστὴς καὶ πωλητὴς εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν ἀκινήτων, δύναται νὰ ἀσκῇ οὐσιαστικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὰς τιμάς. Τοῦτο βεβαίως προϋποθέτει τὴν μὴ παράλληλον ἐπιδίωξιν κέρδους ἐκ μέρους τῆς κοινότητος εἴτε κατὰ τὴν ἀγοράν, εἴτε κατὰ τὴν πώλησιν. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἡ ἐπίδρασις τῆς κοινότητος εἶναι ἀπαραίτητος ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τὴν πρόληψιν τῆς κερδοσκοπίας ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν γαιοκτημόνων, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἔχουν μονοπωλιακὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς γῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀπροσκόπτου ἐφαρμογῆς τῶν διαφόρων προγραμμάτων ἀναπτύξεως τῆς πόλεως, χωρὶς ὑπερβολικὴν ἐπιβάρυνσιν τῶν οἰκονομικῶν ταύτης.

Πολεοδομικὸς σχεδιασμὸς καὶ στέγασις

Ἕτερον βασικὸν μέσον ἐφαρμογῆς τοῦ κοινοτικοῦ προγραμματισμοῦ εἶναι ὁ πολεοδομικὸς σχεδιασμὸς καὶ ἡ στέγασις.

Ὁ μὲν πολεοδομικὸς σχεδιασμὸς ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἁρμονίας εἰς τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν τῆς πόλεως διὰ τῆς κατασκευῆς ὁδῶν, συστημάτων ὑδρεύσεως, Σιδηροδρομικῶν σταθμῶν, δημιουργίαν ζωνῶν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν οἰκιστικῶν ἢ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων κ.λπ. Ἡ δὲ στέγασις ἀποβλέπει εἰς τὴν δημιουργίαν προϋποθέσεων ἱκονοποιητικῆς στεγάσεως τοῦ πληθυσμοῦ διὰ τῆς προσφορᾶς καταλλήλων οἰκιῶν μὲ χαμηλὸν μίσθωμα.

Συμφώνως πρὸς τὸν χάρτην τῶν Ἀθηνῶν τοῦ 1933 αἱ σύγχρονοι πόλεις δέον ὅπως ἐξασφαλίζουν τρεῖς βασικὰς λιετουργίας τῆς κοινοτικῆς ζωῆς ἤτοι :

α) τὴν ἐργασίαν,
β) τὴν διαμονὴν καὶ
γ) τὴν ψυχαγωγίαν.

Αἱ τρεῖς αὗται λειτουργίαι συναρτῶνται ἀπὸ κοινοῦ καὶ διευκολύνονται ἀπὸ τὴν ἐγκατάστασιν ἑνὸς ὀρθολογικοῦ δικτύου συγκοινωνιῶν.

Βασικῶς τὸ ὀρθολογικὸν σχέδιον πόλεως δὲν ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τὰ ὁποῖα προβλέπουν διαχωρισμὸν μεταξὺ τῶν οἰκιστικῶν συγκροτημάτων, κατασκευὴν εἰδικῶν ζωνῶν διὰ τοὺς πεζούς, συγκέντρωσιν τῶν Δημοσίων ἐγκαταστάσεων πλησίον τῶν ζωνῶν πρασίνου, δημιουργίαν ἐμπορικῶν κέντρων, κ.λπ.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν στέγασιν, ταύτην ἔχουν ἀναλάβει οἱ διάφοροι οἰκοδομικοὶ ὀργανισμοί, (οἱ ὁποῖοι εἴτε διοικοῦνται ἀμέσως ὑπὸ τῆς κοινότητος, εἴτε ἐπηρεάζονται ἐμμέσως μέσῳ τοῦ κοινοτικοῦ κεφαλαίου), εἴτε Κοινωφελῆ ἱδρύματα, εἴτε Ὀργανισμοὶ Κεφαλαίων ἰδιωτικοὶ ἢ Νομικῶν προσώπων.

Ἡ δραστηριότης τῶν κοινοτήτων εἰς τὸν τομέα τῆς στεγάσεως στρέφεται εἰς τὴν ἀνέγερσιν κατοικιῶν διὰ τὴν στέγασιν ἐργατικῶν ἢ ἄλλων οἰκογενειῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διὰ τῆς παρεμβάσεως τῆς κοινότητος ἀποφεύγεται ἡ ὑπὸ μόνον τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ἀντιμετώπισις τῶν στεγαστικῶν ἀναγκῶν μὲ ὅλας τὰς ὡς ἐκ τούτου εὐνοϊκὰς διὰ τὴν κοινότητα ἐπιπτώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟ ΤΟΠΙΚΟΝ ΕΠΙΠΕΔΟΝ

Μέχρι τοῦδε ἠσχολήθημεν μὲ τὴν διαδικασίαν τοῦ προγραμματισμοῦ ἐπὶ τοπικοῦ ἐπιπέδου.

Διὰ τοῦ προγραμματισμοῦ ὑπὲρ τὸ τοπικὸν ἐπίπεδον ἐννοοῦμεν κυρίως τὸν προγραμματισμὸν ὁ ὁποῖος καλύπτει περιοχὰς μεγαλυτέρας τῆς κοινότητος. Ὁ προγραμματισμὸς οὗτος διακρινόμενος ἀπὸ τὸν πολεοδομικὸν σχεδιασμὸν καλεῖται προγραμματισμὸς τῆς ὑπαίθρου (country planning) ἢ περιφερειακὸς προγραμματισμός.

Τόσον ὁ πολεοδομικὸς σχεδιασμὸς ὅσον καὶ ὁ προγραμματισμὸς τῆς ὑπαίθρου δὲν ἀποτελοῦν παρὰ μίαν προσπάθειαν τῆς κοινωνίας νὰ δημιουργήσῃ δι' ἑαυτὴν ἕνα περιβάλλον εὐχάριστον καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀποδοτικόν, τόσον ἀπὸ φυσικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς πλευρᾶς.

Ὡς ἐτονίσθη ἤδη ἀνωτέρω ἡ ἁρμοδιότης ἐπὶ τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδιασμοῦ ἔχει ἀνατεθῆ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰς κοινότητας (Gemeinden) ἐνῷ τὸ κράτος ἔχει ἁπλῶς περιωρισμένην νομικὴν ἐποπτείαν. Ἀντιθέτως ὁ περιφερειακὸς προγραμματισμὸς ἀποτελεῖ βασικῶς εὐθύνην τοῦ ὁμοσπόνδου κράτους, ἡ ὁποία ἔχει μεταβιβασθῆ κατὰ ἕνα μέρος εἰς τὰς κοινότητας, κατὰ τὸ ἄλλο δὲ μέρος εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιοχὰς ἢ εἰς τὰς μεγάλας πόλεις (Stadtkreis) Κατὰ

ταῦτα ὁ περιφερειακὸς προγραμματισμὸς ἀποτελεῖ συνδεδυασμένην εὐθύνην τόσον τῆς κεντρικῆς Διοικήσεις τοῦ κράτους ὅσον καὶ τῆς κοινότητος.

Ἐπίπεδα Περιφερειακοῦ προγραμματισμοῦ

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ ἁρμοδιότητες τῆς ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ περιφερειακοῦ προγραμματισμοῦ εἶναι περιωρισμέναι [15], οὗτος ἀποτελεῖ κυρίως εὐθύνην τοῦ ὁμοσπόνδου κράτους.

Ἡ ὁμοσπονδία εἶναι ὑποχρεωμένη διὰ τὸν προγραμματισμὸν ἐκείνων μόνον τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα ἐκ τοῦ Νόμου ἀνήκουν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ταύτης, ὡς π.χ. ἡ εὐθύνη διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Ἐθνικοῦ δικτύου αὐτοκινητοδρόμων (Autobahnen), τὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῶν συστημάτων, τὴν ἀνάπτυξιν ταχυδρομικῶν καὶ ὑπηρεσιῶν τηλεπικοινωνίας, τὴν Διοίκησιν τῶν ἐσωτερικῶν ὑδατίνων ὁδῶν καὶ τὴν ἄμυναν.

Πέραν τῆς ὡς ἄνω μνημονευθείσης ἁρμοδιότητος τῆς ὁμοσπονδίας διὰ τὸν προγραμματισμὸν ἔργων, αὕτη ἀσκεῖ σημαντικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ προγραμματισμοῦ ἄλλων Δημοσίων ὀργανισμῶν, ὡς π.χ. τῆς κοινότητος, τῆς περιοχῆς ἢ καὶ τῶν κρατῶν-μελῶν, μέσῳ τοῦ συστήματος τῶν χρηματικῶν ἐπιχορηγήσεων, αἱ ὁποῖαι δίδονται διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὡρισμένων εἰδικῶν σκοπῶν ὡς π.χ. τὴν προαγωγὴν τῆς βιομηχανίας, εἰς περιοχὰς γειτνιαζούσας μὲ τὴν ἀνατολικὴν Γερμανίαν κλπ.

Ἕκαστον τῶν ὁμοσπόνδων κρατῶν ἔχει ἰδίαν Νομοθεσίαν σχετικὴν πρὸς τὸν προγραμματισμόν, ἡ ὁποία προβλέπει γενικῶς περὶ τῆς καταρτίσεως τῶν περιφερειακῶν καὶ τῶν κρατικῶν ἐν γένει προγραμμάτων ἀναπτύξεως.

Τὰ περιφερειακὰ προγράμματα καταρτίζονται, μὲ βάσιν τὴν περιφέρειαν προγράμματος (planning region). Ὡς περιφέρεια προγράμματος λαμβάνεται ἡ περιοχὴ ἡ ὁποία λόγῳ ὁμοιομορφίας, τῆς οἰκονομικῆς διαρθρώσεως ταύτης καὶ τῶν φυσικῶν καὶ κοινωνικῶν συνθηκῶν αὐτῆς, ἔχει ἀνάγκην ἐνιαίας ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων της διὰ τοῦ προγραμματισμοῦ καὶ ἡ ὁποία ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς πείρας σπανίως συμπίπτει πρὸς τὰ διοικητικὰ ὅρια τῶν περιοχῶν (Kreise).

Πέραν τούτου ὡς ἐτονίσθη ἤδη ἀνωτέρω αἱ ἀνάγκαι τοῦ προγραμματισμοῦ ἐπιβάλλουν πολλάκις τὴν ἐπέκτασιν τούτου καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῶν μεμονωμένων κρατῶν-μελῶν, καθ' ὅσον οὐδὲν ἐκ τῶν ὁμοσπόνδων κρατῶν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μία ἀνεξάρτητος γεωγραφικὴ κοινωνική, οἰκονομικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἑνότης.

Ἐξ ἄλλου ἡ αὔξουσα τάσις ἑνοποιήσεως τῶν κρατῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἔχει ἐπίσης τὰς συνεπείας της ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὸν προγραμματισμόν,

15. Ἡ μόνη πρόβλεψις εἰς ὁμοσπονδιακὸν Νόμον ἐν σχέσει πρὸς τὸν περιφερειακὸν προγραμματισμὸν εὑρίσκεται εἰς τὸν ὁμοσπονδιακὸν Νόμον ἐπὶ τοῦ διατοπικοῦ προγραμματισμοῦ (Raumordnungsgesetz) τῆς 8ης Ἀπριλίου 1965, παρ. 3, ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖ ὅπως τὰ κράτη καθορίζουν τὰς νομικὰς προϋποθέσεις τοῦ περιφερειακοῦ προγραμματισμοῦ ἐὰν κρίνεται ἀπαραίτητον δι' ὡρισμένας περιοχὰς τοῦ ὁμοσπόνδου κράτους.

ἤδη δὲ πολλὰ ἔργα προγραμματίζονται ἀνεξαρτήτως πρὸς τὸν περιορισμὸν τῶν Ἐθνικῶν ὁρίων, ὡς π.χ. ἡ μετατροπὴ τοῦ ποταμοῦ Moselle εἰς πλωτόν, τὸ Εὐρωπαϊκὸν σχέδιον Αὐτοκινητοδρόμων, ἡ παραγωγὴ καὶ διανομὴ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, φυσικοῦ ἀερίου κ.λπ.

Κατάρτισις τῶν προγραμμάτων περιφερειακῆς ἀναπτύξεως

Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ προγραμματισμοῦ ἡ περιφέρεια ἑκάστου κράτους - μέλους διαιρεῖται εἰς ἕνα ἀριθμὸν περιφερειῶν προγράμματος, βάσει τῶν προμνησθέντων κριτηρίων. Αἱ περιφέρειαι προγράμματος ποικίλλουν τόσον εἰς ἔκτασιν ὅσον καὶ εἰς πληθυσμόν. Οὕτω εἰς Hessen, αἱ περιφέρειαι προγράμματος ποικίλλουν εἰς πληθυσμόν, ἀπὸ 80.000 ἕως 1.600.000 Εἰς τὰς περιφερείας ταύτας οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἤτοι αἱ κοινότητες καὶ αἱ περιοχαὶ συνενοῦνται εἰς ἕνα σύνδεσμον (ὅστις ἀποτελεῖ ὀργανισμὸν Δημοσίου Δικαίου), μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν αὐτοῦ τὸν προγραμματισμὸν τῆς ἀναπτύξεως τῆς ὑπ' ὄψιν περιφερείας [16].

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις τοῦ κράτους-μέλους θέτει ὡρισμένας ἀρχὰς καὶ γενικὰς κατευθύνσεις ἐντὸς τῶν ὁποίων δέον νὰ κινηθῇ ἡ προγραμματικὴ διαδικασία ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς. Παραλλήλως δὲ καθορίζει καὶ τὰς ἀπόψεις ταύτης ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν προγραμματισμὸν ἔργων καὶ δραστηριοτήτων, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα ταύτης, ὡς π.χ. ἡ ἐκτέλεσις ἔργων ὁδοποΐας, κατανομῆς τῶν σχολείων κ.λπ.

Διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν προγραμμάτων αἱ περιφέρειαι προσφεύγουν εἰς τὴν βοήθειαν εἰδικῶν ἐπιστημόνων χωροτακτῶν, ἐνῷ παραλλήλως εἰς ἑκάστην περιφέρειαν λειτουργοῦν συμβουλευτικαὶ ἐπιτροπαὶ αἱ ὁποῖαι συντίθενται ὑπὸ μελῶν προερχομένων ἐκ διαφόρων τάξεων ὡς καὶ λοιπῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων ἢ ὀργανισμῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἠδύναντο νὰ συμβάλουν εἰς τὴν κατάρτισιν ἑνὸς ὀρθολογικοῦ καὶ ἐφαρμοσίμου προγράμματος.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διαδικασίας καταρτίσεως τοῦ προγράμματος, τοῦτο ὑποβάλλεται εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ συνδέσμου, μετὰ δὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ περιφερειακοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου τὸ πρόγραμμα ὑποβάλλεται εἰς τὴν κεντρικὴν Διοίκησιν διὰ τὴν τελικὴν ἔγκρισιν.

Τὰ περιφερειακὰ ταῦτα προγράμματα ἀποτελοῦν τμήματα τῶν γενικῶν προγραμμάτων ἀναπτύξεως τοῦ κράτους:

Συνέπειαι τοῦ προγράμματος

Τόσον τὰ περιφερειακὰ προγράμματα ὅσον καὶ τὰ τοπικὰ τοιαῦτα ἐνῷ

16. Ἑνώσεις ἐπὶ τοῦ προγραμματισμοῦ πλὴν τῆς παραδοσιακῆς πλέον περιπτώσεως τῆς περιοχῆς Ruhr καὶ τοῦ Ἀννοβέρου, ὑφίστανται πολλαὶ ὡς ἡ περιφερειακὴ ἕνωσις Κιέλου. Ἐξ ἄλλου ἅπαντα τὰ ὁμόσπονδα κράτη διαιροῦνται εἰς περιφερείας προγράμματος βάσει τῆς σχετικῆς Νομοθεσίας. Π.χ. ἡ Nordrhein - Westfalen διαιρεῖται εἰς τρεῖς περιφερείας, τὸ δὲ κράτος τοῦ Rheinland - Pfalz εἰς ἐννέα, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου τῆς 16ης Μαρτίου 1967, κ.ο.κ.

εἶναι ὑποχρεωτικὰ διὰ τὰς ἁρμοδίας Δημοσίας ἀρχάς, δὲν δύνανται νὰ θεμελιώσουν ὑποχρεώσεις ἢ δικαιώματα τῶν ἐπὶ μέρους πολιτῶν.

Τοῦτο ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι εἷς πολίτης π.χ. δὲν δύναται νὰ ἀξιώσῃ τὴν κατασκευὴν περιληφθείσης εἰς τὸ περιφερειακὸν πρόγραμμα ὁδοῦ. Ἐνῷ ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς ἡ κοινότης δὲν δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν διάθεσιν ἐκτάσεως διὰ τὴν ἐγκατάστασιν βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, ἐὰν ἡ ἔκτασις αὕτη προεκρίθη διὰ τοῦ προγράμματος ὡς χῶρος ἀνεγέρσεως Νοσοκομείου ἢ δημιουργίαν γηπέδου ἢ δι' ἄλλον σκοπόν.

Τὰ προγράμματα ταῦτα καταρτίζονται πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως κατευθύνουν τὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς δεδομένης περιφερείας ἐντὸς ἑνὸς ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος. Γενικῶς θεωρεῖται ὡς ρεαλιστικόν, τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ὁποῖον δὲν ὑπερβαίνει τὰ εἴκοσι ἔτη.

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Προγραμ/σμοῦ καὶ Μελετῶν
Διεύθυνσις — Τμῆμα Δ/κοῦ Προγραμ/σμοῦ
'Αριθ. Πρωτ. 1087 'Εν 'Αθήναις τῇ 4ῃ 'Ιανουαρίου 1973

«'Επίσκεψις Προέδρου 'Ινστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως Νέας 'Υόρκης».

Πρὸς τὴν "Ενωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων

'Εντ α ῦ θ α

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ 'Υπουργεῖον ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἀναληφθείσης προσπαθείας διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐπρογραμμάτισε τὴν πρόσκλησιν ἐνταῦθα ἐπὶ διήμερον τοῦ Προέδρου τοῦ ἐν Νέᾳ 'Υόρκῃ 'Ινστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως (I.P.A.) κ. Fitch.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἀνωτέρω περιλαμβάνει : α) τὴν ὀργάνωσιν καὶ ὁμιλίαν ἐνώπιον Νομαρχῶν, Δημάρχων κ.λπ. 'Υπηρεσιακῶν παραγόντων, β) Συνομιλίαν μετὰ ἀνωτέρων Κυβερνητικῶν Κλιμακίων ('Υπουργῶν, Γενικῶν Γραμματέων κ.λπ.) καὶ γ) Συζήτησιν μετὰ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἥτις μελετᾷ θέματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Κατόπιν τούτου παρακαλοῦμεν ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν ἐὰν ἡ "Ενωσις δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν δαπάνην ἣν συνεπάγεται ἡ ὀργάνωσις τῆς ὡς ἄνω ἐπισκέψεως ἥτις ὑπολογίζεται ἐν τῷ συνόλῳ της εἰς τὸ ποσὸν τῶν δραχ. δώδεκα χιλιάδων (12.000) περίπου.

'Ο 'Υπουργὸς 'Αναπληρωτὴς
ΟΡ. ΓΙΑΚΑΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
'Αριθ. Πρωτ. 96 'Εν 'Αθήναις τῇ 25ῃ 'Ιανουαρίου 1973

Πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως — Τμῆμα Οἰκονομικῆς Διοικήσεως

'Εντ α ῦ θ α

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑμῖν συνημμένως καὶ εἰς διπλοῦν τὴν ὑπ' ἀριθ. 79/9/22.1.1973 ἀπόφασιν τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τῆς ἡμετέ-

ρας Ἑνώσεως «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης 12.000 δραχμῶν διὰ δαπάνας ὀργανώσεως τῆς εἰς Ἑλλάδά ἐπισκέψεως τοῦ Προέδρου τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἑδρεύοντος Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως «Fitch» καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι ἐγκρίνητε ταύτην.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 79

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως
Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τῆς 22ας Ἰανουαρίου 1973

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 22αν Ἰανουαρίου 1973, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην, συνῆλθεν ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου αὐτῆς Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημητρίου Ρίτσου, καθ' ἣν παρόντων τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως, Προέδρου Κοιν. Πεντέλης κ. Πάνου Ἰατρίδου καὶ τοῦ μέλους αὐτῆς Δημάρχου Καβάλας κ. Εὐαγγέλου Εὐαγγελίου, τοῦ Δημάρχου Θεσ/νίκης κ. Χρήστου Φλωρίδου λόγῳ ἀσθενείας κωλυομένου νὰ παραστῇ καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις :

.....

Ἀπόφασις 9η

«Ἔγκρισις δαπάνης 12.000 δραχμῶν διὰ δαπάνας ὀργανώσεως τῆς εἰς Ἑλλάδα ἐπισκέψεως τοῦ Προέδρου τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἑδρεύοντος Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως κ. Fitch».

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 1087/4.1.1973 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν (Δ/νσις Προγραμματισμοῦ καὶ Μελετῶν – Τμῆμα Δ/κοῦ Προγραμματισμοῦ), δι' οὗ παρακαλεῖται ἡ Ἕνωσις νὰ γνωρίσῃ αὐτῷ, ἐὰν ἀναλαμβάνῃ τὴν ἐκ δώδεκα χιλιάδων (12.000) δραχμῶν δαπάνην ἣν συνεπάγεται ἡ ὀργάνωσις τῆς εἰς Ἑλλάδα ἐπισκέψεως τοῦ Προέδρου τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἑδρεύντος Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως κ. Fitch καὶ ἀκούσασα τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἐκθέτοντος τοὺς λόγους οἵτινες συνηγοροῦσι ὑπὲρ τῆς ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως ἀναλήψεως τῆς ἐν λόγῳ δαπάνης καὶ σκεφθεῖσα :

Ἀποφαίνεται ὁμοφώνως

Ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως ἀνάληψιν δαπάνης ἐκ δώδεκα χιλιάδων

(12.000) δραχμῶν, διὰ δαπάνας ὀργανώσεως τῆς εἰς Ἑλλάδα ἐπισκέψεως τοῦ Προέδρου τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἑδρεύοντος Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως κ. Fitch καὶ ἐντέλλεται τὴν ἔκδοσιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δώδεκα χιλιάδων (12.000) δραχμῶν ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπαλλήλου τῆς Ἑνώσεως Βασιλικῆς Θεοκλήτου, εἰς βάρος τοῦ Κεφ. Ζ' ἄρθρ. 2 τοῦ προϋπ/σμοῦ τῆς Ἑνώσεως τοῦ οἰκον. ἔτους 1973 καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ἀποδόσεως λογ/σμοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τοῦ ποσοῦ τούτου ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Ἑνώσεως.

. . . . . .

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Γεν. Γραμματεὺς	Τὰ Μέλη
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ	ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ	ΕΥΑΓ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
Δήμαρχος Ἀθηναίων	Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης	Δήμαρχος Καβάλας

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 32 Ἐν Ἀθήναις τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου 1973

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως

Ἐνταῦθα

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν Ὑμῖν συνημμένως, ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9/5.1.73 ἐγγράφου τῆς Κοινότητος Καρδίας - Θεσσαλονίκης, πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, περὶ τροποποιήσεως ἢ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4575/1966 πρὸς πάταξιν τῆς φοροδιαφυγῆς 3 ο/ο ὑπὲρ Ο.Γ.Α. Δήμων καὶ Κοινοτήτων, κοινοποιηθέντος καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν Ἕνωσιν καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἐνεργήσητε ὅ,τι δεῖ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ δικαίου τούτου αἰτήματος, ὅπερ ἀφορᾷ πολλοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ	ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων	Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 9

Αριθ. Διεκπ. 7 Ἐν Καρδίᾳ τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου 1973

«Περὶ τροποποιήσεως ἢ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4575/1966 πρὸς πάταξιν τῆς φοροδιαφυγῆς 3 ο/ο ὑπὲρ Ο.Γ.Α., Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Πρὸς τὰ Σὰ Ὑπουργεῖα

1) Οἰκονομικῶν καὶ 2) Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Εἰς Ἀθήνας

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω Ὑμῖν ὅτι ἔγινε καὶ γίνεται κατάχρησις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4575/1966 περὶ λιανικῆς πωλήσεως γεωργικῶν προϊόντων, γίνεται μεγάλη φοροδιαφυγὴ διότι οἱ περισσότεροι παραγωγοὶ πωλοῦν ὅλα τὰ προϊόντα τους λιανικῶς καὶ χονδρικῶς εἰς ὀπωροπωλεῖα καὶ παντοπωλεῖα οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν τιμολόγια καὶ δὲν ἐκδίδουν τιμολόγια.

Εἰς τὴν Κοινότητά μας οἱ περισσότεροι κάτοικοι περὶ τοὺς 70 πωλοῦν ὅλα τὰ προϊόντα τους μὲ αὐτοκίνητα, τρακτὲρ κ.λπ. μόνοι τους καὶ ἔτσι δὲν προσκομίζουν οὔτε ἕνα τιμολόγιον εἰς τὴν Κοινότητα.

Κατωτέρω Σᾶς παραθέτω μερικὰ ὀνόματα διὰ νὰ σχηματίσητε γνώμην:

α/ά	Ὀνοματεπώνυμον	Πατρώνυμον	Πωληθέντα γεωργοκηπευτικὰ προϊόντα		
			Κρόμμυα στρ.	Ἄμπελος στρ.	Μποστανικὰ στρ.
1.	Μπαλτατζῆς Κων/νος	Παναγιώτης	14	5	5
2.	Τσακίρης Παναγ.	Γεώργιος	5	20	12
3.	Μπαξεβάνης Ἰωάννης	Ἀθανάσιος	17	4	—
4.	Χαραμόγλου Δῆμος	Χρῆστος	8	—	—
5.	Ντίκικος Κων/νος	Ἀθανάσιος	13	8	6
6.	Κουτρούλης Κων/νος	Δημήτριος	5	13	—

Καὶ λοιποὶ ἄλλοι οἱ ὁποῖοι οὐδὲν τιμολόγιον προσεκόμισαν εἰς τὴν Κοινότητά μας παρ' ὅλον ὅτι ἐπώλησαν προϊόντα ἀξίας ἄνω τῶν 50.000 δραχμῶν.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς ἄλλας Κοινότητας τοῦ Νομοῦ μας καὶ πιθανὸν εἰς ὅλους τοὺς Νομοὺς τοῦ Κράτους.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς ὅπως ἐνεργήσητε ὅ,τι δεῖ καὶ καταργηθῇ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 4575/1966 ὥστε ὅλοι ἀνεξαιρέτως πωλοῦντες τὰ προϊόντα των μόνοι νὰ πληρώνουν τὸν φόρον 3 ο/ο ὑπὲρ τοῦ Ο.Γ.Α. καὶ Κοινότητος πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον των διὰ νὰ αὐξηθῇ ἡ σύνταξίς των ὥστε νὰ μὴ παραπονοῦνται ὅτι δὲν παίρνουν καλὴν σύνταξιν κ.λπ.

Ὁ φόρος οὗτος 3 ο/ο διὰ τὴν ὡς ἄνω αἰτίαν νὰ καταβάλλεται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, νὰ συντάσσεται κατάλογος ἀπὸ τὰς Κοινότητας, διότι μόνον αἱ Κοινότητες εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν τὶ φόρον θὰ πρέπει νὰ πληρώσῃ ἕκαστος δημότης των, καὶ νὰ ἀποστέλλεται ὁ κατάλογος εἰς τὴν ἁρμοδίαν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν. Εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνεται παρακολούθησις αὐτῶν.

Ἡ ἐὰν κρίνετε τοῦτο σκόπιμον νὰ βεβαιώνεται τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπὲρ τῆς Κοινότητος, νὰ συντάσσεται ὁ κατάλογος ὑπὸ τῆς Κοινότητος καὶ ν' ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον πρὸς εἴσπραξιν ὥστε ν' ἀπαλλαγῇ καὶ ἡ Ἐφορία ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐργασίαν.

Δὲν πρέπει καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ βαστάζουν τὰ βάρη οἱ μισοὶ κάτοικοι ὅσοι πωλοῦν τὰ προϊόντα τους μόνοι τους λιανικῶς ἢ χονδρικῶς, πρέπει καὶ αὐτοὶ νὰ πληρώνουν τὸν φόρον 3 ο/ο ὑπὲρ Ο.Γ.Α. Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΥΣΕΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως — Τμῆμα Φορολογίας

Ἀριθ. Πρωτ. 4405 Ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Ἰανουαρίου 1973

«Περὶ τροποποιήσεως ἢ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 4575/1966».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν
Γεν. Δ/νσιν Φορολογίας — Δ/νσιν 5ην — Τμῆμα Β'

Διαβιβάζομεν, συνημμένως, ἐν φωτοαντιγράφῳ, τὸ ὑπ' ἀριθ. 32/13.1.73 ἔγγραφον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9/5.1.1973 τοιούτου τῆς Κοινότητος Καρδίας Ν. Θεσσαλονίκης, περὶ τοῦ ἐν περιλήψει ἐπιδηλουμένου θέματος καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην ὑμῶν γνωρίσητε καὶ ἡμῖν.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντὴς
ΜΙΧ. ΝΙΚΟΛΑΡΑΚΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 91 Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Ἰανουαρίου 1973

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Διοικήσεως — Τμῆμα Οἰκονομικῆς Διοικήσεως

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑμῖν συνημμένως καὶ εἰς διπλοῦν τὴν ὑπ' ἀριθ. 78/8/22.1.1973 ἀπόφασιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης 25.000 δραχμῶν, ὡς ἐνίσχυσις Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀποπεράτωσιν Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, τοῦ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως υἱοθετηθέντος οἰκισμοῦ Γεμιστῆς Κοινότητος Πέπλου Ἔβρου» καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι ἐγκρίνητε ταύτην.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 78

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τῆς 22ας Ἰανουαρίου 1973

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 22αν Ἰανουαρίου 1973, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην, συνῆλθεν ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου αὐτῆς Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημητρίου Ρίτσου, καθ' ἣν παρόντων τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως, Προέδρου Κοινότητος Πεντέλης κ. Πάνου Ἰατρίδου καὶ τοῦ μέλους αὐτῆς Δημάρχου Καβάλας κ. Εὐαγγέλου Εὐαγγελίου, τοῦ Δημάρχου Θεσσαλονίκης κ. Χρήστου Φλωρίδου λόγῳ ἀσθενείας κωλυομένου νὰ παραστῇ καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις :

. . . . . .

Ἀπόφασις 8η

«Ἔγκρισις δαπάνης 25.000 δραχμῶν, ὡς ἐνίσχυσις ΕΔΚΕ πρὸς ἀποπεράτωσιν Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, τοῦ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως υἱοθετηθέντος οἰκισμοῦ Γεμιστῆς Κοινότητος Πέπλου Ἔβρου».

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἀκούσασα τοῦ κ. Προέδρου ἐκθέτοντος, ὅτι διὰ προσωπικῶν διαβημάτων ὡς καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 13.1.1973 τηλεγραφήματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως, αἰτεῖται ἡ ἐνίσχυσις τῆς Ἑνώσεως πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ τοῦ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως υἱοθετηθέντος οἰκισμοῦ Γεμιστῆς Κοινότητος Πέπλου Ἔβρου, κρίνεται δὲ σκόπιμος ἡ ἐν λόγῳ ἐνίσχυσις καὶ σκεφθεῖσα :

Ἀποφαίνεται ὁμοφώνως

Ἐγκρίνει τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος παροχὴν ἐνισχύσεως ἐξ εἴκοσι πέντε (25.000) χιλιάδων δραχμῶν, πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, οἰκισμοῦ Γεμιστῆς Κοινότητος Πέπλου Νομοῦ Ἔβρου, τοῦ σχετικοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκδιδομένου ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπαλλήλου τῆς Ἑνώσεως Βασιλικῆς Θεοκλήτου καὶ εἰς βάρος τοῦ Κεφαλαίου Ζ' ἄρθρον 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑνώσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973 πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Κωνστάντιον καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ἀποδόσεως λογ/σμοῦ ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω ὑπαλλόγου ὑπαλλήλου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τοῦ ποσοῦ τούτου ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Ἑνώσεως.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Γεν. Γραμματεὺς	Τὰ Μέλη
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ	ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ	ΕΥΑΓ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
Δήμαρχος Ἀθηναίων	Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης	Δήμαρχος Καβάλας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως — Τμῆμα Οἰκον. Δ/σεως
Ἀριθ. Πρωτ. 7165/402 Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Ἰανουαρίου 1973

«Ἔγκρισις συμπληρωματικῆς δωρεᾶς ΕΔΚΕ δι' ἀποπεράτωσιν Ἱεροῦ Ναοῦ Οἰκισμοῦ Γεμιστῆς Κοινότητος Πέπλου Νομοῦ Ἔβρου».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Σχετ: α) Ὑμέτερον 91/23.1.73
β) Ἡμέτερον 81877/4101/7.10.72

Ἐπὶ τὸ ὑπερθεν ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ἐγκρίνομεν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 477/68, τὴν δι' αὐτοῦ ὑποβληθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 78/8/23.1.73 ἀπόφασιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, περὶ διαθέσεως εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑμῶν τοῦ ἔτους 1973 ποσοῦ δραχμῶν 25.000 ὡς συμπληρωματικῆς δωρεᾶς διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ τοῦ ὑπὸ τῆς ΕΔΚΕ υἱοθετηθέντος οἰκισμοῦ Γεμιστῆς τῆς Ἀκριτικῆς Κοινότητος Πέπλου τοῦ Νομοῦ Ἔβρου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῇ ἐγκρινομένῃ ἀποφάσει ὁριζόμενα.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἀριθ. Πρωτ. 1926 Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Δεκεμβρίου 1972

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως — Τμῆμα Οἰκονομικῆς Διοικήσεως.
Ἐντα῀θα

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀποστείλωμεν ὑμῖν εἰς διπλοῦν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1901/153/15.12.1972 Ἀπόφασιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως «περὶ ἀνανεώσεως μισθωτικῆς συμβάσεως Γραφείων Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος» καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι ἐγκρίνητε ταύτην.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1901

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως
Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1972

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 15ην Δεκεμβρίου 1972, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 13ην συνῆλθεν ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου αὐτῆς Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου, καθ' ἣν παρόντων τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως, Προέδρου Κοινότητος Πεντέλης κ. Παν. Ἰατρίδου καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς Δημάρχων Θεσσαλονίκης κ. Χρ. Φλωρίδου καὶ Καβάλας κ. Εὐαγ. Εὐαγγελίου καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις :

. . . . . .

Ἀπόφασις 153η

«Ἀνανέωσις μισθωτικῆς συμβάσεως Γραφείων ΕΔΚΕ».

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀκούσασα τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἐκθέτοντος ὅτι ἡ μισθωτικὴ σύμβασις τῶν Γραφείων τῆς Ἑνώσεως λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. καὶ οἱ ἐκμισθωταὶ αὐτῶν ἀπῄτησαν τὴν λόγῳ τῶν κρατουσῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν αὔξησιν κατὰ 30 ο/ο τοῦ ἤδη καταβαλλομένου μισθώματος καὶ κατόπιν ἐπεμβάσεως τοῦ κ. Προέδρου αὐτῆς ἐδέχθησαν τὴν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973 αὔξησιν κατὰ 25 ο/ο τοῦ μισθώματος, τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως ἀνανεουμένης διά τρία (3) ἔτη, καὶ θεωροῦσα τὴν ἐν λόγῳ ἀνανέωσιν καὶ αὔξησιν τοῦ μισθώματος ὡς λογικὴν καὶ ἐπιβεβλημένην, δεδομένου ὅτι οὐδεμία αὔξησις τοῦ μισθώματος ἐγένετο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1963, σκεφθεῖσα :

Ἀποφαίνεται ὁμοφώνως

Ἐγκρίνει τὴν ἀπὸ 1.1.1973 καὶ ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀνανέωσιν τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως τῶν Γραφείων τῆς Ἑνώσεως τοῦ μισθώματος αὐξανομένου κατὰ 25 ο/ο, τοῦ ἤδη καταβαλλομένου, ἤτοι ἐξ εἴκοσι χιλιάδων (20.000) εἰς εἴκοσι πέντε (25.000) δραχμάς, τῶν σχετικῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων κληρονόμων Σπ. Ἀλεξανδρῆ καὶ εἰς βάρος τοῦ Κεφ. Δ' ἄρθρ. 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑνώσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973 κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν :

1) Εἰς τὸν Δημ. Ἀγγέλου Ἀλεξανδρῆ δρχ. 5.000.—
2) » τὴν Ὄλγαν σύζ. Δημ. Αὐγουστάκη δρχ. 6.250.—
3) » τὸν Ἰορδάνην Σάββα Σαχπάρογλου δρχ. 6.250.—
4) » τὴν Σοφίαν χήραν Ἀλεξ. Ἀλεξανδρῆ δρχ. 1.250.—
5) » τὸν Ἄγγελον Σάββα Σαχπάλογλου ἢ Σαχπάρογλου δρχ. 5.000 καὶ

6) » τὸν Δημ. Ἀλεξ. Ἀλεξανδρῆ δρχ. 1.250.—

.....

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Γεν. Γραμματεύς	Τὰ Μέλη
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ	ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ	ΧΡ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων	Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης	Δήμαρχος Θεσ/νίκης
		ΕΥΑΓ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
		Δήμαρχος Καβάλας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως — Τμῆμα Οἰκον. Δ/σεως
Ἀριθ. Πρωτ. 600/41 Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου 1973

«Περὶ ὑποβολῆς συμπληρωματικῶν στοιχείων ἀναγκαιούντων διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ ΕΔΚΕ τοῦ ἔτους 1973».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Σχετ: Ὑμέτερον 1933/23.12.72

Ἐπὶ τῷ ὑπερθεν ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν, ὅπως ὑποβάλητε συμπληρωματικῶς μέχρι τῆς 15ης τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Φεβρουαρίου τὸν ἀπολογιστικὸν πίνακα τῆς διαχειρίσεως ὑμῶν τοῦ ἔτους 1972, ἵνα ἔχωμεν καὶ τοῦτον ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ ὑποβληθέντος πρὸς ἔγκρισιν προϋπολογισμοῦ ὑμῶν τοῦ ἔτους 1973.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντὴς
Μ. ΝΙΚΟΛΑΡΑΚΟΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ-ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Τμ. Β'—Ἀριθ. 3090/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἠλ. Καμπίτσης
Δικηγόροι : Θ. Παπαδόπουλος, Δ. Μαῦρος

«Δικαστικαὶ ἀποφάσεις Δευτεροβαθμίων Ἐπιτροπῶν Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν Δήμων δύνανται ν' ἀνατραπῶσι μόσον διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων ἐνδίκων μέσων».

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 3 § 4 τοῦ ἀνωτέρω β.δ. 166/1967 ὁρίζονται τὰ ἑξῆς : «Ἡ παράλειψις τῶν κλητεύσεων ἢ ἡ ἐλλιπὴς καὶ μὴ ἐμπρόθεσμος κοινοποίησις αὐτῶν καθιστᾷ τὴν διαδικασίαν καὶ πᾶσαν ἐπακολουθήσασαν ἐνέργειαν ἀκυρώσιμον παρὰ τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς, ἐπανερχομένης τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου. Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἐπισύναψις γραμματίου ἢ τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ παραβόλου». Ἡ διάταξις ὅμως αὕτη, ὁρίζουσα ὅτι ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῇ προϋποθέσεις καθίσταται ἀκυρώσιμος ἡ «διαδικασία» καὶ πᾶσα ἐπακολουθήσασα «ἐνέργεια», δὲν ἀφορᾷ καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐκδιδομένας δικαστικὰς ἀποφάσεις, αἵτινες μόνον διὰ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνδίκων μέσων δύνανται ν' ἀνατραπῶσι, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀνακοπή, ἥτις χωρεῖ δι' ἔλλειψιν κλητεύσεως ἢ διὰ πλημμελῆ κλήτευσιν καὶ ἀσκεῖται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως (ἄρθρ. 7 § 3).

Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ ἡ πρώτη τῶν ἀναιρεσιβαλλομένων ὡς ἄνω ἀποφάσεων (91/1968), ἐκδοθεῖσα ἐπὶ αἰτήσεως τοῦ ἤδη ἀναιρεσείοντος περὶ ἀκυρώσεως τῆς προεκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. 499/1967 ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ αἰτήσεως δι' ἧς προεβάλλετο ὅτι ὁ ἤδη ἀναιρεσείων δὲν εἶχε κλητευθῇ νομίμως κατὰ τὴν συζήτησιν, ἔκρινεν ὅτι τοιαύτη αἴτησις ἀκυρώσεως εἶναι ἀπαράδεκτος. Οὕτω κρίνασα, ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις ὀρθῶς ἐφήρμοσε καὶ ἠρμήνευσε τὴν παρατεθεῖσαν ὡς ἄνω διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 § 4 τοῦ β.δ. 166/1967, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ὁ δὲ περὶ τοῦ ἀντιθέτου λόγος ἀναιρέσεως τυγχάνει ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέος.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 3091/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἠλ. Καμπίτσης
Δικηγόροι : Θ. Παπαδόπουλος

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν νομοτύπως ἀσκηθείσης αἰτήσεως, ζητεῖται ἡ

ἀναίρεσις τῶν ὑπ' ἀριθ. 92/1968 καὶ 500/1967 ἀποφάσεων τῆς Β' Δευτεροβαθρίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἀφορωσῶν εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων βεβαιωθέντα εἰς βάρος τοῦ ἀναιρεσείοντος διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1954–1955, 1955–1956 καὶ Γ' ἐξάμηνον 1955–1956.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις καθ' ὃ μέρος στρέφεται κατὰ τῆς πρώτης τῶν ἀναιρεσιβαλλομένων ἀποφάσεων ὑπ' ἀριθ. 92/1968 ἠσκήθη ἤδη ἐμπροθέσμως καὶ ὡς ἐκ τούτου τυγχάνει τύποις δεκτὴ καὶ ἐξεταστέα κατ' οὐσίαν.

Ἐπειδὴ ἐν τέλει τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως περιέχεται ἡ βεβαίωσις ὅτι αὕτη ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τῇ 13ῃ Αὐγούστου 1968 καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τῆς αὐτῆς. Ἐν ὄψει τούτου, ὁ λόγος ἀναιρέσεως δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ ἀναφερομένῃ ἐν αὐτῷ συνεδριάσει τυγχάνει ἀπορριπτέος ὡς ἀπαράδεκτος, ἅτε ἀμφισβητῶν τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου γενομένων καὶ ὑπ' αὐτοῦ βεβαιουμένων, ὅπερ μόνον διὰ τῆς ἐπὶ πλαστότητι προσβολῆς τῆς ἀποφάσεως συγχωρεῖται.

Ἐπειδὴ ὁ περὶ κακῆς συνθέσεως τῆς ἐκδούσης τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἀπόφασιν Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς λόγος ἀναιρέσεως, καθ' ὃ μέρος μὲν ἐπικαλεῖται ὅτι αἱ ἰδιότητες τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι καὶ αἱ κατὰ νόμον προσήκουσαι, τυγχάνει ἀπορριπτέος ὡς ἀόριστος καὶ ἀνεπίδεκτος δικαστικῆς ἐκτιμήσεως, καθ' ὃ μέρος δὲ προβάλλει ὅτι αἱ ἰδιότητες τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἀναφέρονται ἐν αὐτῇ τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει, τυγχάνει ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι τοιαῦτα μνεῖα τῶν ἰδιοτήτων τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν δὲν ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ διέποντος τὰ τῆς ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίας β.δ. 166/1967 (Ἐφ. Κυβ. 33) «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων».

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 3 § 4 τοῦ ἀνωτέρω β.δ. 166/1967 ὁρίζονται τὰ ἑξῆς: «Ἡ παράλειψις τῶν κλητεύσεων ἢ ἡ ἐλλιπὴς καὶ μὴ ἐμπρόθεσμος κοινοποίησις αὐτῶν καθιστᾷ τὴν διαδικασίαν καὶ πᾶσαν ἐπακολουθήσασαν ἐνέργειαν ἀκυρώσιμον παρὰ τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς, ἐπανερχομένης τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου. Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἐπισύναψις γραμματίου ἢ τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ παραβόλου». Ἡ διάταξις ὅμως αὕτη, ὁρίζουσα ὅτι ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῇ προϋποθέσεις καθίσταται ἀκυρώσιμος ἡ «διαδικασία» καὶ πᾶσα ἐπακολουθήσασα «ἐνέργεια», δὲν ἀφορᾷ καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐκδιδομένας δικαστικὰς ἀποφάσεις, αἵτινες μόνον διὰ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνδίκων μέσων δύνανται ν' ἀνατραπῶσι, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀνακοπή, ἥτις χωρεῖ δι' ἔλλειψιν κλητεύσεως ἢ διὰ πλημμελῆ κλήτευσιν καὶ ἀσκεῖται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως (ἄρθρ. 7 § 3).

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ πρώτη τῶν ἀναιρεσιβαλλομένων ὡς ἄνω ἀποφάσεων (92/1968), ἐκδοθεῖσα ἐπὶ αἰτήσεως τοῦ ἤδη ἀναιρεσείοντος περὶ ἀκυρώσεως τῆς προεκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. 500/1967 ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ αἰτήσεως δι' ἧς προεβάλλετο ὅτι ὁ ἤδη ἀναιρεσείων δὲν εἶχε κλητευθῆ νομίμως κατὰ τὴν συζήτησιν, ἔκρινεν ὅτι τοιαύτη αἴτησις

ἀκυρώσεως εἶναι ἀπαράδεκτος. Οὕτω κρίνασα, ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις ὀρθῶς ἐφήρμοσε καὶ ἡρμήνευσε τὴν παρατεθεῖσαν ὡς ἄνω διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 § 4 τοῦ β.δ. 166/1967, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ὁ δὲ περὶ τοῦ ἀντιθέτου λόγος ἀναιρέσεως τυγχάνει ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέος.

Ἐπειδή, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἑτέραν τῶν ἀναιρεσιβαλλομένων ἀποφάσεων ὑπ' ἀριθ. 500/1967, ἐκ τοῦ ἐν τῷ φακέλλῳ ἐπιδοτηρίου προκύπτει ὅτι ἀντίγραφον ταύτης ἐπεδόθη εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος διορισθέντα ἀντίκλητον αὐτοῦ Δ.Κ.** τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1968. Ἐν ὄψει τούτου, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, κατατεθεῖσα τὴν 16ην Μαΐου 1969, τυγχάνει ἐκπρόθεσμος καὶ ἀπορριπτέα καθ' ὃ μέρος στρέφεται κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 3092/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἠλ. Καμπίτσης
Δικηγόρος : Θ. Παπαδόπουλος

«Ἀμφισβήτησις δημοσιεύσεως ἀποφάσεως ἐνώπιον δικαστηρίου μόνον διὰ προσβολῆς ἐπὶ πλαστότητι συγχωρεῖται. Μνεία ἰδιοτήτων μελῶν ἐπιτροπῆς οὐχὶ ἀπαραίτητος. Παράλειψις κλητεύσεως ἢ ἐλλιπὴς τοιαύτη καθιστᾷ διαδικασίαν καὶ πᾶσαν ἐπακολουθήσασαν ἐνέργειαν ἀκυρώσιμον».

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 3 § 4 τοῦ ἀνωτέρω β.δ. 166/1967 ὁρίζονται τὰ ἑξῆς : «Ἡ παράλειψις τῶν κλητεύσεων ἢ ἡ ἐλλιπὴς καὶ μὴ ἐμπρόθεσμος κοινοποίησις αὐτῶν καθιστᾷ τὴν διαδικασίαν καὶ πᾶσαν ἐπακολουθήσασαν ἐνέργειαν ἀκυρώσιμον παρὰ τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς, ἐπανερχομένης τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου. Εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἐπισύναψις γραμματίου ἢ τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ παραβόλου». Ἡ διάταξις ὅμως αὕτη, ὁρίζουσα ὅτι ὑπὸ τὰς ἐν αὐτῇ προϋποθέσεις καθίσταται ἀκυρώσιμος ἡ «διαδικασία» καὶ πᾶσα ἐπακολουθήσασα «ἐνέργεια», δὲν ἀφορᾷ καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἐκδιδομένας δικαστικὰς ἀποφάσεις, αἵτινες μόνον διὰ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνδίκων μέσων δύνανται ν' ἀνατραπῶσι, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀνακοπή, ἥτις χωρεῖ δι' ἔλλειψιν κλητεύσεως ἢ διὰ πλημμελῆ κλήτευσιν καὶ ἀσκεῖται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως (ἄρθρ. 7 § 3).

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ πρώτη τῶν ἀναιρεσιβαλλομένων ὡς ἄνω ἀποφάσεων (93/1968), ἐκδοθεῖσα ἐπὶ αἰτήσεως τῆς ἤδη ἀναιρεσειούσης περὶ ἀκυρώσεως τῆς προεκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. 501/1967 ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ αἰτήσεως δι' ἧς προεβάλλετο ὅτι ἡ ἤδη ἀναιρεσείουσα δὲν εἶχε κλητευθῆ νομίμως κατὰ τὴν συζήτησιν, ἔκρινεν ὅτι τοιαύτη αἴτησις ἀκυρώσεως εἶναι ἀπαράδεκτος. Οὕτω κρίνασα, ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις ὀρθῶς ἐφήρμοσε καὶ ἡρμήνευσε τὴν παρατεθεῖσαν ὡς ἄνω διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 § 4 τοῦ β.δ. 166/1967, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ὁ δὲ περὶ τοῦ ἀντιθέτου λόγος ἀναιρέσεως τυγχάνει ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέος.

Ἐπειδή, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἑτέραν τῶν ἀναιρεσιβαλλομένων ἀποφά-

σεων ὑπ' ἀριθ. 501/1967, ἐκ τοῦ ἐν τῷ φακέλλῳ ἐπιδοτηρίου προκύπτει ὅτι ἀντίγραφον ταύτης ἐπεδόθη εἰς τὸν ὑπὸ τῆς ἀναιρεσειούσης διορισθέντα ἀντίκλητον αὐτῆς Δ.Κ. ** τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1968. Ἐν ὄψει τούτου, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, κατατεθεῖσα τὴν 16ην Μαΐου 1969, τυγχάνει ἐκπρόθεσμος καὶ ἀπορριπτέα καθ' ὃ μέρος στρέφεται κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 3100/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἀ. Φαρμάκης
Δικηγόροι : Γ. Ἀ. Σταματόπουλος

«Ἀνυπόστατος ἀπόφασις διοικητικοῦ δικαστηρίου μὴ δημοσιευθεῖσα ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει. Τοῦτο δέον νὰ βεβαιοῦται εἴτε ἐν αὐτῇ τῇ ἀποφάσει εἴτε ἐν ἰδίῳ πρακτικῷ».

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ Σύνταγμα (ἄρθρα 109 καὶ 117 Συντ. 1968 καὶ 86 καὶ 93 Συντ. 1952) πᾶσα ἀπόφασις διοικητικοῦ δικαστηρίου δέον νὰ ἀπαγγέλλεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ οὗ ἕπεται ὅτι ἂν δὲν βεβαιοῦται εἴτε ἐν αὐτῇ τῇ ἀποφάσει, εἴτε ἐν ἰδίῳ πρακτικῷ ,ὅτι ἀπηγγέλθη ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ἀνυπόστατος.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἐν μὲν τῇ ἀναιρεσιβαλλομένῃ ἀποφάσει βεβαιοῦται ὅτι αὕτη «ἐκρίθη τῇ 29.7.1968 καὶ ἐδημοσιεύθη τὴν αὐτὴν ἡμέραν», ἐν σχετικῷ δὲ πρακτικῷ ὅτι ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπή, συνεδριάσασα τὴν 29.7.1968 ἐν τῷ Δημοτικῷ Καταστήματι, προέβη εἰς τὴν συζήτησιν ἀναβληθεισῶν ἐφέσεων, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεων ἐπὶ συζητηθεισῶν ἐφέσεων κατὰ τὴν 27.7.1968, καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 10 καὶ 11 ἀποφάσεων, ἀπορριπτικῶν ἀντιστοίχων ἐφέσεων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Συνεπῶς, ἐφ' ὅσον δὲν βεβαιοῦται οὔτε ἐν τῇ ἀναιρεσιβαλλομένῃ ἀποφάσει οὔτε ἐν τῷ ὡς ἄνω πρακτικῷ ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, αὕτη εἶναι ἀνυπόστατος, κατ' αὐτῆς δὲ στρεφομένη, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἀπαράδεκτος.

Ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον, ἐκτιμῶν τὰς ἐν προκειμένῳ συντρεχούσας περιστάσεις, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 49 (παρ. 4) τοῦ κωδ. ν. 3713 «περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» (Β.Δ. 91/1961 - ΦΕΚ 22 Α'), κρίνει ὅτι δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν αἰτοῦσαν τὸ ὑπ' αὐτῆς καταβληθὲν παράβολον.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 3151/1972

Προεδρεύων : Ἀγ. Σταυρόπουλος
Εἰσηγητής : Ἠλ. Καμπίτσης
Δικηγόροι : Ἀριστ. Ἀνδρικόπουλος, Γ. Παπαθωμᾶς

«Τὸ τέλος φωτισμοῦ εἶναι φόρος, ὅστις καταβάλλεται ὑπὸ παντὸς ὑποκειμένου

εἰς τὸ τέλος καθαριότητος καὶ ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ τέλους τούτου. Οὐδόλως προϋποθέτει τὴν ἐκ μέρους τοῦ Δήμου παροχὴν τῆς ἀντιστοίχου ὑπηρεσίας ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως».

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν προκειμένῳ ἐφαρμοσθείσης περὶ τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ ὑπ' ἀριθ. 27/1966 κανονιστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου προκύπτει ὅτι ἀπεφασίσθη αὔξησις τῶν τελῶν ἵνα δυνηθῇ ὁ Δῆμος ν' ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὴν συγκεκριμένως ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ προσδιοριζομένην αὔξησιν τῶν δαπανῶν τῆς ὑπηρεσίας καθαριότητος, λόγῳ τῆς αὐξήσεως ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὸ συνεργεῖον ἐργατῶν ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν ἡμερομισθίων καὶ τῶν ἐπιδομάτων.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀνωτέρω β.δ. τῆς 24.9 / 20.10.1958, τὸ τέλος φωτισμοῦ εἶναι φόρος καὶ δὲν προϋποθέτει τὴν ἐκ μέρους τοῦ Δήμου παροχὴν τῆς ἀντιστοίχου ὑπηρεσίας ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ἀλλὰ καταβάλλεται ὑπὸ παντὸς ὑποκειμένου εἰς τὸ τέλος καθαριότητος καὶ ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ τέλους τούτου. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις ἀπορρίψασα ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω αἰτιολογίᾳ τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς ἀναιρεσιούσης ὅτι αὕτη δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος φωτισμοῦ διότι δὲν ἔχει ἐπεκταθῇ τὸ δημοτικὸν δίκτυον φωτισμοῦ εἰς τὴν περιοχὴν ὅπου εὑρίσκονται αἱ ἐγκαταστάσεις αὐτῆς τυγχάνει νομίμως ἠτιολογημένη, ὁ δὲ λόγος ἀναιρέσεως, δι' οὗ προβάλλεται ὅτι οὐδόλως ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος, τυγχάνει ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέος.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἀναιρετηρίου προβάλλεται μὲν ὅτι ἡ περὶ ἐπιβολῆς τῶν τελῶν ὑπ' ἀριθ. 27/1966 ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἶναι ἀνεπαρκῶς ἠτιολογημένη καθ' ὃ μέρος ἐπεκτείνει τὴν ὑπηρεσίαν καθαριότητος καὶ εἰς περιοχὴν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἔνθα αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς ἀναιρεσιούσης, πλὴν ὅμως οὐδόλως ἐν τῷ ἀναιρετηρίῳ ἀναφέρεται οὐδὲ προσδιορίζεται ὅτι εἶχε προβληθῇ ὑπὸ τῆς ἀναιρεσιούσης ἰσχυρισμὸς καὶ ἐνώπιον τῆς ἐκδούσης τὴν ἀναιρεσιβαλλομένην ἀπόφασιν ἐπιτροπῆς ὅτι αἱ ἐγκαταστάσεις αὐτῆς κεῖνται ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ὅπερ ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν διὰ τὴν νομιμοποίησιν τῆς ἀναιρεσιούσης ἐν τῇ προβολῇ τοῦ προκειμένου λόγου ἀναιρέσεως, ὅστις τούτου ἕνεκα τυγχάνει ἀπορριπτέος.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 3152/1972

Προεδρεύων : Ἀγ. Σταυρόπουλος
Εἰσηγητής : Ἠλ. Καμπίτσης
Δικηγόροι : Ἀριστ. Ἀνδρικόπουλος, Γ. Παπαθωμᾶς

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως ἀσκηθείσης αἰτήσεως, ζητεῖται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 7/1967 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν τοῦ Δήμου Νέας Φιλαδελφείας, ἀφορώσης εἰς τὸ καθορισμὸν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ βεβαιωθέντων εἰς βάρος τῆς ἀναιρεσιούσης διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1966.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸν νόμον (ἄρθρ. 21 καὶ 22 τοῦ κωδικοποιήσαντος τὰς περὶ προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων διατάξεις β.δ. τῆς 24.9.1958, φ. 171) τὰ τέλη καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου, τοῦ τέλους φωτισμοῦ εἰδικώτερον μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰ τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἑκάστοτε ἐπιβαλλομένου τέλους καθαριότητος.

Ἐπειδὴ ἡ θεσπίσασα τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἐπιδίκων τελῶν καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμοσθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 27/1966 κανονιστικὴ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Νέας Φιλαδελφείας ἐνεκρίθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 31579/2.6.1966 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς. Συνεπῶς, ἀνακριβῶς μὲν προβάλλεται μὴ ὕπαρξις ἐγκριτικῆς πράξεως τοῦ Νομάρχου, ἀβασίμως δὲ ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη ἔδει νὰ τύχῃ καὶ τῆς προσυπογραφῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναιρέσεως ὅτι διὰ τῆς ἀνωτέρω πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐγένετο ὑπέρβασις τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου χορηγηθείσης ἐξουσιοδοτήσεως, προβάλλεται ὅλως ἀορίστως καὶ τούτου ἕνεκα τυγχάνει ἀπορριπτέος ὡς ἀνεπίδεκτος δικαστικῆς ἐκτιμήσεως.

Ἐπειδὴ εἶναι ἀπορριπτέος, ὡς ἀβάσιμος, ὁ λόγος ἀναιρέσεως δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τέλους καθαριότητος δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀντίκειται εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ προϊσχύσαντος Συντάγματος, καθ' ἣν τὸ ἀντικείμενον τῆς φορολογίας καὶ ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενα νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, διότι ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἀνταποδοτικῶν τελῶν, οἷον καὶ τὸ τέλος καθαριότητος. Ἐξ ἄλλου, ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπιβολὴ τοῦ τέλους φωτισμοῦ, γνησίου πράγματι φόρου, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν.Δ. 3033/1954 (258)—ἄρθρ. 22 τῆς μνημονευθείσης κωδικοποιήσεως—δὲν ἀντίκειται, κατὰ τὰ παγίως κριθέντα, εἰς τὸ ἄρθρ. 59 § 2 τοῦ Συντάγματος (Σ.τ.Ε. 2817/1964, 1475/1962), ἀπορριπτέας τυγχάνει ὁ περὶ τοῦ ἀντιθέτου λόγος ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ προϊσχύσαντος Συντάγματος καθιερουμένης ἀρχῆς τῆς ἰσότητος καὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 21 καὶ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀνωτέρω β.δ. τῆς 24.9/20.10.1958 δὲν ἀποκλείεται ἡ θέσπισις διακρίσεων, κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ, στηριζομένην ἐπὶ ἀντικειμενικῶν κριτηρίων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης θεσπιζομένη διάκρισις σχετίζεται κατὰ κοινὴν πεῖραν πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Δήμου παρεχομένας ὑπηρεσίας καθαριότητος, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ὑπερβαίνουν αἱ διακρίσεις αὗται τὰ ἀκραῖα ὅρια πέραν τῶν ὁποίων ἡ διάφορος μεταχείρισις ἐμφανίζεται ὡς ἀνεπίδεκτος αἰτιολογήσεως καὶ ἀντίθετος πρὸς τὸ κοινὸν περὶ δικαίου αἴσθημα. Τοιοῦτόν τι ὅμως οὔτε ὑπὸ τῆς ἀναιρεσειούσης προβάλλεται οὔτε καὶ ἐκ τῆς κανονιστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου συνάγεται, ἐφ' ᾧ καὶ ἀπορριπτέος τυγχάνει ὁ λόγος ἀναιρέσεως περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου προσκρούει εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος ἐφ' ὅσον ἡ κάλυψις τῶν περὶ ὧν πρόκειται δαπανῶν καθαριότητος γίνεται κατὰ τὸ

μέγιστον ποσοστὸν ὑπὸ τῶν βιομηχανιῶν τῆς περιοχῆς ἀντὶ νὰ καλύπτωνται αὗται ἀναλογικῶς.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν προκειμένῳ ἐφαρμοσθείσης περὶ τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ ὑπ' ἀριθ. 27/1966 κανονιστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου προκύπτει ὅτι ἀπεφασίσθη αὔξησις τῶν τελῶν ἵνα δυνηθῇ ὁ Δῆμος ν' ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὴν συγκεκριμένως ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ προσδιοριζομένην αὔξησιν τῶν δαπανῶν τῆς ὑπηρεσίας καθαριότητος, λόγῳ τῆς αὐξήσεως ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὸ συνεργεῖον ἐργατῶν ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν ἡμερομισθίων καὶ τῶν ἐπιδομάτων.

Κατ' ἀκολουθίαν, ἀπορριπτέος τυγχάνει ὁ προβαλλόμενος λόγος περὶ ἀκυρότητος τῆς μνησθείσης ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐκ τοῦ λόγου ὅτι αὕτη ηὔξησε τοὺς μέχρι τῆς ἐκδόσεώς της ἰσχύοντας συντελεστὰς χωρὶς νὰ αἰτιολογῇ τὴν οὕτω δημιουργουμένην ἐπιβάρυνσιν διὰ παραθέσεως στοιχείων ἐξ ὧν νὰ προκύπτῃ ὅτι τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νέου κανονισμοῦ ἔσοδα ἀνταποκρίνονται καθ' ὕψος πρὸς τὰς δημοτικὰς δαπάνας καὶ δὲν ὑπερβαίνουν ταύτας.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀνωτέρω β.δ. τῆς 24.9/20.10.1958 τὸ τέλος φωτισμοῦ εἶναι φόρος καὶ δὲν προϋποθέτει τὴν ἐκ μέρους τοῦ Δήμου παροχὴν τῆς ἀντιστοίχου ὑπηρεσίας ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ἀλλὰ καταβάλλεται ὑπὸ παντὸς ὑποκειμένου εἰς τὸ τέλος καθαριότητος καὶ ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ τέλους τούτου. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ ἀναιρεσιβαλλομένη ἀπόφασις ἀπορρίψασα ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω αἰτιολογίᾳ τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς ἀναιρεσειούσης ὅτι αὕτη δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος φωτισμοῦ διότι δὲν ἔχει ἐπεκταθῇ τὸ δημοτικὸν δίκτυον φωτισμοῦ εἰς τὴν περιοχὴν ὅπου εὑρίσκονται αἱ ἐγκαταστάσεις αὐτῆς τυγχάνει νομίμως ἠτιολογημένη, ὁ δὲ λόγος ἀναιρέσεως, δι' οὗ προβάλλεται ὅτι οὐδόλως ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος, τυγχάνει ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέος.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἀναιρετηρίου προβάλλεται μὲν ὅτι ἡ περὶ ἐπιβολῆς τῶν τελῶν ὑπ' ἀριθ. 27/1966 ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἶναι ἀνεπαρκῶς ἠτιολογημένη καθ' ὃ μέρος ἐπεκτείνει τὴν ὑπηρεσίαν καθαριότητος καὶ εἰς περιοχὴν ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἔνθα αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς ἀναιρεσειούσης, πλὴν ὅμως οὐδόλως ἐν τῷ ἀναιρετηρίῳ ἀναφέρεται οὐδὲ προσδιορίζεται ὅτι εἶχε προβληθῆ ὑπὸ τῆς ἀναιρεσειούσης ἰσχυρισμὸς καὶ ἐνώπιον τῆς ἐκδούσης τὴν ἀναιρεσιβαλλομένην ἀπόφασιν ἐπιτροπῆς ὅτι αἱ ἐγκαταστάσεις αὐτῆς κεῖνται ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ὅπερ ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν διὰ τὴν νομιμοποίησιν τῆς ἀναιρεσειούσης ἐν τῇ προβολῇ τοῦ προκειμένου λόγου ἀναιρέσεως, ὅστις τούτου ἕνεκα τυγχάνει ἀπορριπτέος.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 3216/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἀγ. Σταυρόπουλος
Δικηγόροι : Λάζαρος Νικολάου

«Διὰ διενέργειαν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἐπιτοπίου ἐρεύνης ἀπαιτεῖται σχετικὴ προδι-

καστικὴ ἀπόφασις αὐτῆς. Πλημμελῶς ἠτιολογημένη ἀπόφασις ἀναιρετέα διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας».

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ ἀπὸ 24 Σεπτεμβρίου/20 Ὀκτωβρίου 1958 Β. Δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 171) ὁρίζεται ὅτι ἐν περιπτώσει ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως δήμου ἢ κοινότητος οἱ ἰδιοκτῆται ἢ νομεῖς οἰκοπέδων ἅτινα περιλαμβάνονται εἰς τὸ νέον σχέδιον ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν τῆς ὑπὸ τῆς διατάξεως ταύτης προβλεπομένης εἰσφορᾶς ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὸ σχέδιον πόλεως Βασ. Δ/τος καὶ ὅτι πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς εἰσφορᾶς λαμβάνεται τὸ σύνολον τῶν εἰς τὸν αὐτὸν φορολογούμενον ἀνηκόντων καὶ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ δήμου ἢ κοινότητος κειμένων οἰκοπέδων, συνεχομένων ἢ μή.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, ἀφορῶσα εἰς ἐπιβολὴν εἰς βάρος τοῦ ἀναιρεσείοντος εἰσφορᾶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἐξεδόθη κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1854/1969 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου, δι' ἧς ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καὶ ἤδη ἀναιρεσείοντος ἀνῃρέθη ἡ προεκδοθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 9/1968 ἀπόφασις τῆς ἰδίας Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς καὶ ἀνεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις εἰς αὐτὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν. Εἰδικώτερον, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ἐκδοῦσα αὐτὴν Ἐπιτροπὴ καθώρισε τὴν κατὰ τὸν κρίσιμον ἐν προκειμένῳ χρόνον ἀξίαν κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον ἑκάστης τῶν εἰς τὸν ἀναιρεσείοντα ἀνηκουσῶν ἐκτάσεων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐξεῦρε τὴν συνολικὴν ἀξίαν αὐτῶν, εἰς τὸ ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει ἀναφερόμενον ποσόν, πρὸς στήριξιν δὲ τῆς κρίσεώς της ταύτης ἐπικαλεῖται, πλὴν τῆς πλεονεκτικῆς θέσεως ὡρισμένων ἐκ τῶν ἐκτάσεων τούτων, τὴν ἐνώπιόν της διεξαχθεῖσαν διαδικασίαν, τὰ ὑπὸ τῶν διαδίκων ἀναπτυχθέντα καὶ τὴν ἀντίληψιν ἣν ἐσχημάτισεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου, ἐκ τῶν συγκεντρωθεισῶν πληροφοριῶν καὶ ἐκ τῆς ἐπιτοπίου ἐρεύνης. Διὰ τὴν ἐνέργειαν ὅμως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτοπίου ἐρεύνης (αὐτοψίας) ἔδει, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Β. Δ/τος 166/1967 (φ. 33), νὰ ἐκδοθῇ προηγουμένως σχετικὴ προδικαστικὴ ἀπόφασις αὐτῆς, τοιαύτη δὲ ἀπόφασις δὲν προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἢ ἐκ τῆς δικογραφίας ὅτι ἐξεδόθη ἐν προκειμένῳ. Περαιτέρω, ἐνῷ διὰ τὸ ἠτιολογημένον τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν εἰς τὸν ἀναιρεσείοντα ἀνηκουσῶν ἐκτάσεων ἔδει νὰ παρατίθενται ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει συγκεκριμένως τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα, κατ' ἐκτίμησιν τῶν ὁποίων ἡ δικάσασα Ἐπιτροπὴ ἦλθε εἰς τὴν ἀνωτέρω κρίσιν της, αὕτη ἐπικαλεῖται γενικῶς καὶ ἀορίστως τὰ ληφθέντα ὑπ' ὄψιν στοιχεῖα, χωρὶς νὰ ἐκθέτῃ τὰ ἐξ αὐτῶν προκύψαντα πραγματικὰ περιστατικά, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων δικαιολογεῖται, κατὰ τὴν κρίσιν της, ὁ γενόμενος καθορισμὸς τῆς ἀξίας τῶν ἐν λόγῳ ἐκτάσεων. Ὅθεν ἀναιρετέα ἀποβαίνει ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, τὸ μὲν διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας, τὸ δὲ ὡς

πλημμελῶς ἠτιολογημένη, κατὰ τὰ βασίμως διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβαλλόμενα, περιττῆς καθισταμένης τῆς ἐρεύνης τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, δέον ὅπως ἡ ὑπόθεσις, ὡς χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὰ πραγματικὰ περιστατικά, ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 3218/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἠλ. Καμπίτσης
Δικηγόροι : Ἠλ. Παρασκευᾶς, Β. Γκούμας (πάρ. Ν.Σ.Κ.), Δ. Μαῦρος

«Ὑποχρεωτικὴ ἡ συγκέντρωσις εἰς δημοτικὴν ἀγορὰν ἁπάντων τῶν καταστημάτων πωλήσεως εἰδῶν, δι' ἃ ὡρίσθη ἡ ἀγορά. Ἐν ἀνεπαρκείᾳ χώρου τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀγορᾶς ἢ ἕνεκα εἰδικῶν τοπικῶν λόγων ἢ συγκοινωνιακῶν συνθηκῶν, ἐπιτρεπτὴ ἡ λειτουργία καταστημάτων καὶ ἐκτὸς ἀγορᾶς».

Ἐπειδὴ τὸ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 βασιλικὸν διάταγμα περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ὁρίζει ἐν ἄρθρῳ 2 ὅτι : «1. Εἰς ὃν δῆμον ἢ κοινότητα ὑπάρχει εἰδικὴ δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ἀγορὰ λιανικῆς ἢ χονδρικῆς πωλήσεως ἑνὸς ἢ πλειόνων εἰδῶν διατροφῆς, ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου, συγκεντροῦνται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην πάντα τὰ ἐν τῷ δήμῳ ἢ κοινότητι λειτουργοῦντα καταστήματα τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν πώλησιν τῶν εἰδῶν, δι' ἃ ὡρίσθη ἡ ἀγορά. 2) Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀναγκαίας ἀστυνομικὰς διατάξεις καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν. 3. Ἐν ἀνεπαρκείᾳ χώρου τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀγορᾶς ἢ ἕνεκα εἰδικῶν τοπικῶν λόγων ἢ συγκοινωνιακῶν συνθηκῶν, δύναται τὸ συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν καταστημάτων καὶ ἐκτὸς τῆς ἀγορᾶς».

Ἐπειδή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἐφόσον εἴς τινα δῆμον ἢ κοινότητα ὑφίσταται εἰδικὴ δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ἀγορὰ δι' ἓν ἢ πλείονα εἴδη δεατροφῆς, συγκεντροῦνται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην, κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, πάντα κατ' ἀρχὴν τὰ ἐν τῷ δήμῳ ἢ κοινότητι λειτουργοῦντα καταστήματα πωλήσεως τῶν οἰκείων εἰδῶν, προϋποτιθεμένου ὅτι ἡ ἀγορὰ διαθέτει χώρους ἐπαρκεῖς διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν καταστημάτων τούτων· ἄλλως, δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ αὐτόθι συγκέντρωσις τινῶν μόνον τῶν ῥηθέντων καταστημάτων κατ' ἐπιλογὴν τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλ' εἶναι ἐλευθέρα ἡ ἐκτὸς τῆς ἀγορᾶς λειτουργία αὐτῶν. Ἂν ὅμως τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον κρίνῃ ὅτι ἕνεκα συγκοινωνιακῶν συνθηκῶν ἢ ἄλλων τοπικῶν λόγων ἐνδείκνυται νὰ ἐπιτραπῇ, συμφώνως πρὸς τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω διατάξεις, ἡ εἴς τινας περιοχὰς τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος λειτουργία καταστημάτων ἐκτὸς τῆς ἀγορᾶς, δύναται τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον νὰ διατάξῃ τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν

συγκέντρωσιν τῶν καταστημάτων ἄτινα λειτουργοῦν εἰς τὴν περιοχὴν δι' ἣν δὲν συντρέχουσι τοιαῦται συνθῆκαι, ἐφόσον ἡ ἀγορὰ διαθέτει χώρους ἐπαρκεῖς διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν καταστημάτων τούτων, ἔστω καὶ ἂν δὲν διαθέτῃ χώρους ἐπαρκεῖς διὰ τὴν συγκέντρωσιν πάντων τῶν καταστημάτων τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 148/23.7.1968 ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Λαμιέων, ἀναφερομένης σχετικῶς καὶ εἰς προηγουμένην σχετικὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ (ὑπ' ἀριθ. 79/1962) ἐκρίθη ὅτι, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ἐπεκτάσεως τῆς πόλεως, συντρέχουν συγκοινωνιακοὶ λόγοι ἐπιβάλλοντες ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ λειτουργία καταστημάτων κρεοπωλείων, ἰχθυοπωλείων καὶ ὀπωρολαχανοπωλείων ἐκτὸς τῆς δημοτικῆς ἀγορᾶς εἰς εἴκοσι δύο, αὐτόθι εἰδικῶς ἀναφερομένας, μεμακρυσμένας συνοικίας τῆς πόλεως, περαιτέρω δέ, ἐπὶ τῇ διαπιστώσει ὅτι ἐν τῇ δημοτικῇ ἀγορᾷ ὑφίστανται 17 διαθέσιμα καταστήματα (5 κενὰ καὶ 12 χρησιμοποιούμενα ὡς ἀποθηκευτικοὶ χῶροι) καὶ ὅτι, οὕτως, ὑπάρχουν ἐν τῇ ἀγορᾷ ταύτῃ ἐπαρκεῖς χῶροι διὰ τὴν αὐτόθι ἐγκατάστασιν τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς κυρίως πόλεως ἐκτὸς τῆς ἀγορᾶς λειτουργούντων 8-9 ὁμοειδῶν καταστημάτων, ἀπεφασίσθη ὅπως διαταχθῇ ἡ ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς συγκέντρωσις πάντων τῶν καταστημάτων τούτων.

Ἐπειδή, οὕτως ἔχουσα, ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Λαμιέων, ἐφ' ἧς στηρίζεται ἡ τρίτη τῶν προσβαλλομένων πράξεων, ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ἀσκεῖται ἐμπροθέσμως, εἶναι νομίμως καὶ ἐπαρκῶς ἠτιολογημένη, ὁ δὲ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγος ἀκυρώσεως, δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ἔδει νὰ ὑφίστανται ἐν τῇ δημοτικῇ ἀγορᾷ χῶροι ἐπαρκεῖς διὰ τὴν ἐγκατάστασιν πάντων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου ὁμοειδῶν καταστημάτων, ὅτι δὲν ὑφίστανται στοιχεῖα περὶ τῆς συνδρομῆς τῆς προϋποθέσεως ταύτης, καὶ ὅτι τὸ ἀντίθετον προκύπτει ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐπετράπη ἡ λειτουργία καταστημάτων ἐκτὸς τῆς ἀγορᾶς εἰς εἴκοσι δύο συνοικίας τῆς πόλεως, εἶναι, συμφώνως πρὸς τὰς προηγουμένας σκέψεις, ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 3224/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Β. Μποτόπουλος
Δικηγόροι : Ἰ. Ἀναστασόπουλος, Ἐμμ. Βελεγράκης

«Ἑπταετὴς παραγραφὴ ἀξιώσεων δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων. Εἰς ταύτην ὑπόκεινται οὐχὶ μόνον ἀξιώσεις βεβαιωμένων φόρων κ.λπ., ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα πρὸς βεβαίωσιν αὐτῶν. Ἔναρξις παραγραφῆς ἀφ' ἧς ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης ἠδύνατο νὰ προβῇ εἰς ἐγγραφήν».

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 42 παρ. 5 τοῦ κωδ. βασ. διατάγματος τῆς 6.2.1961 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τῶν περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἰσχυουσῶν διατάξεων» (ΦΕΚ 22 Α') ὁρίζεται, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, δεχόμενον τὴν αἴτησιν ἀναιρέσεως, δύναται νὰ παραπέμψῃ

τὴν ὑπόθεσιν, ἂν αὕτη χρήζῃ διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, εἰς τὸ ἐκδὸν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστήριον καὶ ὅτι τὸ δικαστήριον τῆς παραπομπῆς δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ μακρυνθῇ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ κριθέντα ζητήματα.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2895/1968 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς αὕτη διωρθώθη κατὰ τὸ διατακτικὸν αὐτῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 832/1969 ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἀνῃρέθη ἡ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἐκδοθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 106/1967 ἀπόφασις τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Γαλατσίου καὶ ἡ ὑπόθεσις ἀνεπέμφθη εἰς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν. Διὰ τῆς ὡς ἄνω ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως ἐκρίθη ὅτι, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 76 τοῦ περὶ προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων κωδικοποιητικοῦ βασ. διατάγματος τῆς 24.9/20.10.1958 (ἄρθρ. 60 ν.δ. 3033/1964), δι' οὗ ὁρίζεται, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ὁ χρόνος παραγραφῆς τῶν ἀξιώσεων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ φόρων ἐν γένει, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, εἶναι ἑπτὰ ἐτῶν, εἰς τὴν ἐπταετῆ παραγραφὴν ὑπόκεινται οὐχὶ μόνον αἱ ἀξιώσεις ἐκ τῶν ἤδη βεβαιωμένων φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων τελῶν κ.λπ. δι' ἐγγραφῆς εἰς τοὺς οἰκείους φορολογικοὺς καταλόγους καὶ ὅτι ἡ παραγραφὴ αὕτη ἄρχεται ἀφ' ἧς ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης ἠδύνατο νὰ προβῇ εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐγγραφήν. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς σκέψεως ταύτης ἐκρίθη ὅτι ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, μὴ προβᾶσα εἰς ἐξέτασιν τοῦ χρόνου ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὁ δῆμος ἠδύνατο νὰ προβῇ εἰς τὴν φορολογικὴν ἐγγραφήν, ὡς ἀφετηρίας τοῦ χρόνου παραγραφῆς, ἀλλ' ἀπορρίψασα τὸν ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος προβληθέντα ἰσχυρισμὸν περὶ παραγραφῆς ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι ἡ παραγραφὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου, εἶχεν ἐσφαλμένως ἑρμηνεύσει καὶ ἐφαρμόσει τὸν νόμον, ἐφ' ᾧ καὶ ἀνῃρέθη ἡ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 106/1967 ἀπόφασις τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀνωτέρω ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ἐπταετὴς παραγραφὴ τοῦ δικαιώματος πρὸς ἐπιβολὴν τῶν δημοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἄρχεται ἀφ' οὗ χρόνου συνέτρεξαν αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι πραγματικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν γέννησιν τοῦ σχετικοῦ δικαιώματος τοῦ δήμου, καὶ οὐχὶ ἀφ' οὗ χρόνου ἐν τοῖς πράγμασι κατέστη δυνατὴ ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου, τέλους ἢ δικαιώματος, καὶ δὴ ἀφ' ἧς περιῆλθεν εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα, κατόπιν ἐνεργειῶν τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων ἢ ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου σχετικῆς δηλώσεως, τὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν προκύπτει ἡ ὕπαρξις τοῦ δικαιώματος.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἔκρινε διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ὡς ἐκ τῆς σχετικῆς σκέψεως αὐτῆς προκύπτει, ὅτι ἡ ὡς ἄνω παραγραφὴ ἤρξατο ἀφ' ἧς κατέστη ἐν τοῖς πράγμασι δυνατὴ ἡ βεβαίωσις τῆς εἰσφορᾶς εἰς βάρος τοῦ ἀναιρεσείοντος, ἐν συνεχείᾳ δὲ ἀπέρριψε τὸν ἰσχυρισμὸν τούτου περὶ παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀναιρεσιβλήτου

δήμου πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ρηθείσης εἰσφορᾶς, ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι ὁ ἀναιρεσίβλητος δῆμος ἐλλείψει στοιχείων δὲν ἠδύνατο νὰ προβῇ εἰς τὴν βεβαίωσιν τῆς εἰσφορᾶς καὶ μάλιστα ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἀναιρεσείοντος, μὴ ὑποβαλόντος σχετικὴν δήλωσιν καὶ ὅτι ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ὁ χρόνος παραγραφῆς, ἤρξατο διὰ τὸν δῆμον ἐν ἔτει 1965 ὅτε ὁ ἀναιρεσείων κατέστη γνωστὸς εἰς τοῦτον. Οὕτως ὅμως ἀποφηναμένη καὶ ἐπὶ τούτοις μὴ ἐξετάσασα πότε συνέτρεξαν ἐν προκειμένῳ αἱ πραγματικαὶ προϋποθέσεις διὰ τὴν γέννησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ δήμου πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ἐπιδίκου εἰσφορᾶς, ὥστε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ χρόνου τούτου νὰ κρίνῃ ἂν τὸ δικαίωμα τοῦ δήμου εἶχεν ὑποκύψει εἰς παραγραφήν, ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἐμακρύνθη τῶν διὰ τῆς ἀναιρετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κριθέντων, ὡς βασίμως διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται, διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον ἡ ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον, ἡ ὑπόθεσις δέον νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐπιτροπήν, ὡς χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 3225/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Β. Μποτόπουλος
Δικηγόροι : Φ. Φραντζεσκάκης, Β. Γκούμας (πάρ. Ν.Σ.Κ.).

«Αἴτησις ἀκυρώσεως στρεφομένη κατὰ πράξεως Νομάρχου, καθ' ἧς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου ἡ ἄσκησις ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς, εἶναι ἀπορριπτέα».

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 107 τοῦ Συντάγματος ὁρίζεται ὅτι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγεται, μεταξὺ ἄλλων, ἡ ἀκύρωσις, κατόπιν αἰτήσεως, πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νόμου κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου ὁριζόμενα. Ἐν ἄρθρῳ δὲ 46 τοῦ βασ. διατάγματος τῆς 6.2.1961 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἰσχυουσῶν διατάξεων» (ΦΕΚ 22 Α') ὁρίζονται τὰ ἑξῆς : «1. Ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νόμου χωρεῖ μόνον κατὰ τῶν ἐκτελεστῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν διοίκησιν ἀσκούντων νομικῶν προσώπων, τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς ἕτερόν τι ἔνδικον μέσον διὰ τῆς διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς ὁδοῦ. Ἡ ἄσκησις τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως κωλύεται ἐκ τῆς ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ νόμου εἰδικῶς παρεχομένης προσφυγῆς ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἢ ἱεραρχικῶς προϊσταμένης ἀρχῆς ἢ εἰδικῶς κατεστημένου ὀργάνου, χωροῦσα εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην μόνον κατὰ τῆς ἐπὶ τῇ προσφυγῇ ταύτῃ ἐκδιδομένης ἀποφάσεως καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη ἤθελε κοινοποιηθῇ εἰς τὸν προσφυγόντα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς προσφυγῆς ταύτης, ἄλλως ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως ἀσκεῖται κατὰ τῆς ἀρχικῆς πράξεως μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὡς ἄνω μηνιαίας προθεσμίας, ἀφ' ἧς καὶ ὑπολογίζεται ἡ προθεσμία ἀσκήσεως τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως. Ἡ κατὰ τῆς ἀρχικῆς πρά-

ξεως ἀσκηθεῖσα αἴτησις θεωρεῖται περιλαμβάνουσα τὴν τυχὸν μέρχι τῆς συζητήσεως ἐκδοθεῖσαν ἐπὶ τῆς προσφυγῆς ἀπόφασιν. 2. Δὲν κωλύει τὴν αἴτησιν ἀκυρώσεως ἡ ἁπλῆ αἴτησις θεραπείας δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν προϊσταμένην ἀρχήν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποτελεῖ μέρος τῆς σχετικῆς διοικητικῆς διαδικασίας κλπ».

'Επειδὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων προκύπτει ὅτι ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως, δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νόμου χωρεῖ κατὰ τῶν ἐκτελεστῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν διοίκησιν ἀσκούντων νομικῶν προσώπων μόνον ἐφ' ὅσον αἱ πράξεις αὗται δὲν ὑπόκεινται εἰς ἕτερόν τι ἔνδικον μέσον διὰ τῆς διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς ὁδοῦ· ὡς διοικητικὴ δὲ ὁδὸς «κωλύουσα» τὴν αἴτησιν ἀκυρώσεως, νοεῖται, κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω διατάξεις, ἡ εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ νόμου παρεχομένη ἐνδικοφανὴς προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἢ ἱεραρχικῶς προϊσταμένης ἀρχῆς ἢ εἰδικῶς κατεστημένου ὀργάνου, ἥτις, ἀποτελοῦσα μέρος τῆς σχετικῆς διοικητικῆς διαδικασίας, φέρει εἰς νέαν κρίσιν τὴν ὑπόθεσιν εἴτε παρὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν πρᾶξιν εἴτε παρ' ἑτέρου ὀργάνου, Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως ἀσκεῖται παραδεκτῶς μόνον κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκδιδομένης ἐπὶ τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς καὶ μετὰ τὴν ἐξάντλησιν, καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ στάδια, τῆς σχετικῆς διοικητικῆς διαδικασίας, οὐχὶ δὲ καὶ κατὰ τῆς ὑποκειμένης εἰς ἐνδικοφανῆ προσφυγὴν πράξεως. Περαιτέρω συνέπεια τούτων εἶναι ὅτι, παρερχομένης τῆς τυχὸν τασσομένης ὑπὸ τοῦ νόμου εἰδικῆς προθεσμίας πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς, ἥ, ἐν τοιαύτῃ προθεσμίᾳ δὲν τάσσεται, παρερχομένου μηνός, ὑπόκειται εἰς προσβολὴν δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως μόνον ἡ διὰ τῆς παρόδου τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἐκδηλουμένη σιωπηρὰ ἀπόρριψις τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς, συνιστῶσα ἐμμονὴν εἰς τὴν ἀρχικὴν ἀπόφασιν, αἱ αἰτιολογίαι δὲ τῆς ἀρχικῆς ταύτης ἀποφάσεως ἀποτελοῦν καὶ αἰτιολογίαν τῆς σιωπηρᾶς ἀπορρίψεως.

'Επειδή, διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» (φ. 97), ὁριζουσῶν ὅτι κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Νομάρχου ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον προσφυγὴ διὰ παράβασιν νόμου ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἥ, ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν δημοσιεύεται, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ ἄλλως ἀφ' ἧς ἔλαβε γνῶσιν, καὶ κατὰ τὴν εἰδικώτερον ἐν ταῖς διατάξεσι ταύταις ὁριζομένην διαδικασίας, καθιεροῦται εἰδικὴ ἐνδικοφανὴς προσφυγὴ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Νομάρχου, ἄγουσα εἰς νέαν ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος κρίσιν τῆς ὑποθέσεως. Ὅθεν, προσβλητή, δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας εἶναι, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει, μόνον ἡ τελικῶς ἐκδιδομένη ἐπὶ τῆς ὡς εἴρηται προσφυγῆς ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

'Επειδή, κατὰ ταῦτα, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, στρεφομένη κατὰ πράξεως Νομάρχου, καθ' ἧς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου ἡ ἄσκησις ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς, εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἀπαράδεκτος.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ἠσκήθη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 3596/1971 ἀποφάσεως τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, δι' ἧς τὸ πρῶτον ἐκρίθησαν ἀπαράδεκτοι αἱ αἰτήσεις ἀκυρώσεως αἱ ἀσκούμεναι κατὰ διοικητικῶν πράξεων καθ' ὧν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνδικοφανεῖς προσφυγαί· ἐφ' ᾧ, συμφώνως καὶ πρὸς τὰ διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως κριθέντα, ἡ μὲν προθεσμία πρὸς ἄσκησιν τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 3200/1955 δέον νὰ λογισθῇ, ὡς πρὸς τὸν αἰτοῦντα, ἀναβιώσασα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἡ δὲ δικαστικὴ δαπάνη δέον νὰ συμψηφισθῇ μεταξὺ τῶν διαδίκων.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 3383/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόροι : Ἀναστ. Ἰωάννου, Χρῆστος Ζούλιας

«Δὲν ὑφίσταται ὑποχρέωσις καταβολῆς φόρου ἀκαλύπτων χώρων, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου ὑφίστανται κτίσματα ἅτινα καλύπτουν τὸ 1/5 τῆς ἀξίας τούτου. Ὑποχρέωσις Δήμου πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ὑπάρξεως φορολογησίμων ἀκαλύπτων χώρων, ἐφ' ὅσον αὕτη ἀμφισβητεῖται ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου».

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β. δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (φ. 171), ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν δήμων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 20.000, ὡς καὶ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν περιφερειῶν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τοῦ πρώην Δήμου Θεσ/νίκης, ἐτήσιος φόρος ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ἀκαλύπτων χώρων, ἐφ' ὅσον ἕκαστος τούτων ἀποτελεῖ ἄρτιον καὶ οἰκοδομήσιμον οἰκόπεδον καὶ προβάλλει πλευρὰν ἐπὶ ἐγκεκριμένης ὁδοῦ ἢ κοινοχρήστου χώρου· κατὰ δὲ τὴν παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου, ἀκάλυπτοι χῶροι ἐφ' ὧν ὑπάρχουν οἰκοδομαὶ ἀξίας μείζονος τοῦ ἑνὸς πέμπτου τῆς ἀξίας αὐτῶν, δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων προκύπτει ὅτι διὰ τὴν ὕπαρξιν ὑποχρεώσεως καταβολῆς φόρου ἀκαλύπτων χώρων ἀπαιτεῖται νὰ μὴ ὑφίσταται ἐπὶ τοῦ οἰκείου οἰκοπέδου οἰκοδομὴ ἢ ἡ ἀξία τῆς τυχὸν ὑπαρχούσης αὐτόθι οἰκοδομῆς νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ 1/5 τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου. Τὴν συνδρομὴν δὲ τῆς προϋποθέσεως ταύτης, ἀναγομένης εἰς τὴν νόμιμον βάσιν τῆς οἰκείας φορολογικῆς ἐγγραφῆς, δέον νὰ ἀποδεικνύῃ, ἐφόσον ἀμφισβητεῖται ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου, ὁ οἰκεῖος δῆμος ἢ κοινότης.

Ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης ὑπὸ τῆς ἀναιρεσιβλήτου ἐφέσεως ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ἐξέδωκε, κατ' ἀρχήν, τὴν ὑπ' ἀριθ. 253/1967 προδικαστικὴν ἀπόφασιν, δι' ἧς, ἐν ὄψει τοῦ ἀνακύψαντος ζητήματος ἐὰν τὰ δύο οἰκόπεδα δι' ἃ ἐφορολογήθη ἡ ἀναιρεσίβλητος (ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γιατράκου ἀριθ. 13 καὶ ἀριθ. 18) ἦσαν ἀκάλυπτα, ὑπεχρεώθη ὁ ἀναιρεσείων Δῆμος ὅπως ἐντὸς ὡρι-

σμένης προθεσμίας προσκομίσῃ τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ ἀναφερόμενα στοιχεῖα, ἐν οἷς καὶ σχεδιαγράμματα ἐμφαίνοντα τὰ οἰκόπεδα καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομὰς καὶ ἔκθεσιν περὶ τοῦ εἴδους καὶ τῆς ἀξίας τούτων. Ἐπανελθοῦσα δὲ ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἔκρινε διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ὅτι δὲν ὠφείλετο ἐν προκειμένῳ φόρος ἀκαλύπτων χώρων, δεχθεῖσα σχετικῶς ὅτι, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ τῆς ὑποθέσεως καὶ τῶν προσκομισθέντων ὑπὸ τῆς ἀναιρεσιβλήτου στοιχείων, ἐπὶ τῶν δι' ἃ ἐφορολογήθη αὕτη οἰκοπέδων ὑφίστανται κτίσματα, ἅτινα καλύπτουν τὸ 1/5 τῆς ἀξίας τούτων καὶ εἶναι μεμισθωμένα εἰς διαφόρους ὡς οἰκίαι καὶ καταστήματα καὶ ὅτι, ἐξ ἄλλου, ὁ ἀναιρεσείων Δῆμος οὐδὲν στοιχεῖον ἐκ τῶν ἐν τῇ ὡς ἄνω προδικαστικῇ ἀποφάσει ἀναφερομένων προσεκόμισε «πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ὑπάρξεως φορολογησίμων ἀκαλύπτων χώρων».

Ἐπειδὴ ἡ τελευταία αὕτη σκέψις, ἔχουσα τὴν ἔννοιαν ὅτι ὁ ἀναιρεσείων Δῆμος δὲν ἀπέδειξεν ὅτι ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων δι' ἃ ἐφορολογήθη ἡ ἀναιρεσίβλητος δὲν ὑφίσταντο οἰκοδομαὶ ἢ ὅτι ἡ ἀξία τῶν τυχὸν ὑπαρχουσῶν οἰκοδομῶν ἦτο κατωτέρα τοῦ 1/5 τῆς ἀξίας τῶν οἰκοπέδων ἀρκεῖ ἵνα στηρίξῃ τὸ διατακτικὸν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἐφόσον, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ὁ Δῆμος ἔδει νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὰ οἰκόπεδα ἦσαν ἀκάλυπτα, καί, συνεπῶς, ὁ λόγος ἀναιρέσεως, δι' οὗ πλήττεται ὡς ἀναιτιολόγητος ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ὡς πρὸς τὴν ἑτέραν ὡς ἄνω σκέψιν αὐτῆς, δι' ἧς διαπιστοῦται καὶ θετικῶς ὅτι ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων ὑφίστανται κτίσματα ἀξίας μείζονος τοῦ 1/5 τῆς ἀξίας τῶν οἰκοπέδων, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀλυσιτελὴς καὶ ἕνεκα τούτου ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ ὁ περαιτέρω λόγος ἀναιρέσεως, δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐν τῇ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσει ἀναφερομένας ἐκθέσεις αὐτοψίας, ἐνεργηθείσας ὑπὸ ὑπαλλήλου τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου, ἐξ ὧν προκύπτει τὸ ἀκάλυπτον τῶν δι' ἃ ἐφορολογήθη ἡ ἀναιρεσίβλητος οἰκοπέδων, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει βεβαιοῦται ὅτι ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐξετιμήθησαν πάντα τὰ ἐν τῷ φακέλλῳ τῆς ὑποθέσεως στοιχεῖα.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ προβαλλομένῃ ἀποφάσει δὲν περιέχεται κρίσις ἀφορῶσα εἰς τὴν νομιμότητα τῆς ἐπιβολῆς εἰς βάρος τῆς ἀναιρεσιβλήτου φόρου ἀκαλύπτων χώρων καὶ δι' ἄλλο οἰκόπεδον, κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θερμοπυλῶν ἀριθ. 44, διὸ καὶ ὁ λόγος ἀναιρέσεως δι' οὗ πλήττεται ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις διὰ πλημμέλειαν εἰς τοιαύτην κρίσιν ἀναφερομένην, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἐπὶ ἐσφαλμένης προϋποθέσεως ἐρειδόμενος.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 3465/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγήτρια : Π. Ἀθανασοπούλου
Δικηγόροι : Ἀνδρόνικος Καλλίρης

«Προσβλητὴ δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Σ.τ.Ε. τυγχάνει μόνον ἡ τελικῶς ἐκδιδομένη ἐπὶ τῆς προσφυγῆς διοικητικὴ πρᾶξις».

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Κ.Ν. 3713 (Β.Δ. 6.2.1961), ἑρμηνευομένων ἐν ὄψει καὶ τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος, καὶ ἰδίᾳ τῆς παραγράφου 1 περίπτ. β' αὐτοῦ, ὁσάκις ὁ νόμος θεσπίζει καθ' ὡρισμένης διοικητικῆς πράξεως εἰδικὴν διοικητικὴν προσφυγήν, ἄγουσαν εἰς νέαν κρίσιν τῆς ὑποθέσεως εἴτε παρὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν πρᾶξιν, εἴτε παρὰ ἑτέρου ὀργάνου, ἡ ἄσκησις αἰτήσεως ἀκυρώσεως δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὴ κατὰ τῆς εἰς προσφυγὴν ὑποκειμένης πράξεως, ἀλλὰ μόνον κατὰ τῆς ἐπὶ τῇ προσφυγῇ τελικῶς ἐκδιδομένης. Περαιτέρω συνέπεια τούτου εἶναι ὅτι, παρερχομένης τῆς τυχὸν τασσομένης ὑπὸ τοῦ νόμου εἰδικῆς προθεσμίας πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης προσφυγῆς ἤ, ἐὰν τοιαύτη προθεσμία δὲν τάσσεται, παρερχομένου μηνός, ὑπόκειται εἰς προσβολὴν δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἡ διὰ τῆς παρόδου τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἐκδηλουμένη σιωπηρὰ ἀπόρριψις τῆς προσφυγῆς, συνιστῶσα ἐμμονὴν εἰς τὴν ἀρχικὴν πρᾶξιν, ἧς αἱ αἰτιολογίαι ἀποτελοῦν αἰτιολογίαν καὶ τῆς σιωπηρᾶς ἀπορρίψεως.

Ἐπειδὴ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» (φ. 97), ὁριζουσῶν ὅτι κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Νομάρχου ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον προσφυγὴ διὰ παράβασιν νόμου ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων τασσομένης ἀποκλειστικῆς προθεσμίας καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐταῖς εἰδικῶς ὁριζομένην διαδικασίαν, καθιεροῦται εἰδικὴ διοικητικὴ προσφυγὴ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ νομάρχου, ἄγουσα εἰς νέαν κρίσιν τῆς ὑποθέσεως ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος αὐτῆς. Προσβλητή, ὅθεν, δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τυγχάνει, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, μόνον ἡ τελικῶς ἐκδιδομένη ἐπὶ τῆς ὡς εἴρηται προσφυγῆς διοικητικὴ πρᾶξις.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, στρεφομένη κατὰ πράξεως νομάρχου, δέον νὰ ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος, ἐφ' ὅσον κατὰ τῆς πράξεως ταύτης δύναται ν' ἀσκηθῇ ἡ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 3200/1955 καθιερουμένη προσφυγή. Δοθείσης ὅμως, ἐξ ἄλλου, τῆς μέχρι πρό τινος ἀντιθέτου νομολογίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἡ πρὸς ἄσκησιν τῆς προσφυγῆς ταύτης προθεσμία εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν δέον νὰ λογισθῇ ὡς ἀναβιοῦσα καὶ τρέχουσα ἐκ νέου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Τμ. Ι—Ἀριθ. 401/1972

Πρόεδρος : Ἀλέξ. Τζαβέλλας
Εἰσηγητής : Γεώργ. Βασιλόπουλος
Γεν. Ἐπίτροπος : Παν. Ἀργυρόπουλος

Ἐπειδὴ ὁ Νομάρχης Ροδόπης, ἐλέγχων τὸν ἀπολογισμὸν τῆς, καταργηθείσης Τ.Ε.Δ.Κ., χρήσεως 1967, κατελόγισεν ἐν τῇ ἐκ τοῦ ἄρθρου 164 Κ.Δ.Κ., ἁρμοδιότητί του καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 20399/12.11.1971 ἀποφάσεώς του, εἰς βάρος τῶν ἐκκαλούντων Δ.Μ.**, Χ.Τ.**, Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρου ἀντιστοίχως τῆς Τ.Ε.Δ.Κ. Νομοῦ Ροδόπης καὶ Α.Γ.** Ταμίου τοῦ Δημοσίου Ταμείου Κομοτηνῆς, ἁπάντων ὑπολόγων διὰ διαχειρίσεως τῆς Τ.Ε.Δ.Κ. Νομοῦ Ροδόπης, τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 5.700, ὡς ἀχρεωστήτως καταβληθὲν εἰς τόν, ἐπὶ ἀποζημιώσει προσληφθέντα καὶ ὑπηρετήσαντα ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως τῆς Τ.Ε.Δ.Κ. Ν. Ροδόπης, Σ.Κ.**, τακτικὸν ὑπάλληλον τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς, μὴ δικαιούμενον δὲ ἀμοιβῆς, ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν ἀπὸ τῆς 10.5.1967, λόγῳ καταργήσεως τῆς Τ.Ε.Δ.Κ. Νομοῦ Ροδόπης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 39514/1967 τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης παραπονοῦνται οἱ ἐκκαλοῦντες, ἐξαιτούμενοι διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐφέσεώς των, τὴν ἐξαφάνισίν της διότι : α) ὁ Εἰδικὸς Γραμματεὺς τῆς Τ.Ε.Δ.Κ. Νομοῦ Ροδόπης καὶ ὑπάλληλος τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς Σ.Κ.** ἐξηκολούθησε παρέχων τὰς ὑπηρεσίας του καὶ μετὰ τὴν 10.5.1967 μέχρι τῆς 6.11.1967, ὅτι, τὸ Ἀρχεῖον τῆς Τ.Ε.Δ.Κ. Νομοῦ Ροδόπης, παρεδόθη εἰς τὸν Δ/ντὴν τῆς Νομαρχίας Ροδόπης καὶ συνεπῶς ἐδικαιοῦτο οὗτος τῆς συμπεφωνημένης ἀποζημιώσεως, τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ὁποίας, ἄλλως καὶ ἐπὶ τῇ ἀρνήσει καταβολῆς της, ἐδικαιοῦτο νὰ ἐπιδιώξῃ δικαστικῶς, β) διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11333/9.3.1967 ἐγγράφου τῆς Νομαρχίας Ροδόπης ἐνετάλη μόνον ἡ παῦσις τῆς Ταμιακῆς ληψοδοσίας τῆς Τ.Ε.Δ.Κ. Νομοῦ Ροδόπης πλὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Προσωπικοῦ καὶ γ) κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 12 παρ. 4 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων» «πληρωμαὶ ἀποδοχῶν προσωπικοῦ καὶ λοιπῶν δαπανῶν τῶν τοπικῶν Ἑνώσεων γενόμεναι μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος αὐτοῦ (24.7.1968) ὑπὸ Νομαρχιῶν εἰς βάρος τοῦ χρηματικοῦ ὑπολοίπου τῶν Ἑνώσεων τούτων θεωροῦνται νομίμως ἐνεργηθεῖσαι».

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 477 τῆς 24.7.1968 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεων Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος», τὸ Ν.Δ. 2189/1952 «περὶ Τοπικῶν Ἑνώσεων καὶ Κεντρικῆς τοιαύτης τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος» καταργεῖται, τῆς τοιαύτης καταργήσεώς του ἀναγομένης εἰς τὸν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Α.Ν. 477/24.7.1968, χρόνον καὶ συγκεκριμένως ἀπὸ τῆς 24.7.1968 ὅτε οὗτος ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερ-

νήσεως. Ἐπομένως πρὸ τῆς 24.7.1968 αἱ Τοπικαὶ Ἑνώσεις Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος, ἐν αἷς καὶ ἡ Τ.Ε.Δ.Κ. Νομοῦ Ροδόπης, διεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 2189/1952, ἐξηκολούθησαν νὰ ὑφίστανται, μὴ οὔσης νομίμου τῆς καταργήσεώς των διὰ τῆς ἄνευ νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως ἐκδοθείσης, ὑπ' ἀριθ. 39514/1967 τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ δι' ἧς ὡς ἐκ τοῦ περιεχομένου της δείκνυται, δὲν καταργοῦνται, ὡς ἐσφαλμένως περὶ τοῦ ἐναντίου ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δέχεται, αἱ Τ.Ε.Δ.Κ., ἀλλὰ προαναγγέλλεται ἡ διὰ καταργηθησομένου Α.Ν. κατάργησίς των καὶ ἐν ὄψει ταύτης, διατάσσεται ἡ παῦσις πάσης Ταμιακῆς ληψοδοσίας πλὴν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ παράδοσις τῶν Ἀρχείων των εἰς τοὺς οἰκείους Νομάρχας. Πλέον ἢ σαφὴς εἶναι ἡ περὶ τούτου, ὑπ' ἀριθ. 116524 τῆς 14.12.1967 ἐγκύκλιος διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν «περὶ τῶν Τοπικῶν Ἑνώσεων Δήμων καὶ Κοινοτήτων», πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους ἐν ᾗ τονίζεται ὅτι, «διὰ καταρτιζομένου σχεδίου Α.Ν., καταργοῦνται αἱ Τ.Ε.Δ.Κ. καὶ ρυθμίζονται τὰ ἐκ τῆς καταργήσεως προκύπτοντα ζητήματα τόσον τοῦ προσωπικοῦ ὅσον καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν». Ἐν συνεπείᾳ τούτου ἡ Τ.Ε.Δ.Κ. Νομοῦ Ροδόπης ἐξηκολούθησεν ὑφισταμένη μέχρι τοῦ χρόνου ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος (24.7.68) τοῦ Α.Ν. 477/1968 καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου ὑπέκειτο εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν πασῶν τῶν συμβατικῶς ὑπ' αὐτῆς ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ καταβολὴ τῆς, ἐκ δραχμῶν 1000 κατὰ μῆνα, συμπεφωνημένης ἀποζημιώσεως τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως τῆς Τ.Ε.Δ.Κ. τοῦ Νομοῦ Ροδόπης καὶ ὑπαλλήλου τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς, Σ.Κ.** ἔναντι τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας πράγματι παρέσχεν οὗτος εἰς τὴν Τ.Ε.Δ.Κ. τοῦ Νομοῦ Ροδόπης μέρχι τῆς 6.11.1967, ὅτε τὰ Ἀρχεῖα αὐτῆς παρεδόθησαν εἰς τὸν Δ/ντὴν τῆς Νομαρχίας Ροδόπης. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 12 παρ. 4 τοῦ Α.Ν. 477/1968, δι' ἧς νομιμοποιοῦνται αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ (24.7.1968) γενόμεναι ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν, πληρωμαὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τ.Ε.Δ.Κ. καὶ τῶν λοιπῶν δαπανῶν αὐτῶν, δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ ἐκ τῶν ὑστέρων παρανόμους τὰς διαρκούσης τῆς λειτουργίας τῶν Τ.Ε.Δ.Κ. καὶ μέχρι τῆς παραδόσεως τῶν Ἀρχείων των εἰς τοὺς οἰκείους Νομάρχας, νομίμως ὑπ' αὐτῶν γενομένας πληρωμάς, ἐν αἷς καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς συμπεφωνημένης (βλ. ὑπ' ἀριθ. 1/2.2.1962 Πρακτικὸν Συνεδριάσεως τῆς Τ.Ε.Δ.Κ. Νομοῦ Ροδόπης) ἀποζημιώσεως εἰς τὸν Εἰδικὸν Γραμματέα τῆς Τ.Ε.Δ.Κ. Νομοῦ Ροδόπης Σ.Κ.**, ἔναντι τῶν ὑπ' αὐτοῦ παρασχεθεισῶν ὑπηρεσιῶν. Ἡ, ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως νομιμοποίησις τῶν, ἐν αὐτῇ ρητῶς ἀναφερομένων, πληρωμῶν, παρίστατο καὶ ἐτύγχανεν ἀναγκαία, καθ' ὅσον, κατ' οὐδεμίαν διάταξιν νόμου τινός, οἱ Νομάρχαι, πρὸς οὓς παρανόμως ἐγένετο ἡ παράδοσις τῶν Ἀρχείων τῶν Τ.Ε.Δ.Κ., πρὸ τοῦ χρόνου τῆς καταργήσεώς των, εἶχον δικαίωμα διαχειρίσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν Τ.Ε.Δ.Κ., νόμιμος διαχειριστὴς τῆς περιουσίας τῶν ὁποίων, μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Α.Ν. 477/1968, ἦτο ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2189/1952 «περὶ Ἐθνικῶν Ἑνώσεων κ.λπ.», Διοικοῦσα Ἐπιτροπή, αἱ διαχειριστικαὶ πράξεις τῆς ὁποίας, νόμιμοι οὖσαι

ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐκτελέσεώς των, δὲν εἶχον ἀνάγκην προσθέτου νομιμοποιήσεως διὰ μεταγενεστέρας διατάξεως νόμου τινός. Νόμιμος κατὰ ταῦτα ὑπῆρξεν ἡ ἐκτέλεσις τῆς δαπάνης τῶν δραχ. 5.700, δι' ἣν ἐγένετο ὁ καταλογισμὸς ὑπὸ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, δι' ὃ καὶ δέον αὕτη, κατὰ παραδοχὴν τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐφέσεως, νὰ ἐξαφανισθῇ καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς διατάξεις, διαταχθῇ δὲ ἡ ἀπόδοσις τοῦ κατατεθέντος παραβόλου εἰς τοὺς ἐκκαλοῦντας.

Διὰ ταῦτα

Δέχεται τὴν ἀπὸ 13.12.1971 ἔφεσιν τῶν 1) Δ.Μ.** κατοίκου Κομοτηνῆς, 2) Χ.Τ.**, κατοίκου Σαππῶν καὶ 3) Α.Γ.**, κατοίκου Κιλκίς, κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 20399/12.11.1971 καταλογιστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ροδόπης.

Ἐξαφανίζει, καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς διατάξεις, τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε.20399/12.11.1971 καταλογιστικὴν ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου Ροδόπης καὶ

Διατάσσει τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κατατεθέντος παραβόλου εἰς τοὺς ἐκκαλοῦντας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως – Τ.Υ.Δ.Κ.
'Αριθ. Πρωτ. 2385
Γενικὴ Διαταγὴ 2 'Εν 'Αθήναις τῇ 9 'Ιανουαρίου 1973

«'Υποβολὴ στοιχείων: 1) Ἔργων ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κατὰ τὸ ἔτος 1972, 2) Διοικητηρίων καὶ 3) Σφαγείων».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Κοιν.: 1) Περιφερειακὰς Διοικήσεις, 'Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν
2) Τεχνικὴν 'Υπηρεσίαν, 3) Στατιστικὴν 'Υπηρεσίαν παρ' ἡμῖν.

'Επὶ τῇ λήξει τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1972 παρακαλοῦμεν ὅπως μεριμνήσητε ἵνα ἐγκαίρως γίνῃ ἔναρξις τῆς ἀπαραιτήτου προεργασίας, παρὰ τῶν καθ' ὑμᾶς 'Υπηρεσιῶν, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως μέχρι τῆς κατωτέρω ὁριζομένης ἡμερομηνίας ὑποβάλητε τὰ κάτωθι στοιχεῖα ἀναφερόμενα εἰς:

—'Εκτελεσθέντα, κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1972, ἔργα, ὑφ' ὅλων τῶν Δήμων, ἐχόντων ἰδίαν Τεχνικὴν 'Υπηρεσίαν ἢ μή, τῶν Κοινοτήτων καὶ Συνδέσμων 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐξυπηρετηθέντα ἐξ ἰδίων πόρων καὶ λοιπῶν πηγῶν,

—Διοικητήρια,

—Σφαγεῖα.

Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα δέον ὅπως περιέλθουν εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου 1973.

1. Ἐκτελεσθέντα Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ Ἔργα ἔτους 1972:

Τὰ στοιχεῖα τούτων δέον νὰ ὑποβληθοῦν συμφώνως πρὸς τὸ καθιερωθὲν ἐτήσιον σύστημα καταχωρήσεως αὐτῶν καὶ θὰ περιλαμβάνουν:

α) Πίνακα οἰκονομικῶν στοιχείων,

β) Πίνακα τεχνικῶν στοιχείων,

γ) Φωτογραφίας ἔργων,

δ) Χάρτην ὁδικοῦ δικτύου τοῦ Νομοῦ.

Συναφῶς παρέχονται αἱ ἀκόλουθοι ὁδηγίαι διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν σχετικῶν πινάκων, ἐπιλογὴν φωτογραφιῶν καὶ σύνταξιν χάρτου.

α) Πίναξ οἰκονομικῶν στοιχείων:

1) Θὰ συνταχθῇ ἐπὶ τοῦ ἤδη καθιερωθέντος ἐντύπου, τοῦ ἀποσταλέντος ὑμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 138973/491/23.12.63 ἐγκυκλίου διαταγῆς καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διὰ ταύτης δοθείσας λεπτομερεῖς ὁδηγίας.

2) Θὰ διαλαμβάνῃ ἀποκλειστικῶς τὰ καταβληθέντα ποσὰ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1972 ὑπὸ τῶν δημοσίων ἢ δημοτικῶν Ταμείων, ὡς καὶ τὰς δωρεὰς ἰδιωτῶν καὶ τὴν ἀποτίμησιν τῆς ἐνσωματωθείσης εἰς τὰ ἔργα προσωπικῆς ἐργασίας εἰς ποσὰ χιλιάδων δραχμῶν στρογγυλευμένα.

Τὰ ὡς ἄνω ποσὰ δέον νὰ προκύπτουν ἐκ τῶν ἐγγραφῶν τῶν βιβλίων πληρωμῶν καὶ τοῦ βιβλίου ἐπιβλεπομένων ἔργων. Τὰ βιβλία ταῦτα ἔδει νὰ ἔχουν τηρηθῆ ἀπὸ τῆς 1.1.1969 καὶ ἐφεξῆς, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας καὶ τὰ ὑποδείγματα τὰ ἀποσταλέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 122850/325/68 ἐγκυκλίου τοῦ 'Υπουργείου, ὡς ἄλλωστε διαλαμβάνεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 28106/60/29.3.1969 ὁμοία.

3) Τὰ ἀναγραφόμενα ποσὰ θὰ εἶναι στρογγυλευμένα εἰς χιλιάδας δραχμῶν.

4) Τὰ ἀφορῶντα εἰς ἕκαστον 'Οργανισμὸν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως στοιχεῖα, δέον νὰ προκύπτουν ἐξ ἰδιαιτέρου βοηθητικοῦ, δι' ἕκαστον τούτων, πίνακος οἰκονομικῶν στοιχείων ὅλων γενικῶς τῶν ἔργων του, κατὰ κατηγορίας, μετ' ἀναλύσεως τῆς δαπάνης. Οἱ ἐπὶ μέρους πίνακες οὗτοι θὰ παραμείνουν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. Εἰς τὸν ὑποβληθησόμενον πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον πίνακα θὰ καταχωρηθοῦν μόνον τὰ ἀθροίσματα τῶν πινάκων τούτων.

5) Αἱ πιστώσεις ἐκ δωρεὰν ἐπιχορηγήσεων τοῦ προγράμματος περιφερειακῶν ἔργων θὰ καταχωρηθοῦν εἰς τὴν στήλην ΙΙ τοῦ πίνακος μετὰ τῶν ἐπιδοτήσεων, εἰς ἑνιαῖον ἄθροισμα. Δὲν θὰ περιληφθοῦν αὗται εἰς τὰ δάνεια.

Εἰς τὸ ποσὸν τῆς στήλης τῶν ἐπιδοτήσεων θὰ περιληφθοῦν καὶ αἱ πάσης φύσεως δωρεὰν χορηγήσεις τοῦ Κράτους ἢ 'Οργανισμῶν, ὡς π.χ. διὰ μικρὰ ἐξυγιαντικὰ ἔργα, ἔργα προγράμματος κοινοτικῆς ἀναπτύξεως, ἐκ τῆς Γεν. Γραμμ. 'Αθλητισμοῦ, ἐκ τῶν ἐσόδων ἐκ τῶν κρατικῶν λαχείων, ἐκ τῶν ἐσόδων δι' ἐφαρμογὴν σχεδίου πόλεως, ἐκ προγράμματος παραμεθορίων περιοχῶν, ἐκ προγράμματος κλασσικῶν καπνικῶν περιοχῶν κ.λπ.

6) Τὰ ἀρδευτικὰ ἔργα, ἐκ τῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν, ἅτινα ἀφοροῦν καὶ εἰς ὑδρεύσεις θὰ καταχωρηθοῦν εἰς τὰς ὑδρεύσεις μέν, ἐφ' ὅσον ἀφοροῦν εἰς ταύτας κατὰ κύριον λόγον, ἄλλως εἰς τὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα.

β) Πίναξ τεχνικῶν στοιχείων:

1) Θὰ συνταχθῇ ἐπὶ τοῦ καθιερωθέντος ἐντύπου τοῦ ἀποσταλέντος ὑμῖν διὰ τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 138973/491/23.12.63 ἐγκυκλίου διαταγῆς καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἐν αὐτῇ καὶ ὄπισθεν τοῦ ἐντύπου τούτου ὁδηγίας.

2) Πρὸς τοῦτο θὰ συνταχθοῦν ὑπὸ τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. πέντε βοηθητικοὶ πίνακες

(ὅσαι αἱ κατηγορίαι τῶν ἔργων), οἵτινες θὰ παραμείνουν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. Οὗτοι θὰ ἔχουν ὁριζοντίας στήλας ἰσαρίθμους πρὸς τὰ ἐκτελεσθέντα ἔργα τῆς ἀντιστοίχου κατηγορίας καὶ κατακορύφους, ὡσαύτως, ἰσαρίθμους πρὸς τὰ ζητούμενα στοιχεῖα.

Τὰ τεχνικὰ στοιχεῖα θὰ ἀναγράφωνται εἰς τὰς ἀντιστοίχους κατακορύφους στήλας τοῦ πίνακος. Εἰς τὸν ὑποβληθησόμενον εἰς τὸ 'Υπουργεῖον πίνακα θὰ καταχωρηθοῦν μόνον τὰ σύνολα τῶν ὡς ἄνω βοηθητικῶν πινάκων :

γ) Φωτογραφίαι ἔγχρωμοι ἢ μή, εἰ δυνατὸν διαστάσεων 18Χ24, τῶν πλέον ἀξιολόγων ἢ χαρακτηριστικῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἔργων τοῦ Νομοῦ, ἐκτελεσθέντων ἢ ἀποπερατωθέντων ἐντὸς τοῦ λήξαντος ἔτους. Κρίνεται σκόπιμον νὰ ἐπιλεγοῦν πρὸς τοῦτο δύο ἕως πέντε τὸ πολὺ ἐκ τῶν σοβαρωτέρων ἔργων τῶν ὁποίων αἱ ὄψεις ἢ ἐμφανῆ ἐξωτερικὰ τμήματα προσφέρονται δι' ἐπιτυχῆ φωτογράφησιν. Αἱ ἐν λόγῳ φωτογραφίαι δέον ὅπως συνοδεύωνται καὶ ὑπὸ τῶν ἀρνητικῶν αὐτῶν.

δ) Χάρτης ὁδικοῦ δικτύου τοῦ Νομοῦ ὑπὸ κλίμακα 1:100.000 ἢ 1:200.000, ἐν φωτοτυπίᾳ, μὲ ἀπεικόνισιν ἐθνικῶν, ἐπαρχιακῶν καὶ κοινοτικῶν ὁδῶν κατὰ τὰς ὁδηγίας συμβολισμοῦ ὡς τὸ ἐν τέλει τῆς παρούσης ὑπόμνημα.

—Εἰδικαὶ ὁδηγίαι διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν πινάκων α καὶ β:

1) 'Υδρεύσεις : 'Εὰν ἔχουν περιληφθῆ εἰς τὰς ὑδρεύσεις καὶ ἀρδευτικὰ ἔργα, τὰ τυχὸν ἰδιαίτερα στοιχεῖα τούτων (π.χ. ἀνοικταὶ δεξαμεναὶ καὶ ἀρδευτικαὶ τοιαῦται, ὡς καὶ τάφροι ἐπενδεδυμέναι, σιμενταύλακες, κ.λπ.) θὰ ἀναγραφοῦν εἰς τὰς παρατηρήσεις.

2) 'Εγγειοβελτιώσεις : Εἰς τὰς παρατηρήσεις θὰ ἀναγραφῇ τὸ μῆκος τῶν τυχὸν σωληνωτῶν ἀγωγῶν.

3) Εἰς τὰ σύνολα τοῦ πίνακος τῶν τεχνικῶν στοιχείων, δὲν θὰ γίνῃ ἄθροισις τῶν στηλῶν 8 καὶ 9, διότι αὕτη δὲν ἔχει ἔννοιαν ἐν προκειμένῳ.

4) Τὰ τεχνικὰ στοιχεῖα τῶν ἔργων θὰ ληφθοῦν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ἐπιβλεπομένων ἔργων ἢ τῶν πρωτοκόλλων παραλαβῆς αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουσι συντελεσθῆ αἱ παραλαβαί, ἄλλως ἐκ τῶν παρὰ τῶν ἐπιβλεπόντων τηρουμένων ἐπιμετρητικῶν στοιχείων.

5) Νὰ δοθῇ ἰδιαιτέρα προσοχή, εἰς τρόπον ὥστε τὰ στοιχεῖα τῶν πινάκων νὰ εἶναι ἀκριβῆ, διότι τότε μόνον τὸ γενικὸν σύνολον τὸ ὁποῖον θὰ ἐξαχθῇ ἐκ τῶν πινάκων τούτων δι' ὁλόκληρον τὴν Χώραν θὰ ἀπεικονίζῃ τὴν πραγματικότητα.

6) Εἰς περίπτωσιν ἐξαντλήσεως τῶν ἐντύπων τῶν παρὰ ταῖς Τ.Υ.Δ.Κ. ὑφισταμένων, δέον νὰ ληφθῇ ἐγκαίρως μέριμνα διὰ τὴν ἀνατύπωσιν ὁμοίων ἐντύπων.

7) 'Η ὅλη ἐργασία θὰ γίνῃ ὑπὸ τὴν ἄμεσον παρακολούθησιν τοῦ Προϊσταμένου τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. διὰ συνεργασίας τῶν ἁρμοδίων τεχνικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 138973/491/

23.12.1963 ἐγκυκλίῳ ὁδηγιῶν μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ ὑποδειγμάτων ὡς καὶ τῶν ὁδηγιῶν τῆς παρούσης. Ἰδιαιτέρα πρόνοια θὰ ληφθῇ διὰ τὴν ἔγκαιρον συγκέντρωσιν τῶν στοιχείων τῶν Δήμων, οἵτινες ἔχουν τὴν ἰδίαν Τεχνικὴν 'Υπηρεσίαν.

8) Οἱ πίνακες θὰ ὑπογραφοῦν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. θὰ θεωρηθοῦν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ θὰ ὑποβληθοῦν μέχρι τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας εἰς τὸ 'Υπουργεῖον εἰς ἁπλοῦν, ὡς καὶ οἱ χάρται καὶ αἱ φωτογραφίαι αἵτινες θὰ ὑποβληθοῦν εἰς 2πλοῦν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀρνητικῶν αὐτῶν.

—Παρατηρηθεῖσαι κυριώτεραι παραλείψεις, εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Τ.Υ.Δ.Κ. συμπλήρωσιν τῶν πινάκων α καὶ β κατὰ τὰ παρελθόν, πρὸς ἀποφυγήν :

1) Τὸ σύνολον τῆς στήλης 6 τοῦ πίνακος τῶν τεχνικῶν στοιχείων, ἐνίοτε, δὲν συμπίπτει μὲ τὸ σύνολον τῆς στήλης 8 τοῦ πίνακος τῶν οἰκονομικῶν στοιχείων.

2) Τὰ ἀθροίσματα τῶν στηλῶν δὲν συμφωνοῦν, εἴς τινας περιπτώσεις, μὲ τὰ σύνολα τῶν ἀθροισμάτων (ὁριζοντίως) εἰς τὸν πίνακα τῶν οἰκονομικῶν στοιχείων.

3) Ὅπου δὲν ὑφίσταται κονδύλιον ἡ ἀριθμὸς πρὸς συμπλήρωσιν ἐμφανίζεται κενὸν ἐνῷ δέον νὰ τίθεται παῦλα (—).

4) Εἰς τὸν πίνακα τῶν τεχνικῶν στοιχείων, εἰς τὸ κεφάλαιον «ΚΤΙΡΙΑ» ὁ ἀριθμὸς τῆς στήλης 4 δὲν συμπίπτει, πάντοτε, μὲ τὸ ἐπὶ μέρους ἄθροισμα τῶν στοιχείων τῆς στήλης (5), πολλάκις δὲ δὲν συμπληροῦνται οἱ ἀριθμοί, οἱ δεικνύοντες εἰς μ3 τὸν ὄγκον τῶν διαφόρων κτισμάτων τῆς στήλης (5). Εἰς τὴν στήλην (11) τῶν παρατηρήσεων θὰ πρέπει νὰ ἀναγραφῇ κατ' εἶδος κτιρίων πόσα ἐξ αὐτῶν ἐπερατώθησαν, πόσα ἐπεσκευάσθησαν καὶ πόσα παρέμειναν ἡμιτελῆ.

5) Εἴς τινας περιπτώσεις δὲν συμπληροῦνται αἱ στῆλαι (9) καὶ (10) τοῦ πίνακος τῶν τεχνικῶν στοιχείων.

6) Εἰς τὸν πίνακα τῶν τεχνικῶν στοιχείων, εἰς τὸ κεφάλαιον «ΥΔΡΕΥΣΕΙΣ» καὶ εἰς τὴν στήλην 5, παράγρ. 1 σωληνωτοὶ ἀγωγοί, τὸ ἀναφερόμενον μῆκος εἶναι κατὰ κανόνα κατὰ πολὺ μεγαλύτερον τῶν διατιθεμένων κατ' ἔτος σωλήνων ἐν τῷ Νομῷ.

'Εφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν ἀποφυγὴν τυχὸν ἐγγραφῆς τοῦ αὐτοῦ τμήματος σωληνώσεων ἀγωγῶν εἰς τοὺς πίνακας τεχνικῶν στοιχείων δύο ἢ περισσοτέρων ἐτῶν.

'Επειδὴ αἱ ἀνωτέρω ἀβλεψίαι καὶ ἀτέλειαι τῶν πινάκων δημιουργοῦν σοβαρὰς δυσχερείας εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν στοιχείων, καὶ τὴν σύνταξιν τῶν συγκεντρωτικῶν πινάκων ὑπὸ τῆς παρ' ἡμῖν Τεχνικῆς 'Υπηρεσίας, ἐφιστᾶται ἰδιαιτέρως ἡ προσοχὴ τῶν Προϊσταμένων τῶν Τ.Υ.Δ.Κ., διὰ τὴν ὀρθὴν κατὰ τὰς ὁδηγίας συμπλήρωσιν τῶν ζητουμένων στοιχείων.

—Παρατήρησις ἐπὶ τῶν πινάκων α καὶ β :

Σημειοῦται ὅτι, ὑπὸ πλείστων Νομαρχιῶν, κατὰ τὴν διαβίβασιν εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν συνοπτικῶν οἰκονομικῶν καὶ τεχνικῶν στοιχείων ἔργων, παρελθόντων ἐτῶν, δὲν περιελήφθησαν τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰ ἐκτελεσθέντα Δημοτικὰ ἔργα ὑπὸ Δήμων ἐχόντων ἰδίαν Τεχνικὴν 'Υπηρεσίαν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δυσχερανθῇ τὸ ἔργον τῆς ἐπεξεργασίας τῶν γενικῶν πινάκων αὐτῶν.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν, ὅπως ἐπιστήσητε ἰδιαιτέρως, ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων ὑπαλλήλων πρὸς ἀποφυγὴν ἀνωμαλιῶν.

2. Διοικητήρια:

Πέραν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω συγκεντρώσεως καὶ ὑποβολῆς εἰς τὸ 'Υπουργεῖον, μέχρι 15ης Μαρτίου 1973, στοιχείων τῶν ἐκτελεσθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1972 Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἔργων παρίσταται ἀνάγκη ἐνημερώσεως τῆς παρ' ἡμῖν 'Υπηρεσίας περὶ τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως, παρ' ἑκάστῳ Νομῷ (πλὴν τῶν Διαμερισμάτων Νομοῦ 'Αττικῆς καὶ τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης), ἀπὸ ἀπόψεως ὑπάρξεως ἢ μὴ Διοικητηρίου κ.λπ.

Πρὸς τοῦτο ἀποστέλλεται τύπος δελτίου ἐνημερώσεως 31ης Δεκεμβρίου 1972 «ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΩΝ», ὅπερ συντασσόμενον μερίμνῃ τῆς καθ' ὑμᾶς 'Υπηρεσίας δέον νὰ ὑποβληθῇ ἡμῖν ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν πινάκων, μέχρι τῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας.

3. Σφαγεῖα:

Μετὰ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, δέον ὅπως ὑποβληθῇ ἡμῖν εἰς διπλοῦν δελτίον ἐνημερώσεως συμφώνως πρὸς τὸ ἀποστελλόμενον ὑπόδειγμα, «ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΦΑΓΕΙΩΝ» περιλαμβάνον τὰ ἐκτελούμενα ἔργα ἀνεγέρσεως σφαγείων ἐκ πιστώσεων Δημοσίων 'Επενδύσεων τοῦ εἰδικοῦ προγράμματος τοῦ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας (Τομεὺς Γεωργίας).

'Εννοεῖται ὅτι τὰ ἔργα ταῦτα, ἁρμοδιότητος ΟΤΑ, θὰ περιληφθῶσι καὶ εἰς τοὺς γενικοὺς πίνακας τῶν ἔργων.

Οὕτω, διὰ τὰ σφαγεῖα, ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ δοθοῦν σχετικὰ στοιχεῖα, ὡς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα θὰ περιληφθοῦν εἰς τοὺς οἰκείους πίνακας, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ συμπληρωθῇ τὸ συναποστελλόμενον εἰδικὸν ὑπόδειγμα «ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΦΑΓΕΙΩΝ».

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ χάρτου ὁδικοῦ δικτύου 1 : 100.000 ἢ 1 : 200.000.

— ὁδοὶ μετὰ τεχνικῶν ἔργων καὶ ὁδοστρώματος, ἐν κυκλοφορίᾳ,
— ὁδοὶ μετὰ τεχνικῶν ἔργων, ἐν κυκλοφορίᾳ,
— ὁδοὶ ἄνευ τεχνικῶν ἔργων, συνεχοῦς ἢ ἐποχιακῆς βατότητος,

— ἐρυθρὰ γραμμὴ μολυβδίδος δι' 'Εθνικὰς ὁδούς,
— πρασίνη γραμμὴ μολυβδίδος δι' 'Επαρχιακὰς ὁδούς
(διὰ τὰς Κοινοτικὰς ὁδοὺς δὲν θὰ γίνῃ ἐπισήμανσις, παραμένοντος μόνον τοῦ ἴχνους τῆς φωτοτυπίας).

ΝΟΜΟΣ.....
ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ..... 'Ενημέρωσις 31.12.1972

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΩΝ

I. ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΑ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΑ

1) Εἶδος κτιρίου: ἀναφέρεται α) παλαιὸν ἢ σύγχρονον κτίριον, ἔτος ἀνεγέρσεως, β) συνοπτικὴ περιγραφὴ τοῦ κτιρίου (ἀριθμὸς ὀρόφων, ἐπιφάνεια, ὄγκος κ.λπ.).

2) 'Επάρκεια: ἀναφέρονται α) στεγαζόμεναι ὑπηρεσίαι, ἀριθμὸς ὑπαλλήλων, β) μὴ στεγαζόμεναι ὑπηρεσίαι λόγῳ ἀνεπαρκείας χώρου, ἀριθμὸς ὑπαλλήλων.

3) Πρότασις (ἀναφέρεται πρότασις τῆς Νομαρχίας π.χ. ἀνέγερσις νέου κτιρίου, προσθήκη ὀρόφου, ἀνέγερσις νέας πτέρυγος.....).

II. ΠΡΟΣΚΤΗΣΙΣ ΧΩΡΟΥ

1) Β.Δ. Καθορισμοῦ χώρου (Β.Δ.....ΦΕΚ.....).

2) Προεκτίμησις κόστους (ἀναφέρεται ἡ προεκτιμηθεῖσα δαπάνη διὰ τὴν πρόσκτησιν τοῦ καθορισθέντος χώρου ἢ τοῦ προτεινομένου τοιούτου ὡς καὶ τὸ ἐμβαδὸν αὐτοῦ).

3) Χρηματοδότησις (ἀναφέρεται ὁ τρόπος ἀντιμετωπίσεως τῆς δαπάνης διὰ τὴν πρόσκτησιν τοῦ χώρου, π.χ. ἐκ Δημοσίων 'Επενδύσεων, ἐξ ἰδίων πόρων τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου ἢ διὰ δανεισμοῦ αὐτοῦ παρά τινος πιστωτικοῦ φορέως, διὰ δωρεᾶς ἢ παραχωρήσεως κ.λπ.).

4) Στάδιον ἐνεργειῶν προσκτήσεως ἢ ἀπαλλοτριώσεως τοῦ χώρου (εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν συνετελέσθη ἡ ἀπαλλοτρίωσις νὰ ἀναφερθῇ καὶ τὸ τελικῶς δαπανηθὲν ποσὸν κ.λπ.).

III. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.....

ΝΟΜΟΣ.....
ΣΦΑΓΕΙΟΝ..... 'Ενημέρωσις 31.12.1972

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΦΑΓΕΙΩΝ

1) Δυναμικότης.....
('Αναφέρεται ἡ ἐτησία δυναμικότης τοῦ κατασκευαζομένου σφαγείου ἤτοι 100 - 300 τόννων ἢ 450 - 800 τόννων παραγωγῆς κρέατος, κ.λπ.).

2) Χρηματοδότησις.....
('Αναφέρονται αἱ χορηγηθεῖσαι πιστώσεις ἀπ' ἀρχῆς τῆς χρηματοδοτήσεως τοῦ σφαγείου εἰς χιλ. δραχμῶν).

3) 'Αναλωθεῖσαι πιστώσεις.....

('Αναφέρονται αἱ ἀναλωθεῖσαι πιστώσεις εἰς χιλ. δραχμῶν ἐντὸς τῶν ἐτησίων οἰκον, χρήσεων, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως κατασκευῆς τοῦ σφαγείου).

4) Στάδιον ἐκτελέσεως ἐργασιῶν.....

('Αναφέρονται συνοπτικῶς αἱ ἐκτελεσθεῖσαι ἐργασίαι ὡς π.χ. ἰσοπέδωσις χώρου, ἐκσκαφαί, θεμελίωσις, σκελετὸς ὡπλισμένου σκυροδέρματος (αἴθουσα σφαγῆς, κ.λπ.) ἐξωτερικαὶ ἢ ἐσωτερικαὶ πλινθοδομαί, δάπεδον, ἐπιχρίσματα, ἐπένδυσις τοίχων διὰ πλακιδίων πορσελάνης, ἀποχετεύσεις, χρωματισμοί, ἐγκατάστασις θερμοῦ - ψυχροῦ ὕδατος, ἠλεκτρικά, περίφραξις κ.λπ.).

5) Αἰτηθεῖσα πίστωσις διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1973 (εἰς χιλ. δραχμῶν).....

6) Παρατηρήσεις :

.....

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ—Τμῆμα ΠΟΤΑ
'Αριθ. Πρωτ. 1635
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 3 'Εν 'Αθήναις τῇ 11 'Ιανουαρίου 1973

«Αὔξησις μισθοῦ προσωπικοῦ Ο.Τ.Α.».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Κοιν.: Λοιποὺς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων

1. 'Εν σχέσει πρὸς τὸ, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 200019/4549/5/30.12.1972 ἐγκυκλίου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, κοινοποιηθὲν καὶ ὑμῖν ὑπ' ἀριθ. 1316/1972 ν. δ/γμα «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου» (φ. 236), παρέχομεν τὰς ἀκολούθους ὁδηγίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τούτου ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

α. Δικαιούμενοι τῆς αὐξήσεως : Τῆς χορηγηθείσης αὐξήσεως ἐκ 5 ο/ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ δικαιοῦνται :

(1) Τὸ προσωπικὸν τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων καὶ τῶν συνδέσμων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, τὸ ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ ν.δ. 1140/1972 καὶ τὸ πρὸς τοῦτο ἐξομοιούμενον βαθμολογικῶς ἢ μισθολογικῶς, λοιπὸν προσωπικὸν τῶν αὐτῶν ὀργανισμῶν.

(2) Οἱ τακτικοὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ διεπόμενοι ὑπὸ τῶν ἄρθρων 84–96 τοῦ, ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 1140/1972 ν.δ. Διὰ τὴν χορήγησιν τῆς αὐξήσεως εἰς

τοὺς ἀνωτέρω ὑπαλλήλους δὲν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῶν οἰκείων κοινοτικῶν συμβουλίων. 'Η δαπάνη ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων τούτων θὰ βαρύνῃ τὰς κοινότητας καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ν. δ/τος 4541/1966, ἀναλόγως τῆς μέχρι τοῦδε συμβολῆς των διὰ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν.

β. Μὴ δικαιούμενοι τῆς αὐξήσεως. Πλὴν τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὰς ἀνωτέρω κατηγορίας οὐδεὶς ἄλλος ὑπάλληλος ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως δικαιοῦται τῆς αὐξήσεως. Σημειοῦται, πάντως, ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ μισθὸς ὡρισμένων κατηγοριῶν προσωπικοῦ ΟΤΑ, ἀνεξαρτήτως τῶν ἰσχυουσῶν συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, καθορίζεται ὑπὸ τῶν συμβουλίων τῶν ὀργανισμῶν τούτων (π.χ. προκειμένου περὶ ἱερέων κ.λπ.) εἰς τὰ συμβούλια ταῦτα ἀπόκειται ἡ χορήγησις ἀναλόγου αὐξήσεως, μετὰ τήρησιν τῆς νομίμου διδικασίας.

γ. Λοιπὰ θέματα: Διὰ τὰ λοιπὰ θέματα, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διατήρησιν τῶν προσωρινῶν ἐπιδομάτων, τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ ρηθέντος ν. δ/τος, τὸν τρόπον καταβολῆς τῶν προκυπτουσῶν ἐπὶ πλέον διαφορῶν ἀποδοχῶν, δέον νὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ ὁδηγίαι τῆς ἀνωτέρω ἐγκυκλίου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

'Απόθεμα ἀντιτύπων τῆς ἐγκυκλίου ταύτης δὲν διαθέτει τὸ 'Υπουργεῖον.

2. 'Ενημέρωσις τῶν Ο.Τ.Α. 'Επὶ τοῦ περιεχομένου τῆς παρούσης, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐνημερωθοῦν ὑφ' ὑμῶν ἅπαντες οἱ δῆμοι, αἱ κοινότητες, τὰ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ ἱδρύματα καὶ νομικὰ πρόσωπα καὶ οἱ σύνδεσμοι ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Π.Ο.Τ.Α. — Τμῆμα Συντάξεων
'Αριθ. Πρωτ. 2312/229
Γενικὴ Διαταγὴ 3

'Εν 'Αθήναις τῇ 16 'Ιανουαρίου 1973

«Περὶ πληρωμῆς τῶν ηὐξημένων συντάξεων κατόπιν τοῦ Ν. Δ/τος 1317 τοῦ 1972 καὶ τῶν ἀπὸ 1 'Ιανουαρίου 1973 διαφορῶν».

Πρός: α) κ.κ. Δημάρχους καὶ β) Κλάδον Συντάξεων Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων, Βούλγαρη 1—'Εντεῦθα

Κοιν.: (ὡς παρὰ πόδας) α) Περιφερειακὰς Διοικήσεις, 'Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν, β) Νομαρχίας τοῦ Κράτους, Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

καὶ Κοινότητας, γ) Διαμερίσματα 'Αθηνῶν, Πειραιῶς, 'Ανατολικῆς καὶ Δυτικῆς 'Αττικῆς, δ) Δημοτικὰ 'Ιδρύματα, ε) Γενικὰ Κρατικὰ Νοσοκομεῖα (τέως Δημοτικά).

1. Γνωρίζομεν ὅτι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 236/1972 φύλλον τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α') ἐδημοσιεύθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 1317/1972 Ν.Δ. «περὶ αὐξήσεως τῶν συντάξεων ἐν γένει τοῦ Δημοσίου» αἱ διατάξεις τοῦ ὁποίου, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 4505/1966 καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀνωτέρω Δ/τος ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν συντάξεων τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Κατωτέρω παρέχομεν ὁδηγίας καὶ διευκρινήσεις ἐπὶ ἐνίων διατάξεων τοῦ ν. δ/τος 1317/1972.

α. Καθορισμὸς συντάξεως ἥτις ἔχει κανονισθῆ διὰ πράξεως τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῇ βάσει μισθοῦ ἐνεργείας βαθμοῦ τινὸς τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ νέου ποσοῦ τῆς ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1973 καταβλητέας συντάξεως θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν :

1) 'Η σύνταξις τοῦ ὑπαλλήλου ὡς αὕτη ἔχει διαμορφωθῆ διὰ τῶν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1972 αὐξήσεων.

2) Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. δ/τος 829/1971 δι' ὧν ὡρίσθη, ὅτι ἡ σύνταξις τοῦ ὑπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ κανονίζεται ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1971 βάσει ποσοστοῦ 80 ο/ο τοῦ μισθοῦ ἐνεργείας προσηυξημένου διὰ τῶν ἐπιδομάτων πολυετοῦς ὑπηρεσίας καὶ τριετιῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ταύτας τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. δ/τος 1316/1972 «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κ.λπ».

3) Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ν. δ/τος 1317/1972 καθ' ἃς τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐν λόγῳ δ/τος προκύπτοντα ποσὰ συντάξεως στρογγυλοποιοῦνται εἰς τὴν ἐπομένην τῆς μονάδος πεντάδα.

5) Παράδειγμα.

Συνταξιοῦχος πρώην δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος μὲ 25ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐπὶ βαθμῷ εἰσηγητοῦ μὲ δύο τριετίας (20 ο/ο) καὶ μὲ προσαύξησιν λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας (22 ο/ο) ἔχει δικαιωθῆ συντάξεως, διὰ τῶν μέχρι 31.12.1972 ἰσχυουσῶν μισθοδοτικῶν καὶ συνταξιοδοτικῶν διατάξεων ἐκ δραχμῶν δύο χιλιάδων τετρακοσίων εἴκοσι (2.420).

Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1973 νέου ποσοῦ τῆς συντάξεώς του θὰ ληφθῇ νῦν ὑπ' ὄψιν ὁ μισθὸς τοῦ εἰσηγητοῦ ὁ καθοριζόμενος ὑπὸ τοῦ ν. δ/τος 1317/1972 ἤτοι δρχ. 4475. 'Επ' αὐτοῦ θὰ ὑπολογισθῇ ποσοστὸν 20 ο/ο (δρχ. 895) διὰ τὰς δύο τριετίας καὶ 22 ο/ο (δρχ. 984) διὰ τὴν πολυετίαν ἤτοι σύνολον δρχ. 6.454.

'Εκ τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ ληφθοῦν 80 ο/ο ἤτοι δρχ. 5.083 καὶ τούτων 25/50 (ὅσα ἀνεγνωρίσθησαν διὰ τῆς οἰκείας πράξεως κανονισμοῦ τῆς συντάξεως) ἤτοι δρχ, 2.541. Τὸ ποσὸν τοῦτο στρογγυλοποιούμενον εἰς τὴν ἐπομένην

τῆς μονάδος πεντάδα ἤτοι εἰς τὸ ποσὸν τῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων τεσσαράκοντα πέντε (2.545) δραχμῶν ἀποτελεῖ τὴν νέαν σύνταξιν.

β. Συντάξεις αὐξανόμεναι βάσει τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 τοῦ ν. δ/τος 1317/1972.

1) Αἱ συντάξεις τῶν συνταξιούχων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων αἵτινες διετήρησαν τὴν παλαιάν των σύνταξιν ὡς μείζονα τῆς ἀνηκούσης αὐτοῖς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1974/1952, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως καὶ

2) Αἱ συντάξεις τοῦ Α. Ν. 835/1948 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν θυμάτων τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ συμμοριτισμοῦ καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας αἱ καταβαλλόμεναι ἐκ τῶν ταμείων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

3) Ἡ ἐν προκειμένῳ αὔξησις ἀνέρχεται εἰς ποσοστὸν πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ διαμορφωθέντος διὰ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ν. δ/τος 1317/72 χορηγηθεισῶν αὐξήσεων.

γ. Παρακολουθοῦντα τὴν σύνταξιν ἐπιδόματα.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. 1974/52 ὁριζόμενα προσωπικὰ καὶ ἀμεταβίβαστα ἐπιδόματα. Τὰ ἐπιδόματα ταῦτα αὐξάνονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. δ/τος 1317/72 κατὰ ποσοστὸν πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπιδόματος τοῦ διαμορφωθέντος διὰ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω ν. δ/τος χορηγηθεισῶν αὐξήσεων (ἐφ' ὅσον βεβαίως ὁ συνταξιοῦχος εἶχε δικαιωθῆ τοιούτου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς οἰκείας πράξεως κανονισμοῦ συντάξεως).

2. Πρὸς τούτοις σημειοῦμεν ὅτι ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθοριζομένων συντάξεων καὶ ἐπιδομάτων ἀνικανότητος γενήσεται διὰ μὲν τοὺς συνταξιούχους τῶν δήμων καὶ δημοτικῶν 'Ιδρυμάτων καὶ 'Οργανισμῶν μερίμνῃ τῶν Δημάρχων καὶ τῶν Προέδρων τῶν οἰκείων 'Αδελφάτων καὶ Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν ἐντεταλμένων κατὰ νόμον, διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ καταβολὴν τῶν συντάξεων καὶ ἐπιδομάτων ἀνικανότητος τῶν παρ' αὐτοῖς συνταξιούχων, διὰ δὲ τοὺς κοινοτικοὺς συνταξιούχους μερίμνῃ τοῦ Κλάδου Συντάξεων Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων, ὅστις εἶναι ἐντεταλμένος διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ καταβολὴν τῶν κοινοτικῶν συντάξεων.

Διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν οὕτως αὐξανομένων συντάξεων τοῦ Α.Ν. 835/1948, αἵτινες καταβάλλονται ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος ἁρμόδιος εἶναι ὁ οἰκεῖος Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος.

3. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρούσης θὰ γίνῃ ἐκκαθάρισις τῆς διαφορᾶς διὰ τὸ ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1973 χρονικὸν διάστημα.

α) Ἡ σχετικὴ διαφορὰ θὰ καταβληθῇ μετὰ τῆς συντάξεως τοῦ μηνὸς Μαρτίου, ἐκτὸς ἐὰν ὑφίσταται δυσχέρεια ὡς πρὸς τὴν ἐκκαθάρισιν ὅτε αὕτη δέον νὰ καταβληθῇ ὁπωσδήποτε μετὰ τῆς συντάξεως τοῦ μηνὸς 'Απριλίου ἐ.ἔ.

β) Εἰς περίπτωσιν ἐνάρξεως καταβολῆς τῆς συντάξεως μετὰ τὴν 1ην 'Ιανου-

αρίου 1973, ἡ διαφορὰ θὰ ὑπολογισθῇ ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἀφ' ἧς εἶναι καταβλητέα ἡ σύνταξις.

Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν θὰ προέλθητε διὰ τὰς συντάξεις ἐκείνας αἵτινες ἔχουν κανονιθῇ μετὰ τὴν τυπικὴν ἰσχὺν τοῦ ν. δ/τος 1317/1972 βάσει τῶν διατάξεων τούτου καὶ τοῦ ἰσχύοντος ἀπὸ 1 'Ιανουαρίου 1973 μισθολογίου. Αἱ περιπτώσεις αὗται εἶναι γνωσταὶ ὑμῖν καθ' ὅσον εἰς τὰς σχετικὰς πράξεις κανονισμοῦ τῆς συντάξεως γίνεται μνεία περὶ τούτων.

Ηὐξημένης κατὰ τὰ ὡς ἄνω συντάξεως δικαιοῦνται καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀποβιωσάντων συνταξιούχων, αἵτινες λαμβάνουν ἐπὶ τρίμηνον τὴν σύνταξιν τοῦ δικαιοπαρόχου των.

4. Τέλος γνωρίζομεν ὅτι εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. δ/τος 1317/1972, δι' ὧν αὐξάνονται αἱ συντάξεις αἱ μὴ καθοριζόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει μισθοῦ ἐνεργείας βαθμοῦ τινὸς τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας δὲν ὑπάγονται αἱ συντάξεις τῶν ἀδιαβαθμίστων τέως ὑπαλλήλων τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Διοικήσεως – Τμῆμα Διοικ. 'Αποκ/σεως

'Αριθ. Πρωτ. 110512
Γενικὴ Διαταγὴ 4 'Εν 'Αθήναις τῇ 18 'Ιανουαρίου 1973

«Περὶ συμπράξεως τῶν ὀργάνων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως μετὰ τῶν Γραφείων 'Απασχολήσεως».

Πρός: 'Απάσας τὰς Νομαρχίας
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν – Ἕδρας των

Σχετ.: α) 'Υπ' ἀριθ. 8901/Γ.Δ. 33/3.2.1971 ἡμέτερον.
β) 'Υπ' ἀριθ. 7397/Γ.Δ. 15/10.2.1972 ἡμέτερον.
γ) 'Υπ' ἀριθ. 60344/14042/19.12.1972 ἔγγραφον τοῦ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας.

1. 'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὸ ὑπερθεν σχετικὸν (β), ὑπομιμνήσκομεν τὸ σχετικὸν (α), καθ' ὃ μέρος δι' αὐτοῦ δίδονται ἐντολαί, περὶ προσωπικῆς ἐπικοινωνίας καὶ συνεργασίας τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων μετὰ τῶν πλησιεστέρων 'Υπηρεσιῶν 'Απασχολήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Απασχολήσεως 'Εργατικοῦ Δυναμικοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀλληλοενημερώσεως αὐτῶν καὶ ἀντιμετωπίσεως τῶν προβλημάτων ἀπασχολήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ.

2. Πρὸς τούτοις γνωρίζομεν, ὅτι, εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος συνεργασίαν τῶν 'Οργάνων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ 'Απασχολήσεως, ἀποδίδεται πρωταρχικὴ σημασία ὡς συμβάλλουσα τὰ μέγιστα εἰς τὴν προσπάθειαν ἀφ' ἑνὸς

τῆς ἀνακοπῆς τῆς τάσεως πρὸς μετανάστευσιν καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀγορὰν ἐργασίας.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, κατηρτίσθη σχέδιον Ν. Δ/τος «περὶ θεσμοῦ ἀνταποκριτῶν 'Απασχολήσεως» κατὰ τὸ ὁποῖον, ἡ δραστηριότης ἑκάστης Κοινοτικῆς 'Αρχῆς ἀπὶ τοῦ θέματος τούτου, θὰ ληφθῇ ἰδιαιτέρως ὑπ' ὄψιν, διὰ τὴν ἐπ' ἀμοιβῇ ἀνάθεσιν καθηκόντων ἀνταποκριτῶν ἀπασχολήσεως, εἰς ὑπαλλήλους Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Χώρας, εἰς ἃς περιοχὰς δὲν ἑδρεύει 'Υπηρεσία τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Απασχολήσεως 'Εργατικοῦ Δυναμικοῦ.

'Ο 'Υπουργὸς 'Αναπληρωτὴς 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν
ΟΡ. ΓΙΑΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ — Τμῆμα ΠΟΤΑ
'Αριθ. Πρωτ. 5873
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 4 'Εν 'Αθήναις τῇ 25 'Ιανουαρίου 1973

«Κοινοποίησις ὑπ' ἀριθ. 101197/8643/2.12.1972 'Υπουργικῆς ἀποφάσεως «περὶ τρόπου καταρτίσεως 'Εκθέσεων ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

Πρὸς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων

1. 'Ανακοινοῦμεν, ὅτι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1076 τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1972 φύλλον τοῦ δευτέρου τεύχους τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐδημοσιεύθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 101197/8643/2.12.1972 ἀπόφασις τοῦ κ. 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν «περὶ τρόπου καταρτίσεως 'Εκθέσεων ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

2. Διὰ τῆς κοινοποιουμένης ἀποφάσεως προσδιορίζεται ἀφ' ἑνὸς τὸ προσωπικὸν τῶν ὀργανισμῶν Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχει ἐφαρμογὴν αὕτη καὶ ὁρίζονται ἀφ' ἑτέρου οἱ ἁρμόδιοι διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως κριταί.

3. Ἔ κ τ α σ ι ς ἐ φ α ρ μ ο γ ῆ ς. 'Η κοινοποιουμένη ἀπόφασις ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ν.δ. 1140/1972, ἤτοι ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν δήμων, τῶν ἱδρυμάτων δήμων ἢ κοινοτήτων, τῶν διεβαθμισμένων κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν διεβαθμισμένων ὑπαλλήλων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων καὶ τῶν βοηθῶν ταμείου. Διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ἐκθέσεων τῆς ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπαλλήλων τούτων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἑκάστοτε ἐκδιδόμεναι κανονιστικαὶ πράξεις τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν, περὶ τοῦ τρόπου συντάξεως τῶν ἐκθέσεων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου. Δεδομένου ὅμως ὅτι αἱ κανονιστικαὶ αὗται πράξεις τοῦ ΑΣΔΥ, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, κρίνομεν σκόπιμον ὅπως αὗται ἐφαρμόζωνται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἀδιαβαθμίστων κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν προσωρινῶν δημο-

τικῶν καὶ κοινοτικῶν εἰσπρακτόρων καὶ τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τῶν ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

4. 'Αρμόδιοι διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως κριταί.

'Εν τῇ κοινοποιουμένῃ ἀποφάσει ὁρίζονται σαφῶς οἱ ἁρμόδιοι διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως κριταί, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν παρίσταται ἀνάγκη παροχῆς περαιτέρω ὁδηγιῶν. Οἱ ἐν τῇ ἀποφάσει ὁριζόμενοι ἁρμόδιοι κριταὶ διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐκθέσεων ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων, θὰ συντάσσουν ἀναλόγως καὶ τὰς ἐκθέσεις τῶν προσωρινῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν εἰσπρακτόρων καὶ τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ. Τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀδιαβαθμίστων κοινοτικῶν ὑπαλλήλων θὰ συντάσσουν οἱ οἰκεῖοι πρόεδροι τῶν κοινοτήτων.

5. Σύνταξις ἐκθέσεων ἔτους 1972. Αἱ ἐκθέσεις ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως διὰ τὸ ἔτος 1972, θὰ συνταχθοῦν, κατὰ τὰ ἐν τῇ κοινοποιουμένῃ ὑπουργικῇ ἀποφάσει, ἐπιστελλόμενα.

6. 'Εφοδιασμὸς τῶν Ο.Τ.Α. διὰ ἐντύπων ἐκθέσεων. Συνημμένως ἀποστέλλομεν ἀνὰ ἓν ἔντυπον ἐκθέσεως ὑπαλλήλων Α' Κατηγορίας, Β' Κατηγορίας, Γ' Κατηγορίας, καὶ ὑπαλλήλων καὶ ἐργατοτεχνιτῶν τῶν ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως μεριμνήσητε διὰ τὴν ἐκτύπωσιν ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἐκ τούτων καὶ τὸν ἐφοδιασμὸν ἐν συνεχείᾳ τῶν παρ' ὑμῖν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ δημοσίων Ταμείων.

7. Οἱ ἐν τῇ κοινοποιουμένῃ ὑπουργικῇ ἀποφάσει, ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ παρούσῃ ἐγκυκλίῳ ὁριζόμενοι ἁρμόδιοι διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἐκθέσεων κριταί, δέον ὅπως μελετήσουν μετὰ προσοχῆς, ἐπιμελείας καὶ ἐπισταμένως τὰς παρεχομένας ὁδηγίας, λόγῳ τῆς σοβαρότητος τοῦ ἀντικειμένου καὶ τῆς ἀποδιδομένης σημασίας εἰς τὴν ὀρθὴν ἀξιολόγησιν τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων. Οὗτοι δέον νὰ ἐπιμεληθοῦν διὰ τὴν ἀρτίαν σύνταξιν τῶν ἐκθέσεων καὶ τὴν ἀμερόληπτον, ἀντικειμενικὴν καὶ δικαίαν ἀξιολόγησιν τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων.

'Αριθ. 101197/8643

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

«Περὶ τρόπου καταρτίσεως 'Εκθέσεων ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

'Εχοντες ὑπ' ὄψιν : 1) Τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων» (φ. 79).

2) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1200/17.11.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Β' Τμήματος τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν, ἀποφασίζομεν :

1. Διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ἐκθέσεων τῆς ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπαλλήλων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἑκάστοτε ἐκδιδόμεναι κανονιστικαὶ πράξεις τοῦ 'Ανωτάτου Συμ-

βουλίου Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν, περὶ τοῦ τρόπου συντάξεως τῶν ἐκθέσεων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

2. 'Αρμόδιοι διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως κριταὶ ὁρίζονται οἱ κάτωθι :

α) Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων μέχρι τοῦ 6ου βαθμοῦ τῶν δήμων καὶ παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων :

1) "Οπου προβλέπεται θέσις τμηματάρχου μόνος κριτὴς εἶναι ὁ δήμαρχος.

2) "Οπου προβλέπονται θέσεις μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ τμηματάρχου κριταὶ εἶναι κατὰ πρῶτον βαθμὸν ὁ οἰκεῖος τμηματάρχης καὶ κατὰ δεύτερον βαθμὸν ὁ οἰκεῖος δήμαρχος, μὴ ὑπάρχοντος τμηματάρχου μόνος κριτὴς εἶναι ὁ δήμαρχος.

3) "Οπου προβλέπονται θέσεις μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ διευθυντοῦ κριταὶ εἶναι κατὰ πρῶτον βαθμὸν οἱ οἰκεῖοι τμηματάρχαι καὶ κατὰ δεύτερον βαθμὸν οἱ οἰκεῖοι διευθυνταί, μὴ ὑπάρχοντος δὲ Διευθυντοῦ δεύτερος κριτὴς εἶναι ὁ Δήμαρχος.

β) Προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων δήμων καὶ παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ καὶ ἀνωτέροις :

1) Τῶν τμηματαρχῶν κριταὶ εἶναι κατὰ πρῶτον βαθμὸν οἱ οἰκεῖοι διευθυνταὶ καὶ κατὰ δεύτερον βαθμὸν ὁ γενικὸς διευθυντὴς καὶ ὅπου δὲν προβλέπεται θέσις γενικοῦ διευθυντοῦ, ὁ δήμαρχος.

2) Τῶν διευθυντῶν κριταὶ εἶναι κατὰ πρῶτον βαθμὸν ὁ γενικὸς διευθυντὴς καὶ κατὰ δεύτερον βαθμὸν ὁ δήμαρχος καὶ ὅπου δὲν προβλέπεται θέσις γενικοῦ διευθυντοῦ, μόνος κριτὴς εἶναι ὁ δήμαρχος.

3) Τῶν γενικῶν διευθυντῶν μόνος κριτὴς εἶναι ὁ δήμαρχος.

γ) Προκειμένου περὶ τακτικῶν ὑπαλλήλων τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 :

1) "Οπου δὲν προβλέπεται θέσις τμηματάρχου ἢ ἡ προβλεπομένη εἶναι κενή, μόνος κριτὴς εἶναι ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος.

2) "Οπου προβλέπεται θέσις τμηματάρχου κριταὶ εἶναι κατὰ πρῶτον βαθμὸν ὁ τμηματάρχης καὶ κατὰ δεύτερον βαθμὸν ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος.

δ) Προκειμένου περὶ βοηθῶν ταμείου καὶ εἰσπρακτόρων τακτικῶν, ἐξυπηρετούντων πλείονας ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως κριταὶ εἶναι ὁ προϊστάμενος τοῦ οἰκείου τμήματος τοῦ δημοσίου ταμείου κατὰ πρῶτον βαθμὸν καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ δημοσίου ταμείου κατὰ δεύτερον βαθμόν.

'Η παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

'Εν 'Αθήναις τῇ 2 Δεκεμβρίου 1972

'Ο 'Υπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν

ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ

'Ο Γεν. Γραμματεὺς

Γ. ΦΩΚΑΣ

ΠΙΝΑΞ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἐκδοθεισῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 1973

Ἀριθ. Ἐγκυκλ.	Ἀριθ. Πρωτ.	Ἡμερομηνία	Περίληψις
Γ.Δ. 1	2009	10.1.73	«Ἀποστολὴ 10ου τόμου κωδικοποιημένων ἐγκυκλίων».
Γ.Δ. 2	2385	9.1.73	«Ὑποβολὴ στοιχείων : 1) Ἔργων ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κατὰ τὸ ἔτος 1972, 2) Διοικητηρίων καὶ 3) Σφαγείων».
Κ.Δ. 3	1635	11.1.73	«Αὔξησις μισθοῦ προσωπικοῦ Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».
Γ.Δ. 3	2312/229	16.1.73	«Περὶ πληρωμῆς τῶν ηὐξημένων συντάξεων κάτοπιν τοῦ Ν. Δ/τος 1317 τοῦ 1972 καὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973 διαφορῶν».
Γ.Δ. 4	110512	18.1.73	«Περὶ συμπράξεως τῶν ὀργάνων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως μετὰ τῶν Γραφείων Ἀπασχολήσεως».
Κ.Δ. 4	5873	25.1.73	«Κοινοποίησις ὑπ' ἀρ. 101197/8643/2.12. 1972 Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως «Περὶ τρόπου καταρτίσεως ἐκθέσεων ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».
Γ.Δ. 5	6840	22.1.73	«Ὁμαδικὴ προμήθεια αὐτοκινήτων καὶ μηχανημάτων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1337

«Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 321/1969 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ» καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Οἱ Ὑφυπουργοὶ – Περιφερειακοὶ Διοικηταὶ καί Νομάρχαι καθίστανται, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, κύριοι διατάκται καὶ διαθέτουν τάς, ἐν τῷ Εἰδικῷ Προϋπολογισμῷ Ἐξόδων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως ἢ τῆς Νομαρχίας ἀντιστοίχως, ἀναγεγραμμένας πιστώσεις, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ ἀναλόγως τῶν περὶ κυρίων διατακτῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 321/1969 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ» καὶ τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν τούτων ἐκδιδομένων Βασιλικῶν Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ὡς ἑκάστοτε ἰσχύουν. Προκειμένου περὶ διαθέσεως πιστώσεων μὴ ἀναγεγραμμένων εἰς τοὺς Προϋπολογισμοὺς τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ τῶν Νομαρχιῶν ἐφαρμόζονται αἱ ἑκάστοτε περὶ τῶν Ἐπιτρόπων τῶν Ὑπουργῶν (δευτερευόντων διατακτῶν) ἰσχύουσαι διατάξεις.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐν ἀνεπαρκείᾳ πιστώσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ Νομαρχίας τινός, ἐπιτρέπεται, ἡ δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ, προτάσει τοῦ οἰκείου Νομάρχου, αὔξησις ταύτης ἐπὶ ἰσοπόσῳ μειώσει ἑτέρας πιστώσεως τοῦ αὐτοῦ Κωδικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς αὐτῆς Νομαρχίας, ἐν ἀνεπαρκείᾳ δὲ πιστώσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ Περιφερειακῆς τινὸς Διοικήσεως, ἐπιτρέπεται, ἡ, δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, προτάσει τοῦ οἰκείου Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ, αὔξησις ταύτης ἐπὶ ἰσοπόσῳ μειώσει ἑτέρας τοῦ ὁμοίου Κωδικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς αὐτῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως.

Ὁμοίως, ἐν ἀνεπαρκείᾳ πιστώσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ Περιφερειακῆς Διοικήσεως ἢ Νομαρχίας, ἐπιτρέπεται, ἡ, δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ τυχὸν συναρμοδίου Ὑπουργοῦ, αὔξησις ταύτης ἐπὶ ἰσοπόσῳ μειώσει τῆς πιστώσεως τοῦ αὐτοῦ Κωδικοῦ ἀριθμοῦ καὶ εἰδικοῦ φορέως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς αὐτῆς ἢ ἑτέρας Περιφερειακῆς Διοικήσεως ἢ Νομαρχίας, κατόπιν δὲ προτάσεως τοῦ ἁρμοδίου Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ προκειμένου περὶ αὐξομειώσεως πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ

τῆς Περιφερειακῆς αὐτοῦ Διοικήσεως καὶ τῶν τελουσῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ταύτης Νομαρχιῶν.

Πᾶσα ἑτέρα μεταβολὴ ἐπὶ τῶν πιστώσεων καὶ τῶν προβλέψεων τῶν ἀνωτέρω Προϋπολογισμῶν, ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης κατὰ τὴν προβλεπομένην διαδικασίαν καὶ κατόπιν προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ συναρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ὁ, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, προληπτικὸς ἔλεγχος τῶν ἐνεργουμένων δαπανῶν ὑπὸ τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος καθισταμένων κυρίων διατακτῶν Ὑφυπουργῶν – Περιφερειακῶν Διοικητῶν καὶ Νομαρχῶν ἀσκεῖται ὑπὸ τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 1265/1972 «περὶ ἐλέγχου τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους κ.λπ.», Παρέδρων καὶ Ἐπιτρόπων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ παρὰ ταῖς Περιφερειακαῖς Διοικήσεσι καὶ Νομαρχίαις Τμήματα Δημοσίου Λογιστικοῦ καθίστανται ἐφεξῆς Ὑπηρεσίαι Ἐντελλομένων Ἐξόδων, τελοῦσαι ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ ἐπὶ Ὑπουργείου Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζεται ἡ διάρθρωσις τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου Ὑπηρεσιῶν εἰς Τμήματα καὶ Γραφεῖα, ἡ ἁρμοδιότης τούτων καὶ ἡ εἰς προσωπικὸν σύνθεσις αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Ὅπου, ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων, ἀπαιτεῖται κοινὴ ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου κατὰ περίπτωσιν Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ὕψους τῶν ἐπιχορηγήσεων πρὸς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, Ἱδρύματα καὶ Ὀργανισμούς, χορηγιῶν εἰς ἰδιώτας, παγίων χορηγημάτων εἰς Προϊσταμένους Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ πάσης φύσεως οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων εἰς βάρος τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973 καὶ ἐφεξῆς, τὸ ὕψος τῶν ἐν λόγῳ ἐπιχορηγήσεων, χορηγιῶν, παγίων χορηγημάτων καὶ οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων, ἐφ' ὅσον αὗται βαρύνουν τοὺς Εἰδικοὺς Προϋπολογισμοὺς Ἐξόδων Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ Νομαρχιῶν, προσδιορίζεται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ ἢ Νομάρχου, κατόπιν ἠτιολογημένης προτάσεως τῆς παρὰ τῇ Περιφερειακῇ Διοικήσει ἢ Νομαρχίᾳ ἁρμοδίας κατὰ περίπτωσιν ὑπηρεσίας καὶ βεβαιώσεως τῆς οἰκείας Ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων Ἐξόδων περὶ ὑπάρξεως σχετικῆς πιστώσεως.

2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποφάσεις τῶν Περιφερειακῶν

Διοικητῶν, καὶ Νομαρχῶν, ἐκδιδόμεναι καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὁρίων τῶν οἰκείων πιστώσεων, παραμένουν ἀνεκτέλεστοι.

3. Εἰδικῶς, διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ὕψους καὶ τὴν καταβολὴν τῶν ἐπιχορηγήσεων πρὸς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, Ἱδρύματα καὶ Ὀργανισμούς, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἐν γένει οἰκονομικὴ κατάστασις τούτων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1973.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Ἰανουαρίου 1973

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρωθυπουργὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

Τὰ Μέλη

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 26/31.1.1973)

ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β.Δ. 84. «Περὶ συστάσεως ἐν τῷ Δήμῳ Ἐλασσόνος Λαρίσης ἰδίου Νομικοῦ Προσώπου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Φιλαρμονικὴ Δήμου Ἐλασσόνος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 26/31.1.1973)

Β.Δ. 99. «Περὶ χρόνου τελέσεως ἐτησίας ἐμποροπανηγύρεως ἐν τῷ Δήμῳ Τυρνάβου Νομοῦ Λαρίσης καὶ ἐτησίας ἐμποροζωοπανηγύρεως ἐν τῇ Κοινότητι Γόννων τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 29/31.1.1973)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 95

«Περὶ τοῦ κανονισμοῦ διεξαγωγῆς διαγωνισμῶν, πληρώσεως κενῶν θέσεων ὑπαλλήλων δήμων, κοινοτήτων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων καὶ καθορισμοῦ ἐξεταστέας ὕλης».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις : α) τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων», β) τῶν ἄρθρων 3 καὶ 20 τοῦ Ν.Δ. 1174/1972 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιή-

σεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν.Δ. 957/1971 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 11300/Δ/5.7.1972 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, τῶν Ὑφυπουργῶν, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὡς καὶ τῶν Ἀνωτάτων καὶ Ἀνωτέρων Ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου».

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 903/22.9.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 758/30.11.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ καὶ Ἐσωτερικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Προκήρυξις διαγωνισμῶν.
Ἔκδοσις – Περιεχόμενον – Δημοσίευσις.

1. Διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων» κενῶν θέσεων ὑπαλλήλων δήμων, κοινοτήτων καὶ παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ ἀνωτέρω Ν.Δ. προκηρύσσεται διαγωνισμός.

2. Ἡ προκήρυξις τοῦ διαγωνισμοῦ ἐνεργεῖται διά πράξεως του, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972, ἁρμοδίου πρὸς διορισμὸν ὀργάνου. Προκειμένου περὶ βοηθῶν ταμείου ἡ προκήρυξις τοῦ διαγωνισμοῦ ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

3. Ἐν τῇ προκηρύξει ὁρίζονται : α) Ὁ ἀριθμὸς τῶν, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεώς της, κενῶν θέσεων, δι' ἃς προκηρύσσεται ὁ διαγωνισμός.

β) Ὁ βαθμὸς τῶν θέσεων τούτων.

γ) Τὸ ἀπαιτούμενον εἰδικὸν τυπικὸν προσὸν διορισμοῦ εἰς ταύτας (πτυχίον, ἀπολυτήριον κ.ο.κ.).

δ) Τὰ ἐξεταστέα μαθήματα.

ε) Ἡ ἡμέρα ἐνάρξεως διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ.

στ) Ἡ ἀρχὴ πρὸς ἣν θὰ ὑποβληθοῦν αἱ αἰτήσεις τῶν ὑποψηφίων.

ζ) Ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων.

η) Τὰ μετὰ τῶν αἰτήσεων κατ' ἀρχὴν ὑποβλητέα δικαιολογητικά.

4. Περίληψις τῆς προκηρύξεως τοῦ διαγωνισμοῦ, ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸν οἰκεῖον ὀργανισμόν, περιέχουσα τὰ εἰς τὰς περιπτώσεις α' ἕως καὶ ζ' τῆς προηγουμένης παραγράφου στοιχεῖα, δημοσιεύεται πεντήκοντα (50) τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τὴν ἔναρξιν αὐτοῦ ὁριζομένης, διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ κατάστημα τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ καὶ τῆς Νομαρχίας. Περίληψις τῆς αὐτῆς προκηρύξεως δημοσιεύεται ἅπαξ εἰς μίαν καθημερινὴν

ἐφημερίδα τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ, ὡς καὶ εἰς μίαν τοιαύτην τῆς ἕδρας τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ. Ἐὰν εἰς τὴν ἕδραν τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ δὲν ἐκδίδεται καθημερινὴ ἐφημερίς, ἡ περίληψις τῆς προκηρύξεως δημοσιεύεται μόνον εἰς τοιαύτην τῆς πρωτευούσης τοῦ νομοῦ. Ἐὰν καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ δὲν ἐκδίδεται καθημερινὴ ἐφημερίς, ἀρκεῖ ἡ τοιχοκόλλησις εἰς τὸ κατάστημα τῆς Νομαρχίας, ὡς καὶ τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ. Περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως συντάσσονται σχετικὰ ἀποδεικτικά.

Ἄρθρον 2.

Αἰτήσεις συμμετοχῆς.

1. Αἱ αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμόν, γραφόμεναι ἰδιοχείρως ὑπὸ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ συμμετάσχουν εἰς αὐτόν, ὑποβάλλονται πρὸς τὸν προκηρύσσοντα τὸν διαγωνισμὸν ὀργανισμόν, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς προκηρύξεως τασσομένης προθεσμίας, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως περιλήψεως τῆς προκηρύξεως.

2. Μετὰ τῆς αἰτήσεως, ἐφ' ἧς ἐπικολλεῖται μία φωτογραφία τοῦ αἰτοῦντος, συνυποβάλλονται :

Α) Ὑπεύθυνος δήλωσις δι' ἧς δηλοῦται :

α) Τὸ ἔτος γεννήσεως τοῦ ὑποψηφίου.

β) Ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης εἰς τὰ μητρῷα ἀρρένων ἢ τὸ γενικὸν μητρῷον δημοτῶν τοῦ ὁποίου οὗτος εἶναι ἐγγεγραμμένος.

γ) Ὁ τίτλος σπουδῶν, τὸ ἔτος καὶ ἡ ἡμερομηνία κτήσεως αὐτοῦ.

δ) Ἡ κατὰ τὴν προκήρυξιν ἀπαιτουμένη τυχὸν εἰδικότης ἢ ἐμπειρία.

ε) Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν στρατολογικῶν ὑποχρεώσεων ἢ ἡ νόμιμος ἀπὸ τούτων ἀπαλλαγὴ καὶ ἡ αἰτία τῆς ἀπαλλαγῆς.

στ) Τὰ στοιχεῖα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν ἰδιωτικὸν καὶ δημόσιον βίον αὐτοῦ καὶ δή :

αα) Πᾶσα πρᾶξις τοῦ βίου του, ἡ ὁποία θὰ ἦσκει ἐπιρροὴν ἐπὶ τὴν κρίσιν περὶ τῆς καταλληλότητός του διὰ τὴν δι' ἣν προορίζεται ὑπηρεσίαν.

ββ) Ἂν ὑπηρετῇ ἢ προϋπηρέτησεν ὡς δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπάλληλος νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ παραχωρηθείσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ ἐπιχειρήσεως, ἐφ' ὅσον δὲ ἐξῆλθε τῆς ὑπηρεσίας διὰ ποίαν αἰτίαν.

γγ) Ὅτι δὲν τελεῖ ὑπὸ ἀπαγόρευσιν ἢ δικαστικὴν ἀντίληψιν, καὶ

δδ) Ὅτι δὲν παρεπέμφθη διὰ τελεσιδίκου βουλεύματος ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἐπί τινι τῶν ἐν ταῖς περιπτώσεσι ε' καὶ στ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 λοιπῶν ἐγκλημάτων, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐπηκολούθησε ποινικὴ δίκη λόγῳ παραγραφῆς, ὡς καὶ ἂν ἐκκρεμῇ ἐναντίον του κατηγορία ἐπὶ πλημμελήματι ἢ κακουργήματι οἱῳδήποτε.

Β) Δύο ἄλλαι ὅμοιαι φωτογραφίαι πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐπικολληθεῖσαν, φέρουσαι εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος αὐτῶν εὐκρινῶς ἀναγεγραμμένον τὸ ἐπώνυμον, ὄνομα καὶ ὄνομα πατρός.

Γ) Τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα μιᾶς ἢ πλειόνων ἰδιοτήτων ἣν τυχὸν ἐπικαλεῖται ὁ ὑποψήφιος περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972.

3. Ἡ μὴ ὑποβολὴ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 2 στοιχείων μετὰ τῆς αἰτήσεως πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν συνεπάγεται τὸν ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποκλεισμὸν τοῦ ὑποψηφίου ἢ καθιστᾷ ἀπαράδεκτον τὴν μεταγενεστέραν ἐπίκλησιν ἰδιότητός τινος, περὶ ὧν ἡ παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972.

4. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις 2 καὶ 3 ὁριζομένων, ἐὰν ὁ ὑποψήφιος στερῆται τοῦ, κατὰ τὴν προκήρυξιν, τίτλου σπουδῶν, δύναται ὅμως νὰ ἀποκτήσῃ τοῦτον μέχρι τῆς προτεραίας τῆς ἐνάρξεως τῆς διαγωνιστικῆς ἐξετάσεως, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τοῦτο ἐν τῇ ὡς ἄνω ὑπευθύνῳ δηλώσει του, ἡ δὲ αἴτησις πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνεται δεκτή, ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς προσκομίσεως τοῦ ἀπαιτουμένου τίτλου σπουδῶν μέχρι τῆς προτεραίας τῆς ἐνάρξεως τῆς διαγωνιστικῆς ἐξετάσεως. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς μέχρι τῆς προτεραίας τῆς διαγωνιστικῆς ἐξετάσεως ἐκπληρώσεως τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων ἢ νομίμου ἀπὸ τούτων ἀπαλλαγῆς. Δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς δύναται τῇ αἰτήσει τοῦ ὑποψηφίου, νὰ τῷ παρασχεθῇ προθεσμία προσκομίσεως τῶν ὑπὸ στοιχεῖον Γ' τῆς παραγράφου 2 ἀποδεικτικῶν, πάντως οὐχὶ βραδύτερον τῆς προτεραίας τῆς ἡμέρας τῆς καταρτίσεως τοῦ πίνακος ἐπιτυχίας.

5. Αἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους αἰτήσεις καὶ τὰ συνοδεύοντα αὐτὰς δικαιολογητικά, ἐντὸς τριῶν (3) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς των, παραδίδονται ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν ὑπεβλήθησαν ὀργανισμοῦ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς μετὰ πίνακος εἰς τετραπλοῦν, ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸν ὀργανισμὸν καὶ ἐμφαίνοντος κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν τὸ ἐπώνυμον, ὄνομα καὶ ὄνομα πατρὸς ἑκάστου ὑποψηφίου κατὰ λεξικογραφικὴν σειρὰν ἐπωνύμου.

Ἄρθρον 3.

Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπή.

1. Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνώπιον τῆς ὁποίας διεξάγεται ὁ διαγωνισμὸς συγκροτεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972.

2. Διὰ τῆς, κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972, ἀποφάσεως συγκροτήσεως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Νομάρχου, ὁρίζεται πρόεδρος ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς βαθμὸν ἀνώτερος δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ἐπὶ ἰσοβάθμων ὁ εἰς βαθμὸν ἀρχαιότερος. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου γραμματεὺς τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ὑπάλληλος τοῦ προκηρύσσοντος τὸν διαγωνισμὸν ὀργανισμοῦ. Ἐὰν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦτον δὲν ὑπηρετῇ ὑπάλληλος ὁρίζεται γραμματεὺς κατὰ περίπτωσιν, ὑπάλληλος ἑτέρου δήμου ἢ κοινότητος.

3. Διὰ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ὁρίζεται εἷς ἢ δύο ἐξεταταὶ ἑκάστου μαθήματος.

4. Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ τηρεῖ πρακτικὰ τῶν πράξεων αὐτῆς ὑπογραφόμενα ὑπὸ τῶν μελῶν της.

Ἄρθρον 4.

Ἔλεγχος αἰτήσεων.

1. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, παραλαμβάνων τὸν κατὰ τὴν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος πίνακα, τὰς αἰτήσεις καὶ δικαιολογητικά, ἐπαληθεύει ταῦτα καὶ ἐν ἀντίτυπον τοῦ πίνακος ἐπιστρέφει πρὸς τὸν συντάξαντα ὀργανισμὸν μετὰ ἐπισημειωματικῆς ἐνυπογράφου βεβαιώσεως, ὅτι παρελήφθησαν αἱ αἰτήσεις τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων ὑποψηφίων καὶ τὰ συνοδεύοντα ταύτας δικαιολογητικά, ἕτερον ἀντίτυπον ἐπιστρέφει εἰς τὸν αὐτὸν ὀργανισμὸν πρὸς δημοσίευσιν διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ κατάστημα τούτου, τὸ τρίτον ὑποβάλλεται εἰς τὸν νομάρχην πρὸς δημοσίευσιν διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ κατάστημα τῆς Νομαρχίας (Διεύθυνσιν Ἐσωτερικῶν). Ἡ τοιχοκόλλησις τοῦ πίνακος ἐνεργεῖται ἅμα τῇ λήψει του αὐθημερόν, συνταξομένου εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἀποδεικτικοῦ παραδοτέου τῷ προέδρῳ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ τέταρτον ἀντίτυπον τηρεῖ εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς ἐπιτροπῆς.

2. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμόν, ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ συνερχομένη ἐλέγχει τὰς αἰτήσεις καὶ τὰ συνοδεύοντα αὐτὰς δικαιολογητικὰ καὶ δι' εἰδικῆς ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς της ἀποκλείει τοὺς μὴ ὑποβαλόντας πλήρη δικαιολογητικά, καὶ συντάσσει ἕνα πίνακα περιέχοντα τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν γενομένων δεκτῶν πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμόν, δεύτερον πίνακα τῶν γενομένων δεκτῶν κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος καὶ τρίτον περιέχοντα τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν ἀποκλεισθέντων. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποστέλλει, ἐντὸς τῆς αὐτῆς δεκαημέρου προθεσμίας, ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῶν πινάκων τούτων εἰς τὸν νομάρχην καὶ τὸν προκηρύξαντα τὸν διαγωνισμὸν ὀργανισμὸν πρὸς δημοσίευσιν διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ κατάστημα τῆς Νομαρχίας (Διεύθυνσιν Ἐσωτερικῶν) καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἡ τοιχοκόλλησις τῶν πινάκων, ἐνεργεῖται ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας καὶ αὐθημερὸν ἅμα τῇ λήψει των, συνταξομένου ἀποδεικτικοῦ, παραδοτέου τῷ προέδρῳ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

3. Τῇ αἰτήσει παντὸς ἀποκλεισθέντος τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπιβαλλομένης ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως τοῦ πίνακος χορηγεῖται ἀμελλητὶ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ἀποκλεισμοῦ του, ἣν ὁ ἀποκλεισθεὶς δύναται νὰ προσβάλῃ ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως προσβολῆς τῆς περὶ ἀποκλεισμοῦ ἀποφάσεως, ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς, δημοσιευομένης σχετικῆς ἀποφάσεως αὐθημερὸν κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 5.

Κατάστημα διεξαγωγῆς διαγωνισμοῦ.

Τὸ κατάστημα διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972.

Ἄρθρον 6.

Ὑποχρεώσεις τοῦ προκηρύσσοντος τὸν διαγωνισμὸν ὀργανισμοῦ.

1. Δύο τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸς τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ διαγωνισμοῦ, ὁ ἐνδιαφερόμενος ὀργανισμὸς παραδίδει εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τὸν ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν ἐξέτασιν πάντων τῶν μαθημάτων χάρτην, ἐσφραγισμένον εἰς τὸ ἄνω ἀριστερὸν τῆς πρώτης σελίδος ἑκάστου φύλλου αὐτοῦ, διὰ τῆς ὑπηρεσιακῆς σφραγῖδος καὶ φέροντα ἐπικεκολλημένον διὰ μιᾶς τῶν πλευρῶν του, κατὰ τὸ ἀνάλογον μέρος τῆς αὐτῆς σελίδος καὶ δεξιὰ τῆς σφραγῖδος, τεμάχιον ἀδιαφανοῦς χάρτου, αἱ τρεῖς ἐλεύθεραι πλευραὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ φέρουν κατάλληλον κολλητικὴν οὐσίαν. Τὸ τεμάχιον τοῦ ἀδιαφανοῦς χάρτου χρησιμεύει διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ὑπ' αὐτὸ ἀναγραφησομένων αὔξοντος ἀριθμοῦ, ὃν φέρει ὁ ὑποψήφιος εἰς τὸν ἐν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 2 πίνακα, ἐπωνύμου, ὀνόματος καὶ ὀνόματος πατρός.

2. Ὅσάκις, ὁρίζονται, κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, δύο ἐξεταστaί, λαμβάνεται πρόνοια ἐπικολλήσεως παραπλεύρως τοῦ, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τεμαχίου ἀδιαφανοῦς χάρτου καὶ ἑτέρου τεμαχίου ἀδιαφανοῦς χάρτου, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἑνὸς τῶν ἐξεταστῶν.

Ἄρθρον 7.

Ρύθμισις λεπτομερειῶν διαγωνισμοῦ πρὸ τῆς ἡμέρας διεξαγωγῆς τούτου.

1. Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἐν περιπτώσει ἐξαιρετικῆς ἀνάγκης δύναται δι' ἀποφάσεώς της νὰ ὁρίσῃ τὴν διεξαγωγὴν αὐτοῦ εἰς πλείονας αἰθούσας, ὁρίζουσα ἅμα τοὺς εἰς ἑκάστην αἴθουσαν ἐξετασθησομένους κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ πίνακος τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 2. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ πρόεδρος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ὁρίζει τὸ μέλος ἢ τὰ μέλη, τῆς ἐπιτροπῆς, ἅτινα θὰ ἐποπτεύσουν τὴν ἐν τῇ ἑκάστῃ αἰθούσῃ ἐξέτασιν.

2. Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ μέχρι τῆς προτεραίας τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ καταρτίζει καὶ δημοσιεύει πρόγραμμα ὁρίζον τὴν αἴθουσαν, τὴν ἡμέραν, ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη παρατάσεως τῆς ἐξετάσεως καὶ πέραν τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας ἐνάρξεως τούτου, καὶ τὴν ὥραν ἐξετάσεως ἑκάστου μαθήματος. Ἡ δημοσίευσις τοῦ προγράμματος ἐνεργεῖται διὰ ταιχοκολλήσεως εἰς τὸ κατάστημα τῆς Νομαρχίας (Δ/νσιν Ἐσωτερικῶν) καὶ τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ.

3. Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ δύναται δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς της, δημοσιευομένης αὐθημερὸν νὰ ἀναβάλῃ τὴν ἔναρξιν τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπὶ πέντε τὸ πολὺ ἡμέρας.

Ἄρθρον 8.

Ρύθμισις λεπτομερειῶν διαγωνισμοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας διεξαγωγῆς αὐτοῦ.

1. Τὰ τῆς ἐποπτείας τῆς γραπτῆς ἐξετάσεως καθορίζονται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

2. Οἱ ὑποψήφιοι ὑποχρεοῦνται νὰ προσέρχωνται ἐγκαίρως εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἐξετάσεως καὶ νὰ εἰσέρχωνται εἰς αὐτήν, ἀφοῦ διαπιστωθῇ ἡ ταυτότης των, φέροντες μόνον ὅσα γραπτὰ βοηθήματα εἰδικῶς ἐπέτρεψεν ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ καὶ τὰ πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα εἴδη.

Ἡ ταυτότης διαπιστοῦται διὰ τοῦ δελτίου ταυτότητος καὶ τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 φωτογραφίας των.

3. Ὑποψήφιοι μὴ προσερχόμενοι εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν μαθημάτων ἢ ἀποχωροῦντες πρὸ τῆς ἐξετάσεως αὐτῶν ἢ μὴ παραδίδοντες γραπτὸν ἢ χρησιμοποιοῦντες βοηθήματα ἄλλα πλὴν τῶν εἰδικῶς ἐπιτραπέντων ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ἢ σημειώσεις ἢ ἀλληλοβοηθούμενοι ἢ ἐπιθέτοτες εἰς τὰ γραπτά των σημεῖα ἀναγνωρίσεως ἢ διαταράσσοντες καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν τάξιν καὶ γενικῶς δολιευόμενοι τὴν ἐξέτασιν, ἀποκλείονται τοῦ διαγωνισμοῦ μετ' ἀπόφασιν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ δύναται, δι' εἰδικῆς ἀποφάσεώς της, νὰ μὴ ἀποκλείσῃ τοῦ διαγωνισμοῦ ὑποψήφιον μὴ προσελθόντα εἰς τὴν ἐξέτασιν ἑνὸς μόνον μαθήματος, διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του, ἐκτιμωμένους ἠτιολογημένως ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 9.

Ἐξεταστέα ὕλη γραπτῆς ἐξετάσεως.

1. Οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται γραπτῶς, ἀναλόγως τῶν πρὸς πλήρωσιν θέσεων, εἰς τὰ ὡς ἔπεται μαθήματα.

2. Προκειμένου περὶ θέσεων γραμματέων (βαθμὸς 8ος) τοῦ Α1 Κλάδου Διοικητικοῦ δήμων πληθυσμοῦ 5.000 καὶ ἄνω καὶ παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται εἰς τὰ ἑξῆς μαθήματα :

α) Ἔκθεσιν Ἰδεῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ὡς γλῶσσα θὰ χρησιμοποιῆται ἡ ἁπλῆ καθαρεύουσα, ἐλέγχεται δὲ ἡ ἐκφραστικὴ ἱκανότης τοῦ ὑποψηφίου, ὁ βαθμὸς τῆς πνευματικῆς του ὡριμότητος, ἡ ἱκανότης πρὸς ἀνάπτυξιν ἐννοιῶν καὶ σύγκρισις πρὸς ἀλλήλας, ἡ σύνταξις τοῦ κειμένου καὶ ἡ ὀρθογραφία.

β) Συνταγματικὸν καὶ Διοικητικὸν Δίκαιον :

Πολίτευμα καὶ μορφαὶ αὐτοῦ (γενικῶς καὶ παρ' ἡμῖν). Ὑπουργοὶ καὶ εὐθῦναι αὐτῶν, Διάκρισις τῶν ἐξουσιῶν (τυπικὴ καὶ οὐσιαστική). Οὐσιαστικοὶ καὶ τυπικοὶ νόμοι. Κύρωσις, ἔκδοσις, δημοσίευσις, καὶ ἔναρξις ἰσχύος νόμων. Ἄσυλον κατοικίας. Ἐλευθερίαι τοῦ συνέρχεσθαι καὶ συνεταιρίζεσθαι. Δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι, Διοικητικαὶ πράξεις (ἔννοια, διακρίσεις, ἔκδοσις καὶ ἔναρξις ἰσχύος αὐτῶν). Ἀνάκλησις διοικητικῶν πράξεων. Συμβούλιον Ἐπικρατείας (ὀργάνωσις καὶ ἁρμοδιότητες ὁλομελείας καὶ τμημάτων, αἴτησις ἀκυρώ-

σεως, αἴτησις ἀναιρέσεως, προσφυγὴ ὑπαλλήλων). Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον (ὀργάνωσις καὶ ἁρμοδιότητες). Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν (ὀργάνωσις καὶ ἁρμοδιότητες). Ἔννοια δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ τρόπος προσλήψεως. Προϋποθέσεις καὶ προσόντα διορισμοῦ. Κωλύματα διορισμοῦ. Καθήκοντα, δικαιώματα καὶ περιορισμοὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Λύσις τῆς δημοσιοϋπαλληλικῆς σχέσεως.

γ) Ἀστικὸν Δίκαιον:

Φυσικὸν πρόσωπον (ἱκανότης, ὕπαρξις καὶ τέλος τοῦ φυσικοῦ προσώπου, ἀφάνεια). Νομικὰ πρόσωπα (ἔννοια, εἴδη, σύστασις, διάλυσις νομικῶν προσώπων). Δικαιοπραξίαι (ἔννοια, καὶ ἱκανότης πρὸς δικαιοπραξίαν, ἄκυροι καὶ ἀκυρώσιμοι δικαιοπραξίαι). Αἵρεσις καὶ προθεσμία (αἵρεσις ἐν γένει, τρόπος, προϋπόθεσις, εἴδη αἱρέσεων). Ἀντιπροσώπευσις καὶ πληρεξουσιότης. Παραγραφὴ (χρόνος παραγραφῆς ἐν γένει, ἔναρξις τῆς παραγραφῆς, ἀναστολὴ παραγραφῆς ἐν γένει, διακοπὴ τῆς παραγραφῆς, ἀξιώσεις ἀπαράγραπτοι, παραγραφὴ καὶ ἀποσβεστικὴ προθεσμία). Ἐνοχὴ (ἔννοια, παροχή. εἴδη αὐτῆς). Ὑπερημερίαι τοῦ ὀφειλέτου. Ἡ ἐνοχικὴ σύμβασις (ἔννοια, περιεχόμενον καὶ τύπος). Ἔννοια ἀμφοτεροβαροῦς συμβάσεως καὶ ἀρχαὶ ἐπ' αὐτῆς. Ἀρραβὼν καὶ ποινικὴ ρήτρα. Ἐκχώρησις (ἡ ἐκχώρησις ἐν γένει, ἡ περὶ ἐκχωρήσεως σύμβασις καὶ ἀντικείμενον). Μίσθωσις πράγματος (ἔννοια, σύμβασις, ἀντικείμενον μίσθωμα). Ἐντολὴ (ἔννοια, στοιχεῖα, εὐθύνη ἐντολοδόχου, ἔννομοι σχέσεις ἐκ τῆς ἐντολῆς, ἄρσις καὶ ἀνάκλησις). Ἐγγύησις (ἔννοια, εὐθύνη ἐγγυητοῦ, τύπος συμβάσεως, ἀπόσβεσις ἐγγυήσεως). Συμβιβασμὸς (ἔννοια, προϋποθέσεις, διάρρηξις). Δάνειον (ἔννοια, οὐσιώδη στοιχεῖα, χρόνος ἀποδόσεως). Παρακαταθήκη (ἔννοια, ὑποχρεώσεις θεματοφύλακος, ὑποχρεώσεις παρακαταθέτου). Κυριότης (ἔννοια, περιεχόμενον, πλήρης καὶ ψιλὴ κυριότης, περιορισμοί, ἀπώλεια κυριότητος). Ἐνέχυρον (ἔννοια, σύστασις, ἀντικείμενον, προστασία, ἀπόδοσις). Ὑποθήκη (ἔννοια, κτῆσις, ὅροι, τίτλος ἐν γένει, κατάργησις, προσημείωσις, λόγοι ἀποσβέσεως). Περιουσιακὸν δίκαιον τοῦ γάμου (γαμικὸν σύμφωνον, ἔννοια, κατάρτισις, προϋπόθεσις καὶ κανόνες διέποντες αὐτό). Προῖξ (ἔννοια, εἴδη καὶ ἀντικείμενον τῆς προικός). Ἐπιτροπεία ἀχειραφέτου ἀνηλίκου (πότε τελεῖ ὑπὸ ἐπιτροπείαν, τὸ λειτούργημα τῆς ἐπιτροπείας, ὄργανα αὐτοῦ, ἐπιτροπεία μητρός). Κληρονομικὴ διαδοχὴ (ἔννοια καὶ ἀντικείμενον, προϋποθέσεις κληρονομικῆς διαδοχῆς, κληρονομούμενος, κληρονόμος ἐπαγωγὴ ἢ κτῆσις τῆς κληρονομίας). Διαθήκη (ἔννοια, τύπος καὶ εἴδη διαθηκῶν). Ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχὴ (προϋποθέσεις, σύστημα, τάξις). Νόμιμος μοῖρα (ἔννοια καὶ φύσις, τίνες οἱ δικαιούμενοι, διαδοχὴ βαθμῶν ἢ τάξεων ἐν τῇ νομίμῳ μοίρᾳ). Κληροδοσία (ἔννοια, τύπος συστάσεως). Αἰτία θανάτου δωρεὰ (ἔννοια, σύστασις, ἀναίρεσις, μετακλητόν).

3. Προκειμένου περὶ τῶν θέσεων ἐφόρων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν βιβλιοθηκῶν καὶ πινακοθηκῶν (βαθμὸς 7ος) τοῦ Α2 Κλάδου ἐφόρων βιβλιοθηκῶν καὶ ἐφόρων πινακοθηκῶν οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται εἰς τὰ κάτωθι μαθήματα:

Α'. Ὑποψήφιοι κεκτημένοι πτυχίον οἱουδήποτε τμήματος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ τῆς Σχολῆς Νομικῶν, Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ τῆς ΑΣΟΕΕ ἢ τῆς ΠΑΣΠΕ ἢ Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς Σχολῆς ἢ ἰσότιμον πτυχίον σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς.

Εἰς τὰ μαθήματα τῶν περιπτώσεων α, β καὶ γ τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὡς καὶ εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἢ γαλλικὴν γλῶσσαν κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος.

Β'. Ὑποψήφιοι κεκτημένοι πτυχίον Φιλοσοφικῆς ἢ Θεολογικῆς ἢ Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου τῆς ἡμεδαπῆς εἰς τὰ μαθήματα :

α) Ἔκθεσις Ἰδεῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ὡς γλῶσσα θὰ χρησιμοποιῆται ἡ ἁπλῆ καθαρεύουσα, ἐλέγχεται δὲ ἡ ἐκφραστικὴ ἱκανότης τοῦ ὑποψηφίου, ὁ βαθμὸς τῆς πνευματικῆς του ὡριμότητος, ἡ ἱκανότης πρὸς ἀνάπτυξιν ἐννοιῶν καὶ σύγκρισιν πρὸς ἀλλήλας, ἡ σύνταξις τοῦ κειμένου καὶ ἡ ὀρθογραφία.

β) Στοιχεῖα Συνταγματικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Δικαίου :

Πολίτευμα καὶ μορφαὶ αὐτοῦ (γενικῶς καὶ παρ' ἡμῖν). Οὐσιαστικοὶ καὶ τυπικοὶ νόμοι. Κύρωσις, ἔκδοσις, δημοσίευσις, καὶ ἔναρξις ἰσχύος νόμων. Ἔννοια δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ τρόπος προσλήψεως. Προϋποθέσεις καὶ προσόντα διορισμοῦ. Κωλύματα διορισμοῦ. Καθήκοντα, δικαιώματα καὶ περιορισμοὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Λύσις τῆς δημοσιοϋπαλληλικῆς σχέσεως.

γ) Στοιχεῖα Νεοελληνικοῦ Πολιτισμοῦ :

Κύριοι ἱστορικοὶ καὶ καλλιτεχνικοὶ χῶροι ἐν Ἑλλάδι. Ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς καὶ ἡ θέσις του εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ἡ συμβολὴ τῶν Πανεπιστημίων τῆς Χώρας εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων. Φιλελληνισμὸς καὶ Μισελληνισμός. Ξέναι ἐπιδράσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν πνευματικὸν καὶ πολιτιστικὸν τομέα γενικῶς. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ὡς ἐκπολιτιστικὸς παράγων.

4. Προκειμένου περὶ θέσεων γραμματέων (βαθμὸς 8ος) δήμων πληθυσμοῦ κάτω τῶν 5.000 καὶ παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων, γραφέων (βαθμὸς 11ος) δήμων ἐν γένει καὶ παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων, γραμματέων κοινοτήτων (βαθμὸς 8ος), γραμματέων (βαθμὸς 8ος) καὶ γραφέων (βαθμὸς 11ος) κοινοτικῶν ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων, βοηθῶν ταμείου καὶ εἰσπρακτόρων (βαθμὸς 11ος) τοῦ Β1 Κλάδου Διοικητικοῦ καὶ ἐπιμελητῶν ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς (βαθμὸς 11ος) τοῦ Κλάδου Β2 ἐπιμελητῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν, οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται εἰς τὰ ἑξῆς μαθήματα :

α) Ἔκθεσις Ἰδεῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ὡς γλῶσσα θὰ χρησιμοποιῆται ἡ ἁπλῆ καθαρεύουσα, ἐλέγχεται δὲ ἡ ἐκφραστικὴ ἱκανότης τοῦ ὑποψηφίου, ἡ σύνταξις τοῦ κειμένου, τὸ εὐανάγνωστον καὶ ἡ ὀρθογραφία.

β) Πρακτικὴ Ἀριθμητική :

γ) Ἐγκύλιοι γνώσεις. Βασικαὶ ἐγκύκλιοι γνώσεις ἐκ τῆς Ἱστορίας, Γεωγραφίας, Ἀρχαίας καὶ Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Λογοτεχνίας, Ἀγωγὴ τοῦ Πολί-

του. Ἡ ἐξέτασις συνίσταται εἰς ἐρωτήσεις, δι' ὧν ἐπιδιώκεται ἡ διαπίστωσις τῆς ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων διακατοχῆς γενικῶν βασικῶν γνώσεων ἐκ τῆς διδαχθείσης ὕλης τῶν ὡς ἄνω μαθημάτων εἰς τὰ σχολεῖα μέσης ἐκπαιδεύσεως.

δ) Δακτυλογραφία, καθ' ἣν ἐλέγχεται ἡ ὀρθογραφία, ἡ ταχύτης καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ ἐμφάνισις τοῦ κειμένου.

5. Προκειμένου περὶ θέσεων γραφέων κοινοτήτων (βαθμὸς 11ος) τοῦ Κλάδου Β1 Διοικητικοῦ οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται εἰς τὰ ἑξῆς μαθήματα :

α) Ἔκθεσις Ἰδεῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ὡς γλῶσσα θὰ χρησιμοποιῆται ἡ ἁπλῆ καθαρεύουσα, ἐλέγχεται δὲ ἡ ἐκφραστικὴ ἱκανότης τοῦ ὑποψηφίου, ἡ σύνταξις τοῦ κειμένου, τὸ εὐανάγνωστον καὶ ἡ ὀρθογραφία.

β) Πρακτικὴ Ἀριθμητική.

γ) Δακτυλογραφία, καθ' ἣν ἐλέγχεται ἡ ὀρθογραφία, ἡ ταχύτης καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ ἐμφάνισις τοῦ κειμένου.

Ἄρθρον 10.

Προσδιορισμὸς κατ' ἰδίαν θεμάτων.

1. Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπή, συνερχομένη ἐντὸς τοῦ ἀναγκαίου χρόνου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξετάσεως ἑκάστου μαθήματος, καταρτίζει ἐκ τοῦ ὅλου κύκλου τῆς ἐξεταστέας ὕλης καὶ ἀριθμεῖ τρία θέματα καὶ ἰσαρίθμους πρὸς ταῦτα ἀριθμητικοὺς κλήρους. Ἕκαστον θέμα δύναται νὰ ἀπαρτίζηται ἐκ πλειόνων ἐρωτημάτων.

2. Ἐπὶ ἐξετάσεως εἰς ξένην γλῶσσαν, τὸ πρὸς μετάφρασιν ἐκ τῆς γλώσσης ταύτης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κείμενον, ὁρίζεται, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐξετάσεως τοῦ μαθήματος τούτου, ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 11.

Τρόπος διεξαγωγῆς γραπτῆς ἐξετάσεως

1. Μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν θεμάτων καὶ τῶν κλήρων ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ διανέμει τὸν ἀναγκαιοῦντα χάρτην, ἐπιδεικνύει εἰς τοὺς ὑποψηφίους τοὺς καταρτισθέντας ἀριθμητικοὺς κλήρους καὶ καλεῖ ἕνα τῶν ὑποψηφίων νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς κληρωτίδος ἕνα κλῆρον. Τὸ πρὸς τὸν ἐξαχθέντα ἀριθμητικὸν κλῆρον ἀντίστοιχον θέμα ἀποτελεῖ τὸ θέμα ἐφ' οὗ θὰ ἐξετασθοῦν οἱ ὑποψήφιοι.

2. Προκειμένου περὶ τοῦ μαθήματος δακτυλογραφίας τὰ πρὸς ἀντιγραφὴν διὰ τῆς γραφομηχανῆς κείμενα γράφονται ἐν χειρογράφῳ ὑπὸ τῶν διαγωνιζομένων καθ' ὑπαγόρευσιν ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ εἶτα γράφονται εἰς τὴν γραφομηχανήν. Εὐθὺς ἅμα τῷ πέρατι τῆς δακτυλογραφήσεως τοῦ κειμένου παρ' ἑκάστου ὑποψηφίου, ὁ πρόεδρος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἢ μέλος ταύτης σημειοῖ ἐπὶ τοῦ γραπτοῦ, παρουσίᾳ καὶ τοῦ ὑποψηφίου, τὸν διανυθέντα χρόνον δακτυλογραφήσεως.

3. Ὅπου κατὰ τὴν προκήρυξιν προβλέπεται ἐξέτασις εἰς ξένην γλῶσσαν αὕτη συνίσταται εἰς μεταφορὰν κειμένου ἐκ τῆς ξένης γλώσσης εἰς τὴν ἑλληνι-

κήν. Τὸ πρὸς μετάφρασιν κείμενον γράφεται ἐν χειρογράφῳ ὑπὸ τῶν διαγωνιζομένων καθ' ὑπαγόρευσιν ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

4. Ἐὰν ἡ ἐξέτασις γίνεται εἰς πλείονας αἰθούσας τὰ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐνεργοῦνται εἰς τὴν αἴθουσαν, εἰς ἣν θὰ ἐξετασθῇ ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς ὑποψηφίων, ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐποπτεύοντος τὴν ἐξέτασιν μέλους τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς αἰθούσας ἡ διανομὴ τοῦ χάρτου καὶ ἡ ἀνακοίνωσις τῶν θεμάτων γίνεται ὑπὸ μέλους τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

5. Μετὰ τὴν κλήρωσιν καὶ ἀνακοίνωσιν τῶν ἐξεταστέων θεμάτων παρέχονται αἱ τυχὸν ἀποφασισθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἀναγκαῖαι ἐπ' αὐτῶν ἐξηγήσεις καὶ κηρύσσεται ἡ ἔναρξις τῆς ἐξετάσεως.

6. Ἡ διάρκεια τῆς ἐξετάσεως ἑκάστου μαθήματος ὁρίζεται ἀναλόγως τῆς φύσεως ἑκάστου μαθήματος ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, δύναται δὲ νὰ παταθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μόνον ἅπαξ. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διαρκείας τῆς ἐξετάσεως, τὰ γραπτὰ συγκεντρώνονται εἰς οἱαν κατάστασιν εὑρίσκονται.

7. Ἅμα τῷ πέρατι ὁ ἐξετασθεὶς παραδίδει τὸ γραπτὸν εἰς τὸν ἐποπτεύοντα τὴν ἐξέτασιν, ὅστις διαπιστώνει αὖθις τὴν ταυτότητα τοῦ διαγωνισθέντος καὶ καλεῖ τὸν διαγωνισθέντα νὰ ἀναγράψῃ ὑπὸ τὸν ἀδιαφανῆ χάρτην εὐκρινῶς τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ ὄνομα πατρὸς αὐτοῦ καὶ τὸν ὃν φέρει αὔξοντα ἀριθμὸν εἰς τὸν πίνακα τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος καὶ εἶτα νὰ ἐπικολλήσῃ τὰς λοιπὰς ἐλευθέρας πλευρὰς αὐτοῦ.

Ὁ παραλαβὼν τὰ γραπτὰ παραδίδει ταῦτα εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀμέσως ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐξετάσεως ἑκάστου μαθήματος.

8. Μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν γραπτῶν πάντων τῶν εἰς ἕκαστον μάθημα διαγωνισθέντων ὁ πρόεδρος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἓν τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς ὁριζόμενον ὑπ' αὐτῆς ἐπαληθεύουν τὴν μυστικότητα καὶ μονογραφοῦν ἕκαστον γραπτὸν εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Βαθμολογία διαγωνιζομένων,

1. Μετὰ τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 8 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου μονογραφὴν τῶν γραπτῶν ὁ πρόεδρος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς παραδίδει εἰς τὸν οἰκεῖον ἐξεταστὴν τὰ γραπτὰ ἑκάστου μαθήματος.

2. Ἡ ἐπίδοσις ἐν ἑκάστῳ μαθήματι βαθμολογεῖται διὰ τῶν βαθμῶν 0 - 20.

3. Τὰ γραπτὰ βαθμολογοῦνται μόνον ὑπὸ τοῦ ὁρισθέντος ἐξεταστοῦ, ἀναγράφοντος τὸν δοθέντα βαθμὸν ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς καὶ θέτοντος κάτωθεν αὐτοῦ τὴν μονογραφήν του.

4. Ἐπὶ τοῦ μαθήματος τῆς δακτυλογραφίας δίδονται δύο βαθμοί, ὁ εἷς διὰ τὴν ὀρθογραφίαν καὶ ὁ ἕτερος διὰ τὴν ταχύτητα καὶ καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν τοῦ κειμένου, τῶν ὑποψηφίων λογιζομένων ὡς ἐξετασθέντων εἰς δύο μαθήματα.

5. Εἰς ἣν περίπτωσιν ὁρισθοῦν διά τι τῶν ἐξεταζομένων μαθημάτων δύο

ἐξετασταί, τὰ γραπτὰ βαθμολογοῦνται καὶ ὑπὸ τῶν δύο ἐξεταστῶν, ὡς ἑξῆς :

α) Μετὰ τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 8 τοῦ ἄρθρου 11 μονογραφὴν τῶν γραπτῶν ταῦτα ἀριθμοῦνται κατὰ συνεχῆ αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ κατανέμονται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς μεταξὺ τῶν δύο ἐξεταστῶν ἐπὶ σκοπῷ ὅπως ἕκαστον γραπτὸν βαθμολογηθῇ ὑπ' αὐτῶν.

β) Ὁ ἐξεταστὴς βαθμολογεῖ τὸ γραπτὸν καὶ σημειώνει ἀριθμητικῶς καὶ ὁλογράφως τὸν βαθμὸν εἰς εἰδικὸν ἐπὶ τοῦ γραπτοῦ τετραγωνίδιον, ὅπερ καλύπτεται πάραυτα ὑπὸ τοῦ ἰδίου διὰ τεμαχίου ἀδιαφανοῦς χάρτου. Μετὰ ταῦτα παραπέμπει τὸ γραπτὸν εἰς τὸν ἕτερον ἐξεταστήν, ὅστις βαθμολογεῖ τοῦτο καὶ ἐν συνεχείᾳ σημειώνει τὸν βαθμὸν παραπλεύρως εἰς ἕτερον μὴ καλυπτόμενον χῶρον.

γ) Ὁ μέσος ὅρος τῆς βαθμολογίας τῶν δύο ἐξεταστῶν ἀποτελεῖ τὸν βαθμὸν τοῦ μαθήματος.

Ἄρθρον 13.

Πίνακες ἐπιτυχίας.

1. Εὐθὺς ὡς συγκεντρωθοῦν βαθμολογημένα τὰ γραπτὰ πάντων τῶν μαθημάτων ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ καταρτίζει πίνακα ἐμφαίνοντα κατὰ σειρὰν ἱκανότητος τοὺς ἐπιτυχόντας καὶ τοὺς ἀποτυχόντας. Ὁ πίναξ οὗτος περιλαμβάνει εἰς ἰδιαιτέρας στήλας τοὺς βαθμοὺς ἱκανότητος, ὧν ἔτυχεν ὁ διαγωνισθεὶς ἐν ἑκάστῳ μαθήματι καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν βαθμῶν τούτων. Ἐπιτυχόντες εἶναι ὅσοι λάβουν ἄθροισμα βαθμῶν ἴσον τοὐλάχιστον πρὸς τὸ γινόμενον τοῦ ἀριθμοῦ 11 ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθημάτων.

2. Ἐὰν μεταξὺ τῶν ἐπιτυχόντων περιλαμβάνωνται ὑποψήφιοι ἔχοντες ἰδιότητά τινα τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 ὁ βαθμὸς τῆς ὁλικῆς ἱκανότητος αὐτῶν προσαυξάνεται, ἐν ἰδίᾳ στήλῃ τοῦ πίνακος τῆς προηγουμένης παραγράφου, κατὰ 10 ο/ο αὐτοῦ, οὕτω δὲ προσηυξημένος ἀναγράφεται εἰς τὴν στήλην τοῦ βαθμοῦ τῆς ὁλικῆς ἱκανότητος.

3. Ἡ σειρὰ ἀναγραφῆς εἰς τὸν πίνακα ὑποψηφίων τυχόντων τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ὁλικῆς ἱκανότητος προσδιορίζεται ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς διὰ κληρώσεως ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει αὐτῆς ἧς ὁ ἀκριβὴς τόπος καὶ χρόνος ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως αὐτῆς δημοσιευομένης κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, πρὸ τριῶν ἡμερῶν.

Ἄρθρον 14.

Δημοσίευσις πίνακος ὁλικῆς ἱκανότητος.

Μετὰ τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καθορισμὸν τῆς σειρᾶς τῶν διαγωνισθέντων ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει ἀντίτυπον τοῦ πίνακος εἰς τὸν Νομάρχην καὶ τὸν προκηρύξαντα τὸν διαγωνισμὸν ὀργανισμόν. Ὁ πίναξ ἐπιτυχίας ἅμα τῇ λήψει του δημοσιεύεται αὐθημερὸν εἰς τὸ κατάστημα τῆς Νομαρχίας (Δ/νσιν Ἐσωτερικῶν) συντασσομένου ἀποδεικτικοῦ ὅπερ κατα-

χωρεῖται ἐν περιλήψει εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς Νομαρχίας καὶ φυλάσσεται παρ' αὐτῇ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1973

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 27/31.1.1973)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 96

«Περὶ κανονισμοῦ ἐργασίας τοῦ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, πάσης φύσεως προσωπικοῦ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

Τὰς διατάξεις : α) τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 972/1971 «περὶ κανονισμοῦ ἐργασίας τοῦ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, πάσης φύσεως προσωπικοῦ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως», β) τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Β.Δ. 40/1972 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», γ) τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ Ν.Δ. 1174/1972 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ Ν.Δ. 957/1971 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 11300/Δ/5.7.72 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, τῶν Ὑφυπουργῶν, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὡς καὶ τῶν Ἀνωτάτων καὶ Ἀνωτέρων Ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου» (Φ. 473 Β').

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 6/15.2.72 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐργασίας.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 475/26.5.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 623/4.10.72 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Προσωπικὸν διεπόμενον ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὑπάγεται ἅπαν τό, ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, πάσης φύσεως, προσωπικόν, τῶν δήμων, κοινοτήτων τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ τῶν συνδέσμων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ἄρθρον 2.

Καθήκοντα, ὑποχρεώσεις.

Τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διεπόμενον προσωπικὸν ὑποχρεοῦται :

α) Νὰ ἐκτελῇ τὴν ἐργασίαν του μετ' ἰδιαζούσης ἐπιμελείας, ἐνδιαφέροντος, εὐσυνειδησίας καὶ ταχύτητος, συμμορφούμενον πρὸς τὰς ἑκάστοτε παρεχομένας αὐτῷ ὁδηγίας καὶ ἐντολάς.

β) Νὰ ἔχῃ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, διεπόμενον ὑπὸ ὑγιῶν κοινωνικῶν ἀντιλήψεων.

γ) Νὰ ἔχῃ ἐπίγνωσιν τῆς εὐθύνης αὐτοῦ, περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατιθεμένης αὐτῷ ἐργασίας, ὡς καὶ τῆς ἀνάγκης πλήρους νομιμότητος τῶν ἐνεργειῶν του.

δ) Νὰ ἐπιδεικνύῃ προθυμίαν εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἄνευ σχολίων ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῶν προϊσταμένων του.

ε) Νὰ τηρῇ ἐχεμύθειαν ἐπὶ γεγονότων ἢ πληροφοριῶν ὧν λαμβάνει γνῶσιν ἕνεκα τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων του.

στ) Νὰ προσέρχηται ἐγκαίρως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ ἀποχωρῇ ταύτης μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ κεκανονισμένου ὡραρίου ἐργασίας.

ζ) Νὰ προσφέρῃ ἀνελλιπῶς τὰς ὑπηρεσίας του κατὰ τὸν κεκανονισμένον χρόνον ἐργασίας καὶ νὰ μὴ συμμετέχῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἰς ἀπεργίας.

η) Νὰ μὴ συμμετέχῃ εἰς συνεταιρισμοὺς ἢ ἑνώσεις καὶ συλλόγους ἐπιδιώκοντας πολιτικοὺς σκοπούς.

θ) Νὰ συμπεριφέρηται εὐπρεπῶς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται ἄξιον κοινῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἐκτιμήσεως.

ι) Νὰ ἀποποιῆται τὴν λῆψιν δώρων ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν καταγγέλλων οἱανδήποτε σχετικὴν ἐνέργειαν.

ια) Νὰ ποιῆται καλὴν χρῆσιν καὶ νὰ διαφυλάττῃ τὰ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τυχὸν ἐμπεπιστευμένα αὐτῷ ὄργανα, ἐργαλεῖα, ὑλικὰ καὶ βιβλία.

ιβ) Νὰ προσέρχηται τὴν καθωρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς λῆψιν τῶν ἀποδοχῶν του καὶ ὑπογραφὴν τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν, δικαιούμενος νὰ ζητῇ οἱανδήποτε πληροφορίαν ἢ διευκρίνησιν ἐν σχέσει πρὸς ταύτας.

ιγ) Νὰ τηρῇ τὰ καθοριζόμενα εἰς τὰς τυχὸν συναπτομένας ἑκάστοτε μετὰ τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ συλλογικὰς συμβάσεις ἐργασίας.

ιδ) Νὰ δηλοῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας του ὡς καὶ πᾶσαν ἀλλαγὴν ταύτης.

Ἄρθρον 3.

Περιορισμοί, ἀσυμβίβαστα.

Τὸ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ διεπόμενον προσωπικὸν ὑποχρεοῦται :

α) Νὰ μὴ μετέχῃ τῆς διοικήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ παρ' ᾧ προσλαμβάνεται κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὁριζόμενα.

β) Νὰ μὴ κατέχῃ ἑτέραν, ὑφ' οἱανδήποτε σχέσιν, θέσιν παρὰ τῷ Δημοσίῳ ἢ νομικῷ προσώπῳ δημοσίου δικαίου ἢ ἑτέρῳ ὀργανισμῷ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

γ) Νὰ μὴ μετέχῃ εἰς ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν, οὐδὲ νὰ ἀσκῇ ἰδιωτικὸν ἔργον, ἄνευ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας τοῦ διοικοῦντος τὸν οἰκεῖον ὀργανισμὸν συλλογικοῦ ὀργάνου.

δ) Νὰ μὴ ἐπιλαμβάνηται, εἴτε ἀτομικῶς εἴτε μετέχον συλλογικοῦ ὀργάνου τῆς ἐπιλύσεως ζητήματος διὰ τὸ ὁποῖον ἔχει πρόδηλον συμφέρον τοῦτο ἢ συγγενὴς αὐτοῦ ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 4.

Χρόνος ἐργασίας.

1. Τὸ τεχνικὸν καὶ ἐργατικὸν προσωπικὸν ὑποχρεοῦται εἰς παροχὴν ὀκταώρου ἡμερησίας ἐργασίας, καὶ 48ώρου ἑβδομαδιαίας τοιαύτης, ἐκτὸς ἂν δι' ὡρισμένας κατηγορίας αὐτοῦ ὁρίζεται διάφορον ὡράριον ἐργασίας ὑπὸ τῆς κειμένης Νομοθεσίας. Αἱ ὧραι ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ τούτου ὁρίζονται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους, πάντως ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τῶν ἐργατικῶν νόμων.

2. Τὸ ἐν τοῖς γραφείοις ὑπηρετοῦν ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν ἀκολουθεῖ τὸ ὡράριον πρόγραμμα ἐργασίας τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὸ ἑορτολόγιον τούτου.

3. Ἐργασία κατὰ τὰς Κυριακάς, ἢ νόμῳ ἐξαιρεσίμους ἑορτάς, ἢ πέραν τῆς καθ' ἡμέραν ἢ κατὰ φυλακὴν (βάρδιας) ὑποχρεωτικῆς τοιαύτης ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς ἑκάστοτε ἁρμοδίας ἀρχῆς κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας καθοριζομένους ὅρους καὶ προϋποθέσεις.

Ἄρθρον 5.

Ἀστικὴ εὐθύνη.

Τὸ εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν ὑπαγόμενον προσωπικόν, ὑπέχει ἔναντι τοῦ ὀργανισμοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ, τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀστικὴν εὐθύνην.

Ἄρθρον 6.

Ἀποδοχαί.

1. Τὰ τῶν ἀποδοχῶν, τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διεπομένου προσωπικοῦ ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1198/1972 «περὶ τοῦ τρό-

που ρυθμίσεως τῶν ὅρων ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας, τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου, τῶν ΟΤΑ καὶ Ν.Π.Δ.Δ. καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς περὶ συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας νομοθεσίας», καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὁριζομένην διαδικασίαν.

Αἱ ἀποδοχαὶ ὀφείλονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀναλήψεως ὑπηρεσίας καὶ καταβάλλονται δεδουλευμένως κατὰ δεκαπενθήμερον ἢ καθ' ἑβδομάδα.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ παροχῆς ὑπηρεσιῶν δὲν καταβάλλονται ἀποδοχαί, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἄλλως ὁ νόμος ὁρίζει.

Ἄρθρον 7.

Κρατήσεις.

Ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων οὐδεμία κράτησις ἐπιβάλλεται εἰ μὴ μόνον :

α) Διὰ προκαταβολὰς ἔναντι ἀποδοχῶν.

β) Διὰ προκαταβολὰς ἀποδοχῶν ἐκ παραδρομῆς ἢ καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε διατάξεων.

γ) Διὰ καταβολὰς εἰς διάφορα ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα, εἰς ἃ μετέχει ὁ ἐργαζόμενος καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἰσχύουσαν περὶ ἑκάστου Ταμείου νομοθεσίαν.

δ) Διὰ καταλογισθέντα χρηματικὰ ποσὰ λόγῳ προκληθεισῶν ζημιῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος.

ε) Δι' ἐπιβληθέντα χρηματικὰ πρόστιμα, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

Ἄδειαι.

1. Τὸ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ διεπόμενον προσωπικὸν δικαιοῦται τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας προβλεπομένης κανονικῆς ἀδείας μετ' ἀποδοχῶν μετὰ τοῦ ἐπιδόματος ἀδείας.

2. Εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου ἀνάγκης ἐκτιμωμένης ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας, καὶ μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς κανονικῆς ἀδείας, δύναται μετ' αἴτησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου νὰ χορηγηθῇ αὐτῷ ἄδεια ἄνευ ἀποδοχῶν μέχρι δεκαπέντε ἡμερῶν καθ' ἕκαστον ἔτος.

3. Αἱ ἄδειαι χορηγοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἁρμοδίου ὀργάνου. Ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ ὁρίζεται καὶ ἡ ἡμέρα ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 9.

Ἀσθένεια προσωπικοῦ, ἀπουσίαι.

1. Οἱ ἀσθενοῦντες ὀφείλουν νὰ εἰδοποιήσουν τὴν ὑπηρεσίαν αὐθημερὸν ἢ τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς ἐπομένης περὶ τῆς ἀσθενείας των καὶ τῆς ἀκριβοῦς διευθύνσεως τῆς διαμονῆς αὐτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας, τῆς ὑπηρεσίας δικαιουμένης νὰ ζητήσῃ ἔγγραφον βεβαίωσιν ἰατροῦ τοῦ

ἱδρύματος κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἢ νὰ ἐλέγξῃ ἄλλως τὴν ἀκρίβειαν τῆς περὶ ἀσθενείας δηλώσεως.

2. Ἐν περιπτώσει παραλείψεως δηλώσεως τῆς ἀσθενείας ἢ ψευδοῦς δηλώσεως τοιαύτης, ἡ ἀπουσία θεωρεῖται αὐθαίρετος.

3. Οἱ ἀσθενοῦντες, μετὰ δεκαήμερον τοὐλάχιστον παροχὴν ἐργασίας καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀσθένειά των βεβαιωθῇ παρὰ τοῦ ἱδρύματος κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ἢ εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν ἔχει ἐπεκταθῇ ἡ ἀσφάλισις τοῦ Ι.Κ.Α., ὑφ' ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ ἢ ἀγροτικοῦ ἰατρείου, διατηροῦν τὴν ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ μισθοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 657 καὶ 658 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Ἡ συνεπείᾳ τούτων ἀπουσία τοῦ μισθωτοῦ ἐκ τῆς ἐργασίας του θεωρεῖται ὡς ἀναρρωτικὴ ἄδεια καὶ οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἔχει ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τῆς κανονικῆς ἀδείας.

4. Ὁ χρόνος δι' ὃν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, διατηρεῖται ἡ ἐπὶ τὸν μισθὸν ἀξίωσις, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν μῆνα, ἐὰν ἡ ἀσθένεια ἐπῆλθε μετὰ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος ἐργασίας, τὸν ἥμισυ δὲ μῆνα εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. Ποσὰ καταβληθέντα ὑπὸ τοῦ ἱδρύματος κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἢ ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ εἰς τὸν ἀσθενῆ ἐκπίπτονται ἐκ τῶν δικαιουμένων ἡμερομισθίων. Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς τὸ ἵδρυμα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἢ ἕτερος ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμὸς δὲν ὑπόκειται εἰς ὑποχρέωσιν καταβολῆς ἐπιδόματος ἀσθενείας, ὁ οἰκεῖος ὀργανισμὸς καταβάλλει πλῆρες τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ ἀσθενοῦς. Ἡ παρὰ τοῦ ἱδρύματος κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἢ ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ καταβολὴ ἐπιδόματος ἀποδεικνύεται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ προσαγωγῆς ὑπηρεσιακοῦ σημειώματος τούτου, ἀναγράφοντος τὸ καταβληθὲν αὐτῷ χρηματικὸν ποσόν.

5. Ἀπουσία λόγῳ ἀσθενείας ἐγκαίρως γνωστοποιουμένη καὶ νομοτύπως ἀποδεδειγμένη δὲν θεωρεῖται ὡς λύουσα τὴν σύμβασιν ἐργασίας, ἐκτὸς ἐὰν ὑπερβαίνῃ τὰ ὑπὸ τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας τιθέμενα ὅρια, ἤτοι ἐπὶ ἐργασθέντων :

α) Μέχρι 4 ἐτῶν, ἀπουσία 30 ἡμερῶν.
β) Ἀπὸ 4 μέχρι 10 ἐτῶν, ἀπουσία 3 μηνῶν.
γ) Ἀπὸ 10 μέχρι 15 ἐτῶν, ἀπουσία 4 μηνῶν.
δ) Ἀπὸ 15 ἐτῶν καὶ ἄνω, ἀπουσία 6 μηνῶν.

Ἄρθρον 10.

Λύσις ἐργασιακῆς σχέσεως.

1. Ἡ ἐργασιακὴ σχέσις λύεται :

α) Ἅμα τῇ λήξει τοῦ συμπεφωνημένου χρόνου ἢ περατώσεως τῆς ἐργασίας δι' ἣν ἐγένετο ἡ πρόσληψις.

β) Κατόπιν καταγγελίας τῆς ἐργασιακῆς σχέσεως, ἕνεκα σοβαρῶν λόγων, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας.

γ) Ἅμα τῇ συμπληρώσει ὑπὸ τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας του.

δ) Διὰ τοῦ θανάτου ἢ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐργαζομένου.

ε) Διὰ τῆς ἐπιβολῆς κατὰ τὸ διέπον τὸ προσωπικὸν τοῦτο πειθαρχικὸν δίκαιον, τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς τῆς ἀπολύσεως.

2. Ἡ καταγγελία τῆς συμβάσεως ἐνεργεῖται, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπαγόμενος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ :

α) Παραβῇ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ κανονισμοῦ.

β) Κριθῇ παντελῶς ἀκατάλληλος δι' ἣν προσελήφθη ἐργασίαν, τῆς ἀκαταλληλότητός του πιστοποιουμένης δι' ἐκθέσεως τῶν καθ' ἱεραρχίαν προϊσταμένων του.

γ) Ὑποπέσῃ εἰς ἓν τῶν ἀδικημάτων κλοπῆς, ὑπεξαιρέσεως, ἀπάτης, ἐκβιάσεως, πλαστογραφίας, δωροδοκίας, καταπιέσεως, ἀπιστίας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, ἐγκλήματος κατὰ τῶν ἠθῶν, συκοφαντικῆς δυσφημήσεως, ὡς καὶ οἱονδήποτε κακούργημα.

3. Διὰ τὰς περιπτώσεις α', γ' καὶ δ' τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ ἔκδοσις διαπιστωτικῆς πράξεως τῆς ἐπελθούσης λύσεως τῆς ἐργασιακῆς σχέσεως.

4. Ἡ παραίτησις ὑποβάλλεται ἐγγράφως. Ὁ ὑποβαλὼν ταύτην ὀφείλει νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μέχρις ἐγγράφου ἀνακοινώσεως αὐτῷ ὅτι ἡ παραίτησίς του ἐγένετο ἀποδεκτή. Μὴ γενομένης τοιαύτης ἀνακοινώσεως, ἡ παραίτησις θεωρεῖται γενομένη ἀποδεκτὴ μετὰ παρέλευσιν 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς της.

5. Ἐξομοιοῦται πρὸς παραίτησιν, ἐπιφέρουσαν αὐτοδικαίαν λύσιν τῆς σχέσεως ἐργασίας ἄνευ τηρήσεως τύπου ἢ προθεσμίας τινός, ἡ πέραν τῶν 20 ἡμερῶν ἀδικαιολόγητος συνεχὴς ἀπουσία ἐκ τῆς ἐργασίας.

6. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν λύσεως τῆς ἐργασιακῆς σχέσεως ὑποχρεοῦται τὸ προσωπικόν, πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως, εἰς παράδοσιν τῆς ὑπηρεσίας, συνταχθησομένου σχετικοῦ πρωτοκόλλου παραλαβῆς καὶ παραδόσεως.

Ἄρθρον 11.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἐν τῇ συμβάσει δέον νὰ διαλαμβάνηται ὅρος καθ' ὃν ἡ συναφθεῖσα σύμβασις διέπεται ὑπὸ τῶν ὅρων τοῦ παρόντος Β. Δ/τος (κανονισμοῦ), οὗτινος δηλοῖ ὅτι ἔλαβε γνῶσιν ὁ συμβαλλόμενος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1973

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐσωτερικῶν
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀναπληρωτὴς Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΥΔΑΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 27/31.1.1973)

ΥΠΟΥΡΓ. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀριθ. 128/Φ. 23/3/4.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου, ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἐλευσῖνος».**

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 56/18.1.73)

Ἀριθ. Γ.Γ. 72288/7288 π.ἔ. 4.1.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Θεσσαλονίκης **«Περὶ μεταβιβάσεως οἰκοπέδων εἰς Κοινότητα Διαβατῶν Νομοῦ Θεσσαλονίκης».**

(Ἐφ. Κυβ, Τεῦχ. Β', φ. 72/22.1.73)

Ἀριθ. Γγ/47226/72/9.1.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Χαλκιδικῆς **«Περὶ μεταβιβάσεως διαθεσίμων οἰκοπέδων Συν/σμοῦ Ν. Καλλικρατείας Νομοῦ Χαλκιδικῆς εἰς τὴν ὁμώνυμον Κοινότητα».**

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 72/22.1.73)

Ἀριθ. 493/Φ.23/36/12.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου τοῦ Δήμου Κρωπίας - Ἀττικῆς».**

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 80/23.1.73)

Ἀριθ. 488/Φ.23/39/12.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου τῆς Κοινότητος Νέας Ἐρυθραίας - Ἀττικῆς».**

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 80/23.1.73)

Ἀριθ. 294/Φ.23/17/12.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου τοῦ Δήμου Πρεβέζης».**

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 80/23.1.73)

Ἀριθ. 492/Φ.23/37/12.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου τοῦ Δήμου Ὑμηττοῦ - Ἀττικῆς».**

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 80/23.1.73)

Ἀριθ. 490/Φ.23/30/12.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ὀχήματος τοῦ Δήμου Βύρωνος - Ἀττικῆς».**

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 80/23.1.73)

'Αριθ. Ε.Σ. 38306/29.12.72 'Απόφασις Νομάρχου Αἰτωλίας καὶ 'Ακαρνανίας

«Περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου 'Υδρεύσεως Κοινοτήτων Πετροχωρίου καὶ Θέρμου Ν. Αἰτωλοακαρνανίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 84/24.1.73)

'Αριθ. Ε.2/Α/2281/426/17.1.73 'Απόφασις Διοικητοῦ 'Υπηρεσίας Πολιτικῆς 'Αεροπορίας

«Περὶ ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας Κοινοτικοῦ 'Αεροδρομίου παρὰ τῇ θέσει «ΑΛΥΚΕΣ» τῆς Κοινότητος Τρυπητῆς, τῆς Νήσου Μήλου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 87/24.1.73)

'Αριθ. 441/Φ.23/27/12.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Σταμάτας Ν. 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 90/24.1.73)

'Αριθ. Ε.Σ. 305/13.1.73 'Απόφασις Νομάρχου "Αρτης

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου 'Αρταίων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 90/24.1.73)

'Αριθ. 35169/12.12.72 'Απόφασις Νομάρχου Δωδεκανήσου

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Καλυμνίων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 90/24.1.73)

'Αριθ. Δ.Ε. 34522/72/13.1.73 'Απόφασις Νομάρχου Δωδεκανήσου

«Περὶ ὑπαγωγῆς προσωπικοῦ Κοινότητος Μεσαναγροῦ Ν. Δωδεκανήσου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1140/1972».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 94/26.1.73)

'Αριθ. Δ.Ε. 34551/13.1.73 'Απόφασις Νομάρχου Δωδεκανήσου

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου 'Αστυπαλαίας Νομοῦ Δωδεκανήσου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 105/27.1.73)

'Αριθ. 604/17.1.73 'Απόφασις Νομάρχου Κορινθίας

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Κοινότητος Βραχατίου Νομοῦ Κορινθίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 105/27.1.73)

'Αριθ. 562/17.1.73 'Απόφασις Νομάρχου Φθιώτιδος

«Περὶ ἐγκρίσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ξυνιάδος Νομοῦ Φθιώτιδος».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 108/29.1.73)

Ἀριθ. Ε.Σ. 948/19.1.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Φλωρίνης
«Περὶ ἐπεκτάσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων ἐν τῷ Νομῷ Φλωρίνης».
(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 108/29.1.73)

Ἀριθ. 694/Φ.23/68/17.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης».
(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 110/29.1.73)

Ἀριθ. 692/Φ.23/70/17.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου τοῦ Δήμου Νάξου».
(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 110/29.1.73)

Ἀριθ. 638/Φ.23/57/17.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου τοῦ Δήμου Συκεῶν Νομοῦ Θεσσαλονίκης».
(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 110/29.1.73)

Ἀριθ. 732/Φ.23/66/17.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου τοῦ Δήμου Μεσσήνης Νομοῦ Μεσσηνίας».
(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 110/29.1.73)

Ἀριθ. 733/Φ. 23/67/17.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου τοῦ Δήμου Πύλου - Νομοῦ Μεσσηνίας».
(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 110/29.1.73)

Ἀριθ. 693/Φ.23/71/17.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου τοῦ Δήμου Λαμιέων Νομοῦ Φθιώτιδος».
(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 110/29.1.73)

Ἀριθ. 642/Φ.23/59/17.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου τοῦ Δήμου Καλαμάτας Νομοῦ Μεσσηνίας».
(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 110/29.1.73)

Ἀριθ. 731/Φ.23/65/17.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου τῆς Κοινότητος Χώρας Ν. Μεσσηνίας».
(Ἐφ. Κυβ, Τεῦχ. Β', φ. 110/29.1.73)

Ἀριθ. 953/Φ.23/105/22.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου Κοινότητος Νεμέας Ν. Κορινθίας».
(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 126/31.1.73)

'Αριθ. 793/Φ.23/102/22.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου Δήμου Σικυῶνος Ν. Κορινθίας».
('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 126/31.1.73)

'Αριθ. 879/Φ.23/109/23.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου Δήμου 'Αμφικλείας Ν. Φθιώτιδος».
('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 126/31.1.73)

'Αριθ. Οἰκ. 954/Φ.23/106/22.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου Κοινότητος Ξυλοκάστρου Νομοῦ Κορινθίας».
('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 126/31.1.73)

'Αριθ. 884/Φ.23/108/22.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου Κοινότητος 'Αγίας Τριάδος Ν. Θεσσαλονίκης».
('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 126/31.1.73)

'Αριθ. 1064/Φ.23/122/24.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου Κοινότητος 'Ασπροβάλτας Ν. Θεσσαλονίκης».
('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 126/31.1.73)

'Αριθ. 1206/Φ.23/151/24.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου Δήμου Δομοκοῦ Ν. Φθιώτιδος».
('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 126/31.1.73)

'Αριθ. 1106/Φ.23/138/24.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρυθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου Δήμου Χολαργοῦ Ν. 'Αττικῆς».
('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 126/31.1.73)

'Αριθ. 1105/Φ.23/139/24.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου Κοινότητος Παλλήνης Ν. 'Αττικῆς».
('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 126/31.1.73)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ Σελὶς

—«Συγκεντρωτικὸν – Ἀποκεντρωτικὸν σύστημα Διοικήσεως — Ὄργανα», ὑπὸ Παναγιώτου Γαλάνη, Πρωτοδίκου 3

—«Ὁ Τοπικὸς Προγραμματισμὸς καὶ αἱ ἐφαρμογαί του εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας», ὑπὸ Παναγιώτου Φαναριώτου, Καθηγητοῦ-βοηθοῦ Κ.Α.Τ.Ε. Λαρίσης, Μέλους τοῦ ἐν Λονδίνῳ Βασιλικοῦ Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως 7

Κεφάλ. Α'—Εἰσαγωγὴ 7

» Β'—Ἔννοια καὶ περιεχόμενον τοῦ Κοινοτικοῦ Προγραμματισμοῦ..... 9

» Γ'—Ὀργάνωσις τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας 13

» Δ'—Νομικὰ καὶ διοικητικὰ πλαίσια ἀσκήσεως τοῦ Προγραμματισμοῦ εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας 19

» Ε'— Προγραμματισμὸς ὑπὲρ τὸ τοπικὸν ἐπίπεδον 32

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ὑπομνήματα καὶ Ἔγγραφα τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. καὶ Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν 36

Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 1087/1973—Ε.Δ.Κ.Ε. 96/1973—Πρακτ. Ἀριθ. 79, Ἀπόφ. 9η/1973

Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 32/1973—Κοιν. Καρδιᾶς 9/Διεκπ. 7/1973—Ὑπ. Ἐσωτ. 4405/1973

» » » 91/1973—Πρακτ. Ἀριθ. 78, Ἀπόφ. 8η/1973—Ὑπ. Ἐσωτ. 7165/402/1973

» » » 1926/1972—Πρακτ. Ἀριθ. 1901, Ἀπόφ. 153η/1972

Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 600/41/1973

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ – ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

—Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 45

Ἀριθ. ἀποφάσεως : 3090/1972
» » 3091/1972
» » 3092/1972
» » 3100/1972
» » 3151/1972
» » 3152/1972
» » 3216/1972
» » 3218/1972
» » 3224/1972
» » 3225/1972
» » 3383/1972
» » 3465/1972

—Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου 61
Ἀριθ. ἀποφ. 401/1972

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

—Ἀποφάσεις – Ἐγκύκλιοι κλπ. Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν 64
Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 2385/Γ.Δ. 2/1973
» » » » 1635/Ἐγκ.Κ.Δ. 3/1973
» » » » 2312/229/Γ.Δ. 3/1973
» » » » 110512/Γ.Δ. 4/1973
» » » » 5873/Ἐγκ. Κ.Δ. 4/1973 — Ἀπόφ. 101197/8643/1972

—Πίναξ Ἐγκυκλίων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἐκδοθεισῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 1973 78

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ – ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

—Νομοθετικὰ Διατάγματα 79
Ν.Δ. 1337/1973 «Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 321/1969 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ» καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» 79

—Βασ. Διατάγματα 81
Β.Δ. 84/1973 καὶ 99/1973 (περιλήψεις) ...
Β.Δ. 95/1973 «Περὶ κανονισμοῦ διεξαγωγῆς διαγωνισμῶν, πληρώσεως κενῶν θέσεων ὑπαλλήλων δήμων, κοινοτήτων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων καὶ καθορισμοῦ ἐξεταστέας ὕλης» 81
Β.Δ. 96/1973 «Περὶ κανονισμοῦ ἐργασίας τῶν ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, πάσης φύσεως προσωπικοῦ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» 93

—Ὑπουργικαὶ Ἀποφάσεις καὶ Ἐγκρίσεις (περιλήψεις) 99

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Ε' — ΤΕΥΧΟΣ Β' — ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1973

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**

Ἀντιπρόεδροι: **Α'**, Δήμαρχος Πειραιῶς κ. **Ἀριστείδης Σκυλίτσης.**
Β', Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. **Ἀριστείδης Πετράκης.**

Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**

Ἔφορος: Δήμαρχος Λαρίσης κ. **Ἀθανάσιος Μεσσήνης.**

Σύμβουλοι: Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης,** καὶ Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου,** καὶ Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους - Ἀρκαδίας κ. **Ἀναστ. Ροζολῆς,** καὶ Δολιανῶν - Ἰωαννίνων κ. **Κ. Νταφόπουλος.**

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**
Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Μέλη: Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης** καὶ Δήμαρχος Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.**

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Χρ. Εὐαγγελᾶτος καὶ **Δημ. Μπλέτσας.**

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἀθανάσιος Κάτσος, Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΛ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 3214826

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Αριθ. Πρωτ. 1903α

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος, τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1972

'Εν 'Αθήναις σήμερον τὴν 15ην Δεκεμβρίου 1972, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 13ην συνῆλθεν ἡ 'Εκτελεστικὴ 'Επιτροπὴ τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος, κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου αὐτῆς Δημάρχου 'Αθηναίων κ. Δημητρίου Ρίτσου, καθ' ἣν παρόντων τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς 'Ενώσεως Προέδρου Κοινότητος Πεντέλης κ. Πάνου 'Ιατρίδου καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς Δημάρχων Θεσσαλονίκης κ. Χρήστου Φλωρίδου καὶ Καβάλας κ. Εὐαγγέλου Εὐαγγελίου καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις:

.....

'Απόφασις 156η

«Περὶ καταρτίσεως σχεδίου Προϋπολογισμοῦ τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973».

'Η 'Εκτελεστικὴ 'Επιτροπὴ τῆς 'Ενώσεως λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως καὶ τῆς Λογιστικῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς ὑποβληθὲν σχέδιον τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς 'Ενώσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973, τὴν ἀναλυτικὴν ἔκθεσιν τῶν προτεινομένων κονδυλίων εἰς τὸ σκέλος τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων, τὰ ὑποβληθέντα διαχειριστικὰ στοιχεῖα τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ὅπερ διεξάγει τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν τῆς 'Ενώσεως καὶ ἰδοῦσα τὰ βασίμως προβλεπόμενα ὡς εἰσπράξιμα ἔσοδα καὶ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας καὶ ὑποχρεώσεις τῆς 'Ενώσεως καθ' ὅλον τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1973 καὶ σκεφθεῖσα,

'Αποφαίνεται ὁμοφώνως

Καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973 ὡς ἀκολούθως, καὶ ἐξουσιοδοτεῖ τὸν κ. Πρόεδρον, ἵνα ὑποβάλῃ τοῦτον εἰς τὸ συνερχόμενον αὔριον Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς 'Ενώσεως πρὸς ψήφισιν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 477/68 πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸν ὑποβολὴν

τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποφάσεως αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν, συμφώνως τῇ προμνησθείσῃ διατάξει τοῦ Α.Ν. 477/68.

.....

Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Γεν. Γραμματεὺς	Τὰ Μέλη
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ	ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ	ΧΡ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων	Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης	Δήμαρχος Θεσ/νίκης
		ΕΥΑΓ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
		Δήμαρχος Καβάλας

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Δεκεμβρίου 1972

«Εἰσηγητικὴ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973».

Πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως
τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «Περὶ συστάσεως Ἑνώσεων Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος» καὶ τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Οἰκονομικῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἑνώσεως, ὁ Προϋπολογισμὸς τῆς Ἑνώσεως συντάσσεται ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου οἰκονομικοῦ ἔτους ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλεται δὲ εἶτα εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὑποχρεούμενον νὰ ψηφίσῃ τοῦτον ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ τελευταίου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους μηνός. Μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τούτου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἰσχύει ὁ τοῦ προηγουμένου ἔτους προϋπολογισμὸς ἐπὶ τρίμηνον.

Συμφώνως ταῖς διατάξεσι ταύταις καὶ μολονότι ἡ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας σύνταξις τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τρόπον πλήρη καὶ ἀσφαλῆ δὲν καθίσταται δυνατὴ ἐφ' ὅσον ἐλλείπουσι τὰ δεδομένα ὁλοκλήρου τῆς προηγουμένης χρήσεως, δεδομένου ὅτι συντάσσεται πρὸ τῆς λήξεως τοῦ τρέχοντος οἰκον. ἔτους, προέβημεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἑνώσεως τοῦ οἰκον. ἔτους 1973 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι σήμερον ἀποτελεσμάτων τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1972, τοῦ ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 477/1968 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 91590/15.11.71 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καθορισθέντος ποσοστοῦ τῆς ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως εἰσφορᾶς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Α.Ν. δημιουργηθεισῶν ἀναγκῶν καὶ ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ τῆς μέχρι σήμερον κτηθείσης πείρας. Τὸν προϋπολογισμὸν τοῦτον ὑποβάλλομεν Ὑμῖν ὧδε καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως προβῆτε εἰς τὴν ψήφισιν τούτου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 477/1968, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ πρόσθετα στοιχεῖα, ἅτινα παρέχομεν ἐν τῇ ἀναλύσει ἑκάστου Κεφαλαίου καὶ ἄρθρου τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτοῦ.

Ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω συνταχθεὶς Προϋπολογισμὸς ἔχει ἐν ἀνακεφαλαιώσει ὡς ἑξῆς :

ΕΣΟΔΑ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Ι

ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ

	Δραχμαὶ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Εἰσφοραὶ	8.505.000
» Β'. Εἰσφοραὶ ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων	700.001

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙ

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. Διάφορα ἔκτακτα ἔσοδα	57.377

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Λογαριασμὸς τάξεως	235.500

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙV

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. Χρηματικὸν ὑπόλοιπον 31.12.1972	7.000.000
Σύνολον ἐσόδων	16.497.878

ΕΞΟΔΑ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Ι

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Δαπάναι διοικήσεως	202.000
» Β'. » προσωπικοῦ	1.363.000
» Γ'. Ἐργοδοτικαὶ εἰσφοραὶ δι' ἀσφάλισιν προσωπικοῦ	358.600
» Δ'. Δαπάναι λειτουργίας γραφείων	656.902
» Ε'. » Πανελληνίων καὶ Διεθνῶν Συνεδρίων	1.247.000
» ΣΤ'. » ἐκδόσεως «ΕΤΑ» καὶ ἔξοδα ἀποστολῆς	805.002

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. Ἔκτακτοι δαπάναι	1.650.000

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. Δαπάναι ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων	160.000

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙV

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. Λογαριασμὸς τάξεως	235.500
Σύνολον ἐξόδων	6.678.004

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ V

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'. Ἄρθρον 1. Ἀποθ. διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδιοκτήτου στέγης	5.000.000
2. Ἀποθεματικὸν	4.819.874
Σύνολον	16.499.878

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΕΣΟΔΩΝ

Τὰ προβλεπόμενα ἔσοδα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973 ἀνέρχονται εἰς δραχ. 16.497.878 καὶ διαιροῦνται εἰς τέσσαρας κατηγορίας, περιλαμβανούσας πέντε Κεφάλαια, ἀναλυόμενα ὡς ἀκολούθως :

Α'. ΕΣΟΔΑ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Ι

ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Ἄρθρον 1

Ἐτησία ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ Δήμων καὶ Κοινοτήτων

Ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 477/68, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 91590/15.11.71 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν προβλέπονται οἱ πόροι τῆς Ἑνώσεως, προέρχονται δὲ οὗτοι ἐξ ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἴσων πρὸς τὸ 0,30 ο/ο τῶν τακτικῶν ἐσόδων τούτων ἑκάστου προηγουμένου ἔτους, ἐξαιρουμένων τῶν Κοινοτήτων προϋπολογισμῶν κάτω τῶν 100.000 δραχμῶν. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη προϋπελογίσθη διὰ τὸ ἔτος 1973 εἰς δραχ. 8.500.000.

Ἄρθρον 2

Ἐκ τῆς πηγῆς ταύτης προϋπελογίσθη ἔσοδον ἐκ δραχ. 5.000, ὅπερ προσδοκᾶται νὰ εἰσπραχθῇ ἐκ συνδρομῶν ἰδιωτῶν εἰς τὸ περιοδικὸν τῆς Ἑνώσεως «Ἐπιθεώρησις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» καὶ ἐκ πωλήσεως διαφόρων ἐκδόσεων τῆς Ἑνώσεως, ὡς τευχῶν συστάσεως καὶ ἐξελίξεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων κ.λπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἄρθρον 1

Ὀφειλόμεναι ὑποχρεωτικαὶ εἰσφοραὶ ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων

Τὸ κονδύλιον τοῦ ἄρθρου τούτου προϋπελογίσθη εἰς δραχ. 700.000 κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1973, θεωρεῖται δὲ πραγματοποιήσιμος ἡ πρόβλεψις αὕτη, βάσει τῶν μέχρι τοῦδε δεδομένων.

Ἄρθρον 2

Ὀφειλόμεται συνδρομαὶ ἐκ διαφόρων ἐκδόσεων τῆς Ἑνώσεως

Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ προβλέπεται ἡ εἴσπραξις ἐνδεικτικῶς δραχ. 1 ἐκ καθυστερουμένων συνδρομῶν ἰδιωτῶν εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐπιθεώρησις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» καὶ διαφόρους ἐκδόσεις τῆς Ἑνώσεως.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙ

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Τὸ ἔσοδον τοῦ Κεφαλαίου τούτου προϋπελογίσθη εἰς δραχ. 57.377 προέρχεται δὲ ἐκ τῶν ἑξῆς κατ' ἄρθρον πηγῶν:

Ἄρθρον 1

Ἐκ τόκων καταθέσεων προϋπελογίσθησαν δραχ. 25.000, δεδομένου ὅτι αἱ καταθέσεις τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ηὐξήθησαν σημαντικῶς.

Ἄρθον 2

Ἐκ δωρεῶν καὶ εἰσφορῶν ἐνδεικτικῶς προϋπελογίσθησαν δραχ. 1.

Ἄρθρον 3

Ἐξ ὑπομισθώσεως ἑνὸς Γραφείου τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸν Δικηγόρον Στ. Σπετσάκην ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δραχ. 2.698 (πλὴν τῶν κοινοχρήστων), ἀποδίδοντος ἐτησίως δραχ. 32.376 ὡς ἀνεγράφη ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΑΞΕΩΣ

Ἄρθρον 1

Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου ἔσοδα προϋπελογίσθησαν διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1973 εἰς δραχ. 10.000, προέρχονται δὲ ταῦτα ἐκ τῆς ἀποδόσεως τῆς παγίας προκαταβολῆς, ἥτις θὰ κατατεθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑνώσεως τὴν 32.12.1972.

Ἄρθρον 2

Ἐδ. α', τὸ ἔσοδον τοῦτο ἐκ δραχ. 65.000 προέρχεται ἐκ τῶν κρατήσεων ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου προσωπικοῦ διὰ φόρον εἰσοδήματος καὶ τέλη χαρτοσήμου, συμφώνως ταῖς κειμέναις σχετικαῖς διατάξεσι.

Ἐδ. β', γ', δ', καὶ ε', ὑπὸ τὰ ἐδάφια ταῦτα προϋπελογίσθη ἔσοδον ἐκ δραχ. 160.500, προέρχεται δὲ τοῦτο ἐκ τῶν ἐνεργουμένων κρατήσεων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου προσωπικοῦ τῆς Ἑνώσεως δι' εἰσφορὰν τούτου ὑπὲρ τοῦ Ι.Κ.Α., Ἐργατικῆς Ἑστίας, Κ.Α.Δ.Κ.Υ., Τ.Α.Δ.Κ.Υ. καὶ λοιπῶν ἀσφαλιστικῶν Ταμείων.

Ἡ πρόβλεψις αὕτη εἶναι βάσιμος, ἰσόποσον δὲ ταύτης ἀποδίδεται εἰς τὰ οἰκεῖα Ταμεῖα εἰς βάρος τῶν ἀντιστοίχων πιστώσεων τοῦ Κεφαλαίου Θ' ἄρθρον 2.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ IV

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΧΡΗΜΑΤΙΚΟΝ ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ

Ἄρθρον 1

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἑνώσεως τὴν 31.12.72 θ' ἀνέλθῃ περίπου εἰς δραχ. 7.000.000, ἀφ' οὗ κατὰ τὴν 30.11.72 ὑπάρχει ὑπόλοιπον ἐκ δραχ. 7.777.333 καθυστερεῖται δὲ ἡ ἀπόδοσις ἐνίων εἰσφορῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἥτις θὰ συντελεσθῇ μέχρι τέλους τῆς χρήσεως.

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΕΞΟΔΩΝ

Τὸ σκέλος τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973 διαιρεῖται εἰς τέσσαρας κατηγορίας, περιλαμβανούσας τὰ ὑπὸ στοιχεῖα Α' – Ι' Κεφάλαια ἐξ ὧν :

—τὸ Α' περιλαμβάνει τὰς δαπάνας διοικήσεως
—τὸ Β' » » ἀποδοχὰς προσωπικοῦ
—τὸ Γ' » » τὰς ἐργοδοτικὰς εἰσφορὰς δι' ἀσφάλισιν προσωπικοῦ
—τὸ Δ' » » δαπάνας λειτουργίας Γραφείων
—τὸ Ε' » » δαπάνας Πανελληνίων καὶ Διεθνῶν Συνεδρίων
—τὸ ΣΤ' » » δαπάνας ἐκδόσεως περιοδικοῦ τῆς Ἑνώσεως «ΕΤΑ»
—τὸ Ζ' » » ἐκτάκτους δαπάνας
—τὸ Η' » » δαπάνας ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων
—τὸ Θ' » » τοὺς λογαριασμοὺς τάξεως
—τὸ Ι' » » τὸ ἀποθεματικὸν

Ἀναλυτικῶς τὰ ἔξοδα τοῦ ὑπ' ὄψιν οἰκονομικοῦ ἔτους ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως :

Β'. ΕΞΟΔΑ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ I

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ἄρθρον 1

Δι' ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσιν τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων, τοῦ Γεν. Γραμματέως καὶ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως προβλέπονται δραχ. 120.000 ὡς καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1972. Τὰ μὲν ὁδοιπορικὰ ἔξοδα ἐκκαθαρίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποδείξεων τῶν ἀεροπορικῶν, σιδηροδρομικῶν, ἀτμοπλοϊκῶν καὶ λεωφορειακῶν ἑταιρειῶν, ἡ δὲ ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις καθορίζεται ἀναλόγως τῶν ἡμερῶν ταξιδίου καὶ παραμονῆς ἐν Ἀθήναις τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως πρὸς δραχ. 400 καθ' ἑκάστην

ἡμέραν, ὡς καθωρίσθη αὕτη δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 2

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀνεγράφη πίστωσις ἐκ δραχ. 2.000 πρὸς ἀντιμετώπισιν διαφόρων μικροεξόδων κατὰ τὰς συνόδους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ κατὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος.

Ἄρθρον 3

Ἡ ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο πίστωσις ἐκ δραχ. 80.000 ὡς καὶ κατὰ τὸ 1972 ἀφορᾷ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ τὴν ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, δεδομένου ὅτι ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ συνέρχηται συμφώνως τῷ Κανονισμῷ ἅπαξ τοῦ μηνὸς καὶ ἐπὶ 2–3 ἡμέρας, ἀποτελεῖται δὲ ἐκ 4 μελῶν μετὰ τοῦ Προέδρου, ἡ δὲ ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις ἑκάστου μέλους ἐκ τῆς Ἐπαρχίας καθωρίσθη εἰς δραχ. 400 καὶ εἰς δραχ. 100 διὰ τὰ ἐν τῇ τέως Διοικήσει Πρωτευούσης μέλη. Ἡ ἀνωτέρω πίστωσις ἐκ δραχ. 80.000 θεωρεῖται ἐπαρκὴς πρὸς κάλυψιν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ τῆς ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΑΠΟΔΟΧΑΙ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ἄρθρον 1

Ἀποδοχαὶ προσωπικοῦ:

Ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ συγκεντροῦνται αἱ δαπάναι μισθοδοσίας τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑνώσεως, ὡς ἐμφαίνονται αὗται ἀναλυτικῶς ἐν τῇ προσηρτημένῃ καταστάσει τῶν ἀποδοχῶν τούτου. Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ προσωπικοῦ ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰς τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων τοιαύτας, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 παρ. 3 τοῦ Α.Ν. 477/68, ἤτοι ἀπατελοῦνται ἐκ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν συμπαραμαρτούντων ἐπιδομάτων πολυετοῦς ὑπηρεσίας, εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ μισθῷ, καὶ τῶν προσωρινῶν ἐπιδομάτων (ἐξόδων κινήσεως καὶ ἐπιδόματος ὑπερωριακῆς ἐργασίας).

Ἡ πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένη πίστωσις καθωρίσθη εἰς δραχ. 1.150.000 ἤτοι ἀνωτέρα τῆς τοῦ ἔτους 1972 κατὰ 170.000 πρὸς κάλυψιν τῆς δοθησομένης αὐξήσεως, ὡς καὶ τῶν διαφόρων ἐπιδομάτων τριετιῶν, πολυετιῶν κ.τ.λ.).

Ἄρθρον 2

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀνεγράφη πίστωσις ἐκ δραχ. 170.000 ἀφορῶσα τὸ εἰς τακτικὸν προσωπικὸν καταβαλλόμενον ἐπίδομα (δῶρον) ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα ὡς καὶ τὸ ἐπίδομα ἀδείας. Ἡ πίστωσις αὕτη εἶναι ἀνωτέρα κατὰ 30.000 τῆς τοῦ ἔτους 1972, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς δοθησομένης αὐξήσεως ἐπιδομάτων κ.λπ.

Ἄρθρον 3

Δι' ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑνώσεως προβλέπεται πίστωσις ἐκ δραχ. 30.000 ὡς καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1972.

Ἄρθρον 4

Δι' ἔξοδα κινήσεως κλητῆρος δι' ἐπίδοσιν ἀλληλογραφίας ἢ διὰ μεταφορὰν ὕλης τοῦ περιοδικοῦ «Ἐπιθεώρησις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» εἰς τὸ τυπογραφεῖον καθωρίσθη πίστωσις ἐκ δραχ. 1000 ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Ἄρθρον 5

Ἀποζημίωσις τοῦ ἀσκοῦντος τὸν ἔλεγχον ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν δραχ. 12.000

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'
ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΔΙ' ΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ἄρθρον 1

Ἡ ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ τῆς Ἑνώσεως ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων (ΤΑΔΚΥ) ἐκ 2 ο/ο ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθέντων τακτικῶν ἐσόδων αὐτῆς τοῦ ἔτους 1971 καθωρίσθη εἰς δραχ. 106.100.

Ἄρθρον 2

Ἡ ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ τῆς Ἑνώσεως ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων (ΚΑΔΚΥ) καθωρίσθη εἰς δραχ. 130.000, ὑπολογισθεῖσα ἐκ δραχ. 12,5% ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ Α.Ν. 477/68, δι' οὗ ἐπεξετάθησαν αἱ διατάξεις περὶ ΚΑΔΚΥ καὶ εἰς τοὺς τακτικοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος, Ἡ πίστωσις αὕτη εἶναι ἀνωτέρα κατὰ 30.000, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ηὐξημένης εἰσφορᾶς, λόγῳ τῶν δοθησομένων αὐξήσεων.

Ἄρθρον 3

Ἡ ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ εἰσφορὰ τῆς Ἑνώσεως καθωρίσθη εἰς δραχ. 120.000 ὡς ἐνεκρίθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1972.

Ἄρθρον 4

Ἡ εἰσφορὰ τῆς Ἑνώσεως ὑπὲρ τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας καθωρίσθη εἰς δραχ. 2.500 κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1875/42 καὶ τῆς πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου 324/66 καθ' ἃς ἡ Ἕνωσις ὡς ἐργοδότις ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν εἰσφορᾶς ὑπὲρ τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΕΞΟΔΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Ἄρθρον 1

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο προβλέπεται πίστωσις δραχ. 300.000 διὰ μίσθωμα τῶν γραφείων τῆς Ἑνώσεως.

Ἡ μίσθωσις τῶν γραφείων τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος λήγει τὴν 31.12.72 καὶ πρόκειται νὰ ὑπογραφῇ νέον μισθωτήριον μεταξὺ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν κληρονόμων Σ. Ἀλεξανδρῆ, οἵτινες ἐζήτησαν αὔξησιν δραχ. 5.000 μηνιαίως, δεδομένου ὅτι οὐδεμία αὔξησις τοῦ ἐνοικίου τῶν Γραφείων τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἐγένετο ἀπὸ τοῦ 1963.

Τὸ ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως καταβαλλόμενον μίσθωμα οὐσιαστικῶς εἶναι μικρότερον κατὰ δραχ. 2.698, αἵτινες ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ Κεφ. Γ' ἄρθρ. 3 τοῦ σκέλους τῶν ἐσόδων τοῦ παρόντος προϋπολογισμοῦ καταβάλλονται παρὰ τοῦ ὑπομισθωτοῦ ἑνὸς γραφείου τῆς Ἑνώσεως Στυλ. Σπετσάκη καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὸ μίσθωμα τῶν ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως κατεχομένων γραφείων εἶναι μειωμένον κατὰ 2.698 δραχ. μηνιαίως.

Ἄρθρον 2

Ἡ ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο πίστωσις ἐκ δραχ. 42.000 προορίζεται διὰ τὴν καταβολὴν κατὰ μῆνα τῶν ἐξόδων κοινοχρήστων χώρων ἐπὶ τῇ βάσει ἀποδείξεως ὑποβαλλομένης μετὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου μηνὸς ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ τῆς πολυκατοικίας, ἔνθα τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως καὶ μετὰ τὴν προηγουμένην ἐκκαθάρισιν τούτων ὑπὸ τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρον 3

Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς δαπάνης τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ τοῦ δημοτικοῦ τέλους καθαριότητος τῶν γραφείων τῆς Ἑνώσεως προεβλέφθη ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο πίστωσις ἐκ δραχ. 15.000 ὡς καὶ τὸ 1972.

Ἄρθρον 4

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου πίστωσις ἐκ δραχ. 45.000 προορίζεται διὰ πληρωμὴν τοῦ ὡρομισθίου τῆς καθαριστρίας τῆς Ἑνώσεως, δι' ἣν προβλέπει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 477/68 καὶ ἥτις προσελήφθη ὡς ὡρομισθία ἐπὶ πεντάωρον, κατὰ τὰ ἐπὶ δημοσίων καθαριστριῶν ἰσχύοντα πρὸς δραχ. 19,40 καθ' ὥραν συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 221819/4535/28.12.71 ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 5

Διὰ τῆς ἐκ δρχ. 2.000 πιστώσεως τοῦ ἄρθρου τούτου θὰ διευκολυνθῇ ἡ προμήθεια διαφόρων εἰδῶν ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος τῶν γραφείων τῆς Ἑνώσεως, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε συνέβαινε.

Ἄρθρον 6

Εἰς βάρος τῆς ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀναγραφείσης πιστώσεως ἐκ δραχ. 100.000 ἐκδίδονται τὰ οἰκεῖα χρηματικὰ ἐντάλματα πληρωμῆς τῶν τηλεφωνικῶν τελῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἑκάστοτε στελλομένων λογαριασμῶν τοῦ ΟΤΕ ὅστις προβαίνει εἰς τὴν εἴσπραξιν τούτων ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Τὰ τελεφωνικὰ τέλη προέρχονται ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 3215313, 3215272, 32146117, καὶ 3214826 τηλεφωνικῶν συσκευῶν, αἵτινες χρησιμοποιοῦνται, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἑνώσεως καὶ τῶν καθ' ἑκάστην προσερχομένων εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων καὶ ὑπαλλήλων αὐτῶν ὡς καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6/14.9.71 ἐγκυκλίου αὐτῆς ἡ Ἕνωσις συνέστησεν εἰς ὅλους τοὺς Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 7

Εἰς βάρος τῆς ἐκ δραχ. 4.000 πιστώσεως τοῦ ἄρθρου τούτου ἥτις εἶναι ἰσόποσος πρὸς τὴν τοῦ 1971 ἐκδίδονται τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα πληρωμῆς τῶν τηλεγραφικῶν τελῶν, ἅτινα καταβάλλονται ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεως, ἐν ᾗ ἀναγράφονται τὰ ἑκάστοτε ἀποστελλόμενα τηλεγραφήματα τῆς Ἑνώσεως, συνοδευομένης ὑπὸ τῶν σχετικῶν ἀποδείξεων τοῦ ΟΤΕ καὶ τῶν ἀντιγράφων τῶν τηλεγραφημάτων τούτων.

Ἄρθρον 8

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο προβλέπεται πίστωσις ἐκ δραχ. 12.000 εἰς βάρος τῆς ὁποίας θὰ ἐκδίδωνται τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα πληρωμῆς τῶν ἑκάστοτε προμηθευομένων βιβλίων πρὸς πλουτισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑνώσεως καὶ βιβλιοδεσίαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 9

Ἡ ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο προβλεπομένη πίστωσις ἐκ δραχ. 6.000 εἶναι ἀνωτέρα κατὰ 1.000 δραχ. πρὸς τὴν τοῦ 1972, προορίζεται δὲ διὰ τὴν πληρωμὴν ἐξ αὐτῆς διαφόρων μικρῶν ἐξόδων ὁριζομένων ἑκάστοτε κατὰ τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ εἰσηγήσει τῆς Δ/νσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 10

Ἡ πίστωσις τοῦ ἄρθρου τούτου ὡρίσθη εἰς δρχ. 50.000 εἰς βάρος δὲ ταύτης θέλουσιν ἐκδοθῆ ἐντάλματα πληρωμῆς ἀξίας ἐπίπλων καὶ σκευῶν, τῶν δαπανῶν ἐπισκευῆς καὶ καθαρισμοῦ τῶν μηχανῶν καὶ πολυγράφου ὡς καὶ τῆς ἀγορᾶς ἐξαρτημάτων τούτων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμολογίων τῶν ἐνεργούντων ταύτας ἑταιρειῶν. Ἡ πίστωσις αὕτη εἶναι ἴση τῆς τοῦ ἔτους 1972.

Ἄρθρον 11

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀνεγράφη πίστωσις ἐκ δραχ. 17.000 διὰ τὴν πληρωμὴν ἐκ ταύτης τῆς ἀξίας τῆς ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως προμηθευομένης γραφικῆς

ὕλης καὶ διαφόρων ἐντύπων. Ταῦτα προμηθεύονται ὑπὸ προμηθευτῶν ἀναδεικνυομένων κατόπιν διαγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν ὁμοειδῶν καταστημάτων τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποτελέσματος διεξαγομένης δημοπρασίας διὰ τὴν προμήθειαν γραφικῆς ὕλης. Ἡ πίστωσις αὕτη εἶναι καὶ ἀνωτέρα κατὰ 2.000 τῆς τοῦ 1972, δεδομένης τῆς γενικῆς ἀνατιμήσεως τῶν εἰδῶν γραφικῆς ὕλης.

Ἄρθρον 12

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀνεγράφη πίστωσις ἐκ δραχ. 3.000 ἴση πρὸς τὴν τοῦ προηγουμένου ἔτους πρὸς πληρωμὴν διαφόρων δικαστικῶν τελῶν.

Ἄρθρον 13

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀνεγράφη πίστωσις ἐκ δραχ. 10.000, ἴση πρὸς τὴν τοῦ 1972 πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐνδεχομένης δικηγορικῆς ἀμοιβῆς εἰς τὸν ἄμισθον Νομικὸν Σύμβουλον τῆς Ἑνώσεως, ὁσάκις ἤθελε χρησιμοποιηθῇ εἰς δικαστικὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑνώσεως καὶ κατὰ περίπτωσιν.

Ἄρθρον 14

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐνεγράφη πίστωσις ἐκ δραχ. 18.000 ἤτοι ἀνωτέρα κατὰ 3.000 δραχ. τοῦ προηγουμένου ἔτους, δεδομένου ὅτι ηὐξήθησαν αἱ ἐτήσιαι συνδρομαὶ τῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν.

Ἄρθρον 15

Εἰς βάρος τῆς ἐκ δραχ. 500 πιστώσεως τούτου θέλει πληρωθῇ ἡ συνδρομὴ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἧς ἡ Ἕνωσις προμηθεύεται τὰ ὑπὸ στοιχεῖα Α' καὶ Β' τεύχη. Κατόπιν ἐνεργειῶν τῆς Ἑνώσεως τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἐνέκρινε, ἵνα ἡ συνδρομὴ τῆς Ἑνώσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἴση πρὸς τὴν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοιαύτην ἤτοι εἰς τὸ ἥμισυ τῆς διὰ τοὺς ἰδιώτας, ὡς ὥρισε καὶ ὁ Α.Ν. 477/68.

Ἄρθρον 16

Ἡ πίστωσις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐκ δραχ. 2.400 προορίζεται διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ γραφεῖον ἀποκομμάτων «ΕΡΜΗΣ» ἅτινα προμηθεύεται καθ' ἑκάστην ἡ Ἕνωσις πρὸς ἐνημέρωσιν αὐτῆς ἐπὶ τῶν δημοσιευμάτων εἰς τὸν ἡμερήσιον Ἀθηναϊκὸν καὶ Ἐπαρχιακὸν Τύπον περὶ τὰ θέματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἡ συνδρομὴ αὕτη ἀνέρχεται εἰς δραχ. 200 μηνιαίως ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 17

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο προβλέπεται πίστωσις ἐκ δραχ. 30.000, ἤτοι ἀνωτέρα κατὰ 20.000 τῆς τοῦ προηγουμένου ἔτους, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξόδων δημοσιεύσεως διαφόρων ἀνακοινώσεων καὶ λοιπῶν εἰδήσεων τῆς Ἑνώσεως διὰ τῶν Ἀθηναϊκῶν καὶ περιοδικῶν ἐφημερίδων, ὡς καὶ τὰς διὰ τοῦ Τύπου δημοσιεύσεις διὰ τὴν ἐξεύρεσιν καὶ ἀγορὰν ἰδιοκτήτου στέγης τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως πρὸς σχετικὸν ἔγγραφον τοῦ ὑμετέρου Ὑπουργείου.

Ἡ πίστωσις αὕτη εἶναι ἀπαραίτητος ὡς διεπιστώθη κατὰ τὰ προηγούμενα οἰκονομικὰ ἔτη, καθ' ὅσον ὑπάρχουν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν κυρίως, δὲν προβαίνουν εἰς τὴν δημοσίευσιν σημαντικοῦ περιεχομένου ἀνακοινώσεων τῆς Ἑνώσεως ἄνευ καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως αὐτῶν βάσει τοῦ ἰσχύοντος τιμολογίου.

Ἄρθρον 18

Ἐνδεικτικῶς ἀνεγράφη μία δραχμὴ ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἵνα εἰς ἣν περίπτωσιν ἤθελε ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἀποζημίωσις τῆς διὰ προσφερθεῖσαν ὑπηρεσίαν ὑπὸ δημοσιογράφων τινῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὑφίσταται σχετικὸν πρὸς τοῦτο ἄρθρον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρον 19

Ἐνδεικτικῶς ἀνεγράφη πίστωσις ἐκ 1 δραχμῆς κατόπιν τῆς χορηγηθείσης ταχυδρομικῆς ἀτελείας καὶ εἰς τὴν Ἕνωσιν δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 703/1970.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΕΞΟΔΑ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ

Ἄρθρον 1

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀνεγράφη πίστωσις ἐκ δραχ. 800.000 ὡς καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1972 πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξόδων ὀργανώσεως καὶ διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ συγκληθησομένου ἐντὸς τοῦ ἔτους 1973 Πενελληνίου Συνεδρίου τῶν ἐκπροσώπων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Χώρας, συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 477/68 Α.Ν. «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος». Ἡ πίστωσις αὕτη θεωρεῖται ἀναγκαία, καθ' ὅσον κατόπιν τῆς καταργήσεως τῶν κατὰ νομοὺς Τοπικῶν Ἑνώσεων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἡ Ἕνωσις θὰ κληθῇ νὰ ὑποστῇ μείζονας ἢ ἄλλοτε δαπάνας πρὸς ἀντιμετώπισιν ὡρισμένων ἐξόδων ὀργανώσεως γευμάτων, ἠχογραφήσεως ἐργασιῶν κ.λπ. τοῦ Συνεδρίου, τῆς ὑπερωριακῆς ἀποζημιώσεως τῶν πρὸς τοῦτο ἀσχοληθησομένων ὑπολλήλων ὡς καὶ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ τῆς ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεως τῶν συνέδρων διὰ 3 ἡμέρας παραμονῆς ἐν τῇ πόλει ἐν ᾗ θέλει συνέλθει τὸ Συνέδριον, ὡς ἐγένετο κατὰ τὸ ἐν Ἀλεξανδρουπόλει συνελθὸν Συνέδριον τοῦ ἔτους 1972.

Ἄρθρον 2

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀνεγράφη πίστωσις δραχ. 300.000 ὡς τοῦ ἔτους 1972 εἰς βάρος τῆς ὁποίας θέλουσιν ἐκδοθῇ ἐντάλματα πληρωμῆς ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ τῆς ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεως τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκον. ἔτους 1973 ἀποσταλησομένων εἰς Διεθνῆ Συνέδρια τοῦ Προέδρου κ.λπ. ἄλλων μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν τῶν προσκλήσεων τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως τῶν Πόλεων καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τῆς ὁποίας ἡ Ἕνωσις τυγχάνει τακτικὸν μέλος ἀπὸ τῆς

συστάσεώς της. Καὶ τοῦτο διότι ἀπεφασίσθη κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἵνα τηρηθῇ ἡ συνεχὴς ἐπαφὴ τῆς Ἑνώσεως μὲ τὰς Διεθνεῖς Ὀργανώσεις. Ἄλλωστε ἡ ἀποστολὴ ἀντιπροσωπείας εἰς αὐτὰς καὶ ἡ ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις ταύτης ἐγκρίνονται προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 3

Ἡ ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο προβλεπομένη πίστωσις ἐκ δραχ. 62.000 ἀφορᾷ τὴν συνδρομὴν τῆς Ἑνώσεως μόνον εἰς τὴν Διεθνῆ Ἕνωσιν τῶν Πόλεων καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἥτις ἑδρεύει ἐν Χάγῃ, τῆς συνδρομῆς ταύτης ὁρισθείσης εἰς δραχ. 62.000, ὡς καὶ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος 1972.

Ἄρθρον 4

Ἡ πίστωσις αὕτη ἐκ δραχ. 85.000 θέλει χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν πρόσληψιν γλωσσομαθοῦς ὑπαλλήλου τοῦ Τμήματος Διεθνῶν καὶ Δημοσίων σχέσεων τῆς Ἑνώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ «ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ»

Ἄρθρον 1

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀνεγράφη πίστωσις ἐκ δραχ. 450.000 ἥτοι ἴση τῆς τοῦ ἔτους 1972 εἰς βάρος τῆς ὁποίας θέλουσι πληρωθῆ τὰ ἔξοδα στοιχειοθεσίας, βιβλιοδεσίας, ἐκτυπώσεως καὶ ἐξόδων ἀποστολῆς τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἑνώσεως «Ἐπιθεώρησις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» οὗ ὁ τίτλος, δυνάμει τοῦ Α.Ν. 477/68 ἐξεχωρήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν Ἕνωσιν καὶ ἧς ἡ ἔκδοσις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν Ἕνωσιν. Διὰ τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἐπιτυγχάνεται καὶ ἄμεσος κατὰ μῆνα ἐπικοινωνία καὶ συνεργασία τῆς Ἑνώσεως μεθ' ὅλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἰς οὓς, ὡς γνωστὸν ἀποστέλλεται δωρεάν, μὴ καταβαλλομένης παρ' οὐδενὸς ὀργανισμοῦ συνδρομῆς τινὸς εἰς αὐτό. Ἡ δαπάνη τῆς στοιχειοθεσίας, βιβλιοδεσίας, ἐκτυπώσεως κ.λπ. τοῦ περιοδικοῦ τούτου καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τιμολογίων τῆς ἀναδειχθείσης Ἑταιρείας «Παν. Κλεισιούνης».

Ἄρθρον 2

Ἐκ τῆς ἐκ δραχ. 300.000 πιστώσεως τοῦ ἄρθρου τούτου ἥτις εἶναι ἴση πρὸς τὴν τοῦ 1972, θὰ καταβληθῇ ἡ ἀξία τοῦ προμηθευομένου διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἑνώσεως «Ἐπιθεώρησις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» δημοσιογραφικοῦ χάρτου, ὡς καὶ ἄλλων ἐκδόσεων τῆς Ἑνώσεως, παρὰ τοῦ χαρτεμπόρου Γ. Διονυσοπούλου καὶ Ρεβεζίκα (Σκουλενίου 1) ὅστις καὶ εἶναι γενικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρείας τοῦ δημοσιογραφικοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 3

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο καθωρίσθη πίστωσις ἐκ δραχ. 55.000 εἰς βάρος τῆς ὁποίας θέλουσιν ἐκδοθῆ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Ἐπιμελητοῦ τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἑνώσεως «ΕΤΑ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΔΑΠΑΝΑΙ

Ἄρθρον 1

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο προβλέπεται πίστωσις δραχ. 150.000 εἰς βάρος τῆς ὁποίας θέλουσιν ἐκδοθῆ χρηματικὰ ἐντάλματα δι' ἐπιστροφὴν ἐνδεχομένως εἰσπραχθέντων ἀχρεωστήτως ποσῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκον. ἔτους 1973. Ἡ πίστωσις αὕτη εἶναι κατὰ 70.000 ἀνωτέρα τῆς τοῦ 1972 καθ' ὅτι Δῆμοι τινές, ἀγνοοῦντες ὅτι ἡ εἰσφορὰ αὐτῶν παρακρατῆται παρὰ τοῦ ὑμετέρου Ὑπουργείου, ἀποδίδουσι ταύτην καὶ μέσῳ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Ἄρθρον 2

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο προβλέπεται πίστωσις δραχ. 100.000 ἤτοι κατωτέρα κατὰ 140.000 τοῦ ἔτους 1972 εἰς βάρος τῆς ὁποίας θέλουσι καταβληθῆ διάφορα ἔξοδα συμμετοχῆς εἰς κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις ἢ ἀβρότητας πρὸς διάφορα πρόσωπα, ὡς ἀνθοδέσμαι, εὐχετήρια, κατάθεσις στεφάνων εἰς κηδείας καὶ μνημόσυνα Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων ὡς καὶ διαφόρων ἐπισήμων προσώπων, συμμετοχὴ εἰς διαφόρους ἐράνους κοινωνικοῦ χαρακτῆρος ὡς καὶ διὰ δεξιώσεις καὶ γεύματα.

Ἄρθρον 3

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀνεγράφη πίστωσις 200.000 διὰ τὰς δαπάνας λειτουργίας Σεμιναρίου Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων, ὡς καὶ Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 4

Διάφοροι δαπάναι διὰ τὴν προβολὴν τοῦ ἔργου τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἀφορῶντος τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν δραχ. 600.000.

Ἄρθρον 5

Δαπάναι διὰ τὴν δημιουργίαν Κέντρου Ἐρευνῶν Ο.Τ.Α. ὡς καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Μελέτης θεμάτων Ο.Τ.Α. δραχ. 600.000.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΚ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ

Ἄρθρον 1

Ἡ ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο προβλεπομένη πίστωσις ἐκ δραχ. 160.000 θέλει χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων εἰς διάφορα πρόσωπα ἐκ

παρελθουσῶν χρήσεων, δοθέντος ὅτι τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ἄτινα δὲν θὰ ἐξοφληθοῦν ἐντὸς τοῦ 1972 θὰ ἀκυρωθοῦν διὰ νὰ ἐκδοθοῦν νέα εἰς βάρος τοῦ Κεφ. Η' ἄρθρον 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑνώσεως τοῦ οἰκον. ἔτους 1973.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΑΞΕΩΣ

Ἄρθρον 1

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο προβλέπεται πίστωσις δραχ. 10.000 διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου οἰκον. ἔτους εἰσπραττομένης παγίας προκαταβολῆς ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ αὐτῆς Προϊσταμένου τοῦ Λογιστηρίου τῆς Ἑνώσεως Γ. Δημούλη, ἐπιστρεφομένη εἰς τὸ τέλος ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρον 2

Ἐδ. α' καὶ β'

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀνεγράφη πίστωσις ἐκ δραχ. 65.000 ἥτις θέλει χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὸ Δημόσιον τῶν ἐνεργηθεισῶν κρατήσεων ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων διὰ φόρον εἰσοδήματος καὶ τέλη χαρτοσήμου, ὡς καὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ ΟΓΑ φόρου. Αἱ κρατήσεις αὗται εἶναι ἴσαι πρὸς τὸ ὑπὸ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Κεφ. Δ' ἐν τῷ σκέλει τῶν ἐσόδων ἀναγραφὲν ποσόν.

Ἄρθρον 2

Ἐδ. γ', δ', ε' καὶ στ'

Εἰς βάρος τῆς ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο καὶ ἐδαφ. γ' – στ' πιστώσεως ἐκ δραχ. 160.500 θέλουσιν ἐκδοθῆ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα πρὸς ἀπόδοσιν τῶν ἐνεργηθεισῶν κρατήσεων ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ, ΚΑΔΚΥ, ΤΑΔΚΥ καὶ Ἐργατικῆς Ἑστίας κ.λπ. Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Ὀργανισμῶν. Αἱ κρατήσεις αὗται εἶναι ἴσαι πρὸς τὰ ἐν ἄρθρ. 2 ἐδαφ. γ,' δ' καὶ στ' τοῦ Κεφ. Δ' ἐν τῷ σκέλει τῶν ἐσόδων ἀναγραφόμενα ποσά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Ἄρθρον 1

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀνεγράφη ἡ πίστωσις εἰδικοῦ ἀποθεματικοῦ ἐκ δραχ. 5.000.000 κατόπιν συστάσεως τοῦ Ὑπουργείου πρὸς δημιουργίαν ἐπαρκοῦς Κεφαλαίου διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδιοκτήτου στέγης.

Ἄρθρον 2

Ὑπὸ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀνεγράφη ἡ πίστωσις τοῦ ἀποθεματικοῦ ἐκ δραχ. 4.819. 874 ἐξ οὗ θὰ ἀναπληρῶνται αἱ ἐξαντλούμεναι πιστώσεις ἢ θὰ καλύπτωνται ἀπρόβλεπτοι ἔκτακτοι δαπάναι, αἵτινες θέλουσιν ἀνακύψει κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1972

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΟΥΛΗΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1911

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1972

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 15ην Δεκεμβρίου 1972, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 13.30′ συνῆλθε κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημητρίου Ρίτσου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτῆς εἰς συνεδρίασιν, καθ' ἣν παρόντων τῶν Δημάρχων : κ. Δημητρίου Ρίτσου Ἀθηναίων ὡς Προέδρου, κ. Χρήστου Φλωρίδου Θεσσαλονίκης, κ. Εὐαγγέλου Εὐαγγελίου Καβάλας, καὶ τῶν Προέδρων Κοινοτήτων : Πεντέλης Ἀττικῆς κ. Πάνου Ἰατρίδου καὶ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως, καὶ Ἄστρους Ἀρκαδίας κ. Ἀναστασίου Ροζολῆ· τῶν Δημάρχων : Πειραιῶς κ. Ἀριστείδου Σκυλίτση καὶ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἑνώσεως, Ἡρακλείου κ. Ἀριστείδου Πετράκη καὶ Β′ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἑνώσεως, Λαρίσης κ. Ἀθανασίου Μεσσήνη, καὶ Προέδρου Κοινότητος Δολιανῶν Ἰωαννίνων κ. Κωνσταντίνου Νταφοπούλου μὴ προσελθόντων λόγῳ κωλύματος καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας, ἄρχεται ἡ συνδρίασις καθ' ἣν ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις :

. . . . . .

Ἀπόφασις 21η

«Ψήφισις Προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως καταρτισθέντα προϋπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973 καὶ διεξελθὸν τὰ ἐν αὐτῷ κυνδύλια ἔν τε τῷ σκέλει τῶν ἐσόδων καὶ τῷ σκέλει τῶν ἐξόδων, τὰ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἀποσταλέντα εἰς τὸ Λογιστήριον τῆς Ἑνώσεως στοιχεῖα καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1972 ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1972, τὰς προβλεπομένας ἀνάγκας τοῦ 1973 καὶ τὰς παρεχομένας ἐν τῇ ἀναλυτικῇ ἐκθέσει τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ παρεχομένας πληροφορίας ἐπὶ ἑκάστου κεφαλαίου καὶ ἄρθρου.

Ἰδοὺ τὸ ἄρθρον 8 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 477/68 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος καὶ σκεφθέν :

Ἀποφαίνεται ὁμοφώνως

Ψηφίζει τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973 ὡς κατωτέρω καὶ ἀνατίθησι τῷ κ.

Προέδρῳ τὴν ὑποβολὴν τῆς παρούσης μετὰ τοῦ προϋπολογιστικοῦ πίνακος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 477/68 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος».

. . . . . .

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Τὰ Μέλη
ΧΡ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Θεσ/νίκης,
ΕΥ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
Δήμαρχος Καβάλας,
ΑΝ ΡΟΖΟΛΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Ἄστρους – Ἀρκαδίας

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1933 Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1972

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως — Τμῆμα Οἰκον. Διοικήσεως

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑμῖν προσηρτημένως τὴν ὑπ' ἀριθ. 1911/21/15.12.1972 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως, δι' ἧς ψηφίζεται ὁ Προϋπολογισμὸς τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973 ὡς καὶ τὴν Αἰτιολογικὴν Ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναγεγραμμένων πιστώσεων ἔν τε τῷ σκέλει τῶν ἐσόδων καὶ τῷ σκέλει τῶν ἐξόδων καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως εὐαρεστούμενοι ἐγκρίνητε τοῦτον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 477/68 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος».

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1973

ΕΣΟΔΑ

Δραχμαὶ

Εἶδος Ἐσόδου	Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1972	Προϋπ/θέντα ἔτους 1973	Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1973
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Ι			
ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'			
ΕΙΣΦΟΡΑΙ			
Ἄρθρ. 1 Ἐτησία ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ Συνδέσμων αὐτῶν	6.400.000	8.500.000	8.500.000
» 2 Συνδρομαὶ ἐκδόσεων	5.000	5.000	5.000
Σύνολον		8.505.000	8.505.000
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'			
ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΚ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ			
Ἄρθρ. 1 Ὀφειλόμεναι εἰσφοραὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων	600.000	700.000	700.000
» 2 Ὀφειλόμεναι συνδρομαὶ ἐκ διαφόρων ἐκδόσεων	1	1	1
Σύνολον		700.001	700.001
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙ			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'			
ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ			
Ἄρθρ. 1 Ἐκ τόκων καταθέσεων	10.000	25.000	25.000
» 2 Ἐκ δωρεῶν καὶ εἰσφορῶν	1	1	1
» 3 Μίσθωμα ἐξ ὑπομισθώσεως ἑνὸς Γραφείου τῆς Ἑνώσεως	32.376	32.376	32.376
Σύνολον		57.377	57.377

Εἶδος Ἐσόδου	Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1972	Προϋπ/θέντα/ ἔτους 1972	Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1973
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'			
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΑΞΕΩΣ			
Ἄρθρ. 1 Ἀπόδοσις παγίας προκαταβολῆς	10.000	10.000	10.000
» 2 Κρατήσεις ἐπὶ ἀποδοχῶν τακτικοῦ προσωπικοῦ :			
α) διὰ φόρον εἰσοδήματος καὶ τέλη χαρτοσήμου	65.000	65.000	65.000
β) δι' ἀσφάλιστρα ὑπὲρ τοῦ ΤΑΔΚΥ	50.000	55.000	55.000
γ) δι' ἀσφάλιστρα ὑπὲρ τοῦ ΚΑΔΚΥ	25.000	28.000	28.000
δ) δι' ἀσφάλιστρα ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ	75.000	75.000	75.000
ε) δι' ἀσφάλιστρα ὑπὲρ τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας	2.500	2.500	2.500
Σύνολον		235.000	235.000
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙV			
ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'			
ΧΡΗΜΑΤΙΚΟΝ ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ			
Ἄρθρ. 1 Ταμιακὸν ὑπόλοιπον 31.12.72	3.022.623	7.000.000	7.929.962
ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΕΣΟΔΩΝ			
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Ι			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'	8.505.000		8.505.000
» Β'	700.001		700.001
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙ			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'	57.377		57.377
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'	235.500	235.500	235.500
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ IV			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' 31.12.72	7.000.000		7.929.962
Σύνολον Ἐσόδων	16.497.878		17.427.840

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1973

ΕΞΟΔΑ

Δραχμαί

Ἔξοδα	Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1972	Προϋπ/θέντα ἔτους 1973	Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1973
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Ι			
ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'			
ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ			
Ἄρθρ. 1 Ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐκτὸς ἕδρας Προέδρου, Γεν. Γραμματέως, Ἀντ/δρου καὶ μελῶν Διοικ. Συμβουλίου	120.000	120.000	120.000
» 2 Διάφορα μικροέξοδα κατὰ συνόδους Δ. Συμβουλίου	2.000	2.000	2.000
» 3 Ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις μελῶν Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς	80.000	80.000	80.000
Σύνολον		202.000	202.000
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'			
ΑΠΟΔΟΧΑΙ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ			
Ἄρθρ. 1 Ἀποδοχαὶ τακτικοῦ προσωπικοῦ	980.000	1.150.000	1,050.000
» 2 Δῶρον τακτικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ ἑορταῖς Χριστουγέννων καὶ Πάσχα καὶ ἐπίδομα ἀδείας	140.000	170.000	170.000
» 3 Ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐκτὸς ἕδρας προσωπικοῦ δι' ὑπηρεσίαν τῆς Ἑνώσεως	30.000	30.000	30.000
» 4 Ἔξοδα κινήσεως κλητῆρος δι' ἐπίδοσιν ἀλληλογραφίας καὶ ὕλης «ΕΤΑ»	1.000	1.000	1.000

Ἔξοδα		Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1972	Προϋπ/θέντα ἔτους 1973	Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1973
» 5	Ἀποζημίωσις τοῦ ἀσκοῦντος τὸν ἔλεγχον ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν	12.000	12.000	12.000
	Σύνολον		1.363.000	1.263.000

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΔΙ' ΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ἄρθρ. 1	Εἰσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΔΚΥ	105.200	106.100	168.500
» 2	Εἰσφοραὶ ὑπὲρ ΚΑΔΚΥ	100.000	130.000	130.000
» 3	» » ΙΚΑ	120.000	120.000	120.000
» 4	» » Ἐργατικῆς Ἑστίας	2.500	2.500	2.500
	Σύνολον		358.600	421.000

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΕΞΟΔΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Ἄρθρ. 1	Μίσθωμα γραφείων Ἑνώσεως	240.000	300.000	300.000
» 2	Ἔξοδα κοινοχρήστων χώρων	42.000	42.000	42.000
» 3	» ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ὑδρεύσεως καὶ τέλη καθαριότητος	15.000	15.000	15.000
» 4	Ἀποζημίωσις ὡρομισθίας καθαριστρίας Ἑνώσεως	45.000	45.000	45.000
» 5	Ἔξοδα διαφόρων εἰδῶν καὶ ὀργάνων καθαριότητος	2.000	2.000	2.000
» 6	Τηλεφωνικὰ τέλη	100.000	100.000	90.000
» 7	Τηλεγραφικὰ τέλη	4.000	4.000	4.000
» 8	Ἀγορὰ βιβλίων καὶ ἔξοδα βιβλιοδεσίας τούτων	12.000	12.000	12.000
» 9	Διάφορα μικροέξοδα	5.000	6.000	6.000
» 10	Ἀγορὰ ἐπίπλων καὶ σκευῶν, ἐπισκευὴ καὶ καθαριότης γραφομηχανῶν, πολυγράφου καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν κλπ.	50.000	50.000	50.000
» 11	Ἀξία προμηθευομένης γραφικῆς ὕλης	15.000	17.000	17.000

	Ἔξοδα	Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1972	Προϋπ/θέντα ἔτους 1973	Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1973
» 12	Δικαστικὰ τέλη	3.000	3.000	3.000
» 13	Δικηγορικὴ ἀμοιβὴ Νομικοῦ Συμβούλου κατὰ περίπτωσιν	10.000	10.000	10.000
» 14	Συνδρομὴ Ἑνώσεως εἰς ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας Τοπ. Αὐτοδ/σεως	15.000	18.000	15.000
» 15	Συνδρομὴ εἰς τεύχη Α' καὶ Β' τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως	500	500	500
» 16	Συνδρομὴ εἰς Γραφεῖα ἀποκομμάτων «ΕΡΜΗΣ»	2.400	2.400	2.400
» 17	Ἔξοδα δημοσιεύσεως	10.000	30.000	20.000
» 18	Ἀποζημίωσις Δημοσιογράφων	1	1	1
» 19	Ταχυδρομικὰ τέλη	1	1	1
	Σύνολον		656.902	633.902

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

ΔΑΠΑΝΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ

Ἄρθρ. 1	Ἔξοδα ὀργανώσεως Πανελληνίων Συνεδρίων	800.000	800.000	800.000
» 2	Ἔξοδα Διεθνῶν Συνεδρίων ὡς ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις ἐκπροσώπων	300.000	300.000	300.000
» 3	Συνδρομὴ εἰς τὸ ἐν Παρισίοις Συμβούλιον Κοινοτήτων Εὐρώπης καὶ εἰς τὴν ἐν Χάγῃ Διεθνῆ Ἕνωσιν τῶν Πόλεων καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως	62.000	62.000	62.000
» 4	Ἀποζημίωσις ὑπαλλήλου ἐπὶ συμβάσει ἐπὶ διεθνῶν σχέσεων	85,000	85.00	85.000
	Σύνολον		1.247.000	1.247.000

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «Ε.Τ.Α.»

Ἄρθρ. 1	Δαπάναι στοιχειοθεσίας ἐκτυπώσεως καὶ βιβλιοδεσίας τῆς «ΕΤΑ», ὡς καὶ ἀποστολῆς	450.000	450.000	450.00

Ἔξοδα	Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1972	Προϋπ/θέντα ἔτους 1973	Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1973
» 2 Ἀξία προμηθευομένου δημοσιογραφικοῦ καὶ μὴ χάρτου διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς «ΕΤΑ»	300.000	300.000	300.000
» 3 Ἀποζημίωσις ἐπιστημονικοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ περιοδικοῦ «ΕΤΑ»	55.000	55.000	55.000
» 4 Ἀποζημίωσις διαφόρων μελετῶν καὶ ἄρθρων δημοσιευομένων εἰς τὴν «ΕΤΑ» καὶ ἀφορωσῶν τὴν «ΕΤΑ»	1	1	1
» 5 Ἀποζημίωσις εἰδικῆς μελέτης ἱδρύσεως Τραπέζης Δημοτικῆς Πίστεως ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἀφορώσης τὴν «ΕΤΑ»	1	1	1
Σύνολον		850.002	805.002

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΔΑΠΑΝΑΙ

Ἄρθρ. 1 Ἐπιστροφὴ ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων χρημάτων	80.000	150.000	150.000
» 2 Διάφοροι δαπάναι συμμετοχῆς εἰς κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις ἢ ἀβρότητας, πρὸς διάφορα πρόσωπα ὡς καταθέσεις στεφάνων εἰς κηδείας καὶ μνημόσυνα Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων, συμμετοχῆς εἰς φιλανθρωπικοὺς ἐράνους κλπ. κατὰ τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τοῦ κ. Προέδρου	240.000	100.000	50.000
» 3 Δαπάναι λειτουργίας Σεμιναρίου δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν Ἀρχόντων, ὡς καὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων	1	200.000	200.000

Ἔξοδα	Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1972	Προϋπ/θέντα ἔτους 1973	Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1973
» 4 Διάφοροι δαπάναι διὰ τὴν προβολὴν τοῦ ἔργου τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν	600.000	600.000	600.000
» 5 Δαπάναι διὰ τὴν δημιουργίαν Κέντρου Ἐρευνῶν Ὀργαν. Τοπ. Αὐτοδ/σεως ὡς καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς μελέτης θεμάτων ΟΤΑ	400.000	600.000	600.000
Σύνολον		1.650.000	
» 6 Ἀγορὰ ἀκινήτου πρὸς στέγασιν τῶν γραφείων τῆς ΕΔΚΕ			5.000.000
Σύνολον			6.600.000

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΚ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ

Ἄρθρ. 1 Ὀφειλόμενα εἰς τρίτους ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων	230.000	160.000	160.000
Σύνολον		160.000	160.000

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙV

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΑΞΕΩΣ

Ἄρθρ. 1 Ἀνάληψις Παγίας προκαταβολῆς	10.000	10.000	10.000
» 2 Ἀπόδοσις εἰς τὸ Δημόσιον κρατήσεων ἐξ ἀποδοχῶν προσωπικοῦ :			
α) διὰ φόρον εἰσοδήματος	60.000	60.000	60.000
β) διὰ τέλη χαρτοσήμου	5.000	5.000	5.000
γ) ὑπὲρ τοῦ ΤΑΔΚΥ	50.000	55.000	55.000
δ) ὑπὲρ τοῦ ΚΑΔΚΥ	25.000	28.000	28.000
ε) ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ	75.000	75.000	75.000
στ) ὑπὲρ τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας	2.500	2.500	2.500
Σύνολον	235.500	235.500	235.500

Ἔξοδα	Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1972	Προϋποθέντα ἔτους 1973	Ἐγκριθέντα ὑπὸ Ὑπουργείου Ἐσωτ. ἔτους 1973
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄			
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ			
Ἄρθρ. 1 Ἀποθεματικὸν διατιθέμενον δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς ἀναπλήρωσιν ἐξαντλουμένων πιστώσεων ἢ κάλυψιν ἀπροβλέπτων ὑπὸ τοῦ παρόντος ἐκτάκτων δαπανῶν		4.819.874	5.860.436
ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΕΞΟΔΩΝ			
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Ι			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄	202.000		202.000
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄	1.363.000		1.263.000
» Γ΄	358.600		421.000
» Δ΄	656.902		633.902
» Ε΄	1.247.000		1.247.000
» ΣΤ΄	805.002	4.362.504	805.002
			4.571.904
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙ			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄	1.650.000		6.600.000
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄	160.000		160.000
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ IV			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄	235.500		235.500
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ V			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄	5.000.000	7.045.500	—
Σύνολον		11.678.004	11.567.404
ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ			
ΕΣΟΔΑ	16.497.878	17.427.840	
ΕΞΟΔΑ	11.678.004	11.567.404	
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ	4.819.874	5.860.436	

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Οἰκονομικῆς Διοικήσεως
Ἀριθ. Πρωτ. 12311/791 Ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Φεβρουαρίου 1973

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1973».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν: α) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 477/68, «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος», β) τὸν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1933/23.12.72 ἐγγράφου τῆς Ἑνώσεως ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν αὐτῆς τοῦ ἔτους 1973, ὡς οὗτος κατηρτίσθη ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐψηφίσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1911/21/15.12.72 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ γ) τὴν ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑνώσεως καὶ τὰ συνοδεύοντα αὐτὸν λοιπὰ στοιχεῖα,

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο μ ε ν

Ἐγκρίνομεν τὸν ὑποβληθέντα ὡς ἄνω Προϋπολογισμὸν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1973, μὲ τὰς κάτωθι τροποποιήσεις:

Ὡ ς π ρ ὸ ς τ ὰ Ἔ σ ο δ α:

Α ὐ ξ ά ν ο μ ε ν, τὸ ὑπὸ Κεφ. Ε' ἄρθρον 1 ἔσοδον, ὑπὸ τὴν κατονομασίαν «Ταμιακὸν Ὑπόλοιπον 31/12.1971» ἀπὸ 700.000, ὅπερ ποσὸν εἶχεν ἀναγραφῆ καθ' ὑπολογισμόν, εἰς 7.929.962 δραχμάς, εἰς ὃ ποσὸν ἀνῆλθε πράγματι τοῦτο, συμφώνως πρὸς τὰ στοιχεῖα τοῦ καταρτισθέντος καὶ ὑποβληθέντος ἐν τῷ μεταξὺ οἰκείου ἀπολογιστικοῦ πίνακος.

Ὡ ς π ρ ὸ ς τ ὰ Ἔ ξ ο δ α:

Α) Μειοῦμεν, ὡς ὑπερμέτρως ηὐξημένας, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ σχετικὰ δεδομένα, τὰς περιπτώσεις:

1) Κεφ. Β' ἄρθρον 1 «Ἀποδοχαὶ τακτικοῦ προσωπικοῦ ἀπὸ 1.150.000 εἰς 1.050.000 δραχμάς.

2) Κεφ. Δ' ἄρθρον 6 «Τηλεφωνικὰ τέλη» ἀπὸ 100.000 εἰς 90.000 δραχμάς.

3) Κεφ. Δ' ἄρθρον 14 «Συνδρομαὶ Ἑνώσεως εἰς ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας Τοπικῆς Αὐτοδ/σεως» ἀπὸ 18.000 εἰς 15.000 δραχμάς.

4) Κεφ. Ζ' ἄρθρον 2 «Διάφοροι δαπάναι συμμετοχῆς εἰς κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις, εἰς φιλανθρωπικοὺς ἐράνους κ.λπ.» ἀπὸ 100.000 εἰς 50.000 δραχμάς.

Β) Αὐξάνομεν τὴν ὑπὸ Κεφ. Γ' ἄρθρον 1 πίστωσιν ὑπὸ τὴν κατονομασίαν

«Ἐτησία ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ ὑπὲρ ΤΑΔΚΥ» ἀπὸ 106.100 εἰς 168.500 δραχμάς, ὅπερ ποσὸν ἀντιστοιχεῖ εἰς τὸ 2 % ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1972 πραγματοποιηθέντων τακτικῶν ἐσόδων της, ἀνελθόντων συμφώνως πρὸς τὰ στοιχεῖα τοῦ οἰκείου ἀπολογιστικοῦ πίνακος εἰς 8.420.509 δραχμάς.

Γ) Ἐγγράφομεν, ὡς τακτικὴν πίστωσιν εἰς τὸ Κεφάλαιον Ζ' ὑπὸ νέον ἄρθρον 6 καὶ ὑπὸ τὴν κατονομασίαν «Ἀγορὰ ἀκινήτου πρὸς στέγασιν τῶν Γραφείων τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος» τὸ ποσὸν τῶν 5.000.000 δραχμῶν, κατὰ μεταφορὰν ἰσοπόσου ἐκ τοῦ εἰδικοῦ ἀποθεματικοῦ, καταργουμένου.

Οὕτως, ὁ ἐγκριθεὶς ὡς ἄνω Προϋπολογισμὸς τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1973, ἐμφανίζει ἐν γενικῇ ἀνακεφαλαιώσει :

ΕΣΟΔΑ	Δραχ.	17.427.840
ΕΞΟΔΑ	»	11.567.404
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ	»	5.860.436

Ἡ παροῦσα κοινοποιηθήτω μετὰ κεκυρωμένου ἀντιτύπου τοῦ προϋπολογιστικοῦ πίνακος εἰς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ ἐκτελοῦν τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως — Τμῆμα Τ.Δ.Υ.Κ.
Ἀριθ. Πρωτ. 2851 Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 1973

«Συμμετοχὴ μηχανικῶν εἰς 5ον Συνέδριον τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας μηχανικῶν Δήμων, συγκληθησόμενον εἰς Ἰσραὴλ ἀπὸ 21ης ἕως 26ης Ὀκτωβρίου 1973».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

1. Διαβιβάζομεν συνημμένως ἀντίγραφα καταστατικοῦ καὶ πίνακος μελῶν τῆς, ἐν ἔτει 1961 ἱδρυθείσης καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐδρευούσης, Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας μηχανικῶν Δήμων ὡς καὶ ἔντυπον ἀναφερόμενον εἰς τὸ 5ον Συνέδριον αὐτῆς ὅπερ θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς Ἰσραὴλ ἀπὸ 21ης ἕως 26ης Ὀκτωβρίου 1973, πρὸς ἐνημέρωσιν ὑμῶν.

2. Κρίνεται σκόπιμον ὅπως ἐν ὄψει τῆς σοβαρότητος καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ θέματος τοῦ Συνεδρίου, ἀναφερομένου εἰς τὴν «Ἀστικὴν Ἀνάπτυξιν καὶ Κατασκευήν», ἀντιμετωπισθῇ ἡ ἐκπροσώπησις τῆς Ἑλλάδος, μέσῳ τῆς καθ' Ὑμᾶς Ἑνώσεως, διὰ τῆς συμμετοχῆς δύο τοὐλάχιστον Ἑλλήνων μηχανικῶν Δήμων τῆς Χώρας.

3. Περὶ τῶν ὑμετέρων ἐνεργειῶν παρακαλοῦμεν ὅπως τηρηθῇ ἐνήμερον τὸ Ὑπουργεῖον ὡς καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Mr. I. Koën : 12, Rue Boaz–Haifa/Israël.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΠΑΝΑΓΗΣ
Δημοτικὸς Ὑπάλληλος
ΔΗΜΟΣ ΛΑΜΙΕΩΝ

Ἐν Λαμίᾳ τῇ 1ῃ Φεβρουαρίου 1973

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος
Ἀθήνας

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι :

1. Ὑπηρετῶ εἰς τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου Λαμιέων καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν αὐτῇ καθηκόντων μου, λαμβάνω τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Ν.Δ. 1140/72 προβλεπόμενον ἐπίδομα διαχειριστικῶν λαθῶν.

2. Πέραν τῶν κυρίων καθηκόντων μου, ἐκτελῶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀμοιβῆς, καὶ ἄπασαν τὴν διαχείρισιν τῶν ἰδίων Νομικῶν Προσώπων τοῦ Δήμου: α) Δημοτικὴ Φιλαρμονικὴ Λαμίας καὶ β) Δημοτικὸν Ὠδεῖον Λαμίας.

Ἡ ἐν λόγῳ διαχείρισις, συνισταμένη εἰς εἰσπράξεις, πληρωμάς, ἔλεγχον χρηματικῶν ἐνταλμάτων, τήρησιν τῶν λογιστικῶν βιβλίων : Καθημερινόν, Καθολικὸν Ἐσόδων, Καθολικὸν Ἐξόδων, σύνταξιν ἀπολογιστικῶν καταστάσεων καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἑκάστου ἔτους κ.λπ., εἶναι, ὡς προελέχθη, ἰδία δι' ἕκαστον Νομικὸν πρόσωπον καὶ κεχωρισμένη ἐκ τῆς τοιαύτης τοῦ Δήμου, ἀπαιτεῖ δὲ συνεχῆ ἀπασχόλησιν διὰ τὴν διεκπεραίωσίν της.

3. Ἐπὶ τούτοις παρακαλῶ ὑμᾶς θερμῶς ὅπως, εἰ δυνατὸν μοὶ γνωρίσητε :

α) Ἐὰν δικαιοῦμαι τοῦ ἐπιδόματος διαχειριστικῶν λαθῶν καὶ διὰ τὴν ἰδίαν διαχείρισιν ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω Νομικῶν προσώπων, ἢ ἑτέρας τινὸς ἀποζημιώσεως· καὶ

β) Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐὰν ἡ διαχείρισις τῶν Νομικῶν τούτων προσώπων εἶναι δυνατὸν νὰ διεξάγηται ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῶν ὑπαλλήλων (εἰς τὴν Φιλαρμονικὴν ἀπασχολεῖται ἕτερος Δημοτικὸς ὑπάλληλος ἀποζημιούμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Ν.Δ. 1140/72, τὸ δὲ Ὠδεῖον ἔχει ἴδιον ἐπὶ μισθῷ ὑπάλληλον) οἵτινες ἐκτελοῦν καὶ τὴν διοικητικὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν (ἀλληλογραφία, τήρησις ἀρχείων, πρακτικῶν, ἔκδοσις χρηματικῶν ἐνταλμάτων κ.λπ.) διότι, κατὰ τὴν γνώμην μου, δὲν εἶναι δίκαιον οἱ μὲν ἐκτελοῦντες τὴν διοικητικὴν ἐργασίαν αὐτῶν νὰ ἀμείβωνται ἱκανοποιητικῶς καὶ οἱ ἐκτε-

λοῦντες τὴν διαχειριστικὴν τοιαύτην, ἥτις εἶναι ἴση ἂν μὴ περισσοτέρα τῆς διοικητικῆς, νὰ μὴ λαμβάνουν οὐδεμίαν ἀμοιβήν.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ μετὰ πάσης τιμῆς

ΝΙΚΟΛ. Ι. ΠΑΝΑΓΗΣ

ὑπάλληλος Δήμου Λαμιέων (6η) ἐπὶ βαθμῷ Εἰσηγητοῦ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 111 Ἐν Ἀθήναις τῇ 6ῃ Φεβρουαρίου 1973

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Π.Ο.Τ.Α. Ἐνταῦθα

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν ὑμῖν συνημμένως ἀντίγραφον τοῦ ἀπὸ 1.2.73 ἐγγράφου πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἕνωσιν, τοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Δήμου Λαμιέων Νικολάου Παναγῆ, ὑπηρετοῦντος εἰς τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐν λόγῳ Δήμου.

Οὗτος, ὡς ὑπηρετῶν εἰς τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν, λαμβάνει τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Ν.Δ. 1140/72 προβλεπόμενον ἐπίδομα διαχειριστικῶν λαθῶν, πλὴν ὅμως οὗτος πέραν τῶν κυρίων καθηκόντων του ἐκτελεῖ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀμοιβῆς καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν ἰδίων Νομικῶν προσώπων τοῦ Δήμου, τῆς Δημοτικῆς Φιλαρμονικῆς καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Ὠδείου καὶ ἐρωτᾷ ἐὰν δικαιοῦται ἐπιδόματος διαχειριστικῶν λαθῶν διὰ τὴν διαχείρισιν ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω Νομικῶν Προσώπων.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς, ὅπως λόγῳ τῆς γενικότητος τοῦ θέματος γνωρίσητε ἡμῖν τὴν ἐπ' αὐτοῦ Ὑμετέραν γνώμην πρὸς ἐνημέρωσιν ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ ἀνωτέρω ὑπαλλήλου, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν ἐνδιαφερομένων Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ — Τμῆμα ΠΟΤΑ

Ἀριθ. Πρωτ. 11683/1008 Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Φεβρουαρίου 1973

«Περὶ τοῦ ἐπιδόματος διαχειριστικῶν λαθῶν».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἐνταῦθα

Σχετ: α) Ὑμέτερον 111/ἀπὸ 6ης Φεβρουαρίου 1973

1. Ἐπὶ τῷ ὑπερθεν σχετικῷ γνωρίζομεν ὅτι, τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν

διατάξεων τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Ν.Δ. 1140/72 ἐπίδομα διαχειριστικῶν λαθῶν, παρέχεται μόνον ἐφ' ἅπαξ εἰς τοὺς ἀσκοῦντας, κατὰ κυρίαν ἀπασχόλησιν, διαχειριστικὰ καθήκοντα ὑπαλλήλους τῶν Ο.Τ.Α.

2. Οἱ ἀνωτέρω ὑπάλληλοι δύνανται ν' ἀμείβωνται ὑπερωριακῶς, ἐφ' ὅσον, προσθέτως πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς θέσεώς των καὶ πέραν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ ὡραρίου ἐργασίας, ἐκτελοῦν ὑπηρεσίαν ἑτέρου ἢ ἑτέρων τοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ, νομικῶν προσώπων, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ προμνησθέντος Ν. Δ/τος.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντὴς
Π. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 157 Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου 1973

«Ἐπίδομα διαχειριστικῶν λαθῶν».

Κύριον ΝΙΚΟΛΑΟΝ Ι. ΠΑΝΑΓΗΝ
Ὑπάλληλον Δήμου Λαμιέων
Λαμίαν

Κοιν. Δῆμον Λαμιέων.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1973 ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀποστείλωμεν ὑμῖν συνημμένως ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11683/1008/9.2.1973 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν περὶ τοῦ ὡς ἄνω διαλαμβανομένου θέματος.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως — Τμῆμα Οἰκον. Διοικήσεως

Ἀριθ. Πρωτ. 7827/420 Ἐν Ἀθήναις τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου 1973

«Περὶ ἐγκρίσεως ὑπ' ἀριθ. 79/9/22.1.73 ἀποφάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Σχετ: α) Ὑμέτερον 96/25.1.73, β) Ἡμέτερον 1087/4.1.73

Ἐπὶ τῷ ὑπερθεν ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι ἐγκρίνομεν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ

Α.Ν. 477/68, τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 79/9/22.1.73 ἀπόφασιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, περὶ διαθέσεως πιστώσεως μέχρι δώδεκα χιλιάδων (12.000) δραχμῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δαπανῶν ὀργανώσεως τῆς εἰς Ἑλλάδα ἐπισκέψεως τοῦ Προέδρου τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἑδρεύοντος Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως κ. Fitch, προγραμματισθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τούτου ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἀναληφθείσης προσπαθείας διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῇ ἐγκρινομένῃ ἀποφάσει ὁριζόμενα.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1867/72 Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Φεβρουαρίου 1973

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως — Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν Ὑμῖν συνημμένως ἀντίγραφον τῆς ἀπὸ 11.12.72 αἰτήσεως τοῦ τέως Δημάρχου Κερατσινίου Δημητρίου Μισαηλίδη, περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 4505, ἀφορῶντος τὸ ὕψος χορηγίας Δημάρχων, ἵνα ἐξετάζοντες τὸ αἴτημα τοῦτο γνωρίσητε ἡμῖν τὰς ἐπ' αὐτοῦ σκέψεις καὶ ἀπόψεις τοῦ Ὑμετέρου Ὑπουργείου, πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ αἰτοῦντος καὶ ἄλλων ἐνδιαφερομένων τέως Δημάρχων.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Δεκεμβρίου 1972

ΑΙΤΗΣΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΙΣΑΗΛΙΔΗ
τέως Δημάρχου Κερατσινίου

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 4505/1966 ἀφορῶντος τὸ ὕψος χορηγίας Δημάρχων».

Πρὸς τὸν κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΡΙΤΣΟΝ
Πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἀ θ ή ν α ς

Ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Λαμβάνω τὴν τιμήν, νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν, τὸ κατωτέρω αἴτημα, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ κοινὸν αἴτημα ὅλων τῶν συναδέλφων, ἐν ἐνεργείᾳ καὶ χορηγιούχων, περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῆς χορηγίας πρὸς τὸ σημερινὸν κόστος ζωῆς.

Ὡς γνωστόν, ἡ χορηγία τῶν Δημάρχων, καθιερώθη διὰ τοῦ Ν. 91/1943,

ἐν ἀρχῇ, περιωρίσθη δὲ βραδύτερον διὰ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ 4505/1966, καθ' ὅ, τὸ σύνολον αὐτῆς, μετὰ τῶν ἐξ ἄλλων πηγῶν λαμβανομένων ἀποδοχῶν ἢ συντάξεων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, περιωρίσθη εἰς τὸ ὕψος τῶν δραχμῶν δέκα τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων (13.500) μηνιαίως, κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Τοῦτο ἐγένετο προφανῶς, ἐν ὄψει τοῦ κόστους τῆς ζωῆς, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Σήμερον ὅμως, αἱ συνθῆκαι διαβιώσεως, ἔχουν διαμορφωθῆ, εἰς ὕψος, πολὺ ἀνώτερον ἐκείνων τοῦ 1966 καὶ συνεπῶς ἐπιβάλλεται ἡ ἀναπροσαρμογὴ αὐτοῦ, εἰς ὅριον, ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς συνθήκας τῶν σημερινῶν ἀναγκῶν διαβιώσεως.

Ὅθεν παρακαλῶ θερμῶς, ὅπως ἐν τῇ ἁρμοδιότητι Ὑμῶν, ὡς Προέδρου τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος, ἐνεργήσητε τὰ δέοντα, παρὰ ταῖς ἁρμοδίαις Ἀρχαῖς, διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ εἰρημένου Ν. 4505/1966, καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ὡς ἄνω αἰτήματος, τὸ ὁποῖον, δὲν εἶναι προσωπικόν, ἀλλ' ἀποτελεῖ αἴτημα ὅλων τῶν λαμβανόντων χορηγίαν τέως Δημάρχων καὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφων των.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
Ὁ αἰτῶν
ΔΗΜ. ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ τέως Δήμαρχος Κερατσινίου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Π.Ο.Τ.Α. — Τμῆμα Συντάξεων
Ἀριθ. Πρωτ. 11762/1090 Ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Φεβρουαρίου 1973

«Ἐπὶ αἰτήματος τέως Δημάρχου περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 4505/1966».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Σ χ ε τ : 1867/72/7.2.1973 ὑμέτερον.

Ἐπὶ τῷ ὑπερθεν σχετικῷ, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου δὲν ἀντιμετωπίζεται θέμα τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Νόμου 4505/1966, ἐπὶ τῷ τέλει ἀναπροσαρμογῆς τοῦ, διὰ τούτου καθορισθέντος, ἀνωτάτου ποσοῦ, ὅπερ δύναται νὰ λαμβάνῃ ὁ τέως Δήμαρχος ἐκ χορηγίας, συντάξεως καὶ ἐν γένει ἀποδοχῶν ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ ἐξ ἄλλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 200 Ἐν Ἀθήναις τῇ 22ᾳ Φεβρουαρίου 1973

«Τροποποίησις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 4505/1966».

Ἀξιότιμον Κύριον ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΝ
Κερατσίνιον

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 14.12.1972 ὑμετέρας αἰτήσεως, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν ὑμῖν ἀντίγραφον τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11762/1090/16.2.1973 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, πρὸς προσωπικὴν ὑμῶν ἐνημέρωσιν.

Ἐντολῇ Προέδρου
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως — Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Δ/σεως

Ἀριθ. Πρωτ. 12899 Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Φεβρουαρίου 1973

«Περὶ ἀποδελτιώσεως καὶ εὑρετηριάσεως τῆς ὕλης τοῦ περιοδικοῦ «Ἐπιθεώρησις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἐνταῦθα

1. Παρακαλοῦμεν ὅπως προβῆτε εἰς τὴν πρόσληψιν εἰδικοῦ, διὰ τὴν ἀποδελτίωσιν καὶ εὑρετηρίασιν τῆς ὕλης τοῦ ὑφ' ὑμῶν ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Ἐπιθεώρησις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» ἵνα, καθίσταται εὐχερὴς ἡ ἀνεύρεσις ταύτης παρὰ τῶν ὁρισθησομένων μελετητῶν τῶν θεμάτων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐν γένει τῶν συμβουλευομένων τοῦτο ὀργάνων αὐτῆς καὶ λοιπῶν ὑπηρεσιακῶν καὶ μὴ παραγόντων.

2. Διὰ πλείονας πληροφορίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δύνασθε νὰ ἀποταθῆτε εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἀττικῆς.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 4129 Ἐν Περιστερίῳ τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου 1973

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἀθήνας

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως ἐπιληφθῇ τοῦ κατωτέρω θέματος, ἀφοῦ προηγουμένως μοὶ ἐπιτρέψητε καὶ ζητήσω συγγνώμην διότι ὑποβάλλεται μία πρότασις ἀπὸ ἕνα Δῆμον, ἐνῷ δέον νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἡ πρότασις αὕτη προέρχεται ἀπὸ ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπισκεφθεὶς προσφάτως τὴν Ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐσκέφθην ὅτι καλλιτέρα ἐποχή, ἀντιπροσωπεύουσα τὸ Ὀλυμπιακὸν Πνεῦμα τῆς ἑνότητος, ὁμονοίας καὶ ἀγάπης διὰ τὴν χώραν μας δὲν δύναται νὰ διακριθῇ ἄλλη ἀπὸ τὴν σημερινὴν καὶ πρὸς τοῦτο προτείνω ὅπως ἡ Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἀναλάβῃ τὴν δαπάνην ἀνεγέρσεως ἑνὸς Ἱστορικοῦ Μνημείου ἢ ἀναλόγου πλακός, ποὺ θὰ ἀνεγείρῃ εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐγεννήθη ἡ Ὀλυμπιακὴ Ἰδέα, συνεχίζουσα οὕτως ἡ Ἕνωσις Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, τὸ παράδειγμα τῶν Ἀρχαίων Πόλεων καὶ δίδουσα ἀπτὸν δεῖγμα ὅτι θὰ συνεχισθῇ ἡ ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως, σύμπνοια καὶ ἀγάπη μεταξὺ τῶν μελῶν της, πρὸς τὸ καλὸν τῆς Πατρίδος.

Ἡ προσφορὰ αὕτη θὰ εἶναι ἐπὶ πλέον καὶ ἕνας ὅρκος ὑποσχέσεως συνεχίσεως τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Πνεύματος ἀφ' ἑνὸς καὶ μία προτροπὴ πρὸς ὅλα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη, ἀφ' ἑτέρου νὰ ἀνανεώσουν μέσα εἰς τὴν Ὀλυμπιακὴν Κολυμβήθραν, ἀποστέλλοντα εἰς τὴν πηγὴν τοῦ Φωτὸς καὶ ταῦτα ἕνα δεῖγμα Μνημείου, διὰ τὴν ἔτι περαιτέρω ἀνανέωσιν καὶ συνέχισιν τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἰδέας.

Ὁ Δήμαρχος
ΠΑΝ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 158 Ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Φερβουαρίου 1973

«Περὶ ἀποστολῆς τόμων Στοιχείων συστάσεως καὶ ἐξελίξεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Πρὸς τὸ Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης
Σπουδαστήριον Γλωσσολογίας
Θεσσαλονίκην

Σχετ: Ὑπ' ἀριθ. 10380/655/8.2.1973 Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν
Ὑπ' ἀριθ. 44/27.1.1973 Ὑμέτερον.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπερθεν ὑμετέρου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν

ὑμῖν, ὅτι διὰ τῆς Ἑταιρείας Γενικῶν Μεταφορῶν «Ἡ Ἀνατολὴ» (Γιαννιτσῶν 54, Θεσ/νίκη) ἀπεστάλησαν εἰς παραλαβήν σας τεσσαράκοντα δύο (42) τόμοι ἀντιστοιχοῦντες εἰς ἰσαρίθμους Νομοὺς τῆς Χώρας.

Δὲν ἀπεστάλησαν λόγῳ ἐξαντλήσεώς των ὀκτὼ (8) τόμοι ἀντιστοιχοῦντες εἰς τοὺς ὑπολοίπους ὑφισταμένους τότε πεντήκοντα Νομούς, ἤτοι εἰς τοὺς Νομοὺς Ἄρτης, Βοιωτίας, Καστορίας, Κιλκίς, Κορινθίας, Ροδόπης, Σάμου καὶ Χανίων.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 206 — Ἐν Ἀθήναις τῇ 21ῃ Φεβρουαρίου 1973

«Συμπληρωματικὴ δωρεὰ ΕΔΚΕ δι' ἀποπεράτωσιν Ἱεροῦ Ναοῦ Οἰκισμοῦ Γεμιστῆς Κοινότητος Πέπλου Νομοῦ Ἔβρου».

Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀλεξανδρουπόλεως
κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΝ
Ἀλεξανδρούπολιν

Σχετ: Ὑπ' ἀριθ. 2811/43/13.1.1973 Ὑμέτερον τηλ/μα

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 78/8/22.1.1972 ἀποφάσεως αὐτῆς, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7165/402/31.1.1972 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἐνέκρινε τὴν ὡς συμπληρωματικὴν δωρεὰν τῆς Ἑνώσεως διάθεσιν ποσοῦ 25.000 δραχμῶν, διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ τοῦ ὑπὸ τῆς ΕΔΚΕ υἱοθετήσαντος οἰκισμοῦ Γεμιστῆς τῆς Ἀκριτικῆς Κοινότητος Πέπλου Νομοῦ Ἔβρου.

Κατόπιν τούτου καὶ πρὸς ἀποστολὴν τῶν χρημάτων παρακαλοῦμεν ὅπως ἀποστείλητε τῇ Ἑνώσει ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν, ὁμοίαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 08101/31.10.1972 ὑμετέρας τοιαύτης.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΟΣ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΤΥΦΛΩΝ
Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον 23379/64
Ἕδρα ἐν Ἀθήναις

Ἀριθ. Πρωτ. 28/73 — Ἐν Ἀθήναις τῇ 22ᾳ Φεβρουαρίου 1973

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἐνταῦθα

Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ἐπιτρέψατε, παρακαλοῦμεν ὅπως θελήσητε νὰ ἐγγραφῆτε Ἀρωγὸν Μέλος, εἰς τὸν ἐν ἐπικεφαλίδι, ἡμέτερον Σύνδεσμον καὶ δὴ πρὸς ἠθικὴν καὶ κατὰ δύναμιν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Κοινωνικῆς ἡμῶν προσπαθείας, ἀφορώσης εἰς τὴν γενικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ βεβαίως, ἀποκατάστασιν τῶν ἀπόρων μελῶν. Οὐδένα ἔχομεν ἕτερον πόρον παρ' ἐκτὸς τῆς συμπαραστάσεως καὶ στοργῆς ἐνίων Φίλων τῶν τυφλῶν μας!

Ὑπολογίζομεν, βασίμως, καὶ εἰς τὴν ἰδικήν Σας μέριμναν καὶ Φιλίαν!

Διατελοῦμεν μετὰ τῆς προσηκούσης Τιμῆς καὶ εὐχαριστιῶν

Ἐντολῇ Διοικήσεως

Ἡ Πρόεδρος
ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΣΕΤΣΕΝΕΚΟΥ

Ἡ Γενικὴ Γραμματεύς
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΒΡΟΥ
ΔΗΜΟΣ ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1456 Ἐν Ὀρεστιάδι τῇ 26ῃ Φεβρουαρίου 1973

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἀθήνας

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ὁ Δῆμος ἡμῶν κατὰ τὸ ἔτος 1968 ὑπέγραψε σύμβασιν διὰ τῆς ὁποίας ἐχορηγήθη εἰς τὸν Δῆμον δάνειον 3.000.000 δραχμῶν ἐκ τῶν πιστώσεων τῶν Δημοσίων ἐπενδύσεων διὰ μέσου τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Ἔβρου διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων ὑδρεύσεως μὲ δεκαετῆ ἐξόφλησιν τοῦ Δανείου καὶ ἐτήσιον τοκοχρεωλύσιον 300.000 δραχμῶν.

Ὡς τυγχάνει καὶ ὑμῖν γνωστὸν διὰ τὰ ἐν λόγῳ δάνεια εἶχε ἀνασταλῆ ἡ καταβολὴ τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων μέχρι ρυθμίσεως τοῦ θέματος, πρᾶγμα ποὺ κατὰ τὸ Συνέδριον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς Σπάρτην ἀνεκοινώθη ὅτι τὰ δάνεια τὰ συναφθέντα μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1969 ἐκ πιστώσεων τῶν Δημοσίων Ἐπενδύσεων θὰ διαγραφοῦν.

Πράγματι τὰ ἐν λόγῳ δάνεια δι' ἀποφάσεων τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων διεγράφησαν τόσον τῶν γειτονικῶν Δήμων ὅσον καὶ πολλῶν ἄλλων Δήμων τῆς Χώρας, πλὴν ὅμως τὸ ἀνωτέρω δάνειον τοῦ Δήμου ἡμῶν δὲν διεγράφη δι' ὃ καὶ ὑποβάλλομεν τὴν θερμὴν παράκλησιν ὅπως ἐνεργήσητε ἁρμοδίως διὰ τὴν διαγραφὴν τοῦ ἐν λόγῳ δανείου.

Ὁ Δήμαρχος Ὀρεστιάδος
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Χ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ-ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΡΙΑ

Τμ. Β' — 'Αριθ. 27/1973

Πρόεδρος : 'Απ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Λασσαδὸς
Δικηγόροι : Γ. 'Ι. Οἰκονομόπουλος, Ἄγγ. 'Ιωαννίδης

«'Απόρριψις αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ὁρίων, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῆς ἐμπροθέσμως ἀσκηθείσης τοιαύτης αἰτήσεως, βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 2138/1952, δὲν ἐξεδόθη ἀπόφασις ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω ἑξαμήνου ἀποκλειστικῆς προθεσμίας».

'Επειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν νομοτύπως καὶ ἐμπροθέσμως ἀσκηθείσης αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθη τὸ κατὰ νόμον παράβολον, ὡς δείκνυται ἐκ τοῦ προσαγομένου ὑπ' ἀριθ. 76295 τοῦ ἔτους 1969 τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων 'Αθηνῶν, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 66/1968 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου 'Ορίων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Βοιωτίας καὶ Φωκίδος, δι' ἧς ἀπερρίφθη αἴτησις τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 159/1920 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, δι' ἧς καθωρίσθησαν τὰ διοικητικὰ ὅρια μεταξὺ τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου καὶ τῆς ἀναιρεσιβλήτου Κοινότητος.

'Επειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὅτι τὸ ἐκδὸν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν Διοικητικὸν Δικαστήριον δὲν συνεκροτήθη νομίμως, καὶ εἰδικώτερον ὅτι οὐχὶ νομίμως ὡρίσθησαν ὡς μέλη αὐτοῦ ὁ Εἰρηνοδίκης Δεσφίνης, ὁ Τμηματάρχης Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως Βοιωτίας καὶ ὁ Διευθυντὴς Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Φωκίδος, ὡς καὶ ὁ Δ.Κ.** ὡς γραμματεύς, καὶ ὅτι οὐχὶ νομίμως τὸ Δικαστήριον συνεκροτήθη οὕτως οὐχὶ κατὰ τρόπον πάγιον, ἀλλὰ πρὸς ἐκδίκασιν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως· ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀόριστος καί, συνεπῶς, ἀνεπίδεκτος δικαστικῆς ἐκτιμήσεως.

'Επειδὴ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος (ν.δ. 2888/1954) ὁρίζεται ὅτι «νέος καθορισμὸς ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων δὲν χωρεῖ, ἐφ' ὅσον ταῦτα καθωρίσθησαν δι' ἀμετακλήτου ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς ἢ ἀποφάσεως διοικητικοῦ δικαστηρίου». 'Εξ ἄλλου διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν. 2138/1952 (ΦΕΚ 145 Α') ὡρίσθη ὅτι «ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ἀποφάσεων Διοικητικῶν Δικαστηρίων αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου δήμου ἢ κοινότητος, ἐφ' ὅσον περὶ τῶν ὁρίων αὐτοῦ μετ' ἄλλων δήμων ἢ κοινοτήτων ἔχει συνταγῇ δικαστικὸν πρακτικόν, ὅπερ καὶ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων». Διὰ δὲ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου

83 τοῦ ν.δ. 4260/1962 (ΦΕΚ 186 Α') ὡρίσθη ὅτι ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν. 2138/1952 παρατείνεται ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νομοθετικοῦ τούτου διατάγματος.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, καὶ δὴ τῆς τελευταίας τούτων, συνάγεται ὅτι δι' αὐτῆς ὡρίσθη ἑξάμηνος ἀποκλειστικὴ προθεσμία ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ν.δ. 4260/1962, ἤτοι ἀπὸ τῆς 12 Νοεμβρίου 1962, διὰ τήν, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν. 2138/1952, ἀναθεώρησιν ἀποφάσεων Διοικητικῶν Δικαστηρίων Ὁρίων καὶ ὅτι, συνεπῶς δὲν δύναται μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ ἐκδοθῇ ἀπόφασις περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ὁρίων κατὰ τὰς ρηθείσας διατάξεις, ἔστω καὶ ἂν ἡ σχετικὴ αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου δήμου ἢ κοινότητος ὑπεβλήθη ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὁ ἀναιρεσείων Δῆμος ὑπέβαλεν ἐντὸς τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἑξαμήνου προθεσμίας αἴτησιν περὶ ἀναθεωρήσεως, βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν. 2138/1952, τῆς ὑπ' ἀριθ. 159/1920 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, δι' ἧς καθωρίσθησαν τὰ διοικητικὰ ὅρια μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀναιρεσιβλήτου Κοινότητος, ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ὅμως ταύτης ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου δὲν ἐξεδόθη ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω ἀποκλειστικῆς προθεσμίας. Ὅθεν, ὀρθῶς, εἰ καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ταύτῃ, ἡ ἀνωτέρω αἴτησις ἀπερρίφθη διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης ἐν ἔτει 1968, πάντες δὲ οἱ λόγοι ἀναιρέσεως, δι' ὧν πλήττεται ὡς μὴ νόμιμος ἡ αἰτιολογία τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, εἶναι ἀπορριπτέοι ὡς ἀλυσιτελῶς προβαλλόμενοι.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2977/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἀδ. Φαρμάκης
Δικηγόρος : Κ. Τσιριμῶκος, Β. Γκούμας (πάρ. Ν.Σ.Κ.)

«Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐφ' ὅλων ἐν γένει τῶν πράξεων τοῦ Νομάρχου καὶ οὐχὶ μόνον τῶν ἐκδιδομένων κατ' ἐνάσκησιν ἁρμοδιότητος ἀνατεθείσης αὐτῷ δυνάμει τοῦ Ν. 3200/1955, καθιερουμένης εἰδικῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς κατὰ τῶν πράξεων τοῦ Νομάρχου, ἀγούσης εἰς νέαν κρίσιν τῆς ὑποθέσεως ἐξ ἐπόψεως νομιμότητος τῶν πράξεων τούτων».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθησαν τὰ νόμιμα τέλη καὶ τὸ παράβολον, ἐκδοθέντων τῶν ὑπ' ἀριθ. 88883, 88884 καὶ 88885 τοῦ ἔτους 1971 τριπλοτύπων εἰσπράξεως τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, διώκεται ἡ ἀκύρωσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 7966/20.3.1971 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Θεσσαλονίκης, διὰ τῆς ὁποίας ἠκυρώθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 7683/30.10.1970 ἀπόφασις τοῦ Δημάρχου Θεσσαλονίκης, διὰ τῆς ὁποίας, ἐκδοθείσης κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 8/27.7.1970 συμφώνου γνώμης τοῦ οἰκείου

ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, ὁ αἰτῶν, τέως ἡμερομίσθιος ἐπιστάτης καθαριότητος, ἐνετάγη εἰς θέσιν ἐπόπτου ἐπὶ βαθμῷ 7ῳ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 41 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ ν. δ/τος 4541/1966 (ΦΕΚ 176 Α').

Ἐπειδή, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς καταβολῆς παραβόλου δι' αἰτήσεις ἀκυρώσεως εἰσαγομένας ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος (ἄρθρον 41 παρ. 2 κωδ. ν. 3713 «περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» – Β.Δ. 92/1961, ΦΕΚ 22 Α'), τὸ καταβληθὲν παράβολον εἶναι ἀποδοτέον πρὸς τοὺς αἰτοῦντας ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τῆς παρούσης δίκης.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ ἄρθρου 46 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ κωδ. νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας» (Β.Δ. 92/1961 Α' 22) συνάγεται ὅτι ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νόμου χωρεῖ κατὰ τῶν ἐκτελεστῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν διαίκησιν ἀσκούντων νομικῶν προσώπων μόνον ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ὑπόκεινται εἰς ἕτερόν τι ἔνδικον μέσον διὰ τῆς δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ὁδοῦ· ὡς διοικητικὴ ὁδὸς δὲ κωλύουσα τὴν αἴτησιν ἀκυρώσεως νοεῖται κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις, ἡ εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ νόμου παρεχομένη ἐνδικοφανὴς προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἢ ἱεραρχικῶς προϊσταμένης ἀρχῆς ἢ εἰδικῶς κατεστημένου ὀργάνου, ἥτις φέρει εἰς νέαν διοικητικὴν κρίσιν τὴν ὑπόθεσιν εἴτε παρὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν πρᾶξιν ὀργάνου εἴτε παρ' ἑτέρου ὀργάνου, ἀδιαφόρως ἐὰν ἡ κρίσες αὕτη ἀφορᾷ καὶ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως ἢ περιορίζεται μόνον εἰς τὸν ἔλεγχον νομιμότητος τῆς διὰ τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς προσβληθείσης πράξεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως ἀσκεῖται παραδεκτῶς μόνον κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκδιδομένης ἐπὶ τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς καὶ μετὰ τὴν ἐξάντλησιν καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ στάδια τῆς σχετικῆς διοικητικῆς διαδικασίας, οὐχὶ δὲ κατὰ τῆς ὑποκειμένης εἰς ἐνδικοφανῆ προσφυγὴν πράξεως. Περαιτέρω συνέπεια τούτων εἶναι ὅτι, παρερχομένης τῆς τυχὸν τασσομένης ὑπὸ τοῦ νόμου εἰδικῆς προθεσμίας πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς ἤ, ἐὰν τοιαύτη προθεσμία δὲν τάσσεται, παρερχομένου μηνός, ὑπόκειται εἰς προσβολὴν δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως μόνον ἡ διὰ τῆς παρόδου τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἐκδηλουμένη σιωπηρὰ ἀπόρριψις τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς, συνιστῶσα ἐμμονὴν εἰς τὴν ἀρχικὴν ἀπόφασιν, ἧς αἱ αἰτιολογίαι ἀποτελοῦσιν αἰτιολογίαν καὶ τῆς σιωπηρᾶς ἀπορρίψεως.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» ὁρίζεται ὅτι κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Νομάρχου ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον προσφυγὴ διὰ παράβασιν νόμου ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας, τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἤ, ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν δημοσιεύεται, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ ἄλλως ἀφ' ἧς ἔλαβε γνῶσιν οὗτος καὶ κατὰ τὴν εἰδικώτερον ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ὁριζομένην διαδικασίαν. Οὕτω διὰ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, αἵτινες, ὡς συν-

άγεται ἐκ τῆς γενικότητος τῆς διατυπώσεώς των, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐφ' ὅλων ἐν γένει τῶν πράξεων τοῦ Νομάρχου, καὶ οὐχὶ μόνον τῶν ἐκδιδομένων κατ' ἐνάσκησιν ἁρμοδιότητος ἀνατεθείσης αὐτῷ δυνάμει τοῦ προμνησθέντος Ν. 3200/1955, καθιεροῦται εἰδικὴ ἐνδικοφανὴς προσφυγὴ κατὰ τῶν πράξεων τοῦ Νομάρχου, ἄγουσα εἰς νέαν κρίσιν τῆς ὑποθέσεως ἐξ ἐπόψεως νομιμότητος τῶν πράξεων τούτων. Προσβλητή, ὅθεν, δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ κωδ. νόμου 3713, τυγχάνει, ἐν ὄψει τῶν ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει ἐκτεθέντων, μόνον ἡ τελικῶς ἐκδιδομένη ἐπὶ τῇ ὡς εἴρηται προσφυγῇ ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου Θεσσαλονίκης, δι' ἧς ἠκυρώθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 7683/30.10.1970 ἀπόφασις τοῦ Δημάρχου Θεσσαλονίκης καθ' ὃ μέρος ἀφεώρα εἰς τὸν αἰτοῦντα, ὑπόκειται εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐνδικοφανῆ προσφυγὴν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 3200/1955 καὶ συνεπῶς δέον ὅπως ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος ἡ κατ' αὐτῆς στρεφομένη ὑπὸ κρίσιν αἴτησις.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ἠσκήθη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 3596/1971 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου, ἐφ' ᾧ, συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης κριθέντα, ἡ προθεσμία πρὸς ἄσκησιν τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 3200/1955 δέον νὰ λογισθῇ ὡς πρὸς τὸν αἰτοῦντα ἀναβιοῦσα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ἐπειδή, ἐκτιμωμένων τῶν ἐν προκειμένῳ συντρεχουσῶν περιστάσεων, δέον νὰ ἀπαλλαγῇ ὁ αἰτῶν τῆς δικαστικῆς δκπάνης (ἄρθρον 49 παρ. 4 ἐδάφ. β' κωδ. ν. 3713 «περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» – Β.Δ. 92/1961, ΦΕΚ 22 Α').

Τμ. Β' — Ἀριθ. 113/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Γ. Κουτνατζῆς
Δικηγόρος : Ἠλ. Παρασκευᾶς, Β. Γκούμας (πάρ. Ν.Σ.Κ.), Κ. Μενεΐδης

«Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι. — Ἀναιτιολόγητος ἀπόφασις Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἐφ' ὅσον δὲν συνεξετίμησε τοῦτο μετὰ τῶν δυσμενῶν καὶ τὰς εὐνοϊκὰς ἐκθέσεις περὶ τοῦ κρινομένου ὑπαλλήλου».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθησαν τὰ νόμιμα τέλη, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 73018 καὶ 73019 τοῦ ἔτους 1971 γραμματίων τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, διώκεται ἡ ἀκύρωσις : α) τῆς ἀπὸ 22.12.1970 γνωμοδοτήσεως τοῦ παρὰ τῷ Δήμῳ Ἀθηναίων Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, διατυπωθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 12/1970 κρακτικῷ αὐτοῦ, δι' ἧς ἡ αἰτοῦσα, ὑπάλληλος ἐπὶ 6ῳ βαθμῷ τοῦ Δήμου τούτου, ἐκρίθη μὴ προακτέα καὶ β) τῆς συνταχθείσης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ὑπηρεσιακῆς ἐκθέσεως περὶ τῆς αἰτούσης διὰ τὸ ἔτος 1969.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἄσκησιν αἰτήσεως ἀκυρώσεως ὑπαγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατάθεσις παραβόλου, διὸ καὶ δέον, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης, νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ ἐν προκειμένῳ καταβληθέντος (γραμμάτιον ὑπ' ἀριθ. 73010/1971 τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν).

Ἐπειδὴ αἱ ὑπηρεσιακαὶ ἐκθέσεις, ὡς ἁπλᾶ στοιχεῖα διὰ τὴν μόρφωσιν κρίσεως ὑπὸ τοῦ ἀποφασίζοντος ὀργάνου, δὲν ἱδρύουν καθ' ἑαυτὰς νέαν νομικὴν κατάστασιν καὶ δὲν συνιστοῦν, ὡς ἐκ τούτου, ἐκτελεστὰς διοικητικὰς πράξεις δεκτικὰς αὐτοτελοῦς προσβολῆς ἐπὶ ἀκυρώσει· συνιστᾷ ὅμως ἐκτελεστὴν πρᾶξιν ἡ ἀποφαινομένη ὑπὲρ τῆς μὴ προαγωγῆς δημοτικοῦ ὑπαλλήλου γνωμοδότησις τοῦ ἁρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 96 παρ. 1 τοῦ Βασ. Διατάγματος 406/1963 (ΦΕΚ Α' 115) διὰ τὴν ἐνέργειαν προαγωγῶν ἀπαιτεῖται σύμφωνος γνωμοδότησις τοῦ συμβουλίου τούτου. Συνεπῶς, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἀσκηθεῖσα, εἶναι τύποις δεκτὴ μόνον καθ' ὃ μέρος στρέφεται κατὰ τῆς ἀπὸ 22.12.1970 γνωμοδοτήσεως τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Ἐπειδὴ ἡ ἀπὸ 12.9.1972 παρέμβασις τοῦ Ι.Σ.** εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἀπαράδεκτος, ἅτε μὴ προσκομισθέντος ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως αὐτῆς πρὸς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων, ὄντα διάδικον ἐν τῇ παρούσῃ δίκῃ.

Ἐπειδή, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12/22.12.1970 πρακτικοῦ τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, τὸ συμβούλιον ἔλαβε ὑπ' ὄψιν, πλὴν ἄλλων, «τὰ στοιχεῖα τῶν ἀτομικῶν ὑπηρεσιακῶν φακέλων τῶν ὑπὸ κρίσιν ὑπαλλήλων». Συνεπῶς ὁ λόγος ἀκυρώσεως δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ὑπ' ὄψιν τοῦ συμβουλίου ἐτέθη μόνον ἡ δυσμενὴς περὶ τῆς αἰτούσης ὑπηρεσιακὴ ἔκθεσις διὰ τὸ ἔτος 1969, καὶ οὐχὶ ὁλόκληρος ὁ ἀτομικὸς φάκελος αὐτῆς, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἐρειδόμενος ἐπὶ ἐσφαλμένης προϋποθέσεως.

Ἐπειδή, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης γνωμοδοτήσεως, τὸ συμβούλιον ἐδέχθη ὅτι ἡ αἰτοῦσα δὲν ἠδύνατο ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ, δι' ὃ καὶ ἔκρινε ταύτην μὴ προακτέαν. Ἡ εἰσήγησις, ἐξ ἄλλου, τὰς σκέψεις τῆς ὁποίας υἱοθέτησε τὸ συμβούλιον, ἐστηρίχθη εἰς τὸν ἐν τῇ ὑπηρεσιακῇ ἐκθέσει τοῦ ἔτους 1969 χαρακτηρισμὸν τῆς αἰτούσης ὡς ἐστερημένης πρωτοβουλίας, ὀργανωτικότητος καὶ μεθοδικότητος καὶ ὡς ἀνταποκρινομένης εἰς τὰ καθήκοντά της «σχεδὸν καλῶς», δεχθεῖσα περαιτέρω ὅτι ὁ διὰ τῆς αὐτῆς ἐκθέσεως χαρακτηρισμὸς τῆς αἰτούσης ὡς προακτέας κατ' ἀρχαιότητα ἦτο ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς ἀνωτέρω δυσμενεῖς περὶ αὐτῆς κρίσεις. Οὕτως ὅμως ἡ προσβαλλομένη γνωμοδότησις δὲν εἶναι προσηκόντως ἠτιολογημένη, ἐφόσον δὲν προκύπτει ἐξ αὐτῆς ὅτι τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον συνεξετίμησε καὶ τὰς γενικῶς εὐνοϊκὰς διὰ τὴν αἰτοῦσαν ἐκθέσεις τῶν προηγουμένων ἐτῶν, διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον, βασίμως προβαλλόμενον, δέον νὰ γίνῃ ἐν μέρει δεκτὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις καὶ ν' ἀκυρωθῇ ἡ προσβαλλομένη γνωμοδότησις καθ' ὃ μέρος ἐκρίθη δι' αὐτῆς ὡς μὴ προακτέα ἡ αἰτοῦσα.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Τμ. Β' — Ἀριθ. 755/1972

Πρόεδρος : Α. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Β. Μποτόπουλος
Δικηγόρος : Δ. Ἀγραφιώτης, Θ. Κωσταβάρας

«Τέλη καθαριότητος ἐπιβάλλονται ὄχι μόνον διὰ ἀποκομιδὴν ἀπορριμμάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καθαριότητα ὁδῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων. Ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς τῶν τελῶν τούτων δὲν αἴρεται ἐκ τῆς τυχὸν πλημμελοῦς ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας καθαριότητος ἐκ μέρους τοῦ Δήμου».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἀτελῶς κατὰ νόμον ἀσκουμένης (ἄρθ. 73 τοῦ διὰ τοῦ ν. 3424/1927 κυρωθέντος Καταστατικοῦ τῆς ἀναιρεσειούσης ἀνωνύμου ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.» δι' ἣν κατεβλήθη τὸ νόμιμον παράβολον, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 34149 τοῦ ἔτους 1969 γραμματίου τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, ζητεῖται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 9/1968 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῷ Δήμῳ Χαλανδρίου Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, ἀφορώσης εἰς ἐπιβολὴν εἰς τὴν ἀναιρεσείουσαν ἑταιρείαν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ διὰ τὸ ἔτος 1966.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 82 τοῦ βασ. διατάγματος τῆς 24.9/20.10.1958 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενονν ὁμοῦ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (ΦΕΚ 171) ὁρίζεται, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ἀπαλάσσονται παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου, τέλους καὶ δικαιώματος «οἱ δυνάμει συμβάσεως μετὰ τοῦ Δημοσίου τυχόντες φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν, ἐφ' ὅσον αὗται ἐκυρώθησαν διὰ νόμου καὶ ἀναφέρεται ἐν αὐταῖς ρητῶς ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων», (ἄρθρον 66 ν.δ. 3033/1954 «περὶ τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων», ΦΕΚ 258). Ἐξ ἄλλου τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὅπερ ἐκυρώθη διὰ τοῦ ν. 3424/1927 (ΦΕΚ 298) ὁρίζει ὅτι ἡ Τράπεζα ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου ἢ τέλους, τὸ ἄρθρον δὲ 5 τοῦ νόμου 4502/1930 (ΦΕΚ 100) ὁρίζει ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 73 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὅτι «ἡ Τράπεζα ἀπαλλάσσεται πάσης ἀμέσου ἢ ἐμμέσου φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἐπιβαλλομένης ὑπὸ μορφὴν δημοσίου φόρου ἢ δασμοῦ, τέλους ἢ ἄλλης οἱασδήποτε ἀναγκαστικῆς εἰσφορᾶς συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν τελῶν (ἐσωτερικοῦ)».

Ἐπειδὴ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ διατάξει δὲν ἀναφέρεται ρητῶς ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλάσσεται τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ συνεπῶς αὕτη ὑπόκειται εἰς τὰς ἐπιβαρύνσεις ταύτας συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 82 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 βασ. διατάγματος περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, ἐφ' ᾧ ὁ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 21 τοῦ ἀνωτέρω βασ. διατάγματος τῆς 24.9/20.10.1958 ὁρίζεται ὅτι «Διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος παρεχομένας ὑπηρεσίας καθαριότητος τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων, τῆς περισυλλογῆς καὶ ἀποκομιδῆς τῶν ἀπορριμμάτων τῆς πόλεως ἐπιβάλλεται τέλος ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου». Ἐκ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως προκύπτει ὅτι τὰ τέλη καθαριότητος ἐπιβάλλονται ὄχι μόνον διὰ τὴν ἀποκομιδὴν τῶν ἀπορριμμάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν καθαριότητα τῶν ὁδῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων καὶ ὅτι ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς τῶν τελῶν τούτων δὲν αἴρεται ἐκ τῆς τυχὸν πλημμελοῦς ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας καθαριότητος ἐκ μέρους τοῦ δήμου. Ὅθεν ὁ λόγος ἀναιρέσεως δι' οὗ προβάλλεται ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν εἶναι νομίμως ἠτιολογημένη καὶ εἰδικώτερον ὅτι ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ δὲν ἐξήτασε τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας ὅτι ὁ Δῆμος Χαλανδρίου λόγῳ ἀνεπαρκείας τῶν ὑπηρεσιῶν του δὲν προβαίνει εἰς ἀποκομιδὴν τῶν ἀπορριμμάτων ἐκ τοῦ καταστήματος τῆς Τραπέζης, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ὁ ἀνωτέρω ἰσχυρισμὸς δὲν ἦσκει ἐπιρροὴν καὶ ἀληθὴς ὑποτιθέμενος καὶ συνεπῶς δὲν ἦτο οὐσιώδης καὶ δὲν ἔχρῃζεν ἀπαντήσεως.

Ἐπειδή, μὴ προβαλλομένου ἄλλου λόγου ἀναιρέσεως, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι ἀπορριπτέα.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2812/1972

Προεδρεύων : Ἀγ. Σταυρόπουλος
Εἰσηγητής : Κ. Λασσαδὸς
Δικηγόρος : Γ. Ι. Μουτζουρίδης, Γ. Σταμούλης

«Τέλη καθαριότητος.—Ἀναιτιολόγητος ἀπόφασις ἐπιβολῆς τελῶν καθαριότητος μὴ ὁρίζουσα συγκεκριμένα περιστατικά, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ νόμος».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν νομοτύπως καὶ ἐμπροθέσμως ἀσκηθείσης αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθησαν τὰ νόμιμα τέλη καὶ παράβολον, ὡς δείκνυται ἐκ τῶν προσαγομένων ὑπ' ἀριθ. 51927, 51928 καὶ 51929 τοῦ ἔτους 1969 τριπλοτύπων εἰσπράξεως τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 12/1968 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Νικαίας, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἔφεσις τῆς ἀναιρεσειούσης ἀνωνύμου ἑταιρείας κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3/1968 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, ἀπορριψάσης ὡσαύτως προσφυγὴν τῆς ἀναιρεσειούσης κατὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῆς εἰς τοὺς βεβαιωτικοὺς καταλόγους τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ τοῦ ὡς ἄνω Δήμου ἔτους 1967.

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β.δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Φ.Ε.Κ. 171 Α') ὁρίζεται ὅτι «διὰ τὰς

ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος παρεχομένας ὑπηρεσίας καθαριότητος τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων, τῆς περισυλλογῆς καὶ ἀποκομιδῆς τῶν ἀπορριμμάτων τῆς πόλεως ἐπιβάλλεται τέλος ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου», ἐν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν αὐτοκινήτων καὶ δικύκλων ἢ τρικύκλων τέλη βαρύνουν τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν, ἐν δὲ τῇ παρ. 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι «τὸ τέλος καθαριότητος καὶ ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων βαρύνει τὸν ποιούμενον χρῆσιν τῶν ἀκινήτων, ὑποχρεούμενον εἰς τὴν καταβολὴν τούτου ἀνὰ ἑξάμηνον εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν ταμεῖον». Ἐξ ἄλλου, ἐν ἄρθρῳ 22 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω β. διατάγματος ὁρίζεται ὅτι διὰ τὰς δαπάνας ἐγκαταστάσεως, συντηρήσεως καὶ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας πρὸς φωτισμὸν τῶν κοινοχρήστων χώρων ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου, ἡ ἐπιβολὴ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος τέλους μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰ τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἑκάστοτε ἐπιβαλλομένου τέλους καθαριότητος.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἀπαρίθμησις τῶν ὑποχρέων εἰς καταβολὴν τοῦ τέλους καθαριότητος εἶναι περιοριστική, κατὰ τὴν ἔννοιαν δὲ τῆς παραγράφου 5, ὡς χρῆσις τῶν ἀκινήτων ἐπαγομένη ὑποχρέωσιν καταβολῆς τέλους καθαριότητος νοεῖται ἡ χρῆσις ἰδιωτικοῦ ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ κυρίου, νομέως ἢ κατόχου αὐτοῦ. Ὅθεν, ὁ πρὸς ἄσκησιν ὡρισμένης ἐπιχειρήσεως χρησιμοποιῶν κοινόχρηστον χῶρον τοῦ δήμου δὲν ὑπόκειται ἐκ τοῦ λόγου τούτου εἰς καταβολὴν τέλους καθαριότητος, ἀλλ' ἐνδεχομένως, ἐφ' ὅσον δηλονότι συντρέχουν αἱ νόμιμοι πρὸς τοῦτο προϋποθέσεις, εἰς καταβολὴν τέλους χρήσεως κοινοχρήστων χώρων, προβλεπομένου ὑπ' ἄλλων διατάξεων τοῦ ἀνωτέρω β. διατάγματος, ἢ εἰς καταβολὴν ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς γενικὰς περὶ αὐτῆς διατάξεις.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ὅτι νομίμως ἐπεβλήθη εἰς βάρος τῆς ἀναιρεσειούσης ἀνωνύμου ἑταιρείας τέλος καθαριότητος ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι αὕτη διατηρεῖ 112 κοινοχρήστους κρουνοὺς τοποθετημένους εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως καὶ ὅτι διὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ πέριξ αὐτῶν χώρου ὁ Δῆμος ὑποβάλλεται εἰς δαπάνας. Οὕτως ὅμως ἔχουσα, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν εἶναι, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει, νομίμως ἠτιολογημένη, διότι τὰ αὐτόθι βεβαιούμενα πραγματικὰ περιστατικὰ δὲν συνεπήγοντο ὑποχρέωσιν τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας πρὸς καταβολὴν τελῶν καθαριότητος, δὲν βεβαιοῦται δ' ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ ἑταιρεία αὕτη ἐχρησιμοποίησεν ἰδιωτικὸν ἀκίνητον κείμενον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἀναιρεσιβλήτου Δήμου, ὥστε νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς καταβολὴν τοιούτων τελῶν. Ὅθεν, διὰ τὸν λόγον τοῦτον, βασίμως προβαλλόμενον, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους καθαριότητος.

Ἐπειδὴ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, κατόπιν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναιρέσεως αὐτῆς κατὰ τὸ μέρος αὐτῆς τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους

καθαριότητος, εἶναι ἀναιρετέα καὶ κατὰ τὸ μέρος αὐτῆς τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους φωτισμοῦ, ὑπολογισθέντος, ὡς δείκνυται ἐκ τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως εἰς τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰς βάρος τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας ἐπιβληθέντος τέλους καθαριότητος.

Ἐπειδὴ ἡ ἀναιρεσειοῦσα διὰ δηλώσεως τοῦ πληρεξουσίου αὐτῆς δικηγόρου ἀπὸ 22 Νοεμβρίου 1971 παρητήθη λόγων τινῶν ἀναιρέσεως, τῶν δὲ λοιπῶν ἡ ἐξέτασις παρέλκει ὡς ἀλυσιτελής.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπόθεσις δέον νὰ ἀναπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν Δευτεροβάθμιον Ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν, ὡς χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὰ πραγματικὰ περιστατικά.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 2876/1972

Προεδρεύων : Ἀγ. Σταυρόπουλος
Εἰσηγητής : Χ. Μακρίδης
Δικηγόρος : Δ. Καρασάββας

«Τὸ τέλος καθαριότητος ἐνέχει ἀνταποδοτικὸν χαρακτῆρα καὶ τὰ ἐκ τούτου ἔσοδα πρέπει νὰ εἶναι κατὰ βάσιν ἀνάλογα πρὸς τὰς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καθαριότητος δαπάνας. Τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον δύναται νὰ προσδιορίσῃ τὸ διά τινα κατηγορίαν ἀκινήτων τέλος ἐπὶ τῇ βάσει κριτηρίου διαφόρου τῶν δι' ἄλλας κατηγορίας θεσπιζομένων ἐν ὄψει τῆς ὑφισταμένης τυχὸν ἀπὸ ἀπόψεως τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀκινήτων διαφορᾶς».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθησαν τὰ κατὰ νόμον τέλη χαρτοσήμου καὶ τὸ παράβολον, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 72233, 72234 καὶ 72235 τοῦ ἔτους 1970 τριπλοτύπων εἰσπράξεως τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 3/1969 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῇ Κοινότητι Μαινεμένης Ν. Θεσ/νίκης Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, διὰ τῆς ὁποίας ἀπερρίφθη ὡς ἀβάσιμος ἔφεσις τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 31/1969 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω Κοινότητι Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, ἀπορριψάσης ὡς ἀβάσιμον προσφυγὴν αὐτῆς κατὰ τῆς ἐγγραφῆς της εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1969.

Ἐπειδὴ τοιοῦτον ἀντικείμενον ἔχουσα, ἀσκηθεῖσα δ' ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις εἶναι τύποις δεκτή.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 21 § 1 τοῦ ἀπὸ 24.9.1958 Β. Δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 171) ὁρίζεται ὅτι «διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος παρεχομένας ὑπηρεσίας καθαριότητος τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων, τῆς περισυλλογῆς καὶ ἀποκομιδῆς τῶν ἀπορριμμάτων τῆς πόλεως ἐπιβάλλεται τέλος ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου». Ἐξ ἄλλου, διὰ τοῦ Β.Δ. 166/1967

«περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογιῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 33) ὡρίσθη ἐν μὲν τῷ ἄρθρῳ 1 § 5 ὅτι προκειμένου περὶ ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, προελθόντων ἀμέσσως ἢ ἐμμέσως ἐκ τοῦ Δήμου Θεσ/νίκης, τῆς δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς μετέχει ὡς πέμπτον μέλος ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως, εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ φορολογούμενος, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ὀργανώσεως, μὴ ὑπαρχούσης δὲ τοιαύτης ἢ μὴ ὁρισθέντος ἐμπροθέσμως τοῦ ἀντιπροσώπου, μετέχει τῆς δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς φορολογούμενος διὰ τῆς αὐτῆς φορολογίας, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, ἐν δὲ τῇ § 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὅτι «ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν φορολογουμένων εἰς τὰς ἐπιτροπὰς τοῦ παρόντος ἄρθρου ὅταν πρόκειται περὶ πανδήμου φόρου, τέλους, δικαιώματος ἢ εἰσφορᾶς, ὁρίζεται μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ νομάρχου καὶ προκειμένου περὶ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν».

Ἐπειδὴ τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Β.Δ. τῆς 24.9.1958 τέλος καθαριότητος εἶναι πάνδημον τέλος, καθ' ὅσον ἐπιβάλλεται ἐπὶ πάντων γενικῶς καὶ οὐχὶ ἐπὶ ὡρισμένης ἐπαγγελματικῆς κατηγορίας ὡς τοιαύτης. Συνεπῶς, τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ μετασχὼν ὡς πέμπτον μέλος τῆς ἐκδούσης τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Σ.Π.** δὲν εἶναι ἐκπρόσωπος τῆς ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ ἀναιρεσειούσα ἑταιρεία, ἢ φορολογούμενος διὰ τῆς αὐτῆς φορολογίας, δὲν καθιστᾷ μὴ νόμιμον τὴν συγκρότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς, διὸ καὶ ὁ περὶ τοῦ ἐναντίου προβαλλόμενος διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως λόγος ἀναιρέσεως εἶναι ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέος.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 71 τοῦ ἀπὸ 24.9.1958 β. δ/τος ὁρίζονται τὰ ἑξῆς : «Οἱ βεβαιωτικοὶ κατάλογοι τῶν τελῶν καθαριότητος, φωτισμοῦ καὶ ὑδρεύσεως συντασσόμενοι δι' ἓν οἰκονομικὸν ἔτος ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα. Ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιφέρωνται εἰς τοὺς βεβαιωτικοὺς καταλόγους μεταβολαί, προσθῆκαι, διορθώσεις καὶ διαγραφαὶ κοινοποιούμεναι εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους». Κατὰ τὴν ἔννοιαν δὲ τῶν διατάξεων τούτων, ἡ ἐφαρμογὴ των προϋποθέτει ἰσχὺν τοῦ αὐτοῦ νομοθετικοῦ καθεστῶτος, ἤτοι, προκειμένου περὶ τελῶν καθαριότητος, ἰσχὺν τῆς αὐτῆς κατ' ἄρθρον 21 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω β. δ/τος κανονιστικῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, τὰ ἐπίδικα τέλη, ἐπεβλήθησαν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 87/1968 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Μαινεμένης, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 47824/30.11.1967 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Θεσ/νίκης, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 39/1968 καὶ 113/1968 ἀποφάσεων τοῦ ρηθέντος Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκριθεισῶν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 16287/11.5.1968 καὶ 47824/17.12.1968 ἀποφάσεων τοῦ αὐτοῦ Νομάρχου ἀντιστοίχως. Συνεπῶς, ὀρθῶς, εἰ καὶ ἐπὶ ἄλλῃ αἰτιολογίᾳ, ἀπερρίφθη ὡς ἀβάσιμος διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς ἀναιρεσειούσης

ἑταιρείας ὅτι, ἔδει νὰ ὁρισθῇ εἰς βάρος της διὰ τὸ κρίσιμον οἰκ. ἔτος 1969 τὸ τέλος τὸ ὁποῖον ὡρίσθη διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1966, ἐφ' ὅσον ὁ οἰκεῖος κατάλογος δὲν ἐτροποποιήθη, οὐδ' ἐκοινοποιήθη ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, ὁ δὲ περὶ τοῦ ἐναντίου προβαλλόμενος λόγος ἀνοιρέσεως εἶναι ἀπαρριπτέος ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὅτι παρανόμως ἐπεβλήθη διὰ τῆς οἰκείας κανονιστικῆς ἀποφάσεως τέλος καθαριότητος ὑπερβολικὸν ὥστε διὰ τὸ κρίσιμον οἰκονομικὸν ἔτος τὰ μὲν ἐξ αὐτοῦ ἔσοδα ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 1.143.043 δραχμῶν, τὰ δὲ ἔξοδα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καθαριότητος εἰς τὸ ποσὸν τῶν 1.047.208 δραχμῶν καί, οὕτω, τὸ τέλος τοῦτο ἀπέβαλε τὸν ἀνταποδοτικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα, μεταβληθὲν εἰς φόρον. Ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀκυρότητος τῆς οἰκείας κανονιστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Ν. Μαινεμένης εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι, ναὶ μὲν τὸ τέλος καθαριότητος εἶναι ἀνταποδοτικὸν καὶ τὰ ἐκ τούτου ἔσοδα πρέπει νὰ εἶναι κατὰ βάσιν ἀνάλογα πρὸς τὰς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καθαριότητος δαπάνας, ἡ μεταξὺ ὅμως τῶν ὡς ἄνω χρηματικῶν ποσῶν διαφορὰ δὲν εἶναι τοιαύτη ὥστε τὸ περὶ οὗ πρόκειται τέλος καθαριότητος νὰ ἀποβάλῃ τὸν ἀνταποδοτικὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα καὶ νὰ ἀποβῇ κατ' οὐσίαν φόρος.

Ἐπειδή, κατὰ τὸ ἄρθρον 21 § 1 τοῦ Β.Δ. τῆς 24.9/20.10.1958, διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος παρεχομένας ὑπηρεσίας καθαριότητος τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων, τῆς περισυλλογῆς καὶ ἀποκομιδῆς τῶν ἀπορριμμάτων ἐπιβάλλεται τέλος ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου. Ἐκ τῶν διατάξεων τούτων προκύπτει ὅτι ὁ νόμος δὲν ἐπιβάλλει ὅπως τὸ διὰ τὰ ἀκίνητα καταβλητέον τέλος καθαριότητος προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένου ἀποκλειστικῶς κριτηρίου, οἷον τοῦ ἐμβαδοῦ ἢ τοῦ ὄγκου τῆς οἰκοδομῆς καὶ ὅτι, ὡς ἐκ τούτου ὁ καθορισμὸς τοῦ κριτηρίου τούτου ἀπόκειται εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι, δοθέντος τοῦ χαρακτῆρος τοῦ τέλους ὡς ἀνταποδοτικοῦ τὸ ἐν λόγῳ κριτήριον δέον νὰ σχετίζεται πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος παρεχομένην ὑπηρεσίαν καθαριότητος καὶ ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων. Ἑπομένως δὲν ἀποκλείεται ὅπως τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον προσδιορίσῃ τὸ διά τινα κατηγορίαν ἀκινήτων καταβλητέον τέλος ἐπὶ τῇ βάσει κριτηρίου διαφόρου τῶν δι' ἄλλας κατηγορίας θεσπιζομένων, ἐν ὄψει τῆς ὑφισταμένης τυχὸν ἀπὸ ἀπόψεως τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς χρήσεως τῶν ἀκινήτων διαφορᾶς, ἡ τοιαύτη δὲ θέσπισις διαφόρου κριτηρίου, ἐφ' ὅσον δικαιολογεῖται ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω πλευρᾶς, δὲν συνιστᾷ παραβίασιν τῆς συνταγματικῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Ν. Μαινεμένης, προσδιορίσαν ἐν προκειμένῳ τὸ καταβλητέον τέλος καθαριότητος διὰ μὲν τὰς κατοικίας εἰς 100 δραχμὰς δι' ἑκάστην οἰκογένειαν, διὰ δὲ τὰς βιομηχανικὰς καὶ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις εἰς 7 δραχμὰς κατὰ μ2 ἐστεγασμένου χώρου, οὔτε τὴν ἀνωτέρω συνταγματικὴν ἀρχὴν παρεβίασε, οὔτε τὴν ἐκ τοῦ νόμου ἐξουσίαν αὐτοῦ ὑπερέβη, διότι τὸ κριτήριον τοῦ ἐμβαδοῦ σχετίζεται πρὸς τὴν δη-

μιουργίαν ἀπορριμμάτων καί, ἐπομένως πρὸς τὴν παρεχομένην ὑπὸ τῆς Κοινότητος ὑπηρεσίαν καθαριότητος καὶ ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων, δὲν ἀπεκλείετο δέ, ἐν ὄψει τοῦ ἰδιαιτέρου προορισμοῦ καὶ τῆς χρήσεως τῶν ὑπὸ βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων χρησιμοποιουμένων ἀκινήτων τὸ δι' αὐτὰς καταβλητέον τέλος νὰ προσδιορισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει κριτηρίου διαφόρου τοῦ διὰ τὰς κατοικίας θεσπιζομένου. Ὅθεν ὁ περὶ τοῦ ἀντιθέτου σχετικὸς λόγος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 131 τοῦ ν.δ. 3854/58 «περὶ ἐκκοκκίσεως βάμβακος», τὸ ἐργοστάσιον τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας, ἐκκοκκιστήριον βάμβακος, δύναται νὰ λειτουργήσῃ μόνον ἀπὸ Σ/βρίου ἑκάστου ἔτους μέχρι Ἀπριλίου τοῦ ἑπομένου ἔτους καὶ ὅτι, συνεπῶς, μόνον διὰ τοὺς μῆνας αὐτοὺς καὶ ὄχι δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος ὑπόκειται αὕτη εἰς τὸ ἐπίδικον τέλος. Ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι, ναὶ μέν, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ν.δ. 3854/1958 ἡ ἐκκόκκισις τοῦ βάμβακος ἑκάστης ἐσοδείας ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 16ης Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους μέχρι τῆς 30ῆς Ἀπριλίου τοῦ ἑπομένου ἔτους, πλὴν ἐκ τῆς κανονιστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 21 τοῦ ἀπὸ 24.9.1958 β. δ/τος, ἐφ' οὗ ἐρείδεται αὕτη, προκύπτει ὅτι τὸ ἐπίδικον τέλος εἶναι ἐτήσιον καὶ ἐπιβάλλεται ἀνεξαρτήτως χρόνου λειτουργίας τοῦ περὶ οὗ ἑκάστοτε πρόκειται ἐργοστασίου.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐν προκειμένῳ ἐφαρμοσθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 87/1967 κανονιστικὴν ἀπόφασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Μαινεμένης Ν. Θεσ/νίκης, διὰ βιομηχανικὰς καὶ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις, ἀποθήκας γενικῶς εἰς ἃς ἀποθηκεύονται πάσης φύσεως ἐμπορεύματα ἢ ἄλλα εἴδη ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ψυγειακὰ συγκροτήματα, γραφεῖα πάσης φύσεως ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐστεγασμένους χώρους ἐκθέσεων αὐτ/των κ.λπ. μηχανημάτων, ἐργαστήρια ἐπισκευῆς αὐτ/των κλπ. μηχανημάτων, ὡς καὶ κινηματογράφους, τὸ τέλος καθαριότητος ὁρίζεται εἰς 7 δραχμὰς κατὰ μ2 ἐσωτερικοῦ χώρου, μὴ ἐξαιρουμένου οὐδενὸς βοηθητικοῦ τοιούτου ἢ ὑποστέγου ἀποθήκης, Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τούτων, αἱ ἐν αὐταῖς ἐπιχειρήσεις ὑπόκεινται εἰς τέλος καθαριότητος μόνον διὰ τοὺς ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιουμένους ἐστεγασμένους χώρους, ὄχι δὲ καὶ διὰ τοὺς ἀκαλύπτους τοιούτους.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐκρίθη, ὅτι ἡ ἔκτασις δι' ἣν ἡ ἀναιρεσειούσα ἑταιρεία ὑπόκειται εἰς τέλος καθαριότητος, ἀνέρχεται βάσει ἐπισήμου ἐκθέσεως νομοτύπως συσταθείσης ἐπιτροπῆς εἰς 6.700 μ2, χωρὶς νὰ ἐκτίθεται ἐν αὐτῇ ἐὰν πρόκειται περὶ χώρου ἐστεγασμένου. Οὕτως ὅμως ἔχουσα, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἐλλιπὴς κατὰ τὴν νόμιμον αὐτῆς βάσιν, διὸ καὶ εἶναι ἀναιρετέα κατὰ τὸν βασίμως προβαλλόμενον σχετικὸν λόγον ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως κατὰ τὸ κεφάλαιον τὸ ἀφορῶν εἰς τὰ τέλη καθαριότητος δέον ν' ἀναιρεθῇ αὕτη καὶ κατὰ τὸ κεφάλαιον τὸ ἀφορῶν εἰς τὰ τέλη φωτισμοῦ, καθ' ὅσον, κατὰ νόμον, ταῦτα ὁρίζονται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν καθαριότητος.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, δέον ν' ἀναιρεθῇ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, ἡ δ' ὑπόθεσις, χρῄζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, δέον νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 3382/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἠλ. Ντόκας
Δικηγόρος : Χαρ. Παγουλᾶτος

«Μὴ ὑπαρχούσης τῆς κατὰ νόμον ἐπιβαλλομένης κατατάξεως κυλικείων εἰς κατηγορίαν τινά, δὲν ὑφίσταται ὑποχρέωσις καταβολῆς τέλους ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν καὶ δὲν εἶναι νόμιμος ἡ ἐπιβολὴ προστίμου ὑπὸ Προέδρου Κοινότητος».

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β. διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Φ.Ε.Κ. 171 Α'.) ὁρίζεται, ὅτι ἐπιβάλλεται τέλος ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν περιφερειῶν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τοῦ τέως Δήμου Θεσσαλονίκης, πλὴν Δήμων Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, αἵτινες ἔχουν χαρακτηρισθῇ ὡς λουτροπόλεις ἢ ὠργανωμένοι ἀρχαιολογικοὶ τόποι, ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν ὑπὸ τῶν ξενοδοχείων ὕπνου τῶν ἀπὸ β' τάξεως καὶ ἄνω ὡς καὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς αὐτὰς τάξεις ἑστιατορίων, κυλικείων, οἰνομαγειρείων πολυτελείας καὶ κέντρων διασκεδάσεως, ὁριζόμενον εἰς πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἑκάστου λογαριασμοῦ. Κατὰ τὴν ἔννοιαν δὲ τῆς διατάξεως ταύτης, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ὑπ' αὐτῆς ὁριζομένου τέλους ἀπαιτεῖται ἡ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἐπιτροπῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις περὶ ὧν προβλέπουσιν αἱ οἰκεῖαι ἀγορανομικαὶ διατάξεις, προηγουμένη κατάταξις καταστήματός τινος ἐκ τῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ ὡς ἄνω διατάξει ἀπαριθμουμένων εἰς κατηγορίαν β' τάξεως καὶ ἄνω, ἐλλειπούσης δὲ τοιαύτης κατατάξεως, τὴν ὁποίαν δύναται πάντως νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ ὁ οἰνεῖος δῆμος, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χωρήσῃ νομίμως βεβαίωσις τέλους 5 ο/ο ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος, μὴ δυναμένων οὔτε τῶν ἁρμοδίων φορολογικῶν ὀργάνων οὔτε τῶν ὑπὸ τῆς δημοτικῆς νομοθεσίας ὁριζομένων ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐπίλυσιν φορολογικῶν διαφορῶν μετὰ τῶν δήμων πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων διοικητικῶν δικαστηρίων, νὰ κρίνωσι παρεμπιπτόντως περὶ τῆς κατηγορίας εἰς ἣν θὰ ἔδει νὰ καταταγῇ τὸ κατάστημα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τοιαύτης κρίσεώς των νὰ ἐπιβάλωσι σχετικὸν τέλος.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2135/1968 ἀποφάσεως τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀνῃρέθη αἰτήσει τῆς Κοινότητος Βουλιαγμένης ὡς ἀναιτιολόγητος ἡ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 68/1965 ἀπόφασις τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ περιωρίσθη εἰς τὴν ἐξαφάνισιν τῆς πρωτοβαθμίου ἀποφάσεως καὶ δὲν προέβη, ὡς ὤφειλεν, εἰς τὴν κατ' οὐσίαν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως καὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ λόγου τῆς προσφυγῆς περὶ μὴ καττάξεως τῶν καταστημάτων εἰς κατηγορίαν.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει ἀναφέρεται ὅτι τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν αἰτοῦσαν ἑταιρείαν ἑστιατόρια «Ἀργὼ» καὶ «Ὠκεανὶς» καὶ δύο καταστήματα αὐτοεξυπηρετήσεως κατὰ τὸ ἀπὸ 1.1.1961 ἕως 31.8.1964 χρονικὸν διάστημα ἐλειτούργησαν ἐντὸς περιφραγμένου χώρου μετὰ τῶν τριῶν κυλικείων, περὶ ὧν ἡ ἐγερθεῖσα ἀμφισβήτησις, ὡς ἐνιαῖαι ἐπιχειρήσεις, «των κυλικείων τούτων λειτουργησάντων, οὐχὶ ὡς αὐτοτελῶν ἐπιχειρήσεων ἀλλ' ὡς βοηθητικῶν τοιούτων τῶν ὡς ἄνω ἑστιατορίων, τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ θεωρουμένων ὡς κατατεταγμένων εἰς οἱαν κατηγορίαν καὶ τὰ δι' αὐτῶν ἐξυπηρετούμενα ὡς ἄνω ἑστιατόρια καὶ μὴ ἀπαιτουμένης συνεπῶς τῆς κατατάξεώς των εἰς κατηγορίαν τινὰ δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας κατὰ νόμον Ἐπιτροπῆς». Ὑπὸ τὰ δεδομένα ταῦτα τὸ ἐκδὸν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστήριον κρίνει ὅτι ἔδει νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν σχετικὴν δήλωσιν καὶ αἱ ἐκ τῶν ὡς εἴρηται κυλικείων εἰσπράξεις, κριθείσης ὡς νομίμου τῆς διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ἐπιβολῆς προστίμου, ὅπερ ἐμειώθη ἁπλῶς διὰ τῆς ἀποφάσεως, γενομένης ἐν τούτῳ ἐν μέρει δεκτῆς τῆς ἐφέσεως τῆς ἑταιρείας. Ἐξ ἄλλου διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀπερρίφθη ἡ ἔφεσις ὡς πρὸς τὸ πρόστιμον δι' ἀνειλικρινῆ δήλωσιν τῶν εἰσπράξεων ἐκ τῶν ἑστιατορίων «Ἀργὼ» καὶ «Ὠκεανίς».

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν σκέψεων τούτων τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως προκύπτει ὅτι τὸ ἐκδὸν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστήριον ἐδέχθη ὅτι δὲν εἶχε μὲν γίνει κατὰ τὸν κρίσιμον χρόνον κατάταξις τῶν κυλικείων εἰς οἱανδήποτε κατηγορίαν, πλὴν αὕτη ἠδύνατο νὰ ἀναπληρωθῇ ἐκ τῆς κατατάξεως τῶν ἐν τῇ ἀποφάσει ἀναφερομένων ἑστιατορίων. Ἐν ὄψει τούτου ἔκρινεν ὡς συντρέχουσαν ἐν προκειμένῳ ὑποχρέωσιν πρὸς καταβολὴν τέλους ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν διὰ τὰ ἄνω κυλικεῖα καὶ ὡς νόμιμον τὴν ἐπιβολὴν προστίμου διὰ τὴν μὴ δήλωσιν τῶν ἐκ τῶν κυλικείων τούτων εἰσπράξεων. Οὕτως ὅμως κρῖναν, τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον πλημμελῶς τὰς ἄνω διατάξεις ἡρμήνευσε καὶ ἐφήρμοσε, τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως καθισταμένης ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ἀναιρετέας, κατὰ τὸν βάσιμον σχετικὸν λόγον ἀναιρέσεως, παρελκούσης τῆς ἐρεύνης τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον, ἐκδικάζον τὴν ὑπόθεσιν κατ' οὐσίαν, ὡς μὴ χρῄζουσαν διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, κρίνει ὅτι, μὴ προκυπτούσης ἐν προκειμένῳ κατατάξεως τῶν κυλικείων εἰς κατηγορίαν τινά, δὲν ὑφίστατο ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν τέλους ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν διὰ τὸν κρίσιμον χρόνον καὶ δὲν ἦτο νόμιμος ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ἐπιδίκου προστίμου. Τού-

του δοθέντος, εἶναι βάσιμος ὁ σχετικὸς λόγος ἐφέσεως τῆς ἤδη ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας καὶ ὁ ἀντίστοιχος λόγος τῆς προσφυγῆς. Ὅθεν δέον ὅπως ἐξαφανισθῇ ἐν μέρει ἡ πρωτοβάθμιος ἀπόφασις καὶ ἀκυρωθῇ ἐν μέρει ἡ περὶ ἐπιβολῆς τοῦ προστίμου πρᾶξις τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Βουλιαγμένης, ἤτοι καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπιβολὴν προστίμου διὰ μὴ καταβολὴν τελῶν ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν κυλικείων διὰ τὸ ἀπὸ 1.1.1964 μέχρι 31.8.1964 χρονικὸν διάστημα.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 3659/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Λασσαδὸς
Δικηγόρος : Κ.Α. Παπαδογεωργόπουλος

«Ἀνυπόστατος ἀπόφασις διοικητικοῦ δικαστηρίου, ἤτοι Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν διαφορῶν, ἐὰν δὲν βεβαιοῦται ἐν τῇ ἀποφάσει ἢ ἐν ἰδίῳ πρακτικῷ ὅτι ἀπηγγέλθη ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει εἰς ὡρισμένον τόπον καὶ χρόνον».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθησαν τὰ νόμιμα τέλη καὶ παράβολον, ὡς δείκνυται ἐκ τῶν προσαγομένων ὑπ' ἀριθ. 76266, 76267 καὶ 76268 τοῦ ἔτους 1969 τριπλοτύπων εἰσπράξεως τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 30/1968 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τῆς Κοινότητος Μαινεμένης, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἔφεσις τῆς ἀναιρεσειούσης ὁμορρύθμου ἑταιρείας κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 27/1968 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τῆς αὐτῆς Κοινότητος, δεξαμένης ἐν μέρει μόνον προσφυγὴν τῆς ἀναιρεσειούσης κατὰ τῆς ἐγγραφῆς της εἰς τὸν φορολογικὸν κατάλογον τελῶν καθαριότητος ἔτους 1968.

Ἐπειδὴ πᾶσα ἀπόφασις διοικητικοῦ δικαστηρίου πρέπει, συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα (ἄρθρα 86 καὶ 93 Σ. 1952, ἄρθρα 109 καὶ 117 Σ. 1968), «νὰ ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει», ἐξ οὗ συνάγεται ὅτι, ἂν δὲν βεβαιοῦται ἐν τῇ ἀποφάσει ἢ ἐν ἰδίῳ πρακτικῷ ὅτι ἀπηγγέλθη ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ, ἡ ἀπόφασις αὕτη τυγχάνει ἀνυπόστατος.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἐν μὲν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς οὐδαμῶς βεβαιοῦται ὅτι αὕτη ἀπηγγέλθη ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, διὰ δὲ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3515 ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1972 ἐγγράφου τῆς Κοινότητος Μαινεμένης βεβαιοῦται ὅτι δὲν συνετάγη πρακτικὸν δημοσιεύσεως αὐτῆς. Κατ' ἀκολουθίαν τούτων, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀνυπόστατος, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει, δι' ὃ καὶ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἀπαράδεκτος.

Ἐπειδή, ἐκτιμωμένων τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἠσκήθη ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτη-

σις, τὸ Δικαστήριον κρίνει ὅτι δέον ν' ἀποδοθῇ τὸ παράβολον εἰς τὴν ἀναιρεσείουσαν.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 3782/1972

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Λασσαδὸς

«Ἄκυροι ὅλαι αἱ πράξεις αἱ ἐνεργηθεῖσαι ἐπ' ὀνόματι τοῦ διαδίκου ὑπὸ ἐμφανισθέντος ὡς πληρεξουσίου αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως δὲν προσήχθησαν ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα τὴν ὕπαρξιν πληρεξουσιότητος».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθησαν τὰ νόμιμα τέλη καὶ παράβολον, ὡς δείκνυται ἐκ τῶν προσαγομένων ὑπ' ἀριθ. 6010, 6011 καὶ 6012 τοῦ ἔτους 1970 τριπλοτύπων εἰσπράξεως τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 45/1969 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς περιφερείας τοῦ Εἰρηνοδικείου Λαγκαδᾶ, δι' ἧς ἐγένετο ἐν μέρει μόνον δεκτὴ ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5/1968 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῷ Δήμῳ Σοχοῦ Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, ἀπορριψάσης προσφυγὴν αὐτοῦ κατὰ τῆς ἐγγραφῆς του εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον δικαιωμάτων ἀὐθαιρέτου βασκῆς ἔτους 1967 τοῦ ὡς ἄνω Δήμου.

Ἐπειδὴ ὁ ἐν ἰσχύϊ Κῶδιξ Πολιτικῆς Δικονομίας (Β.Δ. 657/1971, Φ.Ε.Κ. Α' 219) ὁρίζει ἐν ἄρθρῳ 104 τὰ ἑξῆς : «Διὰ τὰς προπαρασκευαστικὰς πράξεις καὶ κλήσεις μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως θεωρεῖται ὑπάρχουσα πληρεξουσιότης, διὰ δὲ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἀπαιτεῖται ρητὴ πληρεξουσιότης, τῆς ὁποίας μὴ ὑπαρχούσης κηρύσσονται ἄκυροι ὅλαι αἱ πράξεις καὶ αὐταὶ αἱ πρότερον ἐπιχειρηθεῖσαι. Τὴν ἔλλειψιν πληρεξουσιότητος, ὡς καὶ τὴν ὑπέρβασιν ταύτης, ἐξετάζει τὸ δικαστήριον καὶ αὐτεπαγγέλτως κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης». Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ αἰτήσεων ἀναιρέσεως ἀσκουμένων ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 42 § 4 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 40 § 2 τοῦ κωδ. νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» (Β.Δ. 92/1961, ΦΕΚ/Α' 22), ὅπερ ὁρίζει ὅτι ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας «ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις αἱ ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Πρώτου Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου διαδικασίας ἰσχύουσαι...». Κατὰ δὲ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ Κώδ. Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐὰν κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως δὲν ἀποδειχθῇ ἡ ὕπαρξις πληρεξουσιότητος, κηρύσσονται ἄκυροι ὅλαι αἱ πράξεις αἱ ἐνεργηθεῖσαι ἐπ' ὀνόματι τοῦ διαδίκου ὑπὸ ἐμφανισθέντος ὡς πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ εἰδικώτερον τὸ οἰκεῖον ἔνδικον μέσον ἀπορρίπτεται ὡς ἀκύρως ἀσκηθέν.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ὑπογράφεται ὑπὸ δικηγόρου ὡς πληρεξουσίου τοῦ αἰτοῦντος, μέχρις ὅμως τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, καθ' ἣν δὲν παρέστη οὗτος, δὲν προσήχθησαν ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα τὴν ὕπαρξιν πληρεξουσιότητος καὶ ὡς ἐκ τούτου δέον ὅπως, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ἀπορριφθῇ ἡ αἴτησις αὕτη ὡς ἀκύρως ἀσκηθεῖσα.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 19/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Τσιροπινᾶς
Δικηγόροι : Κ. Μενεΐδης, Ν. Σουβλῆς

«Ἡ διὰ θανάτου τινὸς τῶν διαδίκων διακοπεῖσα δίκη ἐνώπιον τοῦ Σ.Ε., ἐπαναλαμβάνεται διὰ τῆς ἐπιμελείᾳ τοῦ δικαστηρίου κλητεύσεως πάντων τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος, ἐκτὸς τῶν τυχὸν ἐχόντων ὑποβάλει δήλωσιν συνεχίσεως τῆς δίκης. Μὴ γενομένης τοιαύτης κλητεύσεως, ἡ συζήτησις κηρύσσεται ἀπαράδεκτος, ἐκτὸς ἐὰν οἱ μὴ κλητευθέντες παραστῶσιν ἄνευ ἀντιρρήσεως, ὅτε ὁρίζεται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου νέα δικάσιμος».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἀτελῶς κατὰ νόμον ἀσκουμένης αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθη τὸ νόμιμον παράβολον, ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144782/1969 γραμματίου τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, διώκεται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 367/1968 ἀποφάσεως τῆς Α' Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δι' ἧς, γενομένης δεκτῆς ἐν μέρει τῆς ἐφέσεως τοῦ ἀναιρεσιβλήτου, ἠκυρώθη ἡ ἐγγραφὴ τούτου εἰς τοὺς καταλόγους φόρου ἀκαλύπτων χώρων τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1957 ἕως 1964.

Ἐπειδὴ αἱ περὶ διακοπῆς τῆς δίκης λόγῳ θανάτου τινὸς τῶν διαδίκων διατάξεις τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας (ἄρθρ. 286 ἐπ. Β.Δ. 657/1971 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου», Α' 219) ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν τῇ κατ' ἀναίρεσιν δίκῃ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, λαμβανομένων παραλλήλως ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν ἰδιομορφιῶν τῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κατ' ἀναίρεσιν διαδικασίας, χωρούσης, κατὰ κανόνα, καὶ δὴ καὶ ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς δικασίμου, τὰς κλητεύσεις κλπ., αὐτεπαγγέλτως, ἐπιμελείᾳ τοῦ δικαστηρίου καὶ οὐχὶ ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων (ἄρθρ. 37 ἐπ. κωδικ. Νόμου 3713, Β.Δ. 92/1961, Α' 22).

Ἐπειδή, εἰδικώτερον, ἡ διὰ θανάτου τινὸς τῶν διαδίκων διακοπεῖσα κατ' ἀναίρεσιν δίκη ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπαναλαμβάνεται διὰ τῆς ἐπιμελείᾳ τοῦ δικαστηρίου κλητεύσεως πάντων τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος, ἐκτὸς τῶν τυχὸν ἐχόντων ὑποβάλει δήλωσιν συνεχίσεως τῆς δίκης, ἵνα παραστῶσι κατὰ τὴν ὡρισμένην δικάσιμον· μὴ γενομένης δὲ τοιαύτης κλητεύσεως, ἡ συζήτησις κηρύσσεται ἀπαράδεκτος (ἐκτὸς ἂν οἱ μὴ

κλητευθέντες παραστῶσιν ἄνευ ἀντιρρήσεως), ὅτε ὁρίζεται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου νέα δικάσιμος, καθ' ἣν καλοῦνται ὅπως παραστῶσι πάντες οἱ διάδικοι, περιλαμβανομένων καὶ πάντων τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὡς βεβαιοῦται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 3/ ἀρ. περιθ. 1/1972 ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1972 Ληξιαρχικῆ Πράξει τοῦ Ληξιάρχου Κροκυλείου τοῦ Νομοῦ Φωκίδος, ὁ αἰτῶν ἀπεβίωσε τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου 1972, ἤτοι μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως (8.5.69), ὡς προκύπτει δ' ἐκ τοῦ φακέλλου, κατέλιπεν οὗτος ἰδιόγραφον διαθήκην, συνταχθεῖσαν τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου 1963, δημοσιευθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 101/20 Ἰανουαρίου 1972 πρακτικοῦ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ κηρυχθεῖσαν κυρίαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 54/20 Ἰανουαρίου 1972 ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου. Διὰ τῆς διαθήκης ταύτης ἐγκατεστάθησαν κληρονόμοι οἱ ἀδελφοὶ τοῦ ἀναιρεσείοντος α) Α.Σ.** καὶ β) Κ.Σ.**

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, κατὰ τὴν δικάσιμον τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1972, παρέστη μόνον ὁ δεύτερος ἐκ τῶν ὡς ἄνω κληρονόμων τοῦ ἀναιρεσείοντος Κ.Σ. ** διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου, δηλώσαντος ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ἐπανάληψιν καὶ συνέχισιν τῆς δίκης. Δοθέντος ὅμως ὅτι δὲν ἐπηκολούθησεν ἡ κατὰ τὴν ἡγουμένην σκέψιν ἀπαιτουμένη διὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως πρόσκλησις καὶ τοῦ ἑτέρου συγκληρονόμου Α.Σ.,** οὔτε παρέστη οὗτος κατ' αὐτήν, δέον ὅπως κηρυχθῇ ἀπαράδεκτος ἡ συζήτησις τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως προσδιορισθῇ νέα δικάσιμος καὶ ὅπως, ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως, προσκληθῇ διὰ τὴν νέαν δικάσιμον καὶ ὁ ἕτερος τῶν κληρονόμων τοῦ ἀναιρεσείοντος Α.Σ.**

Τμ. Β'—Ἀριθ. 110/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Β. Μποτόπουλος
Δικηγόροι : Ἰ. Ψωμᾶς, Β. Γκούμας (πάρ. Ν.Σ.Κ.), Ν.Ἀ. Σταυρόπουλος

«Τέλος φωτισμοῦ.—Προσβλητὴ δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Σ.Ε., εἶναι μόνον ἡ τελικῶς ἐκδιδομένη, κατόπιν ἀσκήσεως τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς κατ' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἀσκουμένης κατὰ νόμον ἀτελῶς, δι' ἣν κατεβλήθη παράβολον, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 66919 τοῦ ἔτους 1971 γραμματίου τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, ζητεῖται ἡ ἀκύρωσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 10452/5.3.1971 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἐν μέρει μόνον ἡ ὑπ' ἀριθ. 795/1970 ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πατρέων περὶ ἐπιβολῆς τέλους φωτισμοῦ εἰς τὰς βιομηχανίας τὰς λειτουργούσας εἰς τὰς περιοχὰς Κρῦα Ἰτεῶν καὶ Ἁγίου Νικολάου Λεύκας.

Ἐπειδὴ μετ' ἐννόμου συμφέροντος καὶ ἐν γένει παραδεκτῶς παρεμβαίνουσιν εἰς τὴν δίκην ἡ ἀνών. ἑταιρεία «Πιρέλλι–Ἑλλάς, Βιομηχανία Ἐπισώ-

τρων καὶ Προϊόντων Ἐλαστικοῦ Α.Ε.» καὶ ἡ ἀνών. ἑταιρεία «Πειραϊκὴ–Πατραϊκὴ Βιομηχανία Βάμβακος Α.Ε.», τῶν ὁποίων αἱ ἐπιχειρήσεις λειτουργοῦν εἰς τὰς ἀνωτέρω περιοχὰς ὡς προκύπτει ἐκ τῆς μνησθείσης ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Πατρέων περὶ ἐπιβολῆς τοῦ τέλους.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ ἄρθρου 46 παρ. 1 καὶ 2 τοῦ κωδ. Νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας» (Β.Δ. 92/1961 Α' 22) συνάγεται ὅτι ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νόμου χωρεῖ κατὰ τῶν ἐκτελεστῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν διοίκησιν ἀσκούντων νομικῶν προσώπων μόνον ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ὑπόκεινται εἰς ἕτερόν τι ἔνδικον μέσον διὰ τῆς δικαστικῆς ἢ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ· ὡς διοικητικὴ ὁδὸς δὲ κωλύουσα τὴν αἴτησιν ἀκυρώσεως νοεῖται, κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω διατάξεις, ἡ εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ νόμου παρεχομένη ἐνδικοφανὴς προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς αὐτῆς ἢ ἱεραρχικῶς προϊσταμένης ἀρχῆς ἢ εἰδικῶς κατεστημένου ὀργάνου, ἥτις φέρει εἰς νέαν διοικητικὴν κρίσιν τὴν ὑπόθεσιν εἴτε παρὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν πρᾶξιν ὀργάνου εἴτε παρ' ἑτέρου ὀργάνου, ἀδιαφόρως ἐὰν ἡ κρίσις ἀφορᾷ καὶ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως ἢ περιορίζεται μόνον εἰς τὸν ἔλεγχον νομιμότητος τῆς διὰ τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς προσβληθείσης πράξεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως ἀσκεῖται παραδεκτῶς μόνον κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκδιδομένης ἐπὶ τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς καὶ μετὰ τὴν ἐξάντλησιν καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ στάδια τῆς σχετικῆς διοικητικῆς διαδικασίας, οὐχὶ δὲ κατὰ τῆς ὑποκειμένης εἰς ἐνδικοφανῆ προσφυγὴν πράξεως. Περαιτέρω συνέπεια τούτων εἶναι ὅτι, παρερχομένης τῆς τυχὸν τασσομένης ὑπὸ τοῦ νόμου εἰδικῆς προθεσμίας πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς ἢ, ἐὰν τοιαύτη προθεσμία δὲν τάσσεται, παρερχομένου μηνός, ὑπόκειται εἰς προσβολὴν δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως μόνον ἡ διὰ τῆς παρόδου τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἐκδηλουμένη σιωπηρὰ ἀπόρριψις τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς, συνιστῶσα ἐμμονὴν εἰς τὴν ἀρχικὴν ἀπόφασιν, ἧς αἱ αἰτιολογίαι ἀποτελοῦσιν αἰτιολογίαν καὶ τῆς σιωπηρᾶς ἀπορρίψεως.

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» ὁρίζεται ὅτι κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Νομάρχου ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον προσφυγὴ διὰ παράβασιν νόμου ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἥ, ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν δημοσιεύεται, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ, ἄλλως, ἀφ' ἧς ἔλαβε γνῶσιν οὗτος καὶ κατὰ τὴν εἰδικώτερον ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ὁριζομένην διαδικασίαν. Οὕτω διὰ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, αἵτινες, ὡς συνάγεται ἐκ τῆς γενικότητος τῆς διατυπώσεώς των, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐφ' ὅλων ἐν γένει τῶν πράξεων τοῦ Νομάρχου, καὶ οὐχὶ μόνον τῶν ἐκδιδομένων κατ' ἐνάσκησιν ἁρμοδιότητος ἀνατεθείσης αὐτῷ δυνάμει τοῦ προμνησθέντος Ν. 3200/1955, καθιεροῦται εἰδικὴ ἐνδικοφανὴς προσφυγὴ κατὰ τῶν πράξεων τοῦ Νομάρχου, ἄγουσα εἰς νέαν κρίσιν τῆς ὑποθέσεως ἐξ ἐπόψεως νομιμότητος τῶν πράξεων τούτων. Ὅθεν προσβλητή, δι' αἰτήσεως

ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ κωδ. Νόμου 3713, τυγχάνει ἐν ὄψει τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει ἐκτεθέντων, μόνον ἡ τελικῶς ἐκδιδομένη ἐπὶ τῆς ὡς εἴρηται προσφυγῆς ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας ἐξεδόθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 βασ. διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (ΦΕΚ 171 Α'), δι' οὗ ὁρίζεται ὅτι διὰ τὰς δαπάνας ἐγκαταστάσεων, συντηρήσεως καὶ ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας πρὸς φωτισμὸν τῶν κοινοχρήστων χώρων ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου, ἡ ἐπιβολὴ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος τέλους μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰ τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἑκάστοτε ἐπιβαλλομένου τέλους καθαριότητος. Συμφώνως δὲ πρὸς τὰ ἐκτεθέντα εἰς τὰς προηγουμένας σκέψεις, ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας ὑπόκειται εἰς τὴν ἐνδικοφανῆ προσφυγὴν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 3200/1955 καὶ συνεπῶς, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, στρεφομένη κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, δέον ν' ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ἠσκήθη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 3596/1971 ἀποφάσεως τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δι' ἧς τὸ πρῶτον ἐκρίθησαν ἀπαράδεκτοι αἱ αἰτήσεις ἀκυρώσεως αἱ ἀσκούμεναι κατὰ διοικητικῶν πράξεων καθ' ὧν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνδικοφανεῖς προσφυγαί· ἐφ' ᾧ, συμφώνως καὶ πρὸς τὰ διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως κριθέντα, ἡ μὲν προθεσμία πρὸς ἄσκησιν τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 3200/1955 δέον νά λογισθῇ, ὡς πρὸς τὸν αἰτοῦντα δῆμον, ἀναβιώσασα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἡ δὲ δικαστικὴ δαπάνη δέον νὰ συμψηφισθῇ μεταξὺ τῶν διαδίκων.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ κωδ. Νόμου 3713 περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (ἄρθρ. 41 κωδ. βασ. διατάγματος 92/1961, ΦΕΚ 22 Α') δὲν ἀπαιτεῖ τὴν κατάθεσιν παραβόλου διὰ τὴν ἄσκησιν αἰτήσεων ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ὅθεν, τὸ κατατεθὲν ἐν προκειμένῳ διὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν ἀκυρώσεως, παράβολον εἶναι ἀποδοτέον εἰς τὸν αἰτοῦντα δῆμον, καίπερ ἀπορριπτομένης τῆς αἰτήσεως.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτ/σεως–Τμῆμα ΤΥΔΚ

Ἀριθ. Πρωτ. 12165
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 5

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Φεβρουαρίου 1973

«Σύστασις ἐπιτροπῶν κρίσεως, παρακολουθήσεως καὶ παραλαβῆς Ἡρώων (καλλιτεχνικῶν ἔργων)».

Πρὸς παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων
Κοιν: Καλλιτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Ἑλλάδος

Ἐνταῦθα

Σχετ.: 111645/30.12.1969 Κωδικοποιημένη ἐγκύκλιος περὶ Ἡρώων: Τόμος 2ος

Διαβιβάζομεν συνημμένως ὑπόδειγμα ἀποφάσεως συγκροτήματος ἐπιτροπῶν κρίσεως καὶ παρακολουθήσεως ἡρώων κλπ. καλλιτεχνικῶν ἔργων, διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Σχετικῶς γνωρίζομεν ὅτι δι' ἔργα ἀξίας ἕως 100.000 δρχ., εἰς τὰς ἐπιτροπὰς κρίσεως, αἱ ὁποῖαι συνιστῶνται ὑπὸ τῆς Νομαρχίας, δὲν ἀπαιτεῖται συμμετοχὴ μέλους τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος (Κ.Ε.Ε.). Ἡ ἐπιτροπὴ ἑπομένως θὰ εἶναι τριμελὴς ἀποτελουμένη ἐκ τῶν:

α) Προϊσταμένου τῆς πάρ' ὑμῖν Τ.Υ.Δ.Κ.

β) Ἐξ ἑνὸς ἀρχιτέκτονος τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. ἢ Δ.Τ.Υ.Ν. ἢ ἑτέρας Ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ ἢ τῆς Περιφερείας ἢ ἑνὸς γλύπτου μέλους τοῦ Κ.Ε.Ε.

γ) Ἐξ ἑνὸς Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβούλου.

Διὰ καλλιτεχνικὰ ἔργα ἀξίας μεγαλυτέρας τῶν 100.000 δρχ., τῆς ἐπιτροπῆς θὰ μετέχουν ἐφεξῆς δύο μέλη–ἐκπρόσωποι τοῦ Κ.Ε.Ε., ὁσάκις δὲ ἡ ἀξία τοῦ ἔργου ὑπερβαίνει τὰς 500.000 δρχ. τὸ ἓν τούτων θὰ ἀντικαθίσταται ὑπὸ καθηγητοῦ Ἀνωτάτης Σχολῆς (γλύπτου ἢ ἀρχιτέκτονος), ἢ ἑτέρου ἁρμοδίου, ὡς ὁρίζεται εἰς τὸ ὕπερθεν σχετικόν.

Αἱ Περιφερειακαὶ Διοικήσεις, αἵτινες συνιστοῦν τὰς ἐν θέματι ἐπιτροπὰς καλλιτεχνικῶν ἔργων ἀξίας 100.000–200.000 δρχ. δέον ὅπως ὁρίζουν τὰ ὡς ἄνω δύο μέλη – ἐκπροσώπους τοῦ Κ.Ε.Ε. βάσει τοῦ ἀποσταλησομένου πίνακος ὑπὸ τοῦ Κ.Ε.Ε. καὶ μέχρι νεωτέρας τυχὸν τροποποιήσεως αὐτοῦ.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ὑπ' ἀριθ. 3, 4 μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς κρίσεως καὶ παρακολουθήσεως, δύναται νὰ ὑπολογίζεται δι' ἔργα ἀξίας ἀπὸ 100.000–500.000 δρχ. κατ' ἀποκοπὴν καὶ δι' ἕκαστον μέλος εἰς 3.000 δρχ.

Δι' ἔργα ἀξίας ἄνω τῶν 500.000 δρχ. ἡ ἀποζημίωσις θὰ καθορίζεται ἀναλόγως καὶ κατὰ περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ποσὰ δὲν περιλαμβάνονται τὰ ἔξοδα κινήσεως, τὰ ὁποῖα καταβάλλονται κεχωρισμένως.

Αἱ χορηγούμεναι ἀποζημιώσεις ἀφοροῦν :

α) Εἰς τὴν ἀπασχόλησιν διὰ τὴν κρίσιν τῶν ὑποβληθησομένων κατὰ τὸν διαγωνισμὸν ἔργων.

β) Εἰς τὴν ἐν συνεχείᾳ παρακολούθησιν τῆς κατασκευῆς τοῦ βραβευθέντος, διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τοὐλάχιστον 3 ἐπισκέψεων εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Καλλιτέχνου.

γ) Εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἀντιστοίχων πρωτοκόλλων παρακολουθήσεως τῶν διαφόρων σταδίων ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, καὶ

δ) Εἰς τὴν ποιοτικὴν παραλαβὴν αὐτοῦ καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ τελικοῦ πρωτοκόλλου.

'Οδηγίαι ἐφ' ὅλων τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐνεργειῶν παρέχονται διὰ τῆς ὑπερθεν σχετικῆς.

'Ο 'Υπουργὸς 'Αναπληρωτὴς
ΟΡΕΣΤΗΣ ΓΙΑΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ – Τμῆμα ΠΟΤΑ
'Αριθ. Πρωτ. 15005
Γενικὴ Διαταγὴ 6

'Εν 'Αθήναις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1973

«"Υψος ὡριαίας ἀποζημιώσεως τῶν ὑπερωριακῶς ἀπασχολουμένων εἰς ΟΤΑ ὑπαλλήλων».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Κ ο ι ν. : Περιφερειακὰς Διοικήσεις, 'Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν

1. Γνωρίζομεν, ὅτι κατόπιν τῆς αὐξήσεως, διὰ τοῦ ν. δ/τος 1316/1972 (ΦΕΚ 236/27.12.1972) τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων, τὸ ὕψος τῆς ὡριαίας ἀποζημιώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν δημοδιδασκάλων, οἵτινες προσθέτως πρὸς τὰ καθήκοντα τῆς θέσεώς των καὶ καθ' ὑπερωρίαν, ἐκτελοῦν τὰς ἐν ἄρθρῳ 48 τοῦ ν.δ. 1140/1972 προσδιοριζομένας ὑπηρεσίας, διεμορφώθη, ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου 1973, ὡς κάτωθι :

α.	Δι'	ὑπαλλήλους	ἐπὶ	βαθμῷ	2ῳ	δραχμαὶ	61
β.	»	»	»	»	3ῳ	»	52
γ.	»	»	»	»	4ῳ	»	42
δ.	»	»	»	»	5ῳ	»	37
ε.	»	»	»	»	6ῳ	»	32
στ.	»	»	»	»	7ῳ	»	28
ζ.	»	»	»	»	8ῳ	»	25
η.	»	»	»	»	9ῳ	»	22
θ.	»	»	»	»	10ῳ	»	20
ι.	»	»	»	»	11ῳ	»	18
ια.	»	»	»	»	12ῳ	»	15
ιβ.	»	»	»	»	13ῳ	»	13
ιγ.	–	ἀδιαβαθμίστους				»	18

2. Ἡ παροῦσα κοινοποιηθήτω εἰς τοὺς δήμους, τὰς κοινότητας, τὰ δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ νομικὰ πρόσωπα, τοὺς συνδέσμους ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τὰ δημόσια ταμεῖα.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεύς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Δημοτ. καὶ Κοινοτ. Περιουσίας
Ἀριθ. Πρωτ. 14279/245
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 6

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Φεβρουαρίου 1973

«Περὶ μὴ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ν. δ/τος 31/1968, προκειμένου περὶ ἀμφισβητήσεων μεταξὺ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

Πρὸς παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων

Κοιν.: Νομαρχίαν Κοζάνης, Δ/νσιν Ἐσωτερικῶν

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὴν ὑπ' ἀριθ. 68/1973 γνωμοδότησιν τῆς Ὁλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου καὶ νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἀποδέχεται τὴν ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας διατυπωθεῖσαν γνώμην, καθ' ἣν αἱ διατάξεις τοῦ ν.δ. 31/1968, δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ διαφορῶν μεταξὺ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, προκυπτουσῶν ἐξ ἀμφισβητήσεων μεταξύ των ἐπὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν κτημάτων.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Αριθ. Γνωμοδ. 68/1973

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

'Ολομέλεια

Συνεδρίασις τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1973

Πρόεδρος : Χ. Γεωργιόπουλος

Εἰσηγητής : Γ. 'Αντωνόπουλος

'Αριθ. ἐρωτήματος : 102669/2085/7.12.1972 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν – Γεν. Δ/νσις Δ/σεως – Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως – Τμ. Δημοτ. καὶ Κοινοτ. Περιουσίας

Περίληψις ἐρωτήματος :

«'Εὰν αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 31/1968 «περὶ προστασίας τῆς περιουσίας τῶν ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ρυθμίσεως ἑτέρων τινῶν θεμάτων» ἐφαρμόζωνται καὶ προκειμένου περὶ ἀμφισβητήσεων μεταξὺ Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

'Επὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐν ὁλομελείᾳ ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως :

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. δ/τος 31/1968 «περὶ προστασίας τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ρυθμίσεως ἑτέρων τινῶν θεμάτων» ὁρίζουσιν ὅτι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως 24 τοῦ ἀ.ν. 1539/1938 «περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων» ὡς αὗται ἰσχύουν ἑκάστοτε καὶ αἱ συναφεῖς πρὸς αὐτὰς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως διὰ τὴν προστασίαν τῶν κτημάτων αὐτῶν».

'Επὶ τοῦ ὡς ἄνω ἐρωτήματος εἰσαχθέντος εἰς τὸ Β' Τμῆμα εἶχεν ἐκδοθῆ ἡ ὑπ' ἀριθ. 724/1972 Γνωμοδότησις τούτου, δεχθεῖσα ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ὁριζουσῶν γενικῶς καὶ ἀδιαστίκτως ὅτι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως 24 τοῦ ἀ.ν. 1539/1938 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως διὰ τὴν προστασίαν τῶν κτημάτων αὐτῶν, δέον νὰ γίνῃ δεκτὸν ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τούτων δὲν δύνατσι ν' ἀποκλεισθῇ ἐπὶ ἀμφισβητήσεων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων ἐγειρομένων καὶ μεταξὺ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

"Ηδη, ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος, ζητεῖται ἁρμοδίως ἡ γνώμη τῆς 'Ολομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἥτις ἐδιχάσθη ὡς κατωτέρω.

'Η πλειοψηφία, ἀπαρτισθεῖσα ἐκ τοῦ Προέδρου Χαρ. Γεωργιοπούλου, τοῦ 'Αντιπροέδρου Ε. Κουρουσοπούλου καὶ ἐκ τῶν Νομικῶν Συμβούλων Κ. Κωνσταντινίδη, Α. Τομαρᾶ, Ν. Μπλιάτσου, Μ. Στασινοπούλου, Δ. Βενιζέλου, 'Ι. 'Αθανασούλα, Β. Ρεγκάκου, 'Ι. Λιαπῆ, Α. Παπαγιαννοπούλου καὶ Κ. Τζώρτζη πρὸς οὓς συνετάχθη καὶ ὁ Πάρεδρος Α. Καμπίτσης, ἐξέφρασε τὴν ἀκόλουθον γνώμην :

"Οτι τόσον ἐκ τῆς γραμματικῆς διατυπώσεως τῶν ἀνωτέρω παρατεθεισῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 31/1968, ὅσον καὶ τοῦ δι' αὐτῶν ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἐπ' αὐτοῦ εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν, σαφῶς καταφαίνεται ὅτι

αὗται ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ διαφορῶν ἀνακυπτουσῶν μεταξὺ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως (Δήμων καὶ Κοινοτήτων) καὶ ἰδιωτῶν ἐπὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν κτημάτων. Εἶναι πρόδηλος ἡ νομοθετικὴ πρόθεσις, ἤτοι ἡ ἐπέκτασις τῆς ἐπὶ δημοσίων κτημάτων παρεχομένης εἰδικῆς προστασίας διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἀ.ν. 1539/1938 καὶ τῶν ἄλλων συναφῶν τοιούτων καὶ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν κτημάτων, πρὸς εὐχερεστέραν, ταχυτέραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐπιβουλεύσεων καὶ καταπατήσεων ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν.

'Επομένως, κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας, αἱ ἐν θέματι διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 31/1968 δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ διαφορῶν μεταξὺ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, προκυπτουσῶν ἐξ ἀμφισβητήσεων μεταξύ των ἐπὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν κτημάτων.

'Αντιθέτως ἡ μειοψηφία, ἀπαρτισθεῖσα ἐκ τῶν Νομικῶν Συμβούλων 'Ι. Ματαράγκα, Γ. 'Αντωνοπούλου (Εἰσηγητοῦ) καὶ Α. Χαϊκάλη, πρὸς οὓς συνετάχθη καὶ ὁ Πάρεδρος Ε. Οἰκονόμου, ἐμμένει εἰς τὴν γνώμην τοῦ Τμήματος, ὅτι ἐκ τοῦ ἀδιαστίκτου τῆς διατυπώσεως τῶν ἀνωτέρω παρατεθεισῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ/τος 31/1968 καὶ τοῦ δι' αὐτῶν ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, σαφῶς συνάγεται ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν καὶ ἐπὶ διαφορῶν ἐπὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν κτημάτων προκυπτουσῶν μεταξὺ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

'Εξ ἄλλου, ἐν προκειμένῳ, αἱ διατάξεις τοῦ ἀ.ν. 1539/1938 εἰς ὃν παραπέμπει τὸ ἀνωτέρω Ν. Δ/γμα 31/1968 ἐνσωματοῦνται εἰς τὸν παραπέμποντα καὶ ἀποτελοῦν ἓν ὅλον μετὰ τοῦ παραπέμποντος νόμου (Α.Π. 209/1972 ΝοΒ 20, 899). 'Ως δὲ παγίως ἐγένετο δεκτὸν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν παραπεμπομένων διατάξεων τοῦ ἀ.ν. 1539/1938 καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ ἀμφισβητήσεως διακατοχῆς κτήματος, αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ διαφορῶν προκυπτουσῶν μεταξὺ Δημοσίου καὶ ἑτέρων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὅπως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὡς ἐκ τοῦ εἰδικοῦ λόγου τῆς θεσπίσεως αὐτῶν, συντρέχοντος καὶ ἐπὶ τῶν μεταξὺ Δημοσίου καὶ ἑτέρων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου διαφορῶν (βλ. ad hoc Εἰσ. 'Εφ. Θρ. 31/1965 'Αρμ. Κ' 63).

'Επομένως, δέον νὰ γίνῃ δεκτόν, ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ἀ.ν. 1539/1938 ἐνσωματωθεῖσαι καὶ ἀποτελοῦσαι ἓν ὅλον τοῦ παραπέμποντος ἀνωτέρω Ν. Δ/τος τῆς 31/1968, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ διαφορῶν προκυπτουσῶν ἐπὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν κτημάτων μεταξὺ 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐφ' ὅσον ἕκαστος ἐκ τούτων ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον καὶ αὐτοτελὲς Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου.

'Ο Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος
ΓΕΩΡΓ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ—Τμῆμα ΠΟΤΑ
'Αριθ. Πρωτ. 16347
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 7 'Εν 'Αθήναις τῇ 21 Φεβρουαρίου 1973

«Κοινοποίησις ὑπ' ἀριθ. 96/1973 Β. Δ/τος «περὶ κανονισμοῦ ἐργασίας τοῦ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου πάσης φύσεως προσωπικοῦ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

Πρὸς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων

1. 'Ανακοινοῦμεν, ὅτι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 27 τῆς 31ης 'Ιανουαρίου 1973, φύλλον τοῦ πρώτου τεύχους τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐδημοσιεύθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 96/1973 Β. Δ/γμα, «περὶ κανονισμοῦ ἐργασίας τοῦ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου πάσης φύσεως προσωπικοῦ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως», τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποίου κοινοποιοῦμεν κατωτέρω.

2. Διὰ τοῦ κοινοποιουμένου διατάγματος σκοπεῖται ἡ ρύθμισις, τῶν, ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας διαμορφουμένων σχέσεων, μεταξὺ τῶν δήμων, κοινοτήτων, τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ τῶν συνδέσμων τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ πάσης φύσεως, ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τούτου, ἀφ' ἑτέρου.

3. Λόγῳ τῆς σαφοῦς διατυπώσεως τοῦ κειμένου, τοῦ κοινοποιουμένου β. δ/τος δὲν παρίσταται ἀνάγκη παροχῆς περαιτέρω ὁδηγιῶν. Σημειοῦμεν μόνον τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 10 τούτου, περὶ τοῦ ὅτι, ἅπαν τὸ ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω β. δ/τος, προσωπικόν, ἀπολύεται ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Κατ' ἀκολουθίαν, ἀπὸ τῆς χρονολογίας δημοσιεύσεως τοῦ ὡς ἄνω β. δ/τος, ἅπαντες οἱ συμπληρώσαντες ἢ συμπληροῦντες τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τούτου, ἀπολύονται.

Αἱ Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν τῶν Νομαρχιῶν, παρακαλοῦνται, ὅπως μεριμνήσουν διὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ περιεχομένου τῆς παρούσης ἐγκυκλίου καὶ τοῦ ὡς ἄνω β. δ/τος, εἰς ἅπαντας τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 96

«Περὶ κανονισμοῦ ἐργασίας τοῦ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, πάσης φύσεως προσωπικοῦ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

"Εχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις : α) τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν.δ. 972/1971 «περὶ

κανονισμοῦ ἐργασίας τοῦ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, πάσης φύσεως προσωπικοῦ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, β) τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ β.δ. 40/1972 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», γ) τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ ν.δ. 1174/1972 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ ν.δ. 957/1971», «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 11300/Δ/5.7.1972 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, τῶν Ὑφυπουργῶν, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ὡς καὶ τῶν Ἀνωτάτων καὶ Ἀνωτέρων Ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου» (φ. 473 Β').

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 6/15.2.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐργασίας.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 475/26.5.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 623/4.10.1972 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Προσωπικὸν διεπόμενον ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ὑπάγεται ἅπαν τὸ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, πάσης φύσεως προσωπικόν, τῶν δήμων, κοινοτήτων, τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων ὡς καὶ τῶν συνδέσμων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ἄρθρον 2.

Καθήκοντα — ὑποχρεώσεις.

Τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διεπόμενον προσωπικὸν ὑποχρεοῦται :

α) Νὰ ἐκτελῇ τὴν ἐργασίαν του μετ' ἰδιαζούσης ἐπιμελείας, ἐνδιαφέροντος, εὐσυνειδησίας καὶ ταχύτητος, συμμορφούμενον πρὸς τὰς ἑκάστοτε παρεχομένας αὐτῷ ὁδηγίας καὶ ἐντολάς.

β) Νὰ ἔχῃ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, διεπόμενον ὑπὸ ὑγιῶν κοινωνικῶν ἀντιλήψεων.

γ) Νὰ ἔχῃ ἐπίγνωσιν τῆς εὐθύνης αὐτοῦ, περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατιθεμένης αὐτῷ ἐργασίας, ὡς καὶ τῆς ἀνάγκης πλήρους νομιμότητος τῶν ἐνεργειῶν του.

δ) Νὰ ἐπιδεικνύῃ προθυμίαν εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἄνευ σχολίων ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῶν προϊσταμένων του.

ε) Νὰ τηρῇ ἐχεμύθειαν ἐπὶ γεγονότων ἢ πληροφοριῶν ὧν λαμβάνει γνῶσιν ἕνεκα τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων του.

στ) Νὰ προσέρχηται ἐγκαίρως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ ἀποχωρῇ ταύτης μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ κεκανονισμένου ὡραρίου ἐργασίας.

ζ) Νὰ προσφέρῃ ἀνελλιπῶς τὰς ὑπηρεσίας του κατὰ τὸν κεκανονισμένον χρόνον ἐργασίας καὶ νὰ μὴ συμμετέχῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἰς ἀπεργίας.

η) Νὰ μὴ συμμετέχῃ εἰς συνεταιρισμοὺς ἢ ἑνώσεις καὶ συλλόγους ἐπιδιώκοντας πολιτικοὺς σκοπούς.

θ) Νὰ συμπεριφέρηται εὐπρεπῶς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται ἄξιον κοινῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἐκτιμήσεως.

ι) Νὰ ἀποποιῆται τὴν λῆψιν δώρων ὑφ' οἱανδήποτε μορφήν, καταγγέλλον οἱανδήποτε σχετικὴν ἐνέργειαν.

ια) Νὰ ποιῆται καλὴν χρῆσιν καὶ νὰ διαφυλάττῃ τὰ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τυχὸν ἐμπεπιστευμένα αὐτῷ ὄργανα, ἐργαλεῖα, ὑλικὰ καὶ βιβλία.

ιβ) Νὰ προσέρχηται τὴν καθωρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς λῆψιν τῶν ἀποδοχῶν του καὶ ὑπογραφὴν τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν, δικαιούμενος νὰ ζητῇ οἱανδήποτε πληροφορίαν ἢ διευκρίνησιν ἐν σχέσει πρὸς ταύτας.

ιγ) Νὰ τηρῇ τὰ καθοριζόμενα εἰς τὰς τυχὸν συναπτομένας ἑκάστοτε μετὰ τοῦ οἰκείου ὀργανισμοῦ συλλογικὰς συμβάσεις ἐργασίας.

ιδ) Νὰ δηλοῖ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας του ὡς καὶ πᾶσαν ἀλλαγὴν ταύτης.

"Αρθρον 3.

Περιορισμοὶ—'Ασυμβίβαστα

Τὸ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ διεπόμενον προσωπικὸν ὑποχρεοῦται :

α) Νὰ μὴ μετέχῃ τῆς διοικήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ παρ' ᾧ προσλαμβάνεται κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὁριζόμενα.

β) Νὰ μὴ κατέχῃ ἑτέραν, ὑφ' οἱανδήποτε σχέσιν, θέσιν παρὰ τῷ δημοσίῳ ἢ νομικῷ προσώπῳ δημ. δικαίου ἢ ἑτέρῳ ὀργανισμῷ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

γ) Νὰ μὴ μετέχῃ εἰς ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν οὐδὲ νὰ ἀσκῇ ἰδιωτικὸν ἔργον, ἄνευ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας τοῦ διοικοῦντος τὸν οἰκεῖον ὀργανισμὸν συλλογικοῦ ὀργάνου.

δ) Νὰ μὴ ἐπιλαμβάνεται, εἴτε ἀτομικῶς εἴτε μετέχον συλλογικοῦ ὀργάνου τῆς ἐπιλύσεως ζητήματος διὰ τὸ ὁποῖον ἔχει πρόδηλον συμφέρον τοῦτο ἢ συγγενὴς αὐτοῦ ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ.

"Αρθρον 4.

Χρόνος ἐργασίας.

1. Τὸ τεχνικὸν καὶ ἐργατικὸν προσωπικὸν ὑποχρεοῦται εἰς παροχὴν ὀκταώρου ἡμερησίας ἐργασίας, καὶ 48ώρου ἑβδομαδιαίας τοιαύτης, ἐκτὸς ἂν δι' ὡρισμένας κατηγορίας αὐτοῦ ὁρίζεται διάφορον ὡράριον ἐργασίας ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας. Αἱ ὧραι ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ τούτου ὁρίζονται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔτους, πάντως ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τῶν ἐργατικῶν νόμων.

2. Τὸ ἐν τοῖς γραφείοις ὑπηρετοῦν ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν ἀκολουθεῖ τὸ ὡράριον πρόγραμμα ἐργασίας τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὸ ἑορτολόγιον τούτου.

3. Ἐργασία κατὰ τὰς Κυριακὰς ἢ νόμῳ ἐξαιρεσίμους ἑορτάς, ἢ πέραν τῆς καθ' ἡμέραν ἢ κατὰ φυλακὴν (βάρδιαν) ὑποχρεωτικῆς τοιαύτης, ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς ἑκάστοτε ἁρμοδίας ἀρχῆς κατὰ τοὺς ὑπὸ τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας καθοριζομένους ὅρους καὶ προϋποθέσεις.

Ἄρθρον 5.

Ἀστικὴ Εὐθύνη.

Τὸ εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν ὑπαγόμενον προσωπικόν, ὑπέχει ἔναντι τοῦ ὀργανισμοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ, τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀστικὴν εὐθύνην.

Ἄρθρον 6.

Ἀποδοχαί.

1. Τὰ τῶν ἀποδοχῶν, τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ διεπομένου προσωπικοῦ ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1198/1972 «περὶ τοῦ τρόπου ρυθμίσεως τῶν ὅρων ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας, τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου, τῶν ΟΤΑ καὶ Ν.Π.Δ.Δ. καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς περὶ συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας νομοθεσίας», καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὁριζομένην διαδικασίαν.

2. Αἱ ἀποδοχαὶ ὀφείλονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀναλήψεως ὑπηρεσίας καὶ καταβάλλονται δεδουλευμένως κατὰ δεκαπενθήμερον ἢ καθ' ἑβδομάδα.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ παροχῆς ὑπηρεσιῶν δὲν καταβάλλονται ἀποδοχαί, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἄλλως ὁ νόμος ὁρίζει.

Ἄρθρον 7.

Κρατήσεις.

Ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργαζομένων οὐδεμία κράτησις ἐπιβάλλεται εἰ μὴ μόνον :

α) Διὰ προκαταβολὰς ἔναντι ἀποδοχῶν.

β) Διὰ προκαταβολὰς ἀποδοχῶν ἐκ παραδρομῆς ἢ καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἰσχυουσῶν ἑκάστοτε διατάξεων.

γ) Διὰ καταβολὰς εἰς διάφορα ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα, εἰς ἃ μετέχει ὁ ἐργαζόμενος καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἰσχύουσαν περὶ ἑκάστου Ταμείου νομοθεσίαν.

δ) Διὰ καταλογισθέντα χρηματικὰ ποσὰ λόγῳ προκληθεισῶν ζημιῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος.

ε) Δι' ἐπιβληθέντα χρηματικὰ πρόστιμα, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 8.

Ἄδειαι.

1. Τὸ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ διεπόμενον προσωπικὸν δικαιοῦται τῆς ὑπὸ τῶν

διατάξεων τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας προβλεπομένης κανονικῆς ἀδείας μετ' ἀποδοχῶν μετὰ τοῦ ἐπιδόματος ἀδείας.

2. Εἰς περίπτωσιν ἐκτάκτου ἀνάγκης, ἐκτιμωμένης ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας, καὶ μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς κανονικῆς ἀδείας, δύναται μετ' αἴτησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου νὰ χορηγηθῇ αὐτῷ ἄδεια ἄνευ ἀποδοχῶν μέχρι δεκαπέντε ἡμερῶν καθ' ἕκαστον ἔτος.

3. Αἱ ἄδειαι χορηγοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἁρμοδίου ὀργάνου. Ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ ὁρίζεται καὶ ἡ ἡμέρα ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 9.

Ἀσθένειαι προσωπικοῦ—Ἀπουσίαι

1. Οἱ ἀσθενοῦντες ὀφείλουν νὰ εἰδοποιήσουν τὴν ὑπηρεσίαν αὐθημερὸν ἢ τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς ἑπομένης περὶ τῆς ἀσθενείας των καὶ τῆς ἀκριβοῦς διευθύνσεως τῆς διαμονῆς αὐτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας, τῆς ὑπηρεσίας δικαιουμένης νὰ ζητήσῃ ἔγγραφον βεβαίωσιν ἰατροῦ τοῦ ἱδρύματος κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἢ νὰ ἐλέγξῃ ἄλλως τὴν ἀκρίβειαν τῆς περὶ ἀσθενείας δηλώσεως.

2. Ἐν περιπτώσει παραλείψεως δηλώσεως τῆς ἀσθενείας ἢ ψευδοῦς δηλώσεως τοιαύτης, ἡ ἀπουσία θεωρεῖται αὐθαίρετος.

3. Οἱ ἀσθενοῦντες, μετὰ δεκαήμερον τοὐλάχιστον παροχὴν ἐργασίας καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀσθένειά των βεβαιωθῇ παρὰ τοῦ ἱδρύματος κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ἢ εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν ἔχει ἐπεκταθῇ ἡ ἀσφάλισις τοῦ Ι.Κ.Α. ὑπὸ ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ ἢ ἀγροτικοῦ ἰατρείου, διατηροῦν τὴν ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ μισθοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 657 καὶ 658 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Ἡ συνεπείᾳ τούτων ἀπουσία τοῦ μισθωτοῦ ἐκ τῆς ἐργασίας του θεωρεῖται ὡς ἀναρρωτικὴ ἄδεια καὶ οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἔχει ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τῆς κανονικῆς ἀδείας.

4. Ὁ χρόνος δι' ὃν, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, διατηρεῖται ἡ ἐπὶ τὸν μισθὸν ἀξίωσις, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν μῆνα, ἐὰν ἡ ἀσθένεια ἐπῆλθε μετὰ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος ἐργασίας, τὸν ἥμισυ δὲ μῆνα εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν. Ποσὰ καταβληθέντα ὑπὸ τοῦ ἱδρύματος κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἢ ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ εἰς τὸν ἀσθενῆ ἐκπίπτονται ἐκ τῶν δικαιουμένων ἡμερομισθίων. Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς τὸ ἵδρυμα κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἢ ἕτερος ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμὸς δὲν ὑπόκειται εἰς ὑποχρέωσιν καταβολῆς ἐπιδόματος ἀσθενείας, ὁ οἰκεῖος ὀργανισμὸς καταβάλλει πλῆρες τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ ἀσθενοῦς. Ἡ παρὰ τοῦ ἱδρύματος κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἢ ἑτέρου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ καταβολὴ ἐπιδόματος ἀποδεικνύεται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ προσαγωγῆς ὑπηρεσιακοῦ σημειώματος τούτου, ἀναγράφοντος τὸ καταβληθὲν αὐτῷ χρηματικὸν ποσόν.

5. Ἀπουσία λόγῳ ἀσθενείας ἐγκαίρως γνωστοποιουμένη καὶ νομοτύπως ἀποδεδειγμένη δὲν θεωρεῖται ὡς λύουσα τὴν σύμβασιν ἐργασίας, ἐκτὸς ἐὰν

ὑπερβαίνῃ τὰ ὑπὸ τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας τιθέμενα ὅρια, ἤτοι ἐπὶ ἐργασθέντων :

α) Μέχρι 4 ἐτῶν, ἀπουσία 30 ἡμερῶν.

β) 'Από 4 μέχρι 10 ἐτῶν, ἀπουσία 3 μηνῶν.

γ) 'Από 10 μέχρι 15 ἐτῶν, ἀπουσία 4 μηνῶν.

δ) 'Από 15 ἐτῶν καὶ ἄνω, ἀπουσία 6 μηνῶν.

"Αρθρον 10

Λύσις ἐργασιακῆς σχέσεως.

1. 'Η ἐργασιακὴ σχέσις λύεται :

α) "Αμα τῇ λήξει τοῦ συμπεφωνημένου χρόνου ἢ περατώσεως τῆς ἐργασίας δι' ἣν ἐγένετο ἡ πρόσληψις.

β) Κατόπιν καταγγελίας τῆς ἐργασιακῆς σχέσεως, ἕνεκα σοβαρῶν λόγων, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας.

γ) "Αμὰ τῇ συμπληρώσει ὑπὸ τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας του.

δ) Διὰ τοῦ θανάτου ἢ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐργαζομένου.

ε) Διὰ τῆς ἐπιβολῆς κατὰ τὸ διέπον τὸ προσωπικὸν τοῦτο πειθαρχικὸν δίκαιον, τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς τῆς ἀπολύσεως.

2. 'Η καταγγελία τῆς συμβάσεως ἐνεργεῖται, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπαγόμενος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ :

α) Παραβῇ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ κανονισμοῦ.

β) Κριθῇ παντελῶς ἀκατάλληλος δι' ἣν προσελήφθη ἐργασίαν, τῆς ἀκαταλληλότητός του πιστοποιουμένης δι' ἐκθέσεως τῶν καθ' ἱεραρχίαν προϊσταμένων του.

γ) 'Υποπέσῃ εἰς ἓν τῶν ἀδικημάτων κλοπῆς, ὑπεξαιρέσεως, ἀπάτης, ἐκβιάσεως, πλαστογραφίας, δωροδοκίας, καταπιέσεως, ἀπιστίας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, ἐγκλήματος κατὰ τῶν ἠθῶν, συκοφαντικῆς δυσφημήσεως ὡς καὶ οἱουδήποτε κακούργημα.

3. Διὰ τὰς περιπτώσεις γ' καὶ δ' τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ ἔκδοσις διαπιστωτικῆς πράξεως τῆς ἐπελθούσης λύσεως τῆς ἐργασιακῆς σχέσεως.

4. 'Η παραίτησις ὑποβάλλεται ἐγγράφως. 'Ο ὑποβάλλων ταύτην ὀφείλει νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μέχρις ἐγγράφου ἀνακοινώσεως αὐτῷ ὅτι ἡ παραίτησίς του ἐγένετο ἀποδεκτή. Μὴ γενομένης τοιαύτης ἀνακοινώσεως, ἡ παραίτησις θεωρεῖται γενομένη ἀποδεκτὴ μετὰ παρέλευσιν 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς της.

5. 'Εξομοιοῦται πρὸς παραίτησιν, ἐπιφέρουσαν αὐτοδικαίαν λύσιν τῆς σχέσεως ἐργασίας ἄνευ τηρήσεως τύπου ἢ προθεσμίας τινός, ἡ πέρα τῶν 40 ἡμερῶν ἀδικαιολόγητος συνεχὴς ἀπουσία ἐκ τῆς ἐργασίας.

6. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν λύσεως τῆς ἐργασιακῆς σχέσεως ὑποχρεοῦται τὸ προσωπικόν, πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως, εἰς παράδοσιν τῆς ὑπηρεσίας, συνταχθησομένου σχετικοῦ πρωτοκόλλου παραλαβῆς καὶ παραδόσεως.

"Αρθρον 11.

Τελικαὶ Διατάξεις.

'Εν τῇ συμβάσει δέον νὰ διαλαμβάνηται ὅρος, καθ' ὃν ἡ συναφθεῖσα σύμβασις διέπεται ὑπὸ τῶν ὅρων τοῦ παρόντος β. δ/τος (κανονισμοῦ), οὗτινος δηλοῖ ὅτι ἔλαβε γνῶσιν ὁ συμβαλλόμενος.

Εἰς τὸν 'Ημέτερον ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν 'Υπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

'Εν 'Αθήναις τῇ 27ῃ 'Ιανουαρίου 1973

'Εν 'Ονόματι τοῦ Βασιλέως

'Ο 'Αντιβασιλεὺς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ 'Υπουργοί

Παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ,

'Εσωτερικῶν
Α. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Εθνικῆς Οἰκονομίας
'Αναπληρωτὴς
Κ. ΚΑΡΥΔΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως – Τμῆμα Οἰκον. Διοικήσεως
'Αριθ. Πρωτ. 17546
Γενικὴ Διαταγὴ 7

'Εν 'Αθήναις τῇ 23 Φεβρουαρίου 1973

«Περὶ ἐγκαίρου ἀποδόσεως χρεωλυτικῶν δόσεων ἀτόκων δανείων ἄρθρ. 67 Ν.Δ. 3033/1954».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Ι. 'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 98818/10.12.1971 διαταγὴν τοῦ 'Υπουργείου, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, γνωρίζομεν, ὅτι ὡς διεπιστώθη, τὰ εἰς πρῶτον βαθμὸν ληφθέντα μέτρα, περὶ ὧν ἡ μνησθεῖσα διαταγή, δὲν ἀπέδωσαν ὡς ἔδει, τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα, ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ τοῦ γενομένου ἐλέγχου τῶν παρὰ τῷ 'Υπουργείῳ τηρουμένων καρτελλῶν συνομολογηθέντων, ὑπὸ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, δανείων ἐκ τῶν Κεφαλαίων τοῦ ἄρθρου 67 Ν.Δ. 3033/1954 καὶ παρακολουθήσεως τῆς ἐξοφλήσεως τούτων.

ΙΙ. Συγκεκριμένως, διεπιστώθη, ὅτι πληθὺς ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, οὐ μόνον δὲν ἐπεμελήθη, ὡς ἔδει, διὰ τὴν μερικὴν ἔστω ἐξόφλησιν τῶν ληκτῶν χρεωλυτικῶν δόσεων τῶν ἐν λόγῳ δανείων, ἀλλὰ παρέμεινεν ἀδιάφορος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἀνειλημμένης ὑποχρεώσεώς των, ἥτις, ὅταν μάλιστα εἶναι οἰκονομικοῦ περιεχομένου, καθίσταται πλέον ἐπιτακτική, γεγονὸς ὅπερ μαρτυρεῖ παράλειψιν ὀφειλομένης ἐνεργείας.

ΙΙΙ. 'Η παράλειψις αὕτη καθίσταται ἔτι βαρυτέρα, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν,

ὅτι κατόπιν τῆς γενομένης διαγραφῆς τῶν ἐκ Δημοσίων 'Επενδύσεων δανείων, συνολικοῦ ποσοῦ 1.569.866.963 δραχμῶν, οἱ Ο.Τ.Α. ἀπηλλάγησαν τοῦ ἄγχους ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διεκατείχοντο, συνεπείᾳ τῶν συσσωρευμένων ὀφειλῶν των ἐκ τῶν ἀνωτέρω δανείων (ἐκ Δημοσίων 'Επενδύσεων) καὶ κατὰ συνέπειαν ἀδικαιολόγητοι εἶναι οὗτοι νὰ τυγχάνουν μετὰ ταῦτα, ὀφειλέται σημαντικοῦ, δυστυχῶς, ἀριθμοῦ ληκτῶν χρεωλυτικῶν δόσεων ἐκ τῶν δανείων τοῦ ἄρθρου 67 Ν.Δ. 3033/1954, ὅταν μάλιστα αἱ δαπάναι αὗται ἔχουν ὑπαχθῆ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Β. Δ/τος 17.5/15.6.1959 «περὶ οἰκονομικῆς διοικήσεως καὶ λογιστικοῦ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων».

IV. Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους καὶ ἐπειδὴ ἰδιαιτέρως ἀποσκοποῦμεν εἰς τὴν δημιουργίαν ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ἱκανοῦ νὰ καλύπτῃ τὰς εἰς ἔργα κοινωφελῆ ἐπειγούσας ἀνάγκας τῶν κοινοτήτων κκὶ τῶν μικρῶν δήμων, αἱ ὁποῖαι εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἀνέρχονται εἰς μέγαν ἀριθμόν, ἐνῷ ἐξ ἄλλου, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ἀνεχθῶμεν, συνέχισιν τῆς καταστάσεως ταύτης, ἥτις πάντῃ ἀπαράδεκτος τυγχάνει, προερχόμεθα εἰς τὴν λῆψιν τῶν κάτωθι μέτρων :

1. Τὰ Δημόσια Ταμεῖα, πρὸς ἃ κοινοποιεῖται ἡ παροῦσα, δέον νὰ ἀποστείλουν εἰς τὴν Νομαρχίαν, ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης, πίνακα τῶν κοινοτήτων τῆς περιφερείας των ἐκ τοῦ ὁποίου νὰ προκύπτουν :

(α) Τὰ συνομολογηθέντα ὑπὸ μιᾶς ἑκάστης τούτων δάνεια ἐκ τῶν Κεφαλαίων τοῦ ἄρθρου 67 Ν.Δ. 3033/1954, (β) ὀνομασία ἐκτελεσθέντος ἔργου, (γ) ποσὸν δανείου, (δ) ἡμερομηνίαν καταβολῆς τῆς Α' δόσεως, (ε) ληξιπρόθεσμοι δόσεις μὴ ἐξοφληθεῖσαι καὶ (στ) συνολικὸν ποσὸν μὴ ἐξοφληθεισῶν δόσεων.

2. Οὐδὲν χρηματικὸν ἔνταλμα ὀφειλέτιδος κοινότητος θὰ ἐξοφλῆται, ἐφ' ὅσον αὐτὴ ὀφείλει περισσοτέρας τῶν δύο (2) ληξιπροθέσμων δόσεων ἑνὸς ἢ καὶ περισσοτέρων δανείων, ἐξαιρέσει τῶν ἀφορώντων εἰς δαπάνας διοικήσεως (μισθοὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων — ἔξοδα παραστάσεως Προέδρου — ἐνοίκιον κοινοτικοῦ καταστήματος — καύσιμα δι' ὕδρευσιν) εἰς ὑποχρεωτικὰς δαπάνας καὶ εἰς λοιπὰς παρεμφερεῖς τοιαύτας μὴ ἐπιδεχομένας ἀναβολὴν καὶ κατ' ἀπολύτως αὐστηρὰν κρίσιν.

3. 'Εὰν κοινότης τις ὀφείλῃ ἄνω τῶν πέντε (5) ληξιπροθέσμων δόσεων, ἔστω καὶ δι' ἓν μόνον δάνειον, τὰ ἐν περιπτώσει (2), (μὴ ἐξόφλησις χρηματικοῦ ἐντάλματος), δὲν θὰ ἰσχύσουν, ἐφ' ὅσον ἡ κοινότης ἐξοφλήσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν πέρα τῶν δύο ληξιπροθέσμων δόσεων ἢ ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀνέφικτον, λόγῳ διαπιστουμένης οἰκονομικῆς ἀδυναμίας, συμφωνοῦμεν πρὸς διευκόλυνσιν τῶν κοινοτήτων νὰ ἐξοφληθῇ τοῦτο (τὸ ἥμισυ) εἰς δύο ἴσας δόσεις καὶ μέχρι τοῦ τέλους ἑκάστου ἔτους.

4. Αἱ Νομαρχίαι δὲν θὰ ὑποβάλλουν εἰς τὸ 'Υπουργεῖον προτάσεις περὶ χορηγήσεως ἀτόκου δανείου εἰς κοινότητας, αἱ ὁποῖαι τυγχάνουν ὀφειλέτιδες, κατὰ τ' ἀνωτέρω.

V. Τελευτῶντες, ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν καὶ τῶν Διευθυντῶν τῶν

Δημοσίων Ταμείων, διὰ τὴν πιστὴν καὶ ἀπαρέγκλιτον τήρησιν τῶν διὰ τῆς παρούσης ἐπιστελλομένων.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. Ι. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Διοικήσεως – Τμῆμα Προσωπικοῦ
Ἀριθ. Πρωτ. 17532
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 8 Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Φεβρουαρίου 1973

«Παροχὴ ὁδηγιῶν ἐπὶ προσβαλλομένων πράξεων τῆς Διοικήσεως, ἐνώπιον τοῦ Σ.Ε.».

Πρὸς παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων

Ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι, ἐπὶ διαφόρων, προσβαλλομένων ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, πράξεων τῆς Διοικήσεως, τὰ παρεχόμενα ὑπὸ ἐνίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου στοιχεῖα διὰ τῶν οἰκείων φακέλλων-ὑποθέσεων, δὲν τυγχάνουσι πλήρη καὶ ἐπαρκῆ διὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν καὶ εὐπρόσωπον ὑπεράσπισιν τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τούτου συζήτησιν τῶν ἐν λόγῳ ὑποθέσεων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑπομνήσωμεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 102302/22.11.1969 βασικὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου τούτου, δι' ἧς παρεσχέθησαν λεπτομερεῖς ὁδηγίαι ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ νὰ παρακαλέσωμεν διὰ τὴν πιστὴν καὶ ἀπαρέγκλιτον ἐφαρμογὴν τῶν διὰ ταύτης ἐπιστελλομένων.

Τῆς παρούσης, παρακαλοῦμεν ὅπως λάβωσι γνῶσιν ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι Α' Κατηγορίας.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Διοικήσεως – Τμῆμα Διοικητικοῦ
Ἀριθ. Πρωτ. 15340
Γενικὴ Διαταγὴ 8 Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1973

«Ἑορτασμὸς Ναυτικῆς Ἑβδομάδος 1973».

Ἀποστέλλομεν, συνημμένως (εἰς διπλοῦν) τὴν ὑπ' ἀριθ. Φ.460.32/12/73/31.1.1973 ἐγκύκλιον τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ, δι' ἧς παρέχονται γενικαὶ ὁδη-

γίαι διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν τοῦ ἐν θέματι ἑορτασμοῦ, καθ' ἅπασαν τὴν χώραν.

'Ο ἐν λόγῳ ἑορτασμός, θέλει λάβει χώραν ἀπὸ 1ης μέχρι τῆς 8ης 'Ιουλίου τρέχοντος ἔτους.

Βασικὸς σκοπὸς τῆς Ναυτικῆς 'Εβδομάδος, τυγχάνει, ὡς γνωστόν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἔντονος προβολὴ τῆς ἀνάγκης ὁμαδικῆς παρορμήσεως τῶν νέων πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ διατήρησις τῆς ἀγάπης καὶ ἡ ἀναζωπύρησις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν 'Ελλήνων πρὸς τὸ Πολεμικὸν καὶ 'Εμπορικὸν Ναυτικόν.

'Εν ὄψει τῆς ἰδιαιτέρας σημασίας τοῦ ὡς ἄνω 'Εορτασμοῦ καὶ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, παρακαλοῦμεν, ὅπως συμβάλητε ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ μεριμνῶντες διὰ τὴν ἐκ καταλλήλων προσώπων, συγκρότησιν τῆς 'Επιτροπῆς 'Εορτασμοῦ καὶ τὴν ὑπὸ τὴν κατεύθυνσιν ὑμῶν, ἐπιλογὴν καὶ ὀργάνωσιν τῶν δυναμένων νὰ λάβωσι χώραν, ἐν τῇ ὑμετέρᾳ περιφερείᾳ ἐκδηλώσεων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ θάλασσα καὶ τὸ Ναυτικὸν ἀποτελοῦν, ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, τοὺς βασικοὺς συντελεστὰς ἀσφαλείας, οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ πολιτιστικῆς προόδου τοῦ "Εθνους.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπ. Αὐτ/σεως – Τ.Υ.Δ.Κ.
'Αριθ. Πρωτ. 18769
Γενικὴ Διαταγὴ 9 'Εν 'Αθήναις τῇ 26 Φεβρουαρίου 1973

«'Υποβολὴ στοιχείων περὶ τῆς ἐφαρμοζομένης μεθόδου διαθέσεως ἀπορριμμάτων εἰς μεγάλους Δήμους τῆς Χώρας».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ.: ἡμετέρα Γ.Δ. 2385/2/9.1.73

Κοιν.: 1) Περιφερειακὰς Διοικήσεις, 2) Δήμους καὶ Κοινότητας, 3) Τεχνικὴν 'Υπηρεσίαν παρ' ἡμῖν, 4) Στατιστικὴν 'Υπηρεσίαν παρ' ἡμῖν.

1. 'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπερθεν ἡμετέραν σχετικὴν περὶ ὑποβολῆς στοιχείων α) ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν Ο.Τ.Α. ἔργων, β) ἀνεγέρσεως Διοικητηρίων καὶ γ) Σφαγείων, παρακαλοῦμεν ὅπως μεριμνήσητε διὰ τήν, παρὰ τῆς καθ' ὑμᾶς Τ.Υ.Δ.Κ. συγκέντρωσιν καὶ ἀποστολὴν συνοπτικῶν στοιχείων ἀναφερομένων εἰς τὰς συνθήκας διαθέσεως ἀπορριμμάτων καὶ κυρίως εἰς τὸν τρόπον διαθέσεως αὐτῶν.

2. Τὸ 'Υπουργεῖον, λόγῳ τῆς σοβαρότητος τοῦ ὅλου θέματος, εἰς τὰ μεγάλα κυρίως ἀστικὰ κέντρα, δεδομένου ὅτι τοῦτο συνάπτεται μὲ τὴν Δημοσίαν 'Υγείαν καὶ τὴν ἐν γένει ἐμφάνισιν καὶ προβολὴν αὐτῶν, παρακολουθεῖ μετ' ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος τὴν συντελουμένην κατ' ἔτος πρόοδον εἰς τὸν ἐν λόγῳ τομέα.

3. Συνεπείᾳ τῶν ἀνωτέρω, κρίνεται ἀναγκαία ἡ κατ' ἔτος συγκέντρωσις στοιχείων περὶ τῶν ἐπικρατουσῶν εἰς τὰς μεγάλας πόλεις συνθηκῶν, περὶ τοῦ τρόπου ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος καὶ ἐν γένει περὶ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων εἰς τὰς πρωτευούσας Νομῶν, Δήμους, Συνδέσμους καὶ πολεοδομικὰ συγκροτήματα πληθυσμοῦ μεγαλυτέρου τῶν 10.000 κατοίκων. Πρὸς τοῦτο συναποστέλλομεν ἔντυπον πίνακος στοιχείων διαθέσεως ἀπορριμμάτων καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τήν, μερίμνῃ τῆς καθ' ὑμᾶς Τ.Υ.Δ.Κ. συμπλήρωσιν τῶν οἰκείων στηλῶν καὶ ὑποβολὴν τοῦ ἀντιτύπου εἰς τὸ 'Υπουργεῖον, ὁμοῦ μετὰ τῶν ὑπολοίπων στοιχείων τὰ ὁποῖα ἔχουν ζητηθῆ διὰ τῆς (α) σχετικῆς.

4. 'Απὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους ἅπαντες οἱ ἄνω ὀργανισμοὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐντέλλονται ὅπως τηροῦν στοιχεῖα βάρους τῶν διατιθεμένων ὑπ' αὐτῶν ἀπορριμμάτων (ἔστω καὶ διὰ περιοδικῆς ζυγίσεως τῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων μὲ τὰ ὁποῖα μεταφέρονται ταῦτα καὶ τηρήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατ' ἔτος ἐκτελουμένων δρομολογίων) ὡς ἐπίσης καὶ οἰκονομικὰ στοιχεῖα συλλογῆς, μεταφορᾶς καὶ διαθέσεως αὐτῶν, πρὸς πλήρη ἐνημέρωσιν τοῦ ἀποστελλομένου πίνακος.

'Ο 'Υπουργὸς 'Αναπληρωτὴς
ΟΡ. ΓΙΑΚΑΣ

ΠΙΝΑΞ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἐκδοθεισῶν κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1973

Ἀριθ. Ἐγκυκλ.	Ἀριθ. Πρωτ.	Ἡμερομηνία	Περίληψις
Κ.Δ. 5	12165	8.2.73	«Σύστασις ἐπιτροπῶν κρίσεως, παρακολουθήσεως καὶ παραλαβῆς ἡρώων (Καλλιτεχνικῶν ἔργων)».
Γ.Δ. 6	15005	16.2.73	«Ὕψος ὡριαίας ἀποζημιώσεως τῶν ὑπερωριακῶς ἀπασχολουμένων εἰς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ὑπαλλήλων».
Γ.Δ. 7	17546	23.2.73	«Περὶ ἐγκαίρου ἀποδόσεως χρεωλυτικῶν δόσεων ἀτόκων δανείων ἄρθρ. 67 Ν.Δ. 3033/54».
Γ.Δ. 8	15340	27.2.73	«Ἑορτασμὸς Ναυτικῆς Ἑβδομάδος ἀπὸ 1ης μέχρι 8ης Ἰουλίου 1973».
Γ.Δ. 9	18769	26.2.73	«Ὑποβολὴ στοιχείων περὶ τῆς ἐφαρμοζομένης μεθόδου διαθέσεως ἀπορριμμάτων εἰς μεγάλους Δήμους τῆς Χώρας».
Κ.Δ. 6	14279/245	17.2.73	«Περὶ μὴ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ/τος 31/1968, προκειμένου περὶ ἀμφισβητήσεων μεταξὺ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».
Κ.Δ. 7	16347	21.2.73	«Κοινοποίησις ὑπ' ἀριθ. 96/1973 Β. Δ/τος «περὶ κανονισμοῦ ἐργασίας τοῦ ἐπὶ συμβάσει Ἰδιωτικοῦ Δικαίου Προσωπικοῦ Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».
Κ.Δ. 8	17532	24.2.73	«Παροχὴ ὁδηγιῶν ἐπὶ προσβαλλομένων πράξεων τῆς Διοικήσεως, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας».

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β.Δ. 132 «Περὶ ἐξαιρέσεως ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἀπὸ τῶν περὶ ἐντοπιότητος διατάξεων τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ Ν. 1811/1951 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 41/19.2.73)

Β.Δ. 139 «Περὶ ἀνασυγκροτήσεως καὶ παρατάσεως θητείας Ἐρανικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεγέρσεως Ἡρῴου εἰς Κοινότητα Γαβαλοχωρίου Ἀποκορώνου Νομοῦ Χανίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 44/26.2.73)

Β.Δ. 118 «Περὶ ἑνώσεως τῆς Κοινότητος Βαϊνιᾶς τῆς Ἐπαρχίας Ἱεραπέτρας τοῦ Νομοῦ Λασιθίου μετὰ τοῦ Δήμου Ἱεραπέτρας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 37/12.2.73)

Β.Δ. 119 «Περὶ μεταφορᾶς τῆς ἕδρας τῆς Κοινότητος Κακορρεύματος τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας εἰς συνοικισμὸν Χράνοι.

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 37/12.2.73)

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

76. «Περὶ δημιουργίας ζώνης παραλίας εἰς θέσιν «Γυαλὸς» Κοινότητος Γαστουρίου Κερκύρας, πρὸ ἰδιοκτησίας Α.Ε. «Κερκυραϊκαὶ Τουριστικαὶ Ἐπιχειρήσεις».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 33/6.2.73)

77. «Περὶ δημιουργίας ζώνης παραλίας εἰς θέσιν «Δηλυσὸ» περιοχῆς Κοινότητος Ν. Στύρων Καρυστίας Ν. Εὐβοίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 33/6.2.73)

107. «Περὶ δημιουργίας ζώνης παραλίας εἰς θέσιν «Καβούρι» περιφερείας Κοινότητος Ἁγίου Ἰωάννου Νομοῦ Ἠλείας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 34/9.2.73)

ΥΠΟΥΡΓ. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀριθ. Ζ1α/50744

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

«Περὶ συγκροτήσεως Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων».

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

α) Τὴν παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Β.Δ. 500/1970

β) Τὸν Α.Ν. 283/1968

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 49465/10.6.1967 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Ἐσωτερικῶν.

δ) Τὸ ἄρθρον 2 παρ. 4 τοῦ Ν. 1726/1944.

ε) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 792/1969 γνωμοδότησιν τῆς Ὁλομελείας Διακοπῶν Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

στ) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 89273/7855/2.11.1972 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

ζ) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 164385/800/13.11.1972 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γ.Λ.Κ.).

η) Τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 1552/17.1.1973 ἔγγραφον τῆς Γενικῆς Γραμματείας τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν :

1. Συγκροτοῦντες τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, διορίζομεν, πλὴν τῶν λόγῳ θέσεως, τοὺς κάτωθι :

α) Ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τὸν Φραγκῖσκον Περάκην, ἀνώτερον ὑπάλληλον ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ, ἀναπληρωτὴν δ' αὐτοῦ τὸν Εὐάγγελον Νάνον, ὁμοίως.

β) Ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τὸν Παναγιώτην Λαμπρόπουλον, ἀναπληρωτὴν δ' αὐτοῦ τὸν Χρῆστον Χαραλαμπόπουλον.

γ) Ἐκ τῶν ἀνωτέρων Δημοτικῶν ὑπαλλήλων, τὸν Γεώργιον Χρονόπουλον τοῦ Δήμου Παλ. Φαλήρου, ἀναπληρωτὴν δ' αὐτοῦ τὸν Γεώργιον Κότσαλον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

δ) Ἐκ τῶν Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, τὸν Εὐτύχιον Νόταρην τῆς Κοινότητος Βριλησσίων, ἀναπληρωτὴν δ' αὐτοῦ τὸν Ἰωάννην Γκίκαν τῆς Κοινότητος Βάρης.

2. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρίσταται ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν.

3. Ἡ θητεία τῶν ὡς ἄνω διοριζομένων, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1974.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Ἰανουαρίου 1973

Ὁ Ὑπουργὸς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΑΣ

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 129/1.2.73)

Ἀριθ. ΚΥ 739/31.1.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Κυκλάδων

«Περὶ καθορισμοῦ θαλασσίας θέσεως τελικῆς διαθέσεως τῶν λυμάτων καὶ ἀποβλήτων Κοινότητος Κορησσίας Νήσου Κέας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 146/3.2.73)

'Αριθ. Ε/21472/72/24.1.73 'Απόφασις Νομάρχου Ξάνθης

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Εὐμοίρου Νομοῦ Ξάνθης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 146/3.2.73)

'Αριθ. 648/26.1.73 'Απόφασις Νομάρχου Σερρῶν

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Βαλτεροῦ Ν. Σερρῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 146/3.2.73)

'Αριθ. 649/26.1.73 'Απόφασις Νομάρχου Σερρῶν

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ροδοπόλεως Ν. Σερρῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 146/3.2.73)

'Αριθ. 26611/13.1.73 'Απόφασις Νομάρχου Τρικάλων

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Πλατάνου Νομοῦ Τρικάλων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 146/3.2.73)

'Αριθ. 1430/Φ23/181/26.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Λαρίσης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 158/5.2.73)

'Αριθ. 1477/Φ23/178/26.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Σερρῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 158/5.2.73)

'Αριθ. 1058/Φ23/120/24.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου 'Αλιάρτου Ν. Βοιωτίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 158/5.2.73)

'Αριθ. 1289/Φ23/162/26.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Π. Φωκαίας Ν. 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 158/5.2.73)

'Αριθ. 1432/Φ23/190/26.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ 'Ιεροδιδασκαλείου Βελλᾶς 'Ιωαννίνων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 158/5.2.73)

'Αριθ. 1065/Φ23/121/24.1.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Δράμας».**

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 158/5.2.73)

'Αριθ. 1371/Φ23/173/26.1.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως περαιτέρω κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Νέας Βύσσης Ἔβρου».**

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 169/8.2.73)

'Αριθ. οἰκ. 1476/Φ23/177/26.1.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Νιγρίτης».**

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 169/8.2.73)

'Αριθ. 1290/Φ23/163/26.1.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ραφήνας 'Αττικῆς».**

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 169/8.2.73)

'Αριθ. 1474/Φ23/182/26.1.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου 'Ανωγείων Ρεθύμνης».**

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 169/8.2.73)

'Αριθ. 1207/Φ23/150/24.1.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Αἰγάλεω 'Αττικῆς».**

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 170/8.2.73)

'Αριθ. 1527/Φ23/192/30.1.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Λαυρεωτικῆς».**

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 173/9.2.73)

'Αριθ. 1645/Φ23/223/2.2.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου 'Ιωαννιτῶν».**

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 175/12.2.73)

'Αριθ. 1730/Φ23/229/2.2.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Φερῶν Ν. Ἔβρου».**

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 175/12.2.73)

Ἀριθ. 1951/Φ23/268/2.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀμπελοκήπων Θεσσαλονίκης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 175/12.2.73)

Ἀριθ. 1731/Φ23/228/2.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Πατρέων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 175/12.2.73)

Ἀριθ. 1956/Φ23/266/2.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Χαϊδαρίου Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 175/12.2.73)

Ἀριθ. 1526/Φ23/193/30.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Μεταμορφώσεως Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 176/12.2.73)

Ἀριθ. 1951/2.2.1973 Ἀπόφασις Νομάρχου Χαλκιδικῆς
«Περὶ διαλύσεως τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Κρήμνης - Παλαιοχώρας καὶ Ριζῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 176/12.2.73)

Ἀριθ. 1525/Φ23/194/30.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Λετρίνων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 178/12.2.73)

Ἀριθ. 1524/Φ23/195/30.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Πτολεμαΐδος Νομοῦ Κοζάνης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 178/12.2.73)

Ἀριθ. 9761/260/31.1.73 Ἀπόφασις Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν
«Περὶ ὁρισμοῦ ἐκπροσώπου τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν κατάρτισιν καὶ ὑπογραφὴν τῆς Συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας τοῦ Συνδέσμου ἐκτάκτου προσωπικοῦ τοῦ Δήμου Χανίων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 178/12.2.73)

Ἀριθ. 2444/5.2.73 Ἀπόφασις Γενικοῦ Γραμματέως Ἀθλητισμοῦ
«Περὶ ἱδρύσεως γυμναστηρίου εἰς τὴν Κοινότητα Ζελίου Φθιώτιδος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Ζελίου Φθιώτιδος».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 188/13.2.73)

'Αριθ. 1732/Φ23/227/2.2.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Φιλιππιάδος».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 190/14.2.73)

'Αριθ. 1952/Φ23/267 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Σαπῶν Ροδόπης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 191/14.2.73)

'Αριθ. 1953/Φ23/265/2.2.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Γιαννιτσῶν Ν. Πέλλης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 191/14.2.73)

'Αριθ. 3937/12.2.73 'Απόφασις Νομάρχου Σερρῶν
«Περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων, ἐν τῷ Νομῷ Σερρῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 212/17.2.73)

'Αριθ. 5163/16.2.73 'Απόφασις Νομάρχου Θεσπρωτίας
«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Νέας Σελευκείας Ν. Θεσπρωτίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 224/22.2.73)

'Αριθ. Α.4877/16.2.73 'Απόφασις Νομάρχου Τρικάλων
«Περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ τῆς Κοινότητος Βαθυρρεύματος Νομοῦ Τρικάλων, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1140/72 Ν. Δ/τος».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 224/22.2.73)

'Αριθ. 2358/Φ23/320/9.2.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἄρσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτου καὶ ἐκποιήσεώς του ὑπὸ τοῦ ΟΔΙΣΥ τῆς Κοινότητος Τριάντα Ν. Δωδεκανήσου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 227/23.2.73)

'Αριθ. 2300/Φ23/308/9.2.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου Δήμου Αἰτωλικοῦ Ν. Αἰτωλ/νανίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 227/23.2.73)

'Αριθ. 2452/Φ23/332/9.2.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου Δήμου Σπάτων - Λούτσας 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 227/23.2.73)

Ἀριθ. 2360/Φ23/319/9.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου Δήμου Ζωγράφου Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 227/23.2.73)

Ἀριθ. 2299/Φ23/309/9.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου Δήμου Πετρουπόλεως Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 227/23.2.73)

Ἀριθ. οἰκ. 2376/Φ23/317/9.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου Κοινότητος Νεοχωρίου Ἐπαρχίας Μεσολογγίου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 227/23.2.73)

Ἀριθ. 2377/Φ23/318/9.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου Κοινότητος Ἀστακοῦ Ν. Αἰτωλ/νανίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 227/23.2.73)

Ἀριθ. ΔΓ/13678 π.ἔ./10.2.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Ἡμαθίας
«Περὶ μεταβιβάσεως οἰκοπέδων εἰς Δῆμον Ἀλεξανδρείας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 229/23.2.73)

Ἀριθ. 4142/24.1.73 Ἀπόφασις Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
«Περὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 237/26.2.73)

Ἀριθ. ΔΓ/2211/10.2.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Ἡμαθίας
«Περὶ μεταβιβάσεως ἀγροτεμαχίων εἰς Κοινότητα Βεργίνης Νομοῦ Ἡμαθίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 238/26.2.73)

Ἀριθ. 3013/16.2.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Εὐβοίας
«Περὶ διαγραφῆς τῆς Κοινότητος Ὡρολογίου ἐκ τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων περιοχῆς Κύμης Ν. Εὐβοίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 250/26.2.73)

Ἀριθ. οἰκ. 3110/Φ23/408/17.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ
«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Κῶ Ν. Δωδεκανήσου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 252/27.2.73)

'Αριθ. 3028/Φ23/403/17.2.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ναούσης Ν. 'Ημαθίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 252/27.2.73)

'Αριθ. οἰκ. 3108/Φ23/406/17.2.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ἔμπωνα Ν. Δωδεκανήσου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 252/27.2.73)

'Αριθ. 2822/Φ23/381/17.2.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Νέας 'Ιωνίας Ν. 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 252/27.2.73)

'Αριθ. 4158/16.2.73 'Απόφασις Γενικοῦ Γραμματέως 'Αθλητισμοῦ

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος 'Εξαπλατάνου - Πέλλης, γυμναστηρίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον 'Εξαπλατάνου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 268/27.2.73)

'Αριθ. 4008/17.2.73 'Απόφασις Γενικοῦ Γραμματέως 'Αθλητισμοῦ

«Περὶ ἱδρύσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κοινότητος Ν. Πύργου - Εὐβοίας, γυμναστηρίου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινοτικὸν Γυμναστήριον Ν. Πύργου - Εὐβοίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 268/27.2.73)

'Αριθ. 1981/19.2.73 'Απόφασις Νομάρχου 'Αττικῆς

«Περὶ ὀρθῆς ὀνομασίας τοῦ Συνδέσμου Δήμων καὶ Κοινοτήτων περιοχῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης Νομῶν 'Αττικῆς καὶ Πειραιῶς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 269/27.2.73)

'Αριθ. 1430/Φ23/181/26.1.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου τοῦ Δήμου Λαρίσης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 272/28.2.73)

'Αριθ. 2753/Φ23/372/14.2.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου τοῦ Δήμου Νεαπόλεως Ν. Λασιθίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 272/28.2.73)

'Αριθ. 2888/Φ23/377/14.2.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου τοῦ Δήμου Σητείας Ν. Λασιθίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 272/28.2.73)

Ἀριθ. 2819/Φ23/379/17.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου τοῦ Δήμου Θάσου Ν. Καβάλας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 272/28.2.73)

Ἀριθ. 2508/Φ23/340/14.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου εἰς Κοινότητα Νέας Μάκρης Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 272/28.2.73)

Ἀριθ. 2615/Φ23/358/14.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου τῆς Κοινότητος Ἀγγελοχωρίου Ν. Ἡμαθίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 272/28.2.73)

Ἀριθ. 2614/Φ.23/358/14.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου τοῦ Δήμου Γαλατσίου Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 272/28.2.73)

Ἀριθ. 9405/23.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ, Ἐσωτερικῶν καὶ Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν

«Περὶ ὀργανώσεως Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 272/28.2.73)

Ἀριθ. 3768/23.1.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Δωδεκανήσου

«Περὶ ψηφίσεως Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Ἐκπολιτιστικοῦ, Καλλιτεχνικοῦ καὶ Τουριστικοῦ Ὀργανισμοῦ Δήμου Ρόδου (Ε.Κ.Τ.Ο.Δ.Ρ.)».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 273/28.2.73)

Ἀριθ. Ε/2066/15.2.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Ξάνθης

«Περὶ ψηφίσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Σελίνου Ν. Ξάνθης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 274/28.2.73)

Ἀριθ. 2821/Φ23/380/17.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρουπόλεως Ν. Ἔβρου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 277/2.3.73)

Ἀριθ. 3029/Φ23/404/17.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Κονίτσης Ν. Ἰωαννίνων».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 277/2.3.73)

'Αριθ. 3027/Φ23/402/17.2.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος 'Ερμιόνης Ν. 'Αργολίδος».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 277/2.3.73)

'Αριθ. οἰκ. 3111/Φ.23/409/17.2.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Τριάντα Ν. Δωδεκανήσου».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 277/2.3.73)

'Αριθ. οἰκ. 3109/Φ23/407/17.3.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Καρπάθου Ν. Δωδεκανήσου».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 277/2.3.1973)

'Αριθ. 2904/Φ23/392/17.2.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Ρόδου Ν. Δωδεκανήσου».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 277/2.3.73)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ὑπομνήματα καὶ Ἔγγραφα τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. καὶ Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν 107

ΕΔΚΕ: Πρακτικὸν Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς 15.12.1972, Ἀριθ. Πρωτ. 1903α/Ἀπόφ. 156η/1972 — Ἔγγραφον 11.12.1972 πρὸς Διοικ. Συμβ.: Προϋπολογισμὸς Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων ἔτους 1973 107

Ἀνάλυσις Ἐσόδων ἔτους 1973 110

Ἀνάλυσις Ἐξόδων ἔτους 1973 112

ΕΔΚΕ: Πρακτικὸν Διοικ. Συμβουλίου 15.12.1972, Ἀριθ. Πρωτ. 1911/Ἀπόφ. 21η/1972 — Ἔγγραφον πρὸς Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 1933/23.12.1972: Προϋπολογισμὸς Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων ἔτους 1973 .. 122

Ἔσοδα 124

Ἔξοδα 126

Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 12311/791/1973 Ἀπόφ. ἐγκρίσεως Προϋπολογισμοῦ Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων 1973 τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. 132

Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 2851/1973

Δήμου Λαμιέων—Δημοτ. ὑπάλ. 1.2.1973 — ΕΔΚΕ Ἀριθ. Πρωτ. 111/1973 — Ὑπ. Ἐσωτ. 11683/1008/1973 — ΕΔΚΕ 157/1973

Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 7827/420/1973

ΕΔΚΕ Ἀριθ. Πρωτ. 1867/72/1973 — τ. Δημάρχου Κερατσινίου 11.12.1972 — —Ὑπ. Ἐσωτ. 11762/1090 — ΕΔΚΕ 200/1973

Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 12899/1973

Δήμου Περιστερίου Ἀριθ. Πρωτ. 4129/1973

ΕΔΚΕ Ἀριθ. Πρωτ. 158/1973

ΕΔΚΕ Ἀριθ. Πρωτ. 206/1973

Σύνδεσμος Ἑλληνίδων Τυφλῶν Ἀριθ. Πρωτ. 28/73/1973

Δήμου Ὀρεστιάδος Ἀριθ. Πρωτ. 1456/1973

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ — ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

—Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 143

α) Ὅρια 143

Ἀριθ. ἀποφ. 27/1973

β) Ὑπάλληλοι 144

Ἀριθ. ἀποφ. 2977/1972

» » 113/1973

γ) Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαὶ 148
Ἀριθ. ἀποφ. 755/1972
» » 2812/1972
» » 2876/1972
» » 3382/1972
» » 3659/1972
» » 3782/1972
» » 19/1973
» » 110/1973

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

—Ἀποφάσεις, Ἐγκύκλιοι κλπ. Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν 163
Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 12165/Ἐγκ. Κ.Δ. 5/1973
» » » » 15005/Γ.Δ. 6/1973
» » » » 14279/245/Ἐγκ. Κ.Δ. 6/1973 — Ν.Σ.Κ. Γνωμοδ. 68/1973
» » » » 16347/Ἐγκ. Κ.Δ. 7/1973 — Β.Δ. 96/1973
» » » » 17546/Γ.Δ. 7/1973
» » » » 17532/Ἐγκ. Κ.Δ. 8/1973
» » » » 15340/Γ.Δ. 8/1973
» » » » 18769/Γ.Δ. 9/1973

—Πίναξ Ἐγκυκλίων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐκδοθεισῶν κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1973 179

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ — ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

—Βασ. Διατάγματα (περιλήψεις) 180
—Πράξεις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (περιλήψεις) 180
—Ὑπουργικαὶ Ἀποφάσεις καὶ Ἐγκρίσεις (καὶ περιλήψεις) 180
Ἀριθ. Ζ1α/50744/1973 «Περὶ συγκροτήσεως Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων 180–189

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Ε' — ΤΕΥΧΟΣ Γ' — ΜΑΡΤΙΟΣ 1973

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**

Ἀντιπρόεδροι: **Α'**, Δήμαρχος Πειραιῶς κ. **Ἀριστείδης Σκυλίτσης.**
Β', Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. **Ἀριστείδης Πετράκης.**

Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**

Ἔφορος: Δήμαρχος Λαρίσης κ. **Ἀθανάσιος Μεσσήνης.**

Σύμβουλοι: Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης,** καὶ Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου,** καὶ
Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους – Ἀρκαδίας κ. **Ἀναστ. Ροζολῆς,** καὶ Δολιανῶν – Ἰωαννίνων κ. **Κ. Νταφόπουλος.**

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**
Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Μέλη: Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης** καὶ Δήμαρχος Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.**

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Χρ. Εὐαγγελᾶτος καὶ **Δημ. Μπλέτσας.**

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἀθανάσιος Κάτσος, Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΛ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 3214826

"ΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΤΑΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗΝ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΝ"

Ὁμιλία κ. L. FITCH, Προέδρου τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως, δοθεῖσα τὴν 16ην Φεβρουαρίου 1973.

Κύριε Ὑπουργέ, Κύριοι Δήμαρχοι, Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Αἰσθάνομαι μεγάλην χαρὰν διότι εὑρίσκομαι καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἀθήνα. Ἔχω ἐπισκεφθῆ τὴν Ἑλληνικὴν Πρωτεύουσαν καὶ κατὰ τὸ παρελθόν. Σήμερον χαίρω ἰδιαιτέρως διότι θὰ σᾶς ὁμιλήσω μὲ θέμα «Αἱ σύγχρονοι τάσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν». Πρὶν ἀρχίσω θεωρῶ σκόπιμον νὰ τονίσω, ὅτι ἔχω πρακτικὴν πεῖραν εἰς τὰ θέματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Κατ' ἀρχὴν ἤρχισα ἀπὸ τὴν πόλιν ἔνθα ἐγεννήθην καὶ ἡ ὁποία διαθέτει πληθυσμὸν 300 κατοίκων. Τελικῶς ἔφθασα νὰ διοικήσω ἀκόμη καὶ τὴν Νέαν Ὑόρκην, ἡ ὁποία ἔχει πληθυσμὸν ὅσον ἡ Ἑλλάς. Δι' αὐτῶν, ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω, ὅτι διαθέτω πρακτικὰς γνώσεις καὶ ἐμπειρίαν ἐπὶ τοῦ θέματος.

Θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε ν' ἀρχίσω κάμνοντας μίαν παρατήρησιν. Τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζουν σήμερον ἅπασαι αἱ Κυβερνήσεις ὀφείλονται εἰς τὴν ἐπιταχυνομένην τάσιν συγκεντρώσεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τοὺς ἀστικοὺς χώρους, γεγονὸς ὅπερ δημιουργεῖ κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς ἀλλαγάς, νέας σχέσεις, νέους τρόπους ζωῆς καὶ ὡς εἶναι φυσικὸν νέας ἀνάγκας εἰς τὸ θέμα τῆς διοικήσεως. Τοῦτο εἶναι ἕνα πρόβλημα, ὅπερ ἀντιμετωπίζει σήμερον καὶ ἡ Ἑλλάς.

Αἱ ἀλλαγαί, αἱ ὁποῖαι προκαλοῦν τὴν ἐν λόγῳ ἀστυφιλίαν, ἀφοροῦν τόσον τὸν πληθυσμὸν ὅσον καὶ τὰς οἰκονομικὰς αὐτοῦ δυνατότητας. Ἀκριβῶς ἕνεκα τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα παρουσιάζονται ἐλλείψεις εἰς τὰ μεταφορικὰ μέσα, εἰς τὴν παροχὴν ὕδατος, εἰς τὴν ἀποχέτευσιν, εἰς τὴν ἀστυνόμευσιν τῆς πόλεως, εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ εἰς τὰς κοινωνικὰς ὑπηρεσίας, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ προσφερθοῦν, ὥστε οἱ εἰς τὴν πόλιν νεοαφιχθέντες νὰ δυνηθοῦν νὰ προσαρμοσθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν καλύτερον. Τοῦτο εἶναι ἕνα παγκόσμιον πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζεται εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκη, εἰς τὴν Ἀθήνα, εἰς τὴν Καλκούταν καὶ παντοῦ.

Τὸ ἐν λόγῳ πρόβλημα, ἡ Διοίκησις, πρέπει νὰ ἑτοιμασθῆ διὰ νὰ τὸ ἀντιμετωπίσῃ, διότι τὸ πρόβλημα ἢ μᾶλλον ἡ σωρεία αὐτῶν τῶν προβλημάτων

δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιλυθῇ μέσῳ τῆς ἁπλῆς λειτουργίας τῆς ἀγορᾶς, οὔτε διὰ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας.

Τούτου ἕνεκεν, ἡ Διοίκησις ἔχει ἀνάγκην προσαρμογῆς, διότι ἡ Διοίκησις δὲν ἀφορᾷ ἤδη μόνον τὰς ὀργανώσεις, ἀλλὰ περιλαμβάνει καὶ πολλὰς εἰδικότητας. Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ Δημοσία Διοίκησις σήμερον ἐπιζητεῖ τὰς ὑπηρεσίας πολλῶν εἰδικοτήτων. Χρειάζεται νομομαθεῖς, πολιτικούς, ἐπιστήμονας, κοινωνικοὺς λειτουργούς, λόγῳ δὲ τῶν δεδομένων αὐτῶν ἀλλάζει καὶ ἡ ἰδία ἡ λειτουργία τῆς Δημοσίας Διοικήσεως, δηλαδὴ σταματᾷ πλέον αὕτη νὰ ἀσχολῆται μόνον μὲ τὴν ἐπιβολὴν τῆς τάξεως καὶ τοὺς νόμους. Πρέπει νὰ ἀσχοληθῇ καὶ μὲ τὸ νοικοκυριὸν τῆς πόλεως, ὅπως συνήθως τὸ λέγομεν, πρέπει δηλαδὴ νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν, μὲ τὴν ἀστυνόμευσιν, μὲ τὰς συνθήκας διαμονῆς, μὲ τὴν οἰκονομικὴν καὶ φυσικὴν ἀνάπτυξιν καὶ κυρίως μὲ τὴν κοινωνικὴν ὄψιν τῆς ἀναπτύξεως, δηλαδὴ μὲ τὸν ἴδιον τὸν ἄνθρωπον.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, αὐτοδικαίως τίθεται ἕνα πρόβλημα : Ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἀνακαλύψῃ καὶ θὰ προσδιορίσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀνθρώπων, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἱκανοποιηθοῦν ; Ἐν προκειμένῳ ὑπάρχουν δύο εἴδη συμφερόντων : Ἀφ' ἑνὸς τὸ συμφέρον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τὸ συμφέρον τῶν πόλεων, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ ἐθνικὸν συμφέρον, τὸ ὁποῖον βασικῶς συνίσταται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Ἡ ἐν λόγῳ δὲ ἀνάπτυξις, κατὰ τὴν τελευταίαν 20ετίαν, ἀφ' ὅτου δηλαδὴ ἐτελείωσεν ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, κατανοεῖται ὡς ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος, τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

Σχετικῶς, εἰς τὴν Ἀμερικὴν κυκλοφορεῖ ἕνα ἀνέκδοτον, τὸ ὁποῖον λέγει τὰ ἑξῆς : Ὁ Ἅγιος Πέτρος κάθεται εἰς τὰς πύλας τοῦ Παραδείσου καὶ ὁσάκις φθάνει κάποιος ἀπὸ τὴν γῆν, ἡ πρώτη ἐρώτησις τὴν ὁποίαν ὑποβάλλει εἶναι : «Πές μου, ἄνθρωπέ μου, ἐσὺ τί ἔκανες διὰ νὰ βοηθήσῃς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, τοῦ ἀκαθαρίστου ἐθνικοῦ προϊόντος τῆς χώρας ;» Διὰ τούτου θέλομεν νὰ τονίσωμεν, ὅτι ἀποδίδεται ὁλονὲν καὶ μεγαλυτέρα σημασία εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ εἰς ἕνα ἄλλο θέμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἐξ ἴσου ζωτικόν, δηλαδὴ εἰς τὴν ποιότητα τῆς ζωῆς.

Τί πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ διὰ νὰ βοηθηθοῦν οἱ ἄνθρωποι, ὥστε νὰ δυνηθοῦν νὰ διαδραματίσουν πλήρως τὸν κοινωνικόν των ρόλον, ὥστε νὰ καταστοῦν εὐτυχέστεροι, νὰ ἀποβοῦν ἀποτελεσματικώτεροι, εἰς τὴν ἐργασίαν των καὶ γενικῶς νὰ αἰσθάνωνται ἱκανοποιημένοι ;

Τὸ πρῶτον θέμα τῆς ἀναπτύξεως, τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἀφορᾷ τὰ κρατικὰ συμφέροντα. Τὸ δεύτερον θέμα, τῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ ἀτόμου ἀφορᾷ τὴν Διοίκησιν, διότι αὕτη εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀτόμων, ὅπως ἐκφράζωνται μέσῳ τῆς πολιτικῆς διαδικασίας ἐπὶ τοπικοῦ ἐπιπέδου. Συνεπῶς τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις εἶναι πολλαπλᾶ. Ἀφ' ἑνὸς ἔχει νὰ ἀνταποκριθῇ καὶ νὰ καλύψῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους. Ἀφ' ἑτέρου ἔχει

νὰ ἀνταποκριθῇ καὶ νὰ καλύψῃ τὰ συμφέροντα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Οὕτως αἱ ἐθνικαὶ ἀνησυχίαι ἀφοροῦν βεβαίως σήμερον τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Κράτους, ἀλλὰ παραλλήλως ἡ Τοπικὴ Διοίκησις πρέπει νὰ φροντίσῃ, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νὰ δύνανται νὰ ἐκφράζουν ὅ,τι θέλουν, ὅ,τι χρειάζονται καὶ διὰ ποίου τρόπου θὰ ἐπεθύμουν νὰ τὸ ἐπιτύχουν.

Τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα βασικῶς ἀντιμετωπίζουν τὰ ὑπὸ ἀνάπτυξιν καὶ ἀνεπτυγμένα Κράτη ἀνάγονται κυρίως εἰς τὴν κατανομὴν τῶν λειτουργιῶν μεταξὺ κεντρικῆς καὶ τοπικῆς διοικήσεως. Κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη, ἡ τάσις γενικῶς ἦτο νὰ πιστεύωμεν, ὅτι αἱ λειτουργίαι τῆς κεντρικῆς διοικήσεως πρέπει νὰ εἶναι αἱ πλέον ἐξειδικευμέναι, διότι ἡ κεντρικὴ διοίκησις ἔχει ἀνάγκην τῆς συνεισφορᾶς τῶν εἰδικοτήτων, ἐνῷ γεγονὸς τυγχάνει, ὅτι πολὺ ὀλίγα προγράμματα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας λόγῳ τοῦ ὅτι τὰ κατώτερα κλιμάκια τῆς διοικήσεως δὲν συμμετεῖχον ἐνεργῶς εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν προγραμμάτων. Διότι, ὡς γνωστόν, ἡ ἀνάπτυξις δὲν λαμβάνει χώραν εἰς τοὺς οὐρανούς. Εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συντελεσθῇ ἐντὸς τῶν κανοτήτων, πλησίον τῶν καταναλωτῶν. Συνεπῶς ἡ τοπικὴ διοίκησις δέον ὅπως παρέχῃ τὴν ἀπαραίτητον ὑποδομὴν πρὸς ἐπίτευξιν τῆς ἀναπτύξεως. Ὡς δὲ ἤδη ἐλέχθη εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ὁδοποιΐαν, μὲ τὴν ὕδρευσιν, μὲ τὴν στέγασιν, τομεῖς οἱ ὁποῖοι συνιστοῦν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τῆς ἀναπτύξεως. Οὕτω ἐμπλέκεται αὐτομάτως εἰς τὴν ὅλην διαδικασίαν τῆς ἀναπτύξεως ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις, διότι τὰ τοπικὰ ὄργανα εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ ἠμπορέσουν νὰ προσφέρουν αὐτὰς τὰς προϋποθέσεις.

Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, μὴ νομίζετε, ὅτι ἀντιμετωπίζομεν προβλήματα διάφορα τῶν ἰδικῶν σας. Διὰ πολλὰ ἔτη προσεπαθήσαμεν νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ ἐρώτημα π ῶ ς θα κατανείμωμεν τὰς διαδικασίας, τὰς λειτουργίας καὶ τὰς ἁρμοδιότητας μεταξὺ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Διοικήσεως, τῆς Διοικήσεως τῶν Πολιτειῶν καὶ τῆς Τοπικῆς Διοικήσεως. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐπιστεύσαμεν, ὅτι αἱ περισσότεραι λειτουργίαι πρέπει νὰ ἀνήκουν εἰς ὡρισμένας διοικήσεις, δηλαδὴ ὅτι ὑπῆρχον ὡρισμέναι ἁρμοδιότητες, τὴν ὑπευθυνότητα τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ φέρῃ ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις. Μετὰ πάροδον ὅμως πολλῶν ἐτῶν ἀντελήφθημεν, ὅτι τὸ κεντρικὸν ὄργανον διοικήσεως ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν ἁρμοδιότητα ἁπασῶν τῶν λειτουργιῶν, ἀπὸ τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν τυγχάνει τῆς ὀρθῆς ὑποστηρίξεως καὶ συνεργασίας τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἀφ' ὅτου ἐτελείωσεν ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος, αὕτη ἐχαρακτηρίσθη ἀπὸ μίαν ἀνησυχίαν σχετικῶς μὲ τὸ π ο ί α πρέπει πραγματικῶς νὰ εἶναι ἡ ἁρμοδιότης τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἀπεφασίσαμεν δηλαδὴ νὰ υἱοθετήσωμεν μίαν ἐθνικὴν πολιτικήν, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν τὰ ὄργανα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως θὰ παρεῖχον μίαν ὡρισμένην βοήθειαν, πολλαπλῆς μορφῆς, οὕτως ὥστε νὰ δυνηθῇ ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις νὰ ἀποβῇ ὄργα-

νον ἐθνικῆς πολιτικῆς, δηλαδὴ ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις νὰ παίξῃ ρόλον εἰς τὰ θέματα τῆς στεγάσεως, τῆς ἀνακαινίσεως καὶ ἀνανεώσεως τῶν πόλεων, τῆς ὑδρεύσεως, τῆς ἀποχετεύσεως, τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἀναπτύξεως κλπ. Συγκεκριμένως ὁ ρόλος τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Διοικήσεως εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἶναι νὰ δίδῃ τὰ χρήματα, νὰ διαθέτῃ τοὺς χρηματικοὺς πόρους, ἐνῷ ἡ τοπικὴ διοίκησις εἶναι τὸ ὄργανον τὸ ὁποῖον εἶναι διοικητικῶς ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς. Προσφάτως ἀντιμετωπίσαμεν ἕνα μεγάλο πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ὁπωσδήποτε εἶναι ἐμφανὲς καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ τοπικὴ διοίκησις δὲν διαθέτει τὸν ἀπαραίτητον ἐξοπλισμὸν καὶ δυναμικόν, ὥστε νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἤδη μνημονευθείσας λειτουργίας καὶ ἐργασίας. Τὸ θέμα δὲ ἦτο ἐὰν ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Διοίκησις ἔπρεπε νὰ συνεχίσῃ νὰ τροφοδοτῇ τὴν τοπικὴν διοίκησιν καὶ συγχρόνως ν' ἀναλάβῃ τὴν ὑπευθυνότητα τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ αὐξήσεως τοῦ διοικητικοῦ δυναμικοῦ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ὥστε νὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολήν της. Τὸ ἐν λόγῳ πρόβλημα, δυστυχῶς δὲν κατωρθώθη εἰσέτι εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας νὰ ἐπιλυθῇ, ἂν καὶ ἔχουν σημαντικῶς αὐξηθῇ αἱ δυνατότητες ἐκπαιδεύσεως διοικητικοῦ προσωπικοῦ διὰ τὰς τοπικὰς διοικήσεις, τόσον ἐντὸς τῶν Πανεπιστημίων ὅσον καὶ μέσῳ διαφόρων εἰδικῶν ὀργανισμῶν. Δυστυχῶς ἡ καριέρα τοῦ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ τοπικοῦ ἐπιπέδου δὲν προσελκύει τὰ καλύτερα στελέχη τῶν Πανεπιστημίων διότι, οἱ ἀποφοιτῶντες αὐτῶν προτιμοῦν εἴτε νὰ ἐργασθοῦν εἰς ἐπιχειρήσεις εἴτε εἰς τὴν Δημοσίαν Διοίκησιν ἐπὶ Ὁμοσπονδιακοῦ ἐπιπέδου.

Ἀκριβῶς τὸ δυναμικὸν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοκήσεως ἀπετέλεσε τὴν μεγάλην ἀνησυχίαν τῆς Ὁμοσπονδιακῆς τοιαύτης, ἡ ὁποία ἐπεδίωξε τὴν ἐγκαθίδρυσιν ὡρισμένων συστημάτων ἐλέγχου. Ὡς ἐτονίσθη προηγουμένως ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις παρέσχε τὴν βοήθειαν, τοὺς χρηματικοὺς πόρους, εἰς τὴν Τοπικὴν Διοίκησιν πρὸς ἐπίτευξιν ἐθνικῶν στόχων. Ἅπασα ἡ ἐν λόγῳ βοήθεια, ἅπασαι αἱ ἐν λόγῳ ἐπιχορηγήσεις, οἰκονομικοῦ πάντα χαρακτῆρος, ἦσαν τετρακοσίων διαφόρων εἰδῶν καὶ δι' ἕνα ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ὑπῆρχεν εἰδικὸς κανονισμός, εἰδικαὶ προϋποθέσεις, εἰδικὴ διαδικασία ἐπιβλέψεως καὶ ἐλέγχου. Δι' ἄλλων λόγων, ἡ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι θὰ παράσχῃ τὰ χρήματα ἀλλὰ διὰ νὰ δοθοῦν ταῦτα ἔπρεπεν ὁπωσδήποτε νὰ ἐξασφαλισθοῦν αἱ ἀπαραίτητοι προϋποθέσεις καὶ νὰ ἐπακολουθήσῃ ἐκ μέρους αὐτῆς ἔλεγχος. Ὁ Πρόεδρος Νίξον, ἤλλαξε προσφάτως κατὰ τρόπον ριζικὸν τὴν ἐν λόγῳ πολιτικήν. Ἐδήλωσε δὲ ὅτι θὰ θέσῃ τέλος εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτὴν καὶ θὰ παρασχῃ μεγαλυτέραν ὑπευθυνότητα εἰς τὴν τοπικὴν διοίκησιν καὶ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν τετρακοσίων εἰδῶν ἐπιχορηγήσεων καὶ δανείων θὰ ὑπάρξουν μόνον πέντε εἴδη, ἤτοι ὅσα ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κοινότητος ἢ τοῦ δήμου καὶ εἰδικώτερον ὅσα ἀφοροῦν εἰς τὰ μεταφορικὰ μέσα, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀνθρωπίνων πόρων, τὴν ἀγροτικὴν ἀνάπτυξιν, τὴν γεωργικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τελικῶς, τὴν γενικὴν τάξιν ἐπιχορηγήσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ δύνανται νὰ χρησι-

μοποιηθοῦν ὅπως εἶναι ἀναγκαῖον. Ἡ ἐν λόγῳ δραστικὴ ἀλλαγὴ ἠύξησε βεβαίως τὴν ὑπευθυνότητα τοῦ τοπικοῦ ἐπιπέδου, διότι ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Διοίκησις δὲν ἔχει πλέον τὴν ἐποπτείαν. Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα τῆς διοικητικῆς δυνατότητος τῆς τοπικῆς διοικήσεως παραμένει ἄλυτον καὶ θὰ ἤθελα νὰ τονίσω ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Διοίκησις θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἐπανεξετάσῃ τὸ πρόβλημα τοῦτο καὶ νὰ ἐντείνῃ τὰς προσπαθείας της πρὸς βελτίωσιν τοῦ διοικητικοῦ τομέως τῆς τοπικῆς διοικήσεως καὶ τοῦ προγραμματισμοῦ, παράγοντες οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποτελέσουν προϋπόθεσιν χρηματοδοτήσεως αὐτῆς. Ἡ χρηματοδότησις δὲ αὕτη ἀνέρχεται ἤδη εἰς τὰ 40 δισεκατομμύρια δολλάρια, ἐνῷ ἡ Ὁμοσπονδιακὴ καλύπτει καὶ τὰ 25 % τῶν ἐσόδων τῶν Διοικήσεων τῶν Πολιτειῶν.

Θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε τώρα νὰ προβῶ εἰς ὡρισμένας παρατηρήσεις. Συγκεκριμένως θὰ ἤθελα νὰ σᾶς περιγράψω ἕνα πρότυπον τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ὡς τὸ ἀνεπτύξαμεν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον μας καὶ πιστεύω ὅτι θὰ εἶναι χρήσιμον καὶ δι' ὑμᾶς. Πρωτίστως, ἕνα πρόβλημα τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει εἰσέτι ἐπιλυθῇ εἶναι τὸ μέγεθος τοῦ ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Τὸ πρόβλημα τοῦτο παραμένει ἄλυτον εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ νομίζω εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπου ἔχετε 6.000 κοινότητας, ἐνῷ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἔχομεν 80.000, αἱ ὁποῖαι εἶναι τοὐλάχιστον πέντε φορὰς περισσότεραι ἀπ' ὅσας ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν. Ἤδη εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Οὐαλλίαν προβαίνουν εἰς μίαν μεταρρύθμισιν. Εἰδικώτερον ἐπιδιώκουν καὶ ἐπιβάλλουν τὴν παγίωσιν τῶν τοπικῶν διοικήσεων καὶ τὴν μείωσιν εἰς 150. Πρόκειται διὰ μίαν μεγάλης κλίμακος δραστικὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ὑφισταμένου συστήματος, διότι δὲν πρέπει νὰ παροραται τὸ γεγονός, ὅτι εἰς τὰς ἐν λόγῳ χώρας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὐτοδιοίκησιν ὑπάρχουν παραδόσεις πολλῶν χιλιάδων ἐτῶν, ὁπότε τὸ θάρρος μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀντιμετωπίζει τὸ πρόβλημα δέον νὰ ἀποτελέσῃ πηγὴν ἐμπνεύσεως καὶ παράδειγμα δι' ὅλους.

Ἤδη θὰ σᾶς περιγράψω τὸ πρότυπον τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, περὶ τοῦ ὁποίου σᾶς ὡμίλησα. Πρόκειται διὰ τὴν Βενεζουέλαν, ἡ ὁποία ἔχει περίπου τὸν πληθυσμὸν τῆς Ἑλλάδος, τὸ αὐτὸ περίπου κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ ἀνάπτυξιν. Βεβαίως δὲν διαθέτει τὰς ἀρχαίας Ἑλληνικὰς παραδόσεις. Ἡ Βενεζουέλα διαθέτει 166 τοπικὰς διοικήσεις, γεγονὸς τὸ ὁποῖον, ὡς ἀριθμός, ἀποτελεῖ μεγάλο πλεονέκτημα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας χώρας. Παρ' ὅλα ταῦτα, εἰς τὴν Βενεζουέλαν, ἡ ὁποία ὁμοιάζει μὲ τὰς λοιπὰς χώρας τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, ἡ τοπικὴ διοίκησις ἦτο πολὺ μικρᾶς σημασίας, διότι ἠσχολεῖτο μὲ τὴν διοίκησιν τῆς τοπικῆς ἀγορᾶς, τὴν ὁδοποιΐαν, τὴν ὕδρευσιν καὶ τὴν ψυχαγωγίαν, χωρὶς νὰ διαθέτῃ ὑπευθυνότητα εἰς τὰ θέματα τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς ὑγείας καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀναπτύξεως, ἡ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἁρμοδιότης ἀνῆκεν εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν. Μία τοιαύτη διάρθρωσις κατὰ τὸν 19ον ἢ 20ὸν αἰῶνα, πιθανὸν νὰ ἦτο ἐπαρκής, δοθέντος ὅτι τότε αἱ ἀνάγκαι ἦσαν ἁπλαῖ. Ἤδη αἱ ἀνάγκαι μὲ τὴν ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν χωρῶν ἔχουν ἀλλάξει καὶ καταστῇ πολύπλοκοι.

Ὅταν ἡ Βενεζουέλα ἐγένετο τὸ 1958 σύγχρονος δημοκρατία, ἡ πρώτη ἀπόφασις τοῦ Προέδρου ἦτο νὰ προσκαλέσῃ συμβούλους ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἤμουν καὶ ἐγώ, διὰ νὰ μελετήσῃ τὸ πρόβλημα τῆς τοπικῆς διοικήσεως. Ἐξ ἀρχῆς διεφάνη ὅτι τὸ πρόβλημα τῶν κοινοτήτων ἦτο πάρα πολὺ σοβαρόν.

Αἱ κοινότητες δὲν ἠδύναντο νὰ παύσουν νὰ εἶναι ἁπλᾶ ὄργανα τοπικῆς διοικήσεως καὶ νὰ διαδραματίζουν σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀνάπτυξιν. Πρὸς τοῦτο ἔπρεπε νὰ ἀνακτήσουν τὴν ἁρμοδιότητα καὶ ὑπευθυνότητα δημιουργίας τῆς ἀπαραιτήτου ὑποδομῆς ἀναπτύξεως. Ἐξ ἄλλου παρετηρήθη ὅτι εἰς τὰς κοινότητας ἀνῆκον μεγάλαι ἐκτάσεις γῆς αἱ ὁποῖαι ἔμενον ἀνεκμετάλλευτοι, ἐνῷ ἡ γνώμη ὅτι αἱ κοινότητες δὲν παίζουν μεγάλον ρόλον εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἐθνικῶν στόχων μετεβλήθη ριζικῶς.

Ἐπὶ πλέον ὁ Πρόεδρος τῆς Βενεζουέλας εἶχε κουρασθῆ νὰ βλέπῃ τοὺς Δημάρχους, οἱ ὁποῖοι ἐπεσκέπτοντο τὰ Ὑπουργεῖα ἐπιζητῶντες τὴν βοήθειαν τῶν κεντρικῶν ὀργάνων καὶ μὴ ἀναλαμβάνοντες ποτὲ πρωτοβουλίαν. Κατόπιν δὲ πολλῶν συσκέψεων καὶ μελετῶν ἀπεφασίσθη μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἱδρύματος Φὸρντ ἡ σύστασις ἑνὸς εἰδικοῦ ὀργανισμοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἵδρυμα διὰ τὴν Βελτίωσιν καὶ Ἀνάπτυξιν τῶν Κοινοτήτων. Δὲν ἔλαβεν κἂν τὸν τίτλον τοῦ Ὑπουργείου, ἀλλὰ ἀπετέλεσεν ἕνα Ἵδρυμα, ἕνα Γραφεῖον, τὸ ὁποῖον ἦτο στενῶς συνδεδεμένον μὲ τὸ Γραφεῖον τοῦ Προέδρου, ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνεται ἀπ' εὐθείας καὶ ταχέως ὁ συντονισμός.

Ἐπειδὴ γνωρίζω ὅτι ὅλοι εἶσθε πολυάσχολοι, θὰ ἐπεθύμουν νὰ τελειώσω τὴν ὁμιλίαν μου, δίδοντας ἕνα σχεδιάγραμμα τοῦ Ἱδρύματος περὶ τοῦ ὁποίου σᾶς ὡμίλησα. Κατ' ἀρχὴν τοῦτο ἀνέλαβε τὴν ἐπιμόρφωσιν τῶν ἐκπροσώπων τῆς τοπικῆς διοικήσεως καὶ μετέφερε πρὸς αὐτοὺς τὸ μήνυμα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, ὅτι πλέον αἱ κοινότητες πρέπει νὰ καταστοῦν ὀργανισμοὶ ἐκπληρώσεως τῶν ἐθνικῶν στόχων. Ἐκ δευτέρου, ἐγνώρισεν εἰς τὴν Τοπικὴν Διοίκησιν, ὅτι διὰ θέματα τὰ ὁποῖα τὰς ἀπασχολοῦν δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς ἕνα Ἐθνικὸν Ταμεῖον Δανείων, τὸ ὁποῖον εἰδικῶς συνεστήθη καὶ νὰ ζητήσουν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν. Ἐπίσης ἐφρόντισε διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν στελεχῶν τῆς τοπικῆς διοικήσεως, διὰ τῆς ἐκδόσεως βιβλίων-συνταγῶν, ὡς εἰδικοῦ ἐγχειριδίου περὶ τοῦ τρόπου καταρτίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰδικοῦ ἐγχειριδίου περὶ λογιστικῶν ἐγγραφῶν, εἰδικοῦ ἐγχειριδίου περὶ διεξαγωγῆς τῶν συζητήσεων τῶν συμβουλίων, εἰδικοῦ ἐγχειριδίου περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῶν Δημάρχων, εἰδικοῦ ἐγχειριδίου περὶ τοῦ τρόπου διεκπεραιώσεως τῶν φορολογικῶν θεμάτων, εἰδικοῦ ἐγχειριδίου περὶ τῶν προγραμμάτων τὰ ὁποῖα δέον νὰ καταρτισθοῦν εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα. Σημειοῦται ὅτι πάντα ταῦτα ἀνταπεκρίνοντο εἰς ὅλα τὰ μεγέθη τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, δηλαδὴ ὑπῆρχεν εἰδικὸν ἐγχειρίδιον διὰ κοινότητας 2.000 κατοίκων καὶ εἰδικὸν ἐγχειρίδιον διὰ Δήμους 500.000 κατοίκων. Τέλος καθιέρωσεν ἕνα σύστημα σεμιναρίων τὰ ὁποῖα παρηκολούθουν τὰ ὄργανα τῆς τοπικῆς

διοικήσεως καὶ συνέστησε μίαν 20μελῆ ὁμάδα εἰδικῶν, τὰ μέλη τῆς ὁποίας ἐπεσκέπτοντο τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς διοικήσεως καὶ ὑπεδείκνυον εἰς τὰ στελέχη αὐτῆς τὸν τρόπον χειρισμοῦ καὶ πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν δοθεισῶν μέσῳ τῶν ἐγχειριδίων ὁδηγιῶν.

Ὡς κατανοεῖται, τὸ Ἵδρυμα ἔδρασεν ἐπὶ τριῶν τομέων, ἤτοι τῆς παροχῆς: α) ὁδηγιῶν καὶ ἐπιμορφώσεως, β) οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως καὶ γ) πρακτικῆς τεχνικῆς βοηθείας. Ἔχω δὲ τὴν χαρὰν σήμερον νὰ σᾶς τονίσω ὅτι μετὰ δέκα ἔτη λειτουργίας τοῦ ἐν λόγῳ συστήματος, ἡ βελτίωσις καὶ ἡ ἀνάπτυξις ὑπῆρξε ριζικὴ καὶ αἱ ἐπιτεύξεις τῆς διοικήσεως ἐπὶ τοπικοῦ ἐπιπέδου ὑπῆρξαν τεράστιαι.

Παρακαλῶ ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν προσοχὴν μετὰ τῆς ὁποίας μὲ παρηκολουθήσατε. Εὐχαριστῶ τὸν Ὑπουργὸν κ. Γιάκαν, ὁ ὁποῖος μοῦ παρέσχε τὴν δυνατότητα νὰ ἔλθω εἰς τὴν χώραν σας καὶ τὸν Δήμαρχον κ. Ρῖτσον διὰ τὰ καλά του λόγια. Ἐλπίζω εἰς τὸ μέλλον νὰ ἔχω τὴν δυνατότητα νὰ σᾶς ἐπισκεφθῶ καὶ πάλιν.

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Αριθ. Πρωτ. 247 — 'Εν 'Αθήναις τῇ 1ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος

'Ε ν τ α ῦ θ α

'Έχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν 'Υμῖν, ὅτι ἀπὸ 10ης – 12ης Μαΐου ἐ.ἔ. συνέρχεται εἰς Καλαμάταν τὸ ἐτήσιον Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὀργανούμενον ὑπὸ τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν.

Εἰς τὸ ἐν λόγῳ Συνέδριον θὰ λάβουν μέρος ἅπαντες οἱ Δήμαρχοι, μεγάλος ἀριθμὸς Προέδρων Κοινοτήτων καὶ Κρατικοὶ Λειτουργοί, ἤτοι ἐν συνόλῳ τετρακόσια (400) πρόσωπα καὶ θὰ συζητηθοῦν ἅπαντα τὰ ἀπασχολοῦντα τοὺς 'Οργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως θέματα.

'Επειδὴ καὶ εἰς ἀνάλογα συνέδρια κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ 'Υμετέρα Τράπεζα προσέφερεν εἰς ἕκαστον τῶν συνέδρων διαφημιστικὸν σημειωματάριον (μπλὸκ) τῆς 'Υμετέρας Τραπέζης, παρακαλοῦμεν θερμῶς, ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ ἐφέτος ἵνα ἐπαναλάβητε τὴν χειρονομίαν ταύτην.

Βέβαιοι ὄντες, ὅτι θὰ ἀνταποκριθῆτε εἰς τὸ αἴτημα τοῦτο τῆς ἡμετέρας 'Ενώσεως, εὐχαριστοῦντες 'Υμᾶς ἐπὶ τούτοις.

Διατελοῦμεν μετὰ πάσης τιμῆς

'Ο Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος 'Αθηναίων

'Ο Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ Ν. ΔΡΑΜΑΣ

'Αριθ. Πρωτ. 2 — 'Εν Δράμᾳ τῇ 3ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὸ Ταμεῖον 'Ασφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων

'Α θ ή ν α ς

'Ως γνωστὸν καὶ ὑμῖν, ἀπό τινος χρόνου, τόσον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν σοβαρωτέρων φορέων κυρίας ἀσφαλίσεως (Ο.Γ.Α., Ι.Κ.Α. κ.λπ.) ἐφηρμόσθη τὸ μέτρον τῆς δι' ἐπιταγῶν ἀποστολῆς καὶ ἐξοφλήσεως τῶν συν-

τάξεων εἰς τοὺς συνταξιούχους αὐτῶν, διὰ τῶν Ταχ/κῶν διανομέων τοῦ ΕΛ-ΤΑ.

Ἐπειδὴ τὸ μέτρον τοῦτο ἐκρίθη λίαν εὐεργετικὸν παρὰ πάντων τῶν συνταξιούχων διὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους, θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἀνάλογος ἐφαρμογὴ δύναται νὰ καθιερωθῇ καὶ διὰ τοὺς βοηθηματούχους τοῦ καθ' ὑμᾶς Ταμείου.

Λαμβανομένου ἐξ ἄλλου ὑπ' ὄψιν τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ βοηθηματοῦχοι τοῦ Τ.Α.Δ.Κ.Υ. ταλαιπωροῦνται καθ' ἕκαστον μῆνα κατὰ τὴν ἀπόληψιν τοῦ βοηθήματος ἐκ τῶν κατὰ τόπους Ὑποκ/των τῆς Ε.Τ.Ε. ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἔχει ὁρισθῇ εἷς μόνον ὑπάλληλος διὰ τὴν λογιστικὴν διεκπεραίωσιν τῶν ἐντολῶν διαφόρων Ἐπικουρικῶν Ταμείων, φρονοῦμεν, τοῦτο ἀποτελεῖ ἕνα εἰσέτι λόγον ὅστις συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς υἱοθετήσεως καὶ θεσπίσεως τοῦ προδιαληφθέντος μέτρου.

Ἐν ἀναμονῇ γνωστοποιήσεως ἡμῖν τῶν ἐπὶ τοῦ προεκτεθέντος θέματος ὑμετέρων ἀπόψεων, παρακαλοῦμεν ὅπως δεχθῆτε τὰς ἐκ τῶν προτέρων θερμὰς εὐχαριστίας τῶν βοηθηματούχων τοῦ ὑμετέρου Ταμείου, ὡς καὶ τῆς διοικήσεως τοῦ καθ' ἡμᾶς Συνδέσμου.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΒΑΣ. ΤΣΑΚΑΝΙΚΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΑΛΜΠΑΝΤΗΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 371 — Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2/3.3.1973 ἔγγραφον τοῦ Συνδέσμου Δημοτικῶν Ὑπαλλήλων Νομοῦ Δράμας, ὅπερ ἐκοινοποιήθη καὶ ἡμῖν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν Ὑμᾶς ὅπως ἀποδεχθῆτε τὴν λογικὴν καὶ δικαίαν πρότασιν τοῦ ἐν λόγῳ Συνδέσμου, περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τῆς δι' ἐπιταγῶν ἀποστολῆς καὶ ἐξοφλήσεως τῶν χορηγουμένων βοηθημάτων εἰς τοὺς βοηθηματούχους τοῦ καθ' ὑμᾶς Ταμείου.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐφαρμοζόμενον τόσον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν σοβαρωτέρων φορέων κυρίας ἀσφαλίσεως (Ο.Γ.Α., Ι.Κ.Α. κ.λπ.). υἱοθετούμενον καὶ παρ' ὑμῶν θὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ ἀπαλλάξῃ ἐκ τῶν ταλαιπωριῶν τοὺς βοηθηματούχους τοῦ Ὑμετέρου Ταμείου.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 281 Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσωμεν ὑμῖν ἐν ἀντιγράφῳ συνημμένως, τὸ ὑπ' ἀριθ. 1456/26.2.73 ἔγγραφον τοῦ Δήμου Ὀρεστιάδος πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἕνωσιν, σχετικῶς μὲ τὴν διαγραφὴν δανείου τριῶν ἑκατομμυρίων (3.000,000) δραχμῶν, συναφθέντος ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Δήμου ἐκ τῶν πιστώσεων τῶν Δημοσίων Ἐπενδύσεων, διὰ μέσου τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου Ἔβρου, πρὸς κατασκευὴν ἔργων ὑδρεύσεως.

Ἐπειδὴ τὸ αἴτημα τοῦτο τοῦ Δήμου Ὀρεστιάδος τυγχάνει δίκαιον καὶ νόμιμον, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐνεργήσητε ὅ,τι δεῖ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματός του ἐπὶ τῷ τέλει τῆς διαγραφῆς αὐτοῦ.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 362 Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως—Τμῆμα Οἰκον. Διοικήσεως

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑμῖν συνημμένως εἰς διπλοῦν τὴν ὑπ' ἀριθ. 298/19/5.3.73 ἀπόφασιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης τριῶν χιλιάδων (3.000) δραχμῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Τυφλῶν» καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι ἐγκρίνητε ταύτην.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 298

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, τῆς 5ης Μαρτίου 1973

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 5ην Μαρτίου 1973, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11.30′ συνῆλθεν ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου αὐτῆς Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημητρίου Ρίτσου, καθ' ἣν παρόντων τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως Προέδρου Κοιν. Πεντέλης κ. Πάνου Ἰατρίδου καὶ τῶν Δημάρχων Θεσ/νίκης κ. Χρήστου Φλωρίδου καὶ Καβάλας κ. Εὐαγγέλου Εὐαγγελίου ὡς μελῶν καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις :

. . . . . .

Ἀπόφασις 19η

«Ἔγκρισις δαπάνης 3.000 δραχμῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Τυφλῶν».

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 28/73/22.2.1973 ἔγγραφον τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Τυφλῶν, δι' οὗ αἰτεῖται ἡ ἐνίσχυσις τῆς Ἑνώσεως εἰς τὴν ὑπὸ τούτου ἀναληφθεῖσαν προσπάθειαν γενικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἀπόρων μελῶν αὐτοῦ καὶ θεωροῦσα ὅτι ἡ Ἕνωσις δέον νὰ συντρέξῃ τὴν ἐν λόγῳ προσπάθειαν, σκεφθεῖσα :

Ἀποφαίνεται ὁμοφώνως

Ἐγκρίνει τὴν ἔκδοσιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ τριῶν χιλιάδων (3.000) δραχμῶν ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπαλλήλου τῆς Ἑνώσεως Μαρίας Ταβουλάρη εἰς βάρος τοῦ Κεφ. Ζ′ ἄρθρ. 2 τοῦ προϋπ/σμοῦ τῆς Ἑνώσεως, οἰκον. ἔτους 1973, διὰ τὴν ἀπόδοσιν τούτου εἰς τὸν Σύνδεσμον Ἑλληνίδων Τυφλῶν (ὁδὸς Ἀτταλείας 2, Ὑμηττός, Τ.Τ. 457) καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ἀποδόσεως λογ/σμοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τοῦ ποσοῦ τούτου ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Ἑνώσεως.

. . . . . .

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Τὰ Μέλη

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Θεσ/νίκης

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
Δήμαρχος Καβάλας

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως - Τμῆμα Οἰκον. Δ/σεως
Ἀριθ. Πρωτ. 21393/1109 Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1973

«Οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ὑπὸ ΕΔΚΕ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Τυφλῶν».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν
Γεν. Δ/νσιν Κοιν. Προνοίας—Δ/νσιν Δημ. Ἀντιλήψεως
Τμῆμα Φιλανθρωπικῶν Σωματείων, Ἱδρυμάτων

Προκειμένου νὰ προέλθωμεν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπισυναπτομένης ἐν ἀντιγράφῳ ὑπ' ἀριθ. 298/19/5.3.73 ἀποφάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, περὶ διαθέσεως ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς πιστώσεως τριῶν χιλιάδων (3.000) δραχμῶν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Τυφλῶν παρακαλοῦμεν, ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν ἐὰν ὁ Σύνδεσμος οὗτος ἔχῃ ἀναγνωρισθῇ παρ' ὑμῶν καὶ ἐὰν λειτουργῇ νομίμως.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντὴς
ΜΙΧ. ΝΙΚΟΛΑΡΑΚΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἀριθ. Πρωτ. 365

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, τῆς 5ης Μαρτίου 1973

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 5ην Μαρτίου 1973, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινήν, συνῆλθε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημητρίου Ρίτσου εἰς συνεδρίασιν, καθ' ἣν παρόντων τῶν Δημάρχων : κ. Δημητρίου Ρίτσου ὡς Προέδρου, Ἀθηναίων, κ. Ἀριστείδου Πετράκη Β' Ἀντ/δρου τῆς Ἑνώσεως, Ἡρακλείου-Κρήτης, κ. Χρήστου Φλωρίδου, Θεσσαλονίκης, κ. Εὐαγγέλου Εὐαγγελίου, Καβάλας, κ. Ἀθανασίου Μεσσήνη, Λαρίσης, καὶ τῶν Προέδρων Κοινοτήτων : κ. Πάνου Ἰατρίδου Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως, Πεντέλης-Ἀττικῆς, κ. Κωντ/νου Νταφοπούλου, Δολιανῶν-Ἰωαννίνων, κ. Ἀναστασίου Ροζολῆ, Ἄστρους-Ἀρκαδίας, τοῦ κ. Ἀριστείδου Σκυλίτση Α' Ἀντιπροέδρου τῆς Ἑνώσεως, Δημάρχου Πειραιῶς, μὴ προσελθόντος λόγῳ ὑπη-

ρεσιακοῦ κωλύματος καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας, ἄρχεται ἡ συνεδρίασις, καθ' ἣν ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις:

. . . . . .

Ἀ π ό φ α σ ι ς 1η

«Ψήφισις τοῦ ἀπολογισμοῦ διαχειρίσεως ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τοῦ οἰκον. ἔτους 1972».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὸν ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως καταρτισθέντα ἀπολογιστικὸν Πίνακα διαχειρίσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἑνώσεως, τοῦ οἰκον. ἔτους 1972, ἰδὸν τὰ ἐν τῷ σκέλει τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἑνώσεως ἀναγραφόμενα κονδύλια ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἀσκοῦντος τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑνώσεως Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ὑποβληθέντα ἀπολογιστικὰ στοιχεῖα αὐτῶν καὶ εὑρὸν ταῦτα ἐν πλήρει τάξει καὶ ἀκριβείᾳ, τόσον ὡς πρὸς τὰ στοιχεῖα τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐν τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις τῆς Ἑνώσεως τοιαῦτα.

Ἰδὸν τὸ ἄρθρον 8 παρ. 4 τοῦ Α.Ν. 477/68 «περὶ Συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκεφθέν:

Ἀποφαίνεται ὁμοφώνως

Ψηφίζει τὸν προσηρτημένον ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως καταρτισθέντα ἀπολογισμὸν διαχειρίσεως ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἑνώσεως τοῦ οἰκον. ἔτους 1972, ὡς ὀρθῶς καὶ ἀκριβῶς ἔχοντα καὶ ἀνατίθησι τῷ κ. Προέδρῳ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἔγκρισιν τοῦ ἀπολογιστικοῦ τούτου πίνακος, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 παρ. 4 τοῦ Α.Ν. 477/68 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος».

. . . . . .

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Β' Ἀντ/δρος	Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ	ΑΡΙΣΤ. ΠΕΤΡΑΚΗΣ	ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων	Δήμαρχος Ἡρακλείου	Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης, ΕΥΑΓ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ Δήμαρχος Καβάλας, ΑΘ. ΜΕΣΣΗΝΗΣ Δήμαρχος Λαρίσης, ΚΩΝ. ΝΤΑΦΟΠΟΥΛΟΣ Πρόεδρος Κοινότητος Δολιανῶν–Ἰωαννίνων, ΑΝΑΣΤ. ΡΟΖΟΛΗΣ Πρόεδρος Κοινότητος Ἄστρους–Ἀρκαδίας.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1972

ΕΣΟΔΑ

Εἶδος Ἐσόδου	Ἐγκριθέντα	Πραγματ/θέντα
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Ι		
ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'		
ΕΙΣΦΟΡΑΙ		
Ἄρθρ. 1. Ἐτησία ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ Συνδέσμων αὐτῶν	6.400.000	8.143.258
» 2. Συνδρομαὶ ἐκδόσεων	5.000	600
Σύνολον Κεφ. Α' δραχ.	6.405.000	8.143.858
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'		
ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΚ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ		
Ἄρθρ. 1. Ὀφειλόμεναι εἰσφοραὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων	600.000	490.351
» 2. Ὀφειλόμεναι συνδρομαὶ ἐκ διαφόρων ἐκδόσεων	1	—
Σύνολον Κεφ. Β' δραχ.	600.001	490.351
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙ		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'		
ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΣΟΔΑ		
Ἄρθρ. 1. Ἐκ τόκων καταθέσεων	10.000	30.586
» 2. Ἐκ δωρεῶν καὶ εἰσφορῶν	1	—
» 3. Μίσθωμα ἐξ ὑπομισθώσεως ἑνὸς Γραφείου Ἑνώσεως	32.376	29.678
» 4. Ἐπιχορήγησις Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν δι' ἔκδοσιν διαφόρων μελετῶν ἐνδιαφερόντων τὴν Τοπικὴν Αὐτοδ/σιν.....	1	—
Σύνολον Κεφ. Γ' δραχ.	42.378	60.264

Εἶδος Ἐσόδου	Ἐγκριθέντα	Πραγματ/θέντα
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'		
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ		
Ἄρθρ. 1. Ἀπόδοσις παγίας προκαταβολῆς..	10.000	10.000
» 2. Κρατήσεις ἐπὶ ἀποδοχῶν τακτικοῦ προσωπικοῦ :		
α) διὰ φόρον εἰσοδήματος καὶ τέλη χαρτοσήμου	65.000	41.160
β) δι' ἀσφάλιστρα ὑπὲρ ΤΑΔΚΥ ..	50.000	40.777
γ) δι' ἀσφάλιστρα ὑπὲρ ΚΑΔΚΥ...	25.000	21.225
δ) δι' ἀσφάλιστρα ὑπὲρ ΙΚΑ	75.000	51.832
ε) δι' ἀσφάλιστρα ὑπὲρ τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας	2.500	1.311
» 3. Προκαταβολαὶ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τῆς Ἑνώσεως ...	1	—
» 4. Ἐκ πάσης ἄλλης πηγῆς	1	—
Σύνολον Κεφ. Δ' δραχ.	227.502	166.305
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙV		
ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'		
ΧΡΗΜΑΤΙΚΟΝ ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ		
Ἄρθρ. 1. Ταμειακὸν ὑπόλοιπον 31.12.1971		3.022.623

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΕΣΟΔΩΝ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Ι		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'	8.143.858	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'	490.351	8.634.209
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙ		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'	60.264	
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'	166.305	226.569
		8.860.778
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙV		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε' Τ.Υ. 31.12.71		3.022.623
		11.883.401

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1972

ΕΞΟΔΑ

Ἔξοδα	Ἐγκριθέντα παρὰ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν	Πραγματοποιηθέντα
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Ι		
ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'		
ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ		
Ἄρθρ. 1. Ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐκτὸς ἕδρας Προέδρου, Γεν. Γραμματέως, Ἀντ/δρου καὶ Μελῶν Διοικ. Συμβουλίου	120.000	40.507
» 2. Διάφορα μικροέξοδα κατὰ συνόδους Δ. Συμβουλίου	2.000	—
» 3. Ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις μελῶν Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς	80.000	9.812
Σύνολον Κεφ. Α' δραχ.	202.000	50.319
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'		
ΑΠΟΔΟΧΑΙ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ		
Ἄρθρ. 1. Ἀποδοχαὶ τακτικοῦ προσωπικοῦ	980.000	910.463
» 2. Δῶρον τακτικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ ἑορταῖς Χριστουγέννων καὶ Πάσχα καὶ ἐπίδομα ἀδείας	140.000	119.616
» 3. Ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐκτὸς ἕδρας προσωπικοῦ δι' ὑπηρεσίαν τῆς Ἑνώσεως	30.000	2.040
» 4. Ἔξοδα κινήσεως κλητῆρος δι' ἐπίδοσιν ἀλληλογραφίας καὶ ὕλης «ΕΤΑ»	1.000	—
» 5. Ἀποζημίωσις τοῦ ἀσκοῦντος τὸν ἔλεγχον ὑπαλλήλου Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν	12.000	11.000
Σύνολον Κεφ. Β' δραχ.	1.163.000	1.043.119

	Ἔξοδα	Ἐγκριθέντα παρὰ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν	Πραγματοποιηθέντα
	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙ		
	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'		
	ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΔΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ		
Ἄρθρ. 1.	Εἰσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΔΚΥ ...	105.200	105.200
» 2.	Εἰσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ ΚΑΔΚΥ	100.000	97.816
» 3.	Εἰσφοραὶ ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ	120.000	88.444
» 4.	Εἰσφοραὶ ὑπὲρ Ἐργατικῆς Ἑστίας	2.500	1.510
	Σύνολον Κεφ. Γ' δραχ.	327.700	292.970
	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'		
	ΕΞΟΔΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ		
Ἄρθρ. 1.	Μίσθωμα γραφείων Ἑνώσεως...	240.000	240.000
» 2.	Ἔξοδα Κοινοχρήστων χώρων ...	42.000	29.387
» 3.	Ἔξοδα ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ὑδρεύσεως καὶ τέλη καθαριότητος .	15.000	8.630
» 4.	Ἀποζημίωσις ὡρομισθίας καθαριστρίας Ἑνώσεως.....	45.000	35.583
» 5.	Ἔξοδα διαφόρων εἰδῶν καὶ ὀργάνων καθαριότητος	2.000	—
» 6.	Τηλεφωνικὰ τέλη	100.000	73.334,80
» 7.	Τηλεγραφικὰ τέλη	4.000	1.455
» 8.	Ἀγορὰ βιβλίων καὶ ἔξοδα βιβλιοδεσίας τούτων	12.000	10.099
» 9.	Διάφορα μικροέξοδα	5.000	4.328
» 10.	Ἀγορὰ ἐπίπλων καὶ σκευῶν, ἐπισκευὴ καὶ καθαρισμὸς γραφομηχανῶν, πολυγράφου καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν κλπ.	50.000	29.017
» 11.	Ἀξία προμηθευομένης γραφικῆς ὕλης	15.000	12.042,90
» 12.	Δικαστικὰ τέλη.....	3.000	—
» 13.	Δικηγορικὴ ἀμοιβὴ Νομικοῦ Συμβούλου κατὰ περίπτωσιν	10.000	—
» 14.	Συνδρομὴ Ἑνώσεως εἰς ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας Τοπ. Αὐτοδ/σεως	15.000	14.450
» 15.	Συνδρομὴ εἰς τεύχη Α' καὶ Β' τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως	500	412

	Ἔξοδα	Ἐγκριθέντα παρὰ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν	Πραγματοποιηθέντα
»	16. Συνδρομὴ εἰς Γραφεῖα ἀποκομμάτων «ΕΡΜΗΣ»	2.400	2.400
»	17. Ἔξοδα δημοσιεύσεως	10.000	4.302
»	18. Ἀποζημίωσις Δημοσιογράφων ..	1	—
»	19. Ταχυδρομικὰ τέλη	1	—
	Σύνολον Κεφ. Δ' δραχ.	570.902	465.440,70

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'
ΔΑΠΑΝΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ

Ἄρθρ.	1. Ἔξοδα ὀργανώσεως Πανελληνίων Συνεδρίων	800.000	502.078
»	2. Ἔξοδα Διεθνῶν Συνεδρίων ὡς ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις ἐκπροσώπων	300.000	241.819
»	3. Συνδρομὴ εἰς τὸ ἐν Παρισίοις Συμβούλιον Κοινοτήτων Εὐρώπης καὶ τὴν ἐν Χάγῃ Διεθνῆ Ἕνωσιν τῶν Πόλεων καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως	62.000	60.200
»	4. Ἀποζημίωσις ὑπαλλήλου ἐπὶ συμβάσει ἐπὶ διεθνῶν σχέσεων	85.000	—
	Σύνολον Κεφ. Ε' δραχ.	1.247.000	804.097

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'
ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «Ε.Τ.Α.»

Ἄρθρ.	1. Δαπάναι στοιχειοθεσίας, ἐκτυπώσεως καὶ βιβλιοδεσίας τῆς «ΕΤΑ» ὡς καὶ ἀποστολῆς αὐτῆς	450.000	232.485
»	2. Ἀξία προμηθευομένου δημοσιογραφικοῦ καὶ μὴ χάρτου διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς «ΕΤΑ»	300.000	187.774
»	3. Ἀποζημίωσις ἐπιστημονικοῦ Ἐπιμελητοῦ τοῦ περιοδικοῦ «ΕΤΑ» .	55.000	41.247
	Σύνολον Κεφ. ΣΤ' δραχ.	805.000	461.506

Ἔξοδα	Ἐγκριθέντα παρὰ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν	Πραγματοποιηθέντα
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'		
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΔΑΠΑΝΑΙ		
Ἄρθρ. 1. Ἐπιστροφὴ ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων χρημάτων	80.000	67.159
» 2. Διάφοροι δαπάναι συμμετοχῆς εἰς κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις ἢ ἀβρότητος, πρὸς διάφορα πρόσωπα, ὡς καταθέσεις στεφάνων εἰς κηδείας καὶ μνημόσυνα Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων, συμμετοχῆς εἰς φιλανθρωπικοὺς ἐράνους κλπ. κατὰ τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τοῦ κ. Προέδρου	240.000	234.573
» 3. Διάφορα μικρὰ φιλοδωρήματα ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα εἰς τὰ μετὰ τῆς Ἑνώσεως συνεργαζόμενα πρόσωπα, ὡς ταχυδρομικοὺς καὶ τηλεγραφικοὺς διανομεῖς, θυρωρούς, καθαριστρίας καὶ ὁδηγοὺς ἀνελκυστήρων	1	—
» 4. Διάφοροι δαπάναι διὰ τὴν προβολὴν τοῦ ἔργου τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν	600.000	—
» 5. Δαπάναι δημιουργίας Κέντρου ἐρευνῶν Ο.Τ.Α.	400.000	—
» 6. Δαπάναι λειτουργίας σεμιναρίου ἐπιμορφώσεως Δημ. καὶ Κοιν. ὑπαλλήλων	1	—
Σύνολον Κεφ. Ζ' δραχ.	1.320.002	301.732
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'		
ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΚ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ		
Ἄρθρ. 1. Ὀφειλόμενα εἰς τρίτους ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων	230.000	145.122,50

	Ἔξοδα	Ἐγκριθέντα παρὰ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν	Πραγματοποιηθέντα
	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ IV		
	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'		
	ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΤΑΞΕΩΣ		
Ἄρθρ. 1.	Ἀνάληψις Παγίας προκαταβολῆς .	10.000	10.000
» 2.	Ἀπόδοσις εἰς τὸ Δημόσιον κρατήσεων ἐξ ἀποδοχῶν προσωπικοῦ :		
α)	διὰ φόρον εἰσοδήματος	60.000	41.160
β)	διὰ τέλη χαρτοσήμου	5.000	—
γ)	ὑπὲρ τοῦ ΤΑΔΚΥ	50.000	40.777
δ)	ὑπὲρ τοῦ ΚΑΔΚΥ	25.000	21.225
ε)	ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ.....	75.000	51.832
στ)	ὑπὲρ Ἐργατικῆς Ἑστίας	2.500	1.311
	Σύνολον Κεφ. Θ' δραχ.	227.500	166.305
	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ V		
	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'		
	ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ		
Ἄρθρ. 1.	Εἰδικὸν ἀποθεματικὸν διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδιοκτήτου στέγης.....	3.000.000	3.000.000
» 2.	Ἀποθεματικὸν διατιθέμενον δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς ἀναπλήρωσιν ἐξαντλουμένων πιστώσεων ἢ κάλυψιν ἀπροβλέπτων ὑπὸ τοῦ παρόντος ἐκτάκτων δαπανῶν		5.152.790
			8.152.790

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΕΞΟΔΩΝ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Ι			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ	Α'	50.319	
»	Β'	1.043.119	
»	Γ'	292.970	
»	Δ'	465.440,70	
»	Ε'	804.097	
»	ΣΤ'	461.506	3.117.451,70

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙ		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'	301.732	
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΙΙΙ		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'	145.122,50	
ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ IV		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'	166.305	613.159,50
		3.730.611,20

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

ΕΣΟΔΑ	11.883.401
ΕΞΟΔΑ	3.730.611
Ταμειακὸν ὑπόλοιπον 31.12.1972	8.152.790

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 367

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, τῆς 5ης Μαρτίου 1973

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 5ην Μαρτίου 1973, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν συνῆλθε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημητρίου Ρίτσου εἰς συνεδρίασιν, καθ' ἣν παρόντων τῶν Δημάρχων: κ. Δημητρίου Ρίτσου ὡς Προέδρου, Ἀθηναίων, κ. Ἀριστείδου Πετράκη Β' Ἀντ/δρου τῆς Ἑνώσεως, Ἡρακλείου-Κρήτης, κ. Χρήστου Φλωρίδου, Θεσσαλονίκης, κ. Εὐαγγέλου Εὐαγγελίου, Καβάλας, κ. Ἀθανασίου Μεσσήνη, Λαρίσης, καὶ τῶν Προέδρων Κοινοτήτων: κ. Πάνου Ἰατρίδου Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως, Πεντέλης-Ἀττικῆς, κ. Κων/νου Νταφοπούλου, Δολιανῶν-Ἰωαννίνων, κ. Ἀναστασίου Ροζολῆ, Ἄστρους-Ἀρκαδίας, τοῦ κ. Ἀριστείδου Σκυλίτση Α' Ἀντ/δρου τῆς Ἑνώσεως, Δημάρχου Πειραιῶς, μὴ προσελθόντος λόγῳ ὑπηρεσιακοῦ κωλύματος καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας, ἄρχεται ἡ συνεδρίασις, καθ' ἣν ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις:

.....

Ἀπόφασις 3η

«Ἔγκρισις συμμετοχῆς δύο τουλάχιστον Μηχανικῶν Δήμων τῆς Χώρας εἰς τὸ ἐν Τὲλ - Ἀβίβ, Ἰσραήλ, συγκαλούμενον 5ον Συνέδριον μεταξὺ 21ης - 26ης Ὀκτωβρίου 1973».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλ-

λάδος, ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημητρίου Ρίτσου, τονίσαντος ὅτι διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2851/10.1.1973 καὶ 14507/15.2.1973 ἐγγράφων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν γνωρίζεται τῇ Ἑνώσει, ὅτι ὑπὸ τῆς ἐν Γαλλίᾳ ἑδρευούσης Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Μηχανικῶν Δήμων (International Federation of Municipal Engineers), συγκαλεῖται μεταξὺ 21ης–26ης Ὀκτωβρίου 1973 εἰς Τὲλ-Ἀβὶβ τὸ 5ον αὐτῆς Συνέδριον, εἰς ὃ θὰ συζητηθῶσι θέματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν «Ἀστικὴν Ἀνάπτυξιν καὶ Κατασκευήν», δέον δὲ ὅπως ἡ Ἕνωσις συμμετάσχῃ εἰς τοῦτο διὰ τῆς ἀποστολῆς ἀντιπροσωπείας ἀποτελουμένης ἐκ δύο ἢ περισσοτέρων Μηχανικῶν Δήμων, πρὸς παρακολούθησιν τοῦ Συνεδρίου καὶ ὑποβολὴν σχετικῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν συμπερασμάτων αὐτοῦ, σκεφθέν :

Ἀποφαίνεται ὁμοφώνως

Ἀποφασίζει τὴν ἀποστολὴν ἀντιπροσωπείας πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνωτέρω Συνεδρίου καὶ ὑποβολὴν τῇ Ἑνώσει σχετικῆς ἐκθέσεως, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. Εὐαγγέλου Καλκετινίδου καὶ δύο ἢ πλειόνων Μηχανικῶν Δήμων. Προκειμένου δέ, ὡς πρὸς τοὺς Μηχανικοὺς Δήμων, νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ καλλιτέρα ἐκλογὴ τούτων, ἀναθέτει εἰς τὸν Δ/ντὴν τῆς Ἑνώσεως, ὅπως ἀποστείλῃ εἰς πάντας τοὺς Δήμους τῆς Χώρας Ἐγκύκλιον, δι' ἧς θὰ αἰτῆται ἡ ἐκ μέρους αὐτῶν ὑποβολή, μεθ' ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων, προτάσεων διὰ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὑπηρετοῦντας Μηχανικούς, ἵνα βάσει τούτων, ἡ διὰ τῆς παρούσης ἐξουσιοδοτημένη Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ προβῇ εἰς τὴν πλέον ἐνδεικνυομένην ἐκλογήν.

. . . . . .

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Α' Ἀντ/δρος	Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ	ΑΡ. ΠΕΤΡΑΚΗΣ	ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων	Δήμαρχος Ἡρακλείου	Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης, ΕΥΑΓ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ Δήμαρχος Καβάλας, ΑΘ. ΜΕΣΣΗΝΗΣ Δήμαρχος Λαρίσης, ΚΩΝΣΤ. ΝΤΑΦΟΠΟΥΛΟΣ Πρόεδρος Κοιν. Δολιανῶν–Ἰωαννίνων, ΑΝΑΣΤ. ΡΟΖΟΛΗΣ Πρόεδρος Κοιν. Ἄστρους–Ἀρκαδίας.

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 304 Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Μαρτίου 1973

Ἀξιότιμον Κύριον ΙΩΑΝ. ΣΠ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΝ
Διοικητὴν Τραπέζης Πίστεως

Ἐνταῦθα

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι ἀπὸ 10ης–12ης Ματου ἐ.ἔ.

συνέρχεται εἰς Καλαμάταν τὸ ἐτήσιον Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὀργανούμενον ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Εἰς τὸ ἐν λόγῳ Συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ συζητηθοῦν τὰ ἀπασχολοῦντα τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως θέματα, θὰ συμμετάσχουν ἅπαντες οἱ Δήμαρχοι τῆς Χώρας, πλεῖστοι Πρόεδροι Κοινοτήτων καὶ Κρατικοὶ Λειτουργοί, ἤτοι ἐν συνόλῳ τετρακόσια (400) πρόσωπα.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἐτήσια Συνέδρια τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως εἴθισται διάφοροι ὀργανισμοὶ νὰ προσφέρουν διαφημιστικοὺς χαρτοφύλακας (πλαστικοὺς) παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΙΣΤΕΩΣ, ἥτις τὸ πρῶτον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΛΑΜΩΝ ἱδρύθη εἰς Καλαμάταν, ἀναλάβῃ τὴν χειρονομίαν ταύτην διὰ τὸ ἐπικείμενον ὡς ἄνω Συνέδριον.

Βέβαιοι ὄντες, ὅτι θὰ ἀνταποκριθῆτε εἰς τὸ αἴτημα τοῦτο τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως, εὐχαριστοῦντες ὑμᾶς, ἐπὶ τούτοις,

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΙΣΤΕΩΣ
Τέως Τράπεζα Ἐμπορικῆς Πίστεως
Τηλεγραφήματα : CREDITBANK
Κεντρικὸν
Τμῆμα : Γραμματεία

Ἀθῆναι τῇ 7ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἐνταῦθα

Κύριοι,

Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ἀπὸ 5.3.73 ἐπιστολήν σας ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν κ. Ἰωάννην Σ. Κωστόπουλον, Διευθύνοντα Σύμβουλον τῆς Τραπέζης μας, εὐχαρίστως σᾶς γνωρίζομεν ὅτι σᾶς ἀποστέλλομεν 400 πλαστικοὺς χαρτοφύλακας διὰ τὸ Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Μετὰ τιμῆς
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΙΣΤΕΩΣ Α.Ε.
(Ὑπογραφὴ)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Γεν. Δ/νσις Οἰκον. Ὑπηρεσιῶν

Ἀριθ. Πρωτ. 1838 Ἐν Ἀθήναις τῇ 6ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Κύριε Πρόεδρε,

Θερμῶς σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἐκ δραχ. 3.000 εἰσφορὰν τῆς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν Προεδρίαν Ἑνώσεως εἰς τὸν Ἔρανον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ 1972, ἥτις σπουδαίως συμβάλλει εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν του, πρὸς συνέχισιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτελουμένου Ἐθνικοῦ καὶ Ἀνθρωπιστικοῦ ἔργου.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΟΣ Ι. ΦΙΝΙΝΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Σπουδαστήριον Γλωσσολογίας

Ἀριθ. Πρωτ. 55 Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 8 Μαρτίου 1973

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὴν λῆψιν 42 (τεσσαράκοντα δύο) τόμων τῆς σειρᾶς «Στοιχεῖα συστάσεως καὶ ἐξελίξεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» καὶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν θερμῶς.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σπουδαστηρίου Γλωσσολογίας
Μ. ΣΕΤΑΤΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 376 Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Μαρτίου 1973

Ἀξιότιμον Κύριον ΣΤΡΑΤΗΝ ΑΝΔΡΕΑΔΗΝ
Πρόεδρον Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι ἀπὸ 10ης-12ης Μαΐου ἐ.ἔ. συγκαλεῖται εἰς Καλαμάταν τὸ ἐτήσιον Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὀργανούμενον ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Εἰς τὸ ἐν λόγῳ Συνέδριον, εἰς ὃ θὰ συζητηθῶσι τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν

Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν θέματα θὰ συμμετάσχωσιν ἅπαντες οἱ Δήμαρχοι τῆς Χώρας, πλεῖστοι Πρόεδροι Κοινοτήτων καὶ Κρατικοὶ Λειτουργοί, ἤτοι ἐν συνόλῳ τετρακόσια (400) πρόσωπα.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ ἐτήσια συνέδρια τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως εἴθισται, ὅπως διάφοροι Ὀργανισμοὶ προσφέρωσι διαφημιστικὸν ὑλικὸν εἰς τοὺς συνέδρους καὶ ὁ ἐκ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Γ. Σ. Ἀνδρεάδης εἰς συζήτησιν ἣν κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχε μετὰ τοῦ Δημάρχου Θεσ/νίκης κ. Χρ. Φλωρίδου, εἶχεν ἐπιδείξει ἐνδιαφέρον, ὅπως ὁ ὑφ' Ὑμᾶς Ὀργανισμὸς προσφέρῃ ἕνα Set πολυτελοῦς χαρτοφύλακος μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἀπαραιτήτων σημειωματαρίων κλπ., ἅτινα θὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς Συνέδρους, παρακαλοῦμεν θερμῶς, ὅπως ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἀναλάβῃ τὴν χειρονομίαν ταύτην διὰ τὸ ἐπικείμενον ὡς ἄνω Συνέδριον.

Βέβαιοι ὄντες, ὅτι θὰ ἀνταποκριθῆτε εἰς τὸ αἴτημα τοῦτο τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως, εὐχαριστοῦντες Ὑμᾶς,

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτ/σεως—Τμῆμα Τ.Υ.Δ.Κ.
Ἀριθ. Πρωτ. 2851 Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 1973

«Συμμετοχὴ μηχανικῶν εἰς 5ον Συνέδριον τῆς Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας μηχανικῶν Δήμων, συγκληθησόμενον εἰς Ἰσραὴλ ἀπὸ 21ης ἕως 26ης Ὀκτωβρίου 1973».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

1. Διαβιβάζομεν συνημμένως ἀντίγραφα καταστατικοῦ καὶ πίνακος μελῶν τῆς, ἐν ἔτει 1961 ἱδρυθείσης καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἑδρευούσης, Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Μηχανικῶν Δήμων ὡς καὶ ἔντυπον ἀναφερόμενον εἰς τὸ 5ον Συνέδριον αὐτῆς ὅπερ θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς Ἰσραὴλ ἀπὸ 21ης ἕως 26ης Ὀκτωβρίου 1973, πρὸς ἐνημέρωσιν ὑμῶν.

2. Κρίνεται σκόπιμον ὅπως ἐν ὄψει τῆς σοβαρότητος καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ θέματος τοῦ Συνεδρίου, ἀναφερομένου εἰς τὴν «Ἀστικὴν Ἀνάπτυξιν καὶ Κατασκευήν», ἀντιμετωπισθῇ ἡ ἐκπροσώπησις τῆς Ἑλλάδος, μέσῳ τῆς καθ' Ὑμᾶς Ἑνώσεως, διὰ τῆς συμμετοχῆς δύο τοὐλάχιστον Ἑλλήνων μηχανικῶν Δήμων τῆς Χώρας.

3. Περὶ τῶν ὑμετέρων ἐνεργειῶν παρακαλοῦμεν ὅπως τηρηθῇ ἐνήμερον

τὸ Ὑπουργεῖον ὡς καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Mr I. Koën – 12 Rue Boaz–Haifa – Israël.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 374 — Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Μαρτίου 1973

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 1η

Πρὸς τοὺς Ἀξιοτίμους κ.κ. Δημάρχους τῆς Χώρας

Ἀξιότιμοι Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι ὑπὸ τῆς ἐν Γαλλίᾳ ἐδρευούσης Διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας Μηχανικῶν Δήμων, συγκαλεῖται, μεταξὺ 21ης–26ης Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. εἰς Τὲλ-Ἀβὶβ Ἰσραήλ, τὸ 5ον αὐτῆς Συνέδριον, εἰς ὃ ἐκλήθη νὰ συμμετάσχῃ καὶ ἡ Ἑλλάς, μέσῳ τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως.

Προκειμένου ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπιλογὴν δύο ἢ περισσοτέρων Μηχανικῶν Δήμων, οἵτινες ἐπαξίως θὰ ἀντιπροσωπεύσωσι τὴν Χώραν, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως τὸ ταχύτερον δυνατόν, προτείνητε τῇ Ἑνώσει τοὺς ἐκ τῶν εἰς τὸν ὑμέτερον Δῆμον ὑπηρετοῦντας Μηχανικοὺς καὶ κρινομένους καταλλήλους νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὸ ὡς ἄνω συνέδριον, γνωρίζοντες ἅμα ἡμῖν λεπτομερῶς, ὀνοματεπώνυμον, σπουδάς, ξένην γλῶσσαν καὶ βαθμὸν ἐπιδόσεως εἰς αὐτήν, ὡς καὶ πᾶν στοιχεῖον συνηγοροῦν εἰς τὴν ἐπιλογὴν τούτων.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ (Ε.Ι.Ε)

Ἀριθ. Πρωτ. 0368 — Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαρτίου 1973

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς ὅπως χορηγήσητε εἰς τὴν ἡμετέραν Βιβλιοθήκην πλήρη σειρὰν ἐκ 52 τόμων τοῦ ἔργου «Στοιχεῖα συστάσεως καὶ ἐξελίξεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Μετὰ πάσης τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
Γ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

Δωμάτια τῇ 15ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὸν κ. ΠΑΝΟΝ ΙΑΤΡΙΔΗΝ
Γενικὸν Γραμματέα Ε.Δ.Κ.Ε.
Πρόεδρον Κοινότητος Πεντέλης
Πεντέλην-Ἀττικῆς

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς δημοσιευθείσης εἰς τὸν Τύπον εἰδήσεως, περὶ τοῦ ὅτι, ὑπὸ δύο μελῶν τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, κατετέθη ἐρώτησις σχετικὴ μὲ τὴν νομοθετικὴν ρύθμισιν τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν Προέδρων Κοινοτήτων καὶ τὴν ὑπαγωγήν των εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, ὡς συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς Δημάρχους καὶ ἐν ὄψει τῆς συζητήσεως καὶ κυρώσεως τοῦ Νέου Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νὰ προσθέσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν φωνήν μας εἰς τὴν σχετικὴν προσπάθειαν καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως καταβάλητε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ἵνα ἐπὶ τῷ τέλει λάβῃ αἴσιον πέρας τὸ θιγόμενον θέμα.

Ἐπὶ τούτοις δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐκφράσωμεν τὴν πικρίαν μας πρὸς τὴν Πολιτείαν διὰ τὸν διαχωρισμὸν τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων ἐκ τῶν Δημάρχων, ὡς πρὸς ἕνια δικαιώματα αὐτῶν, ἐν οἷς καὶ ἡ συνταξιοδότησις, ἐνῷ αἱ ὑποχρεώσεις εἶναι αἱ αὐταὶ ἂν μὴ καὶ περισσότεραι.

Νομίζομεν ὅτι ὑμεῖς γνωρίζετε κάλλιον παντὸς ἄλλου τὰς ὑπηρεσίας ἃς προσφέρει εἰς τὸ Ἑλληνικὸ χωριὸ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος. Ὑπηρεσίαι αἵτινες ἀπορρέουν ἐκ τῆς σχετικῆς Νομοθεσίας τῶν Ο.Τ.Α. ἀλλὰ καὶ τοιαῦται αἵτινες ὑποχρεωτικῶς προσφέρονται ἀπὸ αὐτόν, ἐλλείψει τῶν ἁρμοδίων Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Δὲν ἐπεκτεινόμεθα περισσότερον διὰ τὸν λόγον ὅτι, ὡς προανεφέραμεν, ὑμεῖς τυγχάνετε γνώστης τοῦ ὅλου θέματος κάλλιον παντὸς ἄλλου. Γνωρίζετε ὅτι, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, εὑρισκόμενος εἰς τὴν ὕπαιθρον, μακρὰν τῶν πόλεων, καθίσταται ὁ φρουρὸς καὶ πολλάκις ὁ ἐκτελεστὴς τῶν νόμων, ἀκόμη, εἶναι ὁ ὑπηρέτης τοῦ Ἔθνους, εἶναι ὁ πληροφοριοδότης καὶ ἐκτελεστὴς τῶν διαταγῶν ὅλων τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἔθνους, εἶναι, ἐν τέλει, ὁ ἀπαραίτητος συνεργάτης τῆς ὅλης Κρατικῆς μηχανῆς.

Ἕν μόνον θέλομεν νὰ τονίσωμεν. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνὰ τὴν χώραν Πρόεδροι Κοινοτήτων ὑπηρετοῦν τὴν Ἑλληνικὴν Ὕπαιθρον ἐπὶ σειρὰν πολλῶν ἐτῶν, ἀναλώσαντες τὴν δραστηριότητά των εἰς τὰ κοινά, παραμελοῦντες τὰς ἰδιωτικάς των ὑποθέσεις.

Ἡ ἀναγνώρισις ὅθεν τοῦ θιγομένου αἰτήματος, θὰ ἀποτελέσῃ ἐπιβράβευσιν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ ἀντάλλαγμα τῆς Πολιτείας πρὸς τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ἂν μὴ καὶ πόρος ἀξιοπρεποῦς διαβιώσεως τούτου, κατὰ τὸ γήρας του, ἐν μέσῳ τῆς κοινωνίας, ἣν, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ὑπηρέτησεν, ὡς πρῶτος πολίτης αὐτῆς.

Βέβαιος ὅτι μὲ τὴν παροῦσαν ἐνισχύω τὴν προσπάθειάν σας διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ θιγομένου θέματος.

Διατελῶ μετὰ πλείστης τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Δωματίων Νομοῦ Καβάλας
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ
Ὡς ἐκπρόσωπος Προέδρων Κοινοτήτων τῆς Ἐπαρχίας Παγγαίου

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 572 Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὸν κ. ΣΩΚΡΑΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΝ
Πρόεδρον Κοινότητος Δωματίων Καβάλας

Εἰς ἀπάντησιν τῆς πρὸς τὸν κ. Πάνον Ἰατρίδην, Πρόεδρον Κοινότητος Πεντέλης καὶ Γενικὸν Γραμματέα τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως, ἀπευθυνθείσης ἐπιστολῆς Ὑμῶν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα :

Τὸ θέμα τῆς ὑπαγωγῆς καὶ τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων εἰς τὰς διατάξεις περὶ χορηγίας Δημάρχων διὰ τῆς πλήρους ἐξομοιώσεώς των μετ' αὐτῶν, εἶναι δίκαιον καὶ λογικόν, ἔχει δὲ ἀπασχολήσει τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

Ὡς γνωρίζετε, εἰς τὰ Πανελλήνια Συνέδρια τῶν μελῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως πάντοτε τὸ θέμα τοῦτο ἀποτελεῖ ἀντικείμενον συζητήσεως καὶ συνεχῶς εἰς τὰ ψηφίσματα τῶν Συνεδρίων μας περιλαμβάνεται μεταξὺ τῶν αἰτημάτων τῆς Ἑνώσεως, ὡς ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ περυσινὸν ἐν Ἀλεξανδρουπόλει συνελθὸν Πανελλήνιον Συνέδριον. Καὶ παλαιότερον εἶχε συνταχθῆ σχετικὸν σχέδιον νόμου, περὶ ὑπαγωγῆς καὶ τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων εἰς τὰς διατάξεις περὶ χορηγίας Δημάρχων, τὸ ὁποῖον σχέδιον νόμου δυστυχῶς δὲν κατωρθώθη τελικῶς νὰ καταστῇ νόμος.

Ἤδη μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν πορισμάτων τοῦ Συνεδρίου Ἀλεξανδρουπόλεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ θέμα εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως, ἥτις εἶναι ἁρμοδία διὰ τὴν προώθησιν αὐτοῦ. Μετὰ τὴν γενομένην σχετικὴν ἐρώτησιν εἰς τὴν Συμβουλευτικὴν Ἐπιτροπήν, τελοῦμεν ἐν ἀναμονῇ περαιτέρω ἐξελίξεων.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘ. ΚΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 402 Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Μαρτίου 1973

«Σύγκλησις Ἐτησίου Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος».

Ἀξιότιμον Κύριον ΑΛΕΞ. ΜΑΡΓΕΛΗΝ
Δήμαρχον Καλαμάτας
Καλαμάταν

Σχετ.: Ὑπ' ἀριθ. 390/14.3.1973 ἡμέτερον.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὕπερθεν θέμα καὶ πρὸς ἔγκαιρον καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος τοῦ Συνεδρίου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ὅπως τὸ ταχύτερον δυνατόν, παράσχητε ἡμῖν τὰς ἀκολούθους πληροφορίας:

1. Εἰς ποίαν αἴθουσαν θὰ συγκληθῇ τὸ Συνέδριον (ὀνομασία, ὁδός, ἀριθμός).

2. Εἰς ποῖον Μνημεῖον θὰ λάβῃ χώραν ἡ ὑπὸ τῶν Συνέδρων κατάθεσις Στεφάνου (ὀνομασία χώρου καὶ ὁδοῦ).

3. Τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν ἐκπροσώπων τῶν δημοσίων ἀρχῶν τῆς πόλεως, οἵτινες θὰ κληθῶσι κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίασιν τῆς ἐνάρξεως τοῦ Συνεδρίου (ὀνοματεπώνυμα, τίτλοι καὶ διευθύνσεις).

4. Ἐὰν ὁ Δῆμος Καλαμάτας θὰ παραθέσῃ, ὡς εἴθισται, γεῦμα ἢ δεξίωσιν πρὸς τιμὴν τῶν συνέδρων ἢ θὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε ἑτέραν ἐκδήλωσιν καὶ εἰς ποῖον χῶρον.

5. Ἐὰν ἐκτὸς τοῦ Δήμου θὰ παραθέσῃ γεῦμα ἢ δεξίωσιν ἄλλη τοπικὴ ἀρχὴ καὶ εἰς ποῖον χῶρον.

6. Ποῖα τὰ ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως ἢ τῆς περιοχῆς, ἅτινα ἐνδείκνυνται νὰ ἐπισκεφθῶσι συλλογικῶς οἱ Σύνεδροι.

Εὐχαριστοῦντες διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 469 Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Μαρτίου 1973

Ἐξοχώτατον κ. ΟΡΕΣΤΗΝ ΓΙΑΚΑΝ
Ὑπουργὸν Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν
Ἐνταῦθα

Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν, ὅτι τὴν 10ην – 12ην Μαΐου 1973 συγκαλεῖται εἰς Καλαμάταν τὸ Συνέδριον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, εἰς ὃ θὰ μετάσχωσι μέλη τῆς Κυβερνήσεως, ἅπαντες οἱ Δήμαρχοι τῆς Χώρας, ἀνὰ εἷς Πρόεδρος Κοινότητος ἐξ ἑκάστου Νομοῦ, ὡς καὶ ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἐν λόγῳ ἐκπροσώπων, τὸ Ὑμέτερον Ὑπουργεῖον ἐνέκρινε κατὰ τὸ παρελθὸν τὴν χορήγησιν ἐκπτώσεως 50 % ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τοῦ Ο.Σ.Ε., τῶν ὑπεραστικῶν λεωφορείων καὶ τῶν ἀεροπλάνων, προ-

κειμένου νὰ διευκολυνθῇ ἡ εἰς τὸ ἐν λόγῳ Συνέδριον συμμετοχὴ τῶν ὡς ἄνω ἐκπροσώπων.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν, ὅπως ἐγκρίνητε τὴν χορήγησιν τῆς ἐν λόγῳ ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν συνέδρων Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων, οἱ ὁποῖοι θέλουσιν ἐπιβῇ τοῦ Ο.Σ.Ε., τῶν ὑπεραστικῶν λεωφορείων καὶ τῶν ἀεροπλάνων διὰ τὴν μετάβασιν καὶ ἐπιστροφήν των εἰς τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συγκληθὲν συνέδριον, γνωρίζοντες ἡμῖν τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν Ὑμῶν πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν συνέδρων.

Εὐχαριστοῦντες Ὑμᾶς ἐπὶ τούτοις,
Διατελοῦμεν μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΛΕΤΡΙΝΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 2122 Ἐν Πύργῳ τῇ 20ῇ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἀθήνας

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ὅπως ἔχωμεν τὴν ὑμετέραν γνώμην ἐπὶ τοῦ συνημμένου σχεδίου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3 ἄρθρου τοῦ ὑπὸ κατάρτισιν νέου Ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου.

Κυρίως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητοῦμεν τὴν γνώμην σας ἐπὶ τῆς διαβαθμίσεως τῶν θέσεων Πολ. Μηχανικοῦ καὶ Πολ. Ὑπομηχανικοῦ, καθ' ὅτι ὡς εἶχον μέχρι σήμερον δὲν ὑπῆρχεν ἐνδιαφέρον πληρώσεώς των.

Ὡσαύτως παρακαλοῦμεν ὅπως ἔχωμεν τὴν ὑμετέραν γνώμην ἐὰν δυνάμεθα νὰ συστήσωμεν μίαν θέσιν ἐπὶ 5ῳ βαθμῷ διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ Β' Κατηγορίας.

Μετὰ τιμῆς καὶ εὐχαριστιῶν
Ὁ Δήμαρχος Λετρίνων
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ψ'ΑΡΡΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 496 Ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Μαρτίου 1973

Κύριον ΓΕΩΡΓΙΟΝ Ψ'ΑΡΡΟΝ
Δήμαρχον Λετρίνων — Πύργον

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2122/20.3.1973 ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα :

1) Δύναται νὰ συσταθῇ μία θέσις Β' κατηγορίας ἐπὶ 5ῳ βαθμῷ, ἐφ' ὅσον τὸ προσωπικὸν τῆς Β' κατηγορίας εἶναι ἄνω τῶν 12.

2) Διὰ τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν δέον νὰ γίνῃ ἡ ἑξῆς διατύπωσις :

1. Θέσεις Α' κατηγορίας :
   α) Εἷς (1) Πολ. Μηχανικὸς ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ–4ῳ.
   β) Εἷς (1) Πολ. Μηχανικὸς ἐπὶ βαθμῷ 3ῳ ἢ 2ῳ.
2. Θέσεις Β' κατηγορίας :
   α) Εἷς (1) Πολ. Ὑπομηχανικὸς ἐπὶ βαθμῷ 8ῳ–6ῳ.
   β) Εἷς (1) Πολ. Ὑπομηχανικὸς ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ.
   γ) Εἷς (1) Πολ. Ὑπομηχανικὸς ἐπὶ βαθμῷ 4ῳ, οὕτως ὥστε μετὰ τὴν κάλυψιν τῶν βαθμῶν 6ου–4ου διὰ τὸν Πολ. Μηχανικὸν καὶ 8ου–6ου διὰ τὸν Πολ. Ὑπομηχανικὸν νὰ ὑφίστανται αἱ ἕτεραι προβλεπόμεναι θέσεις τὰς ὁποίας δύνανται νὰ καταλάβουν οὗτοι ἀντιστοίχως.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 389 — Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Διεύθυνσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Διοικήσεως
Ἐνταῦθα

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀποστείλωμεν ὑμῖν τὴν ὑπ' ἀριθ. 370/6/5.3.1973 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως «περὶ συμμετοχῆς ΕΔΚΕ εἰς τὸ ἐν Λωζάννῃ Ἑλβετίας συγκαλούμενον ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως Συνέδριον, ἀπὸ 25ης – 29ης Ἰουνίου 1973» καὶ νὰ παρακαλέσωμεν διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 370

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, τῆς 5ης Μαρτίου 1973

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 5ην Μαρτίου 1973, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν

12ην μεσημβρινὴν συνῆλθε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημητρίου Ρίτσου εἰς συνεδρίασιν, καθ' ἣν παρόντων τῶν Δημάρχων : κ. Δημητρίου Ρίτσου ὡς Προέδρου, Ἀθηναίων, κ. Ἀριστείδου Πετράκη Β' Ἀντιπροέδρου τῆς Ἑνώσεως, Ἡρακλείου-Κρήτης, κ. Χρήστου Φλωρίδου, Θεσσαλονίκης, κ. Εὐαγγέλου Εὐαγγελίου, Καβάλας, κ. Ἀθανασίου Μεσήνη, Λαρίσης, καὶ τῶν Προέδρων Κοινοτήτων : κ. Πάνου Ἰατρίδου Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως, Πεντέλης-Ἀττικῆς, κ. Κωνστ. Νταφοπούλου, Δολιανῶν-Ἰωαννίνων, κ. Ἀναστασίου Ροζολῆ, Ἄστρους-Ἀρκαδίας, τοῦ κ. Ἀριστείδου Σκυλίτση Α' Ἀντ/δρου τῆς Ἑνώσεως, Δημάρχου Πειραιῶς, μὴ προσελθόντος λόγῳ ὑπηρεσιακοῦ κωλύματος καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας, ἄρχεται ἡ συνεδρίασις, καθ' ἣν ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις :

. . . . . .

Ἀ π ό φ α σ ι ς 6η

«Συμμετοχὴ ΕΔΚΕ εἰς τὸ ἐν Λωζάννῃ Ἑλβετίας συγκαλούμενον ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως Συνέδριον ἀπὸ 25ης - 29ης Ἰουνίου 1973».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀκούσαντος τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημητρίου Ρίτσου, τονίσαντος ὅτι ἐλήφθη παρὰ τῆς Ἑνώσεως τὸ ὑπ' ἀριθ. 1710/131/8.2.1973 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, δι' οὗ παρατηρεῖται, ὅτι οἱ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18/15.1.1973 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ΕΔΚΕ ὁρισθέντες Δήμαρχοι, ὡς μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ ἐν Λωζάννῃ Ἑλβετίας συνερχόμενον Συνέδριον τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἔχουν ἐκπροσωπήσει καὶ ἄλλοτε τὴν Ἕνωσιν εἰς Διεθνῆ Συνέδρια καὶ σκόπιμον κρίνεται, ὅπως ὁρισθοῦν ἕτερα μέλη αὐτῆς διὰ τὴν ὡς ἄνω περίπτωσιν καὶ τίθενται ὑπ' ὄψιν τὰ ὀνόματα τῶν Δημάρχων : Πειραιῶς κ. Ἀριστείδου Σκυλίτση, Πατρέων κ. Κων/τίνου Γκολφινοπούλου, Ἐλασσόνος κ. Ἰωάννου Παπαδημοπούλου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Πεντέλης κ. Πάνου Ἰατρίδου, σκεφθέν :

Ἀποφαίνεται ὁμοφώνως

Ἀποφασίζει τὴν ἀποστολὴν ἀντιπροσωπείας πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνωτέρω Συνεδρίου ἀποτελουμένης ἐκ τῶν Δημάρχων Πειραιῶς κ. Ἀρ. Σκυλίτση, Πατρέων κ. Κων. Γκολφινοπούλου, Ἐλασσόνος κ. Ἰωάν. Παπαδημοπούλου καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Πεντέλης-Ἀττικῆς κ. Πάνου Ἰατρίδου, σὺν τῇ διευκρινήσει, ὅτι εἰς τὸ ὡς ἄνω ἀνὰ 2ετίαν συνερχόμενον Συνέδριον τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, αἱ Ἑνώσεις τῶν Κρατῶν-Μελῶν κατὰ κανόνα συμμετέχουν διὰ τῶν Διοικητικῶν αὐτῶν Συμβουλίων, τῆς ἐκπροσωπήσεως ταύτης δυναμένης νὰ αὐξηθῇ εἰς ἀριθμὸν συμμετεχόντων μελῶν τῆς ἀντιπροσωπείας, ἀναλόγως τῶν οἰκονο-

μικῶν δυνατοτήτων τῶν ἐν λόγῳ Ἑνώσεων. Ὡσαύτως λόγῳ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἐν λόγῳ Συνεδρίου, τὸ Συμβούλιον προτείνει ὅπως συμμετάσχῃ τούτου καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ εἰδικώτερον ὡς πλέον ἁρμόδιος ὁ Διευθυντὴς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Τέλος ἐγκρίνεται, ὅπως μετάσχῃ τοῦ Συνεδρίου, δαπάναις του, ὁ Δήμαρχος Ἁλίμου κ. Ἀνδρέας Μαγείρου.

. . . . . .

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Β' Ἀντ/δρος	Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ	ΑΡΙΣΤ. ΠΕΤΡΑΚΗΣ	ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων	Δήμαρχος Ἡρακλείου	Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης, ΕΥΑΓ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ Δήμαρχος Καβάλας, ΑΘ. ΜΕΣΣΗΝΗΣ Δήμαρχος Λαρίσης, ΚΩΝΣΤ. ΝΤΑΦΟΠΟΥΛΟΣ Πρόεδρος Κοινότητος Δολιανῶν–Ἰωαννίνων, ΑΝΑΣΤ. ΡΟΖΟΛΗΣ Πρόεδρος Κοινότητος Ἄστρους–Ἀρκαδίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτ/σεως—Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Δ/σεως
Ἀριθ. Πρωτ. 22880/1453 Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῇ Μαρτίου 1973

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Ἔγκρισις τῆς ὑπ' ἀριθ. 6/5.3.1973 ἀποφάσεως τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 6 (παρ. 4) τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος» (ΕΔΚΕ)».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 6/5.3.1973 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, περὶ ἀποστολῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸ συνερχόμενον, ἐν Λωζάννῃ Ἑλβετίας, Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἀποφασίζομεν

1. Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 6/5.3.1973 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, περὶ συμμετοχῆς της εἰς τό, ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὀργανούμενον ἐν Λωζάννῃ Ἑλβετίας Διεθνὲς Συνέδριον ἀπὸ 25ης ἕως 29ης Ἰουνίου 1973, δι' ἀντιπροσωπείας, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν :

α. Ἀριστείλου Σκυλίτση, Δημάρχου Πειραιῶς.

β. Κων/νου Γκολφινοπούλου, Δημάρχου Πατρέων.
γ. Ἰωάννου Παπαδημοπούλου, Δημάρχου Ἐλασσόνος
δ. Πάνου Ἰατρίδου, Προέδρου Κοιν. Πεντέλης–Ἀττικῆς καὶ
ε. Μιχαὴλ Νικολαράκου, Δ/ντοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου, πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν λόγῳ Συνεδρίου.

2. Ἡ παροῦσα κοινοποιηθήτω πρὸς α) Τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος (Σταδίου 33–Πεσμαζόγλου, 6ος ὄροφος) καὶ β) Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτιδιοικήσεως (Τμῆμα Οἰκον. Δ/σεως) παρ' ἡμῖν.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. Ι. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 593 Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὴν Νομαρχίαν Δράμας

Δ ρ ά μ α ν

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ, αἵτινες διαθέτουν Κοινοτικὰς Βιβλιοθήκας, προκειμένου νὰ ἀποσταλῇ εἰς ταύτας ὡρισμένος ἀριθμὸς βιβλίων.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 594 Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὴν Νομαρχίαν Πέλλης

Ἔ δ ε σ σ α ν

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ, αἵτινες διαθέτουν Κοινοτικὰς Βιβλιοθήκας, προκειμένου νὰ ἀποσταλῇ εἰς ταύτας ὡρισμένος ἀριθμὸς βιβλίων.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 595 Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὴν Νομαρχίαν Σερρῶν

Σέρρας

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ, αἵτινες διαθέτουν Κοινοτικὰς Βιβλιοθήκας, προκειμένου νὰ ἀποσταλῇ εἰς ταύτας ὡρισμένος ἀριθμὸς βιβλίων.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 596 Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὴν Νομαρχίαν Καρδίτσης

Καρδίτσαν

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ, αἵτινες διαθέτουν Κοινοτικὰς Βιβλιοθήκας, προκειμένου νὰ ἀποσταλῇ εἰς ταύτας ὡρισμένος ἀριθμὸς βιβλίων.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 597 Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὴν Νομαρχίαν Λαρίσης

Λάρισαν

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ, αἵτινες διαθέτουν Κοινοτικὰς Βιβλιοθήκας, προκειμένου νὰ ἀποσταλῇ εἰς ταύτας ὡρισμένος ἀριθμὸς βιβλίων.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 598 Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὴν Νομαρχίαν Μαγνησίας

Βόλον

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν τὰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ, αἵτινες διαθέτουν Κοινοτικὰς Βιβλιοθήκας, προκειμένου νὰ ἀποσταλῇ εἰς ταύτας ὡρισμένος ἀριθμὸς βιβλίων.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 369

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, τῆς 5ης Μαρτίου 1973

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 5ην Μαρτίου 1973, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν συνῆλθε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου εἰς συνεδρίασιν, καθ' ἣν παρόντων τῶν Δημάρχων : κ. Δημ. Ρίτσου ὡς Προέδρου, Ἀθηναίων, κ. Ἀρ. Πετράκη Β' Ἀντιπροέδρου τῆς Ἑνώσεως, Ἡρακλείου-Κρήτης, κ. Χρ. Φλωρίδου, Θεσ/νίκης, κ. Εὐαγ. Εὐαγγελίου, Καβάλας, κ. Ἀθαν. Μεσσήνη, Λαρίσης, καὶ τῶν Προέδρων Κοινοτήτων : κ. Π. Ἰατρίδου Γεν. Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως, Πεντέλης-Ἀττικῆς, κ. Κ. Νταφοπούλου, Δολιανῶν-Ἰωαννίνων, κ. Ἀναστ. Ροζολῆ, Ἄστρους-Ἀρκαδίας, τοῦ κ. Ἀρ. Σκυλίτση Α' Ἀντιπροέδρου τῆς Ἑνώσεως, Δημάρχου Πειραιῶς, μὴ προσελθόντος λόγῳ ὑπηρεσιακοῦ κωλύματος καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας, ἄρχεται ἡ συνεδρίασις, καθ' ἣν ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις ς

. . . . . .

Ἀπόφασις 5η

«Λῆψις ἀποφάσεως πρὸς ἀναμόρφωσιν τοῦ Προϋπ/σμοῦ ΕΔΚΕ, οἰκον. ἔτους 1973, δι' αὐξήσεως τοῦ Κεφ. Ζ' ἄρθρ. 5 ἀπὸ 600.000 δραχ. εἰς 1.500.000 δραχμάς».

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δ. Ρίτσου, ἐκθέτοντος ὅτι κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14385/14.2.1973 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου

Ἐσωτερικῶν, παρίσταται ἀνάγκη ἀναμορφώσεως τοῦ Κεφ. Ζ' ἄρθρ. 5, τοῦ προϋπ/σμοῦ τῆς Ἑνώσεως οἰκον. ἔτους 1973, προκειμένου τὸ ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενον ποσὸν ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου ἀπαιτούμενον ποσὸν καὶ λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν προγενεστέραν ὑπ' ἀριθ. 368/4/5.3. 1973 ἀπόφασιν αὐτοῦ, σκεφθέν,

Ἀποφαίνεται ὁμοφώνως

Ἀναβάλλει τὴν λῆψιν ἀποφάσεως μέχρις ὅτου διευκρινισθῶσι καὶ ρυθμισθῶσι τὰ ἐν τῇ ὡς ἄνω ἀποφάσει τοῦ Διοικ. Συμβουλίου διαλαμβανόμενα θέματα.

.....

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Β' Ἀντιπρόεδρος	Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ	ΑΡΙΣΤ. ΠΕΤΡΑΚΗΣ	ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων	Δήμαρχος Ἡρακλείου	Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης, ΕΥΑΓ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ Δήμαρχος Καβάλας, ΑΘ. ΜΕΣΣΗΝΗΣ Δήμαρχος Λαρίσης, ΚΩΝΣΤ. ΝΤΑΦΟΠΟΥΛΟΣ Πρόεδρος Κοιν. Δολιανῶν–Ἰωαννίνων, ΑΝΑΣΤ. ΡΟΖΟΛΗΣ Πρόεδρος Κοιν. Ἄστρους–Ἀρκαδίας.

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ-ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΡΙΑ

Τμ. Β'—Ἀριθ. 27/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Λασσαδὸς
Δικηγόροι : Γ. Ι. Οἰκονομόπουλος, Ἄγγ. Ἀγγελίδης

«Ἐπιτρεπτὴ ἡ ἀναθεώρησις ἀποφάσεων Διοικητικῶν Δικαστηρίων Ὁρίων αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου δήμου ἢ κοινότητος, ἐφ' ὅσον περὶ τῶν ὁρίων αὐτοῦ μετ' ἄλλων δήμων ἢ κοινοτήτων ἔχει συνταγῇ δικαστικὸν πρακτικόν. Ἰσχὺς διατάξεων ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 2138/52 παρατείνεται ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ ἰσχύος Ν.Δ. 4260/62».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 66/1968 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ὁρίων Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν Νομῶν Βοιωτίας καὶ Φωκίδος, δι' ἧς ἀπερρίφθη αἴτησις τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 159/1920 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, δι' ἧς καθωρίσθησαν τὰ διοικητικὰ ὅρια μεταξὺ τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου καὶ ἀναιρεσιβλήτου Κοινότητος.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προβάλλεται ὅτι τὸ ἐκδὸν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν Διοικητικὸν Δικαστήριον δὲν συνεκροτήθη νομίμως, καὶ εἰδικώτερον ὅτι οὐχὶ νομίμως ὡρίσθησαν ὡς μέλη αὐτοῦ ὁ Εἰρηνοδίκης Δεσφίνης, ὁ Τμηματάρχης Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως Βοιωτίας καὶ ὁ Διευθυντὴς Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Φωκίδος, ὡς καὶ ὁ Δ.Κ.** ὡς γραμματεύς, καὶ ὅτι οὐχὶ νομίμως τὸ Δικαστήριον συνεκροτήθη οὕτως οὐχὶ κατὰ τρόπον πάγιον, ἀλλὰ πρὸς ἐκδίκασιν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως· ὁ λόγος ὅμως οὗτος ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀόριστος καί, συνεπῶς, ἀνεπίδεκτος δικαστικῆς ἐκτιμήσεως.

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος (ν.δ. 2888/1954) ὁρίζεται ὅτι «νέος καθορισμὸς ὁρίων δήμων καὶ κοινοτήτων δὲν χωρεῖ, ἐφ' ὅσον ταῦτα καθωρίσθησαν δι' ἀμετακλήτου ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς ἢ ἀποφάσεως διοικητικοῦ δικαστηρίου». Ἐξ ἄλλου διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν. 2138/1952 (ΦΕΚ 145 Α') ὡρίσθη ὅτι «ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ἀποφάσεων Διοικητικῶν Δικαστηρίων αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου δήμου ἢ κοινότητος, ἐφ' ὅσον περὶ τῶν ὁρίων αὐτοῦ μετ' ἄλλων δήμων ἢ κοινοτήτων ἔχει συνταγῇ δικαστικὸν πρακτικόν, ὅπερ καὶ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων». Διὰ δὲ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ ν.δ. 4260/1962 (ΦΕΚ 186 Α') ὡρίσθη ὅτι ἡ ἰσχὺς τῶν

διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν. 2138/1952 παρατείνεται ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νομοθετικοῦ τούτου διατάγματος.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, καὶ δὴ τῆς τελευταίας τούτων, συνάγεται ὅτι δι' αὐτῆς ὡρίσθη ἑξάμηνος ἀποκλειστικὴ προθεσμία ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ν.δ. 4260/1962, ἤτοι ἀπὸ τῆς 12 Νοεμβρίου 1962, διὰ τήν, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν. 2138/1952, ἀναθεώρησιν ἀποφάσεων Διοικητικῶν Δικαστηρίων Ὁρίων καὶ ὅτι, συνεπῶς δὲν δύναται μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης νὰ ἐκδοθῇ ἀπόφασις περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ὁρίων κατὰ τὰς ρηθείσας διατάξεις, ἔστω καὶ ἂν ἡ σχετικὴ αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου δήμου ἢ κοινότητος ὑπεβλήθη ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὁ ἀναιρεσείων Δῆμος ὑπέβαλεν ἐντὸς τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξαμήνου προθεσμίας αἴτησιν περὶ ἀναθεωρήσεως, βάσει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν. 2138/1952, τῆς ὑπ' ἀριθ. 159/1920 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, δι' ἧς καθωρίσθησαν τὰ διοικητικὰ ὅρια μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἀναιρεσιβλήτου Κοινότητος, ἡ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ὅμως ταύτης ἀπόφασις τοῦ ἁρμοδίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου δὲν ἐξεδόθη ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω ἀποκλειστικῆς προθεσμίας. Ὅθεν, ὀρθῶς, εἰ καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ταύτῃ ἡ ἀνωτέρω αἴτησις ἀπερρίφθη διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης ἐν ἔτει 1968, πάντες δὲ οἱ λόγοι ἀναιρέσεως, δι' ὧν πλήττεται ὡς μὴ νόμιμος ἡ αἰτιολογία τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως εἶναι ἀπορριπτέοι ὡς ἀλυσιτελῶς προβαλλόμενοι.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 311/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἀγ. Σταυρόπουλος
Δικηγόροι : Χρ. Ἀθανίτης, Δ. Κούγιας

«Τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον Ὁρίων δύναται νὰ προβῇ μόνον εἰς διόρθωσιν σφαλμάτων ἢ παραλείψεων τῆς ἀποφάσεώς του, οὐχὶ δὲ τοιούτων τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς συνταγέντος διαγράμματος, ὅπερ δὲν ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς ἀποφάσεως ταύτης».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, διώκεται ἡ ἀναίρεσις : 1) τῆς ὑπ' ἀριθ. 71/1969 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ὁρίων τοῦ Νομοῦ Βοιωτίας, δι' ἧς ἀνακαθωρίσθησαν τὰ διοικητικὰ ὅρια τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου καὶ τῆς ἀναιρεσιβλήτου Κοινότητος καὶ 2) τῆς ὑπ' ἀριθ. 76/1970 ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, δι' ἧς ἀπερρίφθη αἴτησις περὶ διορθώσεως τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως.

Ἐπειδὴ αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις, ὡς ἐκδοθεῖσαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, εἶναι μεταξύ των συναφεῖς καὶ κατ' ἀκολουθίαν παραδεκτῶς προσβάλλονται διὰ κοινοῦ δικογράφου.

Ἐπειδὴ ἡ πρώτη τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων διετήρησε τὴν αὐτοτέλειάν της καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς δευτέρας ἐξ αὐτῶν, διότι τὸ διοικητικὸν

δικαστήριον διὰ τῆς δευτέρας ἀποφάσεως δὲν ἀπεφάνθη ἐκ νέου ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, ἀλλ' ἔκρινεν ἁπλῶς ὅτι δὲν συνέτρεχον οἱ ὑπὸ τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος προβλεπόμενοι λόγοι διορθώσεως τῆς πρώτης ἀποφάσεως. Συνεπῶς τὸ ἐμπρόθεσμον τῆς προσβολῆς διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως τῆς πρώτης τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων θὰ κριθῇ αὐτοτελῶς ἐκ τοῦ χρόνου τῆς κοινοποιήσεως ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως ταύτης εἰς τὸν ἀναιρεσείοντα Δῆμον· ἐφ' ὅσον δέ, ὡς δείκνυται ἐκ τοῦ ἐν τῷ φακέλλῳ ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως, ἀντίγραφον τῆς πρώτης τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν Δήμαρχον τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου τῇ 6ῃ Σεπτεμβρίου 1969 καὶ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις κατετέθη τῇ 22ᾳ Ἀπριλίου 1970, ἤτοι πολὺ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 42 παρ. 2 τοῦ κωδ. νόμου περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τασσομένης ἑξηκονθημέρου προθεσμίας πρὸς ἄσκησιν αἰτήσεως ἀναιρέσεως, ἡ αἴτησις αὕτη, καθ' ὅσον στρέφεται κατὰ τῆς πρώτης τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων, εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἐκπροθέσμως ἀσκηθεῖσα.

Ἐπειδή, περαιτέρω, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, καθ' ὅσον στρέφεται κατὰ τῆς δευτέρας τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων, ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως ἀσκηθεῖσα, εἶναι τύποις δεκτή.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ διὰ τοῦ ν.δ. 2888/1954 κυρωθέντος δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος (Α' 139) ὁρίζεται ὅτι τὸ διοικητικὸν δικαστήριον ὁρίων «δύναται νὰ διατάσσῃ ἐπιτόπιον ἔρευναν ἐνεργουμένην ὑπ' αὐτοῦ ἢ δι' ἑνὸς τῶν μελῶν του καλουμένων πάντοτε τῶν ἐνδιαφερομένων, δύναται δὲ ἂν κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ βοηθῆται ὑπὸ μηχανικοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου» καὶ ὅτι «ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συντάσσεται ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ καὶ πρόχειρον διάγραμμα τῶν ἀποφασισθέντων ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὁρίων, ὅπερ προσαρτᾶται εἰς τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως. Περαιτέρω, ἡ παρ. 5 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ὁρίζει ὅτι «ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως κεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου κοινοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους δήμους ἢ κοινότητας καὶ ὅμοιον ἀποστέλλεται εἰς τὸν νομάρχην» καὶ ὅτι «τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως μετὰ διαγράμματος τῶν ὁρίων καὶ τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως ἀποστέλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν». Τέλος, εἰς τὴν παρ. 7 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 12 ὁρίζεται ὅτι «τὸ δικαστήριον δύναται αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ ἠτιολογημένῃ αἰτήσει τοῦ νομάρχου νὰ διορθώσῃ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των, ὁσάκις πιστοποιοῦνται προφανεῖς παραλείψεις ἢ σφάλματα περὶ τὴν περιγραφὴν τῶν ὁρίων» καὶ ὅτι «εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἀπόφασις δέον νὰ εἶναι ὁμόφωνος».

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῆς διατυπώσεως τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος, προκύπτει ὅτι τὸ διοικητικὸν δικαστήριον δύναται νὰ προβῇ μόνον εἰς διόρθωσιν σφαλμάτων ἢ παραλείψεων τῆς ἀποφάσεώς του, οὐχὶ δὲ καὶ σφαλμάτων ἢ παραλείψεων τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς συνταγέντος διαγράμματος, ὅπερ, ἀπει-

κονίζον ἁπλῶς τὰ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ἀποφασισθέντα, δὲν ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἐκ τοῦ κειμένου τῆς ὁποίας, ἐν περιπτώσει σφαλμάτων ἢ παραλείψεων τοῦ διαγράμματος, κρίνεται τίνα εἶναι τὰ ἐν ἑκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει καθορισθέντα διοικητικὰ ὅρια.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὁ ἀναιρεσείων Δῆμος ὑπέβαλε πρὸς τὴν Νομαρχίαν Βοιωτίας τὴν ὑπ' ἀριθ. 39/7.1.1970 ἀναφοράν του, δι' ἧς ἠτήσατο τὴν διόρθωσιν τῆς πρώτης τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους, ἐπικαλούμενος, πλὴν ἄλλων, καὶ σφάλματα τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης συνταγέντος διαγράμματος, ἡ ἀναφορὰ δὲ αὕτη διεβιβάσθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 498/29.1.1970 ἐγγράφου τοῦ Νομάρχου Βοιωτίας εἰς τὸ διοικητικὸν δικαστήριον ὁρίων ἵνα ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῆς δυνάμει τῆς ἀνωτέρω διατάξεως παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος. Περαιτέρω, κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως ὁ ἀναιρεσείων Δῆμος ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις ἔχρηζε διορθώσεως καὶ διότι ὑφίσταντο σφάλματα καὶ παραλείψεις κατὰ τὴν περιγραφὴν τῶν ὁρίων τόσον εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης συνταγὲν διάγραμμα, ἐπικαλεσθεὶς συγκεκριμένως μόνον πλημμελείας τοῦ διαγράμματος, καὶ οὐχὶ καὶ τῆς ἀποφάσεως, ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν οὐδὲν τὸ συγκεκριμένον προέβαλεν. Ὑπὸ τὰ δεδομένα ὅμως ταῦτα νομίμως καὶ ἠτιολογημένως ἀπερρίφθη διὰ τῆς δευτέρας τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων τὸ ἀνωτέρω περὶ διορθώσεως αἴτημα ὡς ἀβάσιμον καὶ ἀόριστον, ἐφ' ὅσον τὰ μὲν σφάλματα καὶ παραλείψεις τῆς ἀποφάσεως προεβλήθησαν ὅλως ἀορίστως, ὡς πρὸς δὲ τὴν διόρθωσιν τοῦ διαγράμματος δὲν ὑφίστατο δικαιοδοσία τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 7 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοικοῦ κώδικος προβῇ εἰς διόρθωσιν τῶν σφαλμάτων ἢ παραλείψεων αὐτοῦ, διὸ καὶ ὁ περὶ τοῦ ἀντιθέτου τελευταῖος λόγος ἀναιρέσεως, ὁ στρεφόμενος κατὰ τῆς δευτέρας τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ — ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

Τμ. Β'—Ἀριθ. 22/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Τσιροπινᾶς
Δικηγόροι : Ν. Τσάκωνας, Ἰ. Μεϊμαράκης

«Τέλη καθαριότητος.—Ἀναιτιολόγητος ἀπόφασις Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολ. Διαφορῶν παραλείψασα ν' ἀπαντήσῃ ἐπὶ ἐνστάσεως ὅτι τὰ ἐντεταγμένα εἰς Κοινὸν Ταμεῖον λεωφορεῖα δὲν ἦσαν ἀστικά, ἀλλ' ὑπεραστικὰ διὰ τὰ ὁποῖα δὲν εἶχεν αὐξηθῇ τὸ τέλος καθαριότητος διὰ τῆς κανονιστικῆς ἀποφάσεως».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς κρινομένης αἰτήσεως διώκεται ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος 8ου Κοινοῦ Ταμείου Εἰσπράξεων Λεωφορείων (Κ.Τ.Ε.Λ.) Νομοῦ Ἀττικῆς [καί,

τούτου συγχωνευθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 196360/6/18.10.1967 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Συγκοινωνιῶν (Β' 629) εἰς τὸ 2ον Κοινὸν Ταμεῖον Εἰσπράξεων Ὑπεραστικῶν Λεωφορείων (Κ.Τ.Ε.Υ.Λ.) Νομοῦ Ἀττικῆς, ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου ὡς καθολικοῦ διαδόχου τοῦ πρώτου], ἡ ἀναίρεσις α) τῆς ὑπ' ἀριθ. 10/1967 ἀποφάσεως τῆς Β' Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ β) τῆς ὑπ' ἀριθ. 724/1963 ἀποφάσεως τῆς Β' Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, ἀφορωσῶν εἰς ἐγγραφὴν τοῦ ἀναιρεσείοντος εἰς τοὺς βεβαιωτικοὺς καταλόγους τοῦ ἀναιρεσιβλήτου Δήμου διὰ τέλη καθαριότητος οἰκονομικοῦ ἔτους 1963.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀναιρεσιβαλλομένων ἀποφάσεων προσβλητὴ ἐπὶ ἀναιρέσει τυγχάνει κατὰ νόμον (ἄρθρ. 42 τοῦ κωδ. ν. 3713 «περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας», Β.Δ. 92/1961 Α' 22) μόνον ἡ πρώτη τούτων (ὑπ' ἀριθ. 10/1967 ἀπόφασις τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς), ὡς τελεσιδίκως κατ' ἔφεσιν ἐκδοθεῖσα. Οὕτω, μόνον ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην ἀπόφασιν ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, ἐμπροθέσμως καὶ ὑπὸ τὰς λοιπὰς νομίμους προϋποθέσεις ἀσκουμένη, εἶναι τύποις δεκτὴ καὶ ἐξεταστέα κατ' οὐσίαν, εἶναι δέ, τοὐναντίον, ἀπορριπτέα ὡς ἀπαράδεκτος καθ' ὃ μέρος στρέφεται κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 724/1963 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδὴ τὸ ἀναιρεσεῖον Ταμεῖον, διὰ δηλώσεως ἐπ' ἀκροατηρίου γενομένης ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ δικηγόρου παρητήθη τοῦ περὶ κακῆς συνθέσεως τῆς ἐκδούσης τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν Ἐπιτροπῆς λόγου ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 486/1963 ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηναίων, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 81432 ἀπὸ 7ης Ὀκτωβρίου 1963 ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου Ἀττικῆς, ηὐξήθησαν τὰ τέλη καθαριότητος τῶν λεωφορείων δημοσίας χρήσεως ἀπὸ δραχμὰς 20 κατὰ θέσιν ἐτησίως (εἰς ὃ ποσὸν εἶχον καθορισθῆ ταῦτα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 473/1955 ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἔναντι δραχμῶν 30 κατὰ θέσιν ἐτησίως διὰ τὰ ἠλεκτροκίνητα λεωφορεῖα), εἰς δραχμὰς 30, ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μείζονος τύπου λεωφορείων ἐξισώθησαν ἀπὸ ἀπόψεως χωρητικότητος τὰ λεωφορεῖα μείζονος τύπου πρὸς τὰ ἠλεκτροκίνητα λεωφορεῖα, διὰ τὰ ὁποῖα ἴσχυε ἀπὸ τοῦ ἔτους 1955 τέλος ἐκ δραχμῶν 30 κατὰ θέσιν ἐτησίως. Ἐκ τῆς αἰτιολογίας ταύτης τῆς κανονιστικῆς ἀποφάσεως (ὑπ' ἀριθ. 486/1963) προκύπτει ὅτι ἡ δι' αὐτῆς γενομένη αὔξησις τῶν τελῶν καθαριότητος δὲν ἀφεώρα εἰς ἅπαντα τὰ λεωφορεῖα δημοσίας χρήσεως, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰ λεωφορεῖα μείζονος τύπου, ἅτινα ἀπὸ ἀπόψεως συνθηκῶν ἐκμεταλλεύσεως λόγῳ τοῦ μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ θέσεων προσωμοίαζον πρὸς τὰ ἠλεκτροκίνητα λεωφορεῖα.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐφέσεως τοῦ 8ου Κ.Τ.Ε.Λ. Ἀττικῆς ἠμφεσβητήθη ἡ νομιμότης τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ηὐξημένου τέλους καθαριότητος εἰς βάρος αὐτοῦ, προεβλήθη δ' εἰδικώτερον ὅτι τὰ ἐντεταγμένα εἰς τὸ Κοινὸν Ταμεῖον τοῦτο

λεωφορεῖα δὲν ἦσαν ἀστικά, ἀλλὰ ὑπεραστικά, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν εἶχεν αὐξηθῆ τὸ τέλος καθαριότητος δυνάμει τῆς κανονιστικῆς ἀποφάσεως, εἰς τὸν λόγον ὅμως τοῦτον ἐφέσεως ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ παρέλειψε νὰ ἀπαντήσῃ, οὕτω δὲ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις κατέστη ἀναιρετέα ὡς πλημμελῶς ἠτιολογημένη, κατὰ τὸν σχετικὸν βάσιμον λόγον ἀναιρέσεως.

Ἀριθ. 23/1973

Ἀπόφασις ὁμοία τῇ ὡς ἄνω 22/1973 Σ.τ.Ε.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 43/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Α. Φαρμάκης
Δικηγόρος : Γ. Τσαρούχας

«Φορολογία ἀκαλύπτων χώρων.—Ἀπαλλάσσονται οἱ χῶροι οἱ ἀποτελοῦντες συστηματικὰς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις. Καλλιέργεια διὰ κριθῆς δὲν ἀποκλείει τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτῆς ὡς συστηματικῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, οὔτε τὸ μικρὸν ὕψος τῶν ἐξόδων τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης ἢ ἡ μικρὰ ἀπόδοσις αὐτῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν μεγάλην ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς αἰτήσεως ταύτης διώκεται ἡ ἀναίρεσις 1) τῆς ὑπ' ἀριθ. 20/1968 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἁλίμου Ἀττικῆς, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος ἀσκηθεῖσα προσφυγὴ κατὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον φόρου ἀκαλύπτων χώρων τοῦ ὡς ἄνω Δήμου διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1968 καὶ 2) τῆς ὑπ' ἀριθ. 79/1969 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Δήμου, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδὴ ἡ πρώτη τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων, ἤτοι ἡ ὑπ' ἀριθ. 20/1968 ἀπόφασις τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς, ὑποκειμένη εἰς ἔφεσιν καὶ μὴ ἐκδοθεῖσα οὕτως εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμόν, δὲν ὑπόκειται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 42 παρ. 1 τοῦ κωδ. ν. 3713 «περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» (β.δ. 92/1961, ΦΕΚ 22 Α') εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως, δι' ὃ καὶ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, καθ' ὅσον στρέφεται κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἀπαράδεκτος.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 βασ. διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (ΦΕΚ 181 Α') ὁρίζει ὅτι ὑπὲρ τῶν δήμων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 20.000 κατοίκων καὶ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς περιφερείας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τοῦ πρώην Δήμου Θεσσαλονίκης, ἐπιβάλλεται ὑπὸ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ λοιπὰς προϋποθέσεις ἐτήσιος φόρος ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ἀκαλύπτων χώρων, βαρύνων

τὸν κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους κύριον τοῦ ἀκινήτου κλπ., ἐν δὲ τῇ παραγρ. 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 38 ὁρίζεται ὅτι «δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον ἀκαλύπτων χώρων οἱ χῶροι α) ... β) οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἀποτελοῦντες δενδροσκεπεῖς ἐκτάσεις, συστηματικὰς γεωργικάς, κτηνοτροφικάς, πτηνοτροφικὰς ἢ μελισσοκομικὰς ἐκμεταλλεύσεις καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον παραμένουσιν ὡς τοιαῦται» καὶ ἐν συνεχείᾳ ὅτι «τὸ συστηματικὸν τῶν τοιούτων ἐκμεταλλεύσεων βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας γεωργικῆς ὑπηρεσίας».

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὁ ἀναιρεσείων διὰ τῆς προσφυγῆς του κατὰ τῆς ἐγγραφῆς του εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον φόρου ἀκαλύπτων χώρων προέβαλεν εἰς πρῶτον βαθμὸν ὅτι ὁ χῶρος δι' ὃν ἐπεβλήθη ὁ φόρος καλλιεργεῖται ὑπ' αὐτοῦ συστηματικῶς διὰ κριθῆς, ἀποτελῶν οὕτω συστηματικὴν γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ νόμου, καὶ προσεκόμισε σχετικὴν βεβαίωσιν τῆς ἁρμοδίας γεωργικῆς ὑπηρεσίας, μεθ' ὅ, ἀπορριφθείσης τῆς προσφυγῆς, ἤσκησε κατὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ἔφεσιν, δι' ἧς ἰσχυρίσθη καὶ αὖθις ὅτι κατὰ τὸ κρίσιμον ἔτος ὁ ἐπίδικος χῶρος ἀπετέλει συστηματικὴν γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν· ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ὅμως διὰ τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως ἀπέρριψε τὴν ἔφεσίν του ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι ἡ διὰ κριθῆς καλλιέργεια δὲν δύναται νὰ προσδώσῃ εἰς τὴν ἐπίδικον ἔκτασιν τὸν χαρακτῆρα γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπαιτεῖ μηδαμινὰ καλλιεργητικὰ ἔξοδα, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἶναι τελείως ἀσύμφορος (λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀποδόσεως κατὰ στρέμμα καὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐκτάσεως), ἀποβλέπουσα εἰς καταστρατήγησιν τοῦ νόμου.

Ἐπειδὴ ἡ ἀνωτέρω αἰτιολογία τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως δὲν εἶναι νόμιμος, διότι οὔτε τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ χῶρος δι' ὃν ἐπιβάλλεται φόρος ἀκαλύπτων χώρων καλλιεργεῖται διὰ κριθῆς ἀποκλείει τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτοῦ ὡς συστηματικῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, οὔτε τὸ μικρὸν ὕψος τῶν ἐξόδων τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης ἢ ἡ μικρὰ ἀπόδοσις αὐτῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν μεγάλην ἀξίαν τοῦ ἀκινήτου. Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω ἐπὶ πλημμελεῖ αἰτιολογίᾳ ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ἐδέχθη ὅτι τὸ ἀκίνητον τοῦ ἀναιρεσείοντος ὑπέκειτο εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων, τῷ λόγῳ δὲ τούτῳ, βασίμως προβαλλομένῳ, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα.

Ἀριθ. 41, 42/1973

Ἀποφάσεις ὅμοιαι τῇ ὡς ἄνω 43/1973 Σ.τ.Ε.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 270/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Γ. Κουτνατζῆς
Δικηγόροι : Κ. Γιαννακοῦρος, Β. Γκούμας (πάρ. Ν.Σ.Κ.)

«Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις. Ἀπαράδεκτος αἴτησις ἀκυρώσεως ἀσκουμένη

κατὰ διοικητικῆς πράξεως, καθ' ἧς προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνδικοφανὴς ἱεραρχικὴ προσφυγή».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, διώκεται ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως ἡ ἀκύρωσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 15684/30.4.1970 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας (ΦΕΚ 104 Δ'/19.5.1970), δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 32/25.5.1969 ἀπόφασις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Καστανιωτίσσης περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως 194 μ2, φερομένης ὡς ἀνηκούσης κατὰ συνιδιοκτησίαν εἰς τὴν αἰτοῦσαν καὶ περιβαλλούσης τὴν πηγὴν «Κούφιος Πλάτανος», διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου ὑδρεύσεως τῆς κοινότητος, ἤτοι διὰ τὴν μεταφορὰν ἐκ τῆς ὡς εἴρηται πηγῆς τῆς διὰ προηγουμένης ἀποφάσεως ἀπαλλοτριωθείσης ποσότητος ὕδατος ἐκ τῆς παραγωγῆς αὐτῆς.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 46 τοῦ ν. 3713/1928 «περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» καὶ 15 τοῦ ν.δ. 3830/1938 (φ. 123), ἑρμηνευομένων ἐν ὄψει καὶ τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος καὶ ἰδίᾳ τῆς παρ. 1 περ. β' αὐτοῦ, ὁσάκις ὁ νόμος θεσπίζει εἰδικὴν διοικητικὴν διαδικασίαν ἐλέγχου διοικητικῆς τινος πράξεως καὶ εἰδικώτερον ὁσάκις θεσπίζει ἐνδικοφανῆ προσφυγὴν κατὰ τῆς πράξεως ταύτης, ἄγουσαν εἰς νέαν κρίσιν τῆς ὑποθέσεως, εἴτε παρὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν πρᾶξιν, εἴτε παρ' ἑτέρου ὀργάνου, ἡ ἄσκησις αἰτήσεως ἀκυρώσεως κατὰ τῆς ρηθείσης πράξεως δὲν εἶναι ἐπιτρεπτή, ἀλλ' εἰς τὸ ἔνδικον τοῦτο μέσον ὑπόκειται μόνον ἡ τελικῶς ἐκδιδομένη ἐπὶ τῇ προσφυγῇ πρᾶξις.

Ἐπειδὴ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» (φ. 97), ὁρίζοντος ὅτι, κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Νομάρχου ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον προσφυγὴ διὰ παράβασιν νόμου ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων τασσομένης ἀποκλειστικῆς προθεσμίας καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐταῖς εἰδικῶς ὁριζομένην διαδικασίαν, καθιεροῦται εἰδικὴ διοικητικὴ προσφυγὴ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Νομάρχου, ἄγουσα εἰς νέαν κρίσιν τῆς ὑποθέσεως ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος αὐτῆς. Προσβλητή, ὅθεν, δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τυγχάνει, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, μόνον ἡ τελικῶς ἐκδιδομένη ἐπὶ τῆς ὡς εἴρηται προσφυγῆς διοικητικὴ πρᾶξις.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 32/25.5.1969 ἀπόφασις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος Καστανιωτίσσης ὑπόκειται εἰς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐνδικοφανῆ προσφυγὴν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 3200/1955 καί, συνεπῶς, δέον ὅπως ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, στρεφομένη κατὰ τῆς νομαρχιακῆς ταύτης ἀποφάσεως, ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ἠσκήθη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 3596/1971 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, δι' ἧς τὸ πρῶτον ἐκρίθησαν ἀπαράδεκτοι αἱ αἰτήσεις ἀκυρώσεως αἱ ἀσκούμεναι κατὰ διοικητικῶν πράξεων καθ' ὧν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ νόμου ἐνδικοφανεῖς προσφυγαί, κατ' ἀκολουθίαν δὲ τούτου, συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύ-

της κριθέντα, ἡ προθεσμία πρὸς ἄσκησιν τῆς ἐνδικοφανοῦς προσφυγῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 3200/1955 δέον νὰ λογισθῇ ὡς πρὸς τὴν αἰτοῦσαν ἀναβιοῦσα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 419/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Κ. Κακούρης
Δικηγόρος : Γ. Νέζης

«Εἰς ἑπταετῆ παραγραφὴν ὑπόκειται οὐ μόνον ἡ ἀξίωσις τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων πρὸς εἴσπραξιν τῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα αὐτῶν ὅπως προβαίνουν εἰς βεβαίωσιν αὐτῶν».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, διώκεται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 29/1969 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἁγίας Βαρβάρας, ἀφορώσης εἰς εἰσφορὰν λόγῳ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 60 τοῦ ν.δ. 3033/1954 «περὶ τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (Α' 258) (ἄρθρ. 76 β.δ. 24.9/20.10.1958) ὁρίζεται ὅτι ὁ χρόνος παραγραφῆς τῶν ἀξιώσεων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων εἶναι εἴκοσιν ἐτῶν καὶ κατ' ἐξαίρεσιν τῶν προερχομένων ἐκ φόρων ἐν γένει, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἑπτὰ ἐτῶν.

Ἐπειδὴ ἡ διάταξις αὕτη ρυθμίζει, κατὰ τὴν ἔννοιαν αὐτῆς, οὐχὶ μόνον τὰ τῆς παραγραφῆς τῶν ἐν βεβαιωθέντων φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἀξιώσεων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ὅπως προβαίνουν εἰς βεβαίωσιν τῶν φόρων, τελῶν κλπ. διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τοὺς οἰκείους δημοτικοὺς καταλόγους, ἐξ οὗ ἕπεται ὅτι καὶ τὸ δικαίωμα τοῦτο ὑπόκειται εἰς τὴν κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην ἑπταετῆ παραγραφήν, ἀρχομένην ἀφ' ἧς ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης ἠδύνατο νὰ προβῇ κατὰ νόμον εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐγγραφήν.

Ἐπειδή, ἐξ ἑτέρου, διὰ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 6 τοῦ Α.Ν. 344/1968 «περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως» (Α' 71) ἐρρυθμίσθησαν ἄλλως τὰ τῆς ἀποσβέσεως τοῦ δικαιώματος τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων πρὸς βεβαίωσιν φόρων, τελῶν κλπ. κατὰ διάκρισιν ἀπὸ τῆς παραγραφῆς τῶν ἀξιώσεων ἐκ βεβαιωθέντων φόρων, τελῶν κλπ., ὡρίσθη δὲ εἰδικῶς ὅτι ἡ βεβαίωσις τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου χρεῶν ἐκ φόρων, τελῶν κλπ., τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1963 καὶ προηγουμένων συντελεῖται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1969. Ἡ διάταξις ὅμως αὕτη, κατὰ τὴν ἔννοιαν αὐτῆς, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτῆς, τὸ δικαίωμα ἐπιβολῆς τοῦ φόρου, τέλους κλπ., εἶχεν ὑποκύψει εἰς τὴν ἑπταετῆ παραγραφὴν τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 76 τοῦ Β.Δ. 24.9/20.10.1958.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὁ ἀναιρεσείων ἰσχυρίσθη ἐνώπιον τοῦ ἐκδόντος

τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίου ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναιρεσιβλήτου δήμου πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀνωτέρω διαφορᾶς ὑπέκυψεν εἰς παραγραφήν, τὸν ἰσχυρισμὸν ὅμως τοῦτον ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἀπέρριψεν ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι κατὰ τὴν ὡς ἄνω διάταξιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀ.ν. 344/1968, ἡ ἐγγραφὴ διὰ τοὺς φόρους τῶν πρὸ τοῦ 1963 ἐτῶν ἠδύνατο νὰ συντελεσθῇ μέχρι 31.12.1969, ἐν προκειμένῳ δὲ αὕτη ἐγένετο πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης. Ἡ αἰτιολογία ὅμως αὕτη δὲν εἶναι νόμιμος, διότι, τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναιρεσιβλήτου δήμου διὰ τὴν ἐπιβολὴν εἰς βάρος τοῦ ἀναιρεσείοντος φόρου διὰ τὰ ὡς ἄνω ἔτη εἶχεν ὑποκύψει εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 60 τοῦ ν.δ. 3033/1954 προβλεπομένην ἐπταετῆ παραγραφὴν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀ.ν. 344/1968, δὲν εἶχε, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ἐφαρμογὴν ἡ ὡς ἄνω διάταξις τοῦ νόμου τούτου. Συνεπῶς, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα ὡς οὐχὶ νομίμως ἠτιολογημένη, παρελκούσης τῆς ἐρεύνης τῶν λοιπῶν διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως προσβαλλομένων λόγων ἀναιρέσεως.

ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

'Αριθ. 1122/1973

Πρόεδρος : Σπυρ. Σταμούλης
Εἰσηγητής : Θεοδ. Τόλιας, πρωτοδίκης
Δικηγόροι : Σπ. 'Ηλιόπουλος, Χρ. Παπανδρέου

α'Απόρριψις ἀγωγῆς λόγῳ ἐλλείψεως δικαιοδοσίας δικαστηρίου, ἐρευνωμένης καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπ' αὐτοῦ».

'Επειδὴ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ΚΠολΔ δικαιοδοσία τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἐπὶ διοικητικοῦ ἀντικειμένου, ἀποκλείεται, ἐὰν διὰ νόμου ὡρίσθη ἡ διοικητικὴ ἀρχή, ἥτις ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. 'Επομένως ὑποκειμένης ὑποχρεώσεως δημοσίου δικαίου, τὰ τακτικὰ δικαστήρια στεροῦνται δικαιοδοσίας πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς ὑπάρξεως ἢ ἀνυπαρξίας τῆς ἐννόμου ταύτης σχέσεως, ἐὰν ὁ καθορισμὸς τῆς ὑποχρεώσεως ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει ἀνετέθη διὰ νόμου εἰς τὴν διοίκησιν μονομερῶς, ἅμα ἄνευ δικαστικῆς παρεμβάσεως, ἐκτιμῶσαν τὴν συνδρομὴν τῶν ἐν τῷ νόμῳ πραγματικῶν προϋποθέσεων αὐτῆς καὶ ἐκδίδουσαν διοικητικὴν ἀτομικὴν πρᾶξιν, ἥτις δημιουργεῖ τὴν ἔννομον σχέσιν, ἐξ οὗ λόγου ἡ δικαστικὴ παρέμβασις πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς ὑπάρξεως ἢ ἀνυπαρξίας αὐτῆς, ὡς ἐκ τῆς συνδρομῆς ἢ μὴ τῶν ἐν τῷ ἀφηρημένῳ νομικῷ κανόνι προϋποθέσεων, εἶναι καὶ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸν δημιουργικὸν χαρακτῆρα τῆς ἀποφασιστικῆς ἁρμοδιότητος τῆς διοικήσεως (Α.Π. 69/1971, ΝοΒ 19, 461). 'Ωσαύτως κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. 1 ΚΠολΔ ἡ δικαιοδοσία τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ὅπως προβοῦν εἰς καταψήφισιν μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ὑπάρξεως ἐννόμου σχέσεως, ἤτοι ὅπως ὑποχρεώσουν τὸν ἐκ ταύτης ὀφειλέτην εἰς παροχήν, ἐκδίδοντα περὶ τούτου ἀπόφασιν ἀποτελοῦσαν τίτλον ἀναγκαστικῶς ἐκτελεστόν, ἀποκλείεται, ἐὰν ὑπόκειται ἔννομος σχέσις δημοσίου δικαίου, ἐξ ἧς ἀπορρέει χρηματικὴ ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου καὶ διὰ νόμου ὡρίσθη, ὅτι ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ προσδιορίζουσα τὴν ἀντίστοιχον ὀφειλὴν δικαιοῦται καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ἐκδίδουσαν πρᾶξιν ἀποτελοῦσαν τίτλον ἀναγκαστικῶς ἐκτελεστόν, ἤτοι ὅτι τὸ διοικητικὸν τοῦτο ἀντικείμενον ἀποφασίζεται ὑπὸ τῆς διοικήσεως (Α.Π. 69/71, ἔνθ' ἀν.). 'Εξ ἄλλου κατὰ τὸ ἄρθρ. 10 παρ. 1 τοῦ ν.δ. 1210/1949 πόρος τοῦ διὰ τοῦ ἀ.ν. 2176/1940 ἱδρυθέντος νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου Ταμείου 'Ασφαλίσεως 'Ιδιοκτητῶν, Συντακτῶν καὶ 'Υπαλλήλων Τύπου (ἐνάγοντος) εἶναι καὶ ποσοστὸν 1 % ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως ἑκάστου ἀντιτύπου πάσης μὴ ἡμερησίας ἐφημερίδος καὶ περιοδικοῦ καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιουμένων δελτίων, φυλλαδίων καὶ λοιπῶν ἐντύπων τῶν καθ' ἅπασαν τὴν 'Επικράτειαν ἐκδιδομένων, ὑπόχρεοι δὲ εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ὡς ἄνω ποσοστοῦ τυγχάνουν καὶ πάντες οἱ ἰδιοκτῆ-

ται καὶ ἐκδόται τῶν ὡς ἄνω ἐντύπων. Περαιτέρω διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 1 ἀ.ν. 2176/1940 ὁρίζεται ὅτι διὰ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ (ἐνάγοντος) Ταμείου, ἐγκρινομένου κατὰ τὰ ἐν αὐτῇ, θέλουσιν ὁρισθῆ α) ἡ σύνθεσις, ἀρμοδιότης καὶ τρόπος ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ... δ) ὁ τρόπος εἰσπράξεως καὶ διαχειρίσεως τῶν πόρων τοῦ Ταμείου, διὰ δὲ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ βάσει τῆς προμνησθείσης διατάξεως ἐγκριθέντος Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου (ὑπ' ἀριθ. 93156/1940 ἀποφ. Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Τύπου–Τουρισμοῦ, ΦΕΚ Β' 145/10.7.1940) ὁρίζεται ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου μεριμνᾷ διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου, ἐν τῇ ὁποίᾳ μερίμνῃ προδήλως περιλαμβάνεται καὶ ὁ προσδιορισμὸς καὶ καταλογισμὸς τῶν εἰσφορῶν τῶν ἠσφαλισμένων παρ' αὐτῷ. Τέλος κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 7 παρ. 2 τοῦ ἀ.ν. 2176/1940 τὰ καθυστερούμενα ποσὰ εἰσφορῶν καὶ κρατήσεων εἰσπράττονται ὡς δημόσιον ἔσοδον. Ἐκ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων σαφῶς προκύπτει, ὅτι ὁ καθορισμὸς τῆς ὑποχρεώσεως ἰδιοκτήτου ἢ ἐκδότου περιοδικῶν ἐντύπων πρὸς καταβολὴν εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἰδιοκτητῶν, Συντακτῶν καὶ Ὑπαλλήλων Τύπου τῆς ἐκ ποσοστοῦ 1 % ὡς ἄνω εἰσφορᾶς ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἔδει νὰ εἰσπράξουν ἐκ τῆς κυκλοφορίας τῶν φύλλων των, συνιστώσης (εἰσφορᾶς) παροχὴν πηγάζουσαν ἐξ ἐννόμου σχέσεως δημοσίου δικαίου, ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀντιστοίχου ὀφειλῆς καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου, ὅπερ μονομερῶς, ἐκτιμῶν τὴν συνδρομὴν τῶν ἐν τῷ νόμῳ πραγματικῶν προϋποθέσεων τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως, ἐκδίδει πρᾶξιν βεβαιωτικὴν τῆς ὀφειλομένης εἰσφορᾶς καὶ δυναμένην νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Κατ' ἀκολουθίαν τούτων τὰ τακτικὰ δικαστήρια στεροῦνται κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο δικαιοδοσίας ἀναγνωρίσεως τῆς ὑπάρξεως τῆς ἄνω ὑποχρεώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ ἐκδοτῶν περιοδικῶν ἐντύπων καὶ καταψηφίσεως τούτων εἰς παροχὴν ὑπὲρ τοῦ ρηθέντος Ταμείου. Μετὰ ταῦτα, ἡ ὑπὸ κρίσιν ἀγωγή, δι' ἣν κατεβλήθη τὸ προσῆκον τέλος δικαστικοῦ ἐνσήμου (ὅρα ὑπ' ἀριθ. 199391/1972 τριπλ. εἰσπράξεως), διώκουσα ὅπως ὑποχρεωθῇ ἡ ἐναγομένη, τυγχάνουσα ἐκδότρια τοῦ περιοδικοῦ «Ἐπιθεώρησις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» καὶ καταβάλῃ εἰς τὸ ἐνάγον «Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἰδιοκτητῶν, Συντακτῶν καὶ Ὑπαλλήλων Τύπου» τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 195.000 ὡς εἰσφορὰν 1 % ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἔδει νὰ εἰσπράξῃ οὗτος ἐκ τῆς κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 15.8.1952 ἕως 15.8.1972 κυκλοφορίας τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ, ἀπορριπτέα τυγχάνει ἐλλείψει δικαιοδοσίας τοῦ Δικαστηρίου τούτου, τοῦθ' ὅπερ ἐρευνᾶται καὶ αὐτεπαγγέλτως (ἄρθρ. 4 ΚΠολΔ).

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ - ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ - ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ - ΓΝΩΜΑΙ κ.λ.π. ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ - ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ κ.λ.π.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ—Τμῆμα ΠΟΤΑ
Ἀριθ. Πρωτ. 18960
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 9 Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαρτίου 1973

«Κοινοποίησις Πράξεων Ὑπουργείου Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐπὶ παγίᾳ ἀντιμισθίᾳ δικηγόρων».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν

Κοιν.: Λοιποὺς παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω ὡς ἔχει, τὸ ὑπ' ἀριθ. 24545/27.2.73 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ὡς καὶ τὸ σχετικὸν κείμενον τῆς ὑπ' ἀριθ. 118595/13.12.72 ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, περὶ τοῦ ὡς ἄνω ἀντικειμένου καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως μεριμνήσητε, ἵνα λάβουν γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ΟΤΑ, οἱ ἀπασχολοῦντες δικηγόρους ἐπὶ παγίᾳ ἀντιμισθίᾳ.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Γενικὴ Διεύθυνσις ΔΔ
Διεύθυνσις Α' — Τμῆμα 3ον
Ἀριθ. Πρωτ. 24545 Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1973

«Ἀμοιβαὶ Δικηγόρων ἐπὶ παγίᾳ ἀντιμισθίᾳ».

Πρὸς Ἅπαντα Ὑπουργεῖα
(Διευθύνσεις Διοικητικοῦ)

Σχετ.: 118595 ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1972 ἡμετέρα ἀπόφασις (ΦΕΚ 1101/1972 τ. Β')

Ὡς γνωστὸν δι' ὑπερθεν σχετικῆς ηὐξήθησαν ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1972 τὰ κατώτατα ὅρια τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐπὶ παγίᾳ ἀντιμισθίᾳ παρεχόντων τὰς ὑπηρεσίας των Δικηγόρων κατὰ 15 ο/ο (δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατόν). Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως ὡρίσθη ἐπίσης, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι πρὸς τὴν κατὰ

τὰ ἄνω αὔξησιν συμψηφίζονται ἕτεραι, οἱασδήποτε μορφῆς, αὐξήσεις δοθεῖσαι εἰς τοὺς ἐν λόγῳ Δικηγόρους ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1970 μέχρι 15 Αὐγούστου 1972.

Ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς ἐν τῇ πράξει τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως ἡμῶν ἐδημιουργήθησαν ἀμφιβολίαι ἐὰν εἰς τὰς κατὰ τὰ ἄνω συμψηφιζομένας αὐξήσεις περιλαμβάνωνται καὶ αἱ χορηγούμεναι εἰς τοὺς Δικηγόρους αὐξήσεις ἀμοιβῆς ἐκ 10 ο/ο λόγῳ συμπληρώσεως εἴτε τριετιῶν ὑπηρεσίας παρὰ τῷ αὐτῷ ἐργοδότῃ, εἴτε δεκαετιῶν συνολικῆς δικηγορικῆς ὑπηρεσίας.

Διευκρινίζοντες τὴν σχετικὴν παράγραφον τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι αἱ τελευταῖαι αὗται αὐξήσεις (τριετίαι–πολυετίαι) δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν κατὰ τὰ ἄνω συμψηφισμόν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, πλὴν ἄλλων, ὅτι αἱ αὐξήσεις αὗται δὲν ἀποτελοῦν τοιαύτας χαρακτηριζομένας ὡς αὐξήσεις ἀκριβείας βίου καὶ τὰς ὁποίας ηὐνόει ἡ ἡμετέρα ἀπόφασις, ἀλλὰ χορηγοῦνται ἐξ ἄλλου λόγου, τοῦ ἐξ αὐτῆς ταύτης δηλονότι τῆς ἐργασιακῆς σχέσεως τοῦ Δικηγόρου πηγάζοντος δικαιώματος τούτου, ὅπως ἐφ' ὅσον ἐκπληρώσῃ τὰς ἐξ αὐτῆς ὑποχρεώσεις του καθ' ὡρισμένον χρόνον (τριετίαι–πολυετίαι) ἀπολαύσῃ ἀντιστοίχως μιᾶς βελτιωμένης–ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν βασικὴν–ἀντιμισθίας.

Εἰς τὸν ἐν λόγῳ συμψηφισμὸν περιλαμβάνονται μόνον αἱ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1970 μέχρι 15 Αὐγούστου 1972 χορηγηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἐντολέως αὐξήσεις ἀποδοχῶν ἄνευ ὑποχρεώσεως αὐτοῦ. Παρακαλοῦμεν ὅπως τῆς παρούσης μεριμνήσητε, ἵνα λάβωσι γνῶσιν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἐποπτείαν Ν.Π.Δ.Δ. κλπ. ἀπασχολοῦντα δικηγόρους ἐπὶ παγίᾳ ἀντιμισθίᾳ.

Οἱ Δικηγορικοὶ Σύλλογοι πρὸς οὓς κοινοποιεῖται τὸ παρὸν παρακαλοῦνται διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν των.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

Ἀριθ. 118595

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Περὶ αὐξήσεως τοῦ κατωτάτου ὁρίου τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐπὶ παγίᾳ ἀντιμισθίᾳ Δικηγόρων τοῦ Κράτους».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν: α) Τὴν διάταξιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 92 τοῦ Ν.Δ. 3026/1954 «περὶ τοῦ Κώδικος τῶν Δικηγόρων» καὶ β) τὰς γνωμοδοτήσεις Διοικ. Συμβουλίων Δικηγορικῶν Συλλόγων τοῦ Κράτους, ἀποφασίζομεν:

α) Ἀνακαλοῦμεν τὰς ὑπ' ἀριθ. 56851/8.6.1972, 65950/1.7.1972 καὶ 76253/28.7.1972 ἡμετέρας ἀποφάσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν ἐλαχίστων ὁρίων τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐπὶ παγίᾳ ἀντιμισθίᾳ Δικηγόρων ἁπάντων τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων τοῦ Κράτους.

β) Αὐξάνομεν κατὰ δέκα πέντε τοῖς ἑκατὸν (15 ο/ο) ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1972 τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἀμοιβῆς τῶν Δικηγόρων ἁπάντων τῶν Δικηγορικῶν

Συλλόγων τοῦ Κράτους, τῶν παρεχόντων τὰς ὑπηρεσίας των ἐπὶ παγίᾳ περιοδικῇ ἀμοιβῇ, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκ 15 ο/ο αὔξησις δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβαίνῃ κατὰ μῆνα τὸ ποσὸν τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν (2.000) κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1970 καὶ ἐντεῦθεν παρεσχέθησαν ἕτεραι οἱασδήποτε μορφῆς αὐξήσεις εἰς τοὺς Δικηγόρους τῆς προαναφερθείσης κατηγορίας, αὗται συμψηφίζονται εἰς τὴν διὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως παρεχομένην ἐκ 15 ο/ο τοιαύτην. Ἐφ' ὅσον αἱ ἐν λόγῳ αὐξήσεις ὑπερβαίνουν τὸ διὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως καθοριζόμενον ποσοστὸν αὐξήσεως (15 ο/ο) τῶν ἐλαχίστων ὁρίων τῶν ἀμοιβῶν τῶν Δικηγόρων τῆς ἐν λόγῳ κατηγορίας, οὗτοι θὰ συνεχίσουν λαμβάνοντες τὰς ηὐξημένας ταύτας ἀποδοχὰς μὴ δικαιούμενοι ἐν προκειμένῳ τῆς διὰ τῆς παρούσης χορηγουμένης ἐκ 15 ο/ο αὐξήσεως.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης δημοσιευθησομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἄρχεται ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1972.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Δεκεμβρίου 1972

Ὁ Ὑπουργὸς

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Διοικήσεως—Τμῆμα Διοικητικὸν
Ἀριθ. Πρωτ. 23342

Γενικὴ Διαταγὴ 10

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαρτίου 1973

«Μνημόσυνα διὰ τὰ θύματα τῆς κατοχῆς».

Πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους

Γνωρίζομεν, ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 157/1969 Β. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ ἑορτῶν» (ΦΕΚ 46/69 Τεῦχος Α'), τὰ μνημόσυνα ἐπὶ σκοπῷ ἀποτίσεως φόρου τιμῆς εἰς τὰ θύματα τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, τελοῦνται καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν ἅπαξ τοῦ ἔτους, μόνον εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν Νομῶν, τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη συμπίπτῃ μὲ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, (ὡς κατὰ τὸ τρέχον ἔτος συμβαίνει), ὅτε ταῦτα τελοῦνται τὴν ἀμέσως ἑπομένην Κυριακήν.

Ὅθεν, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, τὰ ὡς ἄνω μνημόσυνα θὰ τελεσθοῦν τὴν 6ην Μαΐου ἐν τῇ Μητροπόλει τῆς ἕδρας ὑμῶν.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Διοικήσεως–Τμῆμα Διοικητικὸν
Ἀριθ. Πρωτ. 22129
Γενικὴ Διαταγὴ 11

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1973

«Προκήρυξις Β΄ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν συγγραφὴν βιβλίων - μελετῶν ἐπὶ θεμάτων Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις, Τμήματα καὶ Γραφεῖα Συγκοινωνιῶν

1. Γνωρίζομεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Ναυτιλίας–Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του ὅπως ἐνθαρρύνῃ τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν, τὰ πορίσματα τῆς ὁποίας πιστεύεται ὅτι θὰ συμβάλουν εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπὶ νέων, αὐστηρῶς ἐπιστημονικῶν, βάσεων ἀντιμετώπισιν τῶν συγκοινωνιακῶν καὶ ἐπιστημονικῶν προβλημάτων τῆς Χώρας, προκηρύσσει διαγωνισμόν, ἐπὶ χρηματικῷ ἐπάθλῳ, διὰ τὴν συγγραφὴν μελετῶν (βιβλίων) ἐπὶ τῶν ἑξῆς δύο γενικῶν θεμάτων:

α. «Οἰκονομικὴ θεώρησις τῶν Μεταφορῶν»

β. «Σημασία καὶ ἐξέλιξις τῶν Ἐπικοινωνιῶν».

2. Συνημμένως, ἀποστέλλομεν τὴν σχετικὴν διακήρυξιν τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ παρακαλοῦμεν, διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρυτέραν κοινοποίησιν ταύτης μεταξὺ τῶν ὑφ' ὑμῶν ἐποπτευομένων Ὀργανισμῶν, ὑπηρεσιῶν καὶ λοιπῶν φορέων τῆς καθ' ὑμᾶς περιφερείας, ἵνα λάβῃ γνῶσιν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλύτερος ἀριθμὸς ἐνδιαφερομένων ἐπιστημόνων.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Διοικήσεως–Τμῆμα Διοικητικὸν
Ἀριθ. Πρωτ. 21418
Γενικὴ Διαταγὴ 12

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1973

«Προβάδισμα κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετάς».

Πρὸς Ἀποδέκτας Πίνακος Διανομῆς

Σχετ: 62590/3.6.1968 Ἀπόφασις.

Γνωρίζομεν, ὅτι ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν Δ/τος 4260/1962 ἐκδοθεῖσα ὑπερθεν ἀπόφασις ἡμῶν, δι' ἧς καθωρίσθη τό, κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετὰς καὶ ἑορτάς, προβάδισμα τῶν προσκαλουμένων ἐκ δημε-

σίων ἀρχῶν, 'Οργανισμῶν καὶ 'Ιδρυμάτων, συμπληροῦται διὰ ταυταρίθμου ὁμοίας, μόνον ὡς πρὸς τὸ καθιερωθὲν διὰ ταύτης προβάδισμα εἰς τὰς πόλεις ἕδρας Νομαρχιῶν.

Συνημμένως ἀποστέλλομεν ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 21418/15.3.1973 ἀποφάσεως ἡμῶν, ἵνα τελῆτε ἐν γνώσει.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Διοικήσεως—Τμῆμα Διοικητικοῦ
'Αριθ. Πρωτ. 21418

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Συμπλήρωσις τῆς, περὶ καθορισμοῦ τοῦ προβαδίσματος, κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετὰς κ.λπ. ὑπ' ἀριθ. 62590/3.6.1968 ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργείου».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

'Έχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 4260/1962, καθ' ἃς ἡ κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετὰς καὶ ἑορτὰς σειρὰ προβαδίσματος τῶν προσκαλουμένων ἐκ τῶν δημοσίων ἀρχῶν, 'Οργανισμῶν καὶ 'Ιδρυμάτων, ρυθμίζεται μόνον δι' ἀποφάσεως ἡμῶν.

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 62590/3.6.1968 ἀπόφασιν ἡμῶν «περὶ καθορισμοῦ τῆς κατὰ τὰς 'Επισήμους τελετὰς καὶ ἑορτὰς σειρᾶς προβαδίσματος τῶν προσκαλουμένων ἐκ δημοσίων ἀρχῶν, ὀργανισμῶν καὶ ἱδρυμάτων (φ. 358 τ. Β'), ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 51743/24.6.1972 ὁμοίας (φ. 604 τ. Β').

3. Τὸ πρακτικὸν τῆς ἀπὸ 19.1.1973 συσκέψεως, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. Α' 'Αντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, μὲ θέμα : «Καθορισμὸς προβαδίσματος ἐπισήμων, κατὰ τὰς τελετάς».

'Αποφασίζομεν

1. Συμπληροῦμεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 62590/3.6.1968 ἀπόφασιν ἡμῶν, ὡς πρὸς τὸ καθιερωθὲν διὰ ταύτης προβάδισμα εἰς τὰς πόλεις ἕδρας Νομαρχιῶν, ὡς ἕπεται :

α. Εἰς τὸ τέλος τῆς ὑπὸ στοιχεῖον Ε' ὁμάδος, τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον οὕτω : «Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητής, εἶναι κατώτερος, κατὰ βαθμὸν τῶν Διοικητῶν τῶν ἐν τῇ πόλει ἑδρευουσῶν Διοικήσεων τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας, οἱ Διοικηταὶ οὗτοι τίθενται εἰς τὴν Α' ὁμάδα ἐντασσόμενοι ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν καθιερωμένην ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν Κανονισμῶν τάξιν, βάσει τῆς ἱεραρχίας τῶν βαθμῶν».

2. Ἡ ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 6479/30/9.6.1971 ἐγκύκλιος ἡμῶν καταργεῖται. Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1973

Ὁ Ὑπουργὸς

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ Ι. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ—Τμῆμα ΠΟΤΑ

Ἀριθ. Πρωτ. 25483
Γενικὴ Διαταγὴ 14

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Μαρτίου 1973

«Ὑποβολὴ στοιχείων, περὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α' βιβλίου τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 κοινοτήτων καὶ νομικῶν προσώπων».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους καὶ τὰ Διαμερίσματα Νομοῦ Ἀττικῆς
Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν

Σχετ: Ἡμετέρα 67227/Γ.Δ. 149 ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1971

1. Ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπερθεν σχετικῆς, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, παρακαλοῦμεν ὅπως, πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τηρουμένου σχετικοῦ βιβλίου, ὑποβάλητε ἡμῖν κατάστασιν, περὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Α' βιβλίον, τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 κοινοτήτων καὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν νομικῶν ποοσώπων τῆς καθ' ὑμᾶς περιφερείας.

Ἡ ἀνωτέρω κατάστασις, συντεταγμένη κατὰ τὸ συνημμένον τῇ παρούσῃ ὑπόδειγμα, δέον ὅπως περιέλθῃ ἡμῖν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 20ῆς Ἀπριλίου ἐ.ἔ.

2. Ἐφ' ἑξῆς, καὶ μετὰ τὴν περαίωσιν τῆς, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος, ὁριζομένης διαδικασίας ὑπαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ κοινότητός τινος ἢ νομικοῦ προσώπου εἰς τὰς ἐν λόγῳ διατάξεις, δέον ὅπως, δι' ἰδίας ἀναφορᾶς, γνωστοποιῆται ἡμῖν ἡ γενομένη ὑπαγωγή.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΓΕΩΡΓ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Διοικήσεως—Τμῆμα Προσωπικοῦ

Ἀριθ. Πρωτ. 23195
Γενικὴ Διαταγὴ 15

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαρτίου 1973

«Ἐκθέσεις οὐσιαστικῶν προσόντων»

Πρὸς: Α'. Περιφερειακὰς Διοικήσεις τοῦ Κράτους
1. 'Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν–2. Υ.Σ.Α.Π.
Β'. Νομαρχίας τοῦ Κράτους–Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν
Γ'. Εἰδικὰ Ληξιαρχεῖα τοῦ Κράτους

Κ ο ι ν.: Νομαρχίαν Χανίων. Δ/νσιν 'Εσωτερικῶν, ἐπὶ ὑπ' ἀριθ. 5963/21.2.73 ἐγγράφῳ της.

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὸ ὑπ' ἀριθ. 1101/13.3.1973 ἔγγραφον τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως, περιπτώσεως συντρεχούσης, ἐφαρμόζητε τὰ ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενα.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γενικὸς Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

'Αριθ. Πρωτ. 1101 'Εν 'Αθήναις τῇ 13ῃ Μαρτίου 1973

«'Εκθέσεις οὐσιαστικῶν προσόντων».

Πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν
Γενικὴν Δ/νσιν Διοικήσεως–Δ/νσιν Διοικήσεως

'Επὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18048/7.3.73 ἐγγράφου ὑμῶν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἐκτιθέμενα:

1. 'Εν ἄρθρῳ 3 τῆς ὑπ' ἀριθ. 682/72 πράξεως τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. κυρωθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3035/3.11.72 ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς (ΦΕΚ Β' 579/72) ὁρίζεται ὅτι «ὁ βοηθητικὸς φάκελλος τοῦ ὑπαλλήλου τηρεῖται ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσιακῆς μονάδος, παρ' ᾗ ὑπηρετεῖ ὁ ὑπάλληλος καὶ περιλαμβάνει ἐν ἀντιγράφοις ἅπαντα τὰ ἔγγραφα τοῦ ἀτομικοῦ φακέλλου ταξινομούμενα εἰς ὑποφακέλλους ὡς ἐν τῷ ἀτομικῷ φακέλλῳ.

2. 'Εξ ἑτέρου ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. Λ9/1–8/3/9.8.71 ἐγκυκλίῳ τῶν 'Υπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ 'Εσωτερικῶν (παρ. 14δ) ὡρίσθη ὅτι αἱ ἁρμοδιότητες τῶν παρ' ἑκάστῃ νομαρχιακῇ ὑπηρεσίᾳ λειτουργούντων ἐπὶ μέρους τμημάτων ἢ γραφείων αἱ ἀφορῶσαι εἰς θέματα καταστάσεως τοῦ πάσης φύσεως καὶ κατηγορίας προσωπικοῦ θὰ ἀσκῶνται, πλὴν τῶν ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει περιεχομένων ἐξαιρέσεων, ὑπὸ τοῦ Τμήματος Διοικήσεως τῆς Διευθύνσεως 'Εσωτερικῶν τῆς Νομαρχίας.

3. Συνεπῶς ὑπὸ τοῦ Τμήματος τούτου δέον νὰ τηρῶνται καὶ οἱ βοηθητικοὶ φάκελλοι τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπηρετοῦντος παρὰ ταῖς 'Υπηρεσίαις τῆς Νομαρχίας, οἵτινες δέον νὰ περιέχουν κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τῆς παρούσης ἐκτεθέντα καὶ ἀντίγραφα τῶν κατ' ἔτος συνταασσομένων ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων.

4. 'Υπὸ τὰ δεδομένα ταῦτα αἱ ἐκθέσεις οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας δέον νὰ συντάσσωνται εἰς διπλοῦν ἵνα ἕνα τῶν ἀντιτύπων τοποθετῆται εἰς τὸν βοηθητικὸν φάκελλον τοῦ ὑπαλλήλου.

5. Κατὰ τὰ γενόμενα δεκτὰ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 311/72 πράξει τοῦ Συμβουλίου οἱ ὑπάλληλοι δύνανται τῇ αἰτήσει των νὰ λαμβάνουν γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῶν, περὶ αὐτῶν, κατ' ἔτος, συνταξομένων ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων, ἔστω καὶ ἂν αὗται δὲν περιέχουν πρότασιν περὶ μὴ προαγωγῆς τοῦ ὑπαλλήλου.

6. Τούτοις ἀκολούθως ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τῆς ἐκθέσεως οὐσιαστικῶν προσόντων, ὑπάλληλος 'Υπηρεσίας τῆς Νομαρχίας, δέον νὰ ἀπευθύνηται πρὸς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Τμήματος Διοικήσεως 'Εσωτερικῶν, παρ' ᾧ τηρεῖται ὁ βοηθητικὸς φάκελλος αὐτοῦ, ὅστις ἐπιδεικνύων τὴν ἔκθεσιν, ἧς γνῶσιν αἰτεῖται νὰ λάβῃ ὁ ὑπάλληλος, θὰ σημειοῖ ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς ἐκθέσεως τὴν χρονολογίαν καθ' ἣν ἔλαβε χώραν ἡ ἐπίδειξις ἵνα οὕτω προσδιορίζηται ἡ ἀφετηρία ὑπολογισμοῦ τῆς κατ' ἄρθρον 3 παρ. 2 τοῦ ν.δ. 1035/71 προθεσμίας.

7. 'Εν τέλει σημειοῦται ὅτι κατὰ περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ ὑπάλληλος λαβὼν γνῶσιν, ἐκ τοῦ βοηθητικοῦ φακέλλου κατὰ τὰ ἐκτεθέντα, ἐκθέσεως περιεχούσης μὲν πρότασιν περὶ προαγωγῆς αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ στοιχεῖα δυνάμενα νὰ στηρίξουν παράπονα κατὰ τοῦ συντάξαντος τὴν ἔκθεσιν ἐπὶ μεροληψίᾳ κ.λπ. προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν πρὸς τὸ ἁρμόδιον 'Υπηρεσιακὸν Συμβούλιον, δέον ἡ αἴτησις αὕτη νὰ ὑποβάληται διὰ τοῦ Τμήματος Διοικήσεως τῆς Δ/νσεως 'Εσωτερικῶν τῆς Νομαρχίας ἵνα ἐλέγχηται τὸ ἐμπρόθεσμον τῆς ὑποβολῆς τῆς ὡς εἴρηται αἰτήσεως.

'Ο Πρόεδρος
Α. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις 'Ιθαγενείας—Τμῆμα Μητρώων
'Αριθ. Πρωτ. 23790
Γενικὴ Διαταγὴ 16

'Εν 'Αθήναις τῇ 26 Μαρτίου 1973

«Πιστοποιητικὰ δημοτῶν ἐργαζομένων εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν».

Πρὸς ἁπάσας τὰς Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν Νομαρχιῶν καὶ Διαμερισμάτων τοῦ Κράτους

Κοιν.: 'Ως ἐν τέλει τῆς παρούσης: 1) 'Υπ. 'Εξωτερικῶν, 2) 'Υπ. 'Εθν. Οἰκονομίας, 3) Ο.Α.Ε.Δ., 4) 'Εργατικὸν Σύμβουλον Βόννης, Δ. Γερμανίαν, 5) Νομαρχίαν Ροδόπης, 6) Δῆμον Κομοτηνῆς, 7) Παρ' ἡμῖν Τμῆμα Μητρώων.

Γνωρίζομεν ὅτι οἱ ἐν Δυτικῇ Γερμανίᾳ ἐργαζόμενοι Ἕλληνες ὑποβάλλουν,

κατ' ἔτος, δήλωσιν φόρου εἰσοδήματος εἰς τὰς ἁρμοδίας γερμανικὰς ἀρχάς, δι' ὃν λόγον ἀναγκαιοῖ αὐτοῖς πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος περὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν συντηρουμένων μελῶν οἰκογενείας των ἢ ἑτέρων συγγενικῶν των προσώπων διαμενόντων ἐν 'Ελλάδι.

'Εκρίθη ἀπαραίτητον ὅπως τὰ ἐν λόγῳ πιστοποιητικὰ ἔχουν τὸν αὐτὸν τύπον τόσον πρὸς διευκόλυνσιν τῶν γερμανικῶν ἐφοριῶν ὅσον καὶ τῶν ἑλληνικῶν προξενικῶν ἀρχῶν, αἵτινες μεταφράζουν δωρεὰν ταῦτα. Πρὸς τοῦτο τὸ 'Υπουργεῖον 'Εθνικῆς Οἰκονομίας – Γεν. Δ/νσις 'Εργασίας, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ 'Υπουργείου τούτου καὶ τοῦ ἐν Βόννῃ 'Εργατικοῦ Συμβούλου προῆλθεν, κατ' ἀρχήν, εἰς τὸν καθορισμὸν ὑποδείγματος πιστοποιητικοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐμερίμνησε διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Απασχολήσεως 'Εργατικοῦ Δυναμικοῦ (Ο.Α.Ε.Δ.) ἐκτύπωσιν ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ πιστοποιητικῶν πρὸς ἐφοδιασμόν, δι' αὐτῶν, τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς Χώρας, ἀναλόγως, τῆς μεταναστευτικῆς κινήσεως αὐτῶν.

Συναφῶς παρακαλοῦμεν ὅπως συστήσητε εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τῶν καθ' ὑμᾶς Νομῶν καὶ Διαμερισμάτων, ἵνα ὁσάκις αἰτοῦνται παρ' αὐτοῖς πιστοποιητικά, περὶ τῶν, ὑπὸ τῶν ἐν Δυτικῇ Γερμανίᾳ ἐργαζομένων δημοτῶν των, συντηρουμένων μελῶν οἰκογενείας των ἢ ἑτέρων συγγενικῶν των προσώπων διαμενόντων ἐν 'Ελλάδι, χρησιμοποιοῦν τὰ ἀποσταλησόμενα αὐτοῖς πρὸς τοῦτο ἔντυπα πιστοποιητικὰ ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ο.Α.Ε.Δ.

'Η συμπλήρωσις τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων εἰς τὰ ἐν λόγῳ ἔντυπα πιστοποιητικὰ δέον ὅπως γίνηται διὰ γραφομηχανῆς καὶ μόνον ἐν ἐλλείψει ταύτης χειρογράφως. 'Εν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ συμπλήρωσις τῶν στοιχείων δέον ὅπως εἶναι εὐανάγνωστος.

'Η ὀρθὴ ἀναγραφή, εἰς τὰ ὡς ἄνω πιστοποιητικὰ τῶν ὀνοματεπωνυμικῶν καὶ λοιπῶν στοιχείων εἶναι ἀπαραίτητος.

'Εν ὄψει τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων δέον ὅπως παράσχητε διευκρινιστικὰς ὁδηγίας εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τῶν καθ' ὑμᾶς Νομῶν καὶ Διαμερισμάτων.

Δὲν παραλείπομεν νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ χρῆσις τῶν ἐν λόγῳ ἐντύπων πιστοποιητικῶν καὶ ἡ ὀρθὴ καὶ εὐανάγνωστος συμπλήρωσις τῶν ἐν αὐτοῖς στοιχείων θέλουν ἐξυπηρετήσει, τὰ μέγιστα, τὰ συμφέροντα τῶν ἐν Δυτικῇ Γερμανίᾳ ἐργαζομένων 'Ελλήνων εἰς οὓς ἐπιστρέφονται οἱ φόροι γερμανικῶν ὑπηρεσιῶν, περαιτέρω δὲ θέλουν προκαλέσει αὔξησιν τοῦ εἰσρέοντος ἐν 'Ελλάδι συναλλάγματος.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο 'Αναπλ. Γεν. Διευθυντὴς
Δ. ΜΠΕΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως—Τμῆμα Οἰκον. Διοικήσεως
Ἀριθ. Πρωτ. 22068/1155
Γενικὴ Διαταγὴ 17

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαρτίου 1973

«Ἀπολογισμοὶ Ο.Τ.Α.».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους καὶ τὰ Διαμερίσματα τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς

Σχετ.: α) Ἡμετέρα ἐγκύκλιος Κ.Δ. 37324/56/27.5.70
β) Ἡμετέρα 52800/143/15.7.70 γενικὴ διαταγὴ
γ) Ὑπ' ἀριθ. 31769/8.3.73 ἔγγραφον Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς ὑπερθεν (α) καὶ (β) ἡμετέρας σχετικὰς διαταγὰς περὶ τοῦ ἐπιδηλουμένου θέματος, γνωρίζομεν ὅτι εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 108 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος ἐξεδόθη ἤδη τὸ ὑπ' ἀριθ. 1265/72 Νομ. Δ/γμα «περὶ ἐλέγχου τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους, τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν ἄλλων Ν.Π.Δ.Δ. κλπ.», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 197/8.11.1972 ΦΕΚ τεῦχος Α'.

Αἱ διατάξεις τοῦ ρηθέντος Ν. Δ/τος αἱ ἀφορῶσαι εἰδικῶς εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν διαχειρίσεων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν ἄλλων Ν.Π.Δ.Δ. περιλαμβάνονται εἰς τὰ ἄρθρα αὐτοῦ 17 καὶ 18 τὰ ὁποῖα παρατίθενται ἐν τέλει τῆς παρούσης.

Ἐν ὄψει τῶν διατάξεων τούτων, ὧν ἡ ἰσχὺς ὁρίζεται ἀπὸ 1.1.1973 καὶ τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν γνώμης τῆς Ὁλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διατυπωθείσης κατόπιν ἐρωτήματος τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς 6ης γενικῆς συνεδριάσεως αὐτῆς τῆς 21.2.1973, παρέχομεν τὰς ἀκολούθους ὁδηγίας καὶ ἐντελλόμεθα, ὅπως ἐκδώσητε τὰς δεούσας διαταγὰς διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

Ἀπολογισμοὶ Ο.Τ.Α. ἐτῶν 1972 καὶ ἐπέκεινα.

Οἱ ἀπολογισμοὶ πάντων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Νομικῶν Προσώπων καὶ Ἱδρυμάτων τοῦ ἔτους 1972, μετὰ τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 162 καὶ 164 τοῦ Κώδικος προέλεγχον αὐτῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων Συμβουλίων καὶ τὸν παρ' ὑμῶν ἔλεγχον τοῦ νομοτύπου τῶν σχετικῶν πράξεων αὐτῶν, θὰ ὑποβληθοῦν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς περαιώσεως τῆς ὡς ἄνω διαδικασίας ἀπ' εὐθείας ὑφ' ἑκάστου Ὀργανισμοῦ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς παρὰ ταῖς Νομαρχίαις Ἐπιτρόπους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διὰ τὸν κατὰ νόμον ἔλεγχον αὐτῶν. Κατ' ἐξαίρεσιν οἱ ἐν λόγῳ ἀπολογισμοὶ τῶν μὲν Ο.Τ.Α. τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἑδρεύοντα Πάρεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τῶν δὲ Ο.Τ.Α. τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς εἰς τοὺς ὁρισθέντας διὰ τῆς ἀπὸ 7.3.1973 ἀποφά-

σεως τῆς Ὁλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ληφθείσης κατὰ τὴν 4ην Γενικὴν Συνεδρίασιν αὐτῆς, ἁρμοδίους Παρέδρους, ὡς ἀκολούθως:

1. Τοῦ Διαμερίσματος Ἀθηνῶν εἰς τὸν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Τομ. Βιομηχανίας) Πάρεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Π. Γιαννακόπουλον.

2. Τοῦ Διαμερίσματος Πειραιῶς, εἰς τὸν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ναυτιλίας-Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν (Τομ. Ἐμπορ. Ναυτιλίας) Πάρεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Ἀβραὰμ Σταθόπουλον.

3. Τοῦ Διαμερίσματος Δυτικῆς Ἀττικῆς εἰς τὸν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Πάρεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Σταμάτιον Πασσᾶν καὶ

4. Τοῦ Διαμερίσματος Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς εἰς τὸν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δικαιοσύνης Πάρεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Κων. Σμυρλῆν.

Οἱ Ο.Τ.Α. θὰ κοινοποιοῦν ἀπαραιτήτως τὰ ἔγγραφα τῆς ὑποβολῆς τῶν ἀπολογισμῶν των εἰς τὴν οἰκείαν Νομαρχίαν πρὸς ἐνημέρωσιν αὐτῆς.

Ἑκάστη Νομαρχία ἢ Διαμέρισμα θὰ τηρῇ βιβλίον παρακολουθήσεως τῆς ὑποβολῆς καὶ ἐκδικάσεως τῶν ἀπολογισμῶν τῶν Ο.Τ.Α. τῆς περιφερείας της εἰς τὸ ὁποῖον θὰ καταχωρῶνται ἔναντι ἑκάστου Ὀργανισμοῦ καὶ εἰς ἰδίας κατ' ἔτος στήλας τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐγγράφου τῆς ὑποβολῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ ἀντιστοίχως τὰ στοιχεῖα τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης πράξεως τοῦ Ἐπιτρόπου ἢ Παρέδρου. Τὸ βιβλίον τοῦτο θὰ ἐνημερώνεται κανονικῶς καὶ ἀνελλιπῶς ὑπὸ τὴν προσοχὴν καὶ εὐθύνην τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Τμήματος Τοπικῆς Αὐτοδ/σεως τῆς Νομαρχίας.

Ἡ ὡς ἄνω διαδικασία θὰ τηρῆται ἐφεξῆς καὶ διὰ τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν Ο.Τ.Α. τῶν ἑπομένων ἐτῶν, εἰς πᾶσαν δὲ περίπτωσιν ἀδικαιολογήτου καθυστερήσεως ὑποβολῆς ἀπολογισμοῦ θὰ ἐπιβάλλωνται κατὰ τῶν ὑπευθύνων αἱ ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων προβλεπόμεναι κυρώσεις.

Ἀπολογισμοὶ Ο.Τ.Α. ἐτῶν 1969-1970-1971.

Οἱ ἐκκρεμοῦντες ἀπολογισμοὶ πάντων τῶν Ο.Τ.Α. τῶν ἐτῶν 1969, 1970 καὶ 1971, τῶν ὁποίων διὰ τῆς ὑπερθεν σχετικῆς (β) εἶχε διαταχθῇ ἡ ἀναστολὴ τῆς ὑποβολῆς των, θὰ ὑποβληθοῦν τὸ ταχύτερον ἐπὶ ἀποδείξει καὶ ἀπ' εὐθείας ὑφ' ἑκάστου ὀργανισμοῦ εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου (Δ/νσιν Ἀρχείου).

Ὁ ἀπολογισμὸς ἑκάστου ἔτους θὰ ὑποβληθῇ διὰ χωριστοῦ δέματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ σημειοῦνται αἱ κάτωθι ἐνδείξεις. Νομὸς..... Δῆμος ἢ Κοινότης..... Ἀπολογισμὸς ἔτους.....

Εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θὰ ὑποβληθοῦν ἐπίσης καὶ οἱ τυχὸν μὴ ὑποβληθέντες εἰσέτι ἀπολογισμοὶ τῶν ἐτῶν 1968 καὶ παλαιοτέρων τῶν Δήμων πληθυσμοῦ (κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1961) ἄνω τῶν 50.000 κατοίκων.

Ἀπολογισμοὶ Ο.Τ.Α. ἔτους 1968.

Εἰς τὴν προμνησθεῖσαν γνωμοδότησιν τῆς Ὁλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ

Συνεδρίου οὐδὲν ὁρίζεται περὶ τῶν ἐκκρεμούντων πρὸς ἐκδίκασιν ἀπολογισμῶν τῶν Ο.Τ.Α. κάτω τῶν 50.000 κατοίκων. Δεδομένου ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ Συντάγματος ἤρξατο πρὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκον. ἔτους 1968 εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ ἔλεγχος τῶν ἀπολογισμῶν τῆς διαχειρίσεως πάντων τῶν Ο.Τ.Α. τοῦ ἔτους 1968 ὑπάγεται, συμφώνως ἄλλωστε καὶ πρὸς τὴν ἀπὸ 6.5.1970 προγενεστέραν σχετικὴν γνώμην τῆς 'Ολομελείας τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 108 τοῦ Συντάγματος ἀναγνωριζομένην ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὥστε νὰ μὴ νομιμοποιῆται ἡ ὑπὸ τῶν Νομαρχιῶν ἐκδίκασις αὐτῶν.

Κατ' ἀκολουθίαν, φρονοῦμεν ὅτι πάντες οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν Ο.Τ.Α. πληθυσμοῦ κάτω τῶν 50.000 κατοίκων τοῦ ἔτους 1968 ἐκδικασθέντες καὶ μὴ δέον νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸ 'Ελεγκτικὸν Συνέδριον, οἱ μὲν μὴ ἐκδικασθέντες διὰ τὴν κατὰ νόμον ἐκδίκασιν αὐτῶν, οἱ δὲ ἐκδικασθέντες πρὸς ἐπικύρωσιν ὑπ' αὐτοῦ τῶν οἰκείων ἀποφάσεων τῶν Νομαρχιῶν.

Αἱ ἀνωτέρω ἀπόψεις τοῦ 'Υπουργείου πρόκειται νὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῆς 'Ολομελείας τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου πρὸς ἐπανεξέτασιν καὶ ὁριστικὴν διευκρίνησιν τοῦ θέματος τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ ἔτους 1968 τῶν Ο.Τ.Α. πληθυσμοῦ κάτω τῶν 50.000 κατοίκων ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς διατυπωθησομένης γνώμης αὐτῆς θὰ παρασχεθοῦν ὑμῖν σχετικαὶ ὁδηγίαι. 'Εν ἀναμονῇ ὅθεν τῶν ὁδηγιῶν τούτων δέον νὰ ἀπόσχητε πάσης ἐνεργείας ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ἀπολογισμοὺς τοῦ ἔτους 1968.

'Απολογισμοὶ ἐτῶν 1967 καὶ παλαιοτέρων.

Οἱ ἐκκρεμοῦντες πρὸς ἐκδίκασιν ἀπολογισμοὶ τῶν ἐτῶν 1967 καὶ παλαιοτέρων τῶν Ο.Τ.Α. πληθυσμοῦ κάτω τῶν 50.000 κατοίκων θὰ ἐκδικασθοῦν παρ' ὑμῶν, συμφώνως πρὸς τὰς προϊσχυούσας διατάξεις, δοθέντος ὅτι ὡς ἐγένετο δεκτὸν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 108 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος ἀποκλειστικὴ ἁρμοδιότης τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου, δὲν ἐκτείνεται εἰς τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ διαχειρίσεις ἔστω καὶ μὴ ἐλεγχθείσας.

Κατ' ἀκολουθίαν, δέον νὰ ἐνταλθοῦν οἱ παρ' ὑμῖν 'Επιθεωρηταὶ Ο.Τ.Α. ὅπως ἐπιταχύνουν τὸν ρυθμὸν τοῦ προελέγχου τῶν ἀπολογισμῶν τούτων, ὥστε νὰ ἐπισπευθῇ ἡ ἐκδίκασις αὐτῶν καὶ τακτοποιηθοῦν αἱ ὑφιστάμεναι ἐπὶ τοῦ προκειμένου παλαιαὶ ἐκκρεμότητες, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ὁποίων ἀφορᾷ εἰδικώτερον εἰς ἀνεκδικάστους ἀπολογισμοὺς δήμων πληθυσμοῦ 10.000–50.000 κατοίκων, ἐπιστραφέντων ὑμῖν παρὰ τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου κατόπιν τοῦ Α.Ν. 344/1968.

Κατὰ τὸν προέλεγχον τῶν ὡς ἄνω παλαιῶν ἀπολογισμῶν δέον οἱ 'Επιθεωρηταὶ νὰ μὴ ἐξαντλῶνται εἰς τὴν ἀναζήτησιν τυπικῶν ἀταξιῶν καὶ παραλείψεων ἡ τακτοποίησις τῶν ὁποίων λόγῳ τοῦ διαδραμόντος μακροῦ χρόνου εἶναι δυσχερὴς καὶ ἄνευ οὐσιαστικῆς σημασίας, ἀλλὰ νὰ σκοποῦν κυρίως εἰς τὴν ἐπισήμανσιν καὶ διερεύνησιν τῶν τυχὸν ὑφισταμένων οὐσιαστικῶν παραλείψεων καὶ ἀνωμαλιῶν, ὥστε νὰ ἀποφευχθοῦν ἄσκοποι γραφειοκρατικαὶ ἀπασχο-

λήσεις ἐπιφέρουσαι ἀνάσχεσιν εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἐκδικάσεως τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἀπολογισμῶν.

Προκειμένου τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐνημερωθῇ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμούντων σήμερον πρὸς ἐκδίκασιν ἀπολογισμῶν τῶν Ο.Τ.Α. πληθυσμοῦ κάτω τῶν 50.000 κατοίκων τῶν ἐτῶν 1968 καὶ παλαιοτέρων καὶ παρακολουθήσῃ περαιτέρω τὴν πορείαν τῆς ἐκδικάσεως αὐτῶν παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ὑποβάλητε ἡμῖν πίνακα ἐμφαίνοντα τοὺς ἐκκρεμοῦντας πρὸς ἐκδίκασιν ἀπολογισμοὺς ὑποβληθέντας καὶ μὴ τῶν μὲν δήμων ὀνομαστικῶς τῶν δὲ κοινοτήτων καὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν νομικῶν προσώπων, ἱδρυμάτων καὶ συνδέσμων ἀριθμητικῶς κατὰ οἶκον. ἔτος, ὡς τὸ συνημμένον ὑπόδειγμα.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. Ι. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1265/1972

«Περὶ ἐλέγχου τῶν δαπανῶν τοῦ Κράτους, τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ὡς καὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν δημοσίων ὑπολόγων καὶ παρακολουθήσεως τῶν ἐσόδων των».

. . . . . .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἔλεγχος διαχειρίσεως Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν ἄλλων Ν.Π.Δ.Δ.

Ἄρθρον 17

Κατασταλτικὸς ἔλεγχος.

1. Ἐπὶ τῶν δαπανῶν τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τῶν αὐτοδιοικουμένων Ὀργανισμῶν, ὡς καὶ τῶν δαπανῶν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας, μὴ ὠργανωμένης μὲν εἰς ἴδιον Νομικὸν Πρόσωπον, λειτουργούσης ὅμως ἐν ἀποκεντρώσει ἀπὸ τοῦ Δημοσίου Προϋπολογισμοῦ, εἴτε ὑπὸ ἰδίαν διοίκησιν, εἴτε ὡς εἰδικὸς λογαριασμός, ἀσκεῖται ὑπὸ Παρέδρου ἢ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατασταλτικὸς ἔλεγχος.

Πρὸς τοῦτο οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, Ν.Π.Δ.Δ. κλπ. ἐλέγχονται, τῶν μὲν ἐδρευόντων ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ἕως Διοικήσεως Πρωτευούσης ὑπὸ Παρέδρων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τῶν δὲ λοιπῶν ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον κατὰ τόπον Πάρεδρον ἢ Ἐπίτροπον αὐτοῦ, πρὸς οὓς καὶ ὑποβάλλονται, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐγκρίσεώς των.

Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὡς ἄνω ἀπολογισμῶν δέον ὅπως περατοῦται ἐντὸς τοῦ μεθεπομένου τοῦ, εἰς ὃ ἀναφέρονται οὗτοι, οἰκονομικοῦ ἔτους.

2. Κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀπολογισμῶν τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τῶν ἄλλων Ν.Π.Δ.Δ. κλπ. ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, αἱ ἀφορῶσαι τὸν ἔλεγχον τῶν λογαριασμῶν τῶν Δημοσίων Ὑπολόγων.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, συντρεχόντων εἰδικῶν λόγων, ἐνεργεῖται ἐν τῷ καταστήματι τούτων.

4. Πᾶσα Δημοσία Ὑπηρεσία ὑποχρεοῦται ὅπως ἀνακοινοῖ ἀμελλητὶ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὴν σύστασιν ἢ κατάργησιν παντὸς Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, κλπ. τελοῦντος ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν της.

Ἄρθρον 18

Προληπτικὸς ἔλεγχος.

Διὰ Β. Δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ἀντιπροέδρων τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἁρμοδίου κατὰ περίπτωσιν Ὑπουργοῦ ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις καὶ προληπτικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ δαπανῶν ὡρισμένων Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κλπ. ἢ καὶ ὡρισμένης κατηγορίας αὐτῶν.

ΝΟΜΑΡΧΙΑ.....

ΠΙΝΑΞ

Ἐμφαίνων τοὺς ἐκκρεμοῦντας ἀπολογισμοὺς Ο.Τ.Α. πληθυσμοῦ κάτω τῶν 50.000 κατοίκων, τῶν ἐτῶν 1968 καὶ παλαιοτέρων :

Α) ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ

1. Δῆμος.....	1968, 1967, 1966, 1965, 1964	Σύνολον	5
2. »	1968, 1967, 1966, 1965, 1964, 1963, 1962 καὶ 1961	»	8
3. »	1968, 1967	»	2
		Γενικὸν Σύνολον	15

Β) ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ κλπ.

Οἰκον. ἔτος	Ἐκκρεμοῦντες ἀπολογισμοὶ Κοινοτήτων	Ἐκκρεμοῦντες ἀπολογισμοὶ Δ.Κ.Ν.Π. καὶ Ἱδρυμάτων	Οἰκον. ἔτος	Ἐκκρεμοῦντες ἀπολογισμοὶ Κοινοτήτων	Ἐκκρεμοῦντες ἀπολογισμοὶ Δ.Κ.Ν.Π. καὶ Ἱδρυμάτων
1968	45	7	1960		
1967	23	2	1959		
1966	12	1			
1965	7	—			
1964	2	—			
1963					
1962					
1961					
Σύνολον	89	10			

Γ) ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ ΕΤΟΥΣ 1968

	'Εκδικασθέντες	'Εκκρεμοῦντες	Σύνολον
Δημοτικοί	2	1	3
Κοινοτικοί	38	72	110
Δημ. καὶ Κοιν.Ν.Π. καὶ 'Ιδρυμάτων	3	2	5

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ—Τμῆμα Συντάξεων
'Αριθ. Πρωτ. 25729/2102
Γενικὴ Διαταγὴ 18 'Εν 'Αθήναις τῇ 28 Μαρτίου 1973

«Χορήγησις δώρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα 1973 εἰς τοὺς Δημοτικοὺς καὶ Κοινοτικοὺς συνταξιούχους κλπ.».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

'Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις:

1. Τοῦ ἄρθρου 7 τῆς ὑπ' ἀριθ. 180/28.11.1960 Πράξεως τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου κυρωθείσης διὰ τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ν.Δ. 4242/1962 καὶ

2. Τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 4505/1966 (ΦΕΚ 56/1966 τ. Α') παρέχομεν ὑμῖν τὰς κάτωθι ὁδηγίας διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων προβλεπομένου δώρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα 1973 εἰς τοὺς συνταξιούχους τῶν Δήμων, τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ Ν.Π.Δ.Δ. καὶ εἰς τοὺς λαμβάνοντας χορηγίαν τέως Δημάρχους.

1. Ποσὸν δώρου.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω θὰ καταβληθῇ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς μηνιαίας συντάξεως μετὰ τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων.

Οἱ κατὰ συμμετοχὴν συνταξιοδοτούμενοι δικαιοῦνται δώρου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τῆς καταβαλλομένης αὐτοῖς συντάξεως, οἱ δὲ κατὰ χωρισμὸν συνταξιοδοτούμενοι, ἀναλόγως τοῦ ἐπὶ τῆς συνολικῆς συντάξεως μεριδίου των. Δῶρον θὰ λάβουν καὶ αἱ οἰκογένειαι εἰς ἃς καταβάλλεται ἐπὶ τρίμηνον ἡ σύνταξις τοῦ ἀποβιώσαντος συνταξιούχου.

Τὸ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ δώρου προκῦπτον κλάσμα δραχμῆς παραλείπεται.

2. Περιορισμοὶ ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τοῦ δώρου.

Συνταξιοῦχοι τῶν Δήμων, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς 'Ιδρυμάτων καὶ Νομικῶν

Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, λαμβάνοντες σύνταξιν καὶ ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ ἑτέρου Ταμείου ἢ κατέχοντες οἱανδήποτε ἔμμισθον θέσιν δικαιοῦνται τοῦ ἐν λόγῳ δώρου κατ' ἐπιλογήν των ἐκ μιᾶς μόνον πηγῆς.

Διευκρινίζεται ὅτι οἱ ἀνωτέρω, ὄντες συνταξιοῦχοι καὶ τοῦ Δημοσίου, θὰ λάβουν τὸ δῶρον παρὰ τῶν Δήμων, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Ιδρυμάτων, ἀποκλειομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς εὐχερείας ἐπιλογῆς τῆς πηγῆς λήψεως τοῦ δώρου.

'Εὰν ὅμως τὸ παρ' αὐτῶν καταβαλλόμενον δῶρον εἶναι μικρότερον τοῦ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβαλλομένου, τὴν ἐπὶ πλέον διαφορὰν θὰ λάβῃ ὁ συνταξιοῦχος παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ βεβαιώσεως τοῦ οἰκείου 'Οργανισμοῦ, ἐμφαινούσης τὸ παρὰ τούτου καταβληθὲν αὐτῷ ποσὸν δώρου.

Εἰς ἣν περίπτωσιν δικαιοῦχος συντάξεως λαμβάνει ἐξ ἄλλης πηγῆς μισθὸν ἢ σύνταξιν, τὰ λοιπὰ συνδικαιοῦχα πρόσωπα δικαιοῦνται δώρου καθ' ἣν ἀναλογίαν μετέχουν εἰς τὴν καταβαλλομένην σύνταξιν.

Τὸ ὑπὸ τῶν Ταμείων 'Επικουρικῆς καὶ οὐχὶ κυρίας 'Ασφαλίσεως παρεχόμενον μηνιαῖον βοήθημα δὲν κωλύει τὴν λῆψιν τοῦ δώρου ἀπὸ τοὺς 'Οργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Τοιαῦτα Ταμεῖα 'Επικουρικῆς 'Ασφαλίσεως θεωροῦνται διὰ τοὺς συνταξιούχους τῶν ὡς ἄνω 'Οργανισμῶν τὸ Ταμεῖον 'Ασφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων, τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν, τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ Αὐτασφαλίσεως 'Υγειονομικῶν, τὸ Ταμεῖον Μηχανικῶν καὶ 'Εργοληπτῶν Δημοσίων "Εργων κ.λπ.

Δὲν θεωροῦνται ὡς ἐπικουρικῶς ἠσφαλισμένοι οἱ συνταξιοδοτούμενοι παρὰ τοῦ ΙΚΑ ἢ ἄλλων ἀσφαλιστικῶν 'Οργανισμῶν λόγῳ γήρατος, παθήματος, ἀτυχήματος κ.λπ. ἐξ ἰδιωτικῆς ἐργασίας.

3. Εἰδικαὶ ὁδηγίαι.

Οἱ συνταξιοδοτηθέντες διὰ τμῆμα τοῦ μηνὸς 'Απριλίου ἐ.ἔ. δικαιοῦνται τόσων τριακοστῶν τοῦ ὡς ἄνω δώρου ὅσαι αἱ ἡμέραι καθ' ἃς ἐσυνταξιοδοτήθησαν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον.

'Εν περιπτώσει θανάτου τοῦ συνταξιούχου ἐντὸς τοῦ μηνὸς 'Απριλίου 1973 τὰ διαδεχόμενα αὐτὸν ἐν τῇ συντάξει πρόσωπα τῆς οἰκογενείας του δικαιοῦνται ὁλοκλήρου τοῦ δώρου, ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη τοιοῦτον εἰς τὸν ἀποβιώσαντα. 'Εάν, ἀντιθέτως, κατεβλήθη δῶρον εἰς τὸν ἀποβιώσαντα, τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν δικαιοῦνται δώρου.

Οἱ δικαιούμενοι τμήματος τοῦ δώρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς Πάσχα 1973 ἐπὶ ἀποδοχῶν ἐνεργείας δικαιοῦνται νὰ λάβωσι κατ' ἐπιλογὴν τὸ δῶρον τοῦτο, εἴτε ὡς ὑπάλληλοι εἴτε ὡς συνταξιοῦχοι.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, τὸ δῶρον ἐπὶ τῆς συντάξεως ὑπολογίζεται ὁλόκληρον, ἀνεξαρτήτως ἡμερῶν συνταξιοδοτήσεως κατὰ τὸν μῆνα 'Απρίλιον 1973.

4. Δικαιολογητικὰ καταβολῆς δώρου.

Τὸ δῶρον Πάσχα 1973 θὰ καταβληθῇ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ συνταξιούχου, ὅτι δὲν ἔλαβεν οὔτε πρόκειται νὰ λάβῃ δῶρον ἐξ ἄλλης πηγῆς.

Εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς προσαγωγῆς τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως δὲν ὑπόκεινται οἱ λαμβάνοντες χορηγίαν τέως Δήμαρχοι.

5. Χρονολογία καταβολῆς τοῦ δώρου.

Τὸ δῶρον θὰ καταβληθῇ ὁμοῦ μετὰ τῆς Συντάξεως μηνὸς Μαΐου 1973 εἰς τοὺς δικαιούχους ἀπὸ τῆς 23ης 'Απριλίου 1973.

6. Πολεμικαὶ συντάξεις.

Τοῦ ὡς ἄνω δώρου δικαιοῦνται καὶ οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 835/1948 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν θυμάτων τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ συμμοριτισμοῦ κλπ.» δικαιωθέντες πολεμικῆς συντάξεως Δήμαρχοι, Πρόεδροι Κοινοτήτων, Δημοτικοὶ καὶ Κοινοτικοὶ Σύμβουλοι, ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων προσώπων τῶν φονευθέντων ἢ ἐξαφανισθέντων.

'Εὰν αἱ συντάξεις αὐταὶ καταβάλλωνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, κατόπιν ἁρμοδίως διαπιστωθείσης ἐλλείψεως πόρων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τὸ δῶρον θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς περιορισμοὺς ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τοῦ δώρου, τὰ δικαιολογητικὰ καὶ τὴν χρονολογίαν καταβολῆς τοῦ δώρου, ἰσχύουν καὶ ἐν προκειμένῳ τὰ ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις ὁριζόμενα.

7. Κρατήσεις.

Τὸ δῶρον ὑπόκειται, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ πολεμικῆς συντάξεως, εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ εἰσοδήματος, τέλη χαρτοσήμου καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Κλάδου κατὰ τῆς 'Ασθενείας Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων εἰσφοράν.

8. Καταλογισμὸς δαπανῶν.

'Η διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ δώρου δαπάνη θὰ βαρύνῃ τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πληρωμῆς συντάξεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Δήμων κ.λπ.

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἡ παροῦσα κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς Δήμους, τὰ Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ 'Ιδρύματα τῆς περιφερείας σας, ὡς καὶ εἰς τὰς Κοινότητας αἵτινες καταβάλλουν συντάξεις τοῦ Α.Ν. 835/48.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
ΘΕΟΔ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ—Τμῆμα ΠΟΤΑ
'Αριθ. Πρωτ. 26724/2181
Γενικὴ Διαταγὴ 19 'Εν 'Αθήναις τῇ 28 Μαρτίου 1973

«'Επίδομα προσωπικοῦ Ο.Τ.Α. ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα 1973».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους καὶ τὰ Διαμερίσματα Νομοῦ 'Αττικῆς
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ.: (α) 'Ημετέρα 23499/Γ.Δ. 32/ἀπὸ 24 Μαρτίου 1972
(β) 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν 41977/1207 ΓΔΠ 5/22 Μαρτ. 1973

1. Διὰ τῆς κοινοποιηθείσης καὶ ὑμῖν (β) σχετικῆς καθορίζονται τ' ἀφορῶντα ἐν γένει, εἰς τὸ ἐν θέματι ἐπίδομα.

2. Τὸ ἐν λόγῳ ἐπίδομα θὰ καταβληθῇ τὴν 20ὴν 'Απριλίου ἐ.ἔ. καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 16ης Δεκεμβρίου 1972 μέχρι τῆς 15ης 'Απριλίου 1973.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Διευθυντὴς
ΠΑΝ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΙΝΑΞ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἐκδοθεισῶν κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον 1973

Ἀριθ. Ἐγκυκλ.	Ἀριθ. Πρωτ.	Ἡμερομηνία	Περίληψις
Γ.Δ. 10	23342	16.3.73	«Μνημόσυνα διὰ τὰ θύματα τῆς κατοχῆς».
Γ.Δ. 11	22129	19.3.73	«Προκήρυξις Β' διαγωνισμοῦ διὰ τὴν συγγραφὴν βιβλίων–μελετῶν ἐπὶ θεμάτων Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν».
Γ.Δ. 12	21418	20.3.73	«Προβάδισμα κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετάς».
Γ.Δ. 13	25494	22.3.73	«Διανομαρχιακὸν πρωτάθλημα Στίβου 1973».
Γ.Δ. 14	25483	21.3.73	«Ὑποβολὴ στοιχείων, περὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α' βιβλίου τοῦ ν.δ. 1140/1972 κοινοτήτων καὶ νομικῶν προσώπων».
Κ.Δ. 9	18960	9.3.73	«Κοινοποίησις πράξεων Ὑπουργείου Δικαιοσύνης περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐπὶ παγίᾳ ἀντιμισθίᾳ δικηγόρων».
Γ.Δ. 15	23195	26.3.73	«Ἐκθέσεις οὐσιαστικῶν προσόντων».
Γ.Δ. 16	23790	26.3.73	«Πιστοποιητικὰ δημοτῶν ἐργαζομένων εἰς Δυτικὴν Γερμανίαν».
Γ.Δ. 17	22068/1155	27.3.73	«Ἀπολογισμοὶ Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».
Γ.Δ. 18	25729/2102	28.3.73	Χορήγησις δώρου ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα 1973 εἰς τοὺς Δημοτικοὺς καὶ Κοινοτικοὺς Συνταξιούχους κλπ.».
Γ.Δ. 19	26724/2181	28.3.73	«Ἐπίδομα (Δῶρον) προσωπικοῦ Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα 1973».

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

ΒΑΣ. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β.Δ. 159. «Περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων διατηρηθεισῶν ὑπὲρ τῶν Περιφερειακῶν Ἀρχῶν Διανομαρχιακοῦ Ἐπιπέδου, τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γ.Λ.Κ.)».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 53/6.3.73)

Β.Δ. 173. «Περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος διατάξεών τινων τῶν ὑπ' ἀριθ. Λ7/8-2/2 ἀπὸ 11.12.1972 καὶ Λ7/8.3./13 ἀπὸ 11.12.72 (Φ.Ε.Κ. 1097/τ. Β'/72) ἀποφάσεων περὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς καὶ Διαμερισμάτων αὐτῆς, ὑπηρεσιῶν ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γ.Δ.Φ.)».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 57/14.3.73)

195 «Πρᾶξις τῆς Τριμελοῦς ἐξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς τῆς 28.2.1973 Περὶ δημιουργίας ζώνης παραλίας εἰς θέσιν «Κάστρο» ἢ «Δοντιᾶ» τῆς Κοινότητος Πυθαγορείου Νήσου Σάμου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 63/20.3.73)

ΥΠΟΥΡΓ. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀριθ. 3456/Φ.23/456/24.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Καβάλας».**

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 288/5.3.73)

Ἀριθ. 3333/Φ.23/443/24.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἄνω Λιοσίων Ν. Ἀττικῆς».**

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 288/5.3.73)

Ἀριθ. 3550/Φ.23/464/24.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ἑρμιόνης Ν. Ἀργολίδος».**

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 288/5.3.73)

Ἀριθ. 3466/Φ.23/455/24.2.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Παραδείσου Ρόδου Ν. Δωδεκανήσου».**

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 288/5.3.73)

'Αριθ. οἰκ. 3405/Φ.23/451/22.2.73 'Απόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου 'Ιστιαίας Ν. Εὐβοίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 300/7.3.73)

'Αριθ. 3152/Φ.23/414/22.2.73 'Απόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ν. Φιλαδελφείας Ν. 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 300/7.3.73)

'Αριθ. 3150/Φ.23/417/22.2.73 'Απόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Χαλκιδέων Ν. Εὐβοίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 300/7.3.73)

'Αριθ. 3551/Φ.23/465/24.2.73 'Απόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ναυπλιέων Ν. 'Αργολίδος».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 300/7.3.73)

'Αριθ. 3334/Φ.23/444/24.2.73. 'Απόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἄργους Ν. 'Αργολίδος».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 300/7.3.73)

'Αριθ. ΕΣ 1253/24.2.73 'Απόφασις Νομάρχου Πιερίας

«Περὶ ὑπαγωγῆς τῶν Κοινοτήτων Καλλιθέας καὶ Παραλίας Νομοῦ Πιερίας, εἰς τὸν διὰ τοῦ ἀπὸ 17.6.1952 Β.Δ. συσταθέντα Σύνδεσμον Κοινοτήτων 'Ολύμπου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 301/7.3.73)

'Αριθ. Κ.Υ. 2195/21.2.73 'Απόφασις Νομάρχου Λέσβου

«Περὶ καθορισμοῦ χρήσεων θαλασσίου ὕδατος παραλιακῆς ζώνης τοῦ Δήμου Μυτιλήνης Νομοῦ Λέσβου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 306/7.3.73)

'Αριθ. 3335/Φ.23/445/24.2.73 'Απόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Πατρέων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 307/7.3.73)

'Αριθ. 2690/Φ.23/366/22.2.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Μάνδρας 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 307/7.3.73)

'Αριθ. 3336/Φ.23/446/24.2.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Μελίκης Ν. 'Ημαθίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 307/7.3.73)

'Αριθ. 3516/Φ.23/461/28.2.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτων Δήμου 'Αθηναίων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 311/8.3.73)

'Αριθ. 25953/734/1.3.73 'Απόφασις Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ 'Εσωτερικῶν

«Περὶ ὁρισμοῦ ἐκπροσώπου τῶν Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ 'Εσωτερικῶν διὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ὑπογραφὴν τῆς συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας τοῦ ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Δήμου Καβάλας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 314/9.3.73)

'Αριθ. 4094/Φ.23/518/7.3.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ματαράγκας τοῦ Νομοῦ Αἰτωλίας καὶ 'Ακαρνανίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 315/10.3.73)

'Αριθ. 24519/695/1.3.73 'Απόφασις Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ 'Εσωτερικῶν

«Περὶ ὁρισμοῦ ἐκπροσώπου τῶν Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ 'Εσωτερικῶν διὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ὑπογραφὴν τῆς συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας τῆς 'Ενώσεως 'Εργατοτεχνιτῶν Καθαριότητος Δήμων καὶ Κοινοτήτων Πρωαστίων Νομοῦ 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 317/13.3.73)

'Αριθ. Α.7426/28.2.73 'Απόφασις Νομάρχου 'Αττικῆς (Διαμέρισμα Πειραιῶς)

«Περὶ ἐγκρίσεως τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Δραπετσώνας Νομοῦ 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 322/13.3.73)

'Αριθ. 2564/28.2.73 'Απόφασις Νομάρχου Εὐρυτανίας

«Περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων Τοπολιάνων καὶ Βελαώρας Νομοῦ Εὐρυτανίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 322/13.3.73)

Ἀριθ. 3685/Φ.23/476/5.3.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Καλάμου Ν. Ἀττικῆς».**

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 330/15.3.73)

Ἀριθ. 2211/Φ.23/294/5.3.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ **«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Κεραμίου Ν. Λέσβου».**

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 332/15.3.73)

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

«Η ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ»

Ἑκάστην Παρασκευήν, ὥραν 18.30'

(Τὴν ἐκπομπὴν γράφει καὶ ἐπιμελεῖται ὁ Ἀθανάσιος Κάτσος)

Ἡ ἐκπομπὴ αὐτή, κατὰ πρῶτον λόγον, ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς παράγοντας τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἀλλὰ καὶ κατ' ἐπέκτασιν πρὸς ὅλους τοὺς δημότας, ἀφοῦ τὰ θέματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἰς τὴν τελευταίαν αὐτῶν ἀνάλυσιν, εἶναι θέματα ἀφορῶντα ὁλόκληρον τὸν πληθυσμόν. Σκοπὸς δὲ τῆς ἐκπομπῆς αὐτῆς εἶναι ἡ ἐνημέρωσις τῶν Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινῆς γνώμης γενικώτερον, ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν λαμβανομένων μέτρων, τὰ ὁποῖα σχετίζονται μὲ τὴν Τοπικὴν Διοίκησιν.

Ὡσαύτως, ἐπιδίωξις τῆς ἐκπομπῆς εἶναι ἡ προβολὴ τοῦ ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιτελουμένου ἔργου, ἀλλὰ καὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν.

Τέλος, φιλοδοξία τῆς ἐκπομπῆς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἶναι νὰ παράσχῃ δυνατότητας καὶ εὐκαιρίας, προκειμένου νὰ γνωσθοῦν εὐρύτερον αἱ σύγχρονοι ἀντιλήψεις καὶ ἐπιστημονικαὶ μέθοδοι, αἱ ὁποῖαι συμβάλλουν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ θεσμοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μονάδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

ΕΚΠΟΜΠΗ 199η

2 Ἀπριλίου 1973

Ἀρχίζομεν τὴν Ἐκπομπήν μας μὲ τὴν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν παρεχώρησε πρὸς τὸν κ. Ἀθανάσιον Κάτσον, ὁ Δήμαρχος Νέων Λιοσίων Ἀττικῆς κ. Δημήτριος Λυκουρέσης:

Ἐρώτησις: Θὰ εἴχατε τὴν καλωσύνην, κ. Δήμαρχε, ν' ἀναφερθῆτε εἰς τὴν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος καὶ τὸ τρέχον ἔτος οἰκον. κατάστασιν τοῦ Δήμου;

Ἀπάντησις: Κύριε Κάτσο, κατ' ἀρχὴν ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω τὴν Υ.ΕΝ.Ε.Δ. ποὺ ἀνέλαβε νὰ φιλοξενήσῃ τὴν συνέντευξίν μας ταύτην, καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑμᾶς ποὺ κατατοπίζετε τὸ κοινὸν ἐπὶ τῆς δραστηριότητος τῶν

Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὥστε νὰ δύναται νὰ κρίνῃ κατὰ πόσον ἡ δραστηριότης εἶναι ἱκανοποιητικὴ καὶ νὰ συγκρίνῃ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ μετ' αὐτήν.

Καὶ ὡς πρὸς τὴν πρώτην σας ἐρώτησιν σᾶς ἀπαντῶ ὅτι :

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Δήμου μας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1972 ὑπῆρξε λίαν ἱκανοποιητική, ἤτοι ἐπραγματοποιήθησαν ἔσοδα ἐκ διαφόρων πηγῶν δραχμῶν 25.748.000. Ἐκ τούτων ἐδαπανήθησαν ἐν συνόλῳ δρχ. 15.626.900. Ἐναπομένον ὑπόλοιπον δρχ. 10.121.100.

Τὸ ὡς ἄνω ὑπόλοιπον χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν 101 ὁδῶν προγράμματος 1972 αἵτινες δὲν ἀπεπερατώθησαν τὸ αὐτὸ ἔτος.

Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὰ Τακτικὰ ἔσοδα τοῦ Δήμου ηὐξήθησαν σημαντικῶς, χάρις εἰς τὴν κατανόησιν καὶ μετὰ προθυμίας ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων των ὑπὸ τῶν δημοτῶν.

Ἐρώτησις : Ἐκ τῶν ὅσων γνωρίζομεν, ἡ ὁδοποιΐα ἀποτελεῖ σημαντικὸν τομέα δραστηριότητος τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς Νέων Λιοσίων. Σχετικῶς μὲ τὴν δραστηριότητα αὐτήν, τί θὰ εἴχατε νὰ μᾶς πῆτε, Κύριε Δήμαρχε ;

Ἀπάντησις : Εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιΐας, ἔχομεν ἀφιερώσει σχεδὸν ὅλην μας τὴν δραστηριότητα, ὥστε νὰ κατέχῃ ὁ Δῆμος μας ἀξιοζήλευτον θέσιν ὡς πρὸς τὸ σημεῖον αὐτό. Καὶ ἰδού :

Κατὰ τὸ ἔτος 1972 ἐδημοπρατήθησαν δι' ἀσφαλτόστρωσιν 101 ὁδοὶ μήκους 20.000 μέτρων καὶ ὕψους δαπάνης δρχ. 17.500.000.

Ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐπρογραμματίσθησαν ἕτεραι 28 ὁδοὶ μήκους 4.200 μέτρων καὶ δαπάνης 3.500.000 δραχμῶν.

Ἡ πρώτη δημοπρασία πλησιάζει εἰς τὸ τέλος τῆς κατασκευῆς καὶ ἡ δευτέρα δημοπρατεῖται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

Διὰ τὸ ἔτος 1973 ἐπρογραμματίσθησαν δι' ἀσφαλτόστρωσιν 87 ὁδοί, μήκους 14.000 μέτρων καὶ ὕψους δαπάνης 12.500.000 δραχμῶν.

Συνεπῶς κατὰ τὰ ἔτη 1972 καὶ 1973 ἀσφαλτοστρώνονται εἰς τὸν Δῆμον μας 216 ἐν συνόλῳ ὁδοὶ δαπάνης δρχ. 33.500.000.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἀσφαλτοστρώσεων, προέβημεν εἰς τὴν διαμόρφωσιν πολλῶν ὁδῶν διὰ τοῦ Δημοτικοῦ Greider καὶ διάστρωσιν τούτων δι' ὑλικοῦ 3Α ὥστε νὰ καθίσταται εὐχερὴς ἡ κυκλοφορία των.

Ἐρώτησις : Ὡς πρὸς τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τί εἶναι δυνατὸν νὰ παρατηρήσητε, Κύριε Δήμαρχε ;

Ἀπάντησις : Καὶ ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς τῆς πόλεως ἀποτελεῖ μέγα μέρος τῆς ἐν γένει δραστηριότητος τοῦ Δήμου, δοθέντος ὅτι ὁ προϋπάρχων Δημοτικὸς φωτισμὸς ἦτο ὑποτυπώδης.

Κατὰ τὸ ἔτος 1972 ἐτοποθετήθησαν 350 νέοι βραχίονες πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κενῶν δαπάνης δρχ. 650.000. Ἐπίσης ἀντικατεστάθησαν 220 λαμπτῆρες εἰς τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς διὰ τοιούτων μικτοῦ φωτισμοῦ τῶν 160 Watt εἰς δὲ τὰς λεωφορειακὰς ὁδοὺς Ἁγ. Φανουρίου, Ἕκτορος, Ἁγ. Νικολάου

καὶ Πρωτεσιλάου, ἐγένετο ἀντικατάστασις διὰ συγχρόνου φωτισμοῦ πόλεως τῶν 250 Watt.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐνεκρίθη ἡ ἀντικατάστασις δι' ὁμοίων φώτων ἐπὶ τῶν ὁδῶν Πολυτέκνων, Παλατιανῆς, Πετρουπόλεως καὶ Πριάμου.

Ἐτοποθετήθησαν 20 γιρλάντες ἐπὶ τῆς κεντρικῆς λεωφόρου Ἰλίου καὶ ἐφωταγωγήθησαν διὰ συγχρόνου φωτισμοῦ αἱ πλατεῖαι Ἁγ. Φανουρίου, Τσουκλίδη, Πολυτέκνων, Εὐαγγελιστρίας.

Καὶ τέλος τὸ θέμα ἀντικαταστάσεως ὁλοκλήρου τοῦ Δημοτικοῦ φωτισμοῦ ἀντιμετωπίζεται ἤδη, ὥστε νὰ συμπληρωθῇ ὁλόκληρον τὸ δίκτυον καὶ νὰ ἀντικατασταθοῦν οἱ μικροὶ λαμπτῆρες διὰ τοιούτων μικτοῦ φωτισμοῦ τῶν 160 Watt.

Ἐρώτησις: Κύριε Δήμαρχε, ἐπιδίωξις καὶ προοπτικὴ τοῦ Δήμου εἶναι ἡ δημιουργία Δημοτικοῦ Σταδίου. Ἐπ' αὐτοῦ μᾶς λέγετε, παρακαλῶ, ποῖαι εἶναι αἱ ἐνέργειαι τοῦ Δήμου καὶ εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκεται τὸ θέμα;

Ἀπάντησις: Ὁ Δῆμος ἡμῶν καίτοι ὁ πληθυσμός του φθάνει τὰς 65.000 κατοίκων, ἐν τούτοις ἐστερεῖτο Δημοτικοῦ Σταδίου. Προέβημεν ὅθεν κατὰ τὸ ἔτος 1972 εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἐκτάσεως 14 στρεμμάτων καταβάλλοντες τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 4.700.000. Ἐν συνεχείᾳ ἐπεξετάθη ἡ ἀπαλλοτρίωσις καὶ ἑτέρας συνεχομένης ἐκτάσεως 3.700 τετρ. μέτρων, ἀντὶ 3.700.000 δρχ. ἤτοι ἐδαπανήθη συνολικὸν ποσὸν δραχμῶν 8.400.000 δρχ. καὶ ἔτσι ὁ Δῆμος μας ἀπέκτησε Δημοτικὸν Στάδιον τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς γήπεδον Ποδοσφαίρου, Στίβος, Βόλεϋ-Μπώλ, Κλασσικὸς Ἀθλητισμὸς κλπ.

Οὕτως ἱκανοποιήθη μία σοβαρὰ ἔλλειψις τοῦ Δήμου μας καὶ ἓν ὄνειρον τῆς Νεολαίας διὰ τὴν ὁποίαν ἔχει στρέψει τὸ ἐνδιαφέρον του ὁ Δῆμος καὶ ἐνισχύει οἰκονομικῶς τὰς ποδοσφαιρικάς του ὁμάδας διὰ ποσοῦ δραχμῶν 300.000 ἐτησίως.

Ἀκολούθως θὰ προβῶμεν εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ χώρου τούτου, ὥστε νὰ ἐμφανίσωμεν ἕνα σύγχρονον καὶ χρήσιμον Δημοτικὸν Στάδιον, ὄχι μόνον διὰ τὸν Δῆμον μας, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἐφελκύσωμεν τὴν ἄφιξιν ξένων ἀγωνιστικῶν ὁμάδων εἰς τὸν τόπον μας.

Ἐρώτησις: Τελειώνοντας θὰ σᾶς παρακαλέσω, Κύριε Λυκουρέση, νὰ ἀναφερθῆτε εἰς δύο βασικοὺς τομεῖς: Τὴν ὕδρευσιν καὶ τὴν ἀποχέτευσιν. Ἀσφαλῶς καὶ ἐπὶ τῶν τομέων αὐτῶν, σημαντικὴ καὶ ἀξιόλογος θὰ εἶναι ἡ δραστηριότης τοῦ Δήμου Νέων Λιοσίων.

Ἀπάντησις: Κύριε Κάτσο, πολὺ σωστὰ χαρακτηρίζετε τοὺς δύο αὐτοὺς τομεῖς ὡς βασικοὺς διὰ τοὺς δημότας καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ μᾶς ὤθησε νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχήν μας, σᾶς πληροφορῶ δὲ διὰ μίαν ἑκάστην περίπτωσιν τὰ ἑξῆς:

α) Ὕδρευσις: Ὁ δῆμος ἡμῶν ὑδροδοτεῖται κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῆς Ε.Ε.Υ. πλὴν ἑνὸς τμήματος περιοχῆς Μιχελῆ τὸ ὁποῖον ὑπήχθη εἰς τὸ σχέδιον τὸ ἔτος 1970.

Ἐνηργήσαμεν παρὰ τῇ Ε.Ε.Υ. διὰ τὴν ὕδρευσιν τῆς περιοχῆς ταύτης ἐκτάσεως 1200 στρεμμάτων καὶ ἐλάβομεν τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἡ δαπάνη θὰ ἀνέλθῃ εἰς 24.600.000 δραχμάς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι αἱ ὁδοὶ νὰ εἶναι ἀπηλλαγμέναι παντὸς ἐμποδίου καὶ νὰ εἶναι ἐν ἰσχύι τὸ ρυμοτομικὸν σχέδιον. Ἐπειδὴ ὅμως προέκυψεν ἀσάφεια μεταξὺ σχεδίου καὶ πραγματικότητος διετάχθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ἡ ἐπὶ τόπου ἐφαρμογὴ πρὸς τακτοποίησιν τοῦ σχεδίου.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐφαρμογὴ ἀποπερατωθεῖσα ὑπεβλήθη εἰς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὴν μελέτην καὶ ἔγκρισιν ταύτης.

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ὅμως τῶν Δημοτῶν καὶ ἐπειδὴ πιθανὸν νὰ βραδύνῃ ἡ τακτοποίησις τοῦ σχεδίου, ἠτησάμεθα παρὰ τῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ὕδρευσιν ἐπὶ τῶν Λεωφόρων Ἁγ. Νικολάου καὶ Ἐλαιῶν, αἵτινες εἶναι διεμορφωμέναι καὶ παρ' ὧν θὰ ὑδρευθοῦν πλεῖστοι ὅσοι κάτοικοι, ἀναμένομεν δὲ τὴν μελέτην διὰ νὰ καταβάλωμεν τὴν σχετικὴν δαπάνην, ἥτις ἐκ προχείρων ὑπολογισμῶν ἀνέρχεται εἰς 5.600.000 δρχ.

Οὕτως ἐλπίζομεν ὅτι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ ὁλοκληρωθῇ τὸ θέμα τῆς ὑδρεύσεως ὁλοκλήρου τοῦ Δήμου.

Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Δῆμος μας παρουσιάζει μίαν ἰδιόμορφον κατάστασιν, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν ἀπότομον αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ, ἤτοι κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν παρουσίασεν αὔξησιν 600 %, ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ τὴν μεγάλην ἔκτασιν αὐτοῦ ἀνερχομένην εἰς 14.000 στρέμματα καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπαιτεῖται ἀνάλογος χρόνος διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν εἰς ἔργα ἀναγκῶν, ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι ταχὺς ὁ ρυθμὸς κατασκευῆς των.

β) Ἀποχέτευσις: Τὸ σοβαρώτερον πρόβλημα ποὺ ἀπασχολοῦσε τὸν Δῆμον μας ἦτο ἡ ἀποχέτευσις.

Τὴν σοβαρότητα τοῦ προβλήματος τούτου ἀνεγνώρισεν ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις καὶ διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀποχετεύσεως Πρωτευούσης δαπάναις αὐτοῦ πραγματοποιεῖται ἡ κατασκευὴ κεντρικοῦ ἀποχετευτικοῦ συστήματος ἐν τῷ ἡμετέρῳ Δήμῳ, θὰ ἀποπερατωθῇ δὲ ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐν λόγῳ ἀποχέτευσιν ἀνῆλθεν εἰς 30.000.000 δρχ.

Ἐκτὸς ὅμως τούτου ὁ Δῆμος μας προέβη εἰς τὴν κατασκευὴν ἀγωγῶν ἀποχετεύσεως ὁμβρίων ὑδάτων ἐπὶ διαφόρων ὁδῶν εἰς ἃς συνεκεντρώνοντο πολλὰ ὕδατα κατὰ τὰς καταρρακτώδεις βροχάς, καὶ καταστοῦσαν ἐπικίνδυνον τὴν κυκλοφορίαν.

Τέλος διὰ τὸ ἔτος 1973 ἐπρογραμματίσαμεν ἔργα συνολικῆς δαπάνης 28.500.000 δραχμῶν.

Τὰ πραγματοποιηθέντα ἐπιτεύγματα κατὰ τὸ ἔτος 1972 ἐπετύχομεν χάρις εἰς τὴν ἀμέριστον συνδρομὴν καὶ συμπαράστασιν τῆς Ἐθνικῆς μας Κυβερνήσεως ἡ ὁποία ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς ἐνισχύει τὴν προσπάθειαν ὅλων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Χώρας καὶ γενικῶς ὅλους τοὺς φορεῖς, ὥστε ἐφθάσαμεν εἰς τὸ εὐχάριστον σημεῖον νὰ μεταβληθῇ ἡ Ἑλλὰς εἰς πρότυπον Εὐρωπαϊκῆς Χώρας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ Σελὶς

—«Αἱ σύγχρονοι τάσεις εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν», ὁμιλία κ. L. Fitch, Προέδρου τοῦ Ἰνστιτούτου Δημοσίας Διοικήσεως τῆς Νέας Ὑόρκης, γενομένη τῇ 16.2.1973 195

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ὑπομνήματα καὶ Ἔγγραφα τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. καὶ Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν..... 202
ΕΔΚΕ, Ἀριθ. Πρωτ. 247/1973 202
Σύνδεσμος Δημοτ. Ὑπαλλήλων Ν. Δράμας, Ἀριθ. Πρωτ. 2/1973—ΕΔΚΕ 371/1973 202
ΕΔΚΕ Ἀριθ. Πρωτ. 281/1973 204
» » » 362/1973—Πρακτικόν, 298/Ἀπόφ. 19η/1973—Ὑπ. Ἐσωτ. 21393/1109/1973 204
» » » 365 Πρακτικὸν/Ἀπόφ. 1η/1973 : Πίνακες Ἀπολογισμοῦ Ἐσόδων – Ἐξόδων 1972 206–215
» » » 367 Πρακτικὸν/Ἀπόφ. 3η/1973 215
» » » 304/1973 — Τράπεζα Πίστεως 7.3.1973 216
Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Ἀριθ. Πρωτ. 1838/1973 218
Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης Ἀριθ. Πρωτ. 55/1973..... 218
ΕΔΚΕ, Ἀριθ. Πρωτ. 376/1973 218
Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 2851/1973 — ΕΔΚΕ 374/Ἐγκ. 1η/1973..... 219
Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Ἐρευνῶν Ἀριθ. Πρωτ. 0368/1973 220
Πρόεδρος Κοιν. Δωματίων Καβάλας 15.3.1973 — ΕΔΚΕ 572/1973 221
ΕΔΚΕ Ἀριθ. Πρωτ. 402/1973 222
» » » 469/1973 223
Δήμου Λετρίνων Ἀριθ. Πρωτ. 2122/1973—ΕΔΚΕ 496/1973 224
ΕΔΚΕ Ἀριθ. Πρωτ. 389/1973—Πρακτικὸν 370/Ἀπόφ. 6η/1973—Ὑπ. Ἐσωτ. 22880/1453/1974 Ἀπόφασις 225
» » » 593/1973—594/1973—595/1973—596/1973—597/1973—598/1973 228–230
» » » 369/1973 Πρακτικὸν/ Ἀπόφ. 5η/1973 230

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ – ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

—Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 232
α) Ὅρια 232
Ἀριθ. ἀποφ. 27/1973
» » 311/1973

β) Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαὶ—Ἀπαλλοτριώσεις 235
Ἀριθ. ἀποφ. 22/1973 (ὁμοία 23/1973)
» » 43/1973 (ὅμοιαι 41, 42/1973)
» » 270/1973
» » 419/1973

—Πολιτικῶν Δικαστηρίων 242
Πολ. Πρωτ. Ἀθηνῶν Ἀριθ. 1122/1973

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

—Ἀποφάσεις, Ἐγκύκλιοι κλπ. Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν 244
Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 18960/Ἐγκ. Κ.Δ. 9/1973—Ὑπ. Δικ. 24545/1973, Ἀπόφασις 118595/1972
» » » » 23342/Γ.Δ. 10/1973
» » » » 22129/Γ.Δ. 11/1973
» » » » 21418/Γ.Δ. 12/1973—Ἀπόφασις 21418/1973
» » » » 25483/Γ.Δ. 14/1973
» » » » 23195/Γ.Δ. 15/1973—Α.Σ.Δ.Υ. 1101/1973
» » » » 23790/Γ.Δ. 16/1973
» » » » 22068/1155/Γ.Δ.17/1973—Ν.Δ. 1265/1972 Κεφ. Δ', ἄρθρα 17, 18
» » » » 25729/2102/Γ.Δ. 18/1973
» » » » 26724/2181/Γ.Δ. 19/1973

—Πίναξ Ἐγκυκλίων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐκδοθεισῶν κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον 1973 262

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ — ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

—Βασ. Διατάγματα κλπ. (περιλήψεις) 263
—Ὑπουργ. Ἀποφάσεις καὶ ἐγκρίσεις (περιλήψεις) 263

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—«Ἡ Ἐκπομπὴ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» 267
Ἐκπομπὴ 199η/2.4.1973 : Συνέντευξις Δημάρχου Νέων Λιοσίων Ἀττικῆς κ. Δημητρίου Λυκουρέση 267
(περὶ τῶν ἐκτελεσθέντων καὶ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων τοῦ Δήμου).

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΥΛΗΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1972

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Ε' — ΤΕΥΧΟΣ Δ' — ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1973

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Δημήτριος Ρίτσος.

Ἀντιπρόεδροι: Α', Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Ἀριστείδης Σκυλίτσης.
Β', Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. Ἀριστείδης Πετράκης.

Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. Πάνος Ἰατρίδης.

Ἔφορος: Δήμαρχος Λαρίσης κ. Ἀθανάσιος Μεσσήνης.

Σύμβουλοι: Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. Χρῆστος Φλωρίδης, καὶ Καβάλας κ. Εὐάγγελος Εὐαγγελίου, καὶ
Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους - Ἀρκαδίας κ. Ἀναστ. Ροζολῆς, καὶ Δολιανῶν - Ἰωαννίνων κ. Κ. Νταφόπουλος.

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Δημήτριος Ρίτσος.
Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. Πάνος Ἰατρίδης.
Μέλη: Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Χρῆστος Φλωρίδης καὶ Δήμαρχος Καβάλας κ. Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Χρ. Εὐαγγελᾶτος καὶ Δημ. Μπλέτσας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἀθανάσιος Κάτσος, Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΓΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΛ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ 3214826

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΜΕΛΕΤΑΙ - ΑΡΘΡΑ - ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ - ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ κ.λ.π.

Η ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Ὑπὸ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΤΣΟΥ

Διευθυντοῦ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Τὸ σύστημα τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἐν Λονδίνῳ ἔχει κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων 140 ἐτῶν μελετηθῆ ὑπὸ πέντε τοὐλάχιστον εἰδικῶν καὶ πρὸς τοῦτο συσταθεισῶν ἐπιτροπῶν. Ἡ ὑπὸ τῆς πρώτης τοιαύτης συνταχθεῖσα ἐν ἔτει 1835 ἔκθεσις ἐπέφερε ριζικὰς μεταβολὰς εἰς τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλλίᾳ ἐφαρμοζόμενον μέχρι τότε σύστημα καὶ ὡδήγησεν εἰς τὴν κατάρτισιν εἰδικοῦ περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Διατάγματος.

Διὰ τῆς ὑπὸ τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς συνταχθείσης ἐν ἔτει 1837 ἐκθέσεως προετάθη ἡ ἐφαρμογὴ ἑνιαίου συστήματος δι' ἁπάσας τὰς πόλεις, περιλαμβανομένων τῶν μεγάλων τοιούτων, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ πλευρᾶς τοπικῆς διοικήσεως δὲν ἐνεφανίζοντο διεχωρισμέναι καὶ αἱ ὁποῖαι ὁπωσδήποτε δὲν εἶχον τὴν σύγχρονον αὐτῶν μορφὴν ἐξ ἀπόψεως ἐκτάσεως καὶ πληθυσμοῦ. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπή, ὡς ἀνεμένετο, δὲν παρέσχεν ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ἐκκρεμοῦντος ἐρωτήματος, ἐὰν θὰ διευρυνθοῦν αἱ ἁρμοδιότητες τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ City, ἐὰν θὰ συσταθῆ μητροπολιτικὴ δημοτικὴ ἀρχὴ ἢ ἡ ὑπευθυνότης διὰ τὴν διοίκησιν τῆς Πρωτευούσης θὰ ἀναληφθῆ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς ἰδίας τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ τρίτη ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία συνεστήθη ἐν ἔτει 1854 ὑπεστήριξε τὴν διατήρησιν τοῦ εἰς τὸ City ὑφισταμένου δημοτικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ὑπέδειξε τὴν δημιουργίαν ἑπτὰ νέων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἀνταποκρινομένων εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑφισταμένην εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Λονδίνου κοινοβουλευτικὴν διαίρεσιν. Ἡ ὑπόδειξις αὕτη δὲν ἐγένετο ἀποδεκτή, ἀλλὰ διὰ Διατάγματος τοῦ ἔτους 1855, συνεστήθη ἡ Μητροπολιτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἔργων, ἡ ὁποία ἀνέλαβε τὴν ὑπευθυνότητα τῆς διὰ τὸ πλεῖστον τῆς ἀνοικοδομηθείσης περιφερείας τοῦ Λονδίνου ἐκτελέσεως ὡρισμένων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ἔργων. Παραλλήλως, ἡ ὑπευθυνότης διὰ τὴν παροχὴν μικρῶν καὶ καθαρῶς τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπηρεσιῶν συνεχίσθη νὰ βασίζηται ἐπὶ τῶν εἰς ἑκάστην ἐνορίαν ἐκλεγεισῶν Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν. Ὡς καθίσταται ὅμως νοητόν, ἡ μὴ σύγχρονος καὶ ἀποτελεσματικὴ ὀργάνωσις τῶν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῶν δὲν παρέσχε προϋποθέσεις ὑπάρξεως μιᾶς ἐπὶ τοπι-

κοῦ ἐπιπέδου ἐξουσίας, ἱκανῆς νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐπιλύσεως τῶν τοπικῶν θεμάτων. Τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο, σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου, ἐπέφερε δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις, τὸ μὲν λόγῳ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν, τὸ δὲ ἕνεκα τῆς πολλαπλῆς κατανομῆς τῶν ἁρμοδιοτήτων πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ὑφισταμένων ἢ ἀνακυπτόντων προβλημάτων. Ἐπὶ παραδείγματι, τὰ θέματα ἐκπαιδεύσεως ὑπήγοντο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς London School Board καὶ τὰ θέματα κοινωνικῆς προστασίας εἰς τὴν Metropolitan Asylums Board, ἐνῷ αἱ ἁρμοδιότητες στεγάσεως καὶ πυροσβεστικῆς ἀσφαλείας εἶχον ἐμπιστευθῆ εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν Ἐπιτροπὴν Ἔργων.

Ἐν συνεχείᾳ ἀξιόλογον βῆμα ἀπετέλεσεν ἡ διὰ Διατάγματος τοῦ 1888 ἐν ἔτει 1889 ἀνὰ τὴν χώραν σύστασις τῶν Περιφερειακῶν Συμβουλίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου τοῦ Λονδίνου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο, αἱ ὑπευθυνότητες τοῦ ὁποίου ἐπεξετείνοντο εἰς ὁλόκληρον τὴν ἔκτασιν τῆς Πρωτευούσης, ἀνέλαβεν, εἰς ἐπηυξημένον βαθμόν, τὰς ἁρμοδιότητας τῆς Μητροπολιτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἔργων. Τὸ Συμβούλιον λειτουργοῦν κατὰ τὸν ἴδιον μὲ τὰ λοιπὰ ἀνὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Οὐαλλίαν συσταθέντα Περιφερειακὰ Συμβούλια τρόπον, διέθετε πρόεδρον καὶ συμβούλους, οἱ ὁποῖοι ἐξελέγοντο ἀφ' ἑνὸς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἐκλογέων καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπὸ τῶν ὑπὸ τῶν ἐκλογέων ἐκλεγέντων συμβούλων. Ἡ ἐν λόγῳ δὲ ἀναδιοργάνωσις οὐδόλως ἐπηρέασε τὰς Ἐνοριακὰς Ἐπιτροπάς, ἡ θέσις τῶν ὁποίων συνεζητήθη εὐρέως ὑπὸ εἰδικῶς ἐν ἔτει 1894 συσταθείσης ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία προέτεινε τὴν ἵδρυσιν νέων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοπικοῦ ἐπιπέδου ὀργανισμῶν. Διὰ τῆς προτάσεως ταύτης, ἡ ὁποία ἐγένετο ἀποδεκτὴ καὶ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἐν ἔτει 1899 διὰ τῆς London Government Act, συνεστήθησαν εἴκοσι ὀκτὼ νέοι τοπικοὶ ὀργανισμοὶ αὐτοδιοικήσεως, ἕκαστος τῶν ὁποίων διέθετεν ἴδιον δήμαρχον καὶ δημοτικὸν συμβούλιον. Οἱ ἐν λόγῳ ὀργανισμοὶ κατὰ τὴν βασικὴν αὐτῶν δομὴν ὡμοίαζον μὲ τοὺς ἀνὰ τὴν λοιπὴν Ἀγγλίαν καὶ Οὐαλλίαν λειτουργοῦντας τοιούτους, διέφερον ὅμως ἐκείνων κατὰ τὰς λεπτομερείας, δοθέντος ὅτι οἱ τελευταῖοι διέθετον πλείονα νομικὴν κατοχύρωσιν καὶ εὐρυτέρας ἁρμοδιότητας.

Ἐν ἔτει 1921 συνεστήθη νέον Συμβούλιον Μείζονος Περιφερείας τοῦ Λονδίνου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Λόρδου Ullswater, τὸ ὁποῖον προέβη εἰς τὴν σύνταξιν τριῶν ἐκθέσεων, αἱ ὁποῖαι ὅμως οὐδέποτε ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογήν.

Ἐξ ἄλλου, ὅταν κατὰ τὸ ἔτος 1950 ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν, πλὴν τῆς περιοχῆς τοῦ Λονδίνου, κατέστη πάλιν ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη διὰ μίαν εὐρυτέραν ἀναθεώρησιν τοῦ εἰς τὴν Μείζονα Περιφέρειαν τοῦ Λονδίνου ἐφαρμοζομένου συστήματος τοπικῆς διοικήσεως, ἡ ὁποία τελικῶς ὡδήγησεν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1957 σύστασιν νέας ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Sir Edwin Herbert, αἱ προτάσεις τῆς ὁποίας ἀπετέλεσαν τὴν βάσιν τοῦ

δημοσιευθέντος τὴν 10ην Ἰουνίου 1964 Νομοθετικοῦ Διατάγματος. Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ διατάγματος συνεπληρώθη ἡ βασικὴ νομοθεσία ἡ συνδεομένη μὲ τὸν γενικὸν ἐπανακαθορισμὸν τῶν ὁρίων καὶ τὴν ἀνακατανομὴν τῶν δραστηριοτήτων μεταξὺ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τῆς Μείζονος Περιφερείας τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία ἤρχισεν ἐφαρμοζομένη τὴν 1ην Ἀπριλίου 1965.

Ἐξ ἄλλου ἀνασκοποῦντες τὴν μέχρι τῆς περιόδου ταύτης ἐξέλιξιν τοῦ θεσμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν Μείζονα Περιφέρειαν τοῦ Λονδίνου δυνάμεθα νὰ ἐπισημάνωμεν :

1. Τὴν ἰσχυρὰν καὶ ἐπιτυχῆ ἀντίδρασιν τοῦ City εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ θεσμοῦ, ἡ ὁποία τελικῶς κατέληξεν εἰς τὸν περιορισμὸν τῶν ὑπὸ τοῦ Οὐίλλιαμ τοῦ Κατακτητοῦ κατοχυρωθέντων παλαιῶν αὐτοῦ προνομίων.

2. Τὴν σταθερὰν καὶ συνεχῆ ἐπέκτασιν τῆς οἰκοδομησίμου περιοχῆς τῆς Πρωτευούσης, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1820 ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ μεγάλας διαστάσεις, μὲ συνέπειαν τὴν μείωσιν τῶν ἁρμοδιοτήτων ἢ τὴν προοδευτικὴν κατάργησιν πολλῶν μικρῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν.

Ὡς ἀνεφέρθη ἤδη, αἱ εἰς τὴν διοικητικὴν περιφέρειαν τοῦ Λονδίνου ἐπικρατήσασαι συνθῆκαι τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως διέφερον ἐκείνων τῆς ὑπολοίπου Ἀγγλίας καὶ Οὐαλλίας, ἰδίως ἀπὸ πλευρᾶς συγκεντρωτικῶν ἁρμοδιοτήτων καὶ ἐξουσιῶν, αἱ ὁποῖαι κυρίως ἠσκοῦντο ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Μείζονος Περιφερείας τοῦ Λονδίνου, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ εἰς τὴν περιφέρειαν ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως νὰ περιορίσουν οὐσιαστικῶς τὴν δραστηριότητα αὐτῶν. Προοπτικὴ δὲ τῆς νέας νομοθεσίας ἦτο ὅπως ἀναθεωρήσῃ τὰς ἐν λόγῳ συνθήκας, δεδομένου ὅτι οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως οἱ ὁποῖοι περιελαμβάνοντο εἰς τὴν Μείζονα Περιφέρειαν τοῦ Λονδίνου διέθετον ἐπαρκῆ πληθυσμὸν καὶ πόρους, προκειμένου νὰ καταστοῦν ἱκανοὶ νὰ ἀναπτύξουν πρωτοβουλίας ἐφ' ὅλων τῶν ἁπτομένων τῆς τοπικῆς διοικήσεως θεμάτων πλὴν ἐκείνων τὰ ὁποῖα, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν, ἀνῆκον εἰς τὸ περιφερειακὸν ἐπίπεδον.

Τὸ Συμβούλιον Μείζονος Περιφερείας τοῦ Λονδίνου δὲν συνιστᾷ ἐ ἢ κυριολεξίᾳ περιφερειακὸν συμβούλιον, ἀλλὰ ἐμφανίζει μίαν ἀνάλογον ὀργανικὴν δομήν. Διαθέτει πρόεδρον, ἀναπληρωτὴν προέδρου, ἀντιπρόεδρον καὶ 17 συμβούλους, οἱ ὁποῖοι ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν συμβούλων καὶ 100 συμβούλους, οἱ ὁποῖοι ἐκλέγονται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἐκλογέων τῆς Μείζονος Περιοχῆς. Παραλλήλως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1964 οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τοῦ Λονδίνου διαθέτουν ἴδιον ὀργανισμὸν καὶ συμβούλιον, ἀποτελούμενον ὑπὸ τοῦ δημάρχου καὶ τῶν δημοτικῶν συμβούλων, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀνὰ τὴν χώραν τοπικοὶ ὀργανισμοί. Ἡ διαφορὰ εἶναι ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβούλων τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τοῦ Λονδίνου εἶναι μικρότερος καὶ ἅπαντες οἱ σύμβουλοι παραιτοῦνται μὲ τὴν πάροδον τριετίας ἀντὶ τῆς κατ' ἔτος παραιτήσεως τοῦ 1/3 αὐτῶν, ὡς συμβαίνει εἰς τοὺς ἀναλόγους ὀργανισμοὺς τῶν λοιπῶν περιφερειῶν τῆς χώρας. Κατὰ συνέπειαν, ἡ προϋ-

πόθεσις ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν δι' ἕκαστον ὀργανισμὸν συμβούλων δέον ὅπως διαιρῆται διὰ τοῦ τρία, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τῆς περιφερείας τοῦ Λονδίνου. Φροντὶς δὲ καταβάλλεται ὅπως αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Μείζονος Περιφερείας τοῦ Λονδίνου διεξάγωνται τὴν ἰδίαν ἡμερομηνίαν μὲ τὰς εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τοῦ Λονδίνου διεξαγομένας τοιαύτας, διὰ κεχωρισμένων βεβαίως ψηφοδελτίων.

'Εξ ἄλλου ὁ ἀκριβὴς καταρτισμὸς τῶν δραστηριοτήτων μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου Μείζονος Περιφερείας τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως δὲν ἔχει ἀπολύτως ἐπιτευχθῆ. Λόγοι ἱστορικοί, ἀναγόμενοι κυρίως εἰς τοὺς τομεῖς τῆς ἐκπαιδεύσεως, στεγάσεως, δενδροστοιχιῶν, πάρκων καὶ πλατειῶν, ἔχουν διαδραματίσει ἀνασχετικὸν ρόλον εἰς τὴν ὁριστικὴν καὶ πλήρη κατανομὴν τῶν διαφόρων ἁρμοδιοτήτων. Εἰς γενικὰ πάντως πλαίσια, εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου Μείζονος Περιφερείας τοῦ Λονδίνου ὑπάγονται τὰ θέματα τῶν κεντρικῶν ἀποχετεύσεων, βασικῶν ὀχετῶν, πρώτων βοηθειῶν, πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, ὁδικῆς κυκλοφορίας, ἀδειῶν ὁδηγῶν καὶ κυκλοφορίας ὀχημάτων καὶ συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως τῶν καλουμένων «μητροπολιτικῶν ὁδῶν». 'Εν σχέσει δὲ μὲ τὴν τελευταίαν ἁρμοδιότητα, ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις ἔχει ἀπὸ μακροῦ καταστήσει φανερόν, ὅτι ἐπιδιώκει ὅπως τὸ Συμβούλιον Μείζονος Περιφερείας τοῦ Λονδίνου περιορίσῃ τὴν ἐπὶ τῶν «μητροπολιτικῶν ὁδῶν» ὑπευθυνότητα αὐτοῦ μόνον εἰς τὸν προγραμματισμὸν καὶ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων, τῆς εὐθύνης πρὸς ὑλοποίησιν τούτων ἀνατιθεμένης εἰς τοὺς ἐπὶ μέρους τοπικοὺς ὀργανισμούς. Τοῦτο ἀσφαλῶς θὰ μειώσῃ τὴν ἐπὶ τῶν «μητροπολιτικῶν ὁδῶν» δυνατότητα ἐπεμβάσεων τοῦ Συμβουλίου Μείζονος Περιφερείας τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία, ἐν τῇ οὐσίᾳ, συνιστᾷ ἁρμοδιότητα τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Μὲ τὴν ἐξαίρεσιν τῶν προμνησθέντων τομέων, πλεῖσται ὅσαι ἁρμοδιότητες περιλαμβανομένων τῶν ὑπηρεσιῶν ὑγείας, προστασίας γήρατος, περιθάλψεως μειονεκτούντων, παιδικῆς προστασίας, βιβλιοθηκῶν, συλλογῆς ἀπορριμμάτων, ἀποχετεύσεων πλὴν τῶν κεντρικῶν καὶ ὁδῶν πλὴν τῶν «μητροπολιτικῶν» τοιούτων, καίτοι δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν λοιπῶν ἀνὰ τὴν χώραν τοπικῶν ὀργανισμῶν, ἔχουν ἐκχωρηθῆ εἰς τοὺς τοπικοὺς ὀργανισμοὺς τῆς περιφερείας τοῦ Λονδίνου. Μόνην ἐξαίρεσιν ἀποτελεῖ ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ ὁποία καίτοι ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἀνὰ τὴν χώραν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἔχει ἐξαιρεθῆ ἐκείνων τοῦ Λονδίνου.

Εἰς τὸ Λονδῖνον ἡ εὐθύνη τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀνήκει εἰς τὸ Περιφερειακὸν Συμβούλιον, ἐπικρατησάσης τῆς γνώμης, ὅτι οἱ ἐπὶ μέρους τοπικοὶ ὀργανισμοὶ ἀποβαίνουν ἀδύναμοι διὰ τὴν ἀνάληψιν σχετικῶν πρωτοβουλιῶν, διότι οἱ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Λονδίνου διαμένοντες μαθηταὶ στρέφονται πρὸς πολλὰς κατευθύνσεις καὶ διασχίζουν συχνὰ τὰ ὅρια τοῦ ἰδίου αὐτῶν δήμου

ἵνα ὑπάγουν εἰς τὸ σχολεῖον ἢ τοὺς λοιποὺς χώρους ἐκπαιδεύσεως. Ἐν προκειμένῳ ὑφίσταται εἰδική τις ρύθμισις. Συγκεκριμένως τὸ Συμβούλιον Μείζονος Περιφερείας τοῦ Λονδίνου διορίζει μίαν εἰδικὴν ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία λειτουργεῖ ὡς Ὑπηρεσία Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποτελεῖται ἀπὸ μέλη τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπὸ ἕνα μέλος ἐξ ἑνὸς ἑκάστου ὀργανισμοῦ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τῆς περιφερείας τοῦ Λονδίνου.

Παραλλήλως εἰς τὸν τομέα τῆς στεγάσεως ἡ ἐπικρατοῦσα τάσις εἶναι ὅπως τὸ Περιφερειακὸν Συμβούλιον ὁλονὲν καὶ περισσότερον καθίσταται ὑπεύθυνον διὰ τὴν εἰς τὴν περιφέρειαν στέγασιν, ἐπιφυλαττομένων τῶν δικαιωμάτων τῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν, διὰ τὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν στέγασιν. Σχετικῶς τὴν 1ην Ἀπριλίου 1965 τὸ Περιφερειακὸν Συμβούλιον, ἐν ὄψει τῆς ἀδυναμίας πολλῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν νὰ ἐξασφαλίσουν τὰς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν στέγασιν προϋποθέσεις καὶ τῆς ἀνάγκης διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῶν ἀκαταλλήλων κατοικιῶν, κατεσκεύασε καὶ ἔθεσεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον αὐτοῦ ἕνα μεγάλον ἀριθμὸν οἰκιῶν καὶ διαμερισμάτων. Ἤδη κατόπιν νομοθετικῆς ρυθμίσεως, τὸ Περιφερειακὸν Συμβούλιον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1970 καὶ ἐπὶ τῇ βάσει καταρτισθέντος προγράμματος, ἤρχισε διαδοχικῶς τὴν μεταβίβασιν τῶν ἐν λόγῳ οἰκιῶν εἰς τοὺς τοπικοὺς ὀργανισμοὺς εἰς τοὺς ὁποίους αὗται εὑρίσκονται.

Μία ἀνάλογος ρύθμισις ἐγένετο ἀποδεκτὴ διὰ τὰ πάρκα καὶ τοὺς ἀνοικτοὺς ἐν γένει χώρους. Ταῦτα κατὰ βάσιν ἀποτελοῦν τομέα ἁρμοδιότητος καὶ εὐθύνης τῶν ἐπὶ μέρους ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Εἰς τὸ Συμβούλιον ὅμως τῆς Μείζονος Περιφερείας τοῦ Λονδίνου καὶ εἰς μικρότερον ποσοστὸν εἰς τὸ Περιφερειακὸν Συμβούλιον τοῦ Middlessex ἀνήκουν ἀξιόλογοι ἐκτάσεις πάρκων καὶ ἀνοικτῶν χώρων, καίτοι πλεῖσται ἐξ αὐτῶν ἐμφανίζουν ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα διὰ τοὺς τοπικοὺς ὀργανισμούς. Ἤδη διὰ εἰδικῆς νομοθετικῆς ρυθμίσεως αἱ ἐν λόγῳ ἐκτάσεις ἐξακολουθοῦν ὑπαγόμεναι ὑπὸ τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου, πλὴν ὅμως τοῦτο σταδιακῶς ὑποβάλλει εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον μελέτας ἐκχωρήσεως τούτων εἰς τοὺς δήμους τῆς Περιφερείας. Οἱ τελευταῖοι ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκτήσουν τὴν ἐπ' αὐτῶν κυριότητα ὑποβάλλουν σχετικὰς αἰτήσεις μετὰ πλήρων δικαιολογητικῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου δέχεται ἢ μὴ τὴν πρότασιν ἢ προβαίνει εἰς τὰς ἐνδεχομένως ἀπαιτουμένας τροποποιήσεις αὐτῶν.

Ἐξ ἄλλου ἡ εὐθύνη διὰ τὸν προγραμματισμὸν τῆς ἐκτελέσεως διαφόρων ἔργων ἀνήκει ἀφ' ἑνὸς εἰς τὸ Περιφερειακὸν Συμβούλιον καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τοὺς ἐπὶ μέρους τοπικοὺς ὀργανισμούς. Οὕτω, τὸ μὲν Περιφερειακὸν Συμβούλιον ἐνέχει τὴν ἐπι τοῦ προγραμματισμοῦ ἁρμοδιότητα ἐπὶ τῆς καθ' ὅλου Μείζονος Περιφερείας τοῦ Λονδίνου, ὑποκείμενον εἰς ὡρισμένους εἰδικοὺς περιορισμούς, οἱ δὲ τοπικοὶ ὀργανισμοὶ ἐνέχουν τὴν ἐπὶ τοῦ προγραμματι-

σμοῦ ὑπευθυνότητα ἐπὶ τῆς ἀναλόγου περιοχῆς αὐτῶν. Εἰδικώτερον τὸ Περιφερειακὸν Συμβούλιον εἶναι ἁρμόδιον διὰ τὸν καταρτισμὸν ἑνὸς πλήρους ἀναπτυξιακοῦ προγράμματος καλύπτοντος ὁλόκληρον τὴν Μείζονα Περιφέρειαν τοῦ Λονδίνου καὶ καθορίζοντος τὴν ἐν προκειμένῳ ἐφαρμοστέαν πολιτικήν. Οἱ δὲ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἔχουν τὴν εὐθύνην τῆς καταρτίσεως τοπικῶν ἀναπτυξιακῶν προγραμμάτων ἐντὸς τοῦ πλαισίου πάντοτε τοῦ καθολικοῦ ἀναπτυξιακοῦ προγράμματος τῆς Μείζονος Περιφερείας.

Σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου ἡ ἐπὶ τοῦ προγραμματισμοῦ ὑπευθυνότης ὁλονὲν καὶ περισσότερον καθίσταται πολύπλοκος. Τοῦτο διότι διὰ τοῦ Διατάγματος τοῦ 1964 παρέχεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν τὸ δικαίωμα ὅπως περιορίζῃ τὰς ἐντὸς τῆς Μείζονος Περιφερείας τοῦ Λονδίνου ἐπὶ τοῦ προγραμματισμοῦ ἁρμοδιότητας τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου, ἰδίως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰδικὰ θέματα ἀναπτύξεως καὶ σύνταξιν ὡρισμένων κανονισμῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων μεγάλως βασίζεται ἡ ἐπιτυχία ἢ μὴ τοῦ καταρτιζομένου προγράμματος.

Οὕτως ἐμφανιζομένης τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἐν Λονδίνῳ, ἰδίως μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. τῆς 10ης Ἰουνίου 1964, δύναται νὰ παρατηρηθῇ, ὅτι παρὰ τὸ γεγονὸς τῆς καταβολῆς προσπαθείας πρὸς συσχετισμὸν καὶ ἐν πολλοῖς συνταύτισιν τῆς ἐν αὐτῷ νομοθεσίας μὲ ἐκείνην ἥτις ἰσχύει εἰς τὴν λοιπὴν χώραν, ὑφίστανται εἰσέτι οὐσιώδεις μεταξὺ αὐτῶν διαφοραί. Μία ἀνάλογος δὲ ἐπιδίωξις ἀποβαίνει ἐξαιρετικῶς δύσκολος, διότι ὁπωσδήποτε θὰ σημάνῃ τὴν μετάβασιν ἀπὸ γνωστοὺς θεσμοὺς οἱ ὁποῖοι ἀπέδωσαν καλὰς ὑπηρεσίας εἰς νέους τοιούτους. Ἅμα θὰ δημιουργήσῃ προβλήματα ρυθμίσεως τῆς θέσεως καὶ προσαρμογῆς τοῦ προσωπικοῦ εἰς τοὺς νέους ὀργανισμούς.

Παρὰ τὰς διαφαινομένας πάντως δυσκολίας ἔχουν τεθῇ ἤδη αἱ βάσεις ἑνὸς νέου συστήματος. Δι' αὐτοῦ καὶ οἱ πλέον μικροὶ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως θὰ πυκνοκατοικηθοῦν καὶ θὰ ἀποκτήσουν τοὺς ἀπαιτουμένους οἰκονομικοὺς πόρους. Βεβαίως ὑπάρχουν ὡρισμένοι τομεῖς, οἱ ὁποῖοι χρήζουν περαιτέρω ἀναπτύξεως καὶ προόδου. Οὗτοι ὅμως θὰ ἀποτελέσουν καὶ μία πρόκλησιν πρὸς ἀνάληψιν δραστηριοτήτων καὶ ἐπίδειξιν τῶν ἱκανοτήτων τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν. Οἱ ἐν λόγῳ δὲ τομεῖς ἀναφέρονται εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν ὑγείαν, τὴν παιδικὴν προστασίαν, τὴν περίθαλψιν ἀνικάνων καὶ τὸν προγραμματισμόν. Ὁ τελευταῖος περικλείει καὶ τὰς εἰς τὸ πρωταρχικὸν τοὐλάχιστον στάδιον μεγαλυτέρας δυσκολίας διὰ τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τῆς περιφερείας.

Ἐν συμπεράσματι δύναται νὰ τονισθῇ, ὅτι ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις εἰς τὸ Λονδῖνον, ὡς αὕτη ἤδη ἐμφανίζεται :

1. Ἀποτελεῖ προϊὸν ἱστορικῶν λόγων καὶ αἰτίων.

2. Ἡ τάσις πρὸς ἐξομοίωσιν καὶ δημιουργίαν ἐν τῇ Περιφερείᾳ τοῦ Μείζονος Λονδίνου ἰσχυρῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἱκανῶν νὰ

ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰ ἐμφανιζόμενα πολλαπλᾶ προβλήματα παραμένει ἐξαιρετικῶς ἰσχυρὰ καὶ ἐπίμονος.

3. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιδίωξις δὲν ἀποτελεῖ λόγον βεβιασμένων ἐνεργειῶν. Μελέτη καὶ συντηρητικότης χαρακτηρίζει τὰς ἀναλόγους προσπαθείας.

4. Ἡ ἐξομοίωσις τῶν ἐν τῇ Περιφερείᾳ τοῦ Λονδίνου ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως μετ' ἐκείνων τῆς λοιπῆς χώρας θεωρεῖται ὡς εὐρυτέρα ἐπιδίωξις καὶ ὡς παράγων διὰ μίαν ὀρθὴν ἀναζήτησιν καὶ εὕρεσιν τῶν ἐνδεδειγμένων λύσεων.

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΠΙΤΣΙΟΥ

'Αριθ. Πρωτ. 126 — 'Εν Πιτσίῳ τῇ 29ῃ Μαρτίου 1973

«Περὶ παροχῆς ἐρμηνειῶν ἐπὶ τῶν διατάξεων τῶν Ν. Δ/των 31 καὶ 263/1968».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
'Αθήνας

Ἔχομεν τὴν τιμήν, ἐπὶ τῆς δημοσιευθείσης, εἰς τὸ περιοδικὸν «'Επιθεώρησις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», τεῦχος Θ'–Ι', Σεπτέμβριος–'Οκτώβριος 1972, σελὶς 1023–1036, ΜΕΛΕΤΗΣ–ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΩΣ– «Διατάξεις τοῦ 'Αστικοῦ Κώδικος καὶ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀφορῶσαι εἰς τοὺς ΟΤΑ καὶ τὰ ὄργανα αὐτῶν», ὑπὸ τοῦ Δικηγόρου κ. Χρήστου Α. Παπανδρέου καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς παραγρ. 3 αὐτῆς — ὁδοὶ – πλατεῖαι — μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναφέρονται καὶ αἱ ἐνέργειαι εἰς ἃς δέον νὰ προβαίνουν οἱ Δῆμοι καὶ Κοινότητες διὰ τὴν προάσπισιν τῶν δικαιωμάτων των ἐπὶ τῶν ὁδῶν, μὴ ἀναφερομένων ὅμως τῶν διατάξεων τῶν Ν. Δ/των 31 καὶ 263/1968 «περὶ προστασίας τῆς περιουσίας τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ΟΤΑ.

Ὅθεν, ἐπειδὴ ἡ ἡμετέρα Κοινότης ἀντιμετωπίζει ἐν τοιοῦτον θέμα καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὡς ἄνω μελέτης – ἀνακοινώσεως, παρακαλοῦμεν ὅπως, εἰ δυνατόν, ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸν ὡς ἄνω Δικηγόρον κ. Χρῆστον Παπανδρέου ἵνα ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του, ἣν κοινοποιήσητε καὶ ἡμῖν, ἐπὶ τῶν διατάξεων τῶν ἐν λόγῳ Ν. Δ/των 31 καὶ 263/1968, μέχρι ποίων ὁρίων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς περιουσίας τῶν ΟΤΑ τῶν ἐχόντων ἢ μὴ τίτλους κυριότητος, ἀλλ' ὁπωσδήποτε χρησιμοποιηθεῖσα αὕτη ὡς κοινόχρηστος καὶ ἐν προκειμένῳ κοινόχρηστος ὁδός, καθ' ὅτι ὑπὸ ἐνίων 'Αρμοδίων 'Αρχῶν διὰ τοιαῦτα θέματα ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ὡς ἄνω Ν. Δ/των καὶ οὐχὶ αἱ τοιαῦται τοῦ 'Αστικοῦ Κώδικος.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
'Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 609 Ἐν Ἀθήναις τῇ 3ῃ Ἀπριλίου 1973

«Παροχὴ ἑρμηνειῶν ἐπὶ τῶν διατάξεων τῶν Ν. Δ/των 31 καὶ 263/1968».

Κύριον ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΜΠΟΥΡΑΝ
Πρόεδρον Κοινότητος Πιτσίου
Πίτσιον-Φθιώτιδος

Σχετ.: Ὑπ' ἀρ. 126/29.3.1973 Ὑμέτερον

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπερθεν ὑμετέρου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι ἡ διατύπωσις τοῦ ἐγγράφου σας εἶναι ἀσαφὴς καὶ ἀόριστος, ὥστε νὰ καθίσταται δύσκολος ἡ ἀπάντησις.

Κατόπιν τούτου παρακαλοῦμεν ὅπως διὰ νέου ἐγγράφου ἀναφέρητε λεπτομερῶς τὴν ἀπασχολοῦσαν ὑμᾶς συγκεκριμένην περίπτωσιν, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ διατύπωσις σαφοῦς καὶ ἐμπεριστατωμένης γνώμης ἐκ μέρους ἡμῶν.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΨΥΧΙΚΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. Δ.Υ. Ἐν Ψυχικῷ τῇ 31ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἀθήνας

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι παρ' ἡμῖν ὑφίσταται κενὴ ἡ θέσις τοῦ Γραμματέως τῆς Κοινότητος, ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου Β' (5ῳ).

Διὰ τοῦ ὑπὸ ἔγκρισιν τελοῦντος νέου ὀργανισμοῦ τῆς Κοινότητος Ψυχικοῦ ἡ θέσις αὕτη καθωρίσθη ὡς Α' Κατηγορίας.

Θερμότατα παρακαλοῦμεν ὅπως τὸ προκείμενον θέμα λάβῃ εὐρυτέραν δημοσιότητα παρ' ὑμῶν.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΛΟΥΔ. ΓΕΡΟΜΗΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 620 Ἐν Ἀθήναις τῇ 3ῃ Ἀπριλίου 1973

Πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ Ταχυδρομεῖα
Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν — Δ/νσιν Ἐκμεταλλεύσεως
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς ὅπως μᾶς πληροφορήσητε, ἐὰν εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 703/1970, δυνάμεθα ν' ἀποστείλωμεν ἀτελῶς πρὸς ὡρισμένας κοινοτικὰς βιβλιοθήκας ἀνὰ ἑπτὰ (7) ἀντίτυπα τῶν συναποστελλομένων μελετῶν τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ Β. Γανώση, ὅστις διὰ διαθήκης κατέλιπε ταῦτα εἰς τὰς κοινοτικὰς βιβλιοθήκας καὶ ἡ ἡμετέρα Ἕνωσις ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν ἀποστολῆς τούτων.

Διευκρινίζεται ὅτι ἅπαντα τὰ ἀντίτυπα τῶν ὡς ἄνω μελετῶν δὲν θὰ ἀποσταλῶσι εἰς ἑκάστην κοινοτικὴν βιβλιοθήκην, λόγῳ τοῦ περιωρισμένου ἀριθμοῦ τούτων.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 360 Ἐν Ἀναλήψει τῇ 2ᾳ Ἀπριλίου 1973

«Περὶ ἀποστολῆς τευχῶν «Ἐπιθεωρήσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἀ θ ή ν α ς

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1970 καὶ συγκεκριμένως ἀπὸ τοῦ ΙΒ' τεύχους, διεκόπη ἡ ἀποστολὴ εἰς τὴν ἡμετέραν Κοινότητα τοῦ ὑπὸ τῆς καθ' ὑμᾶς Ἑνώσεως ἐκδιδομένου περιοδικοῦ «Ἐπιθεώρησις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

Ὅθεν παρακαλοῦμεν ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν ἐὰν ἐξακολουθῇ ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει τὴν ἀποστολὴν ἡμῖν τῶν τευχῶν τῶν ἐκδοθέντων ἐν συνεχείᾳ τοῦ ὑπ' ἀρ. ΙΒ' τεύχους τοῦ ἔτους 1970.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΑΘΑΝ. ΡΟΥΣΣΙΔΗΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 722 Ἐν Ἀθήναις τῇ 13ῃ Ἀπριλίου 1973

«Ἀποστολὴ τευχῶν «Ε.Τ.Α.».

Ἀξιότιμον Κύριον ΑΘ. ΡΟΥΣΣΙΔΗΝ
Πρόεδρον Κοινότητος Ἀναλήψεως
Ἀνάληψιν – Θεσ/νίκης

Σχετ.: Ὑπ' ἀρ. 360/2.4.73 Ὑμέτερον.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπερθεν ὑμετέρου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι διὰ κεχωρισμένων δεμάτων ταχυδρομικῶς ἀπεστάλησαν ὑμῖν τὰ τεύχη ἔτους 1971, πλὴν μηνὸς Ἰανουαρίου ὅπερ ἐξηντλήθη, ἅπαντα τὰ τεύχη ἔτους 1972 καὶ τὰ ἤδη ἐκδοθέντα τοιαῦτα ἔτους 1973.

Ἡ μὴ ἀποστολὴ τῶν τευχῶν ἀνάγεται εἰς τὴν βλάβην τῆς σχετικῆς πλακὸς τοῦ Τυπογραφείου. Ἤδη ἡ ἀποστολὴ θὰ συνεχισθῇ κανονικῶς.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 400 Ἐν Πέρδικᾳ τῇ 6ῃ Ἀπριλίου 1973

«Περὶ παραλλήλου ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 76 παραγρ. 3 τοῦ Ν. Δ/τος 1140/1972 καὶ ἐπὶ ἐντάξεων ὑπαλλήλων, ἐνεργουμένων εἰς κενὴν θέσιν Γραμματέως, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 38 παραγρ. 3 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ/τος 1140/1972».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἀθήνας

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα:

Βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 38 παράγραφος 3 τοῦ Ν. Δ/τος 1140/1972 «περὶ τροποποιήσεως συμπληρώσεως, καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, διατάξεων», καθ' ἃς «... Ὑπάλληλος Κοινότητος ἐπὶ βαθμῷ 11ῳ ἕως καὶ 9ῳ, κεκτημένος τὰ τυπικὰ προσόντα τῆς περιπτώσεως α' (ἤτοι ἀπολυτήριον Γυμνασίου), δύναται νὰ ἐνταχθῇ εἰς κενὴν θέσιν γραμματέως ἐπὶ βαθμῷ 8ῳ τῆς αὐτῆς Κοινότητος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου .....», δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἔνταξις τοῦ ἐντασσομένου ὑπαλλήλου καὶ πέραν τοῦ εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ αὐτῆς 8ου, εἰς τὴν περίπτω-

σιν ποὺ οὗτος ἔχει πλεονάζοντα χρόνον ὑπηρεσίας τόσα ἔτη ὅσα ἀπαιτοῦνται νὰ ἐνταχθῇ καὶ εἰς ἀνώτερον τοῦ εἰσαγωγικοῦ βαθμοῦ 8ον, ὡς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐγνωμοδότησεν ἐσχάτως τὸ ὑπηρεσιακὸν συμβούλιον τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ/τος τῆς Νομαρχίας Θεσπρωτίας. Ἐνῷ ἀντιθέτως διὰ τοῦ ἄρθρου 76 παραγρ. 3 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω Ν. Δ/τος, προβλέπεται ἡ κατάληψις θέσεως γραμματέως ἐπὶ βαθμῷ 8ῳ ἕως 6ῳ ὑπὸ τοῦ ἔχοντος τὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα ὑπαλλήλου (ἤτοι ἀπολυτήριον γυμνασίου), τὸ πρῶτον ὑπαγομένου εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ πέραν τοῦ 8ου καὶ εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν αὐτῆς 6ον. Ἐπιτρεπομένης ἅμα τῆς ἐντάξεως τούτων καὶ πέραν τοῦ βαθμοῦ τούτου, ἐφ' ὅσον ὁ εἰσαγωγικὸς βαθμὸς τῆς θέσεως εἶναι ἀνώτερος τοῦ 6ου (παραγρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου).

Κατ' ὀρθὴν ἑρμηνείαν τῶν ἀνωτέρω, σαφῶς προκύπτει ὅτι, διεβαθμισμένος Κοινοτικὸς ὑπάλληλος ἐπὶ βαθμῷ 11ῳ ἕως καὶ 9ῳ μὲ τυπικὸν προσὸν τὸ ἀπολυτήριον Γυμνασίου, καταλαμβάνει δι' ἐντάξεως κενὴν θέσιν γραμματέως εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν αὐτῆς 8ον καὶ μόνον ἀσχέτου χρόνου ὑπηρεσίας. Ἐνῷ ἀντιθέτως ἀδιαβάθμιστος κοινοτικὸς ὑπάλληλος μὲ τυπικὸν προσὸν τὸ ἀπολυτήριον γυμνασίου τὸ πρῶτον ὑπαγόμενος εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐντάσσεται εἰς κενὴν θέσιν Γραμματέως, ἐπὶ βαθμῷ 8ῳ ἕως 6ῳ, δυναμένης, μετ' ἐκτίμησιν τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων αὐτοῦ νὰ γίνῃ καὶ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἐὰν ὁ ἐντασσόμενος ἔχῃ χρόνον ἐκτάκτου καὶ τακτικῆς ὑπηρεσίας παρὰ τῇ αὐτῇ Κοινότητι ἢ τῷ αὐτῷ νομικῷ προσώπῳ, ἴσον πρὸς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἀπαιτούμενον πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν ἀνώτατον τοῦτον βαθμὸν τῆς θέσεως 6ον

Τούτων ἐφαρμοζομένων παρουσιάζεται ἡ ὡς κάτωθι ἰδιόρρυθμος κατάστασις : Ἐπὶ παραδείγματι ὑπάλληλος διεβαθμισμένης Κοινότητος μὲ ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ μὲ 15ετῆ ὑπηρεσίαν ἐντασσόμενος εἰς θέσιν Γραμματέως ἐπὶ βαθμῷ 8ῳ ἕως 6ῳ ἐντάσσεται εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν 8ον αὐτῆς μὲ πλεονάζοντα χρόνον, ὅσα καὶ τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας του, ἐνῷ ἀδιαβάθμιστος κοινοτικὸς ὑπάλληλος, κοινότητος ὑπαγομένης τὸ πρῶτον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 1140/1972 μὲ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω χρόνον ὑπηρεσίας ἐντάσσεται εἰς τὸν 6ον βαθμὸν τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω θέσεως καὶ μὲ πλεονάζοντα χρόνον ὑπηρεσίας 7 ἐτῶν.

Συνεκτιμῶντες τὰ ἀνωτέρω νομοθετηθέντα σαφῶς προκύπτει ὅτι ὁ νομοθέτης δὲν ἀπέβλεπεν εἰς εὐνοϊκωτέραν μεταχείρισιν τῶν ἀδιαβαθμίστων ὑπαλλήλων ἔναντι τῶν διεβαθμισμένων τοιούτων, ἀλλὰ εἰς τοιαύτην μεταχείρισιν ὥστε αὕτη τελικῶς νὰ συμπορεύεται μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῶν διεβαθμισμένων, καθ' ὅτι, ἄλλως, θὰ ἀπετέλει τοῦτο ἄνισον καὶ ἄδικον μεταχείρισιν τῆς αὐτῆς ἐξομοιουμένων κατηγορίας ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἐκθέτοντες τὰ ἀνωτέρω, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως ἐν τῇ ἁρμοδιότητι ὑμῶν, προβῆτε εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς παραλλήλου ἐφαρ-

μογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 76 παραγρ. 3 καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν βάσει τοῦ ἄρθρου 38 παράγρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ὑπ' ἀρ. 1140/1972 Ν. Δ/τος, ἐνεργουμένων ἐντάξεων ἐπὶ προσωπικοῦ διεβαθμισμένων κοινοτικῶν ὑπαλλήλων.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΚΩΝΣΤ. ΑΡ. ΜΩΚΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 696 Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Ἀπριλίου 1973

«Περὶ παραλλήλου ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 76 παρ. 3 τοῦ Ν. Δ/τος 1140/1972 καὶ ἐπὶ ἐντάξεων ὑπαλλήλων, ἐνεργουμένων εἰς κενὴν θέσιν Γραμματέως, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ/τος 1140/1972».

Ἀξιότιμον Κύριον ΚΩΝΣΤ. ΜΩΚΟΝ
Πρόεδρον Κοινότητος Πέρδικας
Π έ ρ δ ι κ α ν – Θ ε σ π ρ ω τ ί α ς

Σ χ ε τ. : Ὑπ' ἀριθ. 400/6.4.1973 Ὑμέτερον

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπερθεν ὑμετέρου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἡ γνώμη τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως Π.Ο.Τ.Α. τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου εἶναι ἀρνητική.

Κατόπιν ὅμως τῆς ἀπὸ 15 Μαρτίου τρέχοντος ἔτους ἀσκηθείσης προσφυγῆς, ἐνώπιον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 3200/55 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως», τοῦ ὑπαλλήλου τῆς ὑμετέρας Κοινότητος κ. Βασιλείου Κώστα κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1/7.2.1973 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ὑμῶν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6458/28.2.73 ἐγκριτικῆς αὐτῆς τοῦ Νομάρχου Θεσπρωτίας, τὸ θέμα ἄγεται πρὸς ὁριστικὴν κρίσιν ὥστε νὰ γνωσθοῦν αἱ ἀπόψεις τοῦ Ὑπουργείου ἐπισήμως ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ θέματος.

Ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον ἀπορρίψῃ τὴν νομιμοτύπως καὶ ὀρθῶς συντεταγμένην προσφυγὴν τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος ὑπαλλήλου τῆς ὑμετέρας Κοινότητος, ἡ ὑπόθεσις δύναται νὰ ἀχθῇ δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἵνα ἡ διαφορὰ λυθῇ δικαστικῶς.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΠΕΛΛΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΦΙΛΩΤΕΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 299

Ἀριθ. Δ/σεως 18 Ἐν Φιλωτείᾳ τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1973

«Αἰτοῦμεν τὴν ἀποστολὴν τῶν ὑφ' ὑμῶν ἐκδιδομένων τευχῶν «Ἐπιθεωρήσεως τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως« μηνῶν ἀπὸ Ἰανουαρίου 1971 μέχρι σήμερον καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ ἀποστολὴν τῶν ἐφ' ἑξῆς ἐκδιδομένων τοιούτων».

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἀθήνας

Ἔχομεν τὴν τιμήν, νὰ πληροφορήσωμεν ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐκδιδομένη κατὰ μῆνα ὑφ' ὑμῶν «Ἐπιθεώρησις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» — ὄργανον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος, ἔπαυσε νὰ ἀποστέλλεται εἰς τὴν ἡμετέραν Κοινότητα ἀπὸ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 1971 καὶ ἐφ' ἑξῆς μέχρι σήμερον.

Ἐπειδὴ τυγχάνει χρήσιμον καὶ πολύτιμον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Κοινότητος καὶ ἐπειδὴ κατὰ πληροφορίας καὶ ἐπισταμένης ἐρεύνης, διεπιστώθη ὅτι συνεχίζεται ἡ ἔκδοσις καὶ ἀποστολὴ ταύτης εἰς διαφόρους γειτονικὰς Κοινότητας ἄνευ οὐδεμιᾶς διακοπῆς.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, πληροφορήσατέ μας διὰ ποίους λόγους ἔπαυσε νὰ ἀποστέλληται ἡ Ἐπιθεώρησις αὕτη εἰς τὴν Κοινότητά μας ἀπὸ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 1971 μέχρι σήμερον καὶ ἐφ' ὅσον διαπιστωθῇ ὅτι ἐκ παραδρομῆς δὲν ἀπεστάλησαν παρακαλοῦμεν ὅπως ἐνεργήσητε δεόντως καὶ μᾶς ἀποστείλητε ὅλα τὰ ἐκδοθέντα τεύχη τῆς περὶ ἧς Ἐπιθεωρήσεως ἀπὸ τὸν μῆνα Ἰανουάριον 1971 μέχρι σήμερον καὶ τὴν συνέχισιν τῆς ἀποστολῆς των ἐφ' ἑξῆς διὰ τοὺς προεκτεθέντας ὡς ἄνω λόγους.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΝΙΚ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 749 Ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Ἀπριλίου 1973

«Ἀποστολὴ τευχῶν «Ἐπιθεωρήσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

Ἀξιότιμον Κύριον ΝΙΚ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΝ
Πρόεδρον Κοινότητος Φιλωτείας
Φιλωτείαν – Πέλλης

Σχετ.: Ὑπ' ἀρ. 299/9.4.1973 Ὑμέτερον

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπερθεν ὑμετέρου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν, ὅτι διὰ κεχωρισμένων δεμάτων ἀπεστάλησαν ὑμῖν ταχυδρομικῶς τὰ

τεύχη ἔτους 1971, πλὴν μηνὸς Ἰανουαρίου ὅπερ ἐξηντλήθη, ἅπαντα τὰ τεύχη ἔτους 1972 καὶ τὸ ἤδη ἐκδοθὲν Ἰανουαρίου 1973.

Ἡ μὴ ἀποστολὴ τῶν τευχῶν ἀνάγεται εἰς βλάβην τῆς σχετικῆς πλακὸς τοῦ Τυπογραφείου. Ἤδη ἡ ἀποστολὴ θὰ συνεχισθῇ κανονικῶς.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Διευθυντὴς

ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ

Ὑπηρεσία Δημοσίων Σχέσεων—Γραφεῖον Α/3

Ἀριθ. Πρωτ. 2263 Ἐν Μεταμορφώσει τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1973

«Ἀποστολὴ βιβλίου «Ὁ Δῆμος Μεταμορφώσεως Ἀττικῆς».

Πρὸς τὴν Ἐπιθεώρησιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων
Τμῆμα Δημοσίων Σχέσεων — Ἀθήνας

Ἔχομεν τὴν τιμὴν ν' ἀποστείλωμεν συνημμένως δέκα ἐκ 3 ἀντιτύπων τοῦ ὑπὸ τοῦ Δήμου ἀνατυπωθέντος βιβλίου τοῦ ὑποφαινομένου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ο ΔΗΜΟΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ — ΜΙΑ ΠΑΝΑΡΧΑΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ».

Παράκλησις διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Ὁ Δήμαρχος

ΧΡ. ΡΟΚΚΑΣ

ΑΝΑΣΤ. Γ. ΓΑΝΩΣΗΣ
Καλλιθέα – Ἀθηνῶν

Ἐν Καλλιθέᾳ τῇ 11ῃ Ἀπριλίου 1973

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἐνταῦθα

Ἐκπληρῶν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀειμνήστου ἀδελφοῦ μου Βασιλείου Γεωργ. Γανώση, ὁμ. Καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ κατόπιν σχετικῆς μεθ' ὑμῶν συνεννοήσεως ἔθεσα εἰς τὴν διάθεσίν σας ἐναπομείναντα ἀντίτυπα τῶν ἐκδοθέντων ὑπ' αὐτοῦ βιβλίων ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως δι' αὐτῶν ἐφοδιασθῶσιν αἱ Δημοτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ Βιβλιοθῆκαι τοῦ Κράτους, διδομένης προτεραιότητος εἰς τὰς ἐχούσας κίνησιν ἀναγνωστῶν τοιαύτας.

Ἐκτὸς τῶν βιβλίων τούτων ἔθεσα, διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν, εἰς τὴν διά-

θεσίν σας καὶ 180 ἀντίτυπα τοῦ ἐσχάτως μερίμνῃ μας ἐκδοθέντος εἰς μνήμην του βιβλίον του ὑπὸ τὸν τίτλον «Γεωργικὰ Ἀνάλεκτα» 1972.

Ἔστω ὑπ' ὄψιν ὑμῶν ὅτι δι' ἐπιστολῶν μας εἰδοποιήσαμεν τὰς Δημοσίας Βιβλιοθήκας καὶ τὰς τοιαύτας τὰς χαρακτηρισθείσας διὰ Β.Δ. ὡς Ν.Π.Δ.Δ. ὅπως ἐνδιαφερθῶσι καὶ παραλάβωσι δι' ἐντολοδόχου των ἀντίτυπα τῶν ἄνω βιβλίων. Αἱ πρὸς ἃς ἀπεστάλησαν τοιαῦται ἐπιστολαὶ εἶναι αἱ ἑξῆς : α. Δημόσιαι : Ἀνδριτσαίνης, Δημητσάνης, Ζακύνθου, Κερκύρας, Σάμου, Ρόδου, Χίου «ὁ Κοραῆς». β. Βιβλιοθῆκαι Ν.Π.Δ.Δ. : Αἰγίνης, Βεροίας, Δράμας, Κονίτσης, Λαμίας, Λευκάδος, Μυτιλήνης, Ναυπάκτου, Ναυπλίου, Πύργου, Ρεθύμνης, Σερρῶν, Σιατίστης, Τριπόλεως, Χαλκίδος, Ἐλευθερουπόλεως, Βυτίνης, Ζαγορᾶς, Λεβαδείας, Μηθύμνης, Μηλεῶν, Ζωσιμαίας–Ἰωαννίνων, Ἀργοστολίου «Κοργιαλένειος» καὶ Σπάρτης.

Συνεπῶς εἰς αὐτὰς ἐὰν συμπίπτῃ νὰ εἶναι κ α ὶ Δημοτικαὶ Βιβλιοθῆκαι δὲν θὰ στείλητε ὑμεῖς ἀντίτυπα.

Εἴχομεν διατυπώσει τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ε ἰ δ ι κ ῶ ς διὰ τὰ «Γεωργικὰ Ἀνάλεκτα» ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον ἀποσταλῇ εἰς τὰς κοινότητας τῶν Νομῶν Δράμας, Σερρῶν–Νιγρίτης, Καρδίτσης, Λαρίσης καὶ Μαγνησίας, ὧν ὁ πυρὴν εἶχε δημιουργηθῇ ὑπ' αὐτοῦ, ὅτε ἦτο Διευθυντὴς Ἐποικισμοῦ ἐκεῖ, διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων ἢ ἀκτημόνων γεωργῶν καὶ τῶν ὁποίων οἰκισμῶν παρεδώσαμεν ὑμῖν κατάστασιν. Καὶ πάλιν διατυποῦμεν τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην.

Ἡ διατυπωθεῖσα ὑφ' ὑμῶν σκέψις ὅπως δοθῇ εὐρεῖα δημοσιότης εἰς τὴν δωρεάν, θὰ ἦτο ἴσως τοῦτο ἀντίθετον πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ δωρητοῦ.

Παρακαλοῦμεν ὅπως μετὰ τὴν ἀποστολὴν μᾶς ἐφοδιάσητε δι' ἀντιτύπου τῆς καταστάσεως τῶν ἀποδεκτῶν τῆς δωρεᾶς καὶ ἀποσταλέντων κατὰ τίτλον βιβλίων.

Δι' οἱανδήποτε διευκρίνησιν εἴμεθα εἰς τὴν διάθεσίν σας.

Μετὰ τιμῆς
Α. Γ. ΓΑΝΩΣΗΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 723 Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Ἀπριλίου 1973

Πρὸς κ.κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων Νομοῦ Ἀττικῆς

Περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν, ὅτι τινὲς τῶν κ.κ. Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων παραδίδουν εἰς τοὺς Διευθυντὰς Ἐφημερίδων, ἀσχολουμένων ἰδιαιτέρως μὲ τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν, ἔγγραφα τῆς Ἑνώσεως ἅτινα δημοσιεύονται ὑπ' αὐτῶν αὐτούσια.

Ἐπειδὴ τοῦτο κρίνεται ἀνεπίτρεπτον, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ὅπως τοῦ λοιποῦ ἀποφεύγεται ἡ εἰς τοὺς ἀνωτέρω παράδοσις ἀντι-

γράφων ἢ πρὸς ἀντιγραφὴν τῶν πρὸς Ὑμᾶς ἀποστελλομένων ἐγγράφων τῆς Ἑνώσεως πρὸς ἀποφυγὴν δημιουργίας θεμάτων.

Μετὰ τιμῆς

Ἐντολῇ Προέδρου

Ὁ Διευθυντὴς

ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ—ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΔΥΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

Ἀριθ. Πρωτ. 11637 Ἐν Περιστερίῳ τῇ 14ῃ Ἀπριλίου 1973

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Ἀθήνας

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως μᾶς ἀποστείλητε μίαν εἰσέτι σειρὰν τῆς «Ἐπιθεωρήσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» ἔτους 1972 καὶ τοῦ λοιποῦ μᾶς ἀποστέλλητε ἓν ἐπὶ πλέον τεῦχος ἀπαραίτητον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας μας καὶ εἰδικώτερον τοῦ Τμήματος Οἰκονομικοῦ.

Ὁ Δημαρχῶν

ΣΩΤ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΚΗΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 233 Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Ἀπριλίου 1973

«Οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ὑπὸ ΕΔΚΕ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Τυφλῶν».

Πρὸς τὸν Σύνδεσμον Ἑλληνίδων Τυφλῶν

Ὑμηττὸν

Σχετ.: Ὑπ' ἀριθ. 28/73/22.2.1973 Ὑμέτερον

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐν περιλήψει θέματος, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν, ὅτι δὲν ἐνεκρίθη ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Τυφλῶν, δοθέντος ὅτι τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 19 τοῦ Ν.Δ. 1111/1972 «περὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων».

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Διευθυντὴς

ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 921 Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Ἀπριλίου 1973

«Ἔκδοσις ταυτότητος».

Ἀξιότιμον Κύριον ΒΑΣ. ΜΙΧΕΛΑΚΟΝ
Πρόεδρον Κοινότητος Ἕλους
Ἕλος – Λακωνίας

Σχετ.: Ὑπ' ἀριθ. 246/19.4.1973 Ὑμέτερον

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπερθεν ὑμετέρου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀποστείλωμεν ὑμῖν τὴν αἰτηθεῖσαν ταυτότητα τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 938 Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Ἀπριλίου 1973

Πρὸς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων
Ἐνταῦθα

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀποστείλωμεν ὑμῖν συνημμένως:

1) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 120/2.4.1973 χρηματικὸν ἔνταλμα ἐκ δραχμῶν χιλίων διακοσίων πεντήκοντα (1.250) ἐπ' ὀνόματι Σοφίας χήρας Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρῆ.

2) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 121/2.4.1973 χρηματικὸν ἔνταλμα ἐκ δραχμῶν ἓξ χιλιάδων διακοσίων πεντήκοντα (6.250) ἐπ' ὀνόματι Ἰορδάνου Σάββα Σαχπάρογλου καὶ

3) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 118/2.4.1973 χρηματικὸν ἔνταλμα ἐκ δραχμῶν χιλίων διακοσίων πεντήκοντα (1.250) ἐπ' ὀνόματι Δημητρίου Ἀλεξ. Ἀλεξανδρῆ, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως μεριμνήσητε διὰ τὴν ἀποστολὴν τούτων εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Μυτιλήνης πρὸς ἐξόφλησιν καὶ εἴσπραξιν παρὰ τῶν δικαιούχων, κατοίκων Μυτιλήνης.

Τὰ ὡς ἄνω ἐντάλματα ὑπεγράφησαν παρὰ τῆς Ὄλγας συζύγου Δημητρίου Αὐγουστάκη νομίμως ἐξουσιοδοτηθείσης παρὰ τῶν ὡς ἄνω δικαιούχων, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9013/4.8.71 πληρεξουσίου τοῦ Συμβολαιογράφου Μυτιλήνης Ἰωάννου Παναγιώτου Τζανέτου, οὗ ἀντίγραφον εὑρίσκεται παρ' ἡμῖν.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 947 Ἐν Ἀθήναις τῇ 28ῃ Ἀπριλίου 1973

Πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἑλλάδος
Τμῆμα Περιοδικῶν καὶ Ἐφημερίδων — Ἐ ν τ α ῦ θ α

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀπὸ 23ης Μαρτίου 1973 ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι διὰ τοῦ Ταχυδρομείου ἀπεστάλησαν τὰ αἰτηθέντα τεύχη τῆς «Ἐπιθεωρήσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως». Τὸ εὑρετήριον ἔτους 1972 θὰ ἀποσταλῇ μετὰ τοῦ ὑπὸ ἔκδοσιν τεύχους Μαρτίου 1973.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ-ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Τμ. Β' — 'Αριθ. 29/1973

Πρόεδρος : 'Απ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Τ. Δημητρακάκης
Δικηγόρος : Κ. Μενεΐδης

«Θεωροῦνται ἄκυροι ὅλαι αἱ πράξεις αἱ ἐνεργηθεῖσαι ἐπ' ὀνόματι τοῦ διαδίκου ὑπὸ τοῦ ἐμφανισθέντος ὡς πληρεξουσίου αὐτοῦ, ἐὰν κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως δὲν ἀποδειχθῇ ὕπαρξις πληρεξουσιότητος τοῦ ὑπογράψαντος τὴν αἴτησιν ἀναιρέσεως δικηγόρου».

'Επειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐμπροθέσμως καὶ νομοτύπως ἀσκηθείσης αἰτήσεως, δι' ἧν κατεβλήθησαν τὰ νόμιμα τέλη καὶ τὸ παράβολον, ἐκδοθέντων τῶν ὑπ' ἀριθ. 144701, 144702 καὶ 144703 τοῦ ἔτους 1969 τριπλοτύπων τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων 'Αθηνῶν, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 83/1968 ἀποφάσεως τῆς Β' Δευτεροβαθμίου 'Επιτροπῆς 'Επιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου 'Αθηναίων, διὰ τῆς ὁποίας ἐγένετο ἐν μέρει δεκτὴ ἔφεσις τοῦ ἤδη ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 809/1965 ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῷ αὐτῷ Δήμῳ Πρωτοβαθμίου 'Επιτροπῆς 'Επιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν, διὰ τῆς ὁποίας εἶχεν ἀπορριφθῇ προσφυγὴ τοῦ ἀναιρεσείοντος κατὰ τῆς ἐγγραφῆς του εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον τελῶν διαφημίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1965.

'Επειδὴ ἐν ἄρθρῳ 42 § 4 τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 3713 περὶ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας (κωδ. βασιλ., διάταγμα τῆς 6.2.1961—Φ.Ε.Κ. 22), ὁρίζεται, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι : «αἱ αἰτήσεις ἀναιρέσεως εἰσάγονται ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας καὶ δικάζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 36–41 τοῦ παρόντος νόμου, παραλειπομένης μόνον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 37 § 2 ἀνακοινώσεως πρὸς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἀρχήν, ὁσάκις δὲν εἶναι καὶ διάδικος»· ἐν ἄρθρῳ δὲ 40 παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁρίζεται, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις αἱ ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Πρώτου Τμήματος τοῦ 'Αρείου Πάγου διαδικασίας ἰσχύουσαι. 'Εξ ἄλλου, ὁ ἐν ἰσχύϊ Κῶδιξ Πολιτικῆς Δικονομίας (βασ. διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 657/1971—Φ.Ε.Κ. Α' 219) ὁρίζει ἐν ἄρθρῳ 104 τὰ ἑξῆς : «Διὰ τὰς προπαρασκευαστικὰς πράξεις καὶ κλήσεις μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως θεωρεῖται ὑπάρχουσα πληρεξουσιότης, διὰ δὲ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἀπαιτεῖται ρητὴ πληρεξουσιότης, τῆς ὁποίας μὴ ὑπαρχούσης, κηρύσσονται ἄκυροι ὅλαι αἱ πράξεις καὶ αὐταὶ

αἱ πρότερον ἐπιχειρηθεῖσαι. Τὴν ἔλλειψιν πληρεξουσιότητος, ὡς καὶ τὴν ὑπέρβασιν ταύτης, ἐξετάζει τὸ δικαστήριον καὶ αὐτεπαγγέλτως κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης».

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων προκύπτει ὅτι, ἂν κατὰ τὴν ἐπ ἀκροατηρίου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως δὲν ἀποδειχθῇ ἡ ὕπαρξις πληρεξουσιότητος τοῦ ὑπογράψαντος τὴν αἴτησιν ἀναιρέσεως δικηγόρου, κηρύσσονται ἄκυροι ὅλαι αἱ πράξεις αἱ ἐνεργηθεῖσαι ἐπ' ὀνόματι τοῦ διαδίκου ὑπὸ τοῦ ἐμφανισθέντος ὡς πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ εἰδικώτερον ὅτι ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ἀπορρίπτεται ὡς ἀκύρως ἀσκηθεῖσα.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, ὑπογραφομένη ὑπὸ δικηγόρου, συνεζητήθη τῇ 24.5.1972, καθ' ἣν ὁ αἰτῶν δὲν παρέστη, δὲν προσήχθησαν δὲ ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα τὴν πληρεξουσιότητα τοῦ ὑπογράφοντος τὴν αἴτησιν δικηγόρου. Κατόπιν τούτου καὶ ἐν ὄψει τῆς μεταβολῆς τῆς νομολογίας ἐπὶ τοῦ θέματος, ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 2469/1972 ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, δι' ἧς ἀνεβλήθη ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως διὰ τὴν 25ην Ὀκτωβρίου 1972, ἵνα παρασχεθῇ ἡ δυνατότης ὑποβολῆς ἐγγράφων ἀποδεικτικῶν τῆς πληρεξουσιότητος. Μέχρις ὅμως τῆς νέας ταύτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως, καθ' ἣν ἐπίσης δὲν παρέστη ὁ αἰτῶν, δὲν προσήχθησαν τοιαῦτα στοιχεῖα καὶ ὡς ἐκ τούτου δέον ὅπως, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ἀπορριφθῇ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ὡς ἀκύρως ἀσκηθεῖσα.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 36/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόροι : Κ. Μενεΐδης, Δ. Σκαγιάννης

«Φόρος ἀκαλύπτων χώρων.—Δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων, χῶροι χρησιμοποιούμενοι ὡς σταθμοὶ αὐτοκινήτων, εἰδικῶς διαμορφωθέντες καὶ διαθέτοντες τὴν κατάλληλον ὀργάνωσιν πρὸς συστηματικὴν στάθμευσιν αὐτοκινήτων, μὴ ἀπαιτουμένου ὅμως ἐπὶ πλέον ὅπως οἱ τοιοῦτοι χῶροι διαθέτουν καὶ ἰδιαιτέρας μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις».

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 8 (περίπτ. α') τοῦ ἄρθρ. 38 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β. δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (φ. 171), ὁρίζεται ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπόμενον φόρον ἀκαλύπτων χώρων οἱ ἀκάλυπτοι χῶροι οἱ χρησιμοποιούμενοι ὡς σταθμοὶ αὐτοκινήτων· ὡς τοιοῦτοι δὲ χῶροι νοοῦνται, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς διατάξεως ταύτης, οὐχὶ ἐκεῖνοι ἐφ' ὧν ἐνεργεῖται ἁπλῆ στάθμευσις αὐτοκινήτων, ἀλλ' ἐκεῖνοι οἵτινες ἔχουσι εἰδικῶς διαμορφωθῇ καὶ διαθέτουν τὴν κατάλληλον ὀργάνωσιν πρὸς συστηματικὴν στάθμευσιν αὐτοκινήτων, μὴ ἀπαιτουμένου ἐπὶ πλέον ὅπως οἱ τοιοῦτοι χῶροι διαθέτουν καὶ ἰδιαιτέρας μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ἔκρινε διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ὅτι ὁ χῶρος δι' ὃν ἐφορολογήθη ὁ ἀναιρεσείων δὲν ὑπέκειτο εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι ὁ χῶρος οὗτος «χρησιμοποιεῖται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὡς σταθμὸς αὐτοκινήτων, διαθέτων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πάσας τὰς ἀπαραιτήτους τεχνικὰς καὶ μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις». Δὲν περιγράφονται ὅμως ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει αἱ ἐγκαταστάσεις αὗται, οὐδὲ προκύπτει ἐξ αὐτῆς ὅτι ὁ ὅλος χῶρος ἔχει εἰδικῶς διαμορφωθῇ καὶ διαθέτει τὴν κατάλληλον ὀργάνωσιν πρὸς συστηματικὴν στάθμευσιν αὐτοκινήτων, ὑφ' ἣν καὶ μόνον προϋπόθεσιν, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ὁ χῶρος οὗτος δὲν θὰ ὑπέκειτο εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων, καί, συνεπῶς, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν εἶναι προσηκόντως ἠτιολογημένη, δι' ὃν λόγον, βασίμως προβαλλόμενον, εἶναι αὐτὴ ἀναιρετέα, περιττῆς καθισταμένης τῆς ἐρεύνης τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις, χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, δέον νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 37/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόρος : Κ. Μενεΐδης

«Φόρος ἀκαλύπτων χώρων.—Χῶροι ἀκάλυπτοι ἐφ' ὧν ὑφίστανται οἰκοδομαὶ ἀξίας μείζονος τοῦ ἑνὸς πέμπτου τῆς ἀξίας αὐτῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθη τὸ νόμιμον παράβολον, ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 23100/1970 τριπλοτύπου τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, διώκεται ἐμπροθέσμως ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 935/1969 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δι' ἧς γενομένης δεκτῆς τῆς ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσιβλήτου ἀσκηθείσης ἐφέσεως, ἐξηφανίσθη ἡ ἐκκληθεῖσα δι' αὐτῆς ὑπ' ἀριθ. 973/1968 ἀπόφασις τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τοῦ αὐτοῦ Δήμου, ἀπορρίψασα προσφυγὴν τοῦ ἀναιρεσιβλήτου κατὰ τῆς ἐγγραφῆς του εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον τοῦ ἀναιρεσείοντος Δήμου διὰ φόρον ἀκαλύπτων χώρων ἔτους 1968, καὶ ἠκυρώθη ἡ ἐγγραφὴ αὕτη.

Ἐπειδὴ ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 β. δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (φ. 171) ὁρίζεται ὅτι ἀκάλυπτοι χῶροι, ἐφ' ὧν ὑπάρχουν οἰκοδομαὶ ἀξίας μείζονος τοῦ ἑνὸς πέμπτου τῆς ἀξίας αὐτῶν, δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων. Ἐκ τῆς διατάξεως δὲ ταύτης προκύπτει ὅτι ἐὰν ἐπί τινος οἰκοπέδου ὑφίσταται οἰκοδομή, τοῦτο

θεωρεῖται, παρὰ ταῦτα, ὡς ἀκάλυπτον καὶ ὑπόκειται εἰς φόρον ἀκαλύπτων χώρων μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τῆς οἰκοδομῆς ὑπερβαίνει τὸ 1/5 τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου. Τὴν συνδρομὴν δὲ τῆς προϋποθέσεως ταύτης, ἀναγομένης εἰς τὸ νόμῳ βάσιμον τῆς πράξεως ἐπιβολῆς φόρου, δέον νὰ ἀποδεικνύῃ ὁ οἰκεῖος δῆμος ἢ κοινότης.

Ἐπειδή, καθ' ἃ προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ δευτεροβάθμιος ἐπιτροπὴ ἠκύρωσε τὴν ἐγγραφὴν τοῦ ἀναιρεσιβλήτου εἰς τὸν ὡς ἄνω βεβαιωτικὸν κατάλογον, δεχθεῖσα ὅτι ἡ ἀξία τῶν ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου δι' ὃ ἐφορολογήθη οὗτος ὑπαρχόντων κτισμάτων, ἀνερχομένη εἰς ποσὸν μεῖζον τῶν 70.000 δραχμῶν, ὑπερβαίνει τὸ 1/5 τῆς ἀξίας αὐτοῦ. Δὲν περιγράφονται ὅμως ἐν τῇ προσβαλλομένῃ ἀποφάσει τὰ ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου ὑπάρχοντα κτίσματα, οὐδὲ καθορίζεται ἡ ἀξία τοῦ οἰκοπέδου, καί, οὕτω, εἶναι ἀνεπαρκῶς ἠτιολογημένη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου, βασίμως προβαλλομένου, ἀναιρετέα, περιττῆς καθισταμένης τῆς ἐρεύνης τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις, χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, δέον νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 40/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Γ. Κουτνατζῆς
Δικηγόροι : Γ. Δημόπουλος, Β. Γκούμας (πάρ. Ν.Σ.Κ.)

«Ὁδοί.—Οὐδεμία διάταξις ὑφίσταται παρέχουσα εἰς τοὺς δήμους ἢ τὰς κοινότητας τὴν ἐξουσίαν πρὸς ἀναγνώρισιν ἢ διαπίστωσιν ὑπάρξεως δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ὁδοῦ. Τοιαύτη ἀπόφασις μὴ οὖσα ἐκτελεστὴ διοικητικὴ πρᾶξις οὐδεμίαν νομικὴν συνέπειαν ἐπάγεται καὶ δὲν ἐπηρεάζει τὰ δικαιώματα τῶν ἰδιοκτητῶν».

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἄσκησιν αἰτήσεως ἀκυρώσεως ὑπαγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατάθεσις παραβόλου, διὸ καὶ δέον, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης, νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ ἐν προκειμένῳ καταβληθέντος (γραμμάτιον ὑπ' ἀριθ. 322294/1969 τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν).

Ἐπειδὴ οὐδεμία ὑφίσταται διάταξις νόμου παρέχουσα εἰς τοὺς δήμους ἢ τὰς κοινότητας τὴν ἐξουσίαν ν' «ἀναγνωρίζωσι» ἢ «διαπιστῶσιν» ὅτι ὑφίσταται δημοτικὴ τις ἢ κοινοτικὴ ὁδὸς καί, συνεπῶς, ἡ τυχὸν ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἢ ἄλλου ὀργάνου δήμου τινὸς ἢ κοινότητος τοιαύτη πρᾶξις «ἀναγνωρίσεως» δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ὁδοῦ δὲν ἀποτελεῖ ἐκτελεστὴν διοικητικὴν πρᾶξιν, ἤτοι οὐδεμίαν ἐπάγεται νομικὴν συνέπειαν καὶ οὐδόλως ἐπηρεάζει τὰ δικαιώματα τῶν ἰδιοκτητῶν κλπ. τῶν ἀκινήτων, δι' ὧν διέρχεται ἡ «ἀναγνωριζομένη ὁδός», οἵτινες, μὴ δεσμευόμενοι

ἐκ τῆς πράξεως ταύτης, δύνανται νὰ προσφύγωσιν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καί, ἀμφισβητοῦντες ὅτι ὑφίσταται ὁδὸς διερχομένη διὰ τῶν ἀκινήτων αὐτῶν, νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναγνώρισιν καὶ προστασίαν τῶν δικαιωμάτων των.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1-2/21.1.1969 πράξεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Κάτω Κορακιάνας «ἀνεγνωρίσθη» ὅτι διὰ τοῦ φερομένου ὡς ἀνήκοντος εἰς τὸν αἰτοῦντα κτήματος διήρχετο κοινοτικὴ ὁδός, συνδέουσα τὴν ὁδὸν Δασιᾶς μετὰ τοῦ αἰγιαλοῦ, μεθ' ὃ ἠκυρώθη μὲν ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2906/6.2.1969 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Κερκύρας ὡς μὴ νόμιμος, ἡ τελευταία ὅμως αὕτη ἠκυρώθη διὰ τῆς προσβαλλομένης πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν. Συμφώνως ὅμως πρὸς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ σκέψει, οὔτε ἡ ὡς ἄνω πρᾶξις τοῦ Κοινοικοῦ Συμβουλίου, οὔτε ἡ θεωρήσασα ταύτην νόμιμον ὡς ἄνω ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν εἶναι ἐκτελεστὴ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 46 παρ. 1 τοῦ Κωδ. Νόμου 3713 (Βασ. Δ/μα 92/1961), διὸ καὶ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις δέον ν' ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος.

Τμ. Β' — Ἀριθ. 261/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης
Δικηγόροι : Γ. Σγουρίτσας (πάρ. Ν.Σ.Κ.), Ἀ. Σινάνης, Γ. Βεϊκόπουλος

«Ἀπόρριψις αἰτήσεως σωματείου ἑδρεύοντος ἐν Ἀμερικῇ διότι δὲν ἀπεδείχθη ὅτι ἡ αἴτησις ἠσκήθη ὑπὸ ὀργάνου τοῦ αἰτοῦντος σωματείου, ἐκπροσωποῦντος αὐτὸ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ὅτι τοῦτο τὸ σωματεῖον δὲν ἔχει ἔννομον συμφέρον διὰ προσβολὴν ἀποφάσεων τοῦ Κοιν. Συμβουλίου».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθησαν τὰ νόμιμα τέλη, ἐκδοθέντων τῶν ὑπ' ἀριθ. 31214 καὶ 31215/1970 τριπλοτύπων τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, διώκεται ἡ ἀκύρωσις : 1) τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 τῆς 6.2.1970 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Πιάνης Ἀρκαδίας, δι' ἧς ἀπεφασίσθη ἡ ἀφαίρεσις τῶν μαρμαρίνων πλακῶν, αἵτινες, φέρουσαι τὰ ὀνόματα διαφόρων προσώπων ὡς εὐεργετῶν, δωρητῶν κλπ. εἶχον τοποθετηθῇ ὄπισθεν τῆς ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Κοινότητος Πιάνης προτομῆς τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, καὶ ἡ ἐπανατοποθέτησις τῶν πλακῶν ἄνευ τῶν ὀνομάτων τούτων καὶ 2) τῆς ὑπ' ἀριθ. 2862/2389 τῆς 16.2.1970 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἀρκαδίας, δι' ἧς ἐθεωρήθη ὡς νομίμως ληφθεῖσα ἡ ὡς ἄνω ἀπόφασις τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Πιάνης.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν δίκην παρεμβαίνει, αἰτούμενον τὴν ἀπόρριψιν τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, τὸ ἐν Σικάγῳ Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἑδρεῦον σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Παλαιὸς σύνδεσμος τῶν ἐν Ἀμερικῇ Πιανιωτῶν».

Ἐπειδή, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς καταβολῆς παραβόλου διὰ τὴν ἄσκησιν

αἰτήσεως ἀκυρώσεως ὑπαγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ἐν προκειμένῳ καταβληθὲν παράβολον (ὑπ' ἀριθ. 31216/1970 τριπλότυπον τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου) δέον νὰ ἀποδοθῇ ἀνεξαρτήτως ἐκβάσεως τῆς δίκης.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ ἐν Σικάγῳ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς ἑδρεύοντος σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύνδεσμος τῶν ἐν Ἀμερικῇ Πιανιωτῶν», ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου αὐτοῦ, ἰσχυρίζεται δὲ τὸ αἰτοῦν σωματεῖον ὅτι ἡ ὡς ἄνω προτομὴ κατεσκευάσθη δαπάναις αὐτοῦ καὶ μελῶν του καὶ ὅτι τὰ ὀνόματα τούτων ὡς εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν ἀνεγράφοντο ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω πλακῶν. Δὲν προσάγεται ὅμως καταστατικὸν τοῦ αἰτοῦντος σωματείου καί, οὕτω, μὴ ἀποδεικνυομένου ὅτι ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ἠσκήθη ὑπὸ ὀργάνου τοῦ αἰτοῦντος σωματείου ἐκπροσωποῦντος αὐτὸ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ὅτι ὡς ἐκ τῶν σκοπῶν αὐτοῦ τὸ αἰτοῦν σωματεῖον ἔχει ἔννομον συμφέρον διὰ τὴν ἐπὶ ἀκυρώσει προσβολὴν τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων, ἐξ ὧν θίγονται μέλη αὐτοῦ, δὲν νομιμοποιεῖται τοῦτο εἰς ἄσκησιν τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἥτις ἐκ τοῦ λόγου τούτου δέον νὰ ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀσκηθεῖσα παρέμβασις δέον νὰ ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος, διότι δὲν ἀποδεικνύεται διὰ προσαγωγῆς τοῦ καταστατικοῦ τοῦ παρεμβαίνοντος σωματείου ποῖον τὸ ἐκπροσωποῦν αὐτὸ δικαστικῶς ὄργανον καὶ ποῖοι οἱ σκοποὶ αὐτοῦ, μὴ νομιμοποιουμένου, οὕτω τοῦ σωματείου τούτου εἰς ἄσκησιν παρεμβάσεως εἰς τὴν προκειμένην δίκην.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ
ΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 5η Ἀπριλίου 1973

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ

«Περὶ ἀναγνωρίσεως κατὰ τὴν ἔνταξιν τακτικοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου μέχρι τοῦ βαθμοῦ 6ου, γινομένην μετὰ τὸ Ν.Δ. 1140/72, διανυθείσης πρότερον Δημοσίας Ὑπηρεσίας».

Κύριον Δήμαρχον Καλαμαριᾶς

Ἐπί, τοῦ, κατόπιν παραγγελίας Ὑμῶν, τεθέντος ὑπ' ὄψιν μου ὑπ' ἀριθ. 2/1973 πρακτικοῦ τοῦ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ἀποφανθέντος τῇ ἀπὸ 26.9.1972 αἰτήσει τοῦ ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ μονίμου γραφέως τοῦ Δήμου Ἀν. Γκίκα ὅπως προσμετρηθῇ εἰς τὴν κατὰ τὴν ἔνταξίν του ὑπολογισθεῖσαν ὑπηρεσίαν καὶ προϋπηρεσίαν ὡς ἐπόπτου καταπολεμήσεως κωνοποειδῶν παρὰ τῷ Ὑγειονομικῷ Κέντρῳ Θεσσαλονίκης ἀπὸ 1.11.1945 ἕως 16.6.1947, ὅτι ὁ ὑπολογισμὸς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἦτο μὲν δυνατὸς καὶ νόμιμος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 2 ἐδ. γ Ν.Δ. 4541/66, ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 11 παρ. 1 Ν.Δ. 689/70 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 1, 4 καὶ 5 τοῦ Ν.Δ. 4464/65, οὐχ ἧττον σήμερον ὑφίσταται ἀδυναμία ἀναγνωρίσεως τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας λόγῳ καταργήσεως τῶν ἀνωτέρω διατάξεων διὰ τοῦ ἄρθρου 126 παρ. 21 τοῦ Ν.Δ. 1140/72, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω τὴν γνώμην μου ἔχουσαν οὕτω :

Ναὶ μὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 126 παρ. 21 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 κατηργήθησαν αἱ ὡς ἄνω διατάξεις, ὡς ἀπεφήνατο καὶ τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον, οὐχ ἧττον κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 125 παρ. 34 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 1140/72 διετηρήθησαν ἐν ἰσχύι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 Ν.Δ. 689/70 πλὴν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1.

Κατὰ τὴν παραμένουσαν ἐν ἰσχύι δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 11 Ν.Δ. 689/70 οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου ὑπηρετοῦντες τακτικοὶ Δημοτικοὶ Ὑπάλληλοι μέχρι καὶ τοῦ 6ου βαθμοῦ, οἷος καὶ ὁ αἰτῶν, δύνανται κατὰ τὴν νόμιμον διαδικασίαν, ἤτοι δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου καὶ σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου ἐλέγχοντος τὴν νομιμότητα, νὰ ἐνταγῶσιν ἢ ἐπανενταγῶσιν, ἐφαρμοζομένων τῶν σχετικῶν ὡς πρὸς τὰς ὑπολογιστέας ὑπηρεσίας διατάξεων τῶν ἄρθρων 2 παρ. 5 ἕως 9 καὶ ἄρθρου 6 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 169/69. Ἐπακολουθοῦν αἱ λοιπαὶ παραμένουσαι ὁμοίως ἐν ἰσχύι παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 11 Ν.Δ. 689/70, περὶ ὧν κατωτέρω.

Καὶ ἴσως μὲν θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἔχῃ ἀντίρρησιν διὰ τὴν προσμέτρησιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπηρεσίας τοῦ αἰτοῦντος ἐν ὄψει τῆς διατάξεως τῆς παρα-

γράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 169/69, καθ' ἣν ἡ προσμετρητέα δημοσία ὑπηρεσία ἵνα ὑπολογισθῇ κατὰ τὴν ἔνταξιν δέον νὰ παρεσχέθη εἰς τὸν αὐτὸν ὑπηρεσιακὸν τομέα ἢ νὰ ἀπετέλει προϋπόθεσιν διορισμοῦ εἰς τὴν ἤδη κατεχομένην τακτικὴν θέσιν, οὐχ ἧττον κατ' ἐμὴν γνώμην καὶ ἡ τοιαύτη ἀντίρρησις καταπίπτει ἐκ τῆς σαφοῦς διατάξεως τῆς ὡσαύτως παραμενούσης ἐν ἰσχύι κατ' ἄρθρον 125 παρ. 34 Ν.Δ. 1140/72 διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 11 Ν.Δ. 689/70 καθ' ἣν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ Ν.Δ. 82/69 «περὶ προσμετρήσεως εἰς τὴν Πολιτικὴν Ὑπηρεσίαν τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ τῶν Ὑπαλλήλων τῶν Ν.Π.Δ.Δ. τῆς προϋπηρεσίας των εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις, τὴν Χωροφυλακὴν καὶ τὸ Λιμενικὸν Σῶμα» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐντάξεων ἢ ἐπανεντάξεων τῶν γενομένων βάσει τῆς παραγράφου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἡ τοιαύτη διάταξις καταδεικνύει τὴν βούλησιν τοῦ Νομοθέτου ὅπως κατὰ τὰς γενησομένας ἐντάξεις καὶ ἐπανεντάξεις βάσει τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ὑπολογίσῃ, ἐν ὄψει καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς χρηστῆς διοικήσεως, ἀποκλειουσῶν διάφορον λύσιν, πᾶσαν ὑπηρεσίαν προσφερθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας ἀνεξαρτήτως τῆς μορφῆς αὐτῶν (ὡς εἶναι καὶ αἱ Ἔνοπλοι Δυνάμεις, ἡ Χωροφυλακὴ καὶ τὸ Λιμενικὸν Σῶμα), διασπωμένης οὕτω καὶ ἀναιρουμένης τῆς εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον τιθεμένης ὡς πρὸς τὰς ὑπολογιστέας ὑπηρεσίας (κατ' ἄρθρ. 6 παρ. 2 Ν.Δ. 169/69) βάσεως καθ' ἣν ἡ τοιαύτη ὑπολογιστέα δημοσία ὑπηρεσία ἔδει νὰ ᾖ ὁμοειδὴς ἢ ν' ἀπετέλει προϋπόθεσιν τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὑπαλλήλου. Τοῦτο ἄλλωστε ὡς πρὸς τὸ νόμιμον προσυπολογισμοῦ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπηρεσίας ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Ν.Δ. 689/70 ἐδέξατο καὶ τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον διὰ τοῦ τεθέντος ὑπ' ὄψιν μου πρακτικοῦ του, ὅπερ Συμβούλιον ἀπεφήνατο μόνον ὅτι ἡ τοιαύτη δυνατὴ καὶ νόμιμος παρὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 Ν.Δ. 169/69 προσμέτρησις καθίσταται σήμερον ἀνέφικτον ν' ἀναγνωρισθῇ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 126 παρ. 21 Ν.Δ. 1140/72 κατάργησιν τῶν ὡς ἄνω ἀναφερθεισῶν διατάξεων.

Κατόπιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτιθεμένων καταλήγω εἰς τὰ κάτωθι συμπεράσματα : α) Συμφωνῶ μὲ τὴν γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ὅτι ἡ ἐπὶ διετίαν ἀπὸ 1.11.1945 μέχρι 16.6.1947 ὑπηρεσία τοῦ αἰτοῦντος ὡς ἐπόπτου ἐν τῷ Ὑγειονομικῷ Κέντρῳ ἦτο δυνατὸν καὶ νόμιμον κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀναφερομένας διατάξεις ὅπως ἀναγνωρισθῇ ὡς τακτικὴ ὑπηρεσία κατὰ τὴν ἔνταξίν του ὡς τακτικοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου. β) Δὲν συμφωνῶ μὲ τὴν ἄποψιν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ὅτι μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 126 παρ. 21 Ν.Δ. 1140/72 κατάργησιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 2 ἐδ. γ Ν.Δ. 4541/66, ὡς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 παρ. 1 Ν.Δ. 689/70, καθίσταται νόμῳ ἀδύνατος ἡ αἰτουμένη ἀναγνώρισις.

Ἀντιθέτως φρονῶ ὅτι ἐν ὄψει τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 125 παρ. 34 τοῦ Ν.Δ. 1140/72 καθ' ἣν παραμένουν ἐν ἰσχύι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ

Ν.Δ. 689/70 (πλὴν τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου) περὶ ἐντάξεως καὶ ἐπανεντάξεως τῶν μέχρι καὶ τοῦ 6ου βαθμοῦ τακτικῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, εἰδικώτερον δὲ ἐν ὄψει τῶν ἐν ἰσχύι παραμενουσῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου τούτου, 11 τοῦ Ν.Δ. 689/70, καθίσταται καὶ σήμερον ἐφικτὴ ἡ αἰτουμένη προσμέτρησις τῆς ρηθείσης διετοῦς παρὰ τῷ Δημοσίῳ ὑπηρεσίας τοῦ αἰτοῦντος, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον τοῦτο ἐπιβάλλεται καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς χρηστῆς διοικήσεως καὶ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως, ἀφοῦ ἡ μὴ ὑποβολὴ δικαιολογητικῶν περὶ τῆς τοιαύτης διετοῦς ὑπηρεσίας ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος κατὰ τὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3538/30.6.67 ἀποφάσεως τοῦ κ. Δημάρχου, ἐκδοθείσης κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου καὶ κυρωθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 26206/67 ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Θεσσαλονίκης γενομένην ἔνταξίν του δὲν ὠφείλετο εἰς ἰδικήν του ὑπαιτιότητα, ἀλλ' εἰς ἀδυναμίαν (προσωρινὴν τότε) τῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν χορήγησιν τῶν πιστοποιητικῶν.

Ὁ Γνωμοδοτῶν Νομ. Σύμβουλος
ΚΩΝ. Γ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ

Δ Ι Ο Ι Κ Η Σ Ι Σ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ - ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ - ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ - ΓΝΩΜΑΙ κ.λ.π.
ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ - ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ κ.λ.π.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ. Αὐτ/σεως—Τμῆμα Φορολογίας

Ἀριθ. Πρωτ. 23144
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 11

Ἐν Ἀθήναις 24 Μαρτίου 1973

«Κοινοποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 4/1973 ἀτομικὴ γνωμοδότησις τοῦ, παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ, Νομικοῦ Συμβούλου».

Πρὸς παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων
Πινάκων Α' καὶ Β'

Κοιν.: Τμῆμα Φορολογίας

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὴν ἣν καὶ ἀποδεχόμεθα ὑπ' ἀριθ. 4/15.3.1973 ἀτομικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου, καθ. ἣν, ἡ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 703/73 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ ἔσοδα τῶν Ο.Τ.Α.» παραχώρησις κοινοχρήστου χώρου πρὸς χρησιμοποίησιν ὑπὸ τοῦ προτιθεμένου εἰς τοῦτο, λογίζεται ὡς νόμιμος μόνον ἀπὸ τῆς χορηγήσεως εἰς τοῦτον τῆς σχετικῆς ἀδείας ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεως εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, ἵνα ἔχητε ταύτην ὑπ' ὄψιν.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
Νομικὸς Σύμβουλος

Ἀριθ. Πρωτ. 207
Ἀριθ. ἀτομ. γνωμοδ. 4

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1973

ΑΤΟΜΙΚΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Γεν. Διεύθυνσιν Διοικήσεως – Δ/σιν Τοπ. Αὐτ/σεως – Τμῆμα Φορολογίας

Ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17131/22.2.1973 ὑμετέρου ἐγγράφου διατυπουμένου ἐρωτήματος «ἐὰν δῆμος ἢ κοινότης νομίμως προέρχεται εἰς βεβαίωσιν τοῦ κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 703/70 ἐπιβαλλομένου διπλασίου τέ-

λους δι' αὐθαίρετον χρῆσιν κοινοχρήστων χώρων εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπέβαλον πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τὴν κατὰ τὴν παρ. 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπομένην δήλωσιν, πλὴν ὅμως δὲν ἐμερίμνησαν διὰ τὴν λῆψιν τῆς σχετικῆς ἀδείας, ἀναμένοντες σχετικὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεώς των ἀπάντησιν τοῦ δήμου ἢ κοινότητος», ἔχω τὴν ἀκόλουθον γνώμην:

1. Εἰς τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Διαρρύθμισις τέλους χρήσεως πεζοδρομίων, ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων» ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 703/1970 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὰ ἔσοδα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπ. Αὐτ/σεως ὁρίζεται: Παρ. 1 Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 3.000 κατοίκων, τέλος εἰς βάρος τῶν χρησιμοποιούντων διαρκῶς ἢ προσκαίρως πεζοδρόμια, ὁδούς, πλατείας, ἐν γένει κοινοχρήστους χώρους καὶ τὸ ὑπέδαφος αὐτῶν... Παρ. 2. Οἱ χῶροι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως, καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος διὰ πράξεως αὐτοῦ ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένης κατ' ἔτος..... Παρ. 4. Εἰς περίπτωσιν αὐθαιρέτου χρήσεως κοινοχρήστων χώρων, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 2 καὶ 3 ἐπιβάλλεται πλὴν τῶν ἀναλογούντων τελῶν καὶ χρηματικὸν πρόστιμον ἴσον πρὸς τὰ ἀναλογοῦντα τέλη διὰ τὸ διάστημα τῆς αὐθαιρέτου χρήσεως... Παρ. 7. Ὁ προτιθέμενος νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς ὡς ἄνω χώρους ἢ τὸ ὑπέδαφος αὐτῶν ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ, πρὸ τῆς χρήσεως σχετικὴν αἴτησιν, ἐπέχουσαν θέσιν δηλώσεως εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀστυνομικὴν ἀρχήν. Εἰς τὴν αἴτησιν ἀναγράφονται: α) Ἡ ἐπωνυμία, τὸ εἶδος καὶ ἡ τοποθεσία τῆς ἀσκουμένης ἐπιχειρήσεως, β) τὸ ἐμβαδὸν τοῦ καταστήματος καὶ τὸ καταβαλλόμενον ἢ τεκμαρτὸν μίσθωμα κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 3 ὁριζόμενα καὶ γ) ἡ ἔκτασις τοῦ αἰτουμένου χώρου καὶ ἡ χρονικὴ διάρκεια δι' ἣν αἰτεῖται ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως αὐτοῦ. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ διαβιβάζει τὴν αἴτησιν εἰς δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀρχήν, μετὰ γνώμης οὔσης ὑποχρεωτικῆς περὶ χορηγήσεως ἢ μὴ τῆς αἰτουμένης ἀδείας.

2. Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἀνωτέρω παρατεθεισῶν διατάξεων καὶ ἰδίᾳ ἐν ὄψει τῆς τελευταίας ἐκ τούτων τῆς παραγράφου 7, ὁριζούσης ὅτι ὁ προτιθέμενος νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς ὡς ἄνω χώρους... ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ πρὸ τῆς χρήσεως σχετικὴν αἴτησιν ἐπέχουσαν θέσιν δηλώσεως εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀστυν. ἀρχήν... Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ διαβιβάζει τὴν αἴτησιν εἰς τὴν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀρχὴν μετὰ γνώμης οὔσης ὑποχρεωτικῆς περὶ χορηγήσεως ἢ μὴ τῆς αἰτουμένης ἀδείας, σαφῶς καταφαίνεται ὅτι ἡ παραχώρησις κοινοχρήστου χώρου πρὸς χρησιμοποίησιν ὑπὸ τοῦ προτιθεμένου εἰς τοῦτο, λογίζεται ὡς νόμιμος, μόνον ἀπὸ τῆς χορηγήσεως εἰς τοῦτον τῆς σχετικῆς ἀδείας ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς.

3. Ἐκ τούτων παρέπεται, ὅτι ἐὰν ὁ προτιθέμενος νὰ χρησιμοποιήσῃ κοινόχρηστον χῶρον ἤρκέσθη μόνον εἰς τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως-δηλώσεως

πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, ἅμα δὲ κατέλαβε τὸν χῶρον τοῦτον καὶ τὸν ἐχρησιμοποίησε, λογίζεται ὡς αὐθαίρετος κάτοχος τούτου, ὑποκείμενος εἰς τὰς συνεπείας τὰς ὁριζομένας εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπίσης παρατεθεῖσαν παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 703/1970.

'Ο Νομικὸς Σύμβουλος
ΓΕΩΡΓ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Δ/νσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπ Αὐτ/σεως–Τμῆμα Φορολογίας

'Αριθ. Πρωτ. 25517
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 12 'Εν 'Αθήναις τῇ 6 'Απριλίου 1973

«Κοινοποιεῖται ἡ ὑπ' ἀριθ. 115/1973 γνωμοδότησις τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους».

Πρὸς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων
Πινάκων Α' καὶ Β'

Κοιν.: Τμῆμα Φορολογίας

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω ὡς ἔχει τήν, ἣν καὶ ἀποδεχόμεθα, ὑπ' ἀριθ. 115/1973 γνωμοδότησιν τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἀφορῶσαν εἰς τὴν παραγραφὴν ἀξιώσεων ἐκ φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων κλπ. Ο.Τ. Αὐτ/σεως, γεννηθεισῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 344/68 καὶ δι' ἃς ἦσαν ἄγνωστοι οἱ ὑπόχρεοι, ἵνα ἔχητε ταύτην ὑπ' ὄψιν.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Αριθ. Γνωμοδ. 115/1973

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τμῆμα Β'

Συνεδρίασις τῆς 21ης Φεβρουαρίου 1973

Πρόεδρος: Κ. Τσαγκαράκης, 'Αντιπρόεδρος
Εἰσηγητής: Γεώργιος 'Αντωνόπουλος, Νομικὸς Σύμβουλος

'Αριθ. ἐρωτήματος: 109400/16.12.1972 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν, Γεν. Δ/νσις Δ/σεως, Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδ/σεως–Τμῆμα Φορολογίας.

Περίληψις ἐρωτήματος:

«'Εὰν Δῆμος ἢ Κοινότης δικαιοῦται νὰ βεβαιώσῃ ἔσοδον ἐκ φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων κλπ. τῶν ἐτῶν 1961 - 1963 καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἑπτα-

ετοῦς ἢ πενταετοῦς διὰ τὰ ἔτη 1965 - 1967 προθεσμίας παραγραφῆς, ὁσάκις οἱ ὑπόχρεοι ἦσαν ἄγνωστοι καὶ καθίσταται ἀνέφικτος ἡ βεβαίωσις ἐντὸς τῆς ἑπταετίας ἢ πενταετίας κατὰ περίπτωσιν».

'Επὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως :

Τὸ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β. Δ/μα «περὶ προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» ἐν ἄρθρῳ 76 ὁρίζει : 'Ο χρόνος τῆς παραγραφῆς τῶν ἀξιώσεων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων εἶναι εἴκοσιν ἐτῶν. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν προερχομένων ἐκ φόρων ἐν γένει τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἑπτὰ ἐτῶν, ὁ δὲ ἀ.ν. 344/1968 «περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς Τοπ. Αὐτ/σεως» ἐν ἄρθρῳ 2 ὁρίζει : 1. 'Η βεβαίωσις τῶν φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐντὸς ἀποσβεστικῆς προθεσμίας πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀνάγονται. 'Η διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἰσχύει εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς εἶναι ἄγνωστοι οἱ ὑπόχρεοι καὶ καθίσταται ὡς ἐκ τούτου ἀνέφικτος ἡ βεβαίωσις. 2. 'Επιφυλαττομένης τῆς ἰσχύος τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου ἡ βεβαίωσις τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρεῶν, ἐκ φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1963 καὶ προηγουμένων ἐτῶν, συντελεῖται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1969.

'Εν ὄψει τῶν ἀνωτέρω παρατεθεισῶν διατάξεων, τὸ Νομικὸν Συμβούλιον, ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος, ἔχει τὴν ἀκόλουθον γνώμην:

Τὰ εἰς τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1961–1963 ἀναγόμενα δικαιώματα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων πρὸς ἐπιβολὴν (βεβαίωσιν) δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρων κα τελῶν, ὡς ἐδέχθη ἐπὶ παρεμφεροῦς ἐρωτήματος, τὸ Νομικὸν Συμβούλιον διὰ τῆς προηγουμένης ὑπ' ἀριθ. 837/1972 Γνωμοδοτήσεώς του, ὑπάγονται εἰς τὴν ἑπταετῆ παραγραφὴν τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ ἀνωτέρω Β. Δ/τος 24.9/20.10. 1958 τῆς ὡς ἄνω παρατεθείσης διατάξεως τοῦ Α.Ν. 344/1968 μὴ ἐχούσης ἀναδρομικὴν ἰσχύν, ὡς περιλαμβανόμενα ὅμως εἰς τὴν ὡς ἄνω εἰδικὴν ρύθμισιν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀ.ν. 344/1968 ἠδύναντο νὰ βεβαιωθῶσι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1969 ἐὰν δὲν εἶχον ὑποπέσει εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἑπταετῆ παραγραφὴν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος (1.1.1968) τοῦ ἐν λόγῳ ἀ.ν. 344/1968.

Τὰ εἰς τὰ ἑπόμενα οἰκονομικὰ ἔτη 1964, 1965, 1966 καὶ 1967 ἀναγόμενα δικαιώματα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων πρὸς ἐπιβολὴν (βεβαίωσιν) τῶν δημοτικῶν ἐσόδων ὑπάγονται ἐπίσης εἰς τὴν ὡς ἄνω ἑπταετῆ παραγραφήν, ἀρχομένην, ὡς ἐδέχθη ἐπίσης ἡ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 837/1972 Γνωμοδότησις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἀφ' ἧς συνέτρεξαν αἱ πραγματικαὶ προϋποθέσεις αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι διὰ τὴν γέννησιν τοῦ σχετικοῦ δικαιώματος, ἡ λῆξις ὅμως τῆς ὁποίας ὡς πρὸς τοῦτο ἐμπίπτει εἰς χρόνον μεταγενέστερον ἐνάρξεως ἰσχύος (1.1.1968) τοῦ ἀ.ν. 344/1968, διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὁποίου ἐθεσπίσθη ἡ πενταετὴς παρα-

γραφὴ τοῦ δικαιώματος βεβαιώσεως τῶν ἐν λόγῳ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐσόδων.

'Εκ τοῦ τελευταίου τούτου λόγου καὶ ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ νεωτέρου τούτου ἀ.ν. 344/1968 ὁρίζεται βραχύτερος χρόνος παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος βεβαιώσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐσόδων, κατὰ γενικὴν ἀρχὴν τοῦ διαχρονικοῦ δικαίου ἐκφραζομένην καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 εἰς ΕἰσΝ. τοῦ 'Αστικοῦ Κώδικος, ἡ ἀρξαμένη ὡς ἄνω παραγραφὴ τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος διὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1964–1967 συνεχίζεται καὶ συμπληροῦται μὲ τὸν παλαιὸν νόμον, ἐὰν ὁ βάσει αὐτοῦ ὑπολειπόμενος χρόνος εἶναι βραχύτερος τοῦ ὑπὸ τοῦ νέου ὡς ἄνω ἀ.ν. 344/1968 ὁρισθέντος ὅστις ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου καὶ ὡς βραχύτερος ὑπολογίζεται, διὰ τὴν παραγραφὴν τῶν ἐν λόγῳ δικαιωμάτων, μόνον ἐὰν συμπληροῦται ἐνωρίτερον ἐκείνου τοῦ προηγουμένου δικαίου (Καυκᾶς 'Αστ. Κῶδιξ καὶ Εἰσ. Ν. ὑπὸ τὸ ἄρθρον 18 εἰδ. νόμου, Α.Π. 684/1954 Ε.Ε.Ν. 21/1922, Α.Π. 593/1961 καὶ 271/62 ΝοΒ 10 σελ. 276 καὶ 984).

Τέλος δέον νὰ προστεθῇ ὅτι ἡ ἐν τῇ ἀνωτέρω διατάξει τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 τοῦ ἀ.ν. 344/1968 εἰδικωτέρα ρύθμισις, καθ' ἣν ἡ καθιερουμένη πενταετὴς ἀποσβεστικὴ προθεσμία δὲν ἰσχύει εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς εἶναι ἄγνωστοι οἱ ὑπόχρεοι καὶ καθίσταται ὡς ἐκ τούτου ἀνέφικτος ἡ βεβαίωσις, δὲν ἐπηρεάζει τὴν συμπλήρωσιν τῆς παραγραφῆς τῶν εἰς τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1964–67 ἀναγομένων δικαιωμάτων βεβαιώσεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐσόδων, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, διότι ἡ προεκτεθεῖσα εἰδικὴ ρύθμισις, ἀναγομένη ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της εἰς τὰ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποσβεστικῆς προθεσμίας δὲν δύναται νὰ ἰσχύσῃ καὶ ἐπὶ τῶν γεγεννημένων καὶ μὴ παραγραφεισῶν ἀξιώσεων, δοθέντος ὅτι κατὰ τὸ ἀνωτέρω μνημονευθὲν ἄρθρον 18 Εἰσ. Ν. 'Αστ. Κώδικος, καθιερῶσαν, ὡς ἐτέθη, γενικωτέραν ἀρχὴν τοῦ διαχρονικοῦ δικαίου, αἱ περὶ παραγραφῆς διατάξεις νεωτέρου νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν γεγεννημένων μὲν ἀλλὰ μήπω κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ παραγραφεισῶν ἀξιώσεων, τῆς ἐνάρξεως ὅμως τῆς ἀναστολῆς καὶ τῆς διακοπῆς τῆς παραγραφῆς κρινομένης ὡς πρὸς τὸν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς χρόνον κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε δίκαιον. Κατὰ τοῦτο δὲ ἐν προκειμένῳ (ὡς ἄνω Β.Δ. 20.10.1958, ἄρθρον 76) ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς τῶν ἀξιώσεων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν προερχομένων ἐκ φόρων ἐν γένει τελῶν καὶ δικαιωμάτων εἶναι ἑπτὰ ἐτῶν καὶ τρέχει δι' ἁπάσας τὰς ἀξιώσεις, ἄνευ διακρίσεως μεταξὺ γνωστῶν καὶ ἀγνώστων ὑποχρέων.

'Ο Εἰσηγητὴς Νομικὸς Σύμβουλος
ΓΕΩΡΓ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ—Τμῆμα ΠΟΤΑ
Ἀριθ. Πρωτ. 28337
Ἀριθ. Ἐγκ. Κ.Δ. 13

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1973

«Καθορισμὸς ἀμοιβῆς Προέδρων, μελῶν καὶ γραμματέως τῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων τῶν ἄρθρων 63 - 65 τοῦ Ν. Δ/τος 1140/1972».

Πρός: 1) Νομαρχίας τοῦ Κράτους
2) Διαμερίσματα Νομοῦ Ἀττικῆς—Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν

Κοιν.: Λοιποὺς παγίους Ἀποδέκτας Ἐγκυκλίων

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὴν ὑπ' ἀριθ. 38360/6537/28.3.1973 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἀνακοινώσητε ταύτην εἰς τὰ παρ' Ὑμῖν Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια τῶν ἄρθρων 63 καὶ 64 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Διεύθυνσις 14 Μισθολογίου—Τμῆμα Β'
Ἀριθ. Πρωτ. 38360/6537

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαρτίου 1973

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Καθορισμὸς ἀμοιβῆς Προέδρου, μελῶν καὶ γραμματέως τῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων τῶν ἄρθρων 63 - 65 τοῦ Ν. Δ/τος 1140/1972».

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων α) 12 τοῦ Ν.Δ. 4548/1966 περὶ τοῦ ἐνιαίου μισθολογίου τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» (ΦΕΚ 188), β) μόνου τοῦ Ν. Δ/τος 176/1969 περὶ καταβολῆς ἀμοιβῶν εἰς τοὺς μετέχοντας Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν» (ΦΕΚ 70), γ) 2-4 τοῦ Ν. Δ/τος 4021/59 «περὶ συμμετοχῆς τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων κλπ. εἰς Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπὰς καὶ περὶ τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου προσθέτων αὐτῶν ἀμοιβῶν ἢ ἀπολαυῶν (ΦΕΚ 247), καὶ δ) 63 ἕως 65 τοῦ Ν. Δ/τος 1140/1972 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων διατάξεων (ΦΕΚ 79).

'Α π ο φ α σ ί ζ ο μ ε ν

Καθορίζομεν ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1973, τὴν μηνιαίαν ἀμοιβὴν τοῦ Προέδρου, μελῶν καὶ γραμματέως τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων τῶν ἄρθρων 63–65 τοῦ Ν. Δ/τος 1140/1972 ὡς ἀκολούθως :

Διὰ τὸν Πρόεδρον εἰς χιλίας (1.000) δραχμάς.

Διὰ τὰ μέλη εἰς ὀκτακοσίας (800) δραχμάς.

Διὰ τὸν Γραμματέα εἰς ἑξακοσίας (600) δραχμάς.

'Η ὑπὸ τῆς παρούσης προβλεπομένη ἀμοιβὴ θὰ βαρύνῃ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν οἰκείων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

'Η παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Ο 'Υπουργὸς
Ι. Ν. ΚΟΥΛΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις 'Εκλογῶν—Τμῆμα 'Εκλογῶν
'Αριθ. Πρωτ. 25293
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 14

'Εν 'Αθήναις τῇ 24 'Απριλίου 1973

Πρὸς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων

Σ χ ε τ. : 66581 ἀπὸ 10 'Ιουλίου 1969 κωδ. ἐγκ. «Π ε ρ ὶ δ ι α γ ρ α φ ῆ ς 'Ε κ λ ο γ έ ω ν».

1. Συμπληροῦντες τὴν ὕπερθεν σχετικήν, περὶ τῆς διαδικασίας διαγραφῆς ἀποβιούντων ἐκλογέων ἐκ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων γνωρίζομεν τὰ κάτωθι :

α. Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ὑποπαρ. α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 592/1963 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῆς Νομοθεσίας περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν» ἡ Διεύθυνσις ταυτοτήτων τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν (νῦν 'Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως) εἰς τὸ τέλος ἑκάστου τριμήνου ὑποβάλλει εἰς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν τὰς αἰτήσεις ἐκδόσεως δελτίων ταυτότητος (καρτέλλας) τῶν ἀποβιούντων ἐνηλίκων ἢ προκειμένου περὶ ἀποβιούντων ἐστερημένων ταυτότητος τὰς πρὸς ἔκδοσιν ἀδείας ταφῆς ὑποβληθείσας ὑπευθύνους δηλώσεις τῶν οἰκείων των. Δ ι ὰ τ ὴ ν ἔ κ δ ο σ ι ν ἀ δ ε ί α ς τ α φ ῆ ς ἀποβιοῦντος ἐνηλίκου ἀπαιτεῖται ἡ, εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, ἢ ἐν ἐλλείψει ταύτης εἰς τὸν ληξίαρχον, παράδοσις τῆς ἀστυνομικῆς αὐτοῦ ταυτότητος ἢ ἐν ἐλλείψει ταύτης ὑπευθύνου δηλώσεως οἰκείου τοῦ ἀποβιοῦντος περιλαμβανούσης ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων προβλεπόμενα στοιχεῖα.

β. Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τῆς ὑπ' ἀριθ. 62/13/11 ἀπὸ 16 'Απριλίου 1970 ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως (ΦΕΚ 321/11.5.1970 Τεῦχος Β') «περὶ ἐφοδιασμοῦ τῶν πολιτῶν διὰ δελτίου ταυτό-

τητος» κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ τοῦ οἰκείου τοῦ ἀποβιοῦντος εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν ἢ ἐν ἐλλείψει ταύτης εἰς τὸν ληξίαρχον τοῦ δελτίου τῆς ἀστυνομικῆς ταυτότητος, δέον ἀπαραιτήτως νὰ παραδίδεται καὶ τὸ ἐκλογικὸν βιβλιάριον τοῦ ἀποβιοῦντος ἢ ὑπεύθυνος δήλωσις τοῦ οἰκείου διὰ τοὺς στερουμένους ἐκλογικοῦ βιβλιαρίου.

γ. Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων προκύπτει ὅτι :

(1) Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν τὰ ἐκλογικὰ βιβλιάρια τῶν ἀποβιούντων ἐκλογέων δέον νὰ παραδίδωνται εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα, οὐδὲ οἱ ὀργανισμοὶ οὗτοι νὰ παραλαμβάνωσι τὰ περὶ ὧν πρόκειται βιβλιάρια, ἔστω καὶ ἐὰν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ἐλλείψει ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, καθίσταται ἁρμόδιος διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας ταφῆς.

(2) Τόσον τὸ δελτίον τῆς ἀστυνομικῆς ταυτότητος τοῦ ἀποβιοῦντος, ὅσον καὶ τὸ ἐκλογικὸν αὐτοῦ βιβλιάριον ἢ ὑπεύθυνος δήλωσις διὰ τοὺς στερουμένους ἐκλογικοῦ βιβλιαρίου ἐφ' ὅσον εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα ὑφίσταται ἀστυνομικὴ ἀρχὴ θὰ παραδίδωνται εἰς ταύτην κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας ταφῆς, ἐλλείψει δὲ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν Ληξίαρχον καὶ οὐδέποτε εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν ὁ Ληξίαρχος διαβιβάζει ἀμφότερα τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν εἰς ἣν ὑπάγεται (Σταθμὸν Χωρ/κῆς ἢ Ἀστυν. Τμῆμα) διὰ τὰ καθ' ἑαυτὴν περαιτέρω.

2. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 89188/275 ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1970 Γενικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου παρεσχέθησαν ὑμῖν ὁδηγίαι περὶ τῆς τύχης τῶν ἀνεπιδότων ἐκλογικῶν βιβλιαρίων λόγῳ μεσολαβήσαντος θανάτου τῶν δικαιούχων. Ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος παρέχομεν συμπληρωματικῶς καὶ τὰς κάτωθι ὁδηγίας :

α. Ὡς καὶ διὰ τῆς, ὡς ἄνω, Γενικῆς διαταγῆς καθωρίσθη, τὰ ἀνεπίδοτα ἐκλογικὰ βιβλιάρια, λόγῳ θανάτου τῶν δικαιούχων τούτων δέον νὰ ἐπιστρέφωνται ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τὰ Γραφεῖα ἐκλογικῶν καταλόγων. Εἰς τὰ βιβλιάρια τῶν ἀποβιούντων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ἐπιστρεφόντων Δήμων καὶ Κοινοτήτων, δέον νὰ ἐπισυνάπτωνται καὶ ληξιαρχικαὶ πράξεις θανάτου.

β. Τὰ Γραφεῖα Ἐκλογικῶν Καταλόγων προκειμένου νὰ συμπεριλαμβάνουν τοὺς ὡς ἄνω ἀποβιώσαντας εἰς τὰς κατ' ἔτος συνταχθησομένας καταστάσεις διαγραπτέων ἐκλογέων θὰ προέρχωνται εἰς τὰς κάτωθι ἐνεργείας :

(1) Κατ' ἀρχὴν θὰ ἀναμένουν, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ἀποστολὴν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπὸ τῆς ὑποπαρ. α' παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Β.Δ. 592/1963 προβλεπομένων στοιχείων, ἤτοι τὰς αἰτήσεις ἐκδόσεως δελτίων ταυτότητος (καρτέλλας) ὡς καὶ τὰς ὑπευθύνους δηλώσεις τῶν οἰκείων τῶν ἀποβιούντων, μετὰ δὲ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἄνω στοιχείων θὰ συσχετίζουν ταῦτα μετὰ τῶν ἀνεπιδότων Ἐκλογικῶν βιβλιαρίων καὶ θὰ συμπεριλαμβάνουν τοὺς ἀποβιώσαντας ἐκλογεῖς εἰς τὰς σχετικὰς καταστάσεις διαγραφῆς.

(2) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἀπεβίωσαν

οἱ περὶ ὧν πρόκειται ἐκλογεῖς καὶ μέχρι τῆς 1ης 'Απριλίου τοῦ ἑπομένου ἔτους δὲν ἤθελον περιέλθει ὑμῖν καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα διαγραφῆς τῶν ὡς ἄνω ἐκλογέων, θὰ συμπεριλαμβάνουν εἰς τὰς κατ' ἔτος συντασσομένας καταστάσεις διαγραπτέων ἐκλογέων καὶ τοὺς ὡς ἄνω ἀποβιώσαντας βάσει μόνον τοῦ ἀνεπιδότου αὐτῶν ἐκλογικοῦ βιβλιαρίου καὶ τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου.

γ. Μετὰ τὴν κατ' ἔτος ἀναθεώρησιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, δυνατὸν νὰ περιέλθουν ὑμῖν τὰ λοιπὰ στοιχεῖα ἀποβιωσάντων ἐκλογέων, οἵτινες συμπεριελήφθησαν εἰς τὰς σχετικὰς καταστάσεις διαγραπτέων ἐκλογέων βάσει μόνον τοῦ ἀνεπιδότου ἐκλογικοῦ αὐτῶν βιβλιαρίου καὶ τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς διαγραφῆς τούτων. δέον νὰ ἐρευνᾶται ὑπὸ τοῦ Γραφείου ἐὰν οὗτοι συμπεριελήφθησαν εἰς τὰς καταστάσεις διαγραπτέων ἐκλογέων τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἵνα ἐν καταφατικῇ περιπτώσει μὴ συμπεριληφθοῦν καὶ αὖθις κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ἑπομένου ἔτους, καὶ

δ. Τέλος ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀνεπίδοτα ἐκλογικὰ βιβλιάρια τῶν ἀποβιούντων ἐκλογέων ἐκτὸς περιφερείας Δήμου ἢ Κοινότητας ὧν τυγχάνουσι ἐκλογεῖς, θὰ ἐπιστρέφωνται ἀσφαλῶς ἄνευ ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου. Ταῦτα θὰ φυλάσσωνται μέχρι λήψεως τῶν λοιπῶν στοιχείων, αἰτήσεως ἐκδόσεως ἀστυνομικῆς ταυτότητος (καρτέλλας) καὶ ὑπευθύνου δηλώσεως τῶν οἰκείων τῶν ἀποβιούντων, ἵνα μετὰ ταῦτα συμπεριληφθοῦν εἰς τὰς καταστάσεις διαγραπτέων ἐκλογέων τῆς ἑπομένης ἀναθεωρητικῆς περιόδου. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῶν ὡς ἄνω ἀποβιούντων ἐκλογέων μετὰ πάροδον ἱκανοῦ χρόνου δὲν ἤθελον ἀποσταλῆ ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου θὰ εἰδοποιῶνται ὑφ' ὑμῶν οἱ οἰκεῖοι Δῆμοι ἢ Κοινότητες ἵνα μεριμνοῦν, μένῳ τῶν οἰκείων των, διὰ τὴν ὑποβολὴν ὑμῖν τῶν σχετικῶν πράξεων θανάτου διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς περαιτέρω.

3. Τὴν παροῦσαν παρακαλοῦμεν ὅπως κοινοποιήσητε εἰς ἅπαντας τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς περιφερείας σας.

'Εντολῇ 'Υπουγοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Διοικήσεως

'Αριθ. Πρωτ. 28949
Γενικὴ Διαταγὴ 20

'Εν 'Αθήναις τῇ 6 'Απριλίου 1973

«'Απαγόρευσις ἐκτυπώσεως καὶ ἀνταλλαγῆς εὐχετηρίων δελταρίων κλπ.».

Πρός: α) Περιφερειακὰς Διοικήσεις Κράτους ('Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν),
β) Νομαρχίας Κράτους (Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν),

γ) Διαμερίσματα Νομαρχίας 'Αττικῆς (Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν)

Σχετ.: 'Υπ' ἀριθ. 5883/932 ἀπὸ 30 Μαρτίου 1973 ἀπόφασις κ. Πρωθυπουργοῦ.

Κοινοποιοῦμεν, κατωτέρω, τὸ ὑπερθεν σχετικόν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, πρὸς γνῶσιν καὶ διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς περαιτέρω.

'Ο 'Υπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

'Αριθ. Πρωτ. 5883/932 'Εν 'Αθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1973

«'Απαγόρευσις ἐκτυπώσεως καὶ ἀνταλλαγῆς εὐχετηρίων δελταρίων κλπ.».

Πρός: 1) Κυρίους 'Υπουργοὺς καὶ 'Υφυπουργούς, 2) Κυρίους Γεν. Γραμματεῖς

Κοιν.: 1) Κυρίους 'Αντιπροέδρους Κυβερνήσεως, 2) Ἅπαντα 'Υπουργεῖα—Δ/νσεις Διοικητικοῦ—Δημοσίων Σχέσεων

'Αφορμὴν λαβόντες ἐκ τῆς παρατηρουμένης ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν κατ' ἔτος ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Ν. Ἔτους καὶ τοῦ Πάσχα ἀθρόας ἀνταλλαγῆς εὐχετηρίων δελταρίων μεταξὺ τῶν Κυβερνητικῶν προσώπων ('Υπουργῶν—'Υφυπουργῶν—Γενικῶν Γραμματέων) καὶ διαφόρων 'Υπηρεσιακῶν παραγόντων (Προϊσταμένων ἀνεξαρτήτων 'Υπηρεσιῶν, 'Οργανισμῶν, Ν.Π.Δ.Δ. κ.λπ.) καὶ ἐκτιμῶντες ὅτι ἡ τοιαύτη ἐθιμοτυπικὴ ἐνέργεια ἐνῷ οὐδένα οὐσιαστικῶς σκοπὸν ἐξυπηρετεῖ, ἀντιθέτως προξενεῖ ἀδικαιολόγητον δαπάνην καὶ ἐπιφέρει συμφόρησιν εἰς τὴν ταχυδρομικὴν κίνησιν καὶ δὴ εἰς περιόδους αἰχμῆς,

'Εντελλόμεθα

'Απαγορεύομεν ἐφεξῆς τὴν ἐκτύπωσιν καὶ ἀνταλλαγὴν εὐχετηρίων δελταρίων μεταξὺ Κυβερνητικῶν προσώπων καὶ λοιπῶν ἐν γένει ὑπηρεσιακῶν παραγόντων (Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν, 'Οργανισμῶν, Ν.Π.Δ.Δ. κλπ.) κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων—Ν. Ἔτους καὶ τοῦ Πάσχα.

'Ο Πρωθυπουργὸς
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως—Τμῆμα Ο καὶ Μ
'Αριθ. Πρωτ. 20282
Γενικὴ Διαταγὴ 21 'Εν 'Αθήναις τῇ 7 'Απριλίου 1973

«'Ορθὴ ἀναγραφὴ τίτλων 'Υπηρεσιῶν, Διευθύνσεων καὶ Τμημάτων Νομαρχίας».

Πρὸς 'Αποδέκτας Π.Δ.

Κοιν.: Διανομῆς πρὸς ἅπαντα τὰ 'Υπουργεῖα—Διευθύνσεις Διοικητικοῦ.

Σχετ.: [illegible] ἀπόφασις κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ 'Αντιπροέδρου τῆς Κυ-

βερνήσεως Λ9/1–8/3 ἀπὸ 9 Αὐγ. 1971 «περὶ ὀργανώσεως τῶν Νομαρχιῶν».

(β) ΥΠΠΚΠ Λ9/1–8/14 ἀπὸ 25 'Οκτ. 1971 «περὶ ὀργανώσεως τῶν Νομαρχιῶν».

(γ) ΥΠΠΚΠ Λ7/1/39 ἀπὸ 28 Μαρτ. 1972 «περὶ 'Οργανώσεως Γραφείων Τύπου καί Δημ. Σχέσεων».

(δ) Κοινὴ ἀπόφασις 'Υπουργῶν ΥΠΠΚΠ, ΥΠΕΣ καὶ ΥΠΕΠΘ 8306 ἀπὸ 23 'Ιαν. 1973 «περὶ 'Οργανώσεως τῶν Περιφ. 'Υπηρεσιῶν Σχολικῆς 'Υγιεινῆς».

(ε) "Αρθρ. 3 Ν.Δ. 1337/1973 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 321/1969 κ.λπ.».

1. Κατόπιν τῶν ὑπερθεν σχετικῶν πέμπομεν, συνημμένως, ὀργανόγραμμα τῆς νέας διαρθρώσεως τῆς Νομαρχίας.

2. Τὸ ἀνωτέρω ὀργανόγραμμα παρακαλοῦμεν, ὅπως τεθῇ ὑπ' ὄψιν τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑμετέρου 'Υπουργείου, ἐπὶ τῷ τέλει ὀρθῆς διακινήσεως τῆς πρὸς τὰς Νομαρχίας ἀπευθυνομένης ἀλληλογραφίας, διὰ τῆς ἀκριβοῦς ἀναγραφῆς τῶν τίτλων τῶν 'Υπηρεσιῶν, Διευθύνσεων καὶ Τμημάτων αὐτῶν, τόσον ἐπὶ τῶν ἐγγράφων, ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν φακέλλων, εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας δὲν χρησιμοποιοῦνται θυριδωτοὶ φάκελλοι.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Δ/νσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπ. Αὐτ/σεως–Τμῆμα Οἰκον. Διοικήσεως
'Αριθ. Πρωτ. 28002/1525
Γενικὴ Διαταγὴ 22

'Εν 'Αθήναις τῇ 5 'Απριλίου 1973

«Κοινοποιεῖται ἔγγραφον τῆς Νομισματικῆς 'Επιτροπῆς ἀφορῶν εἰς τὰ τῆς ἐγγραφῆς Δημοσίων 'Οργανισμῶν εἰς 'Ομολογιακὸν Δάνειον τῆς Δ.Ε.Η.».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 739/26.3.1973 ἔγγραφον τῆς Νομισματικῆς 'Επιτροπῆς περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου ἵνα λάβητε γνῶσιν καὶ γνωρίσητε σχετικῶς εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τῆς καθ' ὑμᾶς περιφερείας.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Διευθυντὴς
ΜΙΧ. ΝΙΚΟΛΑΡΑΚΟΣ

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διεύθυνσις Γραμματείας

'Αριθ. Πρωτ. 739 'Εν 'Αθήναις τῇ 26 Μαρτίου 1973

«Περὶ ὑποβολῆς αἰτήσεων Δημοσίων 'Οργανισμῶν διὰ τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὸ ἐκδοθησόμενον 'Ομολογιακὸν Δάνειον τῆς Δημοσίας 'Επιχειρήσεως 'Ηλεκτρισμοῦ 7 1/2 ο/ο, 1973, ποσοῦ δρχ. 2.500.000.000».

Πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος

Γραφεῖον κ. Διοικητοῦ — 'Ε ν τ α ῦ θ α

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν ὑμῖν κατωτέρω ἀπόσπασμα Πρακτικῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 131/15.3.73 συνεδριάσεως τῆς 'Υποεπιτροπῆς Πιστώσεων :

«3) Περὶ ὑποβολῆς αἰτήσεων Δημοσίων 'Οργανισμῶν διὰ τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὸ ἐκδοθησόμερον 'Ομολογιακὸν Δάνειον τῆς Δημοσίας 'Επιχειρήσεως 'Ηλεκτρισμοῦ 70[1] /2 ο/ο, 1973, ποσοῦ δρχ. 2.500.000.000.

'Η 'Υ π ο ε π ι τ ρ ο π ὴ Π ι σ τ ώ σ ε ω ν, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ὅτι, τὴν 28ην Μαΐου 1973 τίθεται εἰς δημοσίαν προεγγραφὴν καὶ τὴν 4ην 'Ιουλίου 1973 εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν μὲ λῆξιν ταύτης τὴν 9ην 'Ιουνίου 1973 τὸ 'Ομολογιακὸν Δάνειον τῆς Δημοσίας 'Επιχειρήσεως 'Ηλεκτρισμοῦ 7 1/2 ο/ο, 1973, ποσοῦ δρχ. 2.500 ἑκατ.

'Α π ε φ ά σ ι σ ε ν

ὅπως ἐξετάζῃ τὰς ὑποβαλλομένας ἐμπροθέσμως αἰτήσεις 'Ασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ ἑτέρων Δημοσίων 'Οργανισμῶν, ἐπιθυμούντων τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὸ ἐν λόγῳ δάνειον καὶ παρέχῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένην ἔγκρισίν της, ἀναλόγως τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ δάνειον τοῦτο τῆς ἰδιωτικῆς ἀποταμιεύσεως, δυναμένη ἐκ τοῦ λόγου τούτου νὰ αὐξομειώνῃ τὸ κατ' ἀρχὴν ἐγκρινόμενον ὑπ' αὐτῆς ποσόν.

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν οὕτως ὑποβαλλομένων αἰτήσεων ἡ 'Υποεπιτροπὴ Πιστώσεων, θὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ὅλην σχέσιν μεταξὺ διαθεσίμων καὶ ἐπενδύσεων τῶν αἰτούντων 'Οργανισμῶν.

Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων 'Οργανισμῶν δέον νὰ ὑποβάλλωνται ἀ π' ε ὐ θ ε ί α ς τῇ 'Υποεπιτροπῇ Πιστώσεων, κοινοποιούμεναι συγχρόνως ὑπ' αὐτῶν καὶ εἰς τὸ ἐποπτεῦον αὐτοὺς 'Υπουργεῖον, νὰ συνοδεύωνται δὲ ἀπαραιτήτως ὑπὸ καταστάσεως περιλαμβανούσης τὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια τοῦ 'Οργανισμοῦ κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1973 καὶ τὴν μορφήν, ὑφ' ἣν ταῦτα ὑφίστανται (καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις, Χρεώγραφα, ἀκίνητα κλπ.).

Α ἱ ἀ ν ω τ έ ρ ω α ἰ τ ή σ ε ι ς δ έ ο ν ν ὰ π ε ρ ι έ λ θ ω σ ι ν ε ἰ ς τ ὴ ν Γ ρ α μ μ α τ ε ί α ν τ ῆ ς Ν ο μ ι σ μ α τ ι κ ῆ ς 'Ε π ι τ ρ ο π ῆ ς τ ὸ β ρ α δ ύ τ ε ρ ο ν μ έ χ ρ ι τ ῆ ς 3 1 η ς Μ α ΐ ο υ 1 9 7 3.

'Υπομιμνήσκεται ὅτι Δημόσιοι 'Οργανισμοί, ὧν τὰ διαθέσιμα τηροῦνται εἰς ἄ τ ο κ ο ν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς 'Ελλάδος λογαριασμὸν (Κρατικὰ Νοσοκομεῖα, Λιμενικὰ Ταμεῖα, Παιδικοὶ Σταθμοί, 'Εταιρεῖαι Προστασίας 'Ανηλίκων, Ο.Ε.Α.Σ., Δῆμοι καὶ Κοινότητες κλπ.) δὲν δύνανται νὰ ἐπενδύουν κεφάλαιά των

εἰς ὁμολογίας καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεμία σχετικὴ αἴτησίς των δύναται νὰ γίνῃ δεκτή.

'Επ' εὐκαιρίᾳ συνιστᾶται εἰς τοὺς ὑποβάλλοντας αἰτήσεις ἐγγραφῆς των εἰς τὸ ἄνω δάνειον Δημοσίους 'Οργανισμοὺς ὅπως μὴ ἀναλαμβάνουν ὑποχρέωσιν ἐγγραφῆς των μέσῳ ὡρισμένων Τραπεζῶν, δεδομένου ὅτι ἡ κατανομὴ τῆς ἐγγραφῆς των θὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς Νομισματικῆς 'Επιτροπῆς».

'Ο Προϊστάμενος τῆς Γραμματείας τῆς Ν.Ε.
ΜΙΧ. Ν. ΚΥΡΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Τμῆμα 'Οργανώσεως καὶ Μεθόδων
'Αριθ. Πρωτ. 27469
Γενικὴ Διαταγὴ 23

'Εν 'Αθήναις τῇ 9 'Απριλίου 1973

«'Εφαρμογὴ κανόνων Κανονισμοῦ 'Αλληλογραφίας Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν (ΚΑΔΥ)».

Πρὸς 'Αποδέκτας Π.Δ.

Κοιν.: Πίναξ Διανομῆς πρὸς ἁπάσας τὰς Διευθύνσεις, Τμήματα, Περιφερειακὰς Διοικήσεις – 'Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν, Νομαρχίας τοῦ Κράτους – Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν, Διαμερίσματα Ν. 'Αττικῆς καὶ Πειραιῶς κλπ.

Σχετ.: (α) 'Εγκύκλιος Πρωθυπουργοῦ Θ5/2–6/1 ἀπὸ 12 Σεπτ. 1970 «Θέσις εἰς ἐφαρμογὴν 2ου καὶ 3ου Κεφαλαίου ΚΑΔΥ».

(β) 'Εγκύκλιος Πρωθυπουργοῦ Θ5/2–9/1 ἀπὸ 6 Δεκ. 1971 «Θέσις εἰς ἐφαρμογὴν 8ου Κεφ. ΚΑΔΥ «Συντετμημένοι Τίτλοι».

(γ) 'Εγκύκλιος Α' 'Αντιπροέδρου Κυβερνήσεως Α5429 ἀπὸ 30 Δεκ. 1971 «'Αναγραφὴ τῶν Στοιχείων τῶν Σχετικῶν 'Εγγράφων».

(δ) 'Ημετέρα 2121 ΓΔ 3 ἀπὸ 11 'Ιαν. 1972 «περὶ γραφῆς πλήρως τοῦ τίτλου τοῦ 'Αποδέκτου τοῦ ἐγγράφου εἴς τε τὸ ἔγγραφον καὶ εἰς τὸν ταχυδρομικὸν φάκελλον».

(ε) ΥΠΠΚΠ Θ5/2–6/133 ἀπὸ 25 'Απρ. 1972 «'Επισήμανσις παραλείψεων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τεθέντων ἐν ἰσχύϊ Κεφαλαίων τοῦ ΚΑΚΥ καὶ σχετικαὶ ὁδηγίαι».

(στ) ΥΠΠΚΠ Θ5/2–6/146 ἀπὸ 23 Νοεμ. 1972 «Παρακολούθησις ἐφαρμογῆς τῶν τεθέντων ἐν ἰσχύϊ Κεφαλαίων τοῦ ΚΑΔΥ καὶ σχετικαὶ ὁδηγίαι».

(ζ) ΥΠΠΚΠ Θ5/2–6/168 ἀπὸ 22 Μαρτ. 1973 «'Επισήμανσις θεμάτων ἀφορώντων εἰς ὀρθὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ΚΑΔΥ».

Γενικά

1. Ὡς γνωστόν, διὰ τῶν ὑπερθεν (α) καὶ (β) σχετικῶν, ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν ἀντιστοίχως τὸ 2ον καὶ 3ον, ὡς καὶ τὸ 8ον Κεφάλαια τοῦ Κανονισμοῦ Ἀλληλογραφίας Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν (ΚΑΔΥ).

2. Διὰ τῶν ὑπερθεν (γ) ἕως καὶ (ζ) σχετικῶν, ἐπεσημάνθησαν παραλείψεις καὶ παρεκκλίσεις τινὲς ἐκ τῶν καθιερωθέντων κανόνων, ὡς καὶ ἀρχῶν, ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τούτου καὶ ἐδόθησαν αἱ ἀπαραίτητοι ὁδηγίαι, διὰ τὴν τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

Σκοπός

3. Ἡ μέχρι τοῦδε, εἰς τὸν τομέα τοῦτον, κτηθεῖσα ἐμπειρία, ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὸ γεγονὸς ὅτι, ἔνιαι τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου δὲν τηροῦν ἐπακριβῶς τοὺς κανόνας, ὡς καὶ τὰς καθιερωθείσας ὑπὸ τοῦ ΚΑΔΥ ἀρχάς, ἐπιβάλλει τὴν ἀνάγκην συνοπτικῆς ἀνακεφαλαιώσεως αὐτῶν.

Οὕτω φρονοῦμεν, ὅτι θέλει καταστῆ εὐχερὴς ἡ ἀναδρομὴ εἰς αὐτὰς καὶ παρασχεθῆ ἡ, κατὰ τὸ δυνατόν, ἐπωφελεστέρα διὰ τὸν ὑπάλληλον χρησιμοποίησις καί, κατὰ συνέπειαν, ὀρθὴ ἐφαρμογὴ καὶ ἐπακριβὴς τήρησις αὐτῶν.

Κεφάλαιον 2ον

4. Τοῦτο, πραγματεύεται περὶ τῶν ἐγγράφων καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῶν.

α. Υἱοθετήθησαν δύο τύποι ἐγγράφων Λ4 (φύλλα μεγάλου μεγέθους) καὶ Λ5 (φύλλα μικροῦ μεγέθους). Τὰ φύλλα μικροῦ μεγέθους δέον ὅπως χρησιμοποιῶνται εἰς περιπτώσεις συντόμων κειμένων.

β. Λόγοι οἰκονομίας ἐπιβάλλουν ὅπως :

(1) Τὰ ἔγγραφα δακτυλογραφῶνται καὶ πολυγραφῶνται ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὄψεων τοῦ φύλλου χάρτου, ἐφ' ὅσον ἡ ποιότης αὐτοῦ, ἐν συσχετισμῷ καὶ πρὸς τοὺς Ἀποδέκτας τοῦ ἐγγράφου, ἐπιτρέπουν τοῦτο.

(2) Τὰ ἔντυπα, μὴ χρησιμοποιῶνται, ὡς πρόχειρα.

5. Τὰ ἔγγραφα διαχωρίζωνται εἰς τρία μέρη :

α. Τὸ Πρὸ τοῦ Κυρίως Κειμένου.

β. Τὸ Κυρίως Κείμενον καὶ

γ. Τὸ Μετὰ τὸ Κυρίως Κείμενον.

6. Τὰ Πρὸ τοῦ Κυρίως Κειμένου στοιχεῖα εἶναι :

α. Ἐκδότης, ἤτοι :

(1) Ὑπηρεσία ἐκδότου, ἀναγραφομένη διὰ κεφαλαίων γραμμάτων καὶ ἐξικνουμένη, κατὰ τὴν κατιοῦσαν τάξιν, μέχρις ἐπιπέδου Τμήματος.

(2) Ταχυδρομικὴ Διεύθυνσις Ὑπηρεσίας Ἐκδότου.

(3) Στοιχεῖα Συντάκτου.

Εἰς ταῦτα περιλαμβάνεται τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ὑπευθύνου πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν καὶ παρακολούθησιν τῶν, ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἀπορρεουσῶν ἐνεργειῶν ὑπαλλήλου καὶ ὁ ἀρίθμὸς τηλεφώνου αὐτοῦ. Τὸ ὀνοματεπώνυμον ἀναγράφεται διὰ μικρῶν γραμμάτων. Προηγεῖται τὸ κύριον ὄνομα ἢ κατάλ-

ληλος σύντμησις αὐτοῦ καὶ ἕπεται, εἰς τὴν ὀνομαστικὴν πτῶσιν τὸ ἐπώνυμον. Προαιρετικὴ εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τῆς συντμήσεως Κος ἢ Κα ἢ Δίς.

β. Βαθμὸς ἀσφαλείας καὶ προτεραιότητος.

'Αναγράφεται κατὰ τὰ ἐν παρ. 2.7 τοῦ ΚΑΔΥ ὁριζόμενα, διὰ κεφαλαίων γραμμάτων.

γ. 'Ενδείξεις Εἰδικῆς Μεταχειρίσεως 'Εγγράφων.

Χρησιμοποιοῦνται αἱ ἐνδείξεις «ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ» «ΕΠΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙ» «ΔΙ' ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΥ», ἀναγραφόμεναι κάτωθι τοῦ βαθμοῦ ἀσφαλείας διὰ κεφαλαίων γραμμάτων.

δ. Τύπος καὶ χρονολογία ἐκδόσεως.

'Η χρονολογία τίθεται ὑπὸ τοῦ ὑπογράφοντος τὸ ἔγγραφον ἢ τοῦ ἔχοντος δικαίωμα ὑπογραφῆς, κατ' ἐξουσιοδότησιν, ἁρμοδίου ὑπαλλήλου. 'Η ἡμερομηνία καὶ τὸ ἔτος τίθενται ἀριθμητικῶς καὶ ὁ μὴν ὁλογράφως καὶ διὰ κεφαλαίου ἀρχικοῦ γράμματος.

ε. 'Αριθμὸς πρωτοκόλλου.

'Αναγράφεται κάτωθι τῆς οἰκείας ἐνδείξεως.

στ. 'Αποδέκται.

(1) Οἱ 'Αποδέκται πρὸς 'Ενέργειαν ἀναγράφονται ἀμέσως μετὰ τὴν ἔνδειξιν ΠΡΟΣ.

(2) Οἱ 'Αποδέκται πρὸς Κοινοποίησιν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν, ἀναγράφονται, ἀμέσως μετὰ τὸν τελευταῖον 'Αποδέκτην πρὸς 'Ενέργειαν καὶ τὴν ἔνδειξιν ΚΟΙΝ.

(3) 'Εφ' ὅσον οἱ 'Αποδέκται, εἶναι πλείονες τοῦ ἑνός, οὗτοι ἐξατομικεύοντα τῇ χρήσει ἀραβικῶν ἀριθμῶν ἢ καὶ μικρῶν γραμμάτων π.χ.

ΠΡΟΣ : 1. Νομαρχίαν.....
Διεύθυνσιν 'Εσωτερικῶν
Εἰς.....
2. Νομαρχίαν.....
Διεύθυνσιν 'Εσωτερικῶν
Εἰς.....

ΚΟΙΝ: 1. 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν
Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως
α. Διεύθυνσιν.....
β. Διεύθυνσιν.....

(4) 'Εὰν οἱ 'Αποδέκται εἶναι πολυάριθμοι, συντάσσεται Πίναξ Διανομῆς (ΠΔ), ὅτε, μετὰ τὴν ἔνδειξιν «ΠΡΟΣ» τίθεται ἡ στερεότυπος ἔκφρασις «'Αποδέκτας ΠΔ».

(5) 'Ο ΠΔ συντάσσεται εἴτε εἰς πρόσθετον φύλλον εἴτε ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸ ἔγγραφον καὶ ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ ἐγγράφου.

(6) 'Εὰν διαπιστωθῇ συχνὴ διεκπεραίωσις ἐγγράφων πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἀποδέκτας, τότε ὁ τυποποιημένος ΠΔ :

(α) Δὲν ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ ἔγγραφον.

(β) Τὸ ἁρμόδιον Γραφεῖον Διεκπεραιώσεως εἶναι ἐφωδιασμένον, προκαταβολικῶς δι' ἀντιγράφου τοῦ ΠΔ.

(γ) Ἡ ἔνδειξις «ΠΡΟΣ» συμπληροῦται διὰ τῆς ἀναγραφῆς στερεοτύπου ἐκφράσεως π.χ. «Ἁπάσας τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους» ἢ «κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων Νομοῦ».

(δ) Τυχὸν ἐπιθυμητὴ παράλειψις ἢ πρόσθεσις ἀποδέκτου σημειοῦται κατὰ τὰ ἀνωτέρω, εἰς ἑτέραν γραμμήν.

(7) Διὰ τὴν σειρὰν ἀναγραφῆς τῶν Ἀποδεκτῶν, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ νομοθετικῶς καθιερωμένη σειρὰ προβαδίσματος τῶν Ὑπουργείων (Β.Δ. 40/1972 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 1174/1972) ὡς καὶ ἕτερα, καθορίζοντα τὸ προβάδισμα, κείμενα.

(8) Οἱ Συντάκται τῶν ἐγγράφων, ὡς καὶ οἱ ἔχοντες δικαίωμα προσυπογραφῆς καὶ οἱ ὑπογράφοντες ταῦτα, δέον ὅπως περιορίζουν τοὺς πρὸς Ἐνέργειαν καὶ Κοινοποίησιν Ἀποδέκτας εἰς τὰς κατὰ τὸ δυνατὸν ἁρμοδίας ὑπηρεσίας. Ἀναφορὰ εἰς ἀνώτερα κλιμάκια δέον νὰ γίνηται εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις :

(α) Εἰς περίπτωσιν ὀλιγωρίας τῶν καθ' ὕλην ἁρμοδίων Ὑπηρεσιῶν ἢ Ὀργάνων ἢ ὑπάρξεως σοβαρᾶς ἀνωμαλίας.

(β) Εἰς περίπτωσιν ἐγγράφου γενικωτέρου πράγματι περιεχομένου.

(γ) Ἐφ' ὅσον ὑφίσταται σχετικὴ ἐντολὴ τοῦ οἰκείου Ἀξιωματούχου.

γ. Θέμα.

Ἀναγράφεται εἰς τὸν οἰκεῖον χῶρον καὶ δὲν τίθεται ἐντὸς εἰσαγωγικῶν.

δ. Σχετικά

(1) Ὡς ταῦτα ἀναγράφονται, τιθέμενα τὸ ἓν κάτωθι τοῦ ἑτέρου καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ἔνδειξιν «ΘΕΜΑ», τὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα ρητῶς θὰ μνημονευθοῦν εἰς τὸ κείμενον τοῦ ἐγγράφου, ἐξατομικεύονται δέ, τῇ χρήσει μικρῶν γραμμάτων τιθεμένων ἐντὸς παρενθέσεως.

(2) Ἕκαστον σχετικὸν προσδιορίζεται, κατὰ σειρὰν ἀναγραφῆς ὑπό :

(α) Τοῦ Ἐκδότου.

(β) Τοῦ Ἀριθμοῦ Πρωτοκόλλου (ἄνευ ἀναγραφῆς τῶν λέξεων «ὑπ' ἀριθ.»).

(γ) Τῆς χρονολογίας Ἐκδόσεως ἑπομένης τῆς προθέσεως «ἀπὸ» καὶ

(δ) Τοῦ θέματος τοῦ Σχετικοῦ, τιθεμένου ἐντὸς εἰσαγωγικῶν.

(3) Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐκδότου, συνιστᾶται ἡ χρῆσις Συντετμημένου Τίτλου (ΣΤ).

(4) Διὰ τὴν μνείαν τῶν σχετικῶν εἰς τὸ Κυρίως Κείμενον χρησιμοποιεῖται ἡ στερεότυπος ἔκφρασις «ὕπερθεν σχετικὸν» καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι πλείονα τοῦ ἑνός, τοῦτο, ἐξατομικεύεται διὰ τοῦ οἰκείου μικροῦ γράμματος π.χ. «ὕπερθεν σχετικὸν (β) ἢ (γ) κ.ο.κ.

(5) Ἐὰν σχετικόν τι, δὲν ἔχῃ ληφθῆ ὑφ' ἁπάντων τῶν ἀποδεκτῶν, τοῦτο μνημονεύεται κάτωθι τοῦ οἰκείου σχετικοῦ καὶ ἀναλόγως διὰ τῆς ἐκφράσεως «Μὴ πρὸς Ἅπαντας» «ἢ «Μὴ πρὸς (Συγκεκριμένον Ἀποδέκτην)».

(6) Ἡ λέξις «Ὑμέτερον» δύναται νὰ ἀναγράφηται μόνον ἐφ' ὅσον ὁ Ἀποδέκτης πρὸς Ἐνέργειαν τοῦ οἰκείου ἐγγράφου εἶναι μοναδικὸς καὶ συγχρόνως ὁ Ἀποδέκτης οὗτος ὑπῆρξε καὶ Ἐκδότης τοῦ σχετικοῦ.

(7) Ἡ λέξις «Ἡμέτερον» δύναται νὰ ἀναγράφεται μόνον ἐφ' ὅσον ὁ Ἐκδότης τοῦ σχετικοῦ εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ ἐκδοῦσα τὸ ἔγγραφον Ὑπηρεσία, οὐχὶ δὲ καὶ Ὑπηρεσία ἀνήκουσα εἰς τὴν αὐτὴν Ὀργανικὴν Μονάδα.

7. Τὸ Κυρίως Κείμενον.

Τὰ περὶ τοῦ Κυρίως Κειμένου, διαλαμβάνονται κατωτέρω, ὡς ἀποτελοῦντα τὸ Κεφάλαιον 3ον τοῦ ΚΑΔΥ.

8. Τὸ Μετὰ τὸ Κυρίως Κείμενον.

α. Ὑπογραφὴ Ἐγγράφων.

Τὰ στοιχεῖα τοῦ ὑπογράφοντος (εἰδικὴ ἐντολή, ἰδιότης ὑπογράφοντος καὶ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ) ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ ἀκριβοῦς ἀντιγράφου γράφονται διὰ μικρῶν γραμμάτων.

β. Συνημμένα.

Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τοιαῦτα, ἡ ἔνδειξις ἀναγράφεται ὡς ἑξῆς : Σημημένα δηλαδὴ μὲ μικρὰ γράμματα, ὑπογραμμίζεται καὶ δὲν ἀκολουθεῖται ὑπὸ δύο τελειῶν.

Τὰ Συνημμένα παρατίθενται κάτωθι τῆς ἐνδείξεως π.χ. ὡς ἀκολούθως :

Συνημμένα :

1. Παράρτημα «Α».
2. Φωτοτυπία σχετικοῦ (...)

9. Εἴδη Ἐγγράφων

α. Κατὰ τὸν ΚΑΔΥ ἔχομεν τὰ Συνήθη Ἔγγραφα (ΣΕ) καὶ τὰς Ἐγγράφου Εἰσηγήσεις (ΕΕ).

β. Περὶ τούτων, παραπέμπομεν εἰς τὰς οἰκείας παραγράφους τοῦ ΚΑΔΥ.

Κεφάλαιον 3ον

10. Τὸ Κυρίως Κείμενον.

α. Ἐκ τῶν εἰδικωτέρων θεμάτων τὰ ὁποῖα ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ ΚΑΔΥ εἰς τὸ Κεφάλαιον τοῦτο, ἐπισημαίνομεν τὰς κάτωθι ἐκ τῶν κανόνων καὶ ἀρχῶν αὐτοῦ παρεκκλίσεις :

(1) Χρησιμοποιοῦνται αἱ ἐκφράσεις «ἔχομεν τὴν τιμήν...» καὶ «Λαμβάνομεν τὴν τιμήν...».

(2) Ἀναγράφονται ἐν τῷ Κυρίως Κειμένῳ :

(α) Αἱ ἡμερομηνίαι, διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ἐνδείξεως π.χ. 6-4-1972.

(β) Τὰ στοιχεῖα προσωπικῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων, διὰ τῆς προτάξεως τοῦ ἐπιθέτου.

(3) Δὲν χρησιμοποιοῦνται καὶ δὲν χαρακτηρίζονται διὰ τῶν ἀντιστοίχων ἀριθμῶν γραμμάτων, καὶ λατινικῶν μικρῶν στοιχείων αἱ παράγραφοι, ὑποπαράγραφοι, ἐδάφια, ὑπεδάφια καὶ στοιχεῖα.

(4) Κατὰ τὴν δακτυλογράφησίν τοῦ Κυρίως Κειμένου, δὲν ἀφίενται :

(α) Τὰ ἀπαραίτητα περιθώρια εἰς τὴν ἀριστερὰν καὶ δεξιὰν πλευρὰν τῆς σελίδος ὡς καὶ εἰς τὴν ὀπισθίαν ὄψιν τοῦ φύλλου, ὅπου, κατὰ τὸν ΚΑΔΥ τὰ περιθώρια, ἀφίενται ἀντιστρόφως.

(β) Τὰ ἀπαραίτητα διάστιχα (κάθετα διαστήματα) μεταξὺ τῶν παραγράφων, ὑποδιαιρέσεων αὐτῶν καὶ 'Επικεφαλίδων, ὅπου χρησιμοποιοῦνται τοιαῦται.

11. 'Εν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, δέον ὅπως ἐφαρμόζωντοι ἀπαρεγκλίτως, πέρα τῶν, ἐν τῷ οἰκείῳ Κεφαλαίῳ τούτῳ τοῦ ΚΑΔΥ εἰδικώτερον καθοριζομένων καὶ περὶ τῶν ὁποίων δὲν διαλαμβάνει ἡ παροῦσα καὶ τὰ ἀκόλουθα, ἤτοι :

α. Εἰδικὰ φραστικὰ καὶ τεχνικὰ θέματα.

(1) 'Ο ΚΑΔΥ διατηρεῖ τὴν ἔκφρασιν «ἔχομεν τὴν τιμήν...» ΜΟΝΟΝ δι' ὑπηρεσιακὰ ἔγγραφα ἀπευθυνόμενα πρὸς 'Αποδέκτας ἐκτὸς Διοικήσεως (ἰδιώτας, Τραπέζας, 'Ιδρύματα, 'Εκκλησιαστικάς, Στρατιωτικάς, Δικαστικὰς 'Αρχὰς κ.λπ.).

2. Προκειμένου περὶ προσωπικῶν ἐγγράφων τῶν ὑπαλλήλων (ἀναφορῶν, αἰτήσεων), χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὸν ΚΑΔΥ αἱ ἐκφράσεις «Ἔχω τὴν τιμὴν» καὶ «Μετὰ τιμῆς» εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κειμένου καὶ ἄνωθεν τῆς ὑπογραφῆς ἀντιστοίχως.

(3) 'Αντὶ τῆς ἐκφράσεως «ἔχομεν τὴν τιμήν...» εἰς τὰ ὑπηρεσιακὰ ἔγγραφα χρησιμοποιοῦνται αἱ ἀκόλουθοι ἐνδεικτικῶς ἀναγραφόμεναι :

(α) 'Από ἀνωτέρου πρὸς κατώτερον κλιμάκιον «Γνωρίζομεν» «'Ανακοινοῦμεν», «Διαβιβάζομεν», «Παραγγέλλομεν», «'Εντελλόμεθα» κλπ.

(β) Μεταξὺ κλιμακίου τοῦ αὐτοῦ ἐπιδέδου», «Γνωρίζομεν», «Παρακαλοῦμεν», «Διαβίβάζομεν» κλπ. καὶ

(γ) 'Από κατωτέρου πρὸς ἀνώτερον κλιμάκιον, «'Υποβάλλομεν», «'Αναφέρομεν», «Παρακαλοῦμεν» κλπ.

(4) Οἱ μῆνες ἐν τῷ κειμένῳ νὰ ἀναγράφωνται ὁλογράφως ἢ ἐν συντμήσει ὁπότε χρησιμοποιοῦνται διὰ τὸ τέλος, τὰ δύο τελευταῖα ψηφία.

(5) Κατὰ τὴν ἀναγραφὴν τῶν στοιχείων τῶν ὑπαλλήλων νὰ προηγῆται τὸ κύριον ὄνομα καὶ νὰ ἀκολουθῇ τὸ ἐπώνυμον (προαιρετικῶς καὶ τὸ ὄνομα πατρός).

Τὸ ἐπώνυμον νὰ προηγῆται εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν συντάσσεται κατάστασις ἢ πίναξ κατ' ἀπόλυτον ἀλφαβητικὴν σειρὰν ἐπωνύμου.

β. Παράγραφοι.

(1) 'Η διαίρεσις τοῦ κειμένου εἰς ἐξατομικευομένας Παραγράφους ἐπιβάλλεται διὰ τὴν εὐχερῆ ἀνάγνωσιν καὶ κατανόησιν τούτου, τὴν παραπομπὴν εἰς συγκεκριμένα χωρία κλπ.

(2) Αἱ Παράγραφοι δέον νὰ χρησιμοποιῶνται διὰ τὴν προβολὴν αὐτοτελῶν νοημάτων, νὰ ἔχουν ἑνότητα, νὰ εἶναι σύντομοι καὶ σαφεῖς.

γ. 'Εξατομίκευσις Παραγράφων καὶ 'Υποδιαιρέσεων αὐτῶν.

(1) Αἱ Παράγραφοι (παρ.) ἐξατοκιμεύονται δι' ἀραβικῶν ψηφίων ἤτοι :

1.–, 2.–, 3.– κ.ο.κ.

(2) Αἱ 'Υποπαράγραφοι (ὑποπαρ.) διὰ μικρῶν γραμμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, ἤτοι :

α.–, β.–, γ.– κ.ο.κ.

(3) Τὰ Ἐδάφια (ἐδ.) δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν, τιθεμένων ἐντὸς παρενθέσεως, ἤτοι :

(1), (2), (3), κ.ο.κ.

(4) Τὰ Ὑπεδάφια (ὑποδ.) διὰ μικρῶν γραμμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, τιθεμένων ἐντὸς παρενθέσεως, ἤτοι :

(α), (β), (γ) κ.ο.κ.

(5) Τὰ Στοιχεῖα (στοιχ.) διὰ λατινικῶν ἀριθμῶν μικρῶν στοιχείων, ἤτοι :

(i), (ii), (iii), (iv), κ.ο.κ.

Κεφάλαιον 8ον «Συντετμημένοι Τίτλοι».

12. Σκοπιμότης καὶ Ἐπιφυλάξεις. Περιορισμοὶ Χρησιμοποιήσεως Συντετμημένων Τίτλων (ΣΤ).

α. Συνιστᾶται ὅπως μὴ γίνηται χρῆσις ΣΤ εἰς κείμενα προοριζόμενα δι' ἰδιώτας, ἐκτὸς ἐὰν παρατεθῇ καὶ ὁ Πλήρης Τίτλος (ΠΤ) κατὰ τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του ἐν τῷ κειμένῳ, τοῦ ΣΤ τιθεμένου ἐντὸς παρενθέσεως. (Ὅταν χρησιμοποιηθῇ ἅπαξ ἐν τῷ κειμένῳ ὁ Πλήρης Τίτλος, π.χ. Τεχνικὴ Ὑπηρεσία Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐν συνεχείᾳ δὲ παρίσταται ἀνάγκη μνημονεύσεως καὶ αὖθις δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὁ Συντετμημένος Τίτλος ΤΥΔΚ).

β. Εἰς τὸν ΠΔ οἱ Ἀποδέκται νὰ ἀναγράφωνται, δι' ἑνὸς ἐκ τῶν ἀκολούθων τρόπων :

(1) Ἅπαντα τὰ συνθετικὰ τοῦ ΠΤ ὁλογράφως π.χ.

Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν

Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως

Διεύθυνσιν Διοικήσεως

(2) Τὸ πρῶτον συνθετικὸν τοῦ ΠΤ ὁλογράφως καὶ τὰ λοιπὰ ἐν συντμήσει π.χ.

Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν

ΓΔΔ–ΔΙΔΙΟΙΚ

(3) Ἅπαντα τὰ συνθετικὰ τοῦ ΠΤ ἐν συντμήσει π.χ.

ΥΠΕΣ–ΓΔΔ–ΔΙΔΙΟΙΚ.

Πάντως, προκειμένου περὶ τῆς ἀναγραφῆς τῶν ἀνωτέρω τίτλων ἐπὶ τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων θὰ πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ προτιμᾶται ὁ πρῶτος ἢ κατ' οἰκονομίαν ὁ δεύτερος.

Διοικητικά.

13. Ἡ παροῦσα δέον ὅπως κοινοποιηθῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὑφ' ὑμᾶς Ὑπηρεσιῶν, Διευθύνσεων, Τμημάτων καὶ Γραφείων ὡς καὶ τοὺς τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, κατὰ τὰς ἑκάστοτε δὲ πραγματοποιουμένας ἐκπαιδευτικὰς συγκεντρώσεις, ἐπαναλαμβάνηται καὶ ὑπογραμμίζηται ἡ ἀνάγκη τῆς αὐστηρᾶς, πλήρους καὶ ἀπαρεγκλίτου τηρήσεως τοῦ ΚΑΔΥ.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΑΔ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γεν. Δ/νσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Π.Ο.Τ.Α.—Τμῆμα Π.Ο.Τ.Α.

'Αριθ. Πρωτ. 34550
Γενικὴ Διαταγὴ 24 'Εν 'Αθήναις τῇ 20 'Απριλίου 1973

«Κοινοποίησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 1212/1972 κανονιστικῆς πράξεως τοῦ ΑΣΔΥ «περὶ τῶν ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν — πλὴν ἐκπαιδευτικῶν — καὶ ἁπάντων τῶν ν.π.δ.δ.».

Πρός: 1) 'Απάσας τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
2) Διαμερίσματα Νομοῦ 'Αττικῆς — Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Κοιν.: Λοιπούς Παγίους 'Αποδέκτας

1. 'Εν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5873/Κ.Δ. 4/25.1.1973 ἐγκυκλίου διαταγῆς, δι' ἧς ἐκοινοποιήθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 101197/8643/2.12.1972 'Υπουργικὴ ἀπόφασις, περὶ τοῦ τρόπου καταρτίσεως ἐκθέσεων ὑπηρεσιακῆς δράσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ο.Τ.Α., ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι, διὰ ταχυδρομικοῦ δέματος, ἀποστέλλομεν ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀντιτύπων τῆς ὑπ' ἀριθ. 1212/1972 κανονιστικῆς πράξεως τοῦ ΑΣΔΥ, περὶ τοῦ ὡς ἄνω ἀντικειμένου, καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως μεριμνήσητε διὰ τὸν διὰ ταύτης ἐφοδιασμὸν ἁπάντων τῶν ΟΤΑ τῆς καθ' ὑμᾶς περιφερείας καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱδρυμάτων καὶ νομικῶν προσώπων.

2. 'Επ' εὐκαιρίᾳ, παρακαλοῦμεν ὅπως, μετὰ τῆς ἐν λόγῳ πράξεως τοῦ ΑΣΔΥ, κοινοποιηθῇ καὶ ἡ ἀνωτέρω μνημονευομένη 'Υπουργικὴ ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον δὲν ἐκοινοποιήθη αὕτη.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Διευθυντὴς
ΠΑΝ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΙΝΑΞ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἐκδοθεισῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον 1973

Ἀριθ. Ἐγκυκλ.	Ἀριθ. Πρωτ.	Ἡμερομηνία	Περίληψις
			Ὑπόλ. Μαρτίου
Κ.Δ. 11	23144	24.3.73	«Κοινοποίησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 4/15.3.73 ἀτομικῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ, παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Νομικοῦ Συμβούλου.
			Ἀπρίλιος
Γ.Δ. 20	28949	6.4.73	«Ἀπαγόρευσις ἐκτυπώσεως καὶ ἀνταλλαγῆς εὐχετηρίων δελταρίων κ.λπ.».
Γ.Δ. 21	20282	7.4.73	«Ὀρθὴ ἀναγραφὴ τίτλων Ὑπηρεσιῶν, Διευθύνσεων καὶ Τμημάτων Νομαρχίας».
Γ.Δ. 22	28002/1525	5.4.73	«Κοινοποιεῖται ἔγγραφον τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς ἀφορῶν εἰς τὰ τῆς ἐγγραφῆς Δημοσίων Ὀργανισμῶν εἰς Ὁμολογιακὸν Δάνειον τῆς Δ.Ε.Η.».
Γ.Δ. 23	27469	9.4.73	«Ἐφαρμογὴ κανόνων Κανονισμοῦ Ἀλληλογραφίας Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν (ΚΑΔΥ).
Γ.Δ. 24	34550	20.4.73	«Κοινοποίησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 1212/1972 κανονιστικῆς πράξεως τοῦ ΑΣΔΥ «Περὶ τῶν ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν — πλὴν ἐκπαιδευτικῶν — καὶ ἁπάντων τῶν Ν.Π.Δ.Δ.».
Κ.Δ. 12	25517	6.4.73	«Κοινοποίησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 115/73 γνωμοδοτήσεως τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους».
Κ.Δ. 13	28337	12.4.73	«Καθορισμὸς ἀμοιβῆς Προέδρων, μελῶν καὶ γραμματέων τῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων τῶν ἄρθρων 63–65 τοῦ Ν. Δ/τος 1140/72».
Κ.Δ. 14	25293	24.4.73	«Περὶ διαγραφῆς ἐκλογέων».

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ - ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β.Δ. 206 «Περὶ δημιουργίας παραλίας εἰς θέσιν «Δηλυσὸ» περιοχῆς Κοινότητος Ν. Στύρων Καρυστίας Νομοῦ Εὐβοίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 65/21.3.73)

Β.Δ. 209 «Περὶ δημιουργίας παραλίας εἰς θέσιν «Καβούρι» Περιφερείας Κοινότητος 'Αγ. 'Ιωάννου Ν. 'Ηλείας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 65/21.3.73)

Β.Δ. 242 «Περὶ ἑνώσεως τῶν Κοινοτήτων Βεσινίου, Δεχουνίου καὶ Πάου τῆς 'Επαρχίας Καλαβρύτων τοῦ Νομοῦ 'Αχαΐας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 71/27.3.73)

Β.Δ. 249 «Περὶ δημιουργίας ζώνης παραλίας εἰς θέσιν «Κάστρο ἢ Δοντιὰ» τῆς Κοινότητος Πυθαγορείου νήσου Σάμου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 75/31.3.73)

ΥΠΟΥΡΓ. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

'Αριθ. 3906/Φ.23/505/7.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἄρσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτων Δήμου 'Αγρινίου καὶ ἐκποιήσεως αὐτῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 343/19.3.73)

'Αριθ. Α.7029/9373 'Απόφασις Νομάρχου Τρικάλων

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ψηφισθέντος 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Παλαιοπύργου Ν. Τρικάλων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 359/26.3.73)

'Αριθ. Α.7027/5073/10.3.73 'Απόφασις Νομάρχου Τρικάλων

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ψηφισθέντος 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Βροντεροῦ Ν. Τρικάλων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 359/26.3.73)

'Αριθ. 3341/9.3.73 'Απόφασις Νομάρχου Χαλκιδικῆς.

«Περὶ διαλύσεως τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Ν. Γωνιᾶς, Πετραλώνων καὶ Ν. Συλλάτων Ν. Χαλκιδικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 359/26.3.73)

'Αριθ. 16893/2.3.73 'Απόφασις Νομάρχου Μαγνησίας

«Περὶ κηρύξεως ἀναδασωτέας ἰδιωτικῆς Κοινοτικῆς δασικῆς ἐκτάσεως «Λόφου Γορίτσης» περιφερείας Κοινότητος "Αλλης Μεριᾶς - Ν. Μαγνησίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 360/26.3.73)

'Αριθ. ΕΣ. 7506/13.3.73 'Απόφασις Νομάρχου Αἰτωλίας καὶ 'Ακαρνανίας

«Περὶ ἐγκρίσεως ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας Κοινότητος Μενιδίου Ν. Αἰτωλίας καὶ 'Ακαρνανίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 361/26.3.73)

'Αριθ. 4286/Φ.23/538/13.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοιν. Κατοχῆς Ν. Αἰτωλ/νίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 369/26.3.73)

'Αριθ. 4571/Φ.23/582/13.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Μεθάνων Ν. 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 369/26.3.73)

'Αριθ. 4192/Φ.23/530/13.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Καλλιθέας 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 369/26.3.73)

'Αριθ. 4326/Φ.23/556/13.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου 'Αμαρουσίου Ν. 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 369/26.3.73)

'Αριθ. 4428/Φ.23/558/13.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Δραπετσῶνος 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 370/27.3.73)

'Αριθ. ΕΣ. 2468/2.2.73 'Απόφασις Νομαρχῶν "Αρτης καὶ Πρεβέζης

«Περὶ συμμετοχῆς τῆς Κοινότητος Κορωνησίας Πρεβέζης εἰς ὑφιστάμενον Σύνδεσμον τοῦ Δήμου 'Αρταίων καὶ 20 πεδινῶν Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ "Αρτης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 378/30.3.73)

'Αριθ. 4976/Φ.23/633/21.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Αὐλῶνος 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 379/30.3.73)

'Αριθ. 4971/Φ.23/638/21.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ψυχικοῦ 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 386/31.3.73)

'Αριθ. 4973/Φ.23/636/21.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Κηφισιᾶς 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 386/31.3.73)

'Αριθ. 4974/Φ.23/635/21.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου 'Αμαρουσίου 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 386/31.3.73)

'Αριθ. 4975/Φ.23/634/21.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου 'Αμαρουσίου 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 386/31.3.73)

'Αριθ. 41977/1207/22.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν

«Περὶ τοῦ ἐπιδόματος ἐπὶ ταῖς 'Εορταῖς τοῦ Πάσχα 1973 τῶν Δημοσίων 'Υπαλλήλων καὶ τῶν 'Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 392/2.4.73)

'Αριθ. ΕΣ. 7790/20.3.73 'Απόφασις Νομάρχου Μεσσηνίας

«Περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου ὑδρεύσεως ἐν τῷ Νομῷ Μεσσηνίας».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 392/2.4.73)

'Αριθ. Ε.3350/21.3.73 'Απόφασις Νομάρχου Ξάνθης

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Κοινότητος 'Εξοχῆς Ν. Ξάνθης».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 392/2.4.73)

'Αριθ. Ε.3349/21.3.73 'Απόφασις Νομάρχου Ξάνθης

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Κοινότητος Γαλάνης Ν. Ξάνθης».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 392/2.4.73)

'Αριθ. 8668/19.3.73 'Απόφασις Νομάρχου Δράμας

«Περὶ συστάσεως 'Ερανικῆς 'Επιτροπῆς 'Ιεροῦ Ναοῦ Κοινότητος 'Αγορᾶς Ν. Δράμας».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 395/3.4.73)

Ἀριθ. 8628/23.3.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Θεσσαλονίκης

«Περὶ τροποποιήσεως ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἐλευθερίου Ν. Θεσσαλονίκης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 396/4.4.73)

Ἀριθ. 5051/Φ.23/651/24.3.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Κηφισιᾶς Ν. Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 404/6.4.73)

Ἀριθ. Δ. ΕΣ. 4290/29.3.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Ἀττικῆς, Διαμέρισμα Δυτικῆς Ἀττικῆς

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ν. Περάμου - Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 408/7.4.73)

Ἀριθ. 5749/24.3.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Πέλλης

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Δήμου Ἐδέσσης Ν. Πέλλης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 408/7.4.73)

Ἀριθ. 6539/28.3.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Πέλλης

«Περὶ ἱδρύσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων ἐν τῷ Νομῷ Πέλλης διὰ τὴν κατασκευὴν κοινοῦ ὑδραγωγείου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 409/7.4.73)

Ἀριθ. ΕΣ 2598/16.3.73 Ἀπόφασις Νομαρχῶν Γρεβενῶν καὶ Κοζάνης

«Περὶ συμμετοχῆς τῶν κοινοτήτων Διλόφου, Κορυφῆς, Τσοτυλίου, Κοκκινιᾶς καὶ Μυρσίνης εἰς τὸν ἱδρυθέντα Σύνδεσμον ὑδρεύσεως Δήμου Γρεβενῶν καὶ Κοινοτήτων περιφερείας Νομοῦ Γρεβενῶν».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 410/7.4.73)

Ἀριθ. 5304/Φ.23/672/24.3.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Βύρωνος Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 413/10.4.73)

Ἀριθ. 5974/Φ.23/730/31.3.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἡλιουπόλεως Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 424/12.4.73)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ Σελὶς

—«Ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις εἰς τὸ Λονδῖνον», ὑπὸ Ἀθαν. Κάτσου, Διευθυντοῦ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος 275

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Ὑπομνήματα καὶ Ἔγγραφα τῆς ΕΔΚΕ καὶ Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν 282

Κοιν. Πιτσίου–Φθιώτιδος, Ἀριθ. Πρωτ. 126/1973–Ε.Δ.Κ.Ε. 609/1973

Κοιν. Ψυχικοῦ–Ἀττικῆς, Ἀριθ. Πρωτ. Δ.Υ./1973

ΕΔΕΚΕ, Ἀριθ. Πρωτ. 620/1973

Κοιν. Ἀναλήψεως–Θεσ/νίκης Ἀριθ. Πρωτ. 360/1973–ΕΔΚΕ, 722/1973

» Πέρδικας–Θεσπρωτίας Ἀριθ. Πρωτ. 400/1973–ΕΔΚΕ, 696/1973

» Φιλωτείας–Πέλλης Ἀριθ. Πρωτ. 299/1973–ΕΔΚΕ, 749/1973

Δήμος Μεταμορφώσεως–Ἀττικῆς Ἀριθ. Πρωτ. 2263/1973

Ἀναστ. Γ. Γανώσης, 11.4.1973

ΕΔΚΕ Ἀριθ. Πρωτ. 723/1973

Δήμου Περιστερίου–Ἀττικῆς Ἀριθ. Πρωτ. 11637/1973

ΕΔΚΕ, Ἀριθ. Πρωτ. 233/1973

» » » 921/1973

» » » 938/1973

» » » 947/1973

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ–ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

—Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας 294

Ἀριθ. ἀποφ. 29, 36 37, 40, 261/1973

—Γνωμοδοτήσεις Νομικῶν Συμβούλων Δήμων 300

Κ. Λασκαρίδη, νομ. συμβ. Δήμου Καλαμαριᾶς–Θεσ/νίκης 5.4.1973

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

—Ἀπόφασις, Ἐγκύκλιοι κλπ. Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν 303

Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 23144/Ἐγκ.Κ.Δ. 11/1973–Γνωμοδ. νομ. συμβ. Γ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 207/ἀτομ. γνωμοδ. 4/1973

» » » » 25517/Ἐγκ.Κ.Δ. 12/1973–Ν.Σ.Κ. γνωμοδ. 115/1973

» » » » 28337/Ἐγκ.Κ.Δ. 13/1973–Ὑπ. Οἰκον. 38360/6537/1973 Ἀποφ.

» » » » 25293/Ἐγκ.Κ.Δ. 14/1973

» » » » 28949/Γ.Δ. 20/1973–Πρωθυπουργὸς 5883/932/1973

» » » » 20282/Γ.Δ. 21/1973

» » » » 28002/Γ.Δ. 22/1973–Νομισμ. Ἐπιτρ. 739/1973

» » » » 27469/Γ.Δ. 23/1973

» » » » 34550/Γ.Δ. 24/1973

—Πίναξ Ἐγκυκλίων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1973.. 323

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ–ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

—Βασ. Διατάγματα (περιλήψεις) 324

—Ὑπουργ. Ἀποφάσεις καὶ Ἐγκρίσεις (περιλήψεις) 324

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Ε' — ΤΕΥΧΟΣ Ε' — ΜΑΪΟΣ 1973

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**

Ἀντιπρόεδροι: Α', Δήμαρχος Πειραιῶς κ. **Ἀριστείδης Σκυλίτσης.**
Β', Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. **Ἀριστείδης Πετράκης.**

Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**

Ἔφορος: Δήμαρχος Λαρίσης κ. **Ἀθανάσιος Μεσσήνης.**

Σύμβουλοι: Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης,** καὶ Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου,** καὶ Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους - Ἀρκαδίας κ. **Ἀναστ. Ροζολῆς,** καὶ Δολιανῶν - Ἰωαννίνων κ. **Κ. Νταφόπουλος.**

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**
Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Μέλη: Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης** καὶ Δήμαρχος Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.**

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Χρ. Εὐαγγελᾶτος καὶ **Δημ. Μπλέτσας.**

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἀθανάσιος Κάτσος, Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΑ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 3214826

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑ, ΑΠΟ 10-12 ΜΑΪΟΥ 1973

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΟΥ ΕΤΗΣΙΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑ, ΑΠΟ 10-12 ΜΑΪΟΥ 1973

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Αριθ. Πρωτ. 1202 — 'Εν 'Αθήναις τῇ 11ῃ 'Ιουλίου 1972

Πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως – Τμῆμα Δημοτικῆς Διοικήσεως
'Εντα῀ῦθα

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν 'Υμῖν συνημμένως ἐν ἀντιγράφῳ καὶ εἰς διπλοῦν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1155/9/20.6.1972 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας 'Ενώσεως περὶ καθορισμοῦ ἡμερομηνίας καὶ τόπου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου συνεδρίου αὐτῆς, τοῦ ἔτους 1973 καὶ νὰ παρακαλέσωμεν, ὅπως εὐαρεστούμενοι ἐγκρίνητε ταύτην, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος».

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

'Ο Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος 'Αθηναίων

'Ο Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Αριθ. Πρωτ. 1155

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος τῆς 20ῆς 'Ιουνίου 1972

'Εν 'Αθήναις σήμερον τὴν 20ὴν 'Ιουνίου 1972, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 13ην συνῆλθε κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς 'Ενώσεως Δημάρχου 'Αθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου, ἡ ὁλομέλεια τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος εἰς τὰ Γραφεῖα αὐτῆς καὶ παρόντων τῶν Δημάρχων : 'Αθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου ὡς Προέδρου, Θεσσαλονίκης κ. Χρ. Φλωρίδου, Καβάλας κ. Εὐαγγ. Εὐαγγελίου, Λαρίσης κ. 'Αθαν. Μεσσήνη καὶ τῶν Προέδρων Κοινοτήτων : Πεντέλης-'Αττικῆς κ. Πάνου 'Ιατρίδου Γενικοῦ Γραμματέως τῆς 'Ενώσεως, Δολιανῶν-'Ιωαννίνων κ. Κων. Νταφοπούλου καὶ "Αστρους 'Αρκαδίας κ.

Ἀν. Ροζολῆ, τῶν Δημάρχων Πειραιῶς καὶ Α' Ἀντ/δρου τῆς Ἑνώσεως κ. Ἀρ. Σκυλίτση καὶ Ἡρακλείου καὶ Β' Ἀντ/δρου τῆς Ἑνώσεως κ. Ἀρ. Πετράκη μὴ προσελθόντων λόγῳ κωλύματος ὑπηρεσιακοῦ καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας, ἄρχεται ἡ συνεδρίασις, καθ' ἣν ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις :

.....

Ἀ π ό φ α σ ι ς 9η

«Ὁρισμὸς ἡμερομηνίας καὶ τόπου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1973».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως ἀκοῦσαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου, προτείνοντος ὅτι τὸ ἐτήσιον Συνέδριον τοῦ ἔτους 1973 τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, δέον νὰ συνέλθῃ εἰς Ρόδον, ἔνθα ὑφίστανται ἄριστοι προϋποθέσεις ὀργανώσεως αὐτοῦ καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν Συνέδρων, ἐπὶ 4ήμερον, κατὰ τὸ πρῶτον 10ήμερον μηνὸς Μαΐου ἔτους 1973 καὶ

Ἰδὸν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ Συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος» καὶ σκεφθέν :

Ἀ π ο φ α ί ν ε τ α ι ὁ μ ο φ ώ ν ω ς

Καθορίζει ὡς τόπον συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1973 τὴν πόλιν τῆς Ρόδου, ὡς χρόνον δὲ τὸ πρῶτον 10ήμερον μηνὸς Μαΐου 1973 καὶ ἐπὶ τετραήμερον καὶ ἀνατίθησι τῷ κ. Προέδρῳ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς παρούσης ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968.

.....

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Τ ὰ Μ έ λ η

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Δ/σεως
Ἀριθ. Πρωτ. 56688/4702 Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Αὐγούστου 1972

«Περὶ συγκλήσεως ἐτησίου Συνεδρίου Ε.Δ.Κ.Ε.».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Σ χ ε τ : Ὑμέτερον 1202/11.7.1972

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὑπερθεν ἔγγραφον, δι' οὗ ὑπεβλήθη ἡμῖν ἡ ὑπ' ἀριθ.

9/20.6.1972 ἀπόφασις τοῦ καθ' ὑμᾶς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, περὶ ὁρισμοῦ τοῦ τόπου καὶ χρόνου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἔτους 1973, παρακαλοῦμεν ὅπως μεριμνήσητε διὰ τὴν λῆψιν ἑτέρας, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς ἣν νὰ καθορίζηται ἡ ἀκριβὴς χρονολογία συγκλήσεως τοῦ ἐν λόγῳ Συνεδρίου καὶ νὰ ὁρίζηται ὡς τόπος συγκλήσεως αὐτοῦ μία ἐκ τῶν πόλεων Πατρῶν, Λαρίσης, Ἰωαννίνων, Καλαμάτας καὶ Τριπόλεως.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1483 Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Σεπτεμβρίου 1972

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως — Τμῆμα Δημοτικῆς Διοικήσεως
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν Ὑμῖν συνημμένως ἐν ἀντιγράφῳ καὶ εἰς διπλοῦν τὴν ὑπ' ἀριθ. 1441/12/22.1.1972 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως περὶ καθορισμοῦ ἡμερομηνίας καὶ τόπου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου συνεδρίου αὐτῆς, τοῦ ἔτους 1973 καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι ἐγκρίνητε ταύτην, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1441

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο Ν

Συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1972

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 22αν Σεπτεμβρίου 1972, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 13ην συνῆλθε κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου, ἡ ὁλομέλεια τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Γραφεῖα αὐτῆς καὶ παρόντων τῶν Δημάρχων: Ἀθηναίων κ. Δ. Ρίτσο ὡς Προέδρου, Θεσσαλονίκης κ. Χρ. Φλωρίδου, Ἡρακλείου κ.

Ἀριστ. Πετράκη, Καβάλας κ. Εὐαγ. Εὐαγγελίου, Λαρίσης κ. Ἀθαν. Μεσσήνη καὶ τῶν Προέδρων Κοινοτήτων : Πεντέλης Ἀττικῆς κ. Παν. Ἰατρίδου Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως, Δολιανῶν-Ἰωανίνων κ. Κωνστ. Νταφοπούλου καὶ Ἄστρους-Ἀρκαδίας κ. Ἀν. Ροζολῆ, τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς καὶ Α' Ἀντιπροέδρου τῆς Ἑνώσεως κ. Ἀρ. Σκυλίτση, μὴ προσελθόντος λόγῳ ὑπηρεσιακοῦ κωλύματος καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀαπρτίας, ἄρχεται ἡ συνεδρίασις, καθ' ἣν ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις :

.....

Ἀ π ό φ α σ ι ς 12η

«Ὁρισμὸς ἡμερομηνίας καὶ τόπου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἔτους 1973».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως ἀσκοῦσαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου, προτείνοντος ὅτι τὸ ἐτήσιον Συνέδριον τοῦ ἔτους 1973 τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, δέον νὰ συνέλθῃ εἰς Καλαμάταν, ἔνθα ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑφίστανται ἱκανοποιητικαὶ προϋποθέσεις ὀργανώσεως αὐτοῦ καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν συνέδρων, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρόκειται περὶ ἐπαρχιακῆς πόλεως ἐχούσης ἀνάγκην ἐνισχύσεως διὰ τῆς δημιουργίας κινήσεως, ἥτις θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς ἐν αὐτῇ παρουσίας πολλῶν συνέδρων καὶ διαφόρων Κυβερνητικῶν παραγόντων, ἐπὶ 3ήμερον, τὴν 8ην, 9ην καὶ 10ην Μαΐου ἔτους 1973, καὶ

Ἰδὸν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ Συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος» καὶ σκεφθέν :

Ἀ π ο φ α ί ν ε τ α ι κ α τ ὰ π λ ε ι ο ψ η φ ί α ν

Καθορίζει ὡς τόπον συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔτους 1973, τὴν πόλιν τῆς Καλαμάτας, ὡς χρόνον δὲ τὴν 8ην, 9ην καὶ 10ην τοῦ μηνὸς Μαΐου 1973 καὶ ἀνατίθησι τῷ κ. Προέδρῳ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς παρούσης ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968.

.....

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

Τ ὰ Μ έ λ η

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Δ/σεως
Ἀριθ. Πρωτ. 79452/6500 Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Σεπτεμβρίου 1972

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

«Περὶ συγκλήσεως ἐτησίου τακτικοῦ Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος καὶ

2. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1483/25.9.1972 ἔγγραφον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινότητος Ἑλλάδος

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο μ ε ν

Ἐγκρίνομεν τήν, διὰ τοῦ ὡς ἄνω ἐγγράφου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 12/22.9.1972 ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, περὶ συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου τακτικοῦ συνεδρίου τῶν μελῶν τῆς Γενικῆς συνελεύσεως εἰς Καλαμάταν, ἀπὸ τῆς 8ης-10ης Μαΐου 1973 πρὸς συζήτησιν διαφόρων θεμάτων, ἀφορώντων εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν.

Ἡ παροῦσα κοινοποιηθήτω πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος (Σταδίου 33 - Πεσμαζόγλου, 6ος ὄροφος - Ἐνταῦθα) καὶ τὴν Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως (Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Διοικήσεως), παρ' ἡμῖν.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ. Ι. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 458 Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῇ Μαρτίου 1973

«Σύγκλησις Συνεδρίου Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος 1973».

Πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον .....
.....

Ἀξιότιμε Κύριε Συνάδελφε,

Συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος», τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1441/12/22.9.1972 ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 79452/6500/30.9.72 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ὥρισεν ὡς ἡμέρας συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως τοῦ ἔτους 1973 τὴν 8ην-10ην Μαΐου 1973, ὡς τόπον δὲ τὴν πόλιν τῆς Καλαμάτας.

Κατόπιν τούτου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ὅπως παραστῆτε εἰς τὸ ὡς ἄνω Συνέδριον τὴν 8ην Μαΐου ἐ.ἔ., ἡμέραν Τρίτην, πρὸς συζήτησιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τοῦ Συνεδρίου διαλαμβανομένων θεμάτων.

Εἰς τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τοῦ Συνεδρίου ἀναφερόμενα θέματα, παρακαλοῦμεν, ὅπως, ἐὰν οἱ κ.κ. Σύνεδροι ἔχωσι προτάσεις γ ε ν ι κ ῆ ς μόνον

σημασίας, διατυπώσωσι ταύτας ἐγγράφως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑνώσεως, προκειμένου νὰ ἐπεξεργασθῇ ταύτας ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τῶν προτάσεων Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνεδρίου, ἡ ὁποία καὶ θὰ διατυπώσῃ τὴν ἔκθεσιν ταύτης, ἐὰν τοῦτο κρίνῃ ἀναγκαῖον.

Οἱ κ.κ. Σύνεδροι ὑποβάλλοντες προτάσεις τινὰς δέον, ὅπως προπαρασκευασθῶσιν ἵνα ὑποστηρίξωσι ταύτας καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τούτου.

Εἰς τὸ Συνέδριον θὰ μετάσχωσιν ἅπαντες οἱ Δήμαρχοι, καὶ ὁ ἐξ ἑκάστου Νομοῦ μετέχων Πρόεδρος Κοινότητος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι 264 Δήμαρχοι καὶ 52 Πρόεδροι Κοινοτήτων, ὡς καὶ ἁρμόδιοι ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Οἱ μέλλοντες νὰ προσέλθωσι μετὰ τῶν συζύγων αὐτῶν κ.κ. Σύνεδροι, παρακαλοῦνται ὅπως δηλώσωσι τοῦτο ἐγκαίρως εἰς τὴν Ἕνωσιν.

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. ἐκπρόσωποι, ὅπως φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων (μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς) τούτων, διὰ νὰ μὴ παρατηρηθῇ καθυστέρησις περὶ τὴν ἐκκαθάρισιν.

Πλείονα στοιχεῖα περὶ τοῦ Συνεδρίου θὰ γνωστοποιηθῶσιν ὑμῖν διὰ νεωτέρου ἐγγράφου.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 230 — Ἐν Ἀθήναις τῇ 28ῃ Μαρτίου 1973

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος», διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1441/12/22.9.1972 ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν τοῦ ἐτησίου ἐν Καλαμάτᾳ ἀπὸ 8ης-10ης Μαΐου ἐ.ἔ. Συνεδρίου αὐτῆς πρὸς συζήτησιν θεμάτων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀφορώντων εἰς τὴν δρᾶσιν καὶ προαγωγὴν τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 79452/6500/30.9.72 ἀποφάσεως αὐτοῦ.

Τὰ θέματα ἅτινα ἀπεφασίσθη ὅπως συζητηθῶσι κατὰ τὸ ἀνωτέρω Συνέδριον εἶναι τὰ κάτωθι :

1. «Ἀστυφιλία καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς δημιουργούμενα εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα προβλήματα», ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Δήμαρχος Δράμας κ. Ἠλ. Ἠλιάδης.

2. «Δημοτικὴ καὶ Κοινοτικὴ περιουσία. Σύστασις καὶ ἀξιοποίησις αὐτῆς», ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Δήμαρχος Βόλου κ. Ἀπ. Παπαθανασίου.

3. «Χωροταξικὴ διάρθρωσις τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Κριτικὴ-Ἐπισημάνσεις», ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Δήμαρχος Βεροίας κ. Γεώργιος Τσαλέρας.

4. «Φυσικὸν περιβάλλον καὶ συμβολὴ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν προστασίαν τούτου», ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Δήμαρχος Χανίων κ. Νικ. Πιμπλῆς.

5. «Ἡ Συμβολὴ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς εὐνοϊκαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων», ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Δήμαρχος Λετρίνων κ. Γ. Ψαρρός.

6. «Λειτουργικὰ προβλήματα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως», ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Δήμαρχος Ζωγράφου κ. Ἰωάν. Καζάκος.

7. «Ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἰσχῦον σύστημα — Προτάσεις», ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Βριλησσίων Ἀττικῆς κ. Μαρ. Δεσποτίδης.

8. «Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ ἔργα ὡς παράγων περιφερειακῆς ἀναπτύξεως», ὅπερ θὰ εἰσηγηθῇ ὁ Πρόεδρος Κοινότητος Δολιανῶν-Ἰωαννίνων κ. Κων/νος Νταφόπουλος.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν Ὑμᾶς ὅπως διατάξητε ἁρμοδίως διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ Συνέδριον ἁπάντων τῶν Δημάρχων τῆς Χώρας καὶ τῶν ἐξ ἑκάστου Νομοῦ παρὰ τῇ Ἑνώσει νομίμων ἀντιπροσώπων Προέδρων Κοινοτήτων (ἀριθ. 4 παρ. 2 Α.Ν. 477/1968). Ὡσαύτως παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς ὅπως καθορίσητε τὸ ὕψος τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ τῆς ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεις τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων οἵτινες θὰ συμμετάσχωσι τοῦ Συνεδρίου ὡς καὶ τοὺς φορεῖς οἵτινες θὰ καταβάλωσι ταῦτα.

Ὅθεν πρὸς ρύθμισιν τῶν ἀνακυπτόντων ἀνωτέρω θεμάτων, παρακαλοῦμεν καὶ αὖθις, ὅπως ἀπευθύνητε τὰς δεούσας ἐντολὰς εἰς τὰς κατὰ τόπους Νομαρχίας πρὸς ρύθμισιν τῶν ζητημάτων τούτων καὶ ἑτέρων λεπτομερειῶν.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Δ/σεως
Ἀριθ. Πρωτ. 27050/1758 Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Ἀπριλίου 1973

«Συνέδριον Τοπ. Αὐτοδ/σεως ἐν Καλαμάτᾳ ἀπὸ τῆς 10ης - 12ης Μαΐου ἐ.ἔ.».

Πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας
(Δ/νσεις Ἐσωτερικῶν — ἕδρας των)

Κοιν: Ὡς Πίναξ Διανομῆς: 1) κ. Πρωθυπουργόν, 2) Ἀντιπροέδρους Κυβερνήσεως, 3) Ἅπαντας Ὑπουργοὺς καὶ Ὑφυπουργοὺς 4) Ὑφυπουργοὺς – Περιφερειακοὺς Διοικητάς, 5) Δ/ντὴν Βουλῆς, 6) Ἕνωσιν Δ. καὶ Κ. τῆς Ἑλλάδος. — Ἐσωτερικὴ διανομή.

1. Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος (ΕΔΚΕ) ἀπεφάσισε τὴν σύγκλησιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς ἐτήσιον τακτικὸν συνέδριον, ἐν Καλαμάτᾳ ἀπὸ τῆς 10ης ἕως 12ης Μαΐου ἐ.ἔ. (ἤτοι 10ην, 11ην καὶ 12ην), πρὸς συζήτησιν θεμάτων γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀφορώντων εἰς τὴν δρᾶσιν καὶ προαγωγὴν τῶν Ὀργανισμῶν Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως.

2. Συναφῶς, γνωρίζομεν, ὅτι εἰς αὐτὸ θὰ παραστοῦν μέλη τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες, ἅπαντες οἱ Δήμαρχοι, ὡς καὶ ὁ ἐξ ἑκάστου νομοῦ μετέχων Πρόεδρος Κοινότητος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος.

3. Οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ πρόεδροι Κοινοτήτων, δέον νὰ εὑρίσκωνται εἰς Καλαμάταν, τὸ ἑσπέρας τῆς προηγουμένης ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου.

4. Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἡμερησία ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις, ἥτις δέον ὅπως καθορισθῇ εἰς τὸ ποσὸν τῶν τετρακοσίων (400) δραχμῶν, ἁπάντων τῶν συμμετασχόντων εἰς τὸ Συνέδριον δημάρχων (μελῶν καὶ μὴ τῆς Γ.Σ. τῆς Ἑνώσεως), θὰ βαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκείου δήμου, οἰκον. ἔτους 1973. Ταῦτα δύνανται νὰ καταβληθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει ἐντάλματος προπληρωμῆς κατὰ τὰ κεκανονισμένα. Αἱ ἡμέραι ἐκτὸς ἕδρας (ἡμέραι διαρκείας Συνεδρίου σὺν ἡμέραι κινήσεως) θὰ καθορισθοῦν ὑπὸ τοῦ οἰκείου συμβουλίου ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ἐκ Καλαμάτας. Δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις Ι.Χ. αὐτοκινήτων ἢ ὑπηρεσιακῶν. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὰ ἔξοδα κινήσεως θὰ βαρύνουν τοὺς δήμους.

5. Ἡμερησία ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν προέδρων Κοινοτήτων θὰ βαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ΕΔΚΕ.

Οὗτοι δύνανται νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ συνήθη συγκοινωνιακὰ μέσα, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἀεροπλάνου. Διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ὁδοιπορι-

κῶν ἐξόδων δέον νὰ προσκομίσουν σχετικὴν ἀπόδειξιν πληρωμῆς τοῦ εἰσιτηρίου.

6. Ὅθεν, παρακαλοῦμεν, ὅπως παράσχητε ἀναλόγους ὁδηγίας εἰς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ ὑμῶν δημάρχους καὶ τοὺς ὡς ἄνω προέδρους κοινοτήτων, οἵτινες θὰ μετάσχουν τοῦ Συνεδρίου.

7. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῶν συνέδρων θὰ ἀποσταλῇ ὑμῖν ἐν καιρῷ, μερίμνῃ τῆς Ἑνώσεως.

8. Ὁ Δ/ντὴς τῆς Βουλῆς, πρὸς ὃν κοινοποιεῖται τὸ παρόν, παρακαλεῖται διὰ τὸν ὁρισμὸν δύο (2) πρακτικογράφων. Ὁμοίως, ἡ ΕΔΚΕ παρακαλεῖται ὅπως τὸ ταχύτερον, προβῇ εἰς τὰς ἀναγκαιούσας προκαταρκτικὰς ἐργασίας διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, ἀποστείλῃ δὲ τὸ οἰκεῖον πρόγραμμα πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀποδέκτας τῆς παρούσης.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΔΑΜ Ι. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 684 Ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Ἀπριλίου 1973

«Σύγκλησις Συνεδρίου Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος 1973».

Πρὸς τοὺς κ.κ. Προέδρους Κοινοτήτων
Μέλη τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆς Ε.Δ.Κ.Ε.
Κύριον Πρόεδρον Κοινότητος Βριλησσίων
Βριλήσσια-Ἀττικῆς

Συνημ: Θέματα Ἡμερησίας Διατάξεως τοῦ Συνεδρίου.

1. Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος», τῆς ὑπ' ἀριθ. 1441/1/22.9.1972 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως, ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 79452/6500/30.9.1972 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καὶ κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 27050/1758/4.4.1973 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἡ σύγκλησις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τῆς Ἑνώσεως, εἰς ἐτήσιον τακτικὸν συνέδριον, ὡρίσθη ἐν Καλαμάτᾳ ἀπὸ τῆς 10ης-12ης Μαΐου ἐ.ἔ. (ἤτοι 10ην, 11ην καὶ 12ην).

2. Εἰς τὸ Συνέδριον θὰ παραστοῦν μέλη τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες, ἅπαντες οἱ Δήμαρχοι, ὡς καὶ ὁ ἐξ ἑκάστου Νομοῦ μετέχων Πρόεδρος Κοινότητος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος.

3. Κατόπιν τούτου παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως παραστῆτε εἰς τὸ ὡς ἄνω Συνέδριον τὴν 10ην Μαΐου ἐ.ἔ., ἡμέραν Πέμπτην, πρὸς συζήτησιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἐπισυναπτομένῃ ἡμερησίᾳ διατάξει τοῦ συνεδρίου διαλαμβανομένων θεμάτων.

4. Εἰς τὰ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τοῦ Συνεδρίου ἀναφερόμενα θέματα, παρακαλοῦμεν, ὅπως, ἐὰν οἱ κ.κ. Σύνεδροι ἔχουν προτάσεις γενικῆς μόνον σημασίας, διατυπώνουν ταύτας ἐγγράφως εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑνώσεως, προκειμένου νὰ ἐπεξεργασθῇ ταύτας ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τῶν προτάσεων ἐπιτροπὴ τοῦ Συνεδρίου, ἡ ὁποία καὶ θὰ διατυπώσῃ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἐὰν τοῦτο κρίνῃ ἀναγκαῖον.

Οἱ κ.κ. Σύνεδροι ὑποβάλλοντες προτάσεις τινὰς δέον, ὅπως προπαρασκευασθοῦν ἵνα ὑποστηρίξουν ταύτας καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τούτου.

5. Διὰ τὴν μετάβασιν εἰς Καλαμάταν οἱ κ.κ. Σύνεδροι δύνανται νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ συνήθη συγκοινωνιακὰ μέσα, περιλαμβανομένου τοῦ ἀεροπλάνου. Ἐπίσης δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις Ι.Χ. αὐτοκινήτων ἢ ὑπηρεσιακῶν. Εἰς τὴν Καλαμάταν οἱ κ.κ. Σύνεδροι δέον ὅπως εὑρίσκωνται μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 9ης Μαΐου ἐ.ἔ., δοθέντος ὅτι ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ὡρίσθη διὰ τὴν πρωΐαν τῆς 10ης Μαΐου ἐ.ἔ.

6. Ἡ ἡμερησία ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν κ.κ. Προέδρων Κοινοτήτων θὰ βαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Ἑνώσεως. Διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων δέον ὅπως οὗτοι προσκομίσουν σχετικὴν ἀπόδειξιν πληρωμῆς τοῦ εἰσιτηρίου.

7. Διὰ τὴν ἐν Καλαμάτᾳ διαμονὴν τῶν κ.κ. Συνέδρων θέλει μεριμνήσει ἀποκλειστικῶς ἡ ἡμετέρα Ἕνωσις.

8. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν κ.κ. Συνέδρων εἰς Καλαμάταν, παρακαλοῦνται ὅπως ὁπωσδήποτε διέλθουν ἐκ τοῦ Δημαρχείου Καλαμάτας (ὁδὸς Ἀριστομένους), ἔνθα θὰ λάβουν χαρτοφύλακα περιέχοντα ἅπαντα τὰ διὰ τὸ Συνέδριον ἀπαραίτητα (μπλόκ, προσκλήσεις γευμάτων, πολυγραφημένα ἀντίτυπα ὁμιλιῶν, πρόγραμμα ἐργασιῶν κλπ.) καὶ πληροφορηθοῦν περὶ τοῦ ξενοδοχείου καταλύσεώς των.

9. Οἱ κ.κ. Σύνεδροι δύνανται, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦν, νὰ προσέλθουν μετὰ τῶν συζύγων αὐτῶν, ἐξασφαλισθείσης ἤδη ἐπαρκείας κλινῶν. Οἱ μέλλοντες νὰ προσέλθουν μετὰ τῶν συζύγων αὐτῶν κ.κ. Σύνεδροι, δέον ὅπως δηλώσουν τοῦτο ἐγκαίρως εἰς τὴν Ἕνωσιν.

10. Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν κ.κ. Συνέδρων ἐπὶ τῶν ἐν τῷ προγράμματι ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ὁριζομένων, ἅτινα θὰ τηρηθῶσιν ἐπακριβῶς.

Διὰ πᾶσαν ἀναγκαιοῦσαν περὶ τοῦ Συνεδρίου πληροφορίαν, οἱ κ.κ. Σύνεδροι δέον ὅπως ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τοῦ Συνεδρίου εἰς τὴν Γραμματείαν αὐτοῦ.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ	ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων	Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

1. «Ἡ ἀστυφιλία καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς δημιουργούμενα εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα προβλήματα».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΗΛ. ΗΛΙΑΔΗΣ, Δήμαρχος Δράμας.
2. «Δημοτικὴ καὶ Κοινοτικὴ περιουσία. Σύστασις καὶ ἀξιοποίησις ταύτης».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΑΠ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Δήμαρχος Βόλου.
3. «Ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἰσχῦον σύστημα — Προτάσεις».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΜΑΡ. ΔΕΣΠΟΤΙΔΗΣ, Πρόεδρος Κοινότητος Βριλησσίων Ἀττικῆς.
4. «Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ ἔργα ὡς παράγων περιφερειακῆς ἀναπτύξεως».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΚΩΝΣΤ. ΝΤΑΦΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος Κοινότητος Δολιανῶν-Ἰωαννίνων.
5. «Χωροταξικὴ διάρθρωσις τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Κριτικὴ — Ἐπισημάνσεις».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΓΕΩΡ. ΤΣΑΛΕΡΑΣ, Δήμαρχος Βεροίας.
6. «Φυσικὸν περιβάλλον καὶ συμβολὴ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν προστασίαν τούτου».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΝΙΚ. ΠΙΜΠΛΗΣ, Δήμαρχος Χανίων.
7. «Ἡ συμβολὴ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς εὐνοϊκαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΓΕΩΡΓ. Ψ'ΑΡΡΟΣ, Δήμαρχος Λετρίνων.
8. «Λειτουργικὰ προβλήματα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΙΩΑΝ. ΚΑΖΑΚΟΣ, Δήμαρχος Ζωγράφου.

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 707 — Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Ἀπριλίου 1973

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως — Τμῆμα Οἰκονομικῆς Διοικήσεως
Ἐντα῀ῦθα

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑμῖν συνημμένως τὴν ὑπ' ἀριθ. 650/29/6.4.73 ἀπόφασιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως «περὶ ἐγκρίσεως ἐκδόσεως χρηματικοῦ ἐντάλματος προπληρωμῆς ἑπτακοσίων χιλιάδων (700.000) δραχμῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τοῦ

ἐν Καλαμάτᾳ συγκληθησομένου ἀπὸ 10ης-12ης Μαΐου 1973 Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος» καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως εὐαρεστούμενοι ἐγκρίνητε ταύτην.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 650

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τῆς 6ης Ἀπριλίου 1973

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 6ην Ἀπριλίου 1973, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν συνῆλθεν ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου αὐτῆς Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρίτσου, καθ' ἣν παρόντων τῶν Δημάρχων Θεσσαλονίκης καὶ Καβάλας κ.κ. Χρ. Φλωρίδου καὶ Εὐαγγ. Εὐαγγελίου ὡς μελῶν καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις :

. . . . . .

Ἀπόφασις 29η

«Ἔγκρισις ἐκδόσεως χρηματικοῦ ἐντάλματος προπληρωμῆς ἑπτακοσίων χιλιάδων (700.000) δραχμῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τοῦ ἐν Καλαμάτᾳ συγκληθησομένου ἀπὸ 10ης - 12ης Μαΐου 1973, Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος».

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως, ἀκούσασα τοῦ Προέδρου αὐτῆς Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημητρίου Ρίτσου ἐκθέσαντος, ὅτι διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Καλαμάτᾳ συγκληθησομένου Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ 10ης-12ης Μαΐου 1973, δέον ὅπως ἐγκριθῇ ἡ ἔκδοσις χρηματικοῦ ἐντάλματος προπληρωμῆς ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων χιλιάδων (700.000), ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπαλλήλου τῆς Ἑνώσεως Βασιλικῆς Θεοκλήτου, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐν γένει ἐξόδων τοῦ Συνεδρίου τούτου, ἤτοι : 1) τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ τῆς ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεως τῶν παρὰ τῇ Γενικῇ Συνελεύσει τῆς Ἑνώσεως ἐκπροσώπων τῶν κατὰ Νομοὺς Προέδρων Κοινοτήτων, 2) τοῦ ὡς ὁμιλητοῦ προσκληθέντος Προέδρου Κοινότητος Βριλησσίων, 3) τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ τῆς ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑνώσεως, 4) τῶν ἀμοιβῶν ὑπερωριακῆς ἐργασίας τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοι-

νοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τῶν χρησιμοποιηθησομένων ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου Καλαμάτας, 5) τῶν δημοσιογράφων, τῶν πρακτικογράφων ὡς καὶ τῶν φωτογράφων, 6) τῶν δαπανῶν τοῦ ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως παρατεθησομένου γεύματος, 7) τῶν δαπανῶν γραφικῆς ὕλης, ἐκτυπώσεως τοῦ προγράμματος, τῶν προσκλήσεων καὶ τῶν τευχῶν τοῦ Συνεδρίου, 8) τῶν κομίστρων διὰ Λεωφορείων πρὸς διακίνησιν ἐν Καλαμάτᾳ τῶν Συνέδρων καὶ 9) διὰ πᾶσαν ἄλλην ἀπρόβλεπτον δαπάνην καὶ σκεφθεῖσα :

Ἀποφαίνεται ὁμοφώνως

Ἐγκρίνει τὴν ἔκδοσιν χρηματικοῦ ἐντάλματος προπληρωμῆς ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων χιλιάδων ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπαλλήλου τῆς Ἑνώσεως Βασιλικῆς Θεοκλήτου εἰς βάρος τοῦ Κεφ. Ε' ἄρθρου 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑνώσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973 διὰ τὴν ἐν τῷ σκεπτικῷ ἀναφερομένην αἰτίαν.

Μετὰ ταῦτα δὰ ἀποφασίζει εἰδικώτερον, ἐν ὄψει τῆς καταβολῆς τῆς ἡμερησίας ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεως τῶν παρὰ τῇ Γενικῇ Συνελεύσει τῆς Ἑνώσεως ἐκπροσώπων τῶν κατὰ Νομοὺς Κοινοτήτων, Προέδρων Κοινοτήτων καὶ τοῦ ὡς ὁμιλητοῦ προσκληθέντος Προέδρου Κοινότητος Βριλησσίων, τὸν καθορισμὸν τῆς ἡμερησίας ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεως αὐτῶν (ἡμέραι διαρκείας συνεδρίου σὺν ἡμέραι κινήσεως) εἰς τὸ ποσὸν τῶν τετρακοσίων (400) δραχμῶν ἡμερησίως. Τὰς ἡμέρας κινήσεως τῶν ἀνωτέρω ἐκπροσώπων καθορίζει ὡς ἀκολούθως :

α) Διὰ τοὺς ἐκ Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος προσερχομένους ἐκπροσώπους ἡμέραι κινήσεως δύο (2).

β) Διὰ τοὺς ἐκ Θεσσαλίας προσερχομένους ἐκπροσώπους ἡμέραι κινήσεως τρεῖς (3) καὶ

γ) Διὰ τοὺς ἐκ τῶν λοιπῶν διαμερισμάτων τῆς χώρας προσερχομένους ἡμέραι κινήσεως τέσσαρες (4).

Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα αὐτῶν θὰ πληρωθοῦν βάσει τῶν εἰς χεῖρας των ἀποδείξεων.

Τὸ ἔνταλμα ἐκδίδεται ὑπὸ τὸν ὅρον ἀποδόσεως λογ/σμοῦ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

.....

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Τὰ Μέλη
ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Θεσσαλονίκης
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
Δήμαρχος Καβάλας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Οἰκον. Διοικήσεως

Ἀριθ. Πρωτ. 31700/1823 Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Ἀπριλίου 1973

«Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 650/29/6.4.1973 ἀποφάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Σχετ: Ὑμέτερον 707/11.4.73

Ἐπὶ τῷ ὑπερθεν ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ, γνωρίζομεν, ὅτι ἐγκρίνομεν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 477/68 καὶ τῶν ἄρθρων 8 καὶ 13 τοῦ κανονισμοῦ οἰκονομικῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως ὑμῶν τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 650/29/6.4.73 ἀπόφασιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, περί: α) καθορισμοῦ τῆς ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημιώσεως καὶ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν παρὰ τῇ Γενικῇ Συνελεύσει ὑμῶν ἐκπροσώπων τῶν κατὰ νομοὺς Προέδρων Κοινοτήτων, διὰ τὴν συμμετοχήν των εἰς τὸ συγκληθὲν ἐν Καλαμάτᾳ Πανελλήνιον Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀπὸ 10-12 Μαΐου ἐ.ἔ., β) ἐκδόσεως ἐντάλματος προπληρωμῆς ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων χιλιάδων (700.000) εἰς βάρος τῆς ὑπὸ Κεφ. Ε' ἄρθρ. 1 πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑμῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν προρρηθεισῶν δαπανῶν, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἐξόδων ὀργανώσεως καὶ διεξαγωγῆς τοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῇ ἐγκρινομένῃ ἀποφάσει ὁριζόμενα.

Ὁ καθορισμὸς τῆς καταβλητέας ὑπερωριακῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ὑμῶν τοὺς ἐργασθέντας καὶ ἐργασθησομένους διὰ τὴν προετοιμασίαν καὶ διεξαγωγὴν τοῦ Συνεδρίου, ὡς καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν δημοσιογράφων καὶ πρακτικογράφων θὰ γίνῃ δι' εἰδικῶν ἀποφάσεων ὑμῶν, ὑποβληθησομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 447/1968 συγκαλουμένου Συνεδρίου τῶν ἐκπροσώπων τῶν κατὰ Νομοὺς Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 1

Σύνθεσις τοῦ Συνεδρίου

1) Τὸ Συνέδριον ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν συνῳδὰ τῷ Νόμῳ «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος», ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν ἐκπροσώπων τῶν κατὰ Νομοὺς Δήμων καὶ Κοινοτήτων παρὰ τῇ Ἑνώσει Δήμων καὶ Κοινονήτων τῆς Ἑλλάδος, ἤτοι ἐξ ἑνὸς ἐκπροσώπου τῶν Δήμων καὶ ἑνὸς ἐκπροσώπου τῶν Κοινοτήτων, ἑκάστου Νομοῦ.

2) Ἐὰν ἡ εἰς τὸ Συνέδριον συμμετοχὴ ἑνὸς τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐκπροσώπου εἶνα δι' οἱονδήποτε λόγον ἀνέφικτος, δύναται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου ν' ἀνατεθῇ ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ Νομοῦ εἰς ἕτερον Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον Κοινότητος ἀναλόγως, ὅστις ἐξουσιοδοτεῖται πρὸς τοῦτο δεόντως, ἀνακοινουμένου ἅμα τοῦ ὀνοματεπωνύμου τούτου πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 2

1) Τὸ Συνέδριον συνερχόμενον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως καὶ Δημάρχου Ἀθηναίων καὶ ἐν ᾧ τόπῳ καὶ χρόνῳ ἤθελεν ὁρισθῇ ἁρμοδίως ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καταρτίζει τὸ Προεδρεῖον αὐτοῦ ἐκ τῶν Δημάρχων Θεσσαλονίκης, Πειραιῶς, Ἡρακλείου-Κρήτης ὡς Ἀντιπροέδρων, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως καὶ δι' ἐκλογῆς ὡς Ἀντιπροέδρου τοῦ Δημάρχου τῆς φιλοξενούσης τὸ Συνέδριον Πόλεως καὶ ἑνὸς Εἰδικοῦ Γραμματέως.

2) Ἡ συγκρότησις τοῦ Προεδρείου ἐνεργεῖται μετὰ τὸν Ἁγιασμὸν καὶ πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου προτάσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Ἄρθρον 3

Γραμματεία τοῦ Συνεδρίου

Ἡ Γραμματεία τοῦ Συνεδρίου τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν εὐθύνην τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρου 2 αἱρετοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, συγκροτεῖται ἐξ ὑπαλλήλων τῆς Ἑνώσεως ἢ Δημοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀσχολεῖται εἰς τὴν παραλαβὴν τῶν διαφόρων ἐγγράφων καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐνέργειαν, τὴν τήρησιν τῶν πρακτικῶν τῶν συζητήσεων, τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ Τύπου ἐπὶ τῶν ἐργα-

σιῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ γενικῶς, εἰς πᾶσαν ἐργασίαν τὴν ὁποίαν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θ' ἀνέθετεν εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον 4

Διάταξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου

1) Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου ἄρχονται διὰ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, ὡς αὕτη ἤθελε καταρτισθῆ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2) Αἱ ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου ἐκλεγόμεναι, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Ἐπιτροπαὶ λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπὶ τοῦ οἰκείου ἑκάστη θέματος συζητήσεις, ἐπεξεργάζονται κατόπιν τὰ πορίσματα αὐτῶν καὶ συντάσσουσι τὰ τελικὰ ψηφίσματα, τὰ ὁποῖα θέτουσιν ὑπὸ τὴν ψῆφον τοῦ Συνεδρίου.

3) Εἰς ἰδιαιτέραν συνεδρίασιν συζητοῦνται αἱ διάφοροι ἐκτὸς Ἡμερησίας Διατάξεως γενόμεναι προτάσεις, ὅσαι ἤθελον ἀχθῆ εἰς συζήτησιν κατ' ἀπόφασιν τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τῶν Προτάσεων Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 5

Ἐπιτροπαὶ

1) Τὸ Συνέδριον δύναται νὰ συστήσῃ Ἐπιτροπὰς ἐπὶ ὅλων τῶν θεμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα ἤθελε κρίνει τοῦτο σκόπιμον.

2) Ἑκάστη Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει ἕνα Πρόεδρον καὶ ὁρίζει ἕνα ἢ πλείονας Εἰσηγητάς. Αἱ Ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ κατανείμωσι τὸ ἔργον των εἰς Ὑποεπιτροπάς.

3) Κατ' ἀρχήν, αἱ συνεδριάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν δὲν δύνανται νὰ λαμβάνωσι χώραν συγχρόνως πρὸς τὰς τοῦ Συνεδρίου.

4) Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προεδρείου συνιστᾶται ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Προτάσεων, καθῆκον ἔχουσα νὰ ἐξετάσῃ τὰς ὑποβαλλομένας εἰς τὸ Συνέδριον προτάσεις ἐπὶ θεμάτων, μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως καὶ νὰ φέρῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πρὸς συζήτησιν ὅσας ἐκ τούτων ἤθελε κρίνει ἐπειγούσας καὶ ὡρίμους.

5) Τὰς ὑπολοίπους προτάσεις, ὡς ἀφορώσας εἰς θέματα δευτερευούσης σημασίας ἢ τοπικῆς καὶ εἰδικῆς φύσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ παραπέμπει εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ὅστις μετὰ τὴν συγκέντρωσιν, διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Ἑνώσεως, τῶν πρὸς μελέτην αὐτῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων, τὰς θέτει ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν του Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ προκαλεῖ ἀπόφασίν του, εἴτε πρὸς ἀνάληψιν τῆς δεούσης ἐνεργείας, εἴτε πρὸς ἐγγραφὴν τῶν εἰς ἃς αὗται ἀφορῶσι ζητημάτων εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν προσεχῶν Συνεδρίων.

Τόσον ὁ προτείνας, ὅσον καὶ τὰ μέλη τῆς Ἑνώσιως τηροῦνται ἐν γνώσει τῆς τύχης τῶν προτάσεων τούτων.

Ἄρθρον 6

Δημοσιότης τῶν συνεδριάσεων

1) Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Συνεδρίου διεξάγονται δημοσίᾳ ἐκτὸς ἐκείνων δι' ἃς αὕτη ἤθελεν ὁρίσει ἄλλως, δι' εἰδικῆς ἑκάστοτε ἀποφάσεώς της.

Ἄρθρον 7

Δικαιώματα καὶ καθήκοντα Προέδρου

1) Ὁ Πρόεδρος κηρύσσει τὴν ἔναρξιν καὶ λῆξιν τῶν συνεδριάσεων. Πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν, γνωστοποιεῖ εἰς τὸ Συνέδριον διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τὰ τηλεγραφήματα, τὰ ἔγγραφα καὶ τὰς ἀνακοινώσεις ἐν γένει αἵτινες τὴν ἀφορῶσιν.

2) Ὁ Πρόεδρος διευθύνει τὰς συζητήσεις, φροντίζει διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ Κανονισμοῦ, λαμβάνων πάντα τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα μέτρα, δίδει ἢ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον, θέτει τὰ θέματα εἰς ψηφοφορίαν καὶ ἀναγγέλλει τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν.

3) Ὁ Πρόεδρος ἀπὸ τῆς ἕδρας του ἀγορεύει μόνον ὁσάκις συζητοῦνται θέματα σχετιζόμενα πρὸς τὸν Κανονισμόν, ἢ διὰ νὰ παράσχῃ πληροφορίας καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος, ἢ διὰ νὰ ἐπαναγάγῃ τοὺς ἀγορεύοντας εἰς τὸ θέμα συζητήσεως καὶ τοὺς παρεκτρεπομένους εἰς τὴν τάξιν.

Ἐὰν θέλῃ νὰ μετάσχῃ τῆς συζητήσεως ἄλλου θέματος, παραχωρεῖ τὴν ἕδραν του εἰς ἕνα τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ δὲν καταλαμβάνει αὐτὴν πρὶν ἢ λήξῃ ἡ ἐπ αὐτοῦ συζήτησις, ἢ ἡ καθ' ἣν ἠγόρευσε συνεδρίασις.

Ὁ Πρόεδρος μετέχει τῶν ψηφοφοριῶν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ σύνεδροι.

4) Οἱ Ἀντιπρόεδροι ἀναπληροῦσι τὸν κωλυόμενον Πρόεδρον ὁπότε καὶ ὑποκαθίστανται εἰς ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα αὐτοῦ, κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τοῦ ἐπωνύμου των.

Ἄρθρον 8

Τὸ δικαίωμα τοῦ λόγου

1) Οὐδεὶς ἐκ τῶν συνέδρων δύναται νὰ ὁμιλήσῃ, χωρὶς προηγουμένως νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὸν λόγον παρὰ τοῦ Προέδρου.

2) Ὁ λόγος παρέχεται κατὰ σειρὰν αἰτήσεως.

3) Οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ δευτερολογήσῃ ἐπὶ θέματός τινος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξηντλήθη ὁ κατάλογος τῶν προτιθεμένων ἐπ' αὐτοῦ τὸ πρῶτον.

Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον διὰ τὸν εἰσηγητὴν τοῦ θέματος, ἢ τὸν ὑποβαλόντα πρότασίν τινα καὶ κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτῆς.

4) Ὁ λόγος δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἐὰν ὁ ῥήτωρ ἐξέλθῃ τοῦ θέματος.

5) Ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἕκαστος σύνεδρος δύναται νὰ ζητήσῃ τὸν λόγον καὶ διακοπτομένης τῆς ὑπὸ διεξαγωγὴν συζητήσεως, νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ συντελουμένης παραβάσεως τοῦ Κανονισμοῦ. Ἐπὶ τοῦ οὕτως ἀνακινουμένου ζητή-

ματος ἀποφαίνεται ἀμέσως ὁ Πρόεδρος, ἀποκαθιστῶν τὰ πράγματα, ἢ παρέχων ἐξηγήσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

6) Οὐδεμία ἀγόρευσις, ἐξαιρουμένης τῆς πρώτης εἰσηγήσεως ἑκάστου θέματος ἐπιτρέπεται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν δέκα πρώτων λεπτῶν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Συνεδρίου.

7) Αἱ θορυβώδεις μεταξὺ τῶν συνέδρων ἰδιαίτεραι συζητήσεις ἀπαγορεύονται. Ὁμοίως ἀπαγορεύεται ἡ παρὰ τῶν συνέδρων διακοπὴ τῆς ὁμιλίας τοῦ ἀγορεύοντος καὶ ἡ μετατροπὴ αὐτῆς εἰς διαλογικὴν συζήτησιν,

8) Ἐκ τῶν παρισταμένων οἱ μὴ ἔχοντες τὴν ἰδιότητα τοῦ συνέδρου δύνανται νὰ λάβωσι τὸν λόγον, ἐὰν προσκληθῶσιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Οἱ ἐξ αὐτῶν ἐκπρόσωποι τῆς Πολιτείας καὶ τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, δύνανται νὰ δευτερολογήσωσι.

Ἄρθρον 9

Προτάσεις

1) Ἕκαστος σύνεδρος δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις ἐπὶ θεμάτων μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως. Αἱ προτάσεις αὗται, συνοδευόμεναι, ἀπαραιτήτως, ὑπὸ δικαιολογητικῆς εἰσηγήσεως, κατατίθενται ἐγγράφως εἰς τὸ Προεδρεῖον, διαρκούσης τῆς πρώτης συνεδριάσεως καὶ οὐχὶ βραδύτερον ταύτης, παραπέμπονται δὲ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Προτάσεων διὰ τὰ κατ' αὐτήν.

2) Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Προτάσεων ὑποχρεοῦται νὰ ἀσχοληθῇ καὶ ἐπὶ προτάσεως εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κατέληγε πᾶς σύνεδρος, ὁμιλῶν ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἐφ' ὅσον ἤθελε ζητηθῇ δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἐνδιαφερομένου συνέδρου.

4) Προτάσεις συνεπιφέρουσαι δαπάνας ἐλέγχονται, πρὸ τῆς παραπομπῆς των εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Προτάσεων Ἐπιτροπήν, ὑπὸ τοῦ Προεδρείου, ὅπερ ἐκφέρει τὴν γνώμην του, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰς οἰκονομικὰς συνεπείας ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρον 10

Λῆξις τῶν συζητήσεων

1) Πᾶς σύνεδρος δικαιοῦται νὰ προτείνῃ τὴν λῆξιν τῆς ἐπὶ ἑκάστου θέματος συζητήσεως.

2) Ὁ Πρόεδρος ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ αὐτὴν ὑπ' ὄψιν, ἐὰν ὑποστηρίζεται ὑπὸ δέκα τοὐλάχιστον συνέδρων. Πρὶν ὅμως θέσῃ ταύτην εἰς ψηφοφορίαν, ἀναγιγνώσκει τὸν κατάλογον τῶν ἐγγεγραμμένων εἰσέτι νὰ ὁμιλήσωσι.

3) Ἐὰν ζητηθῇ ὁ λόγος ἐναντίον τῆς λήξεως τῆς συζητήσεως, δύναται νὰ δοθῇ παρὰ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίσιν, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι εἰς οὐδένα θὰ ἐπιτραπῇ νὰ ὁμιλήσῃ πέραν τῶν πέντε πρώτων λεπτῶν τῆς ὥρας,

Ἄρθρον 11

1) Αἱ ψηφοφορίαι ἐνεργοῦνται εἴτε δι' ἐγέρσεως τῆς χειρός, εἴτε δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

2) Ἡ δι' ἐγέρσεως τῆς χειρὸς ψηφοφορία ἐνεργεῖται εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, δι' ἃς ὁ παρὼν Κανονισμὸς δὲν ἀπαιτεῖ τοιαύτην δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

3) Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολιῶν, ἡ ψηφοφορία ἐπαναλαμβάνεται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἐὰν ὁ Πρόεδρος κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον.

4) Ἡ ψηφοφορία διεξάγεται δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὅταν πρόκειται νὰ ἐγκριθῶσι τὰ ὁριστικὰ ψηφίσματα τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελον ζητήσει τοῦτο, ἐγγράφως, δέκα τοὐλάχιστον τῶν συνέδρων.

5) Ἡ ὀνομαστικὴ κλῆσις γίνεται κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τῶν Νομῶν.

6) Τὰ ὀνόματα τῶν ψηφισάντων δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως καταχωροῦνται εἰς τὰ ἐστενογραφημένα ἢ μαγνητοφωνημένα πρακτικὰ τῆς οἰκείας συνεδριάσεως.

7) Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ψηφοφοριῶν ἐλέγχονται ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου καὶ ἀναγγέλλονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

8) Ἡ περὶ ἀρχαιρεσιῶν καὶ πάσης ἐκλογῆς ψηφοφορία γίνεται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων, ὧν ἡ διαλογὴ γίνεται ὑπὸ τριῶν ψηφολεκτῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12

Ἀ π α ρ τ ί α

1) Τὸ Συνέδριον, εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντος τοῦ ἡμίσεος τοὐλάχιστον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐκπροσώπων τῶν κατὰ Νομοὺς Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 13

Π λ ε ι ο ψ η φ ί α

1) Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρευρισκομένων εἰς τὴν συνεδρίασιν μελῶν, πλὴν τῶν περιπτώσεων δι' ἃς ἄλλως ὁρίζει ὁ παρὼν Κανονισμός.

Ἄρθρον 14

Ἐ σ τ ε ν ο γ ρ α φ η μ έ ν α Π ρ α κ τ ι κ ά

1) Τῶν συζητήσεων τηροῦνται ἐστενογραφημένα ἢ καὶ μαγνητοφωνημένα πρακτικά. Εἰς ταῦτα καταχωροῦνται καὶ τὰ υἱοθετούμενα ἑκάστοτε κείμενα, καθὼς καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ψηφοφοριῶν.

2) Ἕκαστος σύνεδρος δικαιοῦται νὰ θεωρήσῃ τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντα πρὸ τῆς ὁριστικῆς διατυπώσεως καὶ ἐπικυρώσεως τῶν πρακτικῶν. Αἱ οὕτω πως

ἐπιφερόμεναι διορθώσεις δὲν δύνανται νὰ ἀπολήξωσιν εἰς προσθήκας οὐσιώδεις ἐπὶ τῶν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου λεχθέντων.

3) Τὰ πρακτικὰ κυροῦνται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 15

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Συνεδρίου τῆς 1ης Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους ἐν τῇ Αἰθούσῃ Χρυσοστόμου τῶν Χανίων.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Καλαμάτα: 10, 11 καὶ 12 Μαΐου 1973

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Πρόεδρος : Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ
Ἀντιπρόεδροι : Δήμαρχος Πειραιῶς κ. ΑΡ. ΣΚΥΛΙΤΣΗΣ
: Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. ΑΡ. ΠΕΤΡΑΚΗΣ
: Δήμαρχος Καλαμάτας κ. ΑΛ. ΜΑΡΓΕΛΗΣ
Γεν. Γραμματεύς : Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης κ. Π. ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Εἰδικὸς Γραμματεύς : Ἐκλεγήσεται ὑπὸ τῶν Συνέδρων

ΓΕΝΙΚΟΙ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

1. Ἀλέξ. Μαργέλης : Δήμαρχος Καλαμάτας
2. Ἀθανάσιος Κάτσος : Διευθυντὴς Ε.Δ.Κ.Ε.
3. Β. Παπαγεωργίου : Πρόεδρος Δημ. Συμβουλίου Καλαμάτας
4. Ἀ. Γκότσης : Δημοτικὸς Σύμβουλος Καλαμάτας

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ – ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΣΥΝΕΔΡΩΝ

Γραφεῖον Πληροφοριῶν : Δημαρχεῖον Καλαμάτας, Ὁδὸς Ἀριστομένους 29 (Τηλ. 22651, 26146).

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

1. Κα Ναυσ. Καρέλια
2. Κα Αἰκ. Μαργέλη
3. Κα Ἀθ. Παπαγεωργίου
4. Κα Ἀγγ. Βισβίκη

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ — ΟΜΙΛΗΤΑΙ

1. «Ἡ ἀστυφιλία καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς δημιουργούμενα εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα προβλήματα».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΗΛ. ΗΛΙΑΔΗΣ, Δήμαρχος Δράμας
2. «Δημοτικὴ καὶ Κοινοτικὴ περιουσία. Σύστασις καὶ ἀξιοποίησις ταύτης».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΑΠ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Δήμαρχος Βόλου.
3. «Ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἰσχῦον σύστημα — Προτάσεις».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΜΑΡ. ΔΕΣΠΟΤΙΔΗΣ, Πρόεδρος Κοινότητος Βριλησσίων Ἀττικῆς.
4. «Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ ἔργα ὡς παράγων περιφερειακῆς ἀναπτύξεως».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΚΩΝΣΤ. ΝΤΑΦΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος Κοινότητος Δολιανῶν – Ἰωαννίνων.
5. «Χωροταξικὴ διάρθρωσις τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Κριτικὴ — Ἐπισημάνσεις».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΓΕΩΡΓ. ΤΣΑΛΕΡΑΣ, Δήμαρχος Βεροίας.
6. «Φυσικὸν περιβάλλον καὶ συμβολὴ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν προστασίαν τούτου».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΝΙΚ. ΠΙΜΠΛΗΣ, Δήμαρχος Χανίων.
7. «Ἡ συμβολὴ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς εὐνοϊκαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΓΕΩΡΓ. ΨΑΡΡΟΣ, Δήμαρχος Λετρίνων.
8. «Λειτουργικὰ προβλήματα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».
   Ὁμιλητής: ὁ κ. ΙΩΑΝ. ΚΑΖΑΚΟΣ, Δήμαρχος Ζωγράφου.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

(Αἴθουσα Ἐργατικοῦ Κέντρου — Ὁδὸς Ἀριστομένους)

Πέμπτη, 10η Μαΐου 1973

Ὧραι :

9.25 Ἄφιξις κ.κ. Ὑπουργῶν.

9.30 Ἁγιασμὸς ὑπὸ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

9.40 Προσφώνησις Δημάρχου φιλοξενούσης πόλεως Καλαμάτας κ. ΑΛΕΞ. ΜΑΡΓΕΛΗ.

9.50 Χαιρετισμὸς Προέδρου Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος κ. ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΥ.

10.00 Κήρυξις ἐνάρξεως ἐργασιῶν Συνεδρίου ὑπὸ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ.

10.20 Διάλειμμα.

10.35 Ἔγκρισις Κανονισμοῦ Ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ συμπλήρωσις Προεδρείου.

10.40 Κατάρτισις Ἐπιτροπῆς Προτάσεων.

10.45 Ὁμιλία Δημάρχου Δράμας κ. ΗΛ. ΗΛΙΑΔΟΥ μὲ θέμα «Ἡ ἀστυφιλία καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς δημιουργούμενα εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα προβλήματα».

11.10 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

11.45 Μετάβασις εἰς τὸ Μνημεῖον Πεσόντων πρὸς κατάθεσιν Στεφάνου ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος (Πλατεῖα 23ης Μαρτίου).

12.15 Κατάθεσις Στεφάνου εἰς Μνημεῖον Πεσόντων ἐκ μέρους τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

13.00 Γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν, λοιπῶν Ἐπισήμων καὶ Συνέδρων ἐκ μέρους τοῦ Δημάρχου Καλαμάτας, συμφώνως τῇ σχετικῇ προσκλήσει, εἰς Ξενοδοχεῖον «San Agostino».

18.30 Τέϊον παρατιθέμενον ὑπὸ τῆς Κας ΑΙΚ. ΜΑΡΓΕΛΗ, συζύγου Δημάρχου Καλαμάτας πρὸς τιμὴν τῶν συζύγων κ.κ. Ὑπουργῶν, λοιπῶν Ἐπισήμων καὶ Συνέδρων, εἰς Στρατιωτικὴν Λέσχην.

Παρασκευή, 11η Μαΐου 1973

Ὧραι :

9.00 Ὁμιλία Δημάρχου Βόλου κ. ΑΠ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, μὲ θέμα «Δημοτικὴ καὶ Κοινοτικὴ Περιουσία. Σύστασις καὶ ἀξιοποίησις αὐτῆς».

9.25 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

9.40 Διάλειμμα.

9.55 Ὁμιλία Προέδρου Κοινότητος Βριλησσίων Ἀττικῆς κ. ΜΑΡ. ΔΕΣΠΟΤΙΔΗ μὲ θέμα «Ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἰσχῦον σύστημα — Προτάσεις».

10.20 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

10.40 Διάλειμμα.

10.55 Ὁμιλία Δημάρχου Βεροίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΣΑΛΕΡΑ, μὲ θέμα «Χωροταξικὴ διάρθρωσις τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Κριτικὴ — Ἐπισημάνσεις».

11.20 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος

11.35 Διάλειμμα.

11.50 Ὁμιλία Προέδρου Κοινότητος Δολιανῶν-Ἰωαννίνων κ. ΚΩΝΣΤ. ΝΤΑΦΟΠΟΥΛΟΥ, μὲ θέμα «Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ ἔργα ὡς παράγων περιφερειακῆς ἀναπτύξεως».

12.15 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος

12.45 Ἐπίσκεψις εἰς Καπνοβιομηχανίαν «ΚΑΡΕΛΙΑ». Δεξίωσις ὑπὸ τῶν κ.κ. Ι. καὶ Ε. ΚΑΡΕΛΙΑ πρὸς τιμὴν τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν, λοιπῶν Ἐπισήμων καὶ Συνέδρων.

18.00 Ἐπίσκεψις ΠΗΓΑΔΑΣ Μελιγαλᾶ.

20.30 Γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν, λοιπῶν Ἐπισήμων καὶ Συνέδρων, παρατιθέμενον ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος εἰς Ξενοδοχεῖον «San Agostino» ὡς ἡ σχετικὴ πρόσκλησες.

Σάββατον, 12η Μαΐου 1973

Ὧραι :

9.00 Ὁμιλία Δημάρχου Χανίων κ. ΝΙΚ. ΠΙΜΠΛΗ, μὲ θέμα «Φυσικὸν περιβάλλον καὶ συμβολὴ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν προστασίαν τούτου».

9.25 Συζήτησες ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

9.40 Διάλειμμα.

9.55 Ὁμιλία Δημάρχου Λετρίνων κ. ΓΕΩΡ. ΨΑΡΡΟΥ, μὲ θέμα «Ἡ συμβολὴ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς εὐνοϊκαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

10.20 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

10.40 Διάλειμμα.

10.55 Ὁμιλία Δημάρχου Ζωγράφου κ. ΙΩΑΝ. ΚΑΖΑΚΟΥ, μὲ θέμα «Λειτουργικὰ προβλήματα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

11.20 Συζήτησις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος.

11.35 Ὁμιλία Ὑπουργοῦ Ἀναπληρωτοῦ Ἐσωτερικῶν κ. ΟΡΕΣΤΗ ΓΙΑΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνελθόντος ἐν Καλαμάτᾳ ἀπὸ 10ης—12ης Μαΐου 1973

ΠΕΜΠΤΗ, 10η Μαΐου 1973

Τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Στυλ. Παττακός, ὁ Ἀναπλ. Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Ὀρ. Γιάκας, ὁ Ὑφυπουργὸς Περιφερειακὸς Διοικητὴς Πελοποννήσου καὶ Δυτικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος κ. Ἀντ. Λέκας, ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. Γ. Φωκᾶς, οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ Διοικήσεως κ.κ. Ἀθαν. Τσαρμακλῆς καὶ Νικ. Βλαχογιάννης, οἱ Νομάρχαι, Ἀττικῆς κ. Γεώργ. Δημακόπουλος, Ἀρκαδίας κ. Παν. Ἀνδριανόπουλος, Ἀργολίδος κ. Ἐμμ. Νικολόπουλος, Ζακύνθου κ. Ἀρ. Καραμπέρης, Ἠλείας κ. Ἀθ. Βισβίκης, Λακωνίας κ. Σπ. Βανικιώτης, Μεσσηνίας κ. Ἀναστ. Μάλλιαρης καὶ Ἀν. Νομάρχης Ἀχαΐας κ. Γ. Κωστακόπουλος.

Τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου παρηκολούθησαν ὡσαύτως ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Μεσσηνίας κ. Ἠλ. Γεωργόπουλος, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας παρὰ τῇ Συμβουλευτικῇ Ἐπιτροπῇ κ. Παν. Κανελλόπουλος καὶ παρὰ τῷ Περιφερειακῷ Συμβουλίῳ κ. Παπαδόπουλος καὶ ἅπασαι αἱ Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως Καλαμάτας.

Ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν (Κεντρικὴ Ὑπηρεσία) τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου παρηκολούθησαν ὁ Γεν. Δ/ντὴς κ. Θεοδ. Κακαντούσης, οἱ Διευθυνταὶ κ.κ. Νικ. Τσιτούρης, Μιχ. Νικολαράκος, Θεοδ. Σκουτάκης, Εὐάγ. Καλκετενίδης, Παν. Λαμπρόπουλος, Ξεν. Γιαννόπουλος, Χρ. Χαραλαμπόπουλος, Νικ. Πλατῆς, οἱ Τμηματάρχαι Γ. Ἀγορόπουλος, Ἰωάν. Κουμοῦτσος, Ἠλ. Σαραντάκος, Θ. Κατσαρός, Γ. Ξηρὸς καὶ οἱ Εἰσηγηταὶ Ἰωάν. Ἀντωνίου, Δημ. Κωστουλέας καὶ Νικ. Σακελλαρόπουλος.

Ἐν ἀρχῇ ἐτελέσθη ἁγιασμός, μετὰ τὸν ὁποῖον προσεφώνησε τοὺς Συνέδρους ὁ Δήμαρχος τῆς φιλοξενούσης πόλεως κ. Ἀλεξ. Μαργέλης, εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

ΑΛ. ΜΑΡΓΕΛΗΣ (Δήμαρχος Καλαμάτας) :

«Ἡ πόλις ἡ ὁποία ὕψωσε πρώτη τὸ λάβαρον τῆς Ἐπαναστάσεως κατὰ τοῦ βαρβάρου ζυγοῦ τῆς Τουρκικῆς τυραννίας.

Ἡ πόλις ἡ ὁποία ὡρκίσθη πρώτη τὸν ὅρκον τοῦ Εἰκοσιένα, τὸν ἱερὸν ὅρκον τοῦ Γένους, «Ἐλευθερία ἢ θάνατος».

Ἡ πόλις ἡ ὁποία ἐχαιρέτισε πρώτη τὸν ἥλιον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας.

Ἡ πόλις εἰς τὴν ὁποίαν ἐσχηματίσθη ὁ πρῶτος ἱστορικὸς θεσμὸς τῆς Νεοελληνικῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἡ «Μεσσηνιακὴ Γερουσία».

Ἡ πόλις εἰς τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ ἐφημερὶς «ἡ Ἑλληνικὴ Σάλπιγξ».

Ἡ ἱερὰ πόλις τῆς Καλαμάτας Σᾶς ὑποδέχεται καὶ Σᾶς χαιρετίζει μὲ βαθυτάτην συγκίνησιν καὶ μ' ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν.

Ὁ Δήμαρχος καὶ ὁλόκληρος ὁ Λαὸς αὐτῆς τῆς ἱστορικῆς πόλεως αἰσθάνεται βαθύτατα τὸ καθῆκον νὰ Σᾶς εὐχαριστήσῃ θερμότατα διὰ τὴν ἰδιαιτέραν τιμὴν ἡ ὁποία προσεδόθη εἰς τὴν Καλαμάταν διὰ τῆς ἐπιλογῆς της ὡς τόπου συγκλήσεως τοῦ σημερινοῦ Συνεδρίου τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον λαμπρύνουν διὰ τῆς παρουσίας των ἐπίλεκτα μέλη τῆς Ἐθνικῆς μας Κυβερνήσεως.

Καὶ εἴμεθα εἰλικρινῶς εὐτυχεῖς, διότι ἡ παρουσία των μᾶς παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν ἡ ὁποία, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἀρχῶν τῆς ἱστορικῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 καὶ ὑπὸ τὴν δημιουργὸν πνοὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ της Γεωργίου Παπαδοπούλου, ἀνασυνεκρότησε τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν ὡς βασικὸν θεσμὸν τῆς Πολιτείας καὶ τὴν ἐξύψωσεν εἰς τὴν κορυφογραμμὴν τῆς προόδου, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου.

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ μέλλον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἰδίως μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ θεσμοῦ τῆς Διοικητικῆς Ἀποκεντρώσεως διαγράφεται λαμπρὸν καὶ ὅτι ἡ ἐκπολιτιστικὴ ἀποστολή της θὰ προσανατολίζεται διαρκῶς πρὸς εὐρυτέρους ὁρίζοντας, ὁ Δήμαρχος καὶ ὁ Λαὸς τῆς Καλαμάτας χαιρετίζομεν τὸ Συνέδριόν Σας καὶ εὐχόμεθα πλήρη ἐπιτυχίαν τῶν ὡραίων σκοπῶν καὶ τῶν εὐγενῶν ἐπιδιώξεών του ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν ψυχὴν τοῦ πολιτισμοῦ».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Δημ. Ρῖτσος, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἀπηύθυνε τὸν ἀκόλουθον χαιρετισμόν :

ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ (Πρόεδρος τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. – Δήμαρχος Ἀθηναίων) :

«Εἶναι ἡ δευτέρα φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος συγκαλεῖται εἰς τὴν πόλιν τῆς Καλαμάτας. Ἡ τιμὴ δὲ τῆς ἐν λόγῳ ἐκλογῆς ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς ἀναγνώρισιν τῶν ἱστορικῶν ἀγώνων καὶ τῆς μεγάλης ἐθνικῆς προσφορᾶς τῆς πόλεως. Πρὸς τούτοις εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ εὐχαριστήσω τὸν Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν κ. Ἀδαμ. Ἀνδρουτσόπουλον, ὁ ὁποῖος ἐνέκρινε τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης τὸν Ὑπουργὸν Ἀν. Ἐσωτερικῶν κ. Γιάκαν εὐχαριστῶ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν τιμὴν τῆς παρουσίας του εἰς τὸ Συνέδριον, γεγονὸς τὸ ὁποῖον πιστοποιεῖ ἀπολύτως τὴν βαθεῖαν πίστιν

πρὸς τὸν θεσμὸν καὶ ὑπογραμμίζει τὸ ἀμέριστον αὐτοῦ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν Χώραν μας.

Ἀγαπητὲ Κύριε Δήμαρχε τῆς φιλοξενούσης πόλεως.

Πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς εὐγενεῖς συνδημότας σας ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμόν, τόσον ἐξ ὀνόματος τῆς Πρωτευούσης, ὡς Δήμαρχος Ἀθηναίων, ὅσον καὶ ἐξ ὀνόματος ἁπασῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Χώρας, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος. Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν ἐγκαρδιότητα τῆς ὑποδοχῆς καὶ φιλοξενίας. Εὔχομαι συνεχῆ πρόοδον εἰς τὴν πόλιν τῆς Καλαμάτας καὶ διαρκῶς αὐξανομένην εὐημερίαν τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Πρὸς ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τοὺς συνδημότας σας ἀπευθύνω θερμὸν χαιρετισμὸν ἀγάπης, μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ συνεχίσωμεν καταβάλλοντες πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν πρόοδον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν Χώραν μας.

Εἶναι γνωστόν, Κύριοι, ὅτι ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967, ἔπνευσε νέος ἄνεμος καὶ ἐνεκαινιάσθη νέα περίοδος ἐθνικῆς ζωῆς. Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν θέματα χάρις εἰς τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως εὗρον τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν αὐτῶν λύσιν. Διὰ δὲ τῆς ἐντὸς συντόμου χρονικοῦ διαστήματος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ψηφίσεως τοῦ νέου Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ τεθοῦν νέαι καὶ ρεαλιστικαὶ βάσεις, διὰ τῶν ὁποίων θὰ διευκολυνθῇ τὸ ἔργον ἡμῶν καὶ θὰ δοθῇ νέα δημιουργικὴ πνοὴ εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν.

Ἀκριβῶς διὰ τὸ ἐπιδειχθὲν καὶ συνεχῶς ἐκδηλούμενον ὑπὲρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐνδιαφέρον ἀπευθύνομεν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Γεώργιον Παπαδόπουλον θερμὰς καὶ ἀπείρους εὐχαριστίας. Εἴμεθα δὲ πεπεισμένοι, ὅτι μὲ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ στοργικοῦ τούτου ἐνδιαφέροντος καὶ ἀνταποκρινομένη πρὸς τὸ ἐθνικὸν δημιουργικὸν ἔργον, ἡ Τοπικὴ Αὐταδιοίκησις λίαν συντόμως θὰ ἐξασφαλίσῃ περίοδον πραγματικῆς ἀκμῆς καὶ μεγάλης προόδου».

Ἀκολούθως, ὁ Ὑφυπουργὸς-Περιφερειακὸς Διοικητὴς Πελοποννήσου καὶ Δυτικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος κ. Ἀντ. Λέκας, λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν :

ΑΝΤ. ΛΕΚΚΑΣ :

«Πρωτίστως, εὐχαριστῶ διὰ τὴν πρόσκλησιν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῆς ὡραίας πόλεως τῆς Καλαμάτας, ἥτις ἀποτελεῖ μίαν ἐκ τῶν ἕνδεκα πρωτευουσῶν τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως, τῆς ὁποίας ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι.

Κύριοι, ἅπασαι αἱ δραστηριότητες πρέπει νὰ συνυπάρχουν εἰς μίαν κοινωνίαν, ἡ δὲ φράσις «πρέπει νὰ συνυπάρχουν» δὲν σημαίνει ἁπλῶς ὅτι πρέπει

νὰ σημειώνουν τὴν ἐμφάνισίν των, ἀλλὰ πρέπει νὰ εὑρίσκωνται ἐν ἁρμονίᾳ μὲ παραλλήλους στόχους καὶ σκοποὺς εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος. Ἄλλως, μονομερὴς πρόοδος ἢ δραστηριότης, ὑπ' ἄλλην μορφήν, ὁπωσδήποτε, δὲν θὰ καταλήξῃ εἰς ἁρμονικὸν ἀποτέλεσμα.

Μετὰ τὰς ὁμιλίας ὅλων τῶν ἀξιοτίμων ὁμιλητῶν, καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ Συνεδρίου, ὅπου δὲν θὰ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρίσταμαι, λόγῳ ἑτέρων ὑποχρεώσεων, πιστεύω, ὅτι θὰ ἐξαχθοῦν χρήσιμα, ἀποδοτικὰ καὶ ὠφέλιμα συμπεράσματα.

Κύριοι Σύνεδροι, σᾶς παρακαλῶ, νὰ κρατήσητε ὑπὸ σημείωσιν τὰ ὅσα ἐν συνεχείᾳ θὰ ἐκθέσω πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐφ' ὅσον εὕρητε ταῦτα χρήσιμα δύνασθε νὰ τὰ συμπεριλάβητε εἰς τὰ μέλλοντα νὰ ἐξαχθοῦν τελικὰ ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου σας συμπεράσματα.

Κύριοι, αἱ δραστηριότητες, ἐκ μιᾶς πλευρᾶς, κατέχουν ἕνα μεγάλον τομέα μὲ τὰ πάσης φύσεως ἔργα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑφίσταται ἡ χρηματοδότησις, ὁ προγραμματισμὸς καὶ ἡ ἱεράρχησις, ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν τῶν ἔργων, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Νομάρχου ἢ τῶν ἀρχόντων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ὑποχρέωσίς μας εἶναι, ἡμεῖς, ὡς Κυβέρνησις, νὰ παραχωρήσωμεν τὰ ἀναγκαιοῦντα χρηματικὰ ποσά, καὶ νὰ προβλέψωμεν διὰ τὸν εὐρύτερον προγραμματισμόν, καὶ ὑμεῖς, ὡς ἐκτελεστικοὶ φορεῖς, νὰ προβλέψητε διὰ τὸν στενώτερον τοπικὸν προγραμματισμόν, καὶ νὰ διαθέσητε ταῦτα ἀναλόγως· Κάθε τί, τὸ ὁποῖον θὰ προγραμματισθῇ, θὰ πραγματοποιηθῇ, διότι ὑπάρχουν καὶ χρήματα καὶ διάθεσις, ὡς καὶ χρόνος πρὸς ἐκτέλεσιν τούτων.

Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι, τὰ προγράμματα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως θὰ ὑλοποιηθοῦν, καὶ τὰ προγραμματισθέντα ἔργα θὰ ἐκτελεσθοῦν, διότι τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα θὰ διατεθοῦν, δὲν εἶναι οὔτε τῆς Κυβερνήσεως, οὔτε ἰδικά σας, ἀλλὰ εἶναι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ διὰ τῆς καταλλήλου διαθέσεως αὐτῶν, καὶ τῆς νοικοκυροσύνης θὰ ἐπανέλθουν πάλιν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν.

Εἰς τὸ σημεῖον, ὅμως, αὐτό, δὲν εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μετρᾶ μὲ τὰ χιλιόμετρα τῶν ὁδῶν, μὲ τὸ μῆκος τῶν λιμενοβραχιόνων, οὔτε μὲ τὴν κατασκευὴν τῶν γεφυρῶν, ἀλλὰ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μετρᾶ μὲ τὸ πνεῦμα, μὲ τὴν καρδίαν, μὲ τὴν ψυχήν, μετρᾶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ἀγάπη.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν εὐθύνην δι' ὅλα τὰ ἀνωτέρω, προκειμένου ταῦτα νὰ πραγματοποιηθοῦν, δὲν εὐθύνεται μόνον ὁ Παπαδόπουλος, ὁ Παττακὸς ἢ ὁ Μακαρέζος, ἀλλὰ εὐθυνόμεθα ὅλοι ἡμεῖς, εὐθύνεται ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ ἔχομεν ὅλοι μας ὑποχρέωσιν, νὰ στραφῶμεν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν. Ἐὰν ὑπάρξουν αὐταὶ αἱ προϋποθέσεις, δηλαδὴ τῆς συσώμου βοηθείας, θὰ ὑπάρξῃ αἰ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις, θὰ ὑπάρξῃ καὶ τουριστικὴ τοιαύτη, καὶ γενικῶς, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, πρόοδος.

Ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν προϋπάρξῃ ἀγάπη, ὁμόνοια καὶ εἰρήνη, οὔτε αἱ ἀσφάλτοι, οὔτε ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ ἀνωτέρω. Δὲν γνωρίζω, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ εἶμαι ἀπόλυτος καὶ κατηγορηματικός,

δὲν τὸ ἀποκλείω, ἀμφιβάλλω. Χωρὶς ἰδιοτέλειαν καὶ ἀπωτέρας σκέψεις πρέπει νὰ στραφῶμεν πρὸς τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν ἀγάπην, τὰς δύο αὐτὰς ἐννοίας, ὡς τὰς κατωχύρωσε καὶ τὰς διελάλησεν ὁ Χριστιανισμὸς εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν.

Ἐάν, τώρα, γενικώτερον ἐξετάσωμεν τὸ θέμα τῆς εἰρήνης, θὰ ἴδωμεν, ὅτι τὴν εὐθύνην τὴν ἔχουν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν εὐθύνην τῆς διαχειρίσεως τῶν θεμάτων ἐπὶ παγκοσμίου κλίμακος. Ἡμεῖς, ὡς ἄτομα, ἔχομεν τὴν εὐθύνην τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ χαμογέλου, τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὁμόνοιαν.

Ὅσάκις ὑπῆρξαν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς Ἑλληνοχριστιανικὰς ἀρχὰς ἡ ἁρμονία, ἡ ἐνάρετος ζωὴ καὶ ἡ ἀγάπη ὑπῆρξε καὶ λαμπρὰ ἱστορία.

Ὅσάκις, ὅμως, ὑπῆρξε κενὸν καὶ δυσαρμονία μεταξὺ τῶν ἀρχόντων ἡ ἱστορία ἔχει νὰ μᾶς παρουσιάσῃ χαλεπὰς ἡμέρας.

Κύριοι, τὸ ξένον κεφάλαιον καὶ γενικῶς αἱ ἐπενδύσεις δὲν ἔρχονται ἐδῶ μόνον καὶ μόνον ἐπειδὴ ἔχομεν ὡραῖον κλῖμα, ὡραίαν θάλασσαν καὶ ὡραῖον ἥλιον, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἔχομεν ἀπόλυτον ἡσυχίαν, γαλήνην καὶ τάξιν.

Καὶ μὲ βάσιν ὅτι : πρὸ παντός, διὰ παντὸς καὶ ὑπὲρ παντὸς εἶναι ἡ Ἑλλάς, ὁ Χριστιανισμὸς καὶ ἡ ἀγάπη, εὔχομαι τὴν πλήρη εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Συνεδρίου σας.

Εὐχαριστῶ».

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Παρακαλεῖται ὁ Ὑπουργὸς-Ἀναπληρωτὴς Ἐσωτερικῶν κ. Ὀρ. Γιάκας, ὅπως εὐαρεστηθῇ καὶ κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

ΟΡ. ΓΙΑΚΑΣ :

«Εἶμαι ἐξαιρετικὰ συγκεκινημένος, διότι ἔτυχεν εἰς ἐμὲ ὁ κλῆρος, νὰ κηρύξω τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου σας. Ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Ἀνδρουτσόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐπεθύμει ἰδιαιτέρως νὰ παρευρίσκετο αὐτὴν τὴν στιγμὴν κοντά σας, ἐξ ἄλλου εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ ἐκλογὴ τῆς πόλεως τῆς Καλαμάτας διὰ τὸ παρὸν Συνέδριον, δυστυχῶς, λόγῳ ἀνυπερβλήτων ἐμποδίων δὲν ἠδυνήθη νὰ παραστῇ.

Διαβιβάζει, δι' ἐμοῦ, πρὸς ὑμᾶς, τοὺς χαιρετισμοὺς καὶ τὰς καλυτέρας του εὐχὰς διὰ τὴν εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου σας.

Εἶμαι, ἐπίσης, εὐτυχής, καὶ ἔχω τὴν ἰδιαιτέραν τιμήν, νὰ σᾶς διαβιβάσω τοὺς χαιρετισμοὺς καὶ τὰς εὐχὰς δι' εὐόδωσιν τοῦ ἔργου σας τῆς Α.Ε. τοῦ Πρωθυπουργοῦ μας κ. Γ. Παπαδοπούλου.

Ἦτο εὐχῆς ἔργον καὶ σωστὴ ἡ σκέψις νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ Συνέδριον αὐτὸ εἰς τὴν Καλαμάταν.

Εἴθισται ἡ Καλαμάτα νὰ ἐξαίρεται διὰ τοὺς ἀγῶνας της εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ εἰς ἄλλους ἀγῶνας διαφόρους, οἱ ὁποῖοι ἐχαρακτήριζον ἑκάστοτε τὴν ἱερὰν προσπάθειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε, νὰ ἐξάρω μίαν ἄλλην πτυχήν, ἡ ὁποία δὲν ἀναφέρε-

ται συνήθως. Τὴν τεραστίαν συμβολὴν τῆς Καλαμάτας καὶ τῆς Μεσσηνίας ὁλοκλήρου εἰς τὴν προσφορὰν ἐμψύχου ὑλικοῦ ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Κράτους μέχρι σήμερον. Εἶναι μέγιστος ὁ ἀριθμὸς τῶν Μεσσηνίων, οἱ ὁποῖοι προσέφερον ἀνιδιοτελῶς τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὸ Κράτος καὶ σήμερον ἀκόμη μεγάλος ἀριθμὸς αὐτῶν συμμετέχουν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν συνεργατῶν της.

Ὁ σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου σας εἶναι ὑπέροχος. Προσήλθατε ἐδῶ ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ ἀνταλλάξητε γνώμας, νὰ συζητήσητε καὶ νὰ μεταφέρητε τὴν πολύτιμον ἐμπειρίαν, τὴν ὁποίαν ἀπεκτήσατε, μεταξὺ ὑμῶν, ἐργαζόμενοι διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν καὶ εἰς τὸ αὐτὸ πεδίον.

Εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος προκειμένου νὰ ἀξιοποιηθῇ ἡ ἐν λόγῳ ἐμπειρία, εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος νὰ ἀξιοποιηθοῦν αἱ ἐμπνεύσεις, τὰς ὁποίας ἔχετε, εἰς τὸ χῶρον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Εἶναι τὸ καλύτερον μέσον, ἐπαναλαμβάνω, διὰ τὴν προώθησιν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ χαιρετίζω τὴν ἰδέαν τῶν Συνεδρίων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα μέχρι σήμερον ἔχουν τόσην μεγάλην ἐπιτυχίαν.

Ἡ σημασία τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι γνωστή. Θὰ ἦτο παράλειψις, ὅμως, νὰ μὴ ἀναφερθοῦν μερικαὶ βασικαὶ ἀρχαί, αἱ ὁποῖαι διέπουν τὴν σημασίαν αὐτήν.

Κατ' ἀρχήν, κατ' ἐμέ, ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις εἶναι μία φυσικὴ ἔκφρασις τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ κόσμου τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὡς ὠργανώθη εἰς κοινότητας, πολὺ πρὶν ἱδρύσῃ οἰκισμούς, ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην τῆς αὐτοδιοικήσεως, τῆς ὀργανώσεως τοῦ μικροῦ περιβάλλοντός του, διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀρχαιοτέρου, ὡς ἀρχηγοῦ, καὶ διὰ τῆς ὀργανώσεως τῶν δραστηριοτήτων του. Συνεπῶς, ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις εἶναι φυσικὴ ἔκφρασις, δὲν εἶναι τεχνικὸν εὕρημα. Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις εἶναι ὁ πυρὴν τῆς ὠργανωμένης κοινωνίας, ἡ ὁποία προϋπῆρξε πρὸ τῆς ὑπάρξεως τῆς ἐννοίας τοῦ Κράτους. Αὕτη ἐδημιουργήθη καὶ εἰς τὴν Χώραν μας, ὅπως εἰς ὅλα τὰ Κράτη, τὰ ὁποῖα ἀνέπτυξαν πολιτισμόν, πρὸ τῶν ἱστορικῶν περιόδων τῆς ἀνθρωπότητος. Εὐδοκίμησεν, ἐξειλίχθη καὶ ἔδωσε τὴν περίφημον μορφὴν τοῦ Δήμου, ἡ ὁποία τόσα πολλὰ ἔχει προσφέρει.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ χρησιμοποιήσω μίαν ἔκφρασιν τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Παττακοῦ ὅστις εἶπεν ὅτι : «ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις εἶναι ἡ ὁμορφιὰ τῆς Ἑλλάδος».

Εἶναι τόσον ἁπλῆ αὐτὴ ἡ ἔκφρασις μεταξὺ τῶν φιλοσοφημένων ἐκφράσεων τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου μας, ἡ ὁποία, ὅμως, λέγει τόσα πολλά. Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις προσέφερε καὶ τεραστίας Ἐθνικὰς ὑπηρεσίας, κατὰ τὰς περιόδους, τὰς ὁποίας τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν πίεσιν καὶ κατοχὴν ξένων κατακτητῶν. Ὡς φυσικὴ ἔκφρασις, ὅμως, ἦτο ἡ μόνη, ἡ ὁποία παρέμεινε τοιαύτη καὶ ἐγένετο σεβαστὴ ἀπὸ τοὺς κατακτητάς. Καὶ ἐκεῖ ἠμπόρεσεν ὁ Ἕλλην νὰ διατηρήσῃ τὴν Θρησκείαν του, τὸν Ἐθνισμόν του, καὶ τὴν φλόγα

του, ἡ ὁποία, εἰς τὴν δεδομένην στιγμήν, ἐμεγαλούργησε, καὶ ἔδωσε ξανὰ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὸ Κράτος μας.

Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις, σήμερον, ἔχει, ἀκόμη μεγαλυτέραν σημασίαν, λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀπαιτήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐδημιουργήθησαν εἰς τοὺς οἰκισμούς. Εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις τῆς πολεοδομικῆς ὀργανώσεως. Θὰ ἀναφέρω εἰς ὑμᾶς, ὅτι παραλλήλως μὲ τὸν χῶρον καὶ τὴν δραστηριότητα τῆς πολεοδομίας, ἡ ὁποία ἀναφέρεται εἰς τὸν σχεδιασμὸν τῆς κατασκευῆς τῶν οἰκισμῶν, εἰσῆλθε προσφάτως καὶ ὁ ὅρος τῆς πολεοδομίας, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται εἰς τὰς δραστηριότητας τῆς Πόλεως, ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ θὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος. Ὑμεῖς εἶσθε οἱ μόνοι, οἱ ὁποῖοι δύνασθε, νὰ σταθμίσητε, ποῖον εἶναι τὸ πλέον δυσκολώτερον. Νὰ κτισθῇ μία πόλις ἢ νὰ λειτουργήσῃ, ἀφοῦ εἰσέλθουν εἰς αὐτὴν οἱ ἄνθρωποι ; Εἶναι βέβαιος, ὅτι ὅλοι ἀντιλαμβανόμεθα ποῖον εἶναι τὸ πλέον δυσκολώτερον. Θὰ ἤθελον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς σημερινῆς συζητήσεως νὰ ἀναφερθῶ ἐν ὀλίγοις εἰς ὡρισμένας τεραστίας ἀλλαγάς, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς τοὺς οἰκισμούς, ἀλλαγαὶ αἱ ὁποῖαι διὰ πρώτην φορὰν παρουσιάσθησαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐδημιούργησαν τεράστια προβλήματα. Σκοπὸς τῆς συντόμου αὐτῆς ἀναφορᾶς μου εἶναι νὰ σᾶς προβληματήσω καὶ νὰ σᾶς δώσω τὴν εὐκαιρίαν εἰς προσεχῆ Συνέδρια, νὰ δώσητε τὴν ἐμπειρίαν καὶ τὴν γνώμην σας εἰς αὐτὸ τὸ τεράστιον πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, δηλαδή, τὸ πρόβλημα τοῦ πῶς εἰς τὸ μέλλον πρέπει νὰ ὀργανωθῇ ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις, οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ ἱκανή, νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ νέα προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἐδημιουργήθησαν, εἰς τὸν κόσμον. Τὰ προβλήματα αὐτά, εἰς τὸν κόσμον, εἶναι τὰ ἑξῆς : Κατ' ἀρχὴν εἶναι προβλήματα δημογραφικά. Ταῦτα τὰ γνωρίζετε καὶ μὲ χαρὰν μου διεπίστωσα, ὅτι, ὁ ἑπόμενος ὁμιλητὴς θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὰ θέματα τῆς ἀστυφιλίας. Ὡς ἤλλαξαν αἱ πόλεις τὰ τελευταῖα ἑκατὸν ἔτη, ἐνῷ ἐπὶ σειρὰν αἰώνων οὐδεμία ἀλλαγὴ προήρχετο καὶ εἶχον αὗται ἕνα σταθερὸν ἀριθμὸν πληθυσμοῦ. Τὰ τελευταῖα, ὅμως, ἔτη ἐπῆλθε μία τρομερὴ ἀλλαγὴ εἰς τὴν δημογραφικὴν δομὴν τῶν χωρῶν διὰ τῆς μετατροπῆς τοῦ ἄλλοτε 70 καὶ 80 % ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ εἰς 10 καὶ 20 % τώρα μὲ ἀντίθετον αὔξησιν τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ. Αἱ πόλεις συνεχῶς ἐδιπλασιάσθησαν, ἐτετραπλασιάσθησαν, ἐδεκαπλασιάσθησαν κ.ο.κ.

Τὸ δεύτερον πρόβλημα εἶναι ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῶν λαῶν. Διὰ πρώτην φορὰν ἡ ἀνθρωπότης ἀντιμετωπίζει τόσην μεγάλην εὐμάρειαν. Ἄλλα Κράτη πλέον τεχνολογικῶς προηγμένα εἶχον ἀντιμετωπίσει αὐτὸ τὸ πρόβλημα ἐνωρίτερον. Τώρα ἀρχίζομεν καὶ τὸ ἀντιμετωπίζομεν καὶ ἡμεῖς. Καὶ δυστυχῶς ἢ εὐτυχῶς δι' ἡμᾶς ἡ δραστηριότης τῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀντιμετώπισε ξαφνικά. Αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔγινε κατὰ τὰ τελευταῖα ἓξ ἔτη, θὰ ἐγένετο μὲ μίαν φυσιολογικὴν κατάστασιν, εἰς δέκα ἢ δεκαπέντε ἔτη, κατ' ἐλάχιστον. Συνεπῶς ἐπῆλθε τὸ πρόβλημα τοῦ οἰκονομικῶς εὐρώστου πολίτου, ὁ ὁποῖος τὰς περισσοτέρας φορὰς δὲν γνωρίζει τί πρέπει νὰ κάμῃ ἢ τί νὰ ἀναζητήσῃ.

Τὸ τρίτον σημεῖον εἶναι ἡ κοινωνικὴ καὶ ἡ πολιτικὴ ἐξέλιξις τῶν ἀτόμων τῶν πόλεων. Ἤλλαξε τελείως ἡ συμπεριφορά του λόγῳ τῆς ἀνάγκης, προκειμένου νὰ ζήσῃ οὗτος εἰς τὸ ἀστικὸν περιβάλλον. Καὶ πολιτικῶς, ἀσχέτως οἱουδήποτε συστήματος διακυβερνήσεως, ἐπῆλθε μία τάσις ἀλληλοεξυπηρετήσεως τῶν ἀνθρώπων, καὶ παρ' ὅλον ποὺ δὲν ἔφθασεν εἰς τὸν βαθμόν, τὸ ὁποῖον ηὐχήθη ὁ κ. Ὑφυπουργός, Περιφερειακὸς Διοικητής, ἔφθασεν ὅμως εἰς πολὺ περισσότερον προηγμένον βαθμὸν ἀλληλοβοηθείας καὶ ἀγάπης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἀπ' ὅ,τι ὑπῆρξεν εἰς ἄλλας ἐποχάς.

Τετάρτη διαπίστωσις εἶναι ἡ τεχνολογικὴ ἐξέλιξις. Ἡ μηχανὴ εἰσῆλθεν εἰς τὰς πόλεις μας καὶ ἔφθασεν ἔξωθεν τῶν θυρῶν τῶν οἰκιῶν μας. Τεραστία εἶναι ἡ ἀλλαγή, ἡ ὁποία θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀναπτυχθῇ, μὲ τὴν σειρὰν λέξεων ὡρῶν.

Τέλος, ἡ ηὐξημένη κοινωνικὴ ἐξέλιξις καὶ τὰ ηὐξημένα κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματα, ἐπέφερον εἰς τὸν ἄνθρωπον, μεγαλυτέραν ἐκπολιτιστικὴν ἀνάπτυξιν μὲ τάσιν νὰ θεωρῇ καὶ νὰ προσέχῃ περισσότερο τὰς αἰσθητικὰς ἀξίας. Οὐδέποτε εἰς τὸν τόπον μας οἱ Ἕλληνες ἦσαν τόσον συναισθηματικοὶ διὰ τὰ θέματα τῆς αἰσθητικῆς καὶ τῆς προστασίας τοῦ περιβάλλοντος, ὡς εἶναι τὸν τελευταῖον καιρόν. Πιστεύω, ὅτι αὐτὸ εἶναι μία καλὴ πρόθεσις, ἀλλὰ πιστεύω περισσότερον εἰς ὑμᾶς, οἱ ὁποῖοι χειρίζεσθε τὰ θέματα αὐτά. Εἶναι, ἀκόμη, ἓν μεγάλο βάρος, εἰς τὰ τόσα, τὰ ὁποῖα ἤδη φέρετε εἰς τοὺς ὤμους σας.

Πῶς ἡ ἐξέλιξις αὐτὴ τῶν οἰκισμῶν, εἰς τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα προανέφερον, ἐπέδρασεν, εἰς τὴν δομὴν καὶ εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ;

Κατ' ἀρχὴν ἐδιαφοροποιήθησαν τὰ μεγέθη τῶν οἰκισμῶν. Ἔχομεν Πόλιν μὲ 2,5 ἑκατ. κατοίκους καὶ ἔχομεν Δῆμον μὲ 2-3 χιλ. κατοίκους. Δήμαρχος ὁ ἕνας, Δήμαρχος καὶ ὁ ἄλλος. Ἔχομεν ἕνα προβληματισμόν, διὰ τοῦ πῶς πρέπει διαφορετικοῦ μεγέθους Πόλεις, νὰ τεθοῦν ὑπὸ τὸ αὐτὸ πρῖσμα, καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν δέσμην τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Καὶ ἓν δεύτερον σημεῖον εἶναι ἡ ἐπικάλυψις ἁρμοδιοτήτων, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη μεταξὺ ἑνὸς Κράτους, τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρύτερον κύκλον, λόγῳ τῶν ἐξελίξεων εἰς τὸν τομέα αὐτὸν καὶ τοὺς Ὀργανισμοὺς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, οἱ ὁποῖοι εἶχον διδαχθῇ, εἶχον μάθει καὶ εἶχον ἀποκτήσει δικαιώματα ὡρισμένης ἐξασκήσεως δραστηριοτήτων, εἰς τὸν χῶρον, τὸν ὁποῖον ἐκάλυπτον. Ἐδημιουργήθη τὸ φαινόμενον εἰς ὡρισμένα Κράτη ἡ ἀστυνομία νὰ εἶναι ὑπόθεσις τοῦ Δήμου, εἰς ἄλλα Κράτη οἱ τροχονόμοι μόνον νὰ εἶναι ὑπόθεσις τοῦ Δήμου, εἰς ἄλλα δὲ Κράτη ὁ ἔλεγχος τῶν σταθμευόντων αὐτοκινήτων νὰ εἶναι ἁρμοδιότης τοῦ Δήμου καὶ εἰς ἄλλα ὁ Δῆμος νὰ μὴ ἔχῃ νὰ κάμῃ τίποτε μὲ τὰ αὐτοκίνητα καὶ μὲ τὴν ἐν γένει κυκλοφορίαν αὐτῶν.

Εἰς ἄλλας δὲ Χώρας, ἀκόμη, καὶ ἡ Παιδεία εἶναι ὑπόθεσις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἰς ἄλλας δὲ καὶ ἡ Δικαιοσύνη. Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι αἱ ἀλλαγαί, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο κατὰ τὰ τελευταῖα ἑκατὸν ἔτη, ἐδημιούργησαν προβλη-

ματισμὸν τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἁρμοδιοτήτων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἐπίσης, ἐπῆλθε καὶ μία σημαντικὴ ἀλλαγὴ εἰς τὸ θέμα τῆς φορολογίας. Ποῦ θὰ πρέπει νὰ εἰσέρχεται τὸ Κράτος καὶ ποῦ οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ; Ἔτυχε νὰ περάσω ἑπτὰ ἔτη τῆς ζωῆς μου εἰς τὴν Αὐστραλίαν, ὅπου τὸ δικαίωμα εἰσπράξεως τελῶν ἀπὸ τοὺς Δήμους ἐκ τῆς ἰδιοκτησίας εἶναι ἀποκλειστικῶς ὑπόθεσις τῶν Δήμων. Σᾶς ἀναφέρω, δὲ χαρακτηριστικῶς καὶ ἡ Αὐστραλία εἶναι μία ἀπὸ τὰς πλέον δημοκρατικὰς χώρας, ὅτι οἱ ἔχοντες κτήματα εἰς τὴν Πόλιν ἔχουν διὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἀντίστοιχον ἀριθμὸν ψήφων, ὁ ὁποῖος εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσῃ εἰς τοὺς ἑπτά. Οὕτως εἷς δημότης δύναται νὰ ἔχῃ ἑπτὰ ψήφους καὶ ἕτερος νὰ μὴ ἔχῃ καμμίαν ψῆφον διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Δημάρχου, ἐπειδὴ δὲν ἔχει κτήματα. Δὲν ἀναφέρω, τοῦτο, ὡς ἰδανικὸν παράδειγμα, ἀλλὰ διὰ νὰ τονίσω τὰς δυσκολίας αἱ ὁποῖαι παρουσιάσθησαν, λόγῳ αὐτῶν τῶν μεγάλων ἀλλαγῶν τοῦ πληθυσμοῦ.

Ὅλα τὰ Κράτη ἀντιμετωπίζουν τὰ ἐν λόγῳ προβλήματα, δι' αὐτὸ καὶ δὲν ἠδυνήθησαν ὅλα ἐπαρκῶς νὰ τὰ θεραπεύσουν. Ὁ Δήμαρχος τῆς Ν. Ὑόρκης ἔχει ἐξουσίαν δι' ἐννέα ἑκατ. κατοίκους. Οἱ Δήμαρχοι τῆς Ἀγγλίας ἔπαυσαν νὰ ἔχουν τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα εἶχον ἄλλοτε, καὶ διῃρέθη τὸ Κράτος εἰς ἑκατὸν πεντήκοντα ἐπαρχίας, θὰ ἔλεγον, διότι δὲν εἶναι Νομαρχίαι καὶ ἐκεῖ μετεβιβάσθησαν αἱ ἁρμοδιότητες τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἡμεῖς, ὡς γνωρίζετε, εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν ἔχομεν, ἐὰν δὲν κάμνω λάθος, ἑκατὸν Δήμους καὶ Κοινότητας, εἰς τὸ αὐτὸ πολεοδομικὸν συγκρότημα.

Συνεπῶς, τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ὑπάρχει πρόβλημα καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ σοβαρῶς.

Τί ἔπραξεν ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις διὰ τὰ θέματα αὐτὰ καὶ τί πρόκειται νὰ κάμῃ ;

Κατ' ἀρχὴν διὰ τὰ ἄμεσα προβλήματα, τὰ ὁποῖα παρουσιάσθησαν, ἐγένετο οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν Δήμων εἰς βαθμὸν ὁ ὁποῖος δὲν ἐγένετο ποτέ. Ἐπρόσεξεν ἰδιαιτέρως τὸ ἔμψυχον ὑλικὸν καὶ ἐξωμοίωσε τοὺς Δημοτικοὺς ὑπαλλήλους μὲ τοὺς ὑπολοίπους Δημοσίους ὑπαλλήλους.

Ἐπροχωρήσαμεν εἰς τὴν κατοχύρωσιν τῶν δικαιωμάτων τῆς εἰσπράξεως τῶν πόρων, τοὺς ὁποίους εἰσπράττει ὁ Δῆμος, διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ πληθυσμοῦ καὶ προωθεῖται τὸ σχετικὸν Νομοσχέδιον βάσει τοῦ ὁποίου θὰ ρυθμίζωνται τὰ θέματα αὐτά. Βραχυχρονίως τὸ Κράτος ἐφρόντισε διὰ τὴν ἐναρμόνισιν καὶ προσαρμογὴν τοῦ Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὁ ὁποῖος ἔχει προωθηθῇ, ὡς ἀνέφερεν ὁ κ. Πρόεδρός σας, εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἡ τελικὴ ψήφισίς του εἶναι ζήτημα ἑβδομάδων.

Πιστεύομεν, ὅτι ὁ Κῶδιξ θὰ δώσῃ λύσιν εἰς πολλὰ ὑπάρχοντα προβλήματα. Ἐγένετο οὐσιαστικὴ ἐνίσχυσις τῶν ἔργων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν Τ.Υ.Δ.Κ. Ἐκεῖ, γνωρίζετε, ὅτι ἀντιμετωπίζομεν ἓν πρόβλημα προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι πρόβλημα γενικώτερον.

Τί θὰ πράξωμεν μακροχρονίως ; Μᾶς ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὸ πρόβλημα.

Κατηρτίσαμεν μίαν ἐπιτροπήν, μίαν ὁμάδα ἐργασίας, ἐξ ἐπιλέκτων στελεχῶν, καὶ ἐκαλέσαμεν εἰδικὸν ξένον ἐμπειογνώμονα, ὁ ὁποῖος θὰ ἠμποροῦσε, νὰ μᾶς δώσῃ τὴν ἐμπειρίαν του, ἀπὸ ἄλλας χώρας, οὕτως ὥστε οἱ ἰδικοί μας τεχνικοὶ νὰ ἴδουν καὶ νὰ κρίνουν ποῖα ἀπ' αὐτὰ εἶναι προσιτὰ εἰς τὸν ἑλληνικὸν χῶρον. Θὰ ἦτο λάθος, ἐὰν ἀκολουθούσαμεν ἕνα οἱονδήποτε σύστημα ξένης χώρας. Δὲν γνωρίζομεν ποῦ θὰ φθάσωμεν, σχετικῶς, μὲ τὸ θέμα αὐτό, ἴσως ἀργότερον δημιουργηθῇ ἐν Ἰνστιτοῦτον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Θὰ ἤθελον νὰ τελειώσω τὴν ὁμιλίαν μου μὲ εὐχαριστίας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τρέφει πρὸς ὅλους ὑμᾶς ἰδιαιτέραν ἐμπιστοσύνην, ὅτι εἶσθε οἱ ἱκανοί, διὰ νὰ κρατήσητε τὸν δύσκολον ρόλον τοῦ ρυθμιστοῦ, τῶν ὀργανώσεων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὃν ρόλον σᾶς ἐμπιστεύεται.

Μὲ τὴν εὐχὴν εὐοδώσεως τῶν στόχων σας κηρύσσω τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου αὐτοῦ».

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Παρακαλεῖται ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ὅπως ἀναγνώσῃ μήνυμα πρὸς τοὺς συνέδρους τοῦ Α' Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Σ. Παττακοῦ.

Π. ΙΑΤΡΙΔΗΣ: Ἀναγιγνώσκει τὸ Μήνυμα τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΥ, ἔχων ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ 6ου Πανελληνίου Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ εὐχηθῶ μὲ ὅλη μου τὴν καρδιὰ πρὸς τοὺς Συνέδρους, Δημοτικοὺς καὶ Κοινοτικοὺς ἄρχοντας, ἐπιτυχίαν ἀπόλυτον εἰς τὰς ἐργασίας τούτου καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν στόχων του, εἰς τὰ πλαίσια τῆς εὐρυτέρας διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως.

Οἱ Δήμαρχοι καὶ οἱ Κοινοτάρχαι, εὑρισκόμενοι πλησιέστερον πρὸς τὸν πολίτην, ὀφείλουν καὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιδεικνύουν ἐναργῆ συναντίληψιν καὶ κατανόησιν, ἀλλὰ καὶ καλόπιστον διάθεσιν κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των, νὰ ἀναπτύσσουν τὴν ἐπιβαλλομένην δραστηριότητα μὲ ἀπόλυτον ἀντικειμενικότητα, κατὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν τοπικῶν προβλημάτων καὶ μὲ αἴσθημα ἐντόνου ἐνδιαφέροντος καὶ ἀγάπης, νὰ μεριμνοῦν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τοῦ περιβάλλοντος.

Εἰς τὸ τρίπτυχον αὐτὸ τῶν ὑποχρεώσεών των, συνυπάρχουν ἐπὶ μέρους ἄλλα καθήκοντα, ζωτικά, κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ἀποστολῆς των.

Ἓν ἐκ τῶν βασικῶν τούτων, εἶναι ὅπως οἱ Τοπικοὶ Ἄρχοντες συνεργάζωνται μετὰ τῶν πολιτῶν, ἐν ἁρμονίᾳ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται εὐτυχὴς ἡ προώθησις τῶν θεμάτων τοῦ ἐνδιαφέροντός των, καὶ νὰ ἐπιδεικνύεται ἐν ταὐτῷ παρ' αὐτῶν, πνεῦμα περισυλλογῆς καὶ οἰκονομίας κατὰ τὴν διαχείρισιν τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἐσόδων.

Ὀφείλουν ἐπίσης νὰ ἀσκοῦν τὴν φορολογικὴν κατὰ Νόμον πολιτικήν, νὰ καθορίζουν τὰ ποσοστὰ τῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, εἰς λελογισμένα

ἐπίπεδα, νὰ προβαίνουν εἰς τὴν κανονικὴν βεβαίωσιν τούτων καὶ νὰ παρακολουθοῦν συνεχῶς τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων.

Τέλος ὀφείλουν νὰ μεθοδεύουν καὶ νὰ προγραμματίζουν τὰ ἔργα, κατόπιν ἐμπεριστατωμένης μελέτης, ἐν ὄψει τῶν ἀναγκῶν τόσον τῶν ἑδρῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὅσον καὶ τῶν Οἰκισμῶν αὐτῶν, καθ' ὅσον εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν ἐσόδων, συνεισφέρουν ἅπαντες οἱ κάτοικοι.

Ἀποτελεῖ εὐχάριστον γεγονὸς ἡ διαπίστωσις ὅτι οἱ Δημοτικοὶ καὶ Κοινοτικοὶ Ἄρχοντες, διαπνεόμενοι ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐπαναστάσεως, ἤρθησαν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των καὶ ἤδη πνεῦμα νοικοκυροσύνης πνέει εἰς τὸν χῶρον τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Εὔχομαι ὅπως ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις καταστῇ ἰδανική, ὥστε οἱ δημόται νὰ ἀποβλέπουν πρὸς αὐτὴν μὲ αἴσθημα ἐμπιστοσύνης.

Πρὸς ὑμᾶς οἱ ὁποῖοι σήμερον ἐκπροσωπεῖτε τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ συνήλθατε εἰς τὴν ὡραίαν καὶ ἱστορικὴν πόλιν τῆς Καλαμάτας, διὰ νὰ λάβητε ἀποφάσεις, ὑπὸ τὸ φιλόξενον αἴσθημα τοῦ εὐγενοῦς λαοῦ τῆς πόλεως διὰ τὴν περαιτέρω μεθόδευσιν τοῦ ἔργου καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς σας ἀποστολῆς, εὔχομαι ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου σας.

Διερμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων ἀγάπης καὶ στοργῆς πρὸς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν, τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Γεωργίου Παπαδοπούλου, σᾶς μεταφέρω τὸν θερμόν του χαιρετισμόν.

Βεβαιωθῆτε ὅτι εὑρίσκομαι νοερῶς ἐν μέσῳ ὑμῶν μὲ ἀμείωτον αἴσθημα ἀγάπης καὶ φροντίδος δι' ὅ,τι ἀφορᾷ ὑμᾶς καὶ τὸ ἔργον σας. Καὶ κρατήσατε τὸ περὶ Ἐπαναστάσεως φῶς ἄσβεστον ἵνα φωτίζῃ τὸ Ἔθνος μας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς προόδου».

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Ἐπίσης, παρακαλεῖται ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεύς, ὅπως ἀναγνώσῃ μήνυμα τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Ι. ΛΑΔΑ.

Π. ΙΑΤΡΙΔΗΣ: Ἀναγιγνώσκει τὸ Μήνυμα τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἔχων ὡς ἑξῆς:

«Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ νὰ σᾶς εὐχηθῶ ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον, ἐκφράζων συνάμα τὴν λύπην μου διότι δὲν δύναμαι νὰ παραστῶ αὐτοπροσώπως, λόγῳ μεταβάσεώς μου τὴν Πέμπτην 10 τοῦ μηνὸς εἰς Θεσ/νίκην δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους.

Ἡ Πατρὶς ἀναμένει πολλὰ ἀπὸ τὸν σπουδαῖον θεσμὸν τῆς ἀποκεντρώσεως.

Ἡ 21η Ἀπριλίου ἐγγράφει εἰς τὸ ἐθνικὸν ἐνεργητικόν της τὴν οὐσιαστικὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ τοῦ διοικητικοῦ θεσμοῦ, τοῦ τόσον ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ποικίλων ζητημάτων μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Πολιτῶν.

Ἐπιθυμῶ νὰ ἐπαναλάβω ἐκεῖνο, ποὺ πάντοτε ὑποστηρίζω, ὅτι δηλαδὴ ἡ Ἀποκέντρωσις δὲν ἀποτελεῖ ἁπλοῦν διοικητικὸν μέτρον, ἀλλ' εἶναι εὐρύτερος θεσμός, περιέχει ἰδεολογικὸν περιεχόμενον, διότι οἱ Δῆμοι καὶ Κοι-

νότητες ὀφείλουν ν' ἀναδειχθοῦν εἰς πατριωτικὰς ἐπάλξεις Ἐθνικοῦ φρονήματος.

Βεβαίως σκοπὸς τῆς Ἀποκεντρώσεως καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἶναι ἡ πραγματοποίησις τῆς προσεγγίσεως Κράτους - Πολιτῶν.

Ἡ προσέγγισις αὕτη δὲν πρέπει νὰ ἐξαντλῆται εἰς τὰς τυπικὰς διαδικασίας, ἀλλὰ νὰ εἶναι οὐσία, ἐκδήλωσις ἰδεολογικῆς πεποιθήσεως, μ έ ρ ι μ ν α δ ι ὰ τ ὸ φ ρ ό ν η μ α.

Ὁ πολίτης ν' ἀπολαμβάνῃ καὶ τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἐθνικῆς καθοδηγήσεως καὶ τοῦτο δύνανται, δικαιοῦνται καὶ ὀφείλουν νὰ ἐπιτυγχάνουν οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες, διότι ἀποτελοῦν προμαχῶνας π α τ ρ ι ω τ ι σ μ ο ῦ.

Ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου βασίζεται εἰς Σᾶς, ὅτι εἴσθε ἄξιοι καὶ ὅτι ἔχετε τὴν δύναμιν καὶ τὴν θέλησιν νὰ ὠφελήσετε τὸ Ἔθνος».

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Διακόπτομεν διὰ διάλειμμα 15' καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ τηρηθοῦν ἀκριβῶς τὰ 15' λεπτά.

(Δ ι α κ ο π ή)

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις.

Κύριοι Σύνεδροι, ὁ Κανονισμὸς ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου μας σᾶς ἔχει διανεμηθῆ, καὶ πιστεύω ὅτι ἔχει τύχει τῆς ἐγκρίσεώς σας.

(Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ οἱ κ.κ. Σύνεδροι ἐκδηλώνουν τὴν σύμφωνον γνώμην των διὰ χειροκροτημάτων).

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Ἐπίσης, κύριοι Σύνεδροι, τὸ Προεδρεῖον χρειάζεται ἕνα ἀναπληρωματικὸν Γραμματέα καὶ προτείνει πρὸς τοῦτο τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Ἄστρους Κυνουρίας κ. Ροζολῆν. Παρακαλῶ ὅπως ἔχω τὴν ἔγκρισίν σας.

(Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ οἱ κ.κ. Σύνεδροι ἐκδηλώνουν τὴν σύμφωνον γνώμην των διὰ χειροκροτημάτων).

Ἀκολούθως ὁ κ. Ροζολῆς καταλαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ ἀναπληρωτοῦ Γραμματέως.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Τὸν λόγον ἔχει ὁ Δήμαρχος Δράμας κ. Ἠλ. Ἠλιάδης, ὅστις καὶ θὰ ἀναπτύξῃ τὸ θέμα :

«Ἡ Ἀστυφιλία καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς δημιουργούμενα εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα προβλήματα».

ΗΛ. ΗΛΙΑΔΗΣ (Δήμαρχος Δράμας) :

«Θεωρῶ ἐπιβεβλημένον ὅπως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἄνω θέματος νὰ ἐκφράσω πρὸς ὑμᾶς ἅπαντας τοὺς Ἐξοχωτάτους καὶ ἐπιλέκτους Κυρίους τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμόν μου καὶ προσέτι νὰ εὐχαριστήσω ἐνθέρμως τὴν Δ/σιν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Χώρας μας ἡ ὁποία εἶχε τὴν τιμὴν καὶ θέλησιν νὰ μοὶ ἀναθέσῃ τὴν διαπραγμάτευσιν τοῦ

θέματος «Ἡ ἀστυφιλία καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς δημιουργούμενα εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα προβλήματα».

Ἀρχόμενος ὅθεν τῆς ὁμιλίας μου ἐκθέτω ὅτι λέγοντες ἢ ἀκούοντες ἢ γράφοντες τὴν λέξιν Ἀστυφιλία ἢ Ἀγροφυγία ἢ Οὐρμπανισμὸν ἐννοοῦμεν τὴν τάσιν τῆς ἐσωτερικῆς μεταναστεύσεως ἐκ τῶν ἀγρῶν ἢ ἀγροτικῶν μικρῶν περιοχῶν ἢ καὶ μικρῶν κέντρων πρὸς τὰ μεγάλα Κέντρα, ἰδίως τὰ Βιομηχανικὰ καὶ Ἐμπορικὰ ἢ ἄλλως τὴν συρροὴν πρὸς τὰς πόλεις τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου. Ὁ ὁρισμὸς οὗτος εἶναι νομίζω ὁ πλέον ὀρθὸς καὶ ἐπικρατέστερος.

Ἂς ἐξετάσωμεν τώρα ἐὰν ἡ λειτουργία τῆς τάσεως αὐτῆς ὑφίσταται ἤδη καὶ ἰδίᾳ ἐὰν ὑφίσταται, ποῦ χρονικῶς ἔχει τὴν ἀφετηρίαν της ἵνα μὴ χωρὶς βάσιν ἀκοῦμε νὰ λέγεται ὅτι θὰ μᾶς φάῃ ἡ καταπνίξῃ ἡ ἀστυφιλία καὶ συνεπῶς νὰ προσδιορίσωμεν ἐὰν εἶναι φαινόμενον βιολογικὸν τῆς ζωῆς, φροῦτο τῶν τελευταίων χρόνων ἢ εἶναι πολὺ παλαιόν. Ὁποιοσδήποτε ἀναδιφήσῃ σχετικῶς τὰ περὶ ἀστυφιλίας σχετικὰ ἢ σχετικὴν βιβλιογραφίαν θὰ ἐπισημάνῃ ὅτι αὕτη ἔχει τὴν ὑπόστασίν της εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους διότι ἡ ὕπαρξις τῶν περιφήμων πολυανθρωποτάτων πόλεων τῆς ἀρχαιότητος Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Βαβυλῶνος, Καρχηδόνος, Νινευί, Πεκίνου, Σελευκείας, Ρώμης (πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 500.000 κατοίκων) καὶ ἄλλων τοῦτο δηλοῖ.

Ἀπὸ τὴν λέξιν ἐπίσης μέτοικος ποὺ ὡς γνωστὸν λέγεται ἐκεῖνος ὅστις ἐξ ἑνὸς τόπου εἰς ἄλλον ἐγκαθίσταται καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐλέγοντο ἐκεῖνοι οἱ ξένοι οἵτινες ἔν τινι πόλει μονίμως ἐγκαθίσταντο καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον δικαίωμα νὰ γίνωσι κάτοχοι ἀκινήτου περιουσίας καὶ ἐτέλουν ὑπὸ εἰδικὸν νομικὸν καθεστὼς ἐν σχέσει μὲ τοὺς πολίτας τῆς πόλεως καὶ ἀπελευθέρους, προκύπτει καὶ αὖθις ἐφελκυσμὸς ξένων ἀπὸ ἀστικὰ Κέντρα καὶ ἐπὶ σκοπῷ μᾶλλον παροχῆς ὑπηρεσιῶν καὶ ἐξηγεῖται οὕτως ἡ ἰδιόρρυθμος ἀντιμετώπισις καὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Πολιτείας τῶν Ἀθηνῶν (Σπάρτη — δὲν ἐπετρέπετο ἡ ἐγκατάστασις ξένων).

Τὴν πρὸς τὰς πόλεις ἐκ τῶν ἀγρῶν μετανάστευσιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα ταύτης ἀναφέρουσιν ὁ Ἀριστοτέλης (384–323 π.Χ.), ὁ Πλάτων (φιλόσοφος 428–347 π.Χ. ἐπὶ 19 ἔτη μαθητὴς τοῦ Σωκράτους) (ἀποκαλουμένη φαεινὴ διδάσκουσα δυὰς τῆς φιλοσοφίας τοῦ ἀρχαίου καὶ τοῦ νῦν μποροῦμε νὰ ποῦμε κόσμου), ὁ Πλούταρχος (46–127 μ.Χ.) καὶ ἄλλοι.

Ὁ Κικέρων ὑπεδείκνυε τὴν παῦσιν τῆς εἰσροῆς ἄλλων κατοίκων εἰς Ρώμην.

Ὁ Ἰουστινιανὸς (527–565 μ.Χ.) μεταξὺ ἄλλων μέτρων συνίστα εἰς τοὺς Δικαστὰς τῆς Κων/πόλεως ὅπως περαιώνωσι τὰς δίκας ταχέως, διὰ νὰ μὴ παραμένωσιν ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰς τὴν πρωτεύουσαν οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐρχόμενοι.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ Ἐλισάβετ (1533–1503 μ.Χ.) διὰ προκηρύξεώς της παρήγγειλε νὰ μὴ κτίζωνται νέαι οἰκίαι ἐν Λονδίνῳ καὶ προσέτι ἀπηγόρευσεν εἰς ἀπόστασιν 3 μιλίων ἀπ' αὐτοῦ νὰ διαμένωσιν ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ περισσότεραι τῆς μιᾶς οἰκογένειαι.

Ἡ τάσις τῆς εἰσροῆς πρὸς τὰς πόλεις συνεχίζεται ἔκτοτε καὶ κατὰ τὰ τέλη

τοῦ 18ου αἰῶνος — ἔχομεν ἐξαιρετικὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν μὲ δεδομένον εἰς τὴν Γαλλίαν τοῦ ἔτους 1899 νὰ εἶναι οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων τὸ 37 % καὶ ὅτι ἀνὰ 5 ἔτη 300.000 περίπου Γάλλοι ἐκ τῶν ἀγροτικῶν διαμερισμάτων μετέβαινον νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὰς πόλεις.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ ἔτος 1882 ἐλέγετο ὑπὸ Ὑπουργοῦ Γεωργίας εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ὅτι ὁ ζήτημα τοῦ μέλλοντος θὲ εἶναι ὄχι ὁ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναγωνισμός, ἀλλ' ἡ δυσκολία τῆς ἐξευρέσεως βραχιόνων διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς.

Ἐνταῦθα ἐκτίθεται ὅτι ὑπὸ Στατιστικοῦ Συνεδρίου ἐγένετο δεκτὸν ὅτι ὅταν λέγωμεν πόλεις, ἢ μεγάλας πόλεις ἢ ἀγροτικοὺς μικροὺς συνοικισμοὺς δέον νὰ ἐννοῶμεν ἀντιστοίχως τὰ διαμερίσματα τὰ ὁποῖα ἔχουσι κατοίκους μέχρις 100.000, ἄνω τῶν 100.000 καὶ ἀγροτικοὶ συνοικισμοὶ μέχρι 2.000 κατοίκους.

Στοιχειώδης δὲ ὁρισμὸς τῆς πόλεως εἶναι σύνολον οἰκογενειῶν καὶ μεμονωμένων ἀτόμων, κατοικούντων εἰς μίαν περιοχὴν καὶ ἀσχολουμένων εἰς ἐπίτευξιν τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου.

Τὸν 20ὸν αἰῶνα λέγεται ὅτι αἱ πόλεις τῶν 500.000 κατοίκων ἐν Εὐρώπῃ εἶναι τόσαι ὅσαι ἦσαν αἱ πόλεις τῶν 100.000 κατοίκων κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα.

Αἱ πόλεις αἱ ἔχουσαι πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου κατοίκους ἀποτελοῦσι τὰς Μητροπόλεις ἢ Κοσμοπόλεις. Ὁ Κάρολος Ε' 1400 μ.Χ. λέγεται ὅτι ἔλεγε διὰ τοὺς Παρισίους τῆς ἐποχῆς του — «Δὲν εἶναι πόλις, εἶναι Κόσμος. Ἐκ τῶν ἀκολούθων πληθυσμιακῶν στοιχείων βλέπομεν ἐπίσης ὅτι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κοσμοπόλεων εἶναι ἐντακτέαι αἱ πόλεις :

1. Λονδῖνον

ἔτος	1637	κάτοικοι	40.000
»	1702	»	670.000
»	1920	»	4.483.249

τὸ μεῖζον Λονδῖνον τὸ 1920 εἶχε κατοίκους 7.476.168

2. Βερολῖνον

ἔτος	1800	κάτοικοι	172.132
»	1919	»	1.902.509 καὶ

τὸ μεῖζον Βερολῖνον τὸ 1919 κάτοικοι 3.803.770

3. Παρίσιοι

ἔτος	1801	κάτοικοι	547.756 (βάσις ποσοστοῦ γεννήσεως 2–3 %)
»	1921	»	2.906.472

Οὕτως ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἀστυφιλίας προκύπτει καὶ ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς διαφορᾶς μεταξὺ ἀστικοῦ καὶ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πόλεων, ἐκ τῆς ταχύτητος τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν καὶ ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ ποσοστοῦ αὐξήσεως τῶν μεγάλων πόλεων ἀπέναντι τοῦ ὅλου Κράτους.

Ἐν Γερμανίᾳ τὸ 1871 ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς ἀπετέλει τὸ 63,9 %, κατὰ δὲ τὸ 1905 τὰ 42,6 % ἤτοι 21 % ὀλιγώτερος εἰς 34 ἔτη.

Εἰς δὲ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας κατὰ τὸ τέλος τοῦ ΙΗ' αἰῶνος δὲν ὑπῆρχε πόλις ἔχουσα 50.000 κατοίκους, ἐνῷ κατὰ τὸ 1920 ὑπῆρχον τρεῖς ἔχουσαι πλέον τοῦ 1.800.000 ἑκάστη κατοίκους, ἐννέα ἔχουσαι πλέον τῶν 500.000 κατοίκους, 56 ἔχουσαι πλέον τῶν 100.000 κατοίκους.

Εἰς τὰς Ἀθήνας δέ, καὶ τὴν κατὰ Θουκυδίδην, Ἑλλάδα τῆς Ἑλλάδος, τὸ 1853 εἴχομεν κατοίκους 30.590.

Τὸ 1920 εἴχομεν κατοίκους 292.991 ἤτοι αὔξησιν κατὰ 857,8 % καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 292.991 κατοίκων ὑπάρχουσι κάτοικοι μὴ γεννηθέντες ἐν αὐτῇ 114.487 ἄρα νεοεγκατάστατοι, καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ 1853 κάτοικοι 5.434, τὸ 1920 κάτοικοι 133.482 ἤτοι αὔξησις κατὰ 2.356,2 % ἐνῷ ἡ αὔξησις τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν ἀπογραφῶν 1853 καὶ 1920 εἶναι μόνον 534,6 %.

Ἀπὸ τὰ νεώτερα δὲ ἀπογραφικὰ δεδομένα τῆς χώρας (ἀπογραφαὶ 1951, 1961 καὶ 1971) προκύπτει ὅτι τὸ ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων χρόνων γεννηθὲν ρεῦμα τῆς ἀστυφιλίας ὑφίστατοι καὶ λειτουργεῖ καὶ ἐμφανίζει τὰ αὐξητικά του ἀποτελέσματα εἰς τὰς πόλεις.

Οὕτως ἔχομεν κατοίκους εἰς :	1951	1961	1971
1) Δῆμον Ἀθηναίων	555.484	627.564	867.023
2) Πολεοδ. Συγκρότημα Πρωτευ/σης	1.378.586	1.852.709	2.540.241
3) Δῆμον Θεσ/νίκης	217.049	250.920	345.799
4) Πολεοδ. Συγκρότημα Θεσ/νίκης	302.635	380.648	557.360

Διαφοραί

1) Ἐντὸς 20ετίας κατὰ		311.539	Δήμου Ἀθηναίων	
2) »	»	1.161.655	Πολεοδ. Συγκρότημα	Πρωτευούσης
3) »	»	128.750	Δήμου Θεσ/νίκης	
4) »	»	254.725	Πολεοδ. Συγκρότημα	Θεσ/νίκης

Ἐκ τῆς τελευταίας δὲ πληθυσμιακῆς ἐπετηρίδος (δημοσιευθέντα κατὰ τὴν 12.3.73 στοιχεῖα αὐτῆς εἰς Τύπον) τοῦ Ο.Η.Ε. προκύπτει ὅτι αἱ ἀκόλουθοι πόλεις-Κοσμοπόλεις ἔχουσιν ἐκπλήσσουσαν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ των, πλὴν πόλεων Λονδίνου καὶ Μόσχας ἤτοι :

1) Σαγκάη τὸ 1946 κάτοικοι 3.766.111 καὶ ἤδη 10.000.000
2) Νέα Ὑόρκη τὸ 1950 κάτοικοι 7.835.099 καὶ ἤδη 11.450.000
3) Τόκιο τὸ 1953 κάτοικοι 7.469.538 καὶ ἤδη 11.450.000
4) Πεκῖνον τὸ 1952 ὑπερβαίνει τὰ 2.000.000 καὶ ἤδη 7.000.000
5) Λονδῖνον τὸ 1951 κάτοικοι 8.346.137 καὶ ἤδη 8.700.000
6) Μόσχα τὸ 1950 κάτοικοι 7.000.000 καὶ ἤδη 7.060.000
7) Μπουένος Ἄϊρες τὸ 1947 3.000.371, τὸ 1970 8.190.000
8) Παρίσιοι τὸ 1947 5.483.200 τὸ 1970 8.200.000

καὶ ὅτι τὸ Βέλγιον, ἡ Αὐστραλία, ἡ Σουηδία, τὸ Ἰσραὴλ καὶ ἡ Οὐρουγουάη ἔχωσι τὸ 80 % τοῦ πληθυσμοῦ των σὲ ἀστικὰ Κέντρα.

Εἰς τὴν Χώραν μας δὲ ἔχομεν βάσει ἀπογραφικῶν στοιχείων κατὰ ἔτη

	1940	1951	1961	1971
Πληθυσμὸν Ἀγροτικὸν	66 %	47,50 %	43,80 %	35,10 %
» Ἀστικὸν	34 %	37,70 %	43,30 %	53,20 %
» Ἡμιαστικὸν	—	14,80 %	12,90 %	11,70 %

καὶ προκύπτει ὅτι εἰς 31 ἔτη ἀπὸ τὸ 1940 ἔχομεν μεταβολὴν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ 66 % εἰς 64,9 % ἀστικοῦ — (53,20 % ἀστικοῦ — 11,70 % ἡμιαστικοῦ) στροφὴ πρὸς τὴν ἀστικοποίησιν τοῦ πληθυσμοῦ.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Χώρας μας ἔχει τὴν ἀκόλουθον ἀριθμητικὴν διακύμανσιν :

Πληθυσμὸς τῆς Χώρας μας

Τὸ 1839	823.773	κάτοικοι
» 1861	1.096.810	»
» 1870	1.457.891	» μετὰ τῆς Ἑπτανήσου
» 1889	2.187.208	» μετὰ τῆς Θεσσαλίας
» 1920	5.016.886	» μετὰ τῆς Μακεδονίας, Ἠπείρου, Νήσων, Κρήτης καὶ Δυτικῆς Θράκης
» 1928	6.204.674	» μετὰ τῶν προσφύγων
» 1940	6.204.674	»
» 1951	7.632.801	»
» 1961	8.388.553	»
» 1971	8.768.641	»

Εἰς τὴν ἀστυφιλίαν, εἰς ἣν ἐνυπάρχει καὶ τὸ στοιχεῖον ἀναζητήσεως ἐργασίας εἶναι : 1) καὶ ἡ μετανάστευσις εἰς ἐξωτερικὸν λόγῳ καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἐργασίας (μεταβ. εἰς Δυτ. Γερμανίαν κλπ. χώρας Εὐρώπης 200.000–250.000 κατοίκων τῆς Χώρας μας) καὶ 2) ἡ μετανάστευσις εἰς Ἐξωτερικὸν λόγῳ ἐργασίας ἀλλὰ καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ὑπάρξεως βουλήσεως μονίμου ἐγκαταστάσεως ἐν αὐτῷ (1.295.000 — ἀρχὰς 20οῦ αἰῶνος καὶ μέχρι 1940). Ἦτοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς διασπορᾶς ἢ τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ καὶ ὡς αἴτια τοῦ ὁποίου ἀναφέρονται :

α) τὸ ἠλαττωμένον τῆς καλλιεργησίμου ἐκτάσεως 19 %,

β) ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ (41 κάτ. ἀνὰ τ. χλμ. — καὶ 246 ἀνὰ τ. χλμ. καλλιεργουμένης ἐκτάσεως,

γ) ἡ μειωμένη ἀποδοτικότης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους λόγῳ τῆς σπανιότητος τοῦ ἀζώτου καὶ

δ) τὸ μειωμένον τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ὅπερ ἀνήρχετο μέχρι τὸ 1955 περίπου εἰς δραχ. 7.839 κατὰ κεφαλήν.

Σήμερον τὰ κίτια αὐτὰ ὡς γνωστὸν διαφοροποιοῦνται ἐπὶ τὸ καλύτερον

καὶ τείνουσιν εἰς τὴν μείωσιν τῆς λειτουργίας τοῦ ρηθέντος μεταναστευτικοῦ ρεύματος.

Ὅταν δὲ λέγωμεν μετανάστης πρέπει νὰ ἐννοῶμεν ἐκεῖνον ὅστις μεταβαίνει νὰ ἐγκατασταθῇ προσωρινῶς ἢ μονίμως εἰς ἄλλην χώραν πρὸς εὕρεσιν ἐργασίας ἢ γενικῶς πρὸς ἀναζήτησιν καλυτέρων ὅρων διαβιώσεως.

Αἱ Η.Π.Α. ἀπερρόφησαν 32 ἑκατομ. μετανάστας κατὰ τὰ ἔτη 1821–1914.

Εἰς τὴν Πατρίδα μας δὲ καὶ τὰ τρία εἴδη τοῦ μεταναστευτικοῦ ρεύματος ἐλειτούργησαν καὶ λειτουργοῦσι μέχρι σήμερον καὶ λαμβάνονται κατὰ τὸ ἐφικτὸν μέτρα διὰ τὴν περιστολήν των.

Αἰτίαι δὲ τῆς παρατηρουμένης κατὰ τὰ ἄνω μεταναστευτικῆς τάξεως τοῦ ἐσωτερικοῦ ἦσαν καὶ

1) Ὁ διαφορισμὸς τῆς τιμῆς τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἀγροτικῶν καὶ ἀστικῶν.

2) Ἡ διασφάλισις τοῦ συνεχοῦς καὶ τοῦ ἀδιαλείπτου τῆς ἀπασχολήσεως καὶ ἀντιμισθίας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐργασίας τῆς πόλεως, πρὸς ἣν κατευθύνεται τὸ ρεῦμα.

3) Ἡ διασφάλισις τῆς προσηκούσης καὶ τελειοτέρας ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως.

4) Ἡ διασφάλισις ἐν πολλοῖς ὁμαλωτέρων ὅρων καὶ συνθηκῶν ἐργασίας (τὸ μηχανοποιημένον τῆς ζωῆς καὶ ἐργασίας).

5) Ἡ θέσις καὶ ἐπίτευξις σκοποῦ ὑλοποιητέου εἰς βραχύτερον χρονικὸν διάστημα (τοῦτο εἶναι συνάρτησις καὶ τῆς κτητικῆς δυνάμεως τοῦ νομίσματος τῆς Χώρας πρὸς ἣν ἡ μετανάστευσις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὡρῶν τῆς καθ' ἑκάστην ἀπασχολήσεως τοῦ μισθωτοῦ (καὶ ἀφορᾷ τοὺς μετανάστας πρὸς Δυτικὴν Γερμανίαν κυρίως.

6) Ἡ ἀνάπτυξις τῆς συγκοινωνίας καὶ ἐπικοινωνίας.

7) Ἡ ἀνάπτυξις καὶ πρόοδος τῆς Βιομηχανίας, Ἐμπορίου καὶ Βιοτεχνίας εἰς περιοχὰς μεγάλων ἀστικῶν Κέντρων.

8) Ἡ ὕπαρξις Σχολῶν Ἐπιστημονικῆς καὶ Τεχνικῆς καταρτίσεως κατὰ κανόνα εἰς δύο μεγάλα Κέντρα (τὸ σύστημα αὐτὸ μετεπαναστατικῶς ἤρχισε μεταβαλλόμενον):

α) Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον (1837).

β) Στρατιωτικὴ Σχολὴ Εὐελπίδων.

Ἐνταῦθα σημειοῦται ὅτι ὡς γνωστὸν ἡ Ἰόνιος Ἀκαδημία ἢ Ἀκαδημία τοῦ Γκίλφορδ, Σχολαὶ Θεολογίας, Φιλοσοφίας, Νομικῆς καὶ Ἰατρικῆς, ἱδρύθη ἐν Κερκύρᾳ ἥτις ἐτέλει ὑπὸ Ἀγγλικὴν κατοχήν, τὸ ἔτος 1829 καὶ ἐνῷ διὰ τῆς λειτουργίας της διησφαλίζετο καὶ ἡ πνευματικὴ Ἑλληνικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς Ἠπείρου καὶ Ἀλβανίας, ἐν τούτοις ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὸ 1864 ὅτε ἐπῆλθεν ἡ ἐνσωμάτωσις τῶν Ἰονίων Νήσων προέβη εἰς τὴν κατάργησίν της καὶ οὕτω διὰ τῆς καταργητικῆς ταύτης πράξεως ἐπῆλθε δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ ἐνίσχυσις τῆς τάσεως τῆς μεταναστεύσεως τῆς ἐσωτερικῆς καὶ λόγῳ σπουδῶν.

γ) Τὸ Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσ/νίκης (1927)

δ) Τὸ Ε.Μ.Π.

ε) Ἀνωτάτη Σχολὴ Οἰκον. καὶ Ἐμπορ. Ἐπιστημῶν

στ) Πάντειος-Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ

η) Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ ἄλλαι Σχολαὶ αἵτινες καὶ λόγῳ σπουδῶν δημιουργοῦσιν ἐφελκυσμὸν ἀτόμων.

9) Ἡ ὕπαρξις Κέντρων καὶ χώρων-Θεάτρων ψυχαγωγικοῦ περιεχομένου κλπ.

10. Ἡ ὕπαρξις τῆς ἕδρας τῶν Δημοσίων-Διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν. Συναλλαγὴ Διοικουμένου-Διοικοῦντος εὐχερεστέρα.

11) Ἡ δυνατότης τῆς τακτικῆς ἀπασχολήσεως ἁπάντων τῶν ἐνηλίκων μελῶν τῆς οἰκογενείας.

12) Ἡ δέσμευσις, ὑποταγὴ καὶ προσαρμογὴ τοῦ μισθωτοῦ-μετανάστου εἰς τὰς συνθήκας τῆς ἐμφανιζομένης καὶ διασφαλιζομένης ἐργασίας ἐνῷ αἱ αὐταὶ συνθῆκαι ἐργασίας ἐν τῷ τόπῳ τῆς καταγωγῆς του πολλάκις δὲν κρίνονται ὑπ' αὐτοῦ ἱκαναὶ νὰ δημιουργήσωσι βούλησιν ἀπασχολήσεως.

13) Ἡ ποικιλία τῶν κατηγοριῶν τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀπασχολήσεων τοῦ μισθωτοῦ (εἰδικότητες).

14) Ἡ σύγχρονος ὀργάνωσις τῶν μεγαλοπόλεων ἢ κοσμοπόλεων.

15) Ἡ θεώρησις τοῦ ὅτι ἡ ἄσκησις τοῦ γεωργικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ἀσχολίας εἶναι εὐτελής, καὶ

16) Γενικῶς λόγοι ἔχοντες σχέσιν καὶ μὲ λοιπὰ γεωπολιτικά, γεωοικονομικὰ καὶ κοινωνικοπολιτικὰ πεδία μετανάστου καὶ τόπου πρὸς ὃν κατευθύνεται.

Ἤδη πλεῖσται ἐκ τῶν ὡς ἄνω αἰτιῶν ἔπαυσαν ὑφιστάμεναι διότι ἡ Ἐπανάστασις ἐπελήφθη τῆς ἐρεύνης καὶ λύσεως τοῦ θέματος αὐτοῦ καὶ συνεπῶς ἡ τάσις πρὸς μετακίνησιν μειοῦται — (βιομηχανική, ἐκπαιδευτική, βιοτεχνικὴ ἀποκέντρωσις, ἱδρύσεις Νοσοκομείων κλπ.).

Ἡ μετακίνησις δὲ αὕτη ἡ ἐσωτερικὴ τοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὰ μεγάλα Ἀστικὰ Κέντρα γεννᾷ διὰ τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον ἄλλοτε ἠγνόει Ἔθν. Ἄμυναν, ἀστυνόμευσιν καὶ ἀπονομὴν Δικαιοσύνης (πρβλ. ἄρθρον κ. Ἀνδρουτσοπούλου εἰς Ἐλεύθερον Κόσμον 1.4.73) καὶ ποικιλίαν προβλημάτων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐπιβάλλεται ἡ ἀντιμετώπισίς των.

Τὰ προκύπτοντα προβλήματα ἔχουσι κυρίως οἰκονομικὴν μορφὴν καὶ ἐνδεικτικῶς ἐκθέτομεν :

1) Τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κρατικῶν ὑπαλλήλων (Διοικητικούς, Οἰκονομικούς, Τεχνικοὺς καὶ Ἐκπαιδευτικοὺς) καὶ ἐν συναρτήσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διοικουμένων καὶ ἐπὶ σκοπῷ παροχῆς τῶν ἐνδεδειγμένων ὑπηρεσιῶν πρὸς αὐτούς.

2) Ὁμοίως τὴν δημιουργουμένην ἀνάγκην τῆς ἀστυνομεύσεως καὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀργάνων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

3) Ὁμοίως τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Σχολείων Δημοτικῆς-Στοιχειώδους καὶ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

4) Τὴν ἀντιμετώπισιν δημιουργουμένου προβλήματος κατασκευῆς ἔργων ἀποχετευτικῶν, ὑδρεύσεως, ὁδοποιΐας, φωτισμοῦ, Κοιμητηρίων κλπ. καὶ τῆς λειτουργίας καὶ συντηρήσεως αὐτῶν.

5) Ὁμοίως τὴν ἵδρυσιν Νοσοκομείων.

6) Ὁμοίως τὴν ἀνέγερσιν Ἐκκλησιῶν καὶ

7) Αὔξησιν τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων ὡς καὶ ἐξασφάλισιν ἀναριθμήτων δημοσίων καὶ κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν κλπ.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐκ τῆς πυκνότητος πλέον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀστικῶν Κέντρων γεννᾶται καὶ ἡ ψυχικὴ δυσανασχέτησις πολλάκις τῶν διαβιούντων, ἐπιβάλλεται πλέον ἡ διακοπὴ ἢ περιορισμὸς τοῦ ρεύματος τῆς ἀστυφιλίας ἵνα διασφαλισθῶσιν οὕτω αἱ ἐπιβαλλόμεναι συνθῆκαι διαβιώσεως τῶν πολιτῶν.

Ὅταν δὲ λέγωμεν πρέπει νὰ περιορισθῇ ἢ νὰ διακοπῇ τὸ ρεῦμα τῆς ἀστυφιλίας δὲν σημαίνει καὶ καθήλωσιν τοῦ οἱουδήποτε πολίτου καὶ κατοίκου μικροῦ οἰκισμοῦ ἢ Συν/σμοῦ εἰς τὸν χῶρον αὐτὸν διότι τοῦτο εἶναι ἀνεπίτρεπτον καὶ ἐν πολλοῖς μὴ παραδεκτόν.

Δὲν εἶναι δυνατὸν ἕναν ἄλφα πού ἐγεννήθη εἰς παραμεθόριον περιοχὴν νὰ λέμε κάτσε αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπομακρύνεσαι ἀπ' ἐκεῖ. Τοῦτο εὐκόλως δὲν τὸ ἀνέχεται.

Πλὴν ὅμως δυνάμεθα νὰ ὀργανώσωμεν μεγαλυτέρους οἰκισμοὺς ἢ ἵδρυσιν ἄλλως Κεφαλοχωρίων, ἅτινα θὰ προσελκύωσι τοὺς ἐκ μικρῶν οἰκισμῶν καὶ παραμεθορίων περιοχῶν προερχομένους, οὕτως ὥστε τὴν μὲν ἐργασίαν του νὰ ἐπιτελῇ καὶ νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ μικροῦ οἰκισμοῦ, τὴν δὲ διαμονὴν καὶ κατοικίαν του νὰ ἔχῃ εἰς τὸ Κεφαλοχώρι, τὸ ὁποῖον σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου θὰ παρέχῃ ἰσότιμα μέσα διαβιώσεως μὲ τὰ τοιαῦτα τῶν πόλεων καὶ θὰ καθιστᾶ τὴν ζωὴν τῶν κατοίκων του ἀνετωτέραν (Σύστημα δηλ. συγχωνεύσεως μικρῶν οἰκισμῶν ἐπὶ σκοπῷ ἱδρύσεως μιᾶς κωμοπόλεως ἢ πόλεως εἰς ἣν θὰ ὑπάρχωσι τὰ σύγχρονα μέσα διαβιώσεως — (Ἐκκλησία, Σχολεῖον, Γυμνάσιον, Κέντρον Ψυχαγωγίας, Στάδιον κλπ. καὶ οὕτω θὰ ἐπέρχεται βραδέως καὶ ὁ περιορισμὸς τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ (5803) τῶν Κοινοτήτων καὶ ἄνω τῶν 10.000 χωρίων ἢ καὶ τῶν μικρῶν εἰς ἀριθμὸν κατοίκων Δήμων (256). Καὶ εἶναι ὡς γνωστὸν ἀσύμφορος διὰ τὴν Χώραν μας ἡ ὑπόστασις καὶ λειτουργία μικρῶν Κοινοτήτων ἢ καὶ ἐνίων Δήμων εἰσέτι. Ἡ Ἐγκυκλοπαιδεία πληροφορεῖ ὅτι οἱ χωρικοὶ τῆς Ἐπαρχίας Τριφυλίας ἐγκατεστάθησαν εἰς 4 κωμοπόλεις (Φιλιατρά, Κυπαρισσία, Γαργαλιάνοι καὶ Χώρα) καὶ ὅτι συνεπῶς καὶ ἡ πρὸς τὸ σημεῖον αὐτὸ κατεύθυνσις τῆς χώρας δὲν θὰ εἶναι ἀνεδαφική.

Τὸ πρόβλημα ἢ θέμα λοιπὸν τῆς ἀστυφιλίας καὶ ὅπερ ἔχει καὶ παγκόσμιον προβολὴν ἐκτύπησε τὰς θύρας τῶν Γραφείων τῆς Ἐπαν. Κυβερνήσεως καὶ παρακαλεῖ διὰ τὴν ἐπιβεβλημένην κατὰ τὸ δυνατὸν λύσιν του εἰς τὴν δημοκρατουμένην Χώραν μας, διότι οὕτω θὰ ἐπέλθῃ ἱκανοποίησις ἐπιδιώξεων τῆς

παραγωγικῆς ἡλικίας τῆς Χώρας μας, ἐναρμόνισις τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας ἐν αὐτῇ καὶ δημιουργία ἰσορροπίας συμφερόντων ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν, ἀξιοποίησις τῶν δυνατοτήτων ἑκάστης περιοχῆς, βελτίωσις οἰκον. καταστάσεων τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς, μείωσις τοῦ ρεύματος μεταναστεύσεως καὶ αὔξησις ἄλλως τοῦ ἀριθμοῦ παλιννοστούντων.

Εἰς τοῦτο συντείνουν βραδέως ἀλλ' ἀσφαλῶς τὰ ληφθέντα, λαμβανόμενα καὶ ληφθησόμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέτρα ἤτοι :

1) Ἀποκεντρώσεως ποὺ σημαίνει ὡς γνωστὸν τὸ σύστημα τῆς Διοικητικῆς Ὀργανώσεως τοῦ Κράτους, καθ' ὃ ἀποφασιστικαὶ ἁρμοδιότητες ἐπὶ θεμάτων διοικητικῆς ἐνεργείας ἀφορώντων εἰς τὰς διοικητικὰς περιφερείας ἀνατίθεται εἰς κρατικὰ περιφερειακὰ ὄργανα — (Γενικοὺς Διοικητάς, Νομάρχας, εἰδικὰ περιφερειακὰ συμβούλια) — Νόμοι δὲ οἵτινες διέπουσι ταύτην εἶναι καὶ τὸ Ν.Δ. 957/25.8.71 ἄρθρον 16 βάσει τοῦ ὁποίου συνεστήθησαν αἱ 7 περιφερ. Διοικήσεις καὶ τὰ Δ/τα 189-200 ἀπὸ 9.3.1972 «περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς Ὑφ/ργοὺς-Προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων τῶν Ὑπουργείων.

2) Ἱδρύσεως Πανεπιστημίων καὶ Σχολῶν ὡς καὶ τεχνικῆς καταρτίσεως τοιούτων εἰς τὰ προσφερόμενα διαμερίσματα τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων τῆς Χώρας μας.

3) Παροχῆς κινήτρων διὰ τὴν ἵδρυσιν Βιομηχανιῶν, Βιοτεχνιῶν Γεωργικῶν καὶ ἰδιωτικῶν Μονάδων ἐκτροφῆς ζώων καὶ παραγωγῆς Ζωοκομικῶν προϊόντων εἰς ἐπαρχιακοὺς χώρους (ἐξέτασις σκοπιμότητος καὶ προστασίας περιβάλλοντος).

4) Συντονισμοῦ κατασκευῆς ἔργων ὁδοποιΐας διὰ τὴν διασφάλισιν τῆς διακινήσεως τῶν παραγομένων ἀγαθῶν.

5) Ἱδρύσεως Νοσοκομειακῶν Μεγάλων Μονάδων.

6) Κατασκευῆς ἔργων ἁρμοδιότητος Ε.Ο.Τ. — τοιούτων ἀγροτικοῦ ἐξηλεκτρισμοῦ.

7) Ἀναπτύξεως ἐπικοινωνιῶν.

8) Ἐπεκτάσεως καλλιεργειῶν καὶ διαφοροποιήσεως αὐτῶν.

9) Διασφαλίσεως ἀρδευτικῶν ἔργων.

10) Ἄρσεως ἐντοπιότητος (ἄρθρου 56 Ν. 1811/51 διὰ κατηγορίαν ὑπαλλήλων Ὑπ. Ἐθν. Οἰκον. (Τομεὺς Γεωργίας Β.Δ. 195/73). Νὰ χωρήσῃ τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἄρσεως τῆς ἐντοπιότητος καὶ δι' ἄλλας κατηγορίας ὑπαλλήλων (π.χ. ἐπιμελητὰς εἰσπράξεων καὶ Α' Κατηγορίας — ἤδη διορίζονται μόνον οἱ τῆς Β' Κατηγορίας).

11) Παραχωρήσεως ηὐξημένων ἀστικῶν κατοικιῶν καὶ δανείων δι' ἀνέγερσιν αὐτῶν εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Κέντρα. Ἐκτελέσεως ἔργων ἐκ κονδυλίων Δημοσίων Ἐπενδύσεων εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα.

12) Διασφαλίσεως ἀγαθῶν (Καπνῶν κλπ.) δι' ἐπεξεργασίαν αὐτῶν εἰς περιοχὰς ἐπαρχιακῶν διαμερισμάτων καὶ τῆς ἐνδεδειγμένης μετακινήσεως τοῦ Ἐργατικοῦ Δυναμικοῦ.

13) Ἀξιολογήσεως τιμῶν ἀγροτικῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς ἐντεῦθεν δημιουργουμένης ἐπιπτώσεως ἐπὶ τῶν ἐν γένει τιμῶν τῆς Ἀγορᾶς — (τιμαὶ κρεάτων, κηπευτικῶν, φρούτων κλπ. Νὰ τηρῆται τὸ τρίπτυχον — ποιότης-προσήκουσα τιμὴ καὶ συναλλακτικὴ εἰλικρίνεια καὶ χωρὶς καπέλλο-Μπορσαλῖνο κλπ.) ἤτοι τῆς ὑψώσεως τῆς παραγωγικότητος τῆς γεωργίας καὶ οὕτω τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως αὐτῆς.

14) Τῆς ἀπορροφήσεως τοῦ τυχὸν πλεονάζοντος ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ διὰ μεθοδικῆς ἀναπτύξεως καὶ μὴ ἀγροτικῶν ποριστικῶν πηγῶν.

15) Αὐξήσεως τοῦ ζήλου πρὸς τὴν ἀληθῶς παραγωγικὴν καὶ οὐχὶ παρασιτικὴν ἐργασίαν.

16) Ἱδρύσεως, εἰ δυνατόν, Κεφαλοχωρίων κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἔννοιαν ὡς καὶ λοιπὰ πρόσφορα τοιαῦτα μέτρα καὶ διὰ τὴν ἐν μέρει ἀποτροπὴν τῆς Ἀστυφιλίας — καθόσον ὁλικὴ ἀποτροπὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χωρήσῃ.

Προτάσεις:

Προτεινόμενα εἰδικῶς μέσα καταπολεμήσεως τῆς ἀστυφιλίας καθ' ἡμᾶς εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

1) Αὔξησις Βιομηχανικῆς ἀποκεντρώσεως
2) » Τουριστικῆς »
3) » Βιοτεχνικῆς »

} Ἔνταξις περιοχῶν εἰς κατηγορίαν ζωνῶν καὶ παροχὴ κινήτρων.

4) » ὅρων ἱδρύσεως καὶ λοιπῶν ἐνδεικνυομένων ἐπιχειρηματικῶν μονάδων ἐπὶ σκοπῷ ἀπορροφήσεως τοῦ ἐμφανιζομένου ἐν τῇ Χώρᾳ μας ἐργατικοῦ δυναμικοῦ.

5) Ἀνάπτυξις καὶ βελτίωσις ὅρων καὶ συνθηκῶν διαβιώσεως εἰς περιοχὰς Ἀγροτικῶν Κέντρων.

6) Ἀνάπτυξις συνθηκῶν καὶ κατανόησις θεσμοῦ ὁμαδικῶν καλλιεργειῶν, δι' ὧν καὶ ἐπέρχεται ἑνότης καὶ βάλλεται εὐχερέστερον τὸ θηρίον τοῦ μίσους καὶ τοῦ διχασμοῦ.

7) Συντονισμὸς διὰ τὴν ἐπαύξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων τῶν μικρῶν πόλεων (ἕως 50.000 κατ.) καὶ ἱδρύσεως Κεφαλοχωρίων σὲ πλέον ηὐξημένον ρυθμὸν καὶ

8) Καλλιέργεια ἀγάπης πρὸς τὸ ὕπαιθρον καὶ πρὸς δημιουργικὴν ἐργασίαν.

Τὰ ἐξαγγελθέντα μέτρα, «Ἐλεύθερος Κόσμος» τῆς 30.3.73, δεικνύουσι ὅτι ἡ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις παραλλήλως μὲ τὴν ἀναπτυξιακὴν πολιτικήν της ἤρχισεν ἐμμέσως καταπολεμοῦσα καὶ τὴν ἀστυφιλίαν καὶ οὕτω βάσει αὐτῶν:

1) Ἡ Ἐπικράτεια διαχωρίζεται εἰς 4 περιοχὰς Α', Β', Γ' καὶ Δ' μὲ διαφορετικὸν σύστημα φορολογικῶν καὶ πιστωτικῶν κινήτρων δι' ὧν θέλει ἐπιταχυνθῇ ἡ περιφερειακὴ ἀνάπτυξις.

2) Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν κινήτρων βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως ἡ Χώρα χωρί-

ζεται εἰς 4 μείζονας περιοχὰς (25 % οἰκον. ἐνίσχυσις ἐπὶ τῆς δαπάνης κτιρίων κλπ.).

3) Διὰ τὸν Τουρισμόν.

Διαιρεῖται ἡ Χώρα εἰς 3 μείζονας περιοχὰς καὶ δημιουργεῖται εἰδικὴ παροχὴ χρηματοδοτικῶν κινήτρων — (ἐνισχύσεις ἀπὸ 15 %, 25 %, 30 % καὶ 35 %) — (Α', Β', Γ', Δ', τέσσαρας Γεωγραφικὰς περιοχὰς) δι' ἑκάστην περιοχὴν εἰς πρόσωπα ἀνεγείροντα ἢ ἐπισκευάζοντα ξενοδοχεῖα ἢ ξενῶνας καὶ ἐπέρχεται αὔξησις τοῦ Ξενοδοχειακοῦ δυναμικοῦ.

Ὡσαύτως ἐκ τοῦ κατὰ τὴν 1-4.4.73 πραγματοποιηθέντος εἰς Ἀθήνας Συνεδρίου Ἐπενδύσεων καὶ τῆς χωρησάσης ἀνακοινώσεως τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου προκύπτει ὅτι ὁμὰς Γερμανῶν ἐνδιαφερομένων ἢ Ἐπιχειρήσεων ἐντυπωσιάσθη ἀπὸ τὰ παρεχόμενα κίνητρα τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῷ σκοπῷ προωθήσεως τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως καὶ οὕτω γεννᾶται βεβαία προσδοκία ἐγκαταστάσεως Βιομηχανιῶν εἰς περιοχὰς κυρίως Γ' καὶ Δ' ζώνης, συνέπεια τῆς ὁποίας θὰ εἶναι καὶ ἡ ἀπορρόφησις τοῦ ὑπάρχοντος εἰς τὰς ζώνας αὐτὰς ἐργατικοῦ δυναμικοῦ καὶ συνεπῶς ἀναστολῆς τῆς λειτουργίας ἀστυφιλικοῦ ρεύματος ἢ μεταναστεύσεως εἰς Ἐξωτερικόν.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων πιστεύομεν ὅτι ἐξάγεται βασίμως τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἐπανάστασις ἦρχισε τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν προσπάθειαν τῆς καταπολεμήσεως τόσον τῆς ἀστυφιλίας ὅσον καὶ τῆς πρὸς τὸ Ἐξωτερικὸν μεταναστεύσεως καὶ ὅτι αὕτη ἀποδίδει τοὺς καρπούς της, πλὴν ὅμως πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι ὁριστικὴ ἀνακοπὴ τοῦ ρεύματος αὐτοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ ἀφοῦ καὶ οἰκονομίαι μεγάλων χωρῶν τὸ πρόβλημα αὐτὸ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸ ἐπιλύσωσι καὶ βλέπομεν τὰς τεραστίας αὐξήσεις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Πρωτευουσῶν αὐτῶν καὶ τῶν πόλεών των.

Εἰς ἡμᾶς δὲ προστίθεται καὶ ὁ παράγων τοῦ ὅτι ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὑπήρξαμεν Λαὸς Ἀποδημικὸς — προσέτι ὅτι εἴμεθα πρωτοπόροι εἰς τὸν ἀποικισμὸν τῆς Λεκάνης τῆς Μεσογείου καὶ ὅτι ἡ ἐκστρατεία τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου εἶχε χαρακτῆρα ἀποικιστικῆς κινήσεως καὶ συνεπῶς καὶ ἐκ κληρονομικῆς ὑποχρεώσεως ὑπηρετοῦμεν τὸ ἐκτεθὲν μεταναστευτικὸν ρεῦμα εἰς κάποιο ποσοστόν.

Εὐχόμεθα προσέτι ὅπως ἡ Πατρίς μας πορεύεται ἀνοδικῶς καὶ ἐν τῇ ἐπιλύσει τῶν λοιπῶν θεμάτων τῆς Χώρας μας καὶ νὰ ραίνεται κατὰ τὴν πορείαν της μὲ τὰ εὐοσμότερα ἄνθη τῆς ψυχῆς τῶν ἐθνοπρεπῶς σκεπτομένων ἀτόμων καὶ εἰς τὸν χῶρον αὐτὸν τῆς φιλοξενούσης τὸ Συνέδριόν μας πόλεως τῶν Καλαμῶν ἢ τῆς Καλαμάτας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν (23.3.1821) ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ Ἐφημερὶς «Ἑλληνικὴ Σάλπιγξ» ἐπὶ ἐδάφους Ἑλληνικοῦ, ἀρίστην καὶ ἐπίζηλον τὴν πρόοδόν της.

Περαίνων εὐχαριστῶ ὑμᾶς διότι μὲ ἠκούσατε καὶ παρακαλῶ ὅπως μὲ κρίνητε μὲ ἐπιείκειαν, κατὰ τὴν χωρήσασαν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος τῆς ὁμιλίας μου, ἀπὸ ἀπόψεως χωρησασῶν πλημμελειῶν.

Εὐχαριστῶ καὶ πάλιν πολύ».

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Εὐχαριστοῦμεν τὸν κ. Δήμαρχον Δράμας διὰ τὴν τόσον ἐπιτυχῆ ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Νομίζω, ὅτι δὲν θὰ ὑπάρχουν παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς οὐσίας. Ἐὰν παρὰ ταῦτα τὶς ἐπιθυμῇ νὰ παρατηρήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἢ νὰ προσθέσῃ τι νὰ ἐγείρῃ τὴν χεῖραν του. Ποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ ὁμιλήσουν;

(Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐγείρουν τὴν χεῖραν δύο Σύνεδροι).

Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Θεσσαλονίκης.

Ἐρωτήσεις—Παρεμβάσεις

ΧΡ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Δήμαρχος Θεσ/νίκης): Κύριε Πρόεδρε, εἰς τὰ ὅσα ὀρθὰ καὶ σωστὰ ἀνέπτυξεν ὁ κ. Δήμαρχος Δράμας, θὰ ἤθελον, νὰ παρακαλέσω, νὰ προστεθοῦν καὶ ὡρισμένα ἀπαγορευτικὰ μέτρα εἰς τὸν τομέα τῆς ἀνεξελέγκτου ἀνοικοδομήσεως. Ἐπικαλοῦμαι πρὸς τοῦτο καὶ σχετικὸν δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδας «Ἑστία», ὑπὸ χθεσινὴν ἡμερομηνίαν.

Ἐνῷ θέλομεν, ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἐπιδιώκομεν, νὰ ἔχωμεν ἀνθρώπους εἰς τὰ μικρὰ κέντρα, ἐν τούτοις οὗτοι συσσωρεύονται εἰς τὰς μεγαλοπόλεις, ἀγοράζουν ἓν οἰκοπεδάκι καὶ σιγὰ-σιγὰ ἐργαζόμενοι τὴν νύχτα κτίζουν, ὅπου ἡ ἀστυνόμευσις λόγῳ τοῦ ἐκτεταμένου τῶν μεγαλοπόλεων εἶναι δυσχερὴς καὶ οὕτω φεύγουν ἀπὸ τὰ μικρὰ κέντρα. Θὰ πρέπει τὸ θέμα αὐτὸ νὰ τὸ προσέξωμεν, ἐὰν θέλωμεν, νὰ διατηρήσωμεν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὰ χωρία.

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Εὐχαριστοῦμεν, κ. Δήμαρχε. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Περιστερίου.

ΠΑΝ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Δήμαρχος Περιστερίου Ἀττικῆς): Κύριε Πρόεδρε, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ θέματος τῆς ἀστυφιλίας, τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξεν ὁ κ. Δήμαρχος Δράμας, θὰ πρέπει τὸ Συνέδριόν μας, ἐν προκειμένῳ, νὰ ἀποφασίσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὸ σύνθημα «ἐπιστροφὴ εἰς τὸ χωριό».

Διὰ νὰ γίνῃ ὅμως αὐτὸ πρέπει καὶ τὸ χωριὸ νὰ τὸ προσέξωμεν καὶ νὰ τύχῃ τῆς ἀναλόγου ἀξιοποιήσεως καὶ ὄχι νὰ παρατηρῆται εἴς τινας περιπτώσεις κατάργησις Εἰρηνοδικείων ἢ Σχολείων. Νὰ δώσωμεν τὰ ἀνάλογα μέσα, καὶ νὰ γίνῃ βίωμα τοῦ καθ' ἑνὸς τὸ σύνθημα «ἐπιστροφὴ εἰς τὸ χωριό».

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Εὐχαριστοῦμεν, κ. Δήμαρχε. Τὸν λόγον ἔχει ὁ Ὑφυπουργὸς κ. Ἀντ. Λέκκας.

Α. ΛΕΚΚΑΣ (Ὑφ/γὸς Περ. Δ/τὴς Πελοποννήσου καὶ Δυτικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος):

«Κύριοι, αἱ λαϊκαὶ παροιμίαι εἶναι αἱ πλέον θετικαὶ θέσεις τῆς φιλοσοφίας, διότι προέρχονται ἀπὸ τὴν πεῖραν τοῦ λαοῦ. «Οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ». Ἡ πρόοδος ἔχει καὶ μειονεκτήματα. Τὸ μειονέκτημα Ἀστυφιλία εἶναι μειονέκτημα τὸ ὁποῖον ἐξεκίνησεν ἀπὸ ἡμᾶς, ἀπὸ τὸν στρατόν. Προπολεμικῶς τὸ Σύνταγμα Καλαμάτας τὴν Καλαμάταν εἶχε ἕδραν. Τώρα ὁ στρατιώτης

ἀπὸ τὸ χωριό, ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ εἰς τὴν Ἀθήνα, δὲν ἐπιστρέφει εἰς τὸ χωριό του, ὅταν θὰ ἀπολυθῇ.

Ἔχομεν παραδείγματα. Τὰ ἐζήσαμεν.

Τὰ μέτρα, κυρίως, θὰ πρέπει νὰ εἶναι προληπτικά.

Σύνθημά μας εἶναι ἡ περιφερειακὴ ἀνάπτυξις. Ὅσα ἀνέφερεν ὁ κ. Δήμαρχος Δράμας, ὡς καὶ ὁ ἴδιος εἶπεν ὅτι δι' ὅλα λαμβάνονται τὰ κατάλληλα μέτρα, πράγματι λαμβάνονται.

Ἐπρότεινε τὴν ἵδρυσιν μεγάλων οἰκισμῶν εἰς τοὺς ὁποίους, ἀσχέτως τοῦ ποῦ ἐργάζεται ὁ ἐργάτης τὸ πρωΐ, θὰ εὑρίσκῃ τὸ βράδυ ὅταν θὰ ἐπιστρέφῃ ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του ὅλας τὰς παροχάς, τὰς ὁποίας εὑρίσκει εἰς τὰς μεγάλας πόλεις. Τὸ θέμα αὐτὸ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ κ. Γιάκα μελετᾶται. Ὅλα δὲ ὅσα ἀνέφερεν ὁ κ. Δήμαρχος Δράμας εἶναι ἐξελίξιμα».

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Ἡ σημερινὴ συνεδρίασις διακόπτεται δι' αὔριον τὴν 9ην πρωϊνήν.

Παρακαλῶ τοὺς κ.κ. Συνέδρους ὅπως μεταβῶμεν, διὰ τὴν κατάθεσιν στεφάνου, ὅλοι μαζί, εἰς τὸ Μνημεῖον τῶν Πεσόντων.

(Μετάβασις εἰς Μνημεῖον Πεσόντων).

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 11η Μαΐου 1973

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα Συνεδρίασις.

Παρακαλεῖται ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀθ. Κάτσος, ὅπως ἀναγνώσῃ τηλεγράφημα τοῦ Μητροπολίτου Μεσσηνίας, ὅστις, λόγῳ ὑπηρεσιακῆς του ἀπασχολήσεως, εὑρίσκεται εἰς Ἀθήνας, ὡς καὶ μήνυμα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπ. Πρ. καὶ Κυβ. Πολιτικῆς καὶ Προέδρου τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. κ. Α. Σταυριανοπούλου.

Α. ΚΑΤΣΟΣ (Δ/ντὴς Ε.Δ.Κ.Ε.):
(Ἀναγιγνώσκει τὰ ἀκόλουθα τηλεγραφήματα):

1771 Ἀθῆναι 13/2/2004 91 1052
«Ἐξοχώτατον Κύριον ΟΡ. ΓΙΑΚΑΝ Ὑπουργὸν Ἀναπληρωτὴν Ἐσωτερικῶν
Αἴθουσα Ἐργατικοῦ Κέντρου – Καλαμάταν

Ἐξοχώτατε εὑρισκόμενος εἰς Ἀθήνας ἐπὶ τῇ συγκλήσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἀπευθύνω εἰς Ὑμᾶς καὶ εἰς τὰ μέλη τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τὴν Ἀρχιερατικήν μου εὐλογίαν καὶ τὰς ἐνθέρμους εὐχάς μου ὅπως τὸ ὑπὸ τὴν ὑμετέραν καθοδήγησιν Συνέδριον τοῦτο ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολὴν καὶ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ κατὰ τρόπον ἀπολύτως ἐπιτυχῆ καὶ πρὸς ἀγαθὸν τῆς φιλτάτης ἡμῶν Πατρίδος συγχαίρων δὲ ὑμᾶς καὶ ἅπαντας τοὺς συνέδρους ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ πάντας τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ

Εὐχέτης πρὸς Κύριον
Ὁ Μητροπολίτης Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ»

*

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Μαΐου 1973

«Ἀξιότιμον Κύριον ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΡΙΤΣΟΝ Δήμαρχον Ἀθηναίων κλπ.
Εἰς Καλαμάταν

Ἀξιότιμε Κύριε Δήμαρχε,

Ὁμολογῶ χάριτας διὰ τὴν τιμὴν τῆς προσκλήσεώς μου εἰς τὸ συνερχόμενον εἰς Καλαμάταν Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

Λυποῦμαι, ὅμως, βαθύτατα, διότι, λόγῳ ἀνυπερβλήτου ὑπηρεσιακοῦ κωλύματος, δὲν θὰ δυνηθῶ ν' ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν πρόσκλησίν Σας καὶ ν' ἀπευθύνω αὐτοπροσώπως, ὡς ἐπεθύμουν, χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἐπιλέκτους ἐκπροσώπους τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τῶν προβλημάτων τῆς ὁποίας μὲ κατέστησεν ἀπὸ μακροῦ κοινωνὸν ἡ ἰδιότης μου καὶ ὡς Προέδρου τοῦ Α.Σ.

Δ.Υ., κατὰ τὴν μελέτην καὶ τὸν χειρισμὸν τῶν θεμάτων τῆς καθόλου Δημοσίας Διοικήσεως.

Ἐν τούτοις, χαράσσων αὐτὰς τὰς γραμμάς, εἰς τὰς ὁποίας περιορίζεται σήμερον ἡ ἐπικοινωνία μου μετὰ τῶν Ἀρχῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Χώρας, δὲν δύναμαι ν' ἀποφύγω τὴν ἀναδρομὴν εἰς τὴν πηγὴν καὶ τὴν γένεσιν τοῦ Θεσμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται συμπορευόμενος μὲ τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων αὐτοῦ εἰς τὸν χῶρον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐξακολουθεῖ, ἔκτοτε, νὰ διαδραματίζῃ σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν καθόλου προσπάθειαν αὐτοῦ, διὰ τὴν ὅσον ἔνεστιν ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν τῆς Δημοσίας Διοικήσεως εἰς τὰ πλαίσια τῆς εὐνομουμένης Πολιτείας.

Θεσμὸς κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικός, ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις προϋπῆρξε τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Νόμου, χρονολογούμενος ἀπὸ τῆς Πρώτης Ἱστορικῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἱεροῦ Βράχου τῆς Κεκροπείας Ἀκροπόλεως.

Καὶ εἰς τὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τραγικὴν περίοδον τῆς μακραίωνος δουλείας, ὁ Ἑλληνισμὸς διεμορφοῦτο πολιτειακῶς εἰς Κοινότητας καὶ ὑπὸ τὴν ἀδιαπέραστον σκιὰν τοῦ πνευματικοῦ κόστους, ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις, συμπορευομένη μετὰ τῆς Ἐκκλησίας, διετήρησαν τὴν Θρησκείαν, διέσωσαν τὴν γλῶσσαν καὶ ἐκράτησαν ἀρραγῆ τὴν Ἐθνικὴν συνείδησιν.

Εἰς τὸν τόπον τοῦ σημερινοῦ Συνεδρίου, τὴν 25ην Μαρτίου 1821, διεμορφώθη τὸ πρῶτον πολιτειακὸν σχῆμα τῆς ἐπαναστατημένης Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τοῦ Φιλελευθέρου Πνεύματος καὶ τῶν ἐμπειριῶν τὰς ὁποίας προσέφερεν ἡ Κοινότης ὡς βασικὸν κύτταρον τῆς ὠργανωμένης Πολιτείας, διὰ τῆς συστάσεως τῆς Μεσσηνιακῆς Γερουσίας, ἡ ὁποία μετ' ὀλίγους μῆνας μετεσχηματίζετο εἰς τὴν Πελοποννησιακὴν Γερουσίαν.

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν φωτεινὴν καὶ μακρὰν Ἑλληνικὴν Παράδοσιν, ἐνεπνεύσθησαν καὶ ἄλλοι Εὐρωπαϊκοὶ Λαοί, ὀργανώσαντες τὸν θεσμὸν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἔκτοτε ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις, ἐξελισσομένη ἀπετέλεσεν, ὁμοῦ καὶ ἐξ ἴσου μετὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀποκεντρώσεως, βασικὸν σκέλος τῆς Διοικητικῆς διαρθρώσεως τοῦ Ἐλευθέρου Κράτους.

Αἱ προσπάθειαι, ἐξ ἄλλου, τῶν τελευταίων ἐτῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπέληξαν εἰς τὴν πρόσφατον διοικητικὴν μεταρρύθμισιν, προσέδωσαν ἀναμφισβητήτως καὶ εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν νέαν πνοήν. Οἱ Ὀργανισμοί της, ἔχουν ἤδη ἀποκτήσει καὶ διοικητικὴν αὐτοτέλειαν καὶ ἐπάρκειαν πόρων, δυνάμενοι νὰ ἐκπληρώσουν ἀποτελεσματικῶς τὴν ἀποστολήν των.

Δὲν πρέπει, ὅμως, νὰ διαφεύγῃ τῆς προσοχῆς οὐδενός, ὅτι εἰς μίαν συνεχῶς καὶ ραγδαίως ἐξελισσομένην Κοινωνίαν, ὀφείλεται ἀδιάλειπτος ἔρευνα καὶ ἐργώδης προσπάθεια, πρὸς πληρεστέραν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων, τῶν ὁποίων ἡ δημιουργία, ἡ προβολὴ καὶ ἡ ἐπίλυσις ἀποτελεῖ ἀναπόφευκτον συνέπειαν τῆς ἐξελίξεως καὶ τῆς προόδου.

Εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν τῶν προβλημάτων θὰ ἐνσκήψῃ σήμερον τὸ Συνέ-

δριον, ἐν ὄψει τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἐπιβάλλουν αἱ ἀνάγκαι τῆς κοινωνικῆς προόδου, ἀλλὰ καὶ ἡ μακρὰ Ἑλληνικὴ Παράδοσις, ἡ ὁποία ἀπέθεσεν ἀνεξίτηλον τὴν σφραγῖδα της ἐπὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιταγὴν αὐτῆς τῆς βαρείας Ἐθνικῆς κληρονομίας, εὔχομαι εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου Σας».

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Α. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Πρόεδρος τοῦ Α.Σ.Δ.Υ.».

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Τὸν λόγον ἔχει ὁ Δήμαρχος Βόλου κ. Ἀπ. Παπαθανασίου, ὅστις θὰ ἀναπτύξῃ τὸ θέμα:

«Δημοτικὴ καὶ Κοινοτικὴ Περιουσία. Σύστασις καὶ ἀξιοποίησις αὐτῆς».

ΑΠ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (Δήμαρχος Βόλου):

«Ἐπιχειροῦντες μίαν σύντομον ἔρευναν τοῦ Θεσμοῦ τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς περιουσίας, ἐντὸς τοῦ περιωρισμένου χρονικῶς πλαισίου τῆς σημερινῆς ὁμιλίας, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, ἐξ ἱστορικοῦ καὶ μόνου καθήκοντος, νὰ εἴπωμεν ὅτι, αἰσθανόμεθα ἰδιαιτέρως ὑπερήφανοι ὡς Ἔθνος, διότι, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, ὅτε ἐνεφανίσθησαν τὰ πρῶτα σπέρματα τῆς ὠργανωμένης μορφῆς τῆς Κοινωνικῆς συμβιώσεως, αἱ πρῶται Κοινότητες, αὗται διετηρήθησαν καὶ ἐπέζησαν ἔκτοτε, ἀνεπτύχθησαν καὶ διεμορφώθησαν ὡς Θεσμὸς καὶ παρέμειναν ὡς τοιοῦτος, διὰ μέσου τῆς ἱστορικῆς διαδρομῆς τῶν αἰώνων, μέχρι καὶ σήμερον.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς, ἡ πρωτόγονος κοινωνικὴ ἕνωσις, ἐξ ἀναγκῶν διαβιώσεως, συνήρτησε τὴν ὑπόστασιν αὐτῆς πρὸς τὴν κοινότητα τοῦ τόπου καὶ ἐνεφάνισε τὴν μορφὴν τῆς τοπικῆς συνοικήσεως, ἡ ἀνάγκη ρυθμίσεως τῶν ἐντὸς αὐτῆς ἀναπτυσσομένων σχέσεων ἤγαγε ἀναποτρέπτως εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς τοπικῆς ὀργανώσεως, ἥτις πραγματοποιεῖ διοίκησιν ἐντὸς ὡρισμένης ἐδαφικῆς περιοχῆς.

Εἰς τὴν τοιαύτην δὲ ἀνάγκην, πραγματοποιήσεως διοικήσεως ἐντὸς ὡρισμένης ἐδαφικῆς περιοχῆς, ὀφείλει τὴν ἱστορικὴν προέλευσίν του ὁ Θεσμὸς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Καὶ ναὶ μέν, ἀληθὲς τυγχάνει ὅτι, εἰς τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν Θεωρίαν, ἐτέθη τὸ θέμα ἐὰν ἡ Κοινότης ἢ ὁ Δῆμος ὑπῆρξεν ἡ πρώτη μορφὴ ὠργανωμένης Κοινωνικῆς ἑνώσεως, ἐν σχέσει πρὸς τὴν Πολιτείαν, τουτέστι τὸ ζήτημα τῆς «πρωτογονίας» τῆς Κοινότητος ἢ τοῦ Δήμου ἐν σχέσει πρὸς τὴν Πολιτείαν.

Καὶ τὴν μὲν γνώμην, ἡ ὁποία ἐν Ἑλλάδι, ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τοῦ Ἀργυροπούλου καὶ Φλογαΐτη, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Κοινωνικὴ τοῦ Δήμου μορφὴ προϋπῆρξε τῆς ἐννοίας τῆς Πολιτείας, ἀντέκρουσεν ὁ Γ. Ἀγγελόπουλος, ἀποδείξας ὅτι ὁ Δῆμος καὶ Πολιτεία εἶναι ἔννοιαι ἀπολύτως ταυτιζόμεναι.

Διὰ τὴν νομικὴν ὅμως ἐπιστήμην, δὲν ἔχουσι οὕτω πως τὰ πράγματα.

Διότι κατ' αὐτήν, ἡ ἔννοια τοῦ Δήμου καὶ τῆς Κοινότητος προϋποθέτει τὴν ὕπαρξιν τῆς Πολιτείας. Ἄνευ Πολιτείας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ Δῆμος ἢ Κοινότης. Καὶ ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης γίγνεται αὐτομάτως Πολιτεία, εὐθὺς ὡς καταστῇ ἀνεξάρτητος ἀπὸ οἱανδήποτε ἑτέραν Πολιτείαν, εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ὑπήγετο.

Συνεπῶς, οὐσιαστικῶς καὶ νομικῶς, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τεθῇ θέμα προτεραιότητος μεταξὺ τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος.

Κατ' ἀρχάς, ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης, λόγῳ τῆς μικρᾶς ἐδαφικῆς ἐκτάσεως τῆς Πολιτείας εἰς τὴν ὁποίαν ὑπήγετο καὶ τοῦ ὀλιγαρίθμου τῶν κατοίκων αὐτῆς, δὲν εἶχον λόγον ὑπάρξεως καὶ ὡς ἐκ τούτου, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δημιουργήσουν αὐτοτέλειαν καὶ νὰ ἐμφανισθοῦν ὡς ἑνώσεις αὐθύπαρκτοι.

Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως, ὅταν ἡ Πολιτεία ηὐξήθη κατ' ἔκτασιν καὶ πληθυσμόν, διετηρήθησαν ἢ ἐδημιουργήθησαν, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀρχικῆς ἐδαφικῆς ἐκτάσεως αὐτῆς, οἱ «Πολιτικοὶ Θεσμοί», ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος. Οἱ αὐτοὶ ἀκριβῶς «πολιτικοὶ θεσμοί», οἱ ὁποῖοι θὰ ἠδύναντο, εἰς τὸ ἀπώτατον παρελθόν, νὰ εἶναι Πολιτεῖαι καθαρῶς πρωτογόνου μορφῆς.

Ἀπὸ τῶν πρώτων Ἑλλαδικῶν χρόνων, μέχρι καὶ ἐπ' ἐσχάτων, ἐν τῇ ἐρεύνῃ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἀνευρίσκονται ἅπαντα τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύουν τὴν ὕπαρξιν συστημάτων διοικήσεως καὶ θεμελιοῦν ταυτοχρόνως τὴν ἱστορικὴν ἀδιάπτωτον συνέχειαν τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τὴν μορφὴν τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος.

Ἀπὸ τῆς πρωΐμου ἀρχαιότητος, ἐμφανίζονται ἐν Ἀττικῇ οἱ Δῆμοι, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν περιωρισμένων τοπικῶν διοικήσεων.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Σόλωνος, ἡ χαρακτηρίζουσα τὸν Δῆμον ἦτοι τὸν τοπικὸν συνοικισμὸν λέξις ἦτο «Κώμη». Τὸ πρῶτον, τὸ ἔτος 509 π.Χ., οἱ Δῆμοι, διὰ τῆς περιφήμου μεταρρυθμίσεως τοῦ Κλεισθένους, καθίστανται διοικητικαὶ ὀργανώσεις, διοικοῦσαι αὐτοτελῶς τὰ ἴδια συμφέροντα καὶ πράγματα αὐτῶν. Τὸ πρῶτον, ὁ Κλεισθένης καθώρισε τὰ «τοπικὰ ὅρια» τῶν Δήμων καὶ τὴν «ὀνοματοθεσίαν» αὐτῶν, προσδώσας τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν-ἡρώων, ἐκ τῶν ἐπωνύμων κατοίκων αὐτῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν συναντᾶται καὶ τὸ πρῶτον ἡ λέξις «ΔΗΜΑΡΧΟΣ», ὡς Ἄρχων ἐπώνυμος τοῦ Δήμου.

Τὴν δημιουργίαν, ὡς ἄνω, τοῦ Διοικητικοῦ συστήματος αὐτοδιοικήσεως, ἠκολούθησε καὶ ὁ καθορισμὸς τῆς κατ' ἰδίαν περιουσίας τοῦ Δήμου, τῶν τελῶν καὶ τῶν προσόδων αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο, διότι, ἡ ὀντολογικὴ συνάρτησις τοῦ νέου Διοικητικοῦ συστήματος – Θεσμοῦ, πρὸς τὸ στοιχεῖον τοῦ τόπου, ἡ οἰκονομικὴ αὐτοδυναμία, ὡς ἀναγκαῖος ὅρος λειτουργίας καὶ δράσεως καὶ ἡ πρὸς τὸ σύνολον παροχὴ ὑπηρεσιῶν, ὡς καθ' αὐτὸ δικαιολογητικὴ τῆς ὑπάρξεώς του βάσις, ἀφεύκτως προϋπέθετον τὴν ὕπαρξιν περιουσίας, ἰδίᾳ

ἀκινήτου τοιαύτης, ἡ ὁποία, ὡς ἀναγκαῖον λειτουργικὸν καὶ ὀργανικὸν ἐξάρτημα ἤθελεν ἀκολουθήσει τὴν τύχην τοῦ αὐτοδιοικουμένου ὀργανισμοῦ.

Αἱ πρόσοδοι, κατὰ τὸ Διοικητικὸν τοῦ Κλεισθένους σύστημα, ἀπετελοῦντο : α) ἐκ τοῦ ἐγκτητικοῦ τέλους, ὅπερ ἐπεβάλλετο ὡς δικαίωμα διαμονῆς ἢ ἐγκτήσεως ἔν τινι Δήμῳ εἰς βάρος τῶν μὴ ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ «ληξιαρχεικῇ Γραμματείᾳ», δηλ. εἰς τοὺς μὴ δημότας τοῦ Δήμου, β) ἐκ τῆς μισθώσεως τῶν δημοτικῶν κτημάτων (Θεάτρων, λουτρῶν, ἀγορῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀγρῶν), γ) ἐκ τῶν τόκων, τοὺς ὁποίους ἀπέφερον τὰ πρὸς τοὺς πολίτας δάνεια ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν προϋπολογισμῶν καὶ τέλος δ) ἐκ τῶν «ἐκτάκτων ἀπαρχῶν» ἤτοι ἐκ τῶν εἰσφορῶν τῶν Δημοτῶν. «Ἔκτακτοι ἀπαρχαὶ» ἦσαν κυρίως αἱ ἐπιβαλλόμεναι ἔκτακτοι εἰσφοραὶ τόσον εἰς τοὺς «ἐγκεκτημένους» δηλαδὴ τοὺς γηγενεῖς (αὐτόχθονας) πολίτας, ὅσον καὶ εἰς τοὺς «μετοίκους», τοὺς προσωρινῶς διαμένοντας διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δαπανῶν τελέσεως δημοτικῶν ἑορτῶν ἢ πανηγύρεων.

Τὸ ἀνωτέρω σύστημα τοῦ Κλεισθένους ἐξηκολούθησε νὰ διέπῃ τὴν τῶν Ἀθηναίων Πολιτειακὴν Διοίκησιν καὶ ὀργάνωσιν τῶν Δήμων, οἱ ὁποῖοι ἐπληθύνθησαν καὶ ἀργότερον, κατὰ τὸν 2ον π.Χ. αἰῶνα, ἤγγισαν τὸν ἀριθμὸν τῶν 74, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἐπίσημον ἱστορικὴν μαρτυρίαν τοῦ Πολέμωνος, μνημονευομένην καὶ ὑπὸ τοῦ Στράβωνος (IX 396.6). Ἱστορικῶς δὲ γνωστὰ ὀνόματα Δήμων τῆς τῶν Ἀθηναίων Πολιτείας (Ἄστεως καὶ Ὑπαίθρου) εἶναι 156.

Ὁ ὑπὸ τοῦ Κλεισθένους ἐγκαθιδρυθεὶς θεσμὸς τῆς αὐτοδιοικήσεως τῶν Δήμων, εἶναι ὁ αὐτὸς περίπου σήμερον συναντώμενος. Καὶ τότε ὁ Δῆμος εἶχε τὴν αὐτοδιοίκησιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑποθέσεων καὶ ἀπετέλει Διοικητικὴν περιφέρειαν τῆς πολιτείας (Πόλεως) τῶν Ἀθηναίων (Κράτους). Εἶχεν ἰδίαν τὴν περιουσίαν, ἐψήφιζε τὸν προϋπολογισμόν, εἰσέπραττε φόρους, ἐπέβαλεν εἰσφορὰς καὶ τέλη, ἐξετέλει ἔργα καὶ ἤσκει ἐν γένει διοίκησιν. Ταυτοχρόνως ὅμως ἀπετέλει καὶ μονάδα τοῦ Κρατικοῦ Μηχανισμοῦ, δημοσίαν ἐκτελῶν Πολιτειακὴν ὑπηρεσίαν, ὡς διοικητικὴ περιφέρεια τοῦ Κράτους (Πόλεως).

Κατὰ τὴν Βυζαντινὴν περίοδον συναντῶμεν τὴν μορφὴν τῆς αὐτοδιοικήσεως τῶν Κοινοτήτων, ἡ ὁποία διησφάλιζε τὰ δικαιώματα τῶν κατοίκων τῶν «χωρίων». Ἡ μορφὴ αὐτὴ τῆς αὐτοδιοικήσεως διεμόρφωσε τὸν θεσμὸν τῶν «ἐλευθέρων χωρικῶν» πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ «χωρίον» (Κοινότητα) κτημάτων.

Κατὰ τὴν σκοτεινὴν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας, ἡ μορφὴ τῶν Κοινοτήτων ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ὑπὸ διαφόρους ἀτελεῖς ἢ καὶ διοικητικῶς ὠργανωμένας μορφάς. Καὶ ἐνῷ ἡ κυριότης τῆς γῆς ἀνῆκε εἰς τὸ Τουρκικὸν Δημόσιον, ἐν τούτοις, αἱ Κοινότητες, διὰ τῶν εἰσφορῶν τῶν κατοίκων των καὶ τῶν χρηματοδοτήσεων τῶν Ἑλλήνων τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἐξετέλουν ἔργα Κοινῆς ὠφελείας καὶ διετήρουν δίκτυα ὑδρεύσεως καὶ ἀρδεύσεως, Σχολεῖα καὶ Θεραπευτήρια.

Εἰς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα, οἱ Δῆμοι καθιερώθησαν τὸ πρῶτον διὰ τοῦ Νόμου τῆς 27.12.1833 — 10.1.1834 «περὶ συστάσεως τῶν Δήμων τῆς ἐπικρατείας». Διὰ τοῦ Νόμου τούτου εἰσήχθη ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις, ἡ ὁποία ὡς θεσμός, ἀνέκαθεν προϋπῆρξεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Νόμος αὐτός, ἴσχυσε, σχεδὸν ἀμετάβλητος, ἐπὶ 80 περίπου ἔτη καὶ ἀνεγνώριζεν ὡς μόνην μορφὴν αὐτοδιοικήσεως τὸν Δῆμον, καθόσον ὥριζεν ὅτι «πᾶν χωρίον ἔχον 300 κατοίκους, ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ Δῆμον».

Ὁ αὐτὸς Νόμος τοῦ 1833 καθώρισε διὰ γενικῶν διατάξεων καὶ τὰ τῆς Κοινοτικῆς περιουσίας. Τὸ Νομικὸν ὅμως καθεστὼς τῆς Κοινοτικῆς περιουσίας, διεμορφώθη διὰ τοῦ Νόμου ΔΝΖ'/1912, ὅστις ἀπετέλεσε καὶ τὴν βάσιν τοῦ ἔκτοτε ἰσχύσαντος σχετικοῦ δικαίου, εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ ἡ θεμελιώδης ἀρχὴ ὅτι «ἡ περιουσία τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀκολουθεῖ τὴν τύχην αὐτῶν».

Τὴν θεμελιώδη αὐτὴν ἀρχὴν συναντῶμεν εἰς πλείστας ὅσας διατάξεις : Οὕτω :

Κατὰ τὸν Ν. ΔΝΖ'/1912 (ἄρθρα 12 καὶ 13) ὁρίζεται ὅτι :

α) Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου ἅπασα ἡ περιουσία, ἥτις ἀνῆκε (πρὸ αὐτοῦ) εἰς χωρία, ἀποτελοῦντα Κοινότητας ὠργανωμένας ἢ ἀνοργανώτους, καθίστανται ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ «περιουσία» τῶν ἐκ τῶν χωρίων συσταθεισῶν Κοινοτήτων.

β) Ἡ περιουσία Συνοικισμῶν ἐνουμένων πρὸς σύστασιν Κοινότητος καθίσταται περιουσία τῆς νέας Κοινότητος.

γ) Ἐν περιπτώσει χωρισμοῦ, τὸ ἀναγνωριζόμενον ὡς Κοινότης χωρίον, ἀνέκτα πλήρη τὴν κυριότητα τῆς εἰσφερθείσης πρότερον περιουσίας.

Κατὰ τὸν Ν. 1051/ (ἄρθρ. 12), ὁρίζεται ὅτι :

α) Ἡ περιουσία συνοικισμοῦ τῶν Ν. Χωρῶν, καθίστατο περιουσία τῆς Κοινότητος, ἅμα τῇ ἀναγνωρίσει ταύτης.

β) Τὰ κτίρια καὶ λοιπὰ ἀκίνητα κοινῆς χρήσεως ἑνὸς συνοικισμοῦ, περιήρχοντο εἰς τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα μεθ' ἧς συνηνοῦτο οὗτος καὶ ἐν περιπτώσει ἀποσπάσεως καὶ ἀναγνωρίσεως τούτου ὡς ἰδίας Κοινότητος, ἀνέκτα οὗτος καὶ αὖθις πλήρη τὴν κυριότητα τῆς πρότερον εἰσφερθείσης περιουσίας.

Κατὰ τὸ ἔτος 1936, ὡς γνωστόν, ἐγένετο ἡ κωδικοποίησις τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην, αἱ αὐταὶ σχεδὸν περὶ «περιουσίας» διατάξεις περιελήφθησαν καὶ δὴ εἰς τὰ ἄρθρα 10, 187, 188 καὶ 189 τούτου, ἰσχυούσης καὶ αὖθις τῆς αὐτῆς θεμελιώδους ἀρχῆς καθ' ἣν ἡ περιουσία τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ἐν παντί, ἀκολουθεῖ τὴν τύχην αὐτοῦ.

Συγκρότησις περιουσίας Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως

Ἡ περιουσία τῶν Ο.Τ.Α. συγκροτεῖται :

1. Ἐκ κινητῶν ὡς καὶ ἀκινήτων πραγμάτων τὰ ὁποῖα συνιστοῦν τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν τῶν Ο.Τ.Α. Ταῦτα, εἶναι δεκτικὰ ἐξουσιάσεως καὶ

συναλλαγῆς καὶ ἐξασφαλίζουν τὴν οἰκονομικὴν ὀντότητα τῶν αὐτοδιοικουμένων ὀργανισμῶν.

2. Ἐκ πραγμάτων τὰ ὁποῖα συνιστοῦν τὴν δημοσίαν κτῆσιν τῶν Ο.Τ.Α. Ταῦτα, ἐξαιροῦνται τῆς συναλλαγῆς καὶ διακρίνονται : α) εἰς τὰ ἐξυπηρετοῦντα δημοτικοὺς ἢ κοινοτικοὺς σκοποὺς (ὅπως π.χ. τὰ ὑδραγωγεῖα, ἀντλιοστάσια, δίκτυα ὑδρεύσεως, ὑπόνομοι, νεκροταφεῖα, σφαγεῖα, ἀγοραὶ κλπ.), καὶ β) εἰς τὰ κοινόχρηστα, (ὅπως αἱ ὁδοί, πλατεῖαι, πεζοδρόμια, γέφυραι, κῆποι, ἄλση κλπ.).

3. Ἐκ δικαιωμάτων ἐνοχικῶν, λοιπῶν ἐμπραγμάτων καὶ ἐπὶ ἀύλων ἀγαθῶν, καὶ τέλος,

4. Ἐκ βοσκησίμων ἐκτάσεων, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν γνησίως, οὔτε ὡς δημοσία κτῆσις τοῦ ὀργανισμοῦ, οὔτε ὡς ἰδιωτικὴ περιουσία αὐτοῦ.

Αἱ βοσκαί, δὲν ἀνήκουν εἰς τὰ κοινόχρηστα πράγματα, ἀλλὰ διατίθενται πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτῶν. Ὁ χαρακτὴρ τῆς ἰδιοκτησίας τῶν Ο.Τ.Α. ἐπ' αὐτῶν, εἶναι ἰδιότυπος καὶ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ Ο.Τ.Α. ἀπέκτησαν τὰς ἐν λόγῳ ἐκτάσεις.

Οὕτω πως, αὗται διακρίνονται :

α) Εἰς τὰς ἐκτάσεις τὰς παραχωρηθείσας ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς τοὺς Ο.Τ.Α. κατὰ κυριότητα καὶ νομὴν (βάσει τοῦ ἄρθρ. 12 Ν. ΔΝΖ'/1912, τοῦ ἄρθρ. 1 Ν. 2074/1920 καὶ τῶν ἄρθρων 164, 197 Ἀγρ. Κώδ.). Αἱ ἀνωτέρω ἐκτάσεις δὲν ἐκποιοῦνται, οὐδὲ ἐκμισθοῦνται διὰ σκοπὸν διάφορον τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν Κτηνοτροφικῶν ἀναγκῶν, καθόσον, τόσον διὰ τοῦ ν. ΔΝΖ'/1912 (ἄρθρ. 13), ὅσον καὶ διὰ τοῦ Ν. Δ/τος 2888/54 (ἄρθρ. 187, 188), διετηρήθησαν ἐπ' αὐτῶν τὰ δικαιώματα τῶν δημοτῶν.

β) Εἰς τὰς ἐκτάσεις τὰς περιελθούσας εἰς τοὺς Ο.Τ.Α. δι' ἀγορᾶς ἢ ἐκ κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς. Αὗται, ἀνήκουν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν τῶν Ο.Τ.Α. καὶ συνεπῶς δύνανται νὰ μεταβιβασθοῦν ἐλευθέρως καθ' οἱονδήποτε τρόπον, καὶ

γ) Εἰς τὰς βοσκάς, ἐφ' ὧν οἱ Ο.Τ.Α. ἔχουσι περιωρισμένον δικαίωμα χρήσεως καὶ οὐδὲν ἐμπράγματον τοιοῦτον.

Τὰ ἐπὶ τῶν βοσκῶν δικαιώματα τῶν δημοτῶν εἶναι περιωρισμένα δικαιώματα φυσικῆς καρπώσεως. Τὸ διὰ τὴν χρῆσιν τῶν βοσκῶν καταβαλλόμενον δικαίωμα δὲν ἀποτελεῖ φόρον, ἀλλ' ἀντάλλαγμα χρήσεως πραγμάτων τῆς Κοινότητος (Σ.τ.Ε. 117/38).

Σύστασις περιουσίας Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως

Ἡ περιουσία τῶν Ο.Τ.Α. ἀποκτᾶται :

1. Δι' ἀγορῶν.

2. Διὰ γενομένων πρὸς τοὺς Ο.Τ.Α. δωρεῶν, συνεπείᾳ πράξεων ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου, ὡς καὶ ἐκ κληρονομιῶν ἢ κληροδοσιῶν. Διὰ τὴν ἀποδοχὴν αὐτῶν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῶν Συμβουλίων αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς

διατάξεις τῶν ἄρθρων 85 καὶ 108 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος. Μετὰ τὴν ἀποδοχήν, αἱ ἐξ ἀκινήτων ἀποτελούμεναι δωρεαί, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι, μεταγράφονται νομίμως ἵνα οὕτω πως συντελεσθῇ πλήρως ἡ μετάστασις τῆς κυριότητος.

3. Δι' ἀνταλλαγῆς ἀκινήτων κτημάτων. Ἡ ἀνταλλαγὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 197 Κ.Δ.Κ. ἐπιτρέπεται μόνον ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 195 αὐτοῦ, ἤτοι ἐπὶ προφανεῖ ὠφελείᾳ τῶν Ο.Τ.Α., βεβαιουμένης ταύτης δι' ἀποφάσεως τῶν Συμβουλίων αὐτῶν. Ἡ ἀπόφασις, λαμβάνεται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν των.

4. Δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως. Αὕτη, ἀποτελεῖ πρωτότυπον τρόπον κτήσεως τῆς κυριότητος καὶ ἐπιτρέπεται μόνον διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν. Αἱ περιπτώσεις δημοσίας ὠφελείας, ἐξειδικεύονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος.

5. Διὰ τῆς κατασκευῆς ἀκινήτων πραγμάτων : α) ἀνηκόντων εἰς τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν τῶν Ο.Τ.Α., β) ἀναγκαίων διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀνατεθειμένων εις αὐτοὺς λειτουργιῶν, τουτέστιν ἐξυπηρετούντων Δημοτικοὺς ἢ Κοινοτικοὺς σκοποὺς ἢ προωρισμένων εἰς κοινὴν χρῆσιν καὶ τέλος.

6. Διὰ προσαρτήσεων συνοικισμῶν εἰς Δήμους ἢ Κοινότητας καὶ ἐξ ἑνώσεως Κοινοτήτων μετ' ἄλλων τοιούτων ἢ μετὰ Δήμων, ὁπότε, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος (ἄρθρ. 187, 188), ἡ περιουσία τῶν προσαρτωμένων συνοικισμῶν ἢ τῶν ἑνουμένων Κοινοτήτων, καθίσταται κατὰ περίπτωσιν, περιουσία, εἴτε τοῦ πρὸς ὃν ἡ προσάρτησις ὀργανισμοῦ, εἴτε τοῦ ἐκ τῆς ἑνώσεως προκύπτοντος τοιούτου.

Διαχείρισις καὶ προστασία περιουσίας Ο.Τ.Α.

Τὸ σύστημα τῆς διαχειριστικῆς παρακολουθήσεως καὶ τῆς προστασίας τῆς περιουσίας τῶν Ο.Τ.Α. διττῶς ὑλοποιεῖται :

α) ὡς πρὸς μὲν τὴν κινητὴν περιουσίαν, διὰ τῆς τηρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Β. Δ/τος 542/1961 προβλεπομένων βιβλίων,

β) ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν, διὰ τῆς τηρήσεως βιβλίου Κτηματολογίου.

Εἰς τὸ βιβλίον Κτηματολογίου φέρονται ἐγγεγραμμένα κατ' εἶδος, θέσιν, ἔκτασιν καὶ ὅρια, τὰ ἀκίνητα τῶν Ο.Τ.Α., προσδιορίζονται τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα καὶ ὁ χρόνος κτήσεως αὐτῶν καὶ περιλαμβάνονται οἱ τίτλοι καὶ τὰ διαγράμματα τῶν κτημάτων.

Παλαιοτάτη εἶναι ἡ καταγωγὴ τοῦ συστήματος Κτηματολογίων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων. Περὶ αὐτῶν, τὸ πρῶτον, προέβλεψαν, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 16 Ν. ΔΝΖ'/1912. Ἤδη δὲ προβλέπουσι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 192 τοῦ ΔΚΚ. Αἱ νόμιμοι ἐγγραφαὶ εἰς τὰ Κτηματολόγια ταῦτα, ἀμάχητον καθιεροῦν τεκμήριον κυριότητος ὑπὲρ τῶν Ο.Τ.Α. Οὕτω πως, ἐπιτυγχάνεται, ἀφ' ἑνὸς μέν, ἡ κατοχύρωσις τῶν νομίμων περιουσιακῶν στοιχείων τῶν

Ο.Τ.Α., ἀφ' ἑτέρου δέ, ἡ διασφάλισις τῶν κτημάτων αὐτῶν ἔναντι πάσης τάσεως αὐθαιρέτου καταλήψεώς των. Τὸ Κτηματολόγιον, τυγχάνει ὡσαύτως μεγίστης πρακτικῆς χρησιμότητος βιβλίον καθόσον ἀποτελεῖ σύστημα ἐξακριβώσεως τῆς νομικῆς καὶ πραγματικῆς καταστάσεως τῶν κτημάτων τῶν Ο.Τ.Α.

Εἰς τὸ Κτηματολόγιον δὲν ἐγγράφονται :

α) τὰ κοινόχρηστα πράγματα,

β) αἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 Α.Ν. 1539/1938 παραχωρηθεῖσαι δασοσκεπεῖς ἐκτάσεις ἢ λειβάδια.

Διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν Ο.Τ.Α. τάσσεται ἴδιον νομικὸν καθεστὼς διαμορφωθὲν ὡς ἀκολούθως :

α) Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ/τος ὑπ' ἀριθ. 31/1968 ἐπεξετάθη ἡ ἐφαρμογὴ καὶ ἐπὶ τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Κτημάτων, τῆς νομοθεσίας περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων, ἤτοι τοῦ Α.Ν. 1539/1938.

β) Διὰ δὲ τοῦ Β. Δ/τος ὑπ' ἀριθ. 47/1969 συνεστήθη παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν, ἴδιον ὄργανον τὸ ἀποκαλούμενον «Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Κτημάτων». Τοῦτο γνωμοδοτεῖ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων τὴν ἀκίνητον περιουσίαν τῶν Ο.Τ.Α.

Ἡ Δημοτικὴ καὶ Κοινοτικὴ περιουσία ἀποτελεῖ ὀργανικὸν στοιχεῖον τοῦ Θεσμοῦ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, καθ' ὅσον προορίζεται εἰς ἐξασφάλισιν : α) τῆς οἰκονομικῆς ἀδυναμίας τῶν κατὰ τόπους ὀργανισμῶν, καὶ β) τῆς δυνατότητος ἀσκήσεως τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν. Οὕτω, τὴν ἀξιοποίησιν τῆς περιουσίας αὐτῆς ἐπιβάλλει ὁμοῦ μετὰ τῶν γενικωτέρων λόγων οἰκονομίας, ὁ εἰδικὸς προορισμὸς αὐτῆς.

Ἀπόψεις, προτάσεις, ὑποδείξεις, διαταγαί, ὡς καὶ ἐκ τῆς κειμένης νομοθεσίας, συναγόμεναι κατευθύνσεις, χαράσσουν γενικὸν τὸ πλαίσιον δεοντολογίας, ἐντὸς τοῦ ὁποίου, μόνον ἡ ὕπαρξις τῶν ἀναγκαίων οἰκονομικῶν δυνατοτήτων δύναται νὰ καταστήσῃ ἐφικτὰς τὰς ἐπιβαλλομένας πραγματοποιήσεις.

Ἡ ἀξιοποίησις, προϋποθέτει πᾶσαν σκόπιμον ἐνέργειαν, διὰ τῆς ὁποίας ἡ περιουσία τῶν Ο.Τ.Α. καθίσταται ἐνεργός, παραγωγική, ἀποδοτικὴ καὶ ἐξυπηρετικὴ διὰ τὸ σύνολον.

Ἀξιοποίησις περιουσίας Ο.Τ.Α.

Πρὸς τὸν σκοπὸν ἀξιοποιήσεως τῆς περιουσίας τῶν Ο.Τ.Α. τείνουν :

1) Ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος ἐπιβαλλομένη ὑποχρέωσις, καθ' ἣν αἱ ἐκμισθώσεις ἢ ἐκποιήσεις, κινητῶν ἢ ἀκινήτων πραγμάτων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, δέον νὰ ἐνεργῶνται διὰ δημοπρασίας, ἐξασφαλιζομένης οὕτω τῆς κατὰ τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρας ἀποδοτικότητος.

2) Ἡ ὑπὸ τοῦ Β. Δ/τος τοῦ 1958 «περὶ προσόδων τῶν Ο.Τ.Α.» ἐπιβαλλομένη ὑποχρέωσις πρὸς βελτίωσιν τῶν βοσκησίμων ἐκτάσεων, διὰ τὴν

ἐξασφάλισιν μεγαλυτέρας παραγωγικότητος αὐτῶν καὶ πληρεστέρας οὕτω ἱκανοποιήσεως τῶν κτηνοτροφικῶν ἀναγκῶν.

3) Ἡ εἰς τοὺς Ο.Τ.Α. ἐπιβαλλομένη ὑποχρέωσις, ὅπως, εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ των καὶ πρὸς ἄσκησιν τῶν ἀνατεθειμένων εἰς αὐτοὺς λειτουργιῶν, κατασκευάζουν καὶ συντηροῦν κήπους, πλατείας, δενδροστοιχίας κλπ. ἐξυπηρετικῆς καθισταμένης οὕτω πως διὰ τὸ σύνολον, τῆς πρὸς τοῦτο διατιθεμένης περιουσίας, εἴτε ἐκ τῆς δημοσίας κτήσεως αὐτῶν, εἴτε ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν των ἀκινήτων.

4) Ἡ ἐπὶ οἰκοπέδων τῆς ἰδιωτικῆς περιουσίας τῶν Ο.Τ.Α., ἀνέγερσις οἰκοδομῶν, ἐπὶ σκοπῷ ἐκμισθώσεως αὐτῶν, ἀποδοτικῆς καθισταμένης οὕτω καὶ τῆς περιουσίας ταύτης καὶ τέλος,

5) Ἡ ἐπὶ οἰκοπέδων τῶν Ο.Τ.Α. ἀνέγερσις οἰκοδομῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν σκοπῶν, ὡς ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία Θεάτρων, Βιβλιοθηκῶν, πνευματικῶν κέντρων κλπ.

Προτάσεις:

Ὑπὸ πλέον συγκεκριμένην μορφήν, τὸ θέμα ἀξιοποιήσεως τῆς περιουσίας τῶν Ο.Τ.Α., συναρτᾶται εὐθέως μὲ τὸ ἰδιόμορφον νομικὸν καθεστὼς ὑπὸ τὸ ὁποῖον τελοῦν τὰ κατ' ἰδίαν περιουσιακὰ αὐτῶν στοιχεῖα τὰ ἀποτελοῦντα τήν τε δημοσίαν καὶ ἰδιωτικὴν κτῆσιν τῶν Ο.Τ.Α., ὡς ἐπίσης καὶ αἱ βοσκήσιμοι καὶ καλλιεργήσιμοι αὐτῶν ἐκτάσεις.

Εἰδικώτερον, προκειμένου περὶ ἀκινήτων, ἀνηκόντων εἰς τὴν ἰδιωτικὴν κτῆσιν τῶν Ο.Τ.Α., ἡ ἀξιοποίησις αὐτῶν πρέπει νὰ ἀποτελῇ τὸ πρώτιστον μέλημα τῶν ὀργανισμῶν, καθόσον ἡ παραγωγικότης τῶν ἄνω περιουσιακῶν στοιχείων, ἡ δημιουργία τουτέστιν ἐσόδων, παρέχει τὰς ἀπαραιτήτους ἐκείνας προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν Κοινωνικῶν σκοπῶν τῶν Ο.Τ.Α. ὡς οὗτοι διαγράφονται ἐκ τῆς ἐν γένει ἀποστολῆς αὐτῶν.

Οὕτω προκειμένου περὶ ἀκινήτων προτείνομεν:

1) Τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀπαραιτήτων ἐργασιῶν συντηρήσεως αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς συγχρόνους μισθωτικὰς ἀπαιτήσεις. Διὰ τῶν καταλλήλων ἐπισκευῶν θὰ διατηρηθοῦν τὰ ἀκίνητα ἱκανὰ πρὸς πλήρη ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν δι' ἐκμισθώσεως.

2) Τὴν παραχώρησιν αὐτῶν πρὸς ἀνέγερσιν πολυωρόφων οἰκοδομῶν ἐπὶ ἀντιπαροχῇ. Πρὸς τοῦτο, δέον ὅπως μετὰ πάσης ἐπιμελείας καὶ συνέσεως ἐρευνᾶται ἡ σκοπιμότης καὶ τὸ οἰκονομικὸν ὄφελος τῆς προτεινομένης λύσεως ὑπὸ τῶν Συμβουλίων τῶν Ο.Τ.Α., πρὸς ἀποφυγὴν δυσμενῶν ἐπιπτώσεων καὶ ἀπωλείας ἢ μειώσεως τῆς ἀξίας ἀξιολόγων περιουσιακῶν στοιχείων καθόσον, ἡ ἐπ' ἀντιπαροχῇ ἀνοικοδόμησις, ἀποτελεῖ οὐσιαστικῶς ἐκποίησιν ποσοστῶν ἐξ ἀδιαιρέτου τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸν Ο.Τ.Α. ἀκινήτου. Ἡ ἐπ' ἀντιπαροχῇ παραχώρησις

δὲν εἶναι ἄμοιρος κινδύνων καὶ ἀπαιτεῖται ἰδιαιτέρα, ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ἀποφαινομένων Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν τῶν Ο.Τ.Α. Συμβουλίων, στάθμισις τῆς ὠφελείας ἐκ τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶναι προφανής. Ἀπαιτεῖται ὅμως, ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη ἐπ' ἀντιπαροχῇ παραχώρησις ἐνέχει τὴν ἔννοιαν, ὡς προελέχθη, τῆς ἐκποιήσεως ἰδανικοῦ μεριδίου (ποσοστοῦ ἐξ ἀδιαιρέτου ἐπὶ ἀκινήτων), ὅπως ὁ ἀνάδοχος κατασκευαστὴς (ἐργολάβος, ἢ ἑταιρεία), ἀναδεχθῇ ὡς τοιοῦτος διὰ δημοπρασίας, τουτέστι διαγωνισμοῦ δημοσίου, τηρουμένων τῶν διατυπώσεων τοῦ Νόμου καὶ ἀφοῦ προηγουμένως καθορισθῶσι ὑπὸ τῶν Συμβουλίων τῶν Ο.Τ.Α. οἱ ὅροι συμμετοχῆς εἰς τοῦτον τῶν ἀναδόχων (ἄρθρον 195 τοῦ Κώδικος).

3) Τὴν ἀνταλλαγὴν ἀκινήτων δι' ἑτέρων, σταθμιζομένης πάντοτε τοῦ προφανοῦς τῆς ὠφελείας ἐκ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας διὰ τοὺς Ο.Τ.Α. ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀξιοποιήσεως μὴ παραγωγικῶν ἀκινήτων. Ἡ τοιαύτη ἀνταλλαγὴ τελεῖ ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ διατυπώσεις τῶν ἄρθρων 195 καὶ 197 τοῦ Κώδικος.

4) Τὴν δημιουργίαν φορέων ἐπιχειρήσεων διὰ τὴν προσφορωτέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀκινήτων.

Ἡ περίπτωσις αὕτη δέον ἰδιαιτέρως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν κυρίως, ἐπὶ ἐκτάσεων προσφόρων πρὸς τουριστικὴν ἐκμετάλλευσιν (ὡς π.χ. δημιουργία Ξενοδοχείων, Ξενώνων, Μπακαλόουζ, κλπ., τουριστικῆς ὑποδομῆς ἐφαρμογῶν).

Ἡ ἀξιοποίησις τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἀκινήτων διὰ τῆς δηδημιουργίας ἐπιχειρήσεων-φορέων, ἀναλαμβανόντων τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν προσφόρων πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἀκινήτων, προβλέπεται καὶ ὑπὸ τοῦ Κώδικος Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ Κεφάλαιον Δ' (ἄρθρα 214–223) καθορίζει καὶ τὸν τρόπον συστάσεως, λειτουργίας καὶ Διοικήσεως αὐτῶν. Πάντα τὰ ἀνωτέρω, εἶναι ἐνδεδειγμένα προκειμένου περὶ μικρῶν ἐπιχειρήσεων περιωρισμένης οἰκονομικῆς ἐπιφανείας, ἀναλόγου πρὸς τὰς οἰκονομικὰς δυνατότητας τοῦ ἀσκοῦντος τὴν ἐπιχείρησιν Δήμου ἢ Κοινότητος.

Προκειμένου ὅμως περὶ ἀξιοποιήσεως μεγάλων ἐκτάσεων, διὰ τῆς δημιουργίας καὶ ἐκτελέσεως ἔργων εὐρείας τουριστικῆς ὑποδομῆς καὶ ἀναπτύξεως, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ὑπαρχούσης οἰκονομικῆς ἀδυναμίας τῶν Ο.Τ.Α., προτείνεται ἡ δημιουργία ἐπιχειρήσεων μεγάλης οἰκονομικῆς ἐπιφανείας τῇ συμμετοχῇ ἰδιωτικοῦ Κεφαλαίου, ἱκανῶν νὰ ἀναλάβουν τὴν ἀξιοποίησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν λόγῳ ἀκινήτων. Τοῦτο μάλιστα θὰ ἠδύνατο καὶ θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν ἐπιχειρήσεων μεγάλων βιομηχανικῶν καὶ ζωοτεχνικῶν μονάδων, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς εὐρυτέρας οἰκονομικῆς τοῦ Κράτους πολιτικῆς.

Ἡ πλέον πρόσφορος μορφὴ ἐκμεταλλεύσεως εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, φρονοῦμεν ὅτι εἶναι ἡ μορφὴ τῆς ἑταιρείας καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀνωνύμου τοιαύτης. Ἡ ἑταιρικὴ μερὶς συμμετοχῆς τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, θὰ ἀντικρύζεται διὰ τῆς ἀξίας τοῦ εἰσφερομένου περιουσιακοῦ στοιχείου, τουτέστι τοῦ πρὸς

ἐκμετάλλευσιν προσφερομένου ἀκινήτου καὶ θὰ καλύπτεται ἡ ἀξία αὕτη διὰ τῆς συμμετοχῆς τοῦ Ο.Τ.Α. εἰς τὴν λειτουργίαν, διοίκησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῆς ἑταιρείας (φορέως) διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παραστατικῶν ἀξίας τίτλων (μετοχῶν) τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα. Κατ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν, ἐπιτυγχάνεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀπαραιτήτων οἰκονομικῶν μέσων καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐξασφαλίζεται ἡ ἀπρόσκοπτος καὶ εὔρυθμος λειτουργία τῆς ἐπιχειρήσεως, ἀναλαμβανομένη ὑπὸ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας φορέως, ἔχοντος πλήρη ἱκανότητα προσαρμογῆς πρὸς τὰς συγχρόνους ἐπιχειρησιακὰς τάσεις, δραστηριότητας καὶ κατευθύνσεις.

Δυσχέρεια δύναται νὰ προκύψῃ ἐνδεχομένως μόνον ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων τοῦ Νομικοῦ πλαισίου καλύψεως τῆς περιπτώσεως, τουτέστι τοῦ συντονισμοῦ καὶ ἐφαρμογῆς τῶν κατ' ἰδίαν διατάξεων αἵτινες διαγράφουν τὸ νομικὸν καθεστὼς τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς περιουσίας καὶ ἰδίᾳ τῆς ἀκινήτου τοιαύτης, ἥτις εἶναι ἰδιόμορφος προκειμένου περὶ ἀκινήτων ἐκτάσεων, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν οὐχὶ εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἀλλὰ εἰς τὴν Δημοσίαν κτῆσιν τῶν Ο.Τ.Α., αἵτινες θεωροῦνται ὡς ἐκτὸς συναλλαγῆς πράγματα ἢ ὡς μὴ δυνάμεναι νὰ διατεθῶσι διὰ σκοπὸν διάφορον τῶν κατὰ προορισμὸν χρήσεως αὐτῶν (π.χ. τεραστία βοσκήσιμος ἔκτασις προσφερομένη πρὸς τουριστικὴν ἀξιοποίησιν λόγῳ θέσεως κλπ. ὑποκειμένη εἰς τὸ νομικὸν καθεστὼς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 198 τοῦ Κώδ. Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν ἄρθρων 5 – 9 τοῦ Β.Δ. 24. 9.1958).

5) Τὴν ἀνάληψιν πρωτοβουλίας ἐφαρμογῆς ὑπὸ τῶν Ο.Τ.Α. προτύπων καὶ συγχρόνων καλλιεργειῶν ἐπὶ καλλιεργησίμων ἐκτάσεων αἵτινες ἀποδίδουν πενιχρὸν μίσθωμα ἐκ τῆς ἐκμισθώσεως αὐτῶν. Προκειμένου δὲ περὶ ἀγόνων ἐδαφῶν ἢ μικρᾶς ἀποδόσεως τοιούτων προτείνεται ἡ δημιουργία δασοτεμαχίων ἢ δασῶν κατὰ περίπτωσιν ἱκανῶν νὰ δημιουργήσωσι προόδους ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν.

6) Τὴν δημιουργίαν εἰδικῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ὀρθολογιστικωτέραν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν γένει βοσκησίμων ἐκτάσεων, τῶν μὴ δυναμένων ἄλλως πως νὰ ἀξιοποιήσωσι.

Εἰδικώτερον προκειμένου περὶ βοσκησίμων ἐκτάσεων προτείνεται :

α) Ὅπως αἱ δι' οἱανδήποτε μορφὴν καὶ ἐξ οἱουδήποτε λόγου ἀνήκουσαι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον βοσκήσιμοι ἐκτάσεις ἀποδοθῶσι εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας, προκειμένου νὰ ἐνισχυθοῦν τὰ πενιχρὰ ἔσοδα τῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ο.Τ.Α. καὶ ἐπιτευχθῇ ἡ καλλιτέρα διαχείρισις, ὀργάνωσις καὶ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν ὡς καὶ ἡ πλήρης κάλυψις τῶν κατ' ἰδίαν κατὰ τόπους κτηνοτροφικῶν ἀναγκῶν.

β) Ὅπως θεσπισθῇ δυνατότης μετατροπῆς τῆς κατὰ προορισμὸν χρήσεως τῶν βοσκοτόπων εἰς γεωργικὰς ἢ δασικὰς κατὰ περίπτωσιν ἐκτάσεις

διὰ τὴν καλλιτέραν καὶ ὀρθολογιστικωτέραν ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν καὶ τἀνάπαλιν, καὶ τέλος τὴν

7) Ἐνδελεχῆ μελέτην τοῦ θέματος τῆς σκοπιμότητος τῆς κατὰ περίπτωσιν δωρεὰν ἢ ὑπὸ εὐνοϊκοὺς ὅρους μεταβιβάσεως ἀστικῶν ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον πρὸς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀξιοποίησιν αὐτῶν καὶ οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ὀργανισμῶν. Ἡ τοιαύτη μεταβίβασις δύναται νὰ τελῇ ὡσαύτως ὑπὸ ὅρους ἐξασφαλίζοντας τὴν πλέον πρόσφορον (καθ' ὑπόδειξιν ἐκμετάλλευσιν τοῦ παραχωρουμένου ἀκινήτου ἢ τὴν πλήρωσιν βασικῶν κοινωφελῶν τῶν κατοίκων ἀναγκῶν).

Ἐκ τοῦ ὡς ἄνω διαγραφομένου γενικοῦ νομικοῦ πλαισίου, πρόδηλον καθίσταται ὅτι, ἡ ἀξιοποίησις τῆς περιουσίας τῶν Ο.Τ.Α. προϋποθέτει καὶ ἀναλόγους οἰκονομικὰς δυνάμεις. Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δυνάμεων αὐτῶν ἔχει ἀναπτυχθῆ κατὰ καιροὺς καὶ κατὰ περίπτωσιν, μία δεοντολογία, εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ὁποίας, ἐκτὸς τῶν μέτρων γενικωτέρας οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν Ο.Τ.Α. παραμένουν πάντοτε πρὸς μελέτην καὶ ἀξιολόγησιν, αἱ περιπτώσεις χορηγήσεως μακροπροθέσμων δανείων, διαθέσεως πιστώσεων ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων, διαθέσεως πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων δι' ἐφαρμογὰς σχεδίων πόλεων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 632/1970 κλπ.

Ὁ ἀξιολογικὸς προσδιορισμὸς τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ ἀντοχῆς τῶν Ο.Τ.Α., θὰ ὡδήγει εἰς κοινοτοπίαν καὶ μία νέα ἔκκλησις πρὸς παροχὴν κρατικῆς βοηθείας, οὐδὲν θὰ προσέθετε εἰς τὸ πάγιον αἴτημα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Αὕτη, ἀξιότιμοι Κύριοι Σύνεδροι, εἶναι ἡ εἰκών, τὴν ὁποίαν, ἐν εὐρείᾳ ἐπισκοπήσει, παρουσιάζει τὸ θέμα τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς περιουσίας. Ἰδιαιτέρως τὸ θέμα ἀξιοποιήσεως τῆς περιουσίας αὐτῆς, ὡς διεγράφη ἤδη, εἶναι τὸ πλέον ἀκανθῶδες, ἀλλὰ καὶ τὸ πλέον οὐσιαστικόν, τὸ πλέον παλαιόν, ἀλλὰ καὶ τὸ πλέον σύγχρονον, τὸ πλέον ἀναγκαῖον, ἀλλὰ καὶ τὸ πλέον δύσκολον. Ἡ ἐπίλυσις τούτου, δὲν εἶναι μόνον συνάρτησις βαθείας μελέτης, ἀξιολογικῆς θεωρήσεως, ὀρθολογιστικῆς τῶν κατ' ἰδίαν περιπτώσεων ἀντιμετωπίσεως, ἀλλὰ βασικῶς καὶ οἰκονομικῶν ὡς προελέχθη δεδομένων.

Ἐὰν ποτέ, αἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τῆς Ἑλλάδος, εἶχον τὴν δυνατότητα νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς εὐρεῖς οἰκονομικοτεχνικοὺς προγραμματισμοὺς ἀξιοποιήσεως τῶν κατ' ἰδίαν περιουσιακῶν αὐτῶν στοιχείων, ἐν τῇ ἐπιδιώξει γενικωτέρων στόχων, ἐνεργῶς παραγωγικῶν, ἐντὸς τοῦ εὐρυτέρου προγράμματος ἀναπτυξιακῆς πολιτικῆς τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως, φρονοῦμεν ἀδιστάκτως ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ κατελέγετο σήμερον μεταξὺ τῶν ἀνεπτυγμένων μόνον χωρῶν τῆς Εὐρώπης, ὡς κατὰ κοινὴν ἄλλωστε ὁμολογίαν εἶναι, ἀλλὰ θὰ μετεωρίζετο εἰς τὴν θέσιν τῶν πλέον προηγμένων Κρατῶν τοῦ Κόσμου.

Ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τῆς Διοικήσεως, ἐντὸς τοῦ αὐστηρῶς προκαθωρισμένου Διοικητικοῦ ὀργανικοῦ πλαισίου, ἡ τόνωσις τοῦ ρυθμοῦ τῆς αὐτο-

διοικήσεως καὶ ἡ ἀναπτυσσομένη καὶ ἐξελισσομένη ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, διὰ τῆς ὁποίας ὑλοποιεῖται, κυρίως ἡ δυνατότης ἀσκήσεως ἀποφασιστικῆς ἐνεργοῦ διοικητικῆς δράσεως εἰς Διοικητικὰς Περιφερείας μείζονος ἢ ἐλάσσονος ἐκτάσεως, θεμελιοῦσι ἀσφαλῶς σήμερον τὰς εὐρείας ἐκείνας βάσεις τῆς καθόλου Διοικητικῆς ἀλλὰ καὶ ἀναπτυξιακῆς ἐν γένει ὑποδομῆς τοῦ μέλλοντος τῆς αἰωνίου Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Τῆς Πατρίδος αὐτῆς τῆς ὁποίας τὰ ὅσια καὶ τὰ ἱερὰ καθηγιασμένα ἀπὸ τοὺς αἰῶνας καὶ εὐλογημένα ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, ἐνεπιστεύθη εἰς χεῖρας ἡμῶν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, ἡ τόσον ἔνδοξος, ἀλλὰ καὶ ἡ τόσον βαρεῖα Ἐθνικὴ ἡμῶν προγονικὴ κληρονομία. Ὁ Μέγας Θεὸς καὶ προστάτης τῆς Ἑλλάδος, ηὐδόκησε πάντοτε, εἰς τὰς κρισίμους στιγμὰς τῆς Πατρίδος, ὅταν διακυβεύεται ἡ ὑπόστασις τοῦ Ἔθνους καὶ ἀπειλοῦνται τὰ ὅσια καὶ ἱερὰ τῆς φυλῆς καὶ τοῦ γένους, μέγιστα νὰ ἐμφανίζωνται Ἐθνικαὶ φυσιογνωμίαι διὰ νὰ ἀναλάβουν τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τῆς Πατρίδος.

Καὶ τὸ θαῦμα συνετελέσθη διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν εἰς τὴν νεωτέραν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ θαῦμα τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967. Ἡ Ἑλλὰς ἐσώθη καὶ πάλιν. Τὴν ἔσωσαν τὰ στρατευμένα τέκνα της, ἡ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός της. Τὴν ἔσωσαν, διὰ νὰ βαδίσῃ καὶ πάλιν, ἀπτόητος καὶ ὑπερήφανος, τὴν μεγάλην λεωφόρον τῶν πεπρωμένων της, τὴν λεωφόρον αὐτήν, τὴν ὁποίαν, ἀκατάλυτα καὶ αἰώνια, θὰ φωτίζουν τὰ σύμβολα, ὁ Σταυρὸς τῆς θυσίας τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ καὶ τὸ ἀνέσπερον φῶς τοῦ Ἱεροῦ Βράχου τῆς Ἀκροπόλεως.

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Ἐάν τις ἐπιθυμῇ νὰ προσθέσῃ ἢ νὰ παρατηρήσῃ τι παρακαλῶ νὰ ἐγείρῃ τὴν χεῖρα του. (Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἤγειρον τὴν χεῖρα των 5 Σύνεδροι).

Ἐρωτήσεις—Παρεμβάσεις

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Πρόεδρος Κοινότητος Ἐρατύρας – Κοζάνης.

ΑΛ. ΓΚΟΡΑΣ (Πρόεδρος Ἐρατύρας – Κοζάνης): «Κύριε Πρόεδρε, Διὰ τῶν Ν. Δ/των 433/1970 καὶ 1006/1971 ἡ ὅλη διαδικασία καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν λατομείων Μαρμάρων ἀσκοῦνται ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ διὰ μὲν τὰς Κοινότητας καὶ Δήμους οἵτινες εἶναι κύριοι αὐτῶν ἐνεργεῖται διὰ λογαριασμὸν τούτων ὑπὸ τοῦ Κράτους. Εἰς τοὺς Δήμους ὅμως καὶ Κοινότητας ἔνθα ἐγκατεστάθησαν πρόσφυγες καὶ γηγενεῖς ἡ ἐκμετάλλευσις ἐνεργεῖται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους.

Ἐνῷ ἔπρεπε καὶ ἠδύνατο νὰ προβλεφθῇ ἀνάληψις τῆς διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν λατομείων μαρμάρων ἐκ μέρους τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων οὐχὶ δὲ μόνον τῶν λατομείων, τῶν ἀνηκόντων κατὰ κυριότητα τῶν ἐκτάσεων εἰς αὐτάς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκτάσεων ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, δὲν ἔχουσι μὲν δικαίωμα κυριότητος, οἱ Δῆμοι καὶ Κοινότητες, ἀλλ' ἔχουσι τὴν νομήν, χρῆσιν καὶ κάρπωσιν αὐτῶν. Διὰ τοὺς

Δήμους καὶ Κοινότητας εἰς οὓς ἐγένετο ἐγκατάστασις προσφύγων ἢ γηγενῶν καὶ παρεχωρήθησαν γεωργικοὶ κλῆροι, ἔδει κατὰ τὸ ἄρθρον 164 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος νὰ παραχωρηθῶσι εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον (Δήμου ἢ Κοινότητος) τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖνται. Αἱ δι' ὁριστικῆς διανομῆς πρὸς κοινὴν χρῆσιν τῶν ἐγκατασταθέντων προσφύγων ἢ γηγενῶν, ἀφεθεῖσαι καὶ ἀφιέμεναι γαῖαι, καθοριζόμεναι κατὰ παραγράφους α, γ, δ, καὶ ε, τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ὡς καὶ τὰ ἐγκείμενα λατομεῖα. Πλὴν δυστυχῶς καίτοι παρῆλθε ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς των ὁλόκληρος πεντηκονταετία, τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δὲν προέβη εἰς τὴν παραχώρησιν.

Ὅθεν φρονοῦμεν, ὅτι, ἠδύνατο νὰ προβλεφθῇ ἡ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῶν Ν. Δ/των 433/1970 καὶ 1006/1971 ἀνάληψις τῆς διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν λατομείων ὡς προαναφέρομεν, ἀφοῦ τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἔστω καὶ κατόπιν μιᾶς πεντηκονταετίας νὰ θελήσῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς Κυριότητος κατὰ τὸ ἄρθρον 164 ἐν συνδυασμῷ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

Τοῦτο θεωρεῖται ἀπαραίτητον ὑπὸ τοῦ ἔχοντος τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῇ, τόσον διότι τοῦ ἀνετέθη ἐκ Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Κοζάνης νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων, ὅσον καὶ διότι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ καταστῇ ἀποτελεσματικὸς ὁ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἔλεγχος τῆς παραγωγῆς ἐκ μέρους τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ὀργάνων, ὅσον καὶ διότι ἡ ἐξόρυξις μαρμάρων πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἀποτελεῖ μορφὴν νομῆς, χρήσεως καὶ καρπώσεως καὶ συνεπῶς δέον τὰ ἐκ ταύτης ἔσοδα νὰ περιέρχωνται εἰς τὰς ἐχούσας τὰ δικαιώματα ταῦτα Δήμους καὶ Κοινότητας, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ καταστῇ, δυνατὴ ἡ ταχεῖα εἴσπραξις τῶν μισθωμάτων, ἐκ μέρους τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων, ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν».

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Τὸν λόγον ἔχει ὁ Δήμαρχος Ἄνω Λιοσίων Ἀττικῆς.

ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ (Δήμαρχος Ἄνω Λιοσίων – Ἀττικῆς): Κύριε Πρόεδρε, ἤθελον, νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν ὑμῶν καὶ τοῦ Συνεδρίου, ὅτι ὁ Ἀγροτικὸς Κῶδιξ τὸν ὁποῖον ἐμνημόνευσε προηγουμένως ὁ ὁμιλητής, δὲν ἔχει ἀκόμη ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπομένως δὲν δυνάμεθα νὰ ἀξιοποιήσωμεν ἢ νὰ ἐκμεταλλευθῶμεν ὑπαρχούσας ἐκτάσεις.

ΜΙΧ. ΝΙΚΟΛΑΡΑΚΟΣ (Δ/ντὴς Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν): Ἐὰν μοῦ ἐπιτρέπετε, Κύριε Πρόεδρε, νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν κ. Δήμαρχον, ἔχω νὰ εἴπω, ὅτι αἱ ἐκτάσεις εἰς τὰς ὁποίας ἀναφέρεται θὰ ρυθμισθοῦν νομοθετικῶς συντόμως.

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Πτολεμαΐδος.

ΑΡ. ΛΕΥΚΟΠΟΥΛΟΣ (Δήμαρχος Πτολεμαΐδος): Κύριε Πρόεδρε, ἐπιθυμῶ νὰ κάμω μίαν πρότασιν. Ἐπειδὴ τὸ πρόγραμμά μας εἶναι νὰ αὐξή-

σωμεν τὴν κτηνοτροφίαν καὶ ἐπειδὴ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπιβάλλωμεν τὸ τέλος βοσκῆς εἰς ποίμνια ἔχοντα ἄνω τῶν 100 μονάδων καὶ ὡς ἐκ τούτου δημιουργεῖται ἓν πρόβλημα, θὰ ἐπρότεινον, ἐὰν εἶναι δυνατόν, νὰ ὑπάρχῃ εἷς συντελεστὴς δι' ὅλα τὰ ποιμνιοστάσια.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Σερρῶν.

ΔΗΜ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ (Δήμαρχος Σερρῶν) : Κύριε Πρόεδρε, θὰ ἤθελον νὰ εἴπω, ὅτι θὰ πρέπει νὰ προσέξωμεν τὸ θέμα τῆς παραχωρήσεως τῶν Δημοσίων Κτημάτων, διότι τὰ ὑπάρχοντα Κτηματολόγια, εἴτε ὑπάρχουν εἴτε ὄχι, εἶναι ἄνευ ἀξίας.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Ἀργυρουπόλεως.

Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Δήμαρχος Ἀργυρουπόλεως) : Κύριε Πρόεδρε, ὁ κ. Συνάδελφος ὡμίλησε περὶ ἱδρύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν. Ἐπ' αὐτοῦ ἤθελον νὰ ἐρωτήσω δύο τινά : Πρῶτον, ἐὰν ὁ ἰδιώτης ἔχῃ τὸ 51ο/ο τῆς Α.Ε. καὶ παρουσιάσῃ κατὰ τὸν γενόμενον ἀπολογισμὸν (ἴσα στιμόνι — ἴσα ὑφάδι) διὰ νὰ μεταχειρισθῶ τὴν λαϊκὴν ἔκφρασιν, τί θὰ κερδίσῃ ὁ Δῆμος ;

Δεύτερον, ἐὰν ἡ ἑταιρεία ἔχῃ ζημίας, ποῖος θὰ πληρώσῃ τὰς ζημίας αὐτάς ; Αὐτὰς τὰς δύο ἐρωτήσεις εἶχον νὰ κάμω.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Διακόπτομεν διὰ διάλειμμα 15 λεπτῶν.

Μ ε τ ὰ τ ὴ ν Δ ι α κ ο π ή ν :

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα Συνεδρίασις. Τὸν λόγον ἔχει ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Βριλησσίων Ἀττικῆς κ. Μ. Δεσποτίδης, ὅστις θὰ ἀναπτύξῃ τὸ θέμα :

«Ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης τῶν Ο.Τ.Α. Ἰσχῦον σύστημα — Προτάσεις».

Μ. ΔΕΣΠΟΤΙΔΗΣ (Πρόεδρος Κοινότητος Βριλησσίων – Ἀττικῆς) :

«Ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ ἄσκησις ἐπιχειρήσεως, ἄλλως, ἡ ἀνάληψις ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος, σημαίνει τὴν καταβολὴν προσπαθείας πρὸς παραγωγὴν ἑνὸς ἔργου, πρὸς ἐπίτευξιν ἑνὸς θετικοῦ ἀποτελέσματος. Ἡ ἐμφάνισις δὲ ταύτης, ὡς ἰδιαιτέρας ἐκδηλώσεως τῆς οἰκονομικῆς ἐνεργείας συνδέεται μεγάλως μὲ τὰς ἐξελίξεις τῆς ἀνταλλακτικῆς οἰκονομίας.

Ἡ ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης μὲ τὰς διαφόρους κατὰ τὴν ἐξελικτικὴν αὐτῆς πορείαν φάσεις ἀπετέλεσεν ἀείποτε ἀναπόσπαστον στοιχεῖον τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ἡ σπουδαιότης δὲ αὐτῆς, ὡς παράγοντος δημιουργίας καὶ προόδου, καθολικῶς ἀναγνωρισθεῖσα, ἀπέβη ἡ βασικὴ αἰτία τῆς ὑπὸ τοῦ νομοθέτου ἐπεμβάσεως, θέσεως καὶ ρυθμίσεως τῶν πλαισίων ἐντὸς τῶν ὁποίων αὕτη ἐκάστοτε μορφοποιεῖται καὶ ἐκδηλοῦται.

Τῆς μεγάλης σημασίας τῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος ἀναγνωριζο-

μένης, ἐπόμενον ἦτο νὰ ἐπιζητηθῇ διεθνῶς ἡ ἀνάπτυξις ἀναλόγων πρωτοβουλιῶν καὶ ὑπὸ φορέων τοῦ Δημοσίου, ἐν οἷς καὶ ὑπὸ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐν λόγῳ πρωτοβουλιῶν, ἱστορικῶς ἐξεταζομένη, δὲν ἐπετεύχθη βεβαίως ἄνευ ἀντιρρήσεων καὶ διχογνωμιῶν. Ὀπαδοὶ τοῦ ἀκράτου φιλελευθέρου οἰκονομικοῦ συστήματος ἀφ' ἑνὸς καὶ ὑποστηρικταὶ τῶν μεθόδων τῆς ἐκ μέρους τοῦ Κράτους μονοπωλιακῆς ρυθμίσεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος ἀφ' ἑτέρου, κατεπολέμησαν ἀρχικῶς τὴν σχετικὴν ἐπιδίωξιν. Μετ' οὐ πολύ ὅμως, οἱ ἐκ μέρους τούτων τεθέντες ἰσχυρισμοὶ ἀπεδείχθησαν ἀσταθεῖς καὶ τὰ προβληθέντα ἐπιχειρήματα κατέπεσαν, μὲ συνέπειαν τὴν ἐκ μέρους τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἐναρξῆ πλέον ἄσκησιν ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος καὶ παρεμβατισμοῦ.

Κατ' ἀρχὴν εἰς Εὐρωπαϊκὰ κράτη (Βρετανν[illegible]ία–Γαλλία–Γερμανία) ἡ σχετικὴ δραστηριότης περιωρίσθη εἰς τὸν τομέα τῆς ὑδρεύσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν δημιουργίαν σφαγείων, ἐκμεταλλεύσεως ἀεριόφωτος, ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, τροχιοδρόμων κ.λπ. ἐνῷ, ὡς ἦτο φυσικόν, μὲ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ νεωτέρου βιομηχανικοῦ κράτους καὶ τὴν δημιουργίαν μεγάλων πόλεων ἡ δημοποίησις ἠκολούθησεν ἀντίστοιχον προσαρμογὴν καὶ ἀνάλογον τομέα δράσεως.

Παρ' ἡμῖν, ἡ ἐκ μέρους τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἄσκησις ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος, τουτέστιν ἡ ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν Συνδέσμων αὐτῶν ἀνάληψις ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἢ παροχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν κοινῆς ὠφελείας κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ δημοτικοῦ συμφέροντος, δὲν ἐμφανίζεται ἄγνωστος. Ὑπὸ τὸ καθεστὼς ὅμως τοῦ Ν.Δ. τῆς 17ης Ἀπριλίου 1936 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων», ἠμφισβητήθη ἡ ἔκτασις τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν πρὸς ἀνάληψιν ἐκμεταλλεύσεως ἐπιχειρήσεων φύσεως βιομηχανικῆς καὶ ἐμπορικῆς, ἤτοι ἐπιχειρήσεων αἵτινες κατ' ἀρχὴν ἀνῆκον εἰς τὸν κύκλον τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρηματικῆς πρωτοβουλίας, δοθέντος ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Κῶδιξ δὲν καθώριζε δι' ἀποκλειστικῆς ἢ ἐνδεικτικῆς ἀπαριθμήσεως τὰς ἁρμοδιότητας τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Ὥριζε μόνον ὅτι οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες ἔχουν τὴν αὐτοδιοίκησιν τῶν ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ δημοσίου αὐτῶν προορισμοῦ ἀπορρεουσῶν τοπικῶν ὑποθέσεων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων. Οὕτω τὸ μὲν παρείχετο πρὸς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας ἐξουσιοδότησις διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐπιχειρήσεων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοπικῶν ἀναγκῶν, τὸ δὲ δὲν καθωρίζετο ἡ ἔννοια τοῦ τοπικοῦ συμφέροντος καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὸ ὅριον μέχρι τοῦ ὁποίου οὗτοι ἠδύναντο νὰ παρέμβουν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν, δι' ἀσκήσεως ἐπιχειρήσεως πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ τοπικοῦ συμφέροντος. Ἐν τούτοις, ἐν ὄψει τοῦ ἄρθρου 205 τοῦ Κώδικος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐνδεικτικῶς ἀπηριθμοῦντο οἱ σκοποὶ τῶν ὁποίων οἱ ὀργανισμοί, χάριν τοῦ τοπικοῦ συμφέροντος, ἠδύναντο νὰ ἐπιδιώξουν τὴν πραγματοποίησιν, ἱδρύοντες πρὸς τοῦτο νομικὰ πρόσωπα, ὡς καὶ τῆς σχετικῆς νομολογίας τοῦ

Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπεκράτησεν ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἀνάληψις ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἀπετέλει βεβαίως ἐξαίρεσιν, ἥτις ἠδύνατο νὰ δικαιολογηθῇ μόνον πρὸς ἱκανοποίησιν ἐκτάκτου, ἐπιτακτικῆς καὶ οὐσιώδους τοπικῆς ἀνάγκης ἢ συμφέροντος, διὰ τῶν ὁποίων ὅμως δὲν ἠσκεῖτο παρέμβασις εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος μέσῳ κερδοσκοπίας καὶ ἀνταγωνισμοῦ, ὡς λουτρά, φωταέριον, πόσιμον θεραπευτικὸν ὕδωρ κλπ.

Ὑπὸ τὸ νῦν ἰσχῦον σύστημα, τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος τοῦ Ν. Δ/τος 2888/1954, αἱ ἁρμοδιότητες τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ αἱ ἐξουσίαι αὐτῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ σκοπῶν, ἔχουν ἔτι μᾶλλον διευρυνθῇ. Οὕτως ὁ Κῶδιξ πέραν τοῦ ἄρθρου 20, διὰ τοῦ ὁποίου γενικῶς ἀναγνωρίζεται ὅτι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀνήκει ἡ διοίκησις τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων, δι' εἰδικῆς περιοριστικῆς ἀπαριθμήσεως τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 21 ἀναθέτει ὡρισμένας ἁρμοδιότητας ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ὀργανισμούς. Ἀνεξαρτήτως δὲ τοῦ ἂν ὡρισμέναι ἐκ τῶν ἁρμοδιοτήτων τούτων ἔχουν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων περιέλθει εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Κράτους, ὡς ἡ τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ καὶ τῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, γεγονὸς τυγχάνει ὅτι διὰ τοῦ Διατάγματος ἐπελύθη θετικῶς τὸ θέμα τῆς παρεμβάσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν ἐπὶ σκοπῷ ἀναλήψεως ἐκπληρώσεως κοινωφελῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἔτι πλέον, τὸ Ν.Δ. 2888/1954 παρέσχε λύσιν καὶ εἰς τὸ θέμα τοῦ δικαιώματος τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ὅπως ἀσκοῦν ἐπιχειρήσεις φύσεως ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανίας, διὰ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀναγνωρίσεως τῆς ἐξουσίας ὅπως τὸ μὲν ἐκτὸς τῆς ἱδρύσεως νοσοκομείων, σανατορίων, βρεφοκομείων, γηροκομείων καὶ ὀρφανοτροφείων (ἄρθρα 134-144), ἱδρύουν καὶ νομικὰ πρόσωπα ἐπὶ τῷ σκοπῷ εἰδικωτέρας ὀργανώσεως ὡρισμένης δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ὑπηρεσίας ἢ τοπικοῦ ἔργου ἢ ἱκανοποιήσεως τοπικῆς τινὸς ἀνάγκης, ὡς ὑδρεύσεως, βιβλιοθήκης, θεάτρου, φιλαρμονικῆς καὶ νεκροταφείου (ἄρθρα 145-151), τὸ δὲ ἱδρύουν καὶ ἐπιχειρήσεις (ἄρθρα 214-223), σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἐκτέλεσις ἔργων τὰ ὁποῖα ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ, ὡς καὶ οἰκονομικὴ ἐκμετάλλευσις τούτων. Ἐπίσης ὁ νόμος ἐπιτρέπει τὴν συμμετοχὴν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις συνιστωμένας παρ' ἄλλων νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων.

Διὰ τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων ἀναγνωρίζεται εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἡ ἁρμοδιότης ὅπως παρεμβαίνουν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν δι' ἀναλήψεως βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, οὐχὶ πλέον κατ' ἐξαίρεσιν ὡς μέχρι τοῦδε. Ὁ μόνος περιορισμὸς ὅστις ἐπιβάλλεται ἐν προκειμένῳ εἶναι ὅτι αἱ τοιαῦται ἐπιχειρήσεις δέον νὰ ἀσκῶνται δι' ἰδίων αὐτοδιοικουμένων νομικῶν προσώπων, ἀπαγορευομένης τῆς ἀσκήσεως τούτων διὰ ὑπηρεσιῶν ἐντεταγμένων εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα. Μόνην ἐξαί-

ρεσιν θεσπίζει ὁ νόμος προκειμένου περὶ διοικήσεως μικρῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐνεργῆται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου. Σαφῶς ὅμως ἐκ τῶν σχετικῶν διατάξεων προκύπτει ὅτι αἱ ἐν λόγῳ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἐπιχειρήσεις διὰ τῶν ὁποίων ἀσκεῖται βιομηχανικὴ καὶ ἐμπορικὴ δραστηριότης, δὲν ἐνεργοῦνται ἐπὶ σκοπῷ μόνον κερδοσκοπίας καὶ ἀνταγωνισμοῦ, διότι τοῦτο θὰ ἀπετέλει ἀνεπίτρεπτον παρέμβασιν τῆς δημοσίας ἐξουσίας εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐλευθερίαν. Συνεπῶς μόνον ἐπὶ σκοπῷ ἱκανοποιήσεως τακτικοῦ συμφέροντος ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις ἀναλόγου ἐπιχειρήσεως ὑπὸ Δήμου ἢ Κοινότητος.

Καὶ τίθεται, ὅθεν, τὸ ἐρώτημα : Οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἔκαμον χρῆσιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος καὶ ἀναπτύσσουν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα, δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ πρόσωπα, δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ ἱδρύματα, δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐπιχειρήσεις ;

Ἡ ἀπάντησις νομίζομεν ὅτι εἶναι λίαν θετικὴ εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἡ ὁποία καὶ συνιστᾷ ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 145 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος. Οὐδενὸς δὲ λανθάνει τῆς προσοχῆς, τὸ γεγονός, ὅτι μετεπαναστατικῶς πλεῖσται δημοτικαὶ Φιλαρμονικαί, Βιβλιοθῆκαι καὶ Κέντρα Νεότητος συνεστήθησαν καὶ λειτουργοῦν.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 134 τοῦ Κώδικος ἐμφανίζεται μᾶλλον μικρά, περιορισθεῖσα οὐχὶ τόσον εἰς τὴν ἵδρυσιν ὅσον εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς λειτουργίας τῶν ἤδη ὑφισταμένων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἱδρυμάτων. Τοῦτο δὲ δικαίως ἕνεκα τοῦ κοινωνικοῦ χαρακτῆρος τὸν ὁποῖον ἐμφανίζουν τὰ ἐν λόγῳ ἱδρύματα καὶ τῆς ὁπωσδήποτε ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἀναλήψεως σχετικῶν πρωτοβουλιῶν.

Τέλος ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, ἥτις ἀφορᾷ τὰς δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐπιχειρήσεις (ἄρθρον 214) εἶναι οὐχὶ βεβαίως ἀρνητική, ἀλλὰ πάντως μὴ ἀπολύτως ἱκανοποιητική, ἀφοῦ αἱ ἐν λόγῳ ἀνὰ τὴν Χώραν ἐπιχειρήσεις ἐξακολουθοῦν σήμερον νὰ μετρῶνται σχεδὸν εἰς τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν.

Κύριοι, ἡ διὰ τῆς ἐργώδους προσπαθείας τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως συντελουμένη περιφερειακὴ ἀνάπτυξις, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν διοικητικὴν ἀποκέντρωσιν, καθιστοῦν ἰδιαζούσης σημασίας τὸν ρόλον καὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, οἵτινες ὀφείλουν νὰ προσφέρουν καὶ νὰ ἐναρμονίζουν τὸ ἔργον αὐτῶν εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ εὐρυτέρου περιφερειακοῦ ἀναπτυξιακοῦ προγράμματος. Τοῦτο δύναται ἀσφαλῶς νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἀναγκαίων τοπικῶν ἔργων βασικῆς ὑποδομῆς καὶ κοινῆς ὠφελείας.

Διὰ τὴν πραγμάτωσιν τούτων, ὡς γνωστόν, ἀναγκαία προϋπόθεσις εἶναι ἡ ὕπαρξις οἰκονομικῶν δυνατοτήτων, ἡ ἐξασφάλισις τῶν ὁποίων δὲν εἶναι ἐφικτὸν νὰ ἐπέλθῃ ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῶν νενομοθετημένων τελῶν καὶ δικαιωμάτων. Οὔτε εἶναι δυνατὸν αἱ ὑπὸ τοῦ κράτους παρεχόμεναι χρηματοδοτήσεις

νὰ καλύψουν τοπικοὺς τομεῖς, ἡ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἁρμοδιότης ἀνήκει εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Προσέτι ἡ λύσις τῆς διὰ δανεισμοῦ χρηματοδοτήσεως ἔργων ἰδιαζούσης δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς σημασίας, φρονοῦμεν, ὅτι δέον ν' ἀντιμετωπίζηται μετὰ περισκέψεως, ἰδίως ὅταν δὲν ὑφίστανται αἱ προϋποθέσεις ἐγκαίρου καὶ κανονικῆς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου.

Κατὰ συνέπειαν, ἐφ' ὅσον οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως δὲν ἐμφανίζονται οἰκονομικῶς αὐτάρκεις, ἵνα ἀνταποκριθοῦν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτῶν τιθεμένους στόχους, ἀλλὰ καὶ θετικῶς συμβάλλουν ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς αὐτῶν εἰς τὴν ἀναπτυξιακὴν προσπάθειαν τοῦ Κράτους —πολλῷ μᾶλλον ἀφοῦ δὲν διαθέτουν τὴν δυνατότητα ἀσκήσεως φορολογικῆς ἐξουσίας ἰδίῳ δικαιώματι— ἀπαραίτητος τυγχάνει ἡ ἐξασφάλισις πόρων ἐξ ἑτέρων τομέων. Ἐν προκειμένῳ ἕνα ἀνάλογον καὶ οὐσιώδη τομέα συνιστᾷ ἡ ὑπ' αὐτῶν ἀνάληψις ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος.

Βεβαίως αἱ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἐπιχειρήσεις ἔχουν ὡς σκοπὸν τὴν ἐκτέλεσιν καὶ οἰκονομικὴν ἐκμετάλλευσιν ἔργων, ἅτινα ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου συμφέροντος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἰδιωτικὰς τοιαύτας, αἵτινες κύριον σκοπὸν ἔχουν τὸ κέρδος. Τὸ γεγονὸς ὅμως ὅτι αἱ Δημοτικαὶ καὶ Κοινοτικαὶ ἐπιχειρήσεις δὲν ἔχουν, ὡς ἐκ τῆς ἀποστολῆς των, κερδοσκοπικὸν χαρακτῆρα δὲν σημαίνει ὅτι τοῦτο πρέπει νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν οἰκονομικὴν αὐτῶν δραστηριότητα καὶ αἱ περὶ κέρδους ἀντιλήψεις τῶν διοικούντων αὐτὰς νὰ ἐμφανίζωνται ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι ἐκείνων τοῦ ἰδιώτου ἐπιχειρηματίου. Τὰ κίνητρα καὶ τὸ ἐμπορικὸν πνεῦμα δὲν πρέπει νὰ ὑπολείπηται εἰς τὰς δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐπιχειρήσεις, ἀλλὰ νὰ εἶναι ἀνεπτυγμένα ὅσον καὶ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς τοιαύτας.

Ἀσφαλῶς δὲν πρέπει νὰ παροράται τὸ γεγονός, ὅτι αἱ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις διαθέτουν μεγαλυτέραν εὐελιξίαν εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτῶν καὶ δικαίως ἴσως ἐπικρατεῖ ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ Δημόσιον, ἔχει ἐξησφαλισμένην τὴν ἐπιτυχίαν. Πολλῷ μᾶλλον καθ' ὅσον, βάσει τοῦ νομικοῦ αὐτῶν καθεστῶτος αἱ δημόσιαι ἐπιχειρήσεις ἔχουν περιορισμοὺς οἵτινες δὲν ἀπαντῶνται εἰς τὰς ἰδιωτικὰς τοιαύτας. Παρὰ ταῦτα, δυνάμεθα αἰσιοδόξως νὰ προσβλέπωμεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐπιχειρήσεων διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως δύο προϋποθέσεων :

α. Τῆς ἀσφαλοῦς διακριβώσεως τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ τομέως καὶ τῆς ἀρτίας ὀργανώσεως τῶν μεθόδων ἐκμεταλλεύσεως, καὶ

β. Τῆς ἀναλήψεως ἐπιχειρηματικῆς δράσεως συνυφασμένης ἀπολύτως μὲ τὰς τοπικὰς συνθήκας καὶ δυνατότητας.

Ἐξ ἄλλου ὁσάκις κρίνεται σκόπιμον δέον ὅπως ἐνθαρρύνηται καὶ προωθῆται ἡ συνεργασία μετὰ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Μία τοιαύτη συνεργασία, διατηροῦμεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἄριστα ἀποτελέσματα καὶ δι' αὐτὰς εἰσέτι τὰς γεωργικὰς περιοχάς. Ἐπὶ παραδείγματι,

εἰς μίαν γεωργικὴν ἢ ἀγροτικὴν κοινότητα εἰς τὴν ὁποίαν ὑφίστανται προϋποθέσεις μιᾶς γεωργο-κτηνοτροφικῆς ἀναπτύξεως δύναται κάλλιστα νὰ συσταθῇ ἐπιχείρησις τυποποιήσεως ἢ συλλογικῆς πρὸς τὰ ἀγοραστικὰ κέντρα διακινήσεως τῶν προϊόντων, ἰδίως ὅταν παρατηρῆται ἔλλειψις ὀργανώσεως καὶ μέσων, ἅτινα ἀνακόπτουν τὸν ρυθμὸν προόδου καὶ μειώνουν τὴν ἐπιζητουμένην παραγωγικότητα. Ἡ ἐν προκειμένῳ δὲ ἐπιχειρηματικὴ παρουσία τῆς κοινότητος θὰ ἀποβαίνῃ ἀποφασιστικὸς παράγων ἀναπτύξεως, ἐπ' ὠφελείᾳ τόσον τῆς κοινῆς ἐπιχειρηματικῆς δράσεως ὅσον καὶ αὐτῆς τῆς κοινότητος, ἥτις ἀνετώτερον θὰ δύναται νὰ θεραπεύῃ τὰς τοπικὰς ἀνάγκας καὶ ἐκτελῇ τὰ ἀναγκαιοῦντα ἔργα.

Ἤδη ἐπιχειροῦντες μίαν ἐνδεικτικὴν ἀπαρίθμησιν τῶν τομέων, οἵτινες προσφέρουν μεγάλας δυνατότητας ἀναλήψεως ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος ἐκ μέρους τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ὑπογραμμίζομεν ἰδιαιτέρως τὸν τουρισμόν. Αὐτὴ ἡ πρὸς ἀναψυχὴν ἀνὰ τὸν ἑλλαδικὸν χῶρον περιήγησις χιλιάδων ἀλλοδαπῶν, ἡ εἰς τὴν οἰκονομικὴν γλῶσσαν πολιτογραφηθεῖσα «βιομηχανία ξένων», ὡς καὶ ὁ ἀναπτυσσόμενος ἐσωτερικὸς τουρισμὸς δημιουργοῦν ἀρίστας προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν ἀναλόγων πρωτοβουλιῶν.

Οἱαδήποτε γωνία τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, μὲ τὴν ἀρχαιολογικὴν σπουδαιότητα, τὸ ἱστορικὸν ἐνδιαφέρον, τὸ ὑγιεινὸν κλῖμα, τὴν θάλασσαν, τὸ δάσος, τὰ γραφικὰ σπίτια καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ ἔθιμα προσφέρει ἀπείρους τουριστικὰς δυνατότητας, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρξῃ ὁ ὁραματισμὸς καὶ ἡ θέλησις, τὴν ὁποίαν κατὰ μεγάλον ποσοστὸν ὑποκινεῖ καὶ προάγει τὸ κοινὸν συμφέρον.

Οἱαδήποτε γωνιὰ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς ἔχει ἀνάγκην καὶ πρέπει νὰ ἀξιοποιήσῃ λόγου χάριν ξενοδοχειακὰς μονάδας, ξενῶνας, πλάζ, τουριστικὰ περίπτερα κλπ. τὰ ὁποῖα οὐχὶ μόνον θὰ ἀνυψώσουν τὴν οἰκονομικὴν ἐπιφάνειαν τῶν κατοίκων ἀλλὰ συγχρόνως θὰ ἀποτελέσουν τὸ ἔναυσμα καὶ τὴν συγκολλητικὴν οὐσίαν πρὸς δημιουργίαν συνθηκῶν ἀγάπης καὶ ἀγαστῆς μεταξὺ αὐτῶν συνεργασίας. Ὑπὸ τὰς σημερινὰς δὲ συνθήκας ἡ ἀνέγερσις, κατασκευὴ καὶ ἀξιοποίησις ἀναλόγων ἐγκαταστάσεων, οὐδόλως θεωρεῖται δύσκολος, λαμβανομένης ἰδίᾳ ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκ μέρους τοῦ Κράτους παρεχομένης εὐρείας χρηματοδοτήσεως.

Ἔτι πλέον οἱ παραθαλάσσιοι ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως δέον ὅπως ἐπὶ ἐπιχειρηματικῆς βάσεως ἀξιοποιήσουν τὸ θέμα τῶν τοπικῶν θαλασσίων μεταφορῶν, τὰς ὁποίας ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἀποφεύγει νὰ ἀναπτύξῃ. Οἱ μεσογειακοὶ δὲ ὀργανισμοὶ δύνανται κάλλιστα νὰ προβοῦν εἰς τὴν κατασκευὴν κολυμβητικῶν δεξαμενῶν μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ πᾶν ὅ,τι κρίνεται ἐνδεδειγμένον καὶ πρόσφορον, ὥστε ἐκτὸς τῆς ψυχαγωγίας καὶ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς τῶν νέων, ἐκτὸς τῆς μιᾶς κάποιας ἀπασχολήσεως ἐργατικοῦ δυναμικοῦ, ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης νὰ ἐξασφαλίσῃ σημαντικὸν ἔσοδον ἐκ τῆς ἐπιχειρηματικῆς χρήσεως.

Πέραν τούτου, ἀφοῦ εἰς τὴν ἐπιχειρηματικὴν δραστηριότητα τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἀνήκει καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς ἀκινήτου αὐτῶν περιουσίας, ἀπαραίτητον θεωρεῖται ὅπως, χάριν τῆς ἐπωφελοῦς αὐτῆς ἀξιοποιήσεως, δημιουργηθοῦν αἱ πρόσφοροι ἐκεῖναι συνθῆκαι, αἵτινες θὰ ἐξυπηρετήσουν τὰς δυνατότητας ἐκμεταλλεύσεως, ἰδίᾳ διὰ τῆς ἐπὶ ἀντιπαροχῇ ἢ καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν ὀργανισμῶν ἀνεγέρσεως νέων καὶ πλέον ἀξιολόγων οἰκοδομῶν.

Καὶ ἕνας ἕτερος τομεύς : Ἡ ὕδρευσις. Ὡς γνωστόν, ἡ ὕδρευσις ἀνήκει εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, συνιστᾷ παροχὴν ὑπηρεσίας πρὸς τοὺς δημότας καὶ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ κερδοσκοπικὸν χαρακτῆρα. Τούτῳ τῷ λόγῳ τὸ ἐπιβαλλόμενον τέλος ὑδρεύσεως θεωρεῖται ἀνταποδοτικόν, μὴ δυνάμενον νὰ εἶναι ἀνώτερον ἢ κατώτερον τῶν ἀντιστοίχων δαπανῶν τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος. Ἐκ τοῦ περιορισμοῦ ἀκριβῶς τούτου πολλαὶ ἰδίως Κοινότητες καθορίζουν ἀσήμαντον τέλος, στηριζόμεναι εἰς τὴν ἀνταποδοτικότητα αὐτοῦ καὶ μὴ δυνάμεναι τελικῶς νὰ ἀξιοποιήσουν τὴν ἐπιχειρηματικὴν αὐτῶν δραστηριότητα εἰς τὸν προσοδοφόρον τοῦτον τομέα. Ἡ ἄποψις εἶναι ἀσφαλῶς νομικῶς ὀρθή. Σκόπιμον ὅμως εἶναι νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν μία τοιαύτη πηγὴ ἐσόδου πρέπει νὰ ἀποβαίνῃ ἀνεκμετάλλευτος, τοῦ ὅρου θεωρουμένου ὑπὸ τὴν στενὴν ἔννοιαν καὶ μὴ περιλαμβάνοντος κατάχρησιν καὶ αἰσχροκέρδειαν.

Λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι κυρία ἀποστολὴ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀναγκῶν τῶν δημοτῶν καὶ συνεπῶς πᾶν ἔσοδον διατίθεται πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, εὐλόγως γεννᾶται τὸ ἐρώτημα : Διατί νὰ μὴ δύναται ὁ συγκεκριμένος ὀργανισμός, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει περιθώριον, νὰ προσεγγίσῃ τοὐλάχιστον τὸ ὕψος ἀναλόγου τέλους ὁμόρων ὀργανισμῶν, τὰ δὲ ἐπερχόμενα ἔσοδα νὰ διατίθηνται πρὸς ἀντιμετώπισιν ἑτέρου ἔργου, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν καθίσταται νόμῳ ἐφικτὴ ἡ ἐπιβολὴ τέλους καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ ἐξυπηρετῆται πάλιν ὁ κοινὸς σκοπὸς καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον ;

Τὸ θέμα τοῦτο ἀνήκει βεβαίως εἰς τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τοῦ Κράτους. Φρονοῦμεν ὅμως ὅτι πρέπει νὰ ἐξετασθῇ, εὐκαιρίας δοθείσης διὰ τοῦ παρόντος Συνεδρίου.

Κύριοι Σύνεδροι, ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις, συνεπίκουρος οὖσα τοῦ ἀνορθωτικοῦ ἔργου τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, περισσότερον παρὰ ποτὲ διαδραματίζει σήμερον ἐνεργὸν ρόλον εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας, συμμετέχουσα εἰς αὐτὴν διὰ τῆς θεραπείας τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν. Ἡ ἐν λόγῳ ἀποστολή, ἐπιβάλλει εἰς αὐτὴν τὴν δραστηριοποίησιν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς δυναμικοῦ, τὴν ἀναζήτησιν τῶν μέσων καὶ τὴν διασφάλισιν τῶν προϋποθέσεων ἐκείνων αἵτινες θὰ τὴν συνδράμουν εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν αὐτῆς. Πρὸς τούτοις, εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι ἓν καὶ οὐχὶ τὸ μοναδικὸν μέσον ἀποτελεῖ ἡ ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης. Ἡ ὕπαρξις δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐπιχειρήσεων προβάλλει ἀπολύτως ἀναγκαία καὶ ἐπι-

βεβλημένη. Αὗται καίτοι δὲν ἔχουν κερδοσκοπικὸν χαρακτῆρα ὀφείλουν ν' ἀναπτύσσουν οἰκονομικὴν δραστηριότητα, ἐπιτυγχάνουσαν τὴν ἀποδοτικότητα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινωφελοῦς ἰδίᾳ προορισμοῦ αὐτῶν. Ἡ ἀντίληψις ὅτι οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως στεροῦνται τῶν ἱκανοτήτων πρὸς ἀνάληψιν ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτῶν δὲν διαθέτουν προοπτικὴν ἀναπτύξεως, ὡς μὴ ἔχουσαι τὴν δυνατότητα συναγωνισμοῦ μὲ τὰς ἰδιωτικὰς τοιαύτας, δὲν ἀποτελεῖ ἀκαταμάχητον ἰσχυρισμόν. Διατηροῦμεν τὴν γνώμην, ὅτι αὗται ἐνεργοῦσαι μὲ κριτήρια τοῦ παρόντος ἀλλὰ καὶ συνείδησιν εὐθύνης ἔναντι τοῦ μέλλοντος, δύνανται νὰ προοδεύσουν ἀρκεῖ νὰ ὑπάρξῃ ὀρθὴ διακρίβωσις τοῦ παραγωγικοῦ τομέως, καλὴ ὀργάνωσις τῶν ἐνδεδειγμένων μεθόδων ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἱκανὴ διοίκησις.

Πρὸς τούτοις, ἀναγκαῖον τυγχάνει ὅπως αἱ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀποκτήσουν μεγαλυτέραν εὐελιξίαν ἐνδιαφερόντων, τρόπου διοικήσεως καὶ ἐνεργειῶν. Ἀπαραίτητον εἶναι ὅπως τὸ Κράτος μεριμνήσῃ διὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τοῦ ἰσχύοντος σχετικοῦ καθεστῶτος, λαμβανομένου ἅμα παντὸς κατὰ τὴν κρίσιν τούτου μέτρου πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐνδεδειγμένου ἐλέγχου. Οὕτως οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως θὰ ἀποκτήσουν μεγαλυτέραν οἰκονομικὴν αὐτοτέλειαν, ἀνεξαρτησίαν καὶ ὀντότητα καὶ θὰ κινητοποιηθοῦν πλέον παραγωγικῶς ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν δημοτῶν καὶ τοῦ ἔθνους γενικώτερον. Σᾶς εὐχαριστῶ».

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Ἐάν τις ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ θέματος, παρακαλῶ νὰ ἐγείρῃ τὴν χεῖρα του. (Οὐδεὶς ἐζήτησε νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος).

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Προχωροῦμεν εἰς τὸ ἑπόμενον θέμα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως. Τὸν λόγον ἔχει ὁ Δήμαρχος Βεροίας, κ. Γ. Τσαλέρας, ὅστις θὰ ἀναπτύξῃ τὸ θέμα:

«Χωροταξικὴ διάρθρωσις τῶν Ο.Τ.Α. Κριτικὴ—Ἐπισημάνσεις»

Γ. ΤΣΑΛΕΡΑΣ (Δήμαρχος Βεροίας):

«Ἀποτελεῖ ἀναγνώρισιν καθολικήν, ὅτι ὑπῆρξαν μέγισται αἱ ὑπηρεσίαι τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως πρὸς τὸ Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις, ἱστορικῶς προηγηθεῖσα τῆς ἱδρύσεως τοῦ Νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ θαυμασίως ἀνταποκρινομένη τότε, κατὰ τὴν μορφὴν καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ χώρῳ κατανομὴν τῶν φορέων της, εἰς οὐσιώδεις ἀνάγκας τῶν καιρῶν, ἀπετέλεσε, μαζὶ μὲ τὴν Ἐκκλησίαν, πολύτιμον Ἐθνικὴν Ἑστίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ συνείδησις τοῦ Γένους διετηρεῖτο ἄσβεστος καὶ οἱ πόθοι του ἐθερμαίνοντο ἀδιακόπως καὶ μετεδίδοντο, ἀσίγαστοι καὶ διαρκῶς ἀναζωπυρούμενοι, πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τῆς δουλωμένης Πατρίδος.

Ὅμως, ἀποτελεῖ ἐπίσης ἀλήθειαν ὅτι μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἡ ἐσφαλμένη ἐν γένει τοποθέτησις τοῦ ὅλου θέματος, ἐκ μέρους

τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, εὑρισκομένης ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν συγκεντρωτικῶν περὶ Κράτους ἀντιλήψεων, συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀποδυνάμωσιν καὶ ἀπολίθωσιν τοῦ θεσμοῦ.

Καὶ δὲν ἐσημειώθη ἔκτοτε καμμία ἀξιόλογος ἐξέλιξις καὶ προσαρμογή του, εἰς τὰς νέας συνθήκας αἱ ὁποῖαι συνεχῶς καὶ μὲ ρυθμὸν ταχύτατον ἀπέρρεον, ἀπὸ τὴν τεχνολογικήν, τὴν οἰκονομικήν, τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον.

Εὑρισκόμεθα ἐπομένως πρὸ τῶν στοιχείων ἑνὸς νεοελληνικοῦ Προβλήματος.

Διὰ νὰ εἴμεθα δίκαιοι τοῦτο ἀποτελεῖ καὶ ἓν παγκόσμιον πρόβλημα, πάντοτε καὶ παντοῦ καίριον καὶ φλέγον, ἀκόμη καὶ διὰ τὰς πλέον ἀνεπτυγμένας χώρας.

Τοῦ πολυεδρικοῦ αὐτοῦ προβλήματος, θὰ ἐπιχειρηθῇ ἐν συντομίᾳ ἡ ἔρευνα μιᾶς μόνον πλευρᾶς του. Ἐκείνης εἰδικῶς, ποὺ ἐμφανίζει τὴν σημερινὴν εἰκόνα τῆς χωροταξικῆς κατανομῆς καὶ διαρθρώσεως τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Διὰ τῆς κριτικῆς ἀναλύσεως αὐτῆς τῆς εἰκόνος, θὰ ἐπιδιωχθῇ : ἡ ἐπισήμανσις τῶν ἀνεξελέγκτων ἀφ' ἑνὸς τάσεων διαφοροποιήσεώς της, ἀλλὰ κυρίως καὶ τῶν ἐπιβεβλημένων κατὰ τὴν γενικὴν ἀντίληψιν μεταβολῶν, τὰς ὁποίας τὸ ἐθνικόν μας Παρὸν καὶ Μέλλον ἐπιτάσσουν.

Παροῦσα Χωροταξικὴ διάρθρωσις τῶν Ο.Τ.Α.

Ἡ σημερινὴ μορφὴ καὶ διοικητικὴ διάρθρωσις εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χῶρον τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, βασικῶς ἔχει διαμορφωθῇ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ ἀντιλήψεων τοῦ παρελθόντος.

Δὲν εἶναι, ἐπομένως, δυνατὸν νὰ ἀνταποκρίνωνται πλέον εἰς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας, πολὺ δὲ περισσότερον εἰς τὰς μελλοντικάς.

Εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χῶρον διεμορφώθησαν σήμερον, ἐκ τῶν πραγμάτων, δύο ἰδιαίτερα σύνολα οἰκισμῶν :

1. Αἱ μητροπολιτικαὶ περιοχαί, καὶ
2. Τὸ δίκτυον τῶν οἰκισμῶν τῆς ὑπαίθρου.

Εἰς τὸ πρῶτον, περιλαμβάνονται ἡ μείζων περιοχὴ Ἀθηνῶν–Πειραιῶς, διὰ τὴν Νότιον Ἑλλάδα, καὶ ἡ μείζων περιοχὴ Θεσ/νίκης, διὰ τὴν Βόρειον.

Τὸ δεύτερον, καλύπτει ὁλόκληρον τὸν ἐκτὸς τῶν μητροπολιτικῶν περιοχῶν ἐπαρχιακὸν χῶρον.

Α'. Μητροπολιτικαὶ Περιοχαί.

Αἱ μητροπολιτικαὶ περιοχαί, ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰς χώρας τοῦ Κόσμου, παρουσιάζουν σήμερον τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῶν ὑπὸ ἀνάπτυξιν περιοχῶν καὶ ἀντιμετωπίζουν ἕνα πλῆθος ὀργανωτικῶν καὶ διαρθρωτικῶν προβλημάτων.

Τὰ γενικὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα αὐτῶν τῶν περιοχῶν συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς :

1. Ὑψηλὸς ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ των, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν χαμηλὸν γενικὸν ρυθμὸν αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας.

2. Ὑψηλὸς βαθμὸς συγκεντρώσεως εἰς αὐτὰς τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, τόσον εἰς τὸν τομέα τῆς Βιομηχανίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου, ὅσον καὶ εἰς τὸν τομέα τῶν Ὑπηρεσιῶν.

3. Ὕπαρξις ἀδυναμιῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀργανικὴν σύνδεσιν καὶ τὴν ἰσόρροπον ἀνάπτυξιν τοῦ Κέντρου τῶν μητροπολιτικῶν περιοχῶν καὶ τῆς περιφερείας των.

4. Πολυμορφία τῶν ὀργάνων Διοικήσεως, κατακερματισμὸς καὶ ἀληθὴς βαβυλωνία ποικιλωνύμων ὀργανισμῶν, μὲ ἐμπλεκομένας καὶ ἐνίοτε συμπλεκομένας τὰς ἁρμοδιότητάς των, εἰς τὸν αὐτὸν χῶρον καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Ἂς ἴδωμεν ἤδη τὴν γενικὴν κατάστασιν καὶ θέσιν τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῶν μητροπολιτικῶν περιοχῶν, μέσα εἰς τὸ περιγραφὲν πλέγμα τῶν πιεστικῶν συνθηκῶν ποὺ τὰς χαρακτηρίζουν.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ κύκλος τῶν προβλημάτων, ποὺ ἀπασχολοῦν τὰς μητροπολιτικὰς περιοχὰς ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, παρουσιάζει μίαν ὁμοιομορφίαν.

Διότι ἀναφέρονται ὅλα εἰς τὴν αὐτὴν βάσιν.

Ἤτοι, εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν Διοικήσεων τῶν περιοχῶν αὐτῶν ὅπως δημιουργήσουν τὸ κατάλληλον περιβάλλον διαβιώσεως τῶν κατοίκων καὶ τὸ ὁποῖον συνίσταται, εἰς τελευταῖαν ἀνάλυσιν, εἰς τὴν προσφορὰν ἐπὶ τοπικοῦ ἐπιπέδου τῶν βασικῶν ὑπηρεσιῶν, τῆς ὑδρεύσεως, τῆς ἀποχετεύσεως, τῆς ὁδοποιΐας, τῶν συγκοινωνιῶν κλπ.

Διαφορὰ ἀπὸ χώρας εἰς χώραν ὑπάρχει μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκτασιν τῶν προβλημάτων καὶ ὅσον ἀφορᾷ ἐπίσης τὸν τρόπον ἀντιμετωπίσεώς των.

Ἐξ ἄλλου, ἡ συνεχὴς αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν μητροπολιτικῶν περιοχῶν, δημιουργεῖ κατ' ἀντιστοιχίαν προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν σοβαρὰς ἐπιπτώσεις, ἐπὶ τῆς Διοικήσεως ἐν γένει καὶ ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῶν μονάδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Διότι, αὐταὶ κυρίως τελοῦν πάντοτε ὑπὸ τὸ ἄμεσον βάρος τῶν πιεστικῶν ἀναγκῶν, τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν βελτίωσιν ἢ τὴν ἐπέκτασιν τῶν προσφερομένων ὑπ' αὐτῶν ὑπηρεσιῶν.

Ὡς ἐκ τούτου, ὅλα τὰ κράτη ἀντιμετωπίζουν ἐπίμονον πίεσιν ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων τῶν μητροπολιτικῶν περιοχῶν των, διὰ νέων προσαρμογῶν, κυρίως μέσῳ τῆς διαδικασίας ἀναδιαρθρώσεως τῶν φορέων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἔτσι μόνον καθίσταται αὐτὴ ἱκανὴ νὰ ἀνταποκρίνεται συνεχῶς εἰς τὴν σύγχρονον ἀποστολήν της.

Ἡ μέθοδος τῆς συστάσεως ὀργανισμῶν εἰδικῆς ἁρμοδιότητος, ὡς εὐκό-

λου λύσεως, διὰ τὴν προσφορὰν νέων ἐξειδικευμένου χαρακτῆρος ὑπηρεσιῶν, ἢ ἡ καθιέρωσις διαφόρων μορφῶν συνεργασίας, ὄχι μόνον δὲν λύει τὰ προβλήματα ἀλλὰ τὰ ὁδηγεῖ μακροπροθέσμως εἰς ὁλονὲν καὶ ὀξυτέρας φάσεις.

Διότι ὁ κατακερματισμὸς τῆς λειτουργικῆς ἑνότητος τῆς μητροπολιτικῆς περιοχῆς, ἔχει ὡς φυσικόν του ἐπακόλουθον τὴν παρεμβολὴν πλήθους δυσχερειῶν, τόσον εἰς τὸν συντονισμὸν τῶν διαφόρων λειτουργιῶν, ὅσον καὶ εἰς τὴν διαδικασίαν λήψεως ἀποφάσεων, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἱεράρχησιν τῶν προτεραιοτήτων κατὰ τὸν προγραμματισμὸν τῶν διαφόρων δραστηριοτήτων.

Ἐπὶ πλέον ἡ μέθοδος αὐτὴ ἀποδεινύεται ἐκ τῶν πραγμάτων τελείως ἀνεπαρκής, εἰς ὅσας περιπτώσεις ἰδιαιτέρως ὑφίστανται ἔντονοι κοινωνικοοικονομικαὶ ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, εἰς τὰ σύγχρονα συστήματα Διοικήσεως τῶν μητροπολιτικῶν περιοχῶν, καταβάλλεται ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου προσπάθεια, διὰ τὴν κατάργησιν ἢ τοὐλάχιστον τὸν περιορισμὸν τῶν εἰδικῆς ἁρμοδιότητος ποικιλωνύμων φορέων, ὡς καὶ τῶν παραλλήλων μορφῶν Διοικήσεως, διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως εἰς τὸ ἔπακρον τῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς ὑφισταμένων μονάδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Παραδείγματα αὐτοῦ τοῦ εἴδους ὀρθολογιστικῆς ἀναδιαρθρώσεως ἀποτελοῦν αἱ μητροπολιτικαὶ περιοχαί, τοῦ Βερολίνου, τοῦ Ρόττερνταμ, τοῦ Ἀμστερνταμ, τοῦ Ἀνοβέρου, τοῦ Λονδίνου καὶ ἄλλων.

Β'. Δίκτυον Οἰκισμῶν ὑπαίθρου.

Ἡ ἐκτὸς τῶν μητροπολιτικῶν περιοχῶν ὕπαιθρος χώρα, καλυπτομένη ὑπὸ πυκνοῦ δικτύου Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐμφανίζει ὁμοίως πληθυσμιακὴν μετακίνησιν καὶ διόγκωσιν περὶ τὰ μεγαλύτερα ἰδίως ἀστικά της κέντρα.

Παρὰ ταῦτα ὅμως, ἕνα ἐξ ἴσου σημαντικὸν τμῆμα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου Χώρας μας, τὸ 47 % περίπου, παραμένει εἰς τοὺς 11.500 περίπου οἰκισμούς, Δήμους καὶ Κοινότητας, πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000 κατοίκων.

Ἐξ ἄλλου, πολλῶν οἰκισμῶν τῆς ὑπαίθρου μας ἡ πληθυσμιακὴ βάσις εἶναι ἐξαιρετικῶς χαμηλή.

Ὑπολογίζεται ὅτι 2.400.000 περίπου ἄτομα κατοικοῦν εἰς Κοινότητας πληθυσμοῦ μέχρι 1.000 κατοίκων. Ἐξ αὐτῶν δέ, οἱ 440.000, παραμένουν εἰς οἰκισμοὺς μέχρι 200 κατοίκων.

Τῶν οἰκισμῶν τούτων, τὸ μέσον μέγεθος εἶναι 80 κάτοικοι περίπου. Καὶ τέλος, ὁ διεσπαρμένος ἐκτὸς οἰκισμῶν πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τὰς 240.000 ἄτομα.

Οἱ ὀρεινοὶ οἰκισμοὶ τῆς ὑπαίθρου μας δὲν ὑπερβαίνουν τοὺς 1.100. Παρὰ ταῦτα ὅμως, τὰ 40 % τοῦ συνόλου τῶν οἰκισμῶν τῆς Χώρας ἀντιμετωπίζουν δυσχερείας προσπελάσεως, ἐπικοινωνιῶν καὶ ἔλλειψιν ἔργων ὑποδομῆς, λόγῳ τῆς μορφολογίας τοῦ ἐδάφους.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, ἡ κατασκευὴ δαπανηρῶν ἔργων ὑποδομῆς καὶ ἡ δια-

τήρησις ἔστω καὶ στοιχειωδῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν, εἰς τὰς μικρὰς ἰδίᾳ κοινότητας ἀντενδείκνυται καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ψυχρῶν οἰκονομικῶν κανόνων καὶ κριτηρίων.

Μέσα εἰς αὐτὴν τὴν γενικὴν εἰκόνα τῆς χωροταξικῆς κατανομῆς τῶν οἰκισμῶν τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου, σαφῶς διακρίνονται τρεῖς βασικαὶ κατηγορίαι περιοχῶν, ἤτοι :

1. Αἱ δυναμικαὶ περιοχαί.
2. Αἱ περιοχαὶ μέσων δυνατοτήτων.
3. Αἱ προβληματικαὶ περιοχαί.

Αἱ δυναμικαὶ περιοχαί, περιλαμβάνουν τὰς ἤδη ἀνεπτυγμένας ἢ ἐν ταχείᾳ ἀναπτύξει ζώνας, καθὼς καὶ τὸ πλεῖστον τῶν ζωνῶν ποὺ διαθέτουν σημαντικὰς δυνατότητας ἀναπτύξεως.

Πρόκειται περὶ τῶν πεδινῶν, ἀρδευομένων ἢ ἀρδευσίμων περιοχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐντὸς τῶν ὁρίων των περιλαμβάνουν τὸ πλεῖστον τῶν ἀστικῶν Δήμων τῆς Χώρας καὶ χαρακτηρίζονται γενικῶς ἀπὸ ὑψηλὴν πληθυσμιακὴν πυκνότητα, ὑψηλοὺς δείκτας τεχνικῆς ὑποδομῆς καὶ ἱκανοποιητικὸν ἐπίπεδον Κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν.

Αἱ περιοχαὶ μέσων δυνατοτήτων, ἐμφανίζουν σχετικὴν εἰδίκευσιν εἰς ὡρισμένους μόνον κλάδους τῆς φυσικῆς ἢ τῆς ζωϊκῆς παραγωγῆς. Εἰς αὐτὰς κατατάσσονται ἐπίσης καὶ περιοχαί, προβληματικαὶ ἴσως σήμερον, αἱ ὁποῖαι ὅμως διαθέτουν πόρους ἐπιδεχομένους ἀξιοποίησιν, ὅπως τὰ ἰδιάζοντα τοπία, πολιτιστικαὶ ἑνότητες, βασικὰ συγκροτήματα, νῆσοι κλπ.

Αἱ προβληματικαὶ περιοχαί, εἶναι κυρίως ὀρειναὶ ζῶναι, μὲ μικρὰν ἀναλογικῶς γεωργικὴν γῆν, μικρὰς ἀποδόσεις, χαμηλὴν πυκνότητα πληθυσμοῦ καὶ μέγαν συγκριτικῶς ἀριθμὸν μὴ βιωσίμων κοινοτήτων, χαμηλὸν δείκτην τεχνικῆς ὑποδομῆς καὶ κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἡ ἀνακατανομὴ τοῦ πληθυσμοῦ ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς ὑπαίθρου μας εὑρίσκεται σήμερον εἰς μίαν συνεχῆ καὶ δυστυχῶς μὴ ἐλεγχομένην ἐξέλιξιν.

Αἱ παρατηρούμεναι τυφλαὶ τάσεις διαφοροποιήσεως τῆς χωροταξικῆς εἰκόνος, ὀφείλονται κυρίως εἰς τὴν δελεαστικὴν ἕλξιν ποὺ ἀσκοῦν ἐπὶ τῶν πληθυσμῶν τῆς ὑπαίθρου, αἱ παρεχόμεναι ποικίλαι δυνατότητες, εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα καὶ ἰδίως εἰς τὰς μητροπολιτικὰς περιοχὰς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσ/νίκης.

Συμφώνως πρὸς τὰς ἐπισημανθείσας τάσεις καὶ ἂν δὲν ληφθῇ εἰδικὴ μέριμνα, αἱ ὀρειναὶ Κοινότητες θὰ ἔχουν πιθανώτατα ἐγκαταλειφθῇ ὑπὸ τῶν κατοίκων των, μέσα εἰς τὰ ὅρια τῆς προσεχοῦς δεκαπενταετίας.

Ὁπωσδήποτε ὅμως καὶ ὁ ἐλάχιστος πληθυσμός, ποὺ εἶναι πιθανὸν νὰ ἀπομείνῃ ἐκεῖ, θὰ ἔχῃ τελείως ἀποστερηθῇ ἀπὸ τὰ πλέον δυναμικά του στοιχεῖα καὶ θὰ ἔχῃ καταστῇ ἀκατάλληλος διὰ κάθε τοπικὴν ἀναπτυξιακὴν προσπάθειαν.

Κριτικὴ ὑφισταμένης καταστάσεως – Ἐπισημάνσεις ἐξελίξεων

Ἤδη, καὶ ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς ἐπιχειρηθείσης γενικῆς περιγραφῆς τῆς χωροταξικῆς διαρθρώσεως τῶν Ο.Τ.Α., ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου, τίθεται εὔλογον τὸ ἐρώτημα, ἐὰν καὶ εἰς ποῖον βαθμόν, ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις, ὡς ἔχει σήμερον, εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀναπτύξῃ τὰς ἀναμενομένας ὑπ' αὐτῆς δραστηριότητας, διὰ νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνανεουμένας ἀπαιτήσεις τῆς συνεχῶς μεταβαλλομένης πραγματικότητος.

Ἡ θετικὴ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο συναρτᾶται, μὲ τὴν δυνατότητα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως :

Πρῶτον, διὰ μίαν πλήρη ἐκμετάλλευσιν τῶν ὑπὸ τῆς συγχρόνου τεχνολογίας παρεχομένων δυνατοτήτων, τόσον εἰς τὸν τομέα τῶν συγκοινωνιῶν καὶ ἐπικοινωνιῶν, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τομεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους πρέπει συνεχῶς νὰ ἐκτείνεται ἡ δραστηριότης καὶ ἡ εὐθύνη τῶν μονάδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Δεύτερον, διὰ τὴν διευκόλυνσιν παροχῆς καὶ ἀνταλλαγῆς πληροφοριῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς της καὶ δημιουργίας καταλλήλων συνθηκῶν ἐνεργοτέρας συμμετοχῆς τῶν πολιτῶν εἰς τὸ ἔργον της, καὶ

Τρίτον, διὰ τὴν παροχὴν ὁλονὲν καὶ πλέον ηὐξημένων ὑπηρεσιῶν, τόσον εἰς τὸν Οἰκονομικόν, ὅσον καὶ τὸν Κοινωνικὸν καὶ Πολιτιστικὸν τομέα.

Ὅμως, αἱ προσδοκίαι πραγματώσεως αὐτῆς τῆς τριπλῆς δυνατότητος τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐξαρτῶνται ἀμέσως καὶ ὑπὸ τὴν θεμελιώδη δυνατότητα ἀντιμετωπίσεως τῶν οἰκονομικῶν ἐπιπτώσεων, τὰς ὁποίας συνεπάγεται ἀναποφεύκτως ἡ παροχὴ τῶν ηὐξημένων πρὸς τοὺς δημότας ὑπηρεσιῶν.

Α'. Μητροπολιτικαὶ περιοχαί.

Εἰδικώτερον, διὰ τὰς μητροπολιτικὰς περιοχάς, τὸ πλῆθος τῶν παρουσιαζομένων δυσκολιῶν ὀφείλεται : Εἰς τὸν δυσαναλόγως μεγάλον ἀριθμὸν τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἰς διαπιστουμένας ὀργανικὰς ἀδυναμίας τούτων καὶ εἰς τὸν κατακερματισμὸν τῶν ἁρμοδιοτήτων εἰς ποικίλους φορεῖς πάσης προελεύσεως καὶ ὑπαγωγῆς, ὡς ἤδη ἔχει ἐπισημανθῆ.

Σαφῆ εἰκόνα τοῦ πλήθους τῶν Ὀργανισμῶν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως θὰ λάβωμεν, ἂν ἐνδεικτικῶς ἀναφερθῆ ὅτι μόνον εἰς τὴν μητροπολιτικὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν–Πειραιῶς ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 142, ἤτοι εἰς 61 Δήμους καὶ εἰς 81 Κοινότητας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὀργανικὰς των ἀδυναμίας, ἀποτελοῦν ὁπωσδήποτε ἕνα σύνολον πολυπληθές, ἀκόμη καὶ ἂν συνοψισθοῦν εἰς γενικὰς μόνον κατηγορίας.

Ἤτοι :

—Ἀδυναμίαι διὰ τὴν ἐπαρκῆ ἀντιμετώπισιν τῶν τοπικῶν προβλημάτων διὰ τῶν ἰδίων μέσων.

—Δυσκολία εἰς τὸν ὅλον μηχανισμὸν λήψεως ἀποφάσεων.

—Δυσχέρειαι εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῶν καταλλήλων ὀργάνων διοικήσεως.
—Διατήρησις ἐν πολλοῖς μὴ καταλλήλων συστημάτων καὶ μεθόδων ἐργασίας.
—Μὴ ἱκανοποιητικὴ ὀργάνωσις τῶν ὑπηρεσιῶν.
—Περιωρισμέναι οἰκονομικαὶ δυνατότητες.
—Ἀνεπάρκεια καταλλήλου προσωπικοῦ.
—Ἀνεπάρκεια μέσων πληροφορήσεως τοῦ κοινοῦ, ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀντιμετωπιζομένων προβλημάτων, κ.ἄ.

Εἰς τὰς ὀργανικὰς ἀδυναμίας πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ λειτουργικαὶ ἀδυναμίαι, ποὺ ἀποτελοῦν συνεπείας καὶ προεκτάσεις τούτων, μὲ ἀποτέλεσμα ὡς ἐκ τούτου, ἕνα ἀξιόλογον πλῆθος τοπικῶν λειτουργιῶν νὰ ἔχουν ἤδη περιέλθει, κατακερματισμέναι, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἑτεροκλήτων φορέων καὶ ὀργανισμῶν.

Ὁ σχεδιασμὸς τῆς ἀναπτύξεως καὶ τὰ πολεοδομικὰ σχέδια τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν μητροπολιτικῶν περιοχῶν, τὰ στεγαστικὰ προγράμματα, αἱ συγκοινωνίαι, ἡ ἐκπαίδευσις, τοὐλάχιστον ἡ μέση καὶ ἡ στοιχειώδης, ἡ πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία, ἡ πολιτικὴ ἄμυνα, ἡ προστασία τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ τοῦ περιβάλλοντος, τὸ πράσινον κλπ. ἀποτελοῦν ἐνδεικτικὰ παραδείγματα τοπικῶν καθαρῶς ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι διὰ διαφόρους λόγους ἔχουν ἐκφύγει τῶν πλαισίων τῆς ἁρμοδιότητος τῶν μονάδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Διὰ τὴν ἄρσιν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀρνητικῶν καθ' ἡμᾶς φαινομένων, ἀποδυναμώσεως τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐπισημαίνεται ἀπὸ παντοῦ ἡ ἀνάγκη τῆς λήψεως νέων μέτρων καὶ τῆς καθιερώσεως βασικῶν μεταβολῶν εἰς τὴν διάρθρωσιν καὶ εἰς τὸν ἐν γένει τρόπον ὀργανώσεως τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, εἰς τὰς μητροπολιτικὰς περιοχάς, ὥστε νὰ ἐκσυγχρονισθῇ αὕτη, νὰ ἰσχυροποιηθῇ καὶ νὰ ἀνταποκριθῇ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὰς ηὐξημένας ἀπαιτήσεις τῆς μελλοντικῆς κοινωνίας.

Φρονοῦμεν ὅτι ἡ βασικὴ διάρθωσις τοῦ διοικητικοῦ συστήματος τῶν περιοχῶν τούτων, πρέπει νὰ διέπεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ὁριζοντίας ὀργανώσεως.

Δηλαδή, κάθε τμῆμα τῆς ὅλης περιοχῆς, νὰ κατευθύνεται ὑπὸ μιᾶς μονάδος γενικῆς ἁρμοδιότητος.

Αἱ μονάδες αὐταί, καθαραὶ μονάδες Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, πρέπει νὰ ἔχουν τὴν ἀποκλειστικὴν εὐθύνην ἀσκήσεως τῶν πάσης φύσεως ἁρμοδιοτήτων, αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται ἐντὸς τῶν ὁρίων των καὶ αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν, κατὰ τὸ Σύνταγμα, εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων.

Τὰ ἀκριβῆ ὅρια καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν προτεινομένων νέων μονάδων, δύναται νὰ καθορισθοῦν, ὑπὸ ρυθμιστικῶν μελετῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ συνταχθοῦν εἰδικῶς δι' ἑκάστην τῶν μητροπολιτικῶν περιοχῶν τῆς πατρίδος μας.

Διὰ τὰς ἁρμοδιότητας, ἐξ ἄλλου, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν γενικώτερον ἐνδιαφέρον καὶ καλύπτουν ἀπὸ ἀπόψεως ἀντικειμένου τὴν μείζονα μητροπολιτικὴν περιοχήν, ἡ εὐθύνη θὰ ἀνήκῃ εἰς ἀντίστοιχον συντονιστικὴν ὑπηρεσίαν, τῆς ὁποίας τὰ ὅρια δράσεως θὰ συμπίπτουν μὲ τὰ ὅρια Διοικήσεως τῆς μείζονος περιοχῆς.

Αἱ ἐκτιθέμεναι σκέψεις, ἀποτελοῦν ἀσφαλῶς μίαν ἁπλῆν μόνον ἐπισήμανσιν ἑνὸς πλαισίου λύσεως. Δὲν ἔχουν καμμίαν ἄλλην φιλοδοξίαν.

Εἶναι καὶ παραμένουν, μία πρώτη προσέγγισις λύσεως, ἕνα γενικὸν εὐέλικτον σχεδίασμά της.

Κλείοντες ἤδη τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς μητροπολιτικὰς περιοχὰς τῆς Χώρας, ἐπισημαίνομεν δύο καιρίας σημασίας καὶ ἀπηχήσεως καὶ ὑπὸ πάντων ἀνεξαιρέτως διαπιστουμένας θεμελιώδεις ἀνάγκας :

1. Τὴν ἀνάγκην τοῦ περιορισμοῦ καὶ τῆς βαθμιαίας καταργήσεως τῶν ποικίλων ὀργανισμῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι δροῦν μέσα εἰς τὰς μητροπολιτικὰς περιοχὰς καὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν διεξαγωγὴν εἰδικῶν ἢ περιωρισμένου κύκλου τοπικῶν ὑποθέσεων, ἐκτοπίσαντες ἐξ αὐτῶν τοὺς φυσικοὺς των φορεῖς, δηλαδὴ τοὺς Ὀργανισμοὺς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

2. Τὴν ἀνάγκην τοῦ δραστικοῦ περιορισμοῦ τῶν μονάδων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὥστε ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τούτου νὰ προκύψουν ἰσχυραὶ μονάδες, τόσον ἀπὸ πληθυσμιακῆς, ὅσον καὶ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, αἱ ὁποῖαι θὰ δύνανται νὰ ἀπασχολήσουν ὑψηλῆς στάθμης προσωπικὸν καὶ νὰ διαθέτουν τὰ ἀπαραίτητα μέσα, διὰ νὰ ἀνταποκρίνωνται ἐπιτυχῶς εἰς τὴν ἄσκησιν ἑνὸς εὐρέος κύκλου ἀποφασιστικῶν ἁρμοδιοτήτων, ὅπως εἶναι ὁ σχεδιασμὸς τῆς ἀναπτύξεώς των, ὁ πολεοδομικὸς σχεδιασμός, τὰ οἰκιστικὰ προγράμματα, μέρος τῶν εὐθυνῶν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν δημοσίαν ὑγείαν, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πρασίνου, τῶν πάρκων καὶ τῶν λοιπῶν χώρων ἀναψυχῆς κλπ.

Βεβαίως, ὅλα αὐτὰ πάντοτε καὶ ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν γενικῶν κατευθύνσεων καὶ τῶν τιθεμένων περιορισμῶν ὑπὸ τῆς Μητροπολιτικῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς.

Β'. Δίκτυον Οἰκισμῶν ὑπαίθρου.

Διὰ τὴν ὕπαιθρον Χώραν, ἔχει ἤδη ἐπισημανθῆ μία ἀνεξέλεγκτος καὶ τυφλὴ τάσις ἐγκαταλείψεως ὁλοκλήρων τμημάτων ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ των. Τοῦτο μάλιστα ἰσχύει καὶ διὰ περιοχάς, ἀξιολόγους εἰς πολιτιστικὰ καὶ ἱστορικὰ μνημεῖα.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν προβληματικῶν περιοχῶν, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰς ζώνας πού παρουσιάζουν δυνατότητας ἀναπτύξεως, ὁ πληθυσμὸς ἤρχισε νὰ μετακινῆται πρὸς τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα ἢ καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ τάσις αὐτὴ ἀναμένεται ὅτι θὰ συνεχισθῆ, ἂν δὲν ληφθοῦν ἐν τῷ μεταξὺ ἀνασχετικὰ μέτρα, μὲ ἀσφαλὲς τὸ ἐνδεχόμενον ἐμφανίσεως ἐλλειμμάτων εἰς

ἀνθρώπινον δυναμικόν, ἐν σχέσει πρὸς τὰς δυνατότητας ἀναπτύξεως τῶν περιοχῶν αὐτῶν.

Ἡ διερεύνησις τοῦ φαινομένου δὲν εἶναι ἁπλῆ.

Ὑποστηρίζουν πολλοὶ ὅτι τὸ φαινόμενον καθ' ἑαυτὸ δὲν εἶναι παθογενές.

Ἀλλ' ὅτι ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ ἀποτελεῖ νόμον τῆς Οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, τὴν ὁποίαν διατρέχει ἤδη καὶ ἡ Χώρα μας.

Ἄλλοι πάλιν ἑρμηνεύουν τὸ φαινόμενον μὲ τὴν διαπίστωσιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης ἀποτελεῖ κατὰ κανόνα μίαν ἐξαιρετικῶς μικρὰν μονάδα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν, λόγῳ ἀκριβῶς τοῦ μικροῦ της μεγέθους, δὲν εἶναι δυνατὸν κανεὶς νὰ προσδοκᾷ τὴν δυνατότητα νὰ καλύψῃ ἀποτελεσματικῶς, τὰς σημερινὰς ἀλλὰ καὶ τὰς προβλεπομένας ὡς ηὐξημένας μελλοντικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ γεγονὸς πάντως παραμένει, ὅτι παριστάμεθα ὅλοι, σιωπηλοὶ μάρτυρες ἑνὸς ἐν πλήρει ἐξελίξει τελοῦντος γενικοῦ μετασχηματισμοῦ τῶν οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ὅρων τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου, ὡς καὶ μιᾶς προϊούσης καὶ ἐθνικῶς ἐπικινδύνου ἀπογυμνώσεώς της.

Ὅμως, ἡ ἐξέλιξις τοῦ μετασχηματισμοῦ τούτου, δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ πλέον εἰς τὴν τύχην, ἀλλὰ θὰ πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἀντιμετωπισθῇ ὀρθολογιστικῶς καὶ χωρὶς ἀναβολήν.

Εἶναι εἰς ὅλους φανερὸν ὅτι ἡ λύσις τοῦ προβλήματος ἔγκειται κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν ἑνὸς μεγέθους, ἱκανοῦ νὰ καταστήσῃ τὴν Κοινότητα, κοινωνικῶς, διοικητικῶς καὶ οἰκονομικῶς, βιώσιμον μονάδα.

Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ, παρὰ μόνον διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἤδη διεσπαρμένων μικρῶν οἰκισμῶν, εἰς εὐρυτέρας αὐτοδιοικουμένας μονάδας, δυναμένας νὰ παράσχουν οἰκονομικῶς, κοινωνικῶς καὶ πολιτιστικῶς ἀποτελεσματικὰς ὑπηρεσίας, εἰς τὰ πλαίσια ἑνὸς εὐρυτέρου πλέγματος, ποὺ νὰ ἐξασφαλίζῃ εἰς ὁλόκληρον τὸν πληθυσμὸν ἴσας εὐκαιρίας καὶ ἴσας δυνατότητας.

Διότι ἀποτελεῖ γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι, ἡ παροῦσα μορφὴ χωροταξικῆς διαρθρώσεως τῶν Κοινοτήτων μας, εἰς τὴν ὕπαιθρον, ἀποτελεῖ ἁπλῶς τὴν γραφικὴν ἐν χώρῳ παράστασιν τῆς ἐννοίας τοῦ κονιορτοῦ καὶ δὲν ἀνταποκρίνεται πλέον καθόλου εἰς τοὺς οἰκονομικούς, κοινωνικοὺς καὶ συγκοινωνιακοὺς ὅρους τῆς ἐποχῆς μας.

Ἡ δημιουργία μεγάλου πλήθους Κοινοτήτων, ὑπῆρξεν ἴσως μέτρον προοδευτικόν, ὅταν ἐφηρμόσθη, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος μας, διὰ νὰ συμβάλῃ ὅπως ἀσφαλῶς καὶ συνέβαλεν εἰς τὴν συντριβὴν τῆς τότε παλαιοκομματικῆς φεουδαρχίας, ποὺ ἐστηρίζετο εἰς τοὺς παντοδυνάμους Δημάρχους.

Σήμερον ὅμως, μὲ τὴν ραγδαίαν ἀνάπτυξιν τοῦ ὁδικοῦ, τοῦ ἠλεκτρικοῦ καὶ τοῦ τηλεφωνικοῦ δικτύου, μὲ τὴν αὔξησιν τῶν πολιτιστικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, μὲ τὴν λειτουργίαν περισσοτέρων Γυμνασίων καὶ ἄλλων Σχολῶν εἰς τὴν ὕπαιθρον, τὰ γεωγραφικὰ ὅρια μεταξὺ τῶν Κοινοτήτων κατέληξαν νὰ ἀποτελοῦν νεκρὸν διοικητικὸν σχῆμα.

Ἡ ἕνωσις ἑπομένως πλειόνων ἐξ αὐτῶν εἰς εὐρυτέρας μονάδας αὐτοδιοι-

κήσεως, ἡ ὁποία εἰς μέγα τμῆμα τῆς Χώρας ἔχει οὐσιαστικῶς ἐπέλθει, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπισφραγισθῇ καὶ ἐπισήμως.

Τοῦτο θὰ ἔχῃ ὡς ἄμεσον ἐπακόλουθον τὴν ἀνάδειξιν ἰσχυρῶν Κοινοτήτων, πραγματικῶν καὶ δυναμικῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς Διοικήσεως, ἱκανῶν νὰ ἀντιμετωπίσουν εἰς ἀνάλογον κλίμακα, τὰ τοπικὰ οἰκονομικά, κοινωνικὰ καὶ πολιτιστικὰ προβλήματα, ἀντὶ νὰ φυτοζωοῦν.

Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πλαίσια, θὰ εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ ἀξιοποιηθοῦν τὰ ἱκανὰ στελέχη τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου, μὲ τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης τὸ ὁποῖον προσδίδει ἡ ἔκτασις καὶ τὸ βάθος τοῦ ἀναλαμβανομένου ἔργου.

Ἄλλωστε, καὶ εἰς τελευταίαν ἀνάλυσιν, εἰς τὰς ἀνεπτυγμένας, συγχρόνους καὶ ὑγιεῖς δημοκρατικὰς κοινωνίας, πρὸς τὰς ὁποίας προσεγγίζει καὶ ἡ Χώρα μας, καιρίαν ἔνδειξιν τοῦ βαθμοῦ ἀναπτύξεώς των συνιστοῦν ὄχι μόνον τὰ ἀστικὰ μεγαθήρια τῶν πολλῶν ἑκατομμυρίων κατοίκων, ἀλλὰ ἀκριβῶς ἡ ποιοτικὴ ὑπόστασις τῶν πληθυσμιακῶς ὑπολειπομένων οἰκισμῶν τῆς ὑπαίθρου των.

Δὲν πρέπει, τέλος, ἡ συγχώνευσις τῶν Ὀργανισμῶν νὰ θεωρηθῇ, πρὸς Θεοῦ, ὡς διοικητικὴ συγκέντρωσις.

Ἀντιθέτως μάλιστα, ἡ ὕπαρξις μεγάλων Δήμων καὶ Κοινοτήτων θὰ βοηθήσῃ εἰς ἀκόμη μεγαλυτέραν ἀποκέντρωσιν ἁρμοδιοτήτων.

Τὴν πορείαν πρὸς αὐτὴν τὴν ὀρθὴν κατεύθυνσιν, εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ τὴν ἀντιστρατευθοῦν ριζωμένοι συναισθηματισμοὶ καὶ τοπικοὶ ἐγωϊσμοὶ καὶ φιλοτιμίαι.

Θὰ ὑπάρξουν πιθανῶς κάτοικοι Κοινοτήτων, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν θὰ εἶναι ἐπιθυμητή, ἐκ πρώτης τοὐλάχιστον ὄψεως, ἡ ἕνωσις.

Νομίζομεν ὅμως ὅτι πρέπει νὰ καταβληθῇ μεθοδικὴ προσπάθεια ὥστε ὅλοι νὰ ἀντιληφθοῦν τὰ πλεονεκτήματα ποὺ θὰ προκύψουν ἀπὸ τὴν δημιουργίαν τῶν νέων ἰσχυρῶν καὶ βιωσίμων Ὀργανισμῶν.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, θὰ πρέπει νὰ θεσπισθοῦν καὶ εἰδικὰ κίνητρα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἐνθάρρυνσιν τῆς μετακινήσεως τῶν κατοίκων πρὸς τὰ ἐπιλεγησόμενα πρὸς ἀνάπτυξιν κέντρα, εἴτε Δῆμοι εἶναι αὐτά, εἴτε Κοινότητες.

Τὰ κίνητρα δύνανται νὰ εἶναι : ἀνέγερσις νέων κατοικιῶν, διὰ τῆς παροχῆς μεγαλυτέρων καὶ ὑπὸ εὐνοϊκωτέρους ὅρους δανείων, παρεμφερὴς ἐπαγγελματικὴ ἀποκατάστασις τῶν μετακινουμένων, καθὼς καὶ κάθε ἄλλη διευκόλυνσις καὶ παροχή, ἡ ὁποία καθίσταται σκόπιμος ἐκ τῶν πραγμάτων.

Μία αὐτοῦ τοῦ εἴδους ὠργανωμένη προσπάθεια, θὰ ἐπιφέρῃ ὁπωσδήποτε, μετὰ ἀπὸ ὡρισμένον χρόνον θετικὰ ἀποτελέσματα.

Παραδείγματα ἐπιτυχοῦς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω μέτρων, ἐλεγχομένης καὶ ὀρθολογιστικῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἀποτελοῦν ἡ Γιουγκοσλαβία, ὅπου ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργανισμῶν περιωρίσθη ἀπὸ 11.500 εἰς 800 καὶ ἡ Σουηδία, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ὀργανισμοὶ περιωρίσθησαν ἀντιστοίχως ἀπὸ 2.400 εἰς 900.

Ἡ αὐτὴ τάσις σημειοῦται ἄλλωστε καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν Εὐρωπαϊκὸν

χῶρον. Ἂς σχεδιάσωμεν ἤδη, εἰς γενικὰς πάντοτε γραμμάς, τὴν πιθανὴν εἰκόνα ἐξελίξεως τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου, τοποθετοῦντες αὐτὴν καὶ εἰς τὰς συγκεκριμένας διαστάσεις τοῦ χώρου καὶ τοῦ χρόνου :

Α'. Εἰς τὰς δυναμικὰς περιοχάς, φαίνεται ὅτι θὰ διατηρηθῇ βασικῶς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ὑφισταμένων σήμερον οἰκισμῶν, μικρὸς δὲ μόνον ἀριθμός των θὰ ἐνσωματωθῇ πιθανῶς εἰς ἐπεκτεινόμενα ἀστικὰ κέντρα. Γενικῶς ὅμως πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ Νομικὴ καὶ πραγματικὴ συγχώνευσις τῶν οἰκισμῶν αὐτῶν εἰς μονάδας αὐτοδιοικήσεως μέσου μεγέθους 5.000 – 10.000 περίπου κατοίκων, πέριξ μεγαλυτέρων κέντρων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξασφαλίζουν εἰς τοὺς κατοίκους ἐκτὸς τῶν στοιχειωδῶν καὶ Ὑπερεσίας ἀνωτέρου ἐπιπέδου.

Β'. Εἰς τὰς περιοχὰς μέσων δυνατοτήτων, ὁ αὐτὸς προσανατολισμὸς πορείας πρέπει νὰ ὑπάρξῃ, διὰ τῆς Νομικῆς καὶ τῆς πραγματικῆς συγχωνεύσεως τῶν 2.550 οἰκισμῶν, ποὺ ἔχουν ἀπογραφῇ εἰς αὐτὰς κατὰ τὸ 1971, εἰς πολὺ μικρότερον ἀριθμὸν αὐτοδιοικουμένων μονάδων. Πρόθεσις καὶ προοπτικὴ πρέπει νὰ εἶναι ἡ δημιουργία δημογραφικῶς, οἰκονομικῶς καὶ διοικητικῶς ὑγιῶν ἀγροτικῶν κοινοτήτων καὶ Δήμων, στρατηγικῶς τοποθετημένων εἰς τὸν περιφερειακὸν χῶρον καὶ ἐπαρκῶς συνδεδεμένων μὲ τὴν οἰκονομικήν, κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικὴν ζωὴν τοῦ ὅλου ἐθνικοῦ χώρου.

Γ'. Διὰ τὰς προβληματικὰς περιοχάς, διαφαίνεται τάσις καὶ περαιτέρω σημαντικῆς μειώσεως τοῦ πληθυσμοῦ των, μὲ παράλληλον τὴν μείωσιν καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκισμῶν των. Θὰ πρέπει ἐδῶ νὰ ἐπιλεγοῦν αἱ ἰσχυρότεραι καὶ σταθερώτεραι σήμερον οἰκιστικαὶ μονάδες καὶ νὰ ἐνισχυθοῦν ἀπὸ τοῦδε, ὥστε νὰ καταστοῦν κέντρα περιοχῶν, μὴ πλήρη κάλυψιν δικτύου ὑπηρεσιῶν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου, νομίζομεν ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ρύθμισις τῆς πρὸς αὐτὰ μετακινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, τιθεμένη ὑπὸ ὀρθολογιστικὸν ἔλεγχον.

Πρέπει ἀκόμη εἰς τὰς περιοχὰς αὐτάς, νὰ ἐπισημανθοῦν ὁμάδες οἰκισμῶν, ποὺ ἀποτελοῦν πολιτιστικὰς ἑνότητας, εἴτε ὑπὸ μορφὴν συνόλων ἀντιστοιχούντων πρὸς εἰδικὰς πολιτιστικὰς μορφάς, καὶ νὰ ἐνισχυθοῦν μεθοδικῶς, ὥστε ἑκάστη Ὁμὰς νὰ ἀποκτήσῃ τὴν διοικητικήν της ἑνότητα, ὑπὸ τὴν μορφὴν αὐτοδιοικουμένης αὐτοτελοῦς μονάδος.

Ἡ ὅλη προσπάθεια τῆς χωροταξικῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν Ο.Τ.Α., εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν, ὅπως ἐν συντομίᾳ περιεγράφη πρέπει μετὰ προσοχῆς νὰ κλιμακωθῇ καὶ εἰς χρόνον.

Ἔτσι καὶ τὸ ἐνδεχόμενον τῶν ψυχολογικῶν ἀντιδράσεων τῶν κατοίκων θὰ μειωθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον, καὶ θὰ ὑπάρξουν τὰ περιθώρια διὰ τὴν ἑκάστοτε μεθοδικὴν καὶ χωρὶς κλυδωνισμοὺς προπαρασκευὴν τῶν ἑπομένων φάσεων τῆς ἀναδιαρθρώσεως.

1. Νομίζομεν ὅτι ἄμεσος πρέπει νὰ εἶναι ἡ νομικὴ τοὐλάχιστον συγχώνευσις τῶν μὴ βιωσίμων κοινοτήτων μὲ τὸ κέντρον ἀναπτύξεως τῆς περιοχῆς των, εἴτε εἶναι Δῆμος τοῦτο εἴτε Κοινότης ἐφ' ὅσον συντρέχουν ἤδη πρὸς τοῦτο αἱ συνθῆκαι συγκοινωνιακῆς συνδέσεως καὶ ἐπικοινωνιῶν, ὡς καὶ αἱ δυνατότητες προσφορᾶς τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν ἐκ τοῦ κέντρου πρὸς τοὺς οἰκισμούς.

2. Ἐντὸς τῶν χρονικῶν ὁρίων μιᾶς πενταετίας, πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ συγχώνευσις, εἰς τὰς περιοχὰς ὅπου εἶναι ἤδη διαμορφωμένα τὰ κέντρα ἀναπτύξεως, δὲν εἶναι ὅμως ὁλοκληρωμένα τὰ ἔργα συνδέσεως καὶ ἐπικοινωνιῶν τῶν ἐπὶ μέρους οἰκισμῶν μετ' αὐτοῦ, οὔτε ἔχει ἐπίσης πλήρως ἀναπτυχθῇ ἡ συγχώνευσις εἰς τὰς περιοχὰς ὅπου εἶναι ἤδη διαμορφωμένα τὰ κέντρα ἀναπτύξεως, δὲν εἶναι ὅμως ὁλοκληρωμένα τὰ ἔργα συνδέσεως καὶ ἐπικοινωνιῶν τῶν ἐπὶ μέρους οἰκισμῶν μετ' αὐτοῦ, οὔτε ἔχει ἐπίσης πλήρως ἀναπτυχθῇ τὸ πλέγμα τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν ἐξ αὐτοῦ πρὸς τοὺς οἰκισμούς:

Ὁ ὁριακὸς χρόνος τῆς πενταετίας θεωρεῖται εὔλογος, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν τεθεισῶν προϋποθέσεων, δι' αὐτὰς τὰς περιπτώσεις καὶ διὰ τὴν ἐν συνεχείᾳ πραγματοποίησιν τῶν ἐπιβεβλημένων συγχωνεύσεων.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις προβληματικῶν ἰδίᾳ περιοχῶν, ὅπου δὲν ὑφίστανται οὔτε στοιχειωδῶς διαμορφωμένα τοπικὰ κέντρα, πρέπει ἤδη νὰ ἐπιλεγοῦν ταχέως καὶ ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας, νὰ ἰσχυροποιηθοῦν, νὰ ἀποκατασταθῇ πλήρως ἡ συγκοινωνιακὴ σύνδεσις ὡς καὶ ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἐπικοινωνίαι μετὰ τῶν οἰκισμῶν τῆς περιοχῆς των, καθὼς καὶ μετὰ τοῦ πλησιεστέρου ὑψηλοτέρας βαθμίδος διοικητικοῦ κέντρου καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ τέλος πλῆρες τὸ πλέγμα καὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν.

Εἰς τὸν τιθέμενον ὁριακὸν χρόνον τῆς δεκαετίας θὰ εἶναι νομίζομεν δυνατή, καὶ δι' αὐτὰς τὰς περιπτώσεις, ἡ συγχώνευσις, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ καθ' ὁδὸν τὰ οὕτω διαμορφούμενα νέα κέντρα θὰ συγκρατοῦν τὸν ἰδικόν των πληθυσμόν, ἀλλὰ καὶ τῆς περιοχῆς των, διὰ τῆς ἀληθήτου πολιτικῆς τῶν κινήτρων.

Καὶ εἰς τὰς τρεῖς περιπτώσεις πρέπει:

α) Τὴν νομικὴν συγχώνευσιν διὰ τῆς πολιτικῆς τῶν κινήτρων, νὰ ἀκολουθήσῃ ὁπωσδήποτε καὶ ἡ πραγματικὴ συγχώνευσις εἰς μεγαλυτέραν καὶ βιώσιμον αὐτοδιοικουμένην οἰκιστικὴν μονάδα, καὶ

β) Δι' ὅσον χρόνον θὰ διαρκῇ τὸ καθεστὼς τῆς νομικῆς συγχωνεύσεως, εἰς τοὺς μικροὺς οἰκισμοὺς τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος θὰ ὁρίζεται «Ἀντιπρόσωπος» αὐτοῦ, εὐϋπόληπτος καὶ κοινῆς ἀναγνωρίσεως πολίτης, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ τὴν εὐθύνην τῶν εἰσηγήσεων καὶ τῆς γενικῆς ἐκπροσωπήσεως τούτου.

Ἐπίλογος

Ἡ φύσις τοῦ θέματος, συχνὰ μᾶς ἐπέβαλε τὴν περιπλάνησιν εἰς τὸν χῶρον τῆς γενικότητος.

Ὁ περιορισμὸς τοῦ διαθεσίμου χρόνου δὲν ἐπέτρεψεν, ἐξ ἄλλου, οὔτε τὴν ἐπέκτασιν εἰς περισσοτέρας πρακτικὰς λεπτομερείας, οὔτε ἴσως καὶ τὴν διατύπωσιν ἑνὸς ὁλοκληρωμένου συνόλου συγκεκριμένων προτάσεων.

Νομίζομεν ὅτι ἡ περιγραφὴ τοῦ προβλήματος τῆς χωροταξικῆς διαρθρώσεως τῶν Ο.Τ.Α., ἡ κριτικὴ τῶν ἀδυναμιῶν της καὶ αἱ ἐπισημάνσεις τῶν ἀναφαινομένων τάσεων ἐξελίξεώς της, δύνανται καὶ πρέπει νὰ ἀποτελέσουν, κεχωρισμένως καὶ ἐν τῷ συνόλῳ των, ἀντικείμενα πλέον ἐκτεταμένων μελετῶν καὶ μάλιστα ὑπὸ ὁμάδος εἰδικῶν ἐπιστημόνων.

Ἡ παροῦσα μελέτη μας, ἂν ἀποτελέσῃ ἀκόμη καὶ μίαν πρώτην μόνον ἀφορμήν, δι' ἕνα εὐρύτερον προβληματισμὸν ὅλων ὑμῶν, θὰ ἐπιτρέψητε τότε νὰ τὴν θεωρήσω ὡς ἰδιαιτέρως ἐπιτυχοῦσαν.

Διότι προσωπικῶς πιστεύω ὅτι ἡ διαμόρφωσις ἑνὸς γενικωτέρου κλίματος ὑπευθύνου προβληματισμοῦ, ἀποτελεῖ κατὰ τὰς παρούσας στιγμὰς ἐθνικὴν ἐπιταγὴν καὶ ἑπομένως ἡ συμμετοχὴ εἰς αὐτὸν καθῆκον μας καὶ χρέος.

Τὸ δὲ πρόβλημα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐν τῷ συνόλῳ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐπὶ μέρους ἐκφάνσεις του, εὑρίσκεται καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ κρατηθῇ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν μεγάλων Ἐθνικῶν μας προβλημάτων.

Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν καὶ τῶν θερμοτέρων προσδοκιῶν τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου. Τοῦ Ἐπαναστατικοῦ μας Κράτους καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ».

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Τίς ἐπιθυμῇ νὰ προσθέσῃ τι, παρακαλεῖται νὰ ἐγείρῃ τὴν χεῖρα του. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Ἐλασσόνος.

Ἐρωτήσεις—Παρεμβάσεις

ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ (Δήμαρχος Ἐλασσόνος): Κύριε Πρόεδρε, ἀφοῦ συγχαρῶ τὸν ἀγαπητὸν Συνάδελφον, ὁ ὁποῖος λίαν ἐπιτυχῶς ἀνέπτυξε τὸ θέμα, ἤθελον νὰ ὑποβάλω μίαν πρότασιν, πρὸς τὸ Προεδρεῖον, καὶ νὰ τονίσω, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον, νὰ τροποποιηθοῦν ὡρισμένοι οἰκισμοί. Συγκεκριμένως δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου προέβημεν εἰς τὴν τροποποίησιν μέρους τοῦ Σχεδίου Πόλεως, καὶ ἐπὶ τρία ἔτη ἀναμένομεν τὴν σχετικὴν ἔγκρισιν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων. Δι' αὐτὸ θὰ ἔλεγον αἱ αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἁρμοδιότητες, νὰ μεταβιβασθοῦν εἰς τὴν Περιφέρειαν, ὥστε νὰ μὴ μεσολαβῇ τὸ Κέντρον καὶ νὰ δημιουργῆται αὐτὴ ἡ καθυστέρησις.

Ἔχω χαρίσει ἓν οἰκόπεδον, διὰ νὰ ἀνεγερθῇ ἐκεῖ Γυμνάσιον, καὶ ἀκόμη δὲν ἔχουν τελειώσει ἐπὶ τόσον καιρὸν αἱ σχετικαὶ διατυπώσεις. Αὐτὰ θὰ πρέπει νὰ λύωνται εἰς τὰς Περιφερείας ἐπὶ τόπου.

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Σταυρουπόλεως.

ΗΛ. ΣΑΒΒΑΪΔΗΣ (Δήμαρχος Σταυρουπόλεως): Κύριε Πρόεδρε, τὸ θέμα αὐτὸ τὸ Πολεοδομικόν, τὸ ἀντιμετωπίζομεν περισσότερον ὑμεῖς οἱ Βορειοελλαδῖται, διότι ἔχει καταργηθῇ τὸ Συμβούλιον Πολεοδομίας, καὶ

οὕτω, ἑκάστοτε, πρέπει νὰ ἀναμένωμεν τὰς ἀποφάσεις τοῦ Κέντρου, αἱ ὁποῖαι ὡς γνωστὸν καθυστεροῦν.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Σιδηροκάστρου.

ΘΩΜ. ΚΑΜΠΕΡΗΣ (Δήμαρχος Σιδηροκάστρου) : Ἀφοῦ, κ. Πρόεδρε, συγχαρῶ τὸν ἀγαπητὸν Συνάδελφον τῆς Βεροίας, ἤθελον νὰ τονίσω, ὅτι τὰ ὅσα σωστὰ ἐλέχθησαν δὲν λύουν τὸ θέμα. Δὲν λύουν τὸ θέμα τὰ συνθήματα, ὡς τὸ χθεσινὸν «ἐπιστροφὴ στὸ χωριό», ὅπου ἐκλεκτὸς Συνάδελφος εἶπε. Πρέπει νὰ γίνουν ἔργα πρὸς τὰς περιφερείας, οὕτως ὥστε νὰ προσελκύσουν ξανὰ τοὺς ἐγκαταλείψαντας αὐτὰς καὶ αἱ ὁποῖαι συνεχῶς ἀποδυναμοῦνται ἀπὸ ἀπόψεως ἐμψύχου ὑλικοῦ, καὶ τείνουν νὰ διαλυθοῦν.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Κύριοι Συνάδελφοι, εὐχαρίστως παρέχω πρὸς ὑμᾶς τὴν πληροφορίαν, τὴν ὁποίαν μοὶ μετέδωσεν ὁ ν. Νομάρχης Μεσσηνίας, ὅτι αὔριον τὴν πρωΐαν εἰς τὰς 10.30′ ὁ Α′ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Στυλ. Παττακὸς θὰ εὑρίσκεται κοντά μας.

Διακόπτομεν διὰ διάλειμμα 25′.

Μ ε τ ὰ τ ὴ ν δ ι α κ ο π ή ν

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις. Τὸν λόγον ἔχει ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Δολιανῶν-Ἰωαννίνων κ. Κ. Νταφόπουλος, ὁ ὁποῖος θὰ ἀναπτύξῃ τὸ θέμα :

«Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ ἔργα, ὡς παράγων περιφερειακῆς ἀναπτύξεως».

Κ. ΝΤΑΦΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος Κοινότητος Δολιανῶν) :

«Διὰ νὰ ἐξετάσωμεν τὴν συμβολὴν τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἔργων ὡς παράγοντα περιφερειακῆς ἀναπτύξεως, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ γενικώτερον πρόγραμμα ἀναπτύξεως τοῦ Κράτους ἀπαιτεῖται νὰ ἐρευνήσωμεν ἐν ὀλίγοις καὶ νὰ προβῶμεν εἰς ὡρισμένας παρατηρήσεις διὰ τὰς ἁρμοδιότητας τὰς ὁποίας παρεχώρησεν ὁ Νόμος εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Κατ' ἀρχὴν τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1968 ψηφισθὲν Σύνταγμα ἀναφέρει εἰς τὸ ἄρθρ. 121 παράγρ. 5 : «Οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἔχουν τὴν προαγωγὴν τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῆς οἰκείας περιφερείας». Ἐν παραγρ. 7 : «Τὸ κράτος μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τῶν ἀναγκαίων πόρων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των».

Ὡσαύτως αἱ ἁρμοδιότητες τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὡς αὗται ἀναγράφονται εἰς τὸ Ν.Δ. 2888/1954 εἶναι αἱ κάτωθι :

Ἄρθρον 21 παράγρ. 1. Εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀνήκουν αἱ ἑξῆς τοπικαὶ ὑποθέσεις (οὐχὶ μὲ ἀπόλυτον σειράν):

α) Ἡ κατασκευή, συντήρησις καὶ λειτουργία συστημάτων ὑδρεύσεως,
β) » » » » » ὑπονόμων, ἀποχετεύσεως.
γ) » » » » » συστημάτων ἀρδεύσεως.
καὶ ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων, ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἄρθρου τοῦ Ν.Δ. 3881/1958.

δ) Ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρησις δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ γεφυρῶν.

ε) Ἡ μέριμνα διὰ τὴν καθαριότητα.

στ) Ἡ ἵδρυσις καὶ συντήρησις Κοιμητηρίων.

ζ) Ἡ κατασκευή, συντήρησις καὶ λειτουργία δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δασῶν, παιδικῶν κήπων, ὑπαιθρίων κοινοχρήστων χώρων ἀναψυχῆς καὶ ἐν γένει ἔργων ἐξωραϊστικῶν.

η) Ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρησις σφαγείων, ζωαγορῶν, λουτρῶν, ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρησις καὶ λειτουργία θαλασσίων λουτρῶν κλπ.

Ὅπως διαπιστώνεται αἱ ὑπὸ τοῦ Νόμου παραχωρηθεῖσαι ἁρμοδιότητες εἰς Ο.Τ.Α. εἶναι εὐρεῖαι καὶ δύνανται νὰ ἐπιτελέσουν ἀναμφισβήτητον συμβολὴν τόσον διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀνάπτυξιν, ὅσον καὶ εἰς τὸ γενικώτερον πρόγραμμα περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.

Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὸν ἐναρμονισμὸν τῆς ἀναπτύξεως εἶναι ἡ στενὴ συνεργασία τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως μετὰ τοῦ Κράτους. Ἡ ἔκτασις τῶν καθηκόντων μὲ τὰ ὁποῖα βαρύνεται τὸ τελευταῖον, καθιστᾷ τὴν συνεργασίαν αὐτὴν ἐξ ἴσου ἀπαραίτητον δι' αὐτό, ὅσον καὶ διὰ τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας. Ἡ Κρατικὴ ἐνίσχυσις ἐπομένως ἐξυπηρετεῖ μίαν ἀναμφισβήτητον σκοπιμότητα :

Ὅτι τὸ κράτος ἔχει τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως συμπαραστάτας εἰς ἕνα κοινὸν ἔργον.

Αἱ γενικαὶ αὗται παρατηρήσεις προδιαγράφουν τὸ πνεῦμα τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς συμβολῆς, δὲν καθορίζουν τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καλοῦνται νὰ διαδραματίσουν εἰς τὰ πλαίσια τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.

Εἶναι προφανὲς ὅτι ὁ ρόλος αὐτὸς τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἐξαρτᾶται ἀπὸ παράγοντας πολλοὺς καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸ μέγεθος τῶν ὀργανισμῶν. Αἱ περιπτώσεις εἶναι πάρα πολλαί, ἂν ὅμως δεχθῶμεν μίαν σχηματοποίησιν θὰ διαπιστωθῇ, ὅτι ἔστω καὶ ἂν ἡ νομοθετικὴ ρύθμισις εἶναι ἑνιαία δι' ὅλους τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἡ συμβολὴ τῶν πόλεων διαφέρει ἐκ τῶν πραγμάτων εἰς ἔκτασιν καὶ χαρακτῆρα ἀπὸ τὴν συμβολὴν τῶν μικρῶν κοινοτήτων.

Ὅπου οἱ Δῆμοι ὑποχρεοῦνται νὰ καταστρώσουν σχέδια πολεοδομίας καὶ διαρρυθμίσεως τοῦ εὐρυτέρου χώρου των, διαθέτουν ἤδη ἕνα ἀποφασιστικὸν μέσον δράσεως.

Ἐν ᾧ μέτρῳ τὰ σχέδια αὐτὰ καθορίζουν βιομηχανικὰς ζώνας καὶ ζώνας οἰκισμοῦ, χώρους πρασίνου καὶ ὁδικὰς ἀρτηρίας, ἢ ἐπιβάλλουν αἰσθητικὰς

καὶ ὑγιεινὰς ὑποχρεώσεις περιορίζουν τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἰδιωτῶν καὶ συντελοῦν εἰς τὴν πειθάρχησιν τῶν πρωτοβουλιῶν των.

Ἐντασσόμενα εἰς τὴν γενικὴν πολεοδομικὴν προσπάθειαν, τὰ σχέδια αὐτὰ ἀποτελοῦν οὐσιώδες στοιχεῖον ἐφαρμογῆς μιᾶς πολιτικῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως.

Ἀλλὰ πέραν τοῦ διοικητικοῦ αὐτοῦ μέτρου ἄλλαι παρεμβάσεις ἐξαίρουν τὴν συμβολὴν τῶν δήμων καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα.

Σήμερον οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως διὰ τῆς ἀμέσου ἢ ἐμμέσου παρεμβάσεως, ποὺ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐθεωρεῖτο ὡς προσβάλλουσα τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας, δύνανται ν' ἀναθέσουν εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἀμέσων παρεμβάσεων, εἰς τὰς ἰδίας των ὑπηρεσίαι τὴν φροντίδα διὰ τὴν πραγματοποίησιν ὡρισμένων ἔργων, ἢ νὰ συστήσουν εἰδικὴν ἐκμετάλλευσιν μὲ διαχειριστικὴν αὐτονομίαν καὶ ἐνδεχομένως μὲ ἰδιαιτέραν νομικὴν προσωπικότητα. Ἠμποροῦν ἐπίσης νὰ ἑνωθοῦν σὲ συνδέσμους ἢ συνδικᾶτα ἐὰν ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ καὶ ἄλλων νομικῶν προσώπων πλὴν τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἐὰν ἐξασφαλισθῇ κάποια ἀνεξαρτησία των ἔναντι τῶν μελῶν των, αἱ Ἑνώσεις αὗται εἶναι δυνατὸν ν' ἀποκτήσουν ηὐξημένην εὐελιξίαν, διὰ τὴν πραγματοποίησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν σημαντικῶν ἔργων.

Τοιούτου εἴδους νομικαὶ ρυθμίσεις διευκολύνουν δραστηριότητας, ὅπως ἡ ὕδρευσις, αἱ μεταφοραί, ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις, ὁ οἰκισμός, ἡ διαρρύθμισις βιομηχανικῶν χώρων κλπ. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐμμέσων παρεμβάσεων οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως δὲν ἀναλαμβάνουν οἱ ἴδιοι τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν ἔργων, ἀλλ' ἀναθέτουν εὐθύνας εἰς ἰδιώτας, τοὺς ἐνισχύουν διὰ νὰ τοὺς προσελκύσουν, ἢ συμμετέχουν εἰς ἰδιωτικῆς φύσεως ὀργανισμούς. Αἱ ἐνισχύσεις δίδονται ὑπὸ μορφὴν φορολογικῶν μειώσεων καὶ ἀπαλλαγῶν, ἐπιδοτήσεων, ἐγγυήσεων κλπ.

Αἱ συμμετοχαὶ ἀναφέρονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς ἔργα πρωτοβουλίας μεγάλης ἐκτάσεως, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλουν τὴν σύστασιν εἰδικῶν ὀργανισμῶν ἢ ἑταιρειῶν ἐπὶ Νομαρχιακῆς ἢ Περιφερειακῆς βάσεως. Τὰ ἔργα αὐτὰ ἔχουν ἤδη ὑποδηλωθῆ, ὡς μεγάλα οἰκιστικὰ σχέδια, κατασκευὴ ὁδῶν, προώθησις χειροτεχνίας, ἐκσυγχρονισμὸς γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων, ὀργάνωσις ἐμπορίου γεωργικῶν προϊόντων κλπ.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω πρωτοβουλίας των οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως συχνότατα διευκολύνονται εἰς τὴν πρᾶξιν χάρις εἰς τὸ εἰδικὸν κρατικὸν ἐνδιαφέρον. Αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος ποικίλλουν ὡς ἡ ἐνίσχυσις τῶν δήμων διὰ τὴν πραγματοποίησιν συγκεκριμένων ἔργων (π.χ. διὰ τὴν διαρρύθμισιν βιομηχανικῶν ζωνῶν) παρακίνησίς των νὰ μετάσχουν εἰς ἐπιχειρήσεις μικτῆς οἰκονομίας, ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῶν συμφερόντων των εἰς διαφόρους ἰδιωτικὰς Ἑταιρείας ἢ ὀργανισμοὺς κλπ.

Τὰ ὑλικὰ μέσα καὶ οἱ πόροι ποὺ διαθέτουν οἱ δῆμοι εἰς τὴν διάθεσιν τῆς περιφερειακῆς ἀναπτύξεως εἶναι κάποτε πολὺ σημαντικά.

Ἀλλὰ κατὰ κανόνα, ἡ συμμετοχὴ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν περιφερειακὴν δρᾶσιν καὶ ἀνάπτυξιν, ἔχει βαρύτητα δυσαναλόγως μεγαλυτέραν ἀπὸ τὴν ὑλικήν των συμβολήν, διότι συμβολίζει κατὰ τρόπον ἔντονον τὴν θέλησίν των νὰ ἀφιερωθοῦν εἰς ἕνα ἔργον ἀπὸ τὸ ὁποῖον τὰ ὀφέλη των δὲν εἶναι πάντοτε ἄμεσα.

Προσεταιρισμὸς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ ἔνταξίς των εἰς τὴν περιφερειακὴν προσπάθειαν τὴν προωθεῖ ὄχι μόνον διότι αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ γνωρίζουν κατὰ τεκμήριον καλλίτερον παντὸς ἄλλου τὰς τοπικὰς συνθήκας καὶ ἠμποροῦν ν' ἀναλάβουν συγκεκριμένας εὐθύνας, ἀλλὰ ἐπίσης διότι ἡ ἔνταξίς των αὐτὴ παρακινεῖ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα, ὡς ἐπιμελητήρια, ὀργανώσεις καὶ ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις νὰ δεσμευθοῦν. Τὰ ἴδια δὲν ἠμποροῦν νὰ λεχθοῦν διὰ τὰς μικρὰς κοινότητας, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι αἱ μικραὶ κοινότητες ἔχουν περιωρισμένα μέσα καὶ περιωρισμένην ἀκτινοβολίαν, ἀφ' ἑτέρου δέ, διότι πολλαὶ ἐξ αὐτῶν θέτουν τὸ πρόβλημα ὑπάρξεώς των καθ' ὅσον ἀδυνατοῦν πολλάκις νὰ ἐκπληρώσουν ἕνα ἐλάχιστον ἐκ τῶν κοινωνικῶν, διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν λειτουργιῶν των.

Ἀκόμη καὶ ὅταν τὸ πρόβλημα αὐτὸ παραμερισθῇ ἀνακύπτει ἄλλο ζήτημα : Πῶς θὰ ὀργανωθῇ ἡ ἀνάπτυξις τῶν μικρῶν κοινοτήτων, χωρὶς τὸ θέμα τοῦ πληθυσμοῦ των νὰ δημιουργήσῃ δυσκολίας ἀλύτους σχεδόν. Ἡ κοινοτικὴ ἀνάπτυξις ἔχει ἀπὸ ὡρισμένων ἀπόψεων μίαν αὐθυπαρξίαν καθ' ὅσον εὐνοεῖ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων μὲ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος. Ἡ αὐθυπαρξία αὐτὴ ἀναφέρεται κυρίως εἰς ἐνδοκοινοτικὰς πραγματοποιήσεις ὡς ἡ ὕδρευσις, ὁ ἐξωραϊσμός, οἰκισμοί, ὁδικὰ ἔργα ἐντὸς τῆς κοινότητος κλπ.

Πέραν αὐτῶν ἡ κοινοτικὴ ἀνάπτυξις διὰ νὰ συμβάλῃ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν περιφερειακὴν ἀνάπτυξιν πρέπει νὰ ἐνταχθῇ εἰς τὰ εὐρύτερα πλαίσια τῆς περιφερειακῆς δράσεως.

Αἱ τοπικαὶ προσπάθειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοπικῶν ἔργων χρειάζονται, εἶναι κρισιμωτάτης σημασίας, ἀλλὰ τὰ τοπικὰ ἔργα πρέπει ν' ἀποτελέσουν διὰ τοὺς ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως τμῆμα γενικωτέρου σχεδίου. Καὶ ἡ κινητοποίησις τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς ἀναπτύξεως.

Πρέπει νὰ τοὺς δημιουργηθῇ ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς ἕνα κίνημα τὸ ὁποῖον ἔχουν δεχθῇ μὲ ἐνθουσιασμόν. Οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι σκοπὸς εἶναι ὄχι μόνον ἡ συνεργασία ἐντὸς τῆς κοινότητος, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν κοινοτήτων, ὅτι αἱ πραγματοποιήσεις τῆς μιᾶς ἐνδιαφέρουν καὶ στηρίζουν τὰς πρωτοβουλίας τῆς ἄλλης.

Οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, οἱ ἰδιωτικοὶ ὀργανισμοί, αἱ ἰδιωτικαὶ ὀργανώσεις, αἱ ἐπιχειρήσεις, ὁ πληθυσμός, συμμετέχουν εἰς τὴν περιφερειακὴν ἀνάπτυξιν καὶ μάλιστα εἰς ὅλα τὰ στάδια τῆς προσπαθείας. Οἱ τρόποι ἐκδηλώσεώς των εἶναι πολλοί, συμβαίνει συχνὰ νὰ ἀναλαμβάνουν πρωτοβουλίας, συμβαίνει συχνότερα νὰ ἐνισχύουν τὴν κρατικὴν δραστηριό-

τητα ἢ νὰ προεκτείνουν τὰς κρατικὰς ἐνεργείας. Διαφέρουν ἐπίσης αἱ ἀπώτεραι βλέψεις ἢ αἱ βραχυπρόθεσμοι ἐπιθυμίαι των.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει ἀξίαν πέραν τούτων εἶναι ἡ βασικὴ παρατήρησις ὅτι ἡ ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν συμμετοχὴ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν περιφερειακὴν δρᾶσιν καὶ ἀνάπτυξιν, ἀποτελεῖ παράγοντα ἀποφασιστικὸν ὁ ὁποῖος γονιμοποιεῖ τὰς κρατικὰς ἐνεργείας καὶ τὰς ὁπλίζει μὲ τὸ στοιχεῖον τῆς διαρκείας.

Ἡ ἔκτασις αὐτῆς τῆς συμμετοχῆς τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ τὴν εὐρωστίαν καὶ τὴν διάθεσίν των, ἐξαρτᾶται ἐπίσης (καὶ αὐτὸ μαρτυρεῖ πόσον ἡ πρωτοβουλία καὶ ἡ εὐθύνη διὰ τὴν κινητοποίησιν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἀναπτύξεως βαρύνουν τὸ Κράτος) ἀπὸ τὴν ἰδέαν τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ Κράτος διὰ τὴν μετ' αὐτῶν συνεργασίαν καὶ ἀπὸ τὸν βαθμὸν τῆς ἐνθαρρύνσεως τὴν ὁποίαν παρέχει διὰ νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν προσπάθειαν ἐφαρμογῆς τῶν ἐπισήμων προγραμμάτων ἀναπτύξεως.

Τὸ Κράτος ὡς ὑπερκειμένη δύναμις θὰ θέσῃ τὸ γενικώτερον πλαίσιον ἀναπτύξεως τοῦ ὅλου χώρου, θὰ δώσῃ τὰς κατευθυντηρίους γραμμὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων καλοῦνται νὰ προσαρμοσθοῦν καὶ νὰ συντονισθοῦν αἱ διοικητικαὶ μονάδες, φθάνοντας μέχρι τὰ μικροκύτταρα τοῦ κρατικοῦ ὀργανισμοῦ, τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας.

Οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως διὰ τῆς δραστηριότητός των, ἐνηρμονισμένης καὶ συντονισμένης ἐντὸς τοῦ καθόλου γενικοῦ πλαισίου ἀναπτύξεως καὶ διὰ τῆς ἐκτελέσεως πάσης μορφῆς ἔργων ὡς ἀνεφέραμεν, δημιουργοῦν τὰ ἀκόλουθα πλεονεκτήματα καὶ ἀποτελέσματα :

1) Μεγαλυτέραν ὑλοποίησιν τοῦ ἀποκεντρωτικοῦ συστήματος.

2) Ἰσόρροπον ἐν τῷ χώρῳ ἀνάπτυξιν.

3) Ὀρθολογισμὸν ἐνεργειῶν.

4) Ἐναρμόνισιν τῶν κοινωνικῶν, οἰκονομικῶν καὶ ἠθικῶν πλευρῶν τῆς διαδικασίας τῆς ἀναπτύξεως.

5) Αἴσθημα εὐθύνης καὶ ἐπιμερισμὸν εὐθυνῶν.

6) Δημιουργίαν αἰσθήματος αἰσιοδοξίας εἰς τὸν πληθυσμόν.

7) Ἀνάπτυξιν πνεύματος πρωτοβουλίας.

8) Βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ τοῦ ἐπιπέδου ζωῆς γενικώτερον.

9) Ἀνάπτυξιν τουρισμοῦ κλπ.

10) Δραστηριοποίησιν καὶ κινητοποίησιν τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται ἐνδογενὴς ἀνανέωσις ἐκεῖ ὅπου αἱ θεσμικαὶ σκληρύνσεις ἀποτελοῦν ἀνασταλτικὸν παράγοντα μὴ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Ἐν κατακλεῖδι, Κύριοι Σύνεδροι, δέον νὰ τονισθῇ ὅτι ἄμεσοι καὶ εὐεργετικαὶ συνέπειαι ἐκ τῶν ἐκτελουμένων ὑπὸ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως μικρῶν ἔργων, πέραν τῆς σημασίας των διὰ τὴν περιφερειακὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας, εἶναι κυρίως αἱ ἀκόλουθοι :

1) Ἐπιφέρουν διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν ὅρων ζωῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ,

ἀνάσχεσιν εἰς τὴν ἀστυφιλίαν καὶ συντελοῦν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ βιοτικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῶν κατοίκων.

2) Προστατεύουν τὴν δημοσίαν ὑγείαν διὰ τῶν ἔργων ὑδρεύσεως, ἀποχετεύσεως καὶ λοιπῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν τοιούτων, καὶ

3) Διὰ τῶν ἀποστραγγιστικῶν ἔργων ἀξιοποιοῦν ὡρισμένας ἐκτάσεις καὶ εὑρίσκονται οὕτω ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὰ μεγάλα ἔργα ὑποδομῆς τοῦ Κράτους.

Καὶ διὰ νὰ ἔχετε πλήρη εἰκόνα, σᾶς ἀναφέρω ὅτι ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν τηρουμένων ἐπισήμων στοιχείων, κατὰ τὸ ἔτος 1972 διετέθησαν αἱ ἀκόλουθοι πιστώσεις καὶ ἐπετεύχθησαν τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα ἐκ τῶν ἐκτελεσθέντων Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἔργων :

Ἔτος	Κατηγορία ἔργων	Ἀριθμὸς ἔργων Μερικὸς	Ὁλικὸς	Ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα	
1972	Ὁδοποιΐα	3.622		Διάνοιξις ὁδῶν	1.745 χιλμ.
				Ὁδοστρωσία	2.260 χλμ.
	Ὑδρεύσεις	2.253		Σωληνωτ. ἀγωγοὶ	2.527 χλμ.
	Ἐγειοβελτιωτικὰ	874		Ἀξιοπ. ἐκτάσεων	9.947 στρ.
	Κτιριακὰ	757		Ὄγκος κτιρίων	331.296 μ3
	Διάφορα	2.441	9.947	Ἐξωραϊστικά, ἐξυγ/τικά, λιμένες	

Ἀνάλυσις δαπάνης
(εἰς χιλιάδας δραχμὰς)

Τακτικοὶ πόροι	Δημ. Ἐπενδύσεις Δάνεια κλπ.	Σύνολον
803. 857	1.086.943	1.890.800

Ἐπίσης ἐκ τοῦ πίνακος οἰκονομικῶν στοιχείων ἐκτελεσθέντων δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων κατὰ οἰκονομικὰ ἔτη παραθέτω τὰ στοιχεῖα τὰ ἀφορῶντα τὸ ἔτος 1972. Ταῦτα ἔχουν ὡς ἀκολούθως :

Δαπάνη ἔργων κατὰ κατηγορίας εἰς χιλιάδας δραχμάς :

Σύνολον	Ὁδοποιΐα	Ὕδρευσις	Ἐγγειοβελτιώσεις	Κτίρια	Διάφορα	Σύνολον δαπάνης
628.260	647.006	78.755		237.042	299,737	1.890.800

Ἀνάλυσις δαπάνης εἰς χιλιάδας δραχμὰς

Τακτικοὶ πόροι Δήμων ἢ Κοινοτήτων	Δάνεια ἐκ Κρατ. Προγραμμάτων κλπ.	Ἐπιδοτήσεις ἐκ Κρατ. Ὀργανισμῶν	Προγραμ. κλπ. Ὀργανισμῶν	Δωρεαὶ ἰδιωτῶν	Ἀποτίμησις προσωπικῆς ἐργασίας
780.904	455.447	631.496		4.838	18.115

Σᾶς εὐχαριστῶ».

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Παρακαλῶ, ποῖος ἐξ ὑμῶν ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ τὸν λόγον;

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἐρατύρας - Κοζάνης.

Ἐρωτήσεις—Παρεμβάσεις

ΑΛ. ΓΚΟΡΑΣ (Πρόεδρος Κοινότητος Ἐρατύρας - Κοζάνης):

«Ἀμφισβήτησις Δασῶν.

Κατὰ τὸ Συνέδριον τῶν τεσσάρων Νομῶν Κοζάνης, Φλωρίνης, Γρεβενῶν, καὶ Καστορίας τῆς 20-10-1968, ἔνθα εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ὁ εἰσηγητὴς τῶν θεμάτων τοῦ Νομοῦ Κοζάνης, τὸ 10ον θέμα τὸ ὁποῖον, ἔθεσα καὶ ἀνέπτυξα ἦτο ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἰδιωτικῶν Δασῶν τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἀμνημονεύτων ἐτῶν καὶ ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ Τούρκου δυνάστου κατεῖχον καλῇ τῇ πίστει νομίμῳ τίτλῳ καὶ ἐνέμοντο ἰδιῶται, πλὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 2561/1953 ἐτέθησαν ἐν ἀμφιβόλῳ τὰ δικαιώματα τῶν κατόχων καὶ κυρίων ὡς προαναφέρω, ἔχων οὕτω «Αὐτοτελῆ Δασύλλια» οὐχὶ μείζονος τῶν 50 στρεμμάτων περιλαμβανόμενα μεταξὺ γεωργικῶν ἢ δενδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων κειμένων ἐντὸς καθαρῶς ἀγροτικῶν περιοχῶν μὴ γειτνιαζουσῶν μὲ δημόσια, δύνανται ν' ἀναγνωρισθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὡς ἰδιοκτησίαι τῶν κατόχων τούτων, ταῦτα ἐφ' ὅσον βεβαιοῦται δι' ἠτιολογημένων ἐκθέσεων τῶν ἁρμοδίων Δασαρχῶν καὶ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ὅτι διατελοῦν ἀπὸ τριακονταετίας ὑπὸ τὴν ἀνεπίληπτον νομὴν καὶ κατοχὴν αὐτῶν καὶ τῶν δικαιοπαρόχων των.

Διὰ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως αἱ δασικαὶ Ὑπηρεσίαι προέβαινον καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ προβαίνουσι εἰς καταγγελίας εἰς πάντα ξυλευόμενον ἀγρότην συρόμενον εἰς τὰ δικαστήρια ἔνθα γίνεται σοβαρὰ ἀφαίμαξις τῶν βαλαντίων τῶν πτωχῶν ἀγροτῶν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κειμένων ποινικῶν διατάξεων. Ἀκριβῶς διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἐξητάσαμεν κατὰ τὸ Συνέδριον ἐκεῖνο τὴν λύσιν τοῦ θέματος διὰ νέου Νόμου προτείναντες τὴν σύστασιν Ἐπιτροπῆς ὡς εἶχε καὶ διὰ τοῦ Νόμου Ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐπιτραπῇ καὶ τὸ ἐμμάρτυρον.

Καὶ ὄντως ἐγένετο τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 88/1969 - Ἐφ. Κυβερνήσεως Τεῦχος Αἰτ. 1-1969 τὸ ὁποῖον συνιστᾷ Ἐπιτροπὴν εἰς πρῶτον βαθμὸν τὸν κ. Εἰρηνοδίκην, Οἰκονομικὸν Ἔφορον καὶ Δασάρχην καὶ εἰς δεύτερον βαθμὸν τὸν Πρωτοδίκην, ἐπέτρεψε δὲ καὶ τὸ ἐμμάρτυρον.

Δυστυχῶς ὅμως τὸ Ν.Δ. τοῦτο, ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ διὰ τὴν ὀρθὴν παράστασιν τοῦ πράγματος νὰ εἴπω, ἐνοθεύθη διὰ τοῦ ἄρθρου καὶ πάλιν 42 τοῦ Ν.Δ. 2501/1953 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος ὅπερ ἐπαναλαμβάνει τὴν αὐτὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 2501/1953, ἐνῷ τὴν ἐξάλειψιν τῆς διατάξεως ταύτης ἐζητήσαμεν (δηλαδὴ νὰ μὴ γίνεται ἐπιτρεπτὴ ἡ ἔρευνα, ἄλλως ἡ ἐκδίκασις ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ἀλλὰ ὑπὸ δικαστηρίου ὡς συνεστήθη τοῦτο διὰ τοῦ

Νομοθετικοῦ Δ/τος 86/1969 ἄρθρου 88 ἀλλὰ καὶ τούτου ἡ διατύπωσις δὲν εἶναι ὀρθή. Καθ' ὅτι ἔδει νὰ τεθῇ, ἀντὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ «ὑλοτομία μὴ δημοσίων δασῶν τῶν ὁποίων ἀμφισβητεῖται ἡ διακατοχή». Διαδικασία ἀναγνωρίσεως ὡς ἰδιωτικῶν δασῶν μὴ δημοσίων ὡς διατυποῦται καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 42 τοῦ Νόμου 2501/1953 καὶ νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ Δασικοῦ Κώδικος διὰ τοῦ ὁποίου σύρονται εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια πτωχοὶ γεωργοὶ ἀλλὰ καὶ διότι αἱ δασικαὶ ὑπηρεσίαι ἀγνοοῦν τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 86/1969 ἄρθρον 88 καὶ ἀμφισβητοῦσι τοῦτο ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν καὶ ἐπιμένουσι τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 88 τοῦ Νομοθετικοῦ Δ/τος 86/1969 καὶ ἐπιμένουσι ὅτι αἱ προσφυγαὶ ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν δέον ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν Δασῶν καὶ οὕτω ἐπέρχεται σάλος.

Καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Νέων Χωρῶν ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος συνεστήθησαν συνεργεῖα ἐρεύνης τὰ ὁποῖα ἐντατικῶς εἰργάσθησαν διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν δημοσίων καὶ ἀνταλλαξίμων Κτημάτων, κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχωσι τοιαῦτα ἀνεξερεύνητα. Ἀλλὰ ἀνεξαρτήτως τούτου, ἐφ' ὅσον ἐθεσπίσθη τὸ Νομ. Δ/γμα 86 ἄρθρον 88 τοῦ 1969 δέον ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν τῆς κυριότητος κατοχῆς καὶ νομῆς νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος καὶ νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ἄρθρον 42 Ν.Δ. 2501/1953 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος τὸ ὁποῖον ἰσχυρίζονται οἱ δασάρχαι ὅτι ἰσχύει, καὶ τεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον 88 ἀντὶ τῆς λέξεως Ἀναγνώρισις ξυλεύσεως – Ἀναγνώρισις Κυριότητος. Ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ παρεμπιπτόντως ν' ἀναφέρω καὶ ἕνα ἕτερον σχετικὸν μὲ τὰ δασοτεμάχια μόνον σοβαρὸν γεγονός. Δασάρχαι εἰς ἀπαλλοτριωθέντα ἀγροκτήματα (τσιφλίκια) πρὸ 35ετίας ἀκόμη ἔνθα ἐγένετο ὁριστικὴ διανομὴ εἰς κληρούχους καὶ κατέχουσι καὶ νέμονται ταῦτα κληροῦχοι προέβησαν εἰς πρωτόκολλα διοικητικῆς ἀποβολῆς παρ' ὅλον ὅτι ἐν τῷ σκεπτικῷ καὶ διατακτικῷ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως διατυποῦται ὅτι ἀπαλλοτριοῦνται τόσα στρέμματα τοῦ Α' ἰδιοκτήτου, τόσα στρέμ. τοῦ Β' ἰδιοκτήτου, Ἀνταλλάξιμα τόσα, Δημοσίου μηδὲν ὡς μὴ ὑπάρχοντα.

Πῶς δικαιολογεῖται λοιπὸν ἡ κοινοποίησις Πρωτοκόλλου ἀποβολῆς; Κατὰ τοῦ Πρωτοκόλλου Διοικητικῆς ἀποβολῆς ἡ συνήθης ἀνακοπὴ καὶ τελικῶς ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀνακοπὴ καὶ ἐδικαιώθη ὁ κληροῦχος πλὴν ὑπεβλήθη εἰς δαπάνην 8.000 δραχμῶν περίπου διὰ δικαστικὴν δαπάνην (Ἀπόφ. Μ. Πρωτ. Κοζάνης, ἀριθ. ἀποφάσεως 5/1971).

Ὅθεν παρακαλοῦμεν τὸν κ. Ὑπουργὸν Γεωργίας διὰ ἐγκυκλίου Δ/γῆς του νὰ διαφωτίσῃ τοὺς κ. Δασάρχας ὅτι εἰς ὁριστικῶς ἀπαλλοτριωθέντα ἀγροκτήματα, ἐνεργηθείσης μάλιστα ὁριστικῆς διανομῆς, οὐδὲν δικαίωμα ἔχουσι νὰ ζητῶσι τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δασομεταχίων τὰ ὁποῖα ἐχορηγήθησαν ὡς κλῆροι καὶ ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ κτηματολογικοῦ πίνακος καὶ χάρτου ἐξάγεται τοῦτο, διότι ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ κ. Δασάρχης τίθεται ὑπεράνω τοῦ δικαστηρίου οὐσίας ὡς εἶναι ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων καὶ ἀγνοεῖται ἡ ἔννοια τοῦ Συντάγματος περὶ προστασίας τῆς περιουσίας».

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Δραπετσῶνος.

Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Δήμαρχος Δραπετσῶνος) : Κύριε Πρόεδρε, τὸ θέμα τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ θίξω δὲν ἀφορᾷ ὅλους τοὺς Δήμους, ἀλλὰ τὸν Δῆμον Δραπετσῶνος. Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Δήμου Δραπετσῶνος, ὡς γνωστόν, ὑπῆρχον 4.000 παραπήγματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐστεγάζοντο ἰσάριθμοι οἰκογένειαι. Τώρα ἀντὶ αὐτῶν ἀνηγέρθησαν ἐργατικαὶ πολυκατοικίαι ὅπου ὑπάρχουν ἰσάριθμα διαμερίσματα καὶ ἐστεγάσθησαν ὅλοι οἱ παραπηγματοῦχοι.

Ἔργα ὡς αὐτό, τιμοῦν ἰδιαιτέρως τὴν Ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν. Ἐντὸς τοῦ χώρου αὐτοῦ ἱδρύθη καὶ ἀγορὰ ἡ ὁποία ἐξυπηρετεῖ τοὺς κατοίκους. Εἰς τὸν χῶρον αὐτὸν τῶν κατοικιῶν καὶ τῆς ἀγορᾶς ὑπάρχει ἔκτασις 35 στρεμμάτων. Διὰ νὰ δυνηθῇ ὁ Δῆμος νὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰ τόσα βάρη του ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν νὰ προβῇ εἰς τὴν παραχώρησιν αὐτῆς τῆς ἐκτάσεως τῶν 35 στρεμμάτων πρὸς τὸν Δῆμον. Ζητῶ ἀπὸ τὸ Συνέδριον νὰ λάβῃ σχετικὴν ἀπόφασιν ὥστε νομοθετικῶς νὰ ὑπάρξῃ πρόβλεψις αἱ ἐκτάσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους νὰ παραχωρῶνται εἰς τοὺς Δήμους.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Σπετσῶν.

ΒΑΣ. ΚΑΡΔΙΑΣΜΕΝΟΣ (Δήμαρχος Σπετσῶν) : Κύριε Πρόεδρε, προτείνω ὅπως εἰς τὰ μικρὰ νησιὰ καὶ ἰδίως τοῦ Ἀργοσαρωνικοῦ καταργηθοῦν τὰ Λιμενικὰ Ταμεῖα καὶ τὰ ἔσοδα αὐτῶν περιέλθουν εἰς τοὺς Δήμους. Καὶ τοῦτο διότι ἐκκινῶ ἀπὸ τὰς Σπέτσας. Τὰ ὅσα ἀφοροῦν εἰς τὴν καθαριότητα τῶν παραλίων τὰ φροντίζει τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ὡς ἔχει ἁρμοδιότητα. Τὴν παραλίαν τῆς πόλεως τὴν φροντίζει ὁ Δῆμος. Συνήθως πρόεδρος τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου εἶναι ἀμόρφωτος ἄνθρωπος, εἰς τὰ μικρὰ νησιά. Ἀντιλαμβάνεσθε λοιπὸν ποία καθαριότης ὑπάρχει ὅταν αἱ Σπέτσαι ἔχουν χιλιάδας ἐπισκεπτῶν ἰδίως τὸ καλοκαίρι. Ὁ πρόεδρος τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου δὲν φροντίζει, ὁ Δῆμος δὲν ἔχει τὰ ἔσοδα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς παραλίας καὶ οὕτω ὑφίσταται μία τραγελαφικὴ κατάστασις, θὰ ἔλεγον. Δι' αὐτὸ προτείνω τὴν κατάργησιν αὐτὴν τῶν Λιμενικῶν Ταμείων καὶ κάθε τι σχετικὸ τὸ ὁποῖον ἔχουν νὰ περιέλθῃ εἰς τοὺς Δήμους. Πῶς νὰ κινηθοῦν οἱ Δῆμοι καὶ συγκεκριμένως ὁ τῶν Σπετσῶν ὅταν δὲν εἰσπράττει τὸ τέλος τῶν παρεπιδημούντων ;

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Μηθύμνης.

ΑΝΔΡ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ (Δήμαρχος Μηθύμνης) : Καὶ ἐγώ, κ. Πρόεδρε, θὰ ἀναφερθῶ εἰς τὸ τέλος τῶν παρεπιδημούντων. Αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ τὸ εἰσπράττουν οἱ Δῆμοι. Ἐπίσης λόγῳ τοῦ ὄγκου τοῦ τουριστικοῦ ρεύματος καὶ τῆς συνεχῶς αὐξανομένης τιμῆς εἰς τὰ Τουριστικὰ Ξενοδοχεῖα δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ τέλος νὰ εὑρίσκεται ἀκόμη ὅπως ὅταν πρωτοέγινε εἰς τὸ 2,50 %. Τότε ἔγινε 2 $^1/_2$% διὰ νὰ βοηθήσωμεν τὰ ξενοδοχεῖα. Σήμερον ὅμως δὲν ὑφίσταται ἡ τοιαύτη ἀνάγκη. Θὰ πρέπει καὶ προτείνω νὰ αὐξηθῇ.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Ἐλευσῖνος.

Π. ΡΟΚΚΑΣ (Δήμαρχος Ἐλευσῖνος) : Κύριε Πρόεδρε, τὸ μόνον ἔσοδον τὸ ὁποῖον ἀπομένει εἰς ἕκαστον Δῆμον εἶναι τὰ Δημοτικὰ τέλη. Θὰ ἔλεγον ἐπὶ τοῦ προκειμένου αἱ ὑπάρχουσαι Βιομηχανίαι εἰς τὰς περιφερείας τῶν Δήμων νὰ καταβάλλουν ηὐξημένον τέλος, διότι καὶ τὴν περιοχὴν λερώνουν λόγῳ τῆς μεγάλης κινήσεώς των καὶ τὴν ἀτμόσφαιραν μολύνουν. Τὰ ἔσοδα εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς χαρακτηρίζονται ἀνταποδοτικά. Ζητῶ νὰ καταργηθῇ ἡ λέξις ἀνταποδοτικά, διότι ὡς τοιαῦτα δὲν ἀποδίδουν τίποτε.

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Τὸν λόγον ἔχει ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Τριάντα – Ρόδου.

Ε. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ (Πρόεδρος Κοινότητος Τριάντα) : Κύριε Πρόεδρε, προτείνω ὅπως νομοθετικῶς ἐπιτραπῇ ἡ ἀνάθεσις τῆς συντάξεως τῶν πράξεων ἀναλογισμοῦ καὶ ἀποζημιώσεως εἰς ἰδιώτας μηχανικούς. Ἡ σύνταξις τῶν πράξεων αὐτῶν προβλέπεται καὶ γίνεται ὑπὸ τῶν πολεοδομικῶν γραφείων. Αὐτὸ ὅμως εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατον δοθέντος ὅτι τὰ πολεοδομικὰ γραφεῖα δὲν διαθέτουν ἐπαρκῆ χρόνον μὲ ἀποτέλεσμα πράξεις ἀναλογισμοῦ νὰ παραμένουν ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὰ ἀρχεῖα.

Π. ΙΑΤΡΙΔΗΣ (Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης – Ἀττικῆς) : Ἡ διάταξις εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεσθε εἶναι νεωτέρα καὶ ἴσως μὲ τὴν ἐπάνδρωσιν τῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν νὰ ὑπάρξῃ περίπτωσις ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος.

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Διακόπτεται ἡ συνεδρίασις δι' αὔριον τὴν 9ην π.μ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 12η Μαΐου 1973

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Χανίων, ὁ ὁποῖος θὰ ἀναπτύξῃ τὸ θέμα :

«Φυσικὸν περιβάλλον καὶ συμβολὴ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν προστασίαν τούτου».

ΝΙΚ. ΠΙΜΠΛΗΣ (Δήμαρχος Χανίων) :

«Τὸ νὰ ἰσχυρισθῇ κανεὶς πὼς εἶναι δυνατόν, στὰ περιωρισμένα χρονικὰ ὅρια μιᾶς ἡμίωρης εἰσηγήσεως, νὰ ἀναλύσῃ ὅ,τι ἀφορᾶ στὸ φυσικὸ περιβάλλον τοῦ ἀνθρώπου, θὰ ἦταν τοὐλάχιστον μιὰ ἀπ' ἀρχῆς κακὴ ἐκτίμησις τοῦ μεγέθους καὶ τῆς σημασίας τοῦ θέματος, γιατὶ μόνον τὸ θέμα αὐτὸ —σὰν πρόβλημα— θὰ μποροῦσε νὰ καλύψῃ ὁλόκληρη τὴ σειρὰ τῶν ἐφετεινῶν συνεδριάσεων τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ὀργανισμῶν Τ.Α. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο, θὰ καταβληθῇ προσπάθεια νὰ παρουσιασθῇ τὸ θέμα κατὰ τὸ δυνατὸν περιληπτικὰ ὁλοκληρωμένο, μὲ μιὰ σχεδὸν ἐπιγραμματικὴ παράθεση τῶν πιὸ βασικῶν του στοιχείων, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν καὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι τὸ «Φυσικὸ περιβάλλον», σὰν πρόβλημα τῆς ἐποχῆς μας, ἔχει τόσο πολὺ συζητηθῇ θεωρητικῶς στὰ τελευταῖα χρόνια, πού, μιὰ ἀκόμη θεωρητικὴ ἀνάπτυξίς του, δὲν πρόκειται νὰ προσθέσῃ τίποτε τὸ σημαντικὸ στὰ ἤδη γνωστὰ ἢ δυνάμενα νὰ γίνουν εὔκολα γνωστά, σ' ὅλους μας.

Συζητήσεις σὲ διεθνῆ ἢ ἐθνικὰ ἐπίπεδα, δημοσιεύσεις καὶ ἀνακοινώσεις εἰδικῶν ἐπιστημόνων, ἔρευνες ἀπὸ εἰδικὲς ἐπιτροπὲς γιὰ λογαριασμὸ Κυβερνήσεων Κρατῶν, διαλέξεις καὶ ἄρθρα σὲ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες καὶ πολλὰ ἀκόμη, προσπαθοῦν νὰ σημάνουν κάποιον συναγερμὸ σὲ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα μὲ σκοπὸ νὰ προστατεύσουν τὸ «Περιβάλλον», δηλαδὴ τὸν χῶρον αὐτὸ πού ζοῦμε, κινούμεθα, ἐργαζόμεθα, ἢ χρησιμοποιοῦμε γιὰ ἀναψυχή, τὸν χῶρον αὐτὸ πού μέσα σ' αὐτὸν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ περάσωμε ὁλόκληρη τὴ ζωή μας.

Θᾶταν ἴσως σκοπιμώτερο νὰ μιλούσαμε γιὰ βελτίωση τοῦ ἤδη ἀλλοιωμένου περιβάλλοντος ἀντὶ γιὰ προστασία, γιατὶ ἡ τελευταία αὐτὴ λέξις ἔχει τὴν ἔννοια προλήψεως τῆς ἀλλοιώσεως καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἀνταποκρίνεται τελείως στὴ σημερινὴ πραγματικότητα, πού χαρακτηρίζεται, σὲ μεγάλο βαθμό, ἀπὸ δημιουργημένη ἤδη ἀλλοίωση.

Ἡ προστασία περιορίζεται ὑποχρεωτικὰ στὰ ὑπολείμματα τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, αὐτὰ πού ξέφυγαν κάπως ἀπὸ τὴ στυγνὴ ἐκμετάλλευση τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὶς ἐπιδράσεις τῶν ἔργων του.

Ἂν ἀναλογισθοῦμε μὲ σοβαρότητα, ὅτι ὁλόκληρη ἡ ζωὴ τοῦ καθ' ἑνὸς ἀπὸ μᾶς, τοῦ κάθε σημερινοῦ καὶ αὐριανοῦ ἀνθρώπου, ὑποχρεωτικὰ θὰ κυλήσῃ μέσα σ' αὐτὸ τὸ περιβάλλον, θὰ διαμορφωθῇ ἀπ' αὐτό, θὰ ὑποστῇ ὁπωσδήη-

ποτε τὶς ἐπιδράσεις του, θὰ ταυτισθῆ, μποροῦμε νὰ ποῦμε, μὲ αὐτὸ τοῦτο τὸ περιβάλλον, τότε θὰ μπορέσωμε νὰ καταλάβωμε τὸ πόσο θὰ πρέπει νὰ φροντίσωμε, ὥστε τὸ περιβάλλον αὐτὸ νὰ εἶναι τέτοιο, ποὺ ἡ ζωή μας σ' αὐτὸ νἄχη τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα, γιὰ νὰ μπορῆ νἄναι περισσότερο εὐτυχισμένη, περισσότερο «ἀνθρώπινη».

Πιστεύω πὼς σένα πολὺ μεγάλο ποσοστό, ἐμεῖς οἱ ἴδιοι οἱ ἄνθρωποι δὲν μπορέσαμε ἀκόμη νὰ ξεχωρίσωμε αὐτὸ τοῦτο τὸ νόημα ποὺ θὰ πρέπει νἄχη ἡ ζωή μας σ' αὐτὸν τὸν πλανήτη. Ἔχομε βάλει σὰν βασικὸν στόχο τῶν ἐπιδιώξεών μας τὴν ὑλικὴ εὐημερία, γιατὶ σ' αὐτὴν νομίσαμε ὅτι βρίσκεται ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία τῆς ζωῆς, χωρὶς νὰ σκεφθοῦμε ὅτι, οἱ διάφοροι τρόποι ποὺ χρησιμοποιοῦμε γιὰ νὰ τὴν ἀποκτήσωμε, εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργήσουν τέτοιες ἀλλοιώσεις στὰ διάφορα στοιχεῖα ποὺ συνθέτουν τὸ περιβάλλον μας, ὥστε αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ εὐημερία νὰ μπορῆ νὰ χαρακτηρισθῆ σὰν ἕνα ἐπίτευγμα, μὲ ὅλα τὰ γνωστὰ θετικὰ στοιχεῖα ἀλλὰ καὶ μὲ τόσα ἄλλα ἀρνητικά, ποὺ καμμιὰ φορὰ εἶναι δύσκολο νὰ ποῦμε ποιὰ εἶναι περισσότερα.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ ἄνθρωπος, στὴν προσπάθειά του αὐτὴ νὰ αὐξήση τὰ ὑλικὰ ἀγαθά του, εἴτε σ' ἐθνικά, εἴτε σὲ ἀτομικὰ πλαίσια, ξέχασε νὰ μελετήση ἀπὸ πρὶν τὶς ἐπιπτώσεις αὐτῆς τῆς προσπαθείας στὸ σύνολο τοῦ χώρου ποὺ τὸν περιβάλλει κι ἔτσι σήμερα βρίσκεται μπροστὰ σὲ ἀποτελέσματα ποὺ καλεῖται νὰ ἀντιμετωπίση, μὲ εἰδικὰ καὶ δαπανηρὰ μέτρα, ἀφοῦ δὲν μπόρεσε νὰ τὰ προλάβη.

Στὰ μέτρα αὐτὰ ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν, ὁ βασικὸς ρόλος ἀνήκει σ' αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος, γιατὶ αὐτὸ εἶναι ὁ Φορεὺς τῶν θεμάτων ἐκείνων, ποὺ ἡ σωστή τους ἀντιμετώπισις θὰ δημιουργήση γενικωτέρας καὶ εὐρυτέρας ἐκτάσεως εὐμενεῖς ἐπιπτώσεις ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ πληθυσμοῦ μιᾶς Χώρας. Ὁ ρόλος τῶν Ο.Τ.Α. ἴσως αὐτὴ τὴ στιγμὴ νὰ φαίνεται κάπως περιωρισμένος, νομίζω ὅμως ὅτι μπορεῖ νὰ γίνη σημαντικὸς —ὅπως θὰ δοῦμε στὸ τέλος— καὶ γι' αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ γίνη καὶ ἀποτελεσματικός, ἀφοῦ δοθῆ ἡ δυνατότης ἀπὸ τὸ Κράτος πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή. Ἐπειδὴ ὅμως πολλὲς φορὲς καὶ γιὰ πολλὰ πράματα, μᾶς ἀρέσει σὰν ἄτομα νὰ ἀποδίδωμε τὴν εὐθύνη σ' ἕνα καὶ μοναδικὸ φορέα, τὸ Κράτος, γιατὶ μὲ τὸν τρόπον αὐτὸ νοιώθουμε περισσότερο ἄνετα, ἀπομακρύνοντας ἀπὸ τοὺς ὤμους μας τὸ βάρος πολλῶν εὐθυνῶν, θἄθελα νὰ προσθέσω ὅτι πέρα ἀπὸ τὸ Κράτος καὶ τοὺς Ὀργανισμοὺς Τ.Α., αὐτὸς ποὺ ὀφείλει νὰ παίξη ἕνα σημαντικὸ ρόλο στὸ τομέα αὐτὸ εἶναι ὁ ἁπλὸς πολίτης, τὸ βασικὸ στοιχεῖο τῆς μικρῆς ἢ μεγάλης Κοινωνίας ἑνὸς τόπου.

Ὅταν μιλοῦμε γιὰ «Φυσικὸ περιβάλλον», θὰ πρέπει νὰ ἐννοοῦμε κάθε τι ποὺ βρίσκεται γύρω μας, στὴν στεριά, στὸν ἀέρα καὶ στὸ νερό, εἴτε τὸ νερὸ αὐτὸ εἶναι θάλασσα, εἴτε λίμνες, ποταμοί, πηγὲς ἢ καὶ ὑπόγειο ἀκόμη. Ὅταν ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα βρίσκονται στὴν φυσική, τὴν πρωτογενῆ μορφή τους, μποροῦμε νὰ μιλοῦμε γιὰ φυσικὸ περιβάλλον, στὴν πραγματικότητα ὅμως, εἶναι περιωρισμένες οἱ περιοχὲς τῆς γῆς, ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ συναντήσωμε

σήμερα αὐτὴ τὴν φυσικὴ μορφή, ἂν ἐξαιρέσωμε βέβαια τὰ ἀραιοκατοικημένα μέρη τῆς ὑπαίθρου, ὅπου ἡ διατήρησις τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ὀφείλεται στὴν περιωρισμένη παρουσία τοῦ παράγοντος ἄνθρωπος.

Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ ἔργα του, ἀλλοίωσε παντοῦ αὐτὴ τὴν φυσικὴ δομή, γιὰ νὰ δημιουργήση συνθῆκες ἐξυπηρετήσεως τῶν ἀναγκῶν του, ὅπως παρουσιάζονται κατὰ τὶς διάφορες ἐποχές, ἢ συνθῆκες ἐξυπηρετήσεως τῆς ματαιοδοξίας του, ἢ τῆς ἀπληστίας του.

Εἶναι αὐτονόητο, λοιπόν, τὸ συμπέρασμα, ὅτι φυσικὸ περιβάλλον δὲν ὑπάρχει σήμερα, τοὐλάχιστον μέσα καὶ γύρω στὶς πυκνοκατοικημένες περιοχές, ὑπάρχει ἁπλῶς περιβάλλον, ποὺ εἶναι ἕνα «προϊὸν» ποὺ προῆλθε ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μας, πάνω στὸν ἀρχικὸ φυσικὸ χῶρο, ποὺ βρέθηκε ὁ ἄνθρωπος.

Γιὰ πολλὰ χρόνια, αὐτὸ τὸ διαφοροποιημένο φυσικὸ περιβάλλον, θὰ μποροῦσε νὰ θεωρηθῆ καὶ σὰν φυσικό, ὑπὸ τὴν ἔννοια ὅτι ἡ διαφοροποίησίς του ἦταν τέτοια, πού, ὄχι μόνο δὲν δημιουργοῦσε προβλήματα στὸν ἄνθρωπο καὶ στὶς καθόλου συνθῆκες διαβιώσεώς του, ἀλλὰ παρεῖχε εὐκολίες καὶ πλεονεκτήματα, ἀπὸ ἀπόψεως προστασίας του ἀπὸ ἐξωτερικοὺς κινδύνους καὶ δυσμενεῖς ἐξωτερικὲς ἐπιδράσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀνέσεων.

Ἀπὸ τὶς ἀρχὲς ὅμως τοῦ αἰῶνα μας καὶ κυρίως τὰ μεταπολεμικὰ χρόνια, ἡ ραγδαία πρόοδος στὴν τεχνολογία, μὲ τὴν παράλληλο ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων σὲ καθημερινὰ αὐξανόμενο καταναλωτικὸ κοινό, μὲ σκοπὸ τὴν κάλυψη ἀναγκῶν καὶ τὴ δημιουργία περισσοτέρων ἀνέσεων, ἐδημιούργησαν, στὸν ἄνθρωπο-παραγωγὸ καὶ στὸν ἄνθρωπο καταναλωτή, μιὰ ψευδαίσθηση εὐδαιμονίας, στηριζομένης στὴν ὑλικὴ εὐημερία καὶ τὸν ἔκαμαν νὰ ξεχάση τὴν ἀνθρώπινη φύση του.

Λέγοντας «ἀνθρώπινη φύση» στὴν προκειμένη περίπτωση, δὲν ἐννοοῦμε μιὰ συγκεκριμένη ἰδιότητα τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὸ σύνολο τῶν στοιχείων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα συνθέτουν τὴν ψυχοσωματική του ὑπόσταση καὶ τὰ ὁποῖα, ἀλληλένδετα πάντοτε, διαμορφώνουν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν φυσιολογικὴ λειτουργία τῶν ὀργάνων τοῦ σώματός του, τὴν ψυχοπνευματική του ἁρμονία, τὶς ψυχοπνευματικές του ἀντιδράσεις, τὴν ψυχοπνευματικὴ ἰσορροπία του.

Ἀναλύοντας τὶς δυσμενεῖς γιὰ τὸ περιβάλλον μας ἐπιπτώσεις τῆς συγχρόνου τεχνολογίας, μποροῦμε νὰ τὶς διαχωρίσωμε σ' ἐκεῖνες ποὺ ἐπιδροῦν (ἔμμεσα ἢ ἄμεσα) στὴν ὑγεία τοῦ ἀνθρώπου, μὲ τὴν δημιουργία ὀργανικῶν καὶ λειτουργικῶν συστηματικῶν παθήσεων καὶ σ' ἐκεῖνες ποὺ ἐπηρεάζουν τὸν ἴδιο τὸν ψυχισμό του, τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν ψυχοπνευματικῶν του ἰδιοτήτων καὶ οἱ ὁποῖες δὲν θὰ πρέπει νὰ νομισθῆ ὅτι εἶναι οἱ ὀλιγώτερο σημαντικές. Ὁ διαχωρισμὸς αὐτὸς εἶναι περισσότερο σχηματικὸς παρὰ πραγματικός, γιατὶ σχεδὸν πάντοτε πρόκειται γιὰ ἐπιδράσεις μικτὰς στὴν ψυχοσωματικὴ σύνθεση τοῦ ἀνθρώπου, μὲ ὑπεροχὴ ἄλλοτε ἄλλη στὰ ὀργανικὰ συστήματα ἢ στὸν ψυχοπνευματικὸ τομέα.

Ἡ ραγδαία ἀνάπτυξις τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων κατὰ τὰ μεταπο-

λεμικὰ χρόνια, λόγῳ τῆς κεντρομόλου μετακινήσεως μεγάλων πληθυσμιακῶν μαζῶν, ὀφειλομένης στὴν ἐκβιομηχάνιση τῶν ἀστικῶν κέντρων (εὔκολος ἀνεύρεσις ἐργασίας), στὴ βιομηχανοποίηση τῆς ἀγροτικῆς ἐργασίας (περίσσεια ἐργατικῶν χειρῶν), στὰ περισσότερα μέσα ἀνέσεως, πολιτιστικῆς ἀναπτύξεως ψυχαγωγίας, ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ κοινωνικῆς ἀντιλήψεως τῶν πόλεων, ἡ ἀξιόλογος καὶ ἀπρογραμμάτιστος δημιουργία βιομηχανιῶν μέσα στὰ ἀστικὰ κέντρα, ἢ πολὺ κοντὰ σ' αὐτά, ἡ μεγάλη ἀνάπτυξις τῶν θαλασσίων μεταφορῶν καὶ εἰδικὰ στὸν τομέα τῶν πετρελαιοφόρων, ἡ αὔξησις τῶν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν καὶ ἡ ταχεῖα ἐξάπλωσις τοῦ αὐτοκινήτου, ἡ ραγδαία τουριστικὴ ἀνάπτυξις καὶ οἱ ἀλλεπάλληλες πυρηνικὲς ἐκρήξεις σὲ διάφορα σημεῖα τοῦ πλανήτη, ἡ αὔξησις καταναλώσεως ἀγαθῶν ἀπὸ τὴν καταναλωτικὴ κοινωνία τῶν τελευταίων ἐτῶν, ὁ ὑπερπλουτισμὸς καὶ ἡ ηὐξημένη προσπάθεια τοποθετήσεως τῶν κεφαλαίων σὲ ἔργα παραγωγῆς ἢ ἐξυπηρετήσεως καὶ ἄλλα ἀκόμη, εἶχαν βέβαια ἀναμφισβήτητα εὐνοϊκὰ ἀποτελέσματα, ὅπως τὴν αὔξηση τῶν παντὸς εἴδους ἀγαθῶν τοῦ ἀνθρώπου —στὸν ὑλικὸ καὶ πνευματικὸ τομέα— καὶ τὴν δυνατότητα καταναλώσεως καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως σὲ πολὺ εὐρύτερα κοινωνικὰ στρώματα ἀπὸ ὅσο ἦταν προηγουμένως, εἶχαν ὅμως καὶ δυσμενῆ ἀποτελέσματα στὸ ἄμεσο καὶ ἔμμεσο περιβάλλον τοῦ ἀνθρώπου τῶν πόλεων καὶ ὁλιγώτερο τῆς ὑπαίθρου.

Τὰ δυσμενῆ αὐτὰ ἀποτελέσματα θὰ μποροῦσαμε νὰ τὰ «ἀξιολογήσωμε» —ὑπὸ τὴν ἀρνητικὴ ἔννοια τοῦ ὅρου— καὶ νὰ τὰ κατατάξωμε σὲ διάφορες κατηγορίες ἀνάλογα μὲ τὸ τμῆμα τοῦ περιβάλλοντος ποὺ ἀλλοιώνουν:

1. Προοδευτικῶς αὐξανομένη ρύπανσις τῆς ἀτμοσφαίρας: Τὰ κύρια στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἀλλοιώνουν τὴν σύνθεση τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ ποὺ ἔχουν βιομηχανικὴ προέλευση, εἶναι: Τὸ διοξείδιο τοῦ ἄνθρακος (καπνός), τὸ μονοξείδιο τοῦ ἄνθρακος, τὸ διοξείδιο τοῦ θείου, τὸ διοξείδιο τοῦ ἀζώτου, οἱ ἑνώσεις τοῦ μολύβδου (ὁ τετραχλωριοῦχος μόλυβδος χρησιμοποιεῖται ὡς ἀντικροτικὸ στὶς μηχανὲς ἐσωτερικῆς καύσεως), οἱ ἑνώσεις τοῦ ὑδραργύρου (ἀπὸ τὴν καύση γαιανθράκων —Ἀλιβέρι, Μεγαλόπολις, Πτολεμαΐς), τὰ ραδιενεργὰ κατάλοιπα πυρηνικῶν δοκιμῶν καὶ ἄλλα, γιὰ νὰ περιορισθοῦμε στὰ σπουδαιότερα.

2. Προοδευτικῶς αὐξανομένη ρύπανσις καὶ μόλυνσις θαλάσσης, λιμνῶν καὶ ποταμῶν: Βασικὴ αἰτία τῆς ρυπάνσεως καὶ μολύνσεως τοῦ θαλασσίου καὶ χερσαίου ὑδατικοῦ πλούτου τῆς χώρας, ἀποτελεῖ ἡ κατ' εὐθεῖαν στὴ θάλασσα, στοὺς ποταμοὺς ἢ στὶς λίμνες ἀποχέτευσις ὅλων τῶν ἀποβλήτων τῶν βιομηχανιῶν, τῶν κατοικημένων χώρων καὶ τῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα περιέχουν: πετρελαιοδειδῆ καὶ παράγωγα αὐτῶν, χημικὰ προϊόντα καὶ κυρίως ὀξείδια βαρέων μετάλλων, ὑδρόθειον, ἀπορρυπαντικά, μικρόβια κλπ. καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ὑφίστανται προηγουμένως καμμιὰ εἰδικὴ κατεργασία (βιολογικὸς ἢ χημικὸς καθαρισμός). Στὴ ρύπανση αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ προσθέσωμε καὶ ὅλα τὰ αἰωρούμενα στὴν ἀτμόσφαιρα

στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα παρασύρονται μὲ τὴ βροχὴ (ραδιενεργὰ σώματα καὶ ὅλα τὰ ἀναφερθέντα ἀνωτέρω στοιχεῖα τῆς ἀτμοσφαίρας τῶν πόλεων καὶ τῶν βιομηχανικῶν περιοχῶν), καθὼς καὶ τὰ εὑρισκόμενα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ παρασυρόμενα ἀπὸ τὴ βροχή, κυρίως σὲ περιοχὲς ποὺ ἔχουν ὑποστῆ διάβρωση, λόγῳ ἀποψιλώσεως δένδρων, θάμνων κλπ.

3. Προοδευτικῶς αὐξανομένη ρύπανσις τοῦ ἰδίου τοῦ ἐδάφους, ὀφειλομένη στὰ καθημερινῶς αὐξανόμενα στερεὰ ἀπορρίμματα οἰκιῶν, καταστημάτων, βιοτεχνιῶν καὶ βιομηχανιῶν, τὴ χρήση λιπασμάτων, ἐντομοκτόνων, παρασιτοκτόνων, ζιζανιοκτόνων καὶ παντὸς εἴδους γεωργικῶν φαρμάκων καὶ τὰ ἀπόβλητα ζώων στὶς κτηνοτροφικὲς περιοχές.

4. Κατοικίαι ἀναπτυσσομένων ἀστικῶν κέντρων: Ἡ ἀνάγκη τῆς ταχείας καλύψεως ηὐξημένων στεγαστικῶν ἀναγκῶν στὰ ἀστικὰ κέντρα, λόγῳ δυσαναλόγως ταχείας αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ των (ὑπολογίζεται ὅτι τὸ 2.000 ὁ ἀστικὸς πληθυσμὸς θὰ εἶναι τὸ 62 % τοῦ συνόλου, ἐνῶ τὸ 1950 μόλις ἔφθανε τὸ 30 %), ἐδημιούργησε τὰ γνωστὰ διαμερίσματα τῶν πολυκατοικιῶν, μὲ τὸν περιωρισμένον χῶρο καὶ τὸ σχεδὸν ἀσφυκτικὸ περιβάλλον (πολὺ ἀμφισβητουμένης ἀξίας ἀπὸ πλευρᾶς ὑγιεινῶν συνθηκῶν), καὶ τοὺς πρόχειρους οἰκισμοὺς στὶς παρυφὲς τῶν πόλεων ἢ κοντὰ στὶς βιομηχανίες, οἱ ὁποῖες ἐκτίσθηκαν μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ προφυλάξουν τοὺς ἐνοίκους —κι αὐτὸ ὄχι ἀποτελεσματικὰ— ἀπὸ τὴ βροχὴ καὶ τὸν ἥλιο, χωρὶς καμμιὰ ἄλλη πρόβλεψη.

5. Ἀλλοίωσις τοῦ συνόλου τοῦ χώρου τῶν ἀστικῶν κέντρων: Ἡ ἀνέγερσις ὀγκωδῶν, κυρίως εἰς ὕψος, κτιριακῶν συγκροτημάτων καὶ σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰ παρακείμενα, χωρὶς πρόβλεψη γιὰ ἀναγκαίους ἐλεύθερους χώρους καὶ χώρους πρασίνου, μὲ τὸ πλάτος τῶν δρόμων ἀναλλοίωτο (ἐνῶ εἶναι γνωστὸ ὅτι εἶχε ὑπολογισθῆ γιὰ πολὺ χαμηλότερα κτίρια, ὅπως ἦταν τὰ ἀρχικὰ κάθε περιοχῆς), χωρὶς ἰδιαίτερη καλαισθησία (γιατὶ ἔλλειψε ἡ πέτρα, τὸ κεραμίδι, τὸ γραφικὸ παράθυρο, ἢ ἡ ξύλινη πόρτα) καὶ ἄλλα ἀκόμη χαρακτηριστικὰ τῶν μοντέρνων οἰκοδομῶν, ἀποτελοῦν ὁπωσδήποτε στοιχεῖα ἀλλοιώσεως τοῦ περιβάλλοντος, τὶς περισσότερες φορὲς πολὺ κτυπητά.

6. Αὔξησις θορύβων: Ὁ θόρυβος στὰ ἀστικὰ κέντρα ἀρχίζει ἀπὸ κεῖ ποὺ κατοικοῦμε (διαμέρισμα), καλύπτει ὅλο τὸν ἐξωτερικὸ χῶρο καὶ ἐξακολουθεῖ κι ἐκεῖ ποὺ ἐργαζόμεθα. Μηχανοκίνητα τροχοφόρα, ἀεροπλάνα, πλοῖα, σκαπτικὰ καὶ οἰκοδομικὰ μηχανήματα, ἐργοστάσια καὶ ἐργοτάξια, ραδιόφωνα καὶ τηλεοράσεις, γήπεδα ποδοσφαίρου, ὑπαίθριαι ἀγοραὶ καὶ πλανόδιοι πωληταί, μηχανουργεῖα καὶ ἐργαστήρια, ἀποτελοῦν παράγοντας θορύβου, μὲ ἔντονη καὶ εἰδικὴ ἀλλοίωση τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος.

7. Ἀλλοίωσις τοῦ συνόλου τοῦ χώρου στὶς βιομηχανικὲς περιοχές: Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς ἐπιπτώσεις τῶν βιομηχανιῶν στὴ ρύπανση καὶ μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος, δὲν ἔγινε εἰδικὴ χωρο-

ταξικὴ πρόβλεψις νὰ διατηρηθοῦν καὶ νὰ ἐνισχυθοῦν τοὐλάχιστον ὡρισμένα βασικὰ στοιχεῖα πρασίνου, ἢ ἄλλα στοιχεῖα ποὺ θὰ ἐκρίνοντο ἀπαραίτητα κατὰ περίπτωση, μὲ ἀποτέλεσμα —καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ αὐτὴ— ἡ ἀλλοίωσις νὰ προσλαμβάνῃ κατὰ τόπους τρομακτικὲς διαστάσεις.

8. Ἀλλοίωσις τῆς φυσικῆς μορφολογίας ἐκτὸς πόλεως κειμένων χώρων: Ἡ κατασκευὴ ἔργων κοινῆς ὠφελείας, χωρὶς πρόβλεψη γιὰ ἀποκατάσταση τοὐλάχιστον μερικῶν, ἀπὸ τὶς προκαλούμενες ζημίες, ἀφοῦ δὲν ὑπῆρξε ἡ πρόνοια, κατὰ τὴ μελέτη ἢ ἐκτέλεση τοῦ ἔργου, νὰ προκληθῇ ὅσο τὸ δυνατὸν μικρότερος τραυματισμὸς τοῦ τοπίου, ἐδημιούργησε ἀλλοίωση στὸ φυσικὸ περιβάλλον, πού, τὶς περισσότερες φορές, θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι μικρότερη καὶ χωρὶς ἰδιαίτερη σημασία.

Ἡ ἐγκατάλειψις τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἔργων δημιουργηθέντων ἐργοταξίων, χωρὶς ἀπομάκρυνση τῶν παντὸς εἴδους ἀπορριμμάτων ποὺ ἐδημιούργησαν (βαρέλια ἀπὸ ἄσφαλτο κλπ.) καὶ χωρίς, μερικὴ τοὐλάχιστον, ἀναδιαμόρφωση τοῦ χρησιμοποιηθέντος χώρου, ἀποτελεῖ συνηθισμένο φαινόμενο.

9. Διαφοροποίησις παραθαλασσίων περιοχῶν: Ἡ ἀπότομος ἐξάπλωσις τοῦ τουρισμοῦ κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ χρόνια, μᾶς βρῆκε ἀπαράσκευους ἀπὸ πλευρᾶς ἀναγκαίων ἐγκαταστάσεων ἐξυπηρετήσεως τῶν Τουριστῶν καὶ μᾶς ὑπεχρέωσε νὰ προχωρήσωμε μὲ γοργὸ ρυθμὸ στὴν τουριστικὴν ἀξιοποίηση, κυρίως παραθαλασσίων περιοχῶν, χωρὶς νὰ προηγηθῇ εἰδική, κατὰ περιοχές, χωροταξικὴ μελέτη, προσαρμοσμένη στὰ εἰδικὰ χαρακτηριστικὰ κάθε περιοχῆς, ἡ ὁποία θὰ εἶχε σὰν ἐπὶ πλέον στόχο τὴν φροντίδα διατηρήσεως τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, κατὰ τὸ μεγαλύτερο δυνατὸ ποσοστόν. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἀναγκαίας ἔστω σπουδῆς, ἦταν τὰ γίνουν ὀγκώδη ξενοδοχειακὰ συγκροτήματα ἀπροσάρμοστα πρὸς τὸ περιβάλλον, εἴτε πόλις ἦταν αὐτὸ εἴτε ὄχι, νὰ καταστραφοῦν ἀρκετὲς δασώδεις ἐκτάσεις, ἢ φυσικὲς καλλονές, νὰ ἀποκλεισθοῦν μεγάλες παραλιακὲς ἐκτάσεις ἀπὸ τὴ χρήση τους ὑπὸ τοῦ Κοινοῦ, νὰ προκληθῇ ρύπανσις ἀρκετῶν θαλασσίων περιοχῶν κλειστῶν ρευμάτων ἀπὸ τὰ ἀπόβλητα τῶν λουομένων κλπ.

10. Ἀλλοίωσις τῆς μορφολογίας ἢ καὶ τελεία καταστροφὴ μνημειακῶν χώρων, παλαιῶν πόλεων ἢ οἰκισμῶν: Προκειμένου νὰ ἐξυπηρετηθῇ μιὰ ὁποιαδήποτε σκοπιμότης, συνήθως ἐπικερδοῦς φύσεως, ἢ ἀπὸ κακὴ ἐκτίμηση ἢ ἄγνοια τῶν πραγμάτων, ἔχομεν ἤδη δημιουργήσει σοβαρὲς ἀλλοιώσεις στὸ εἰδικὸ αὐτὸ περιβάλλον, ποὺ μπορεῖ νὰ συνδέεται μὲ τὴν ἱστορία καὶ τὴν παράδοση ἑνὸς τόπου, μὲ πολιτιστικὰ στοιχεῖα ἀνεκτιμήτου, πολλὲς φορές, ἀξίας.

Σὲ χωριστὴ ὁμάδα ἀλλοιώσεων τοῦ περιβάλλοντος, στὸν τομέα τῶν πολιτιστικῶν μνημείων τοῦ τόπου, θὰ μπορούσαμε νὰ κατατάξωμε τὴ ζημιὰ ποὺ ὑφίστανται τὰ ἀνεπανάληπτα αὐτὰ μνημεῖα μας ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσα ρύπανση τῆς ἀτμοσφαίρας.

Ἡ μοντερνοποίησις τῶν οἰκισμῶν τῆς ὑπαίθρου, ἀνεξάρτητα ἂν ἔχουν εἰδικὴ ἀρχιτεκτονικὴ ἢ ὄχι, ἀποτελεῖ συνηθισμένο φαινόμενο τῆς ἐποχῆς μας καὶ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ἀλλοιώσεως τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ περιβάλλοντος. Ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου τῆς ὑπαίθρου νὰ δημιουργήση ἀνέσεις, μᾶς παρέσυρε σ' αὐτὴ τὴ διαφοροποίηση, ἐνῶ θὰ μπορούσαμε νὰ τὴν ἀποφύγωμε χωρὶς δυσμενῆ ἐπίπτωση ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ (τῶν ἀνέσεων).

11. Καταστροφὴ ἐκτὸς πόλεων πρασίνου: Ἡ παλαιὰ συνήθεια τῶν γεωργοκτηνοτρόφων, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερα, νὰ καταστρέφουν δασώδεις ἢ θαμνώδεις ἐκτάσεις, γιὰ λόγους ἐφήμερης καλλιεργείας ἢ βλαστήσεως βοσκῆς, εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴν καταστροφὴ μεγάλων δασωδῶν ἢ θαμνωδῶν ἐκτάσεων εἰς βάρος τοῦ φυσικοῦ τοπίου, τῶν βροχοπτώσεων καὶ αὐτῆς τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος καὶ σταθερότητος τοῦ ἐδάφους (διαβρώσεως). Τὴν ἴδια βαθμιαία καὶ σταθερὴ καταστροφὴ παθαίνουν τὰ δάση μας ἀπὸ τὴν υἱοθέτηση καὶ στὴ Χώρα μας τοῦ ἐθίμου τοῦ φυσικοῦ Χριστουγεννιάτικου δένδρου.

Μετὰ τὴν ἀνάλυση τῶν πιὸ βασικῶν δυσμενῶν ἐπιπτώσεων τῆς τεχνολογικῆς προόδου καὶ γενικὰ τῶν ἰπαιτήσεων τοῦ ἀνθρώπου, στὸ περιβάλλον ποὺ ζοῦμε καὶ ἰδιαίτερα στὸ περιβάλλον τῶν ἀστικῶν κέντρων, θὰ πρέπει νὰ ἐπισημανθοῦν τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν τῶν ἐπιπτώσεων στὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο.

Ἀρκετὲς ὀργανικὲς ἢ λειτουργικὲς συστηματικὲς παθήσεις τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ζῆ στὸ ἀλλοιωμένο αὐτὸ περιβάλλον, ὅπως εἶναι: ὀξεῖες καὶ χρόνιες παθήσεις τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος (ἀπὸ C02, CO, SO2, NO2), ὀξεῖες καὶ χρόνιες δηλητηριάσεις ἀπὸ ὀξείδια βαρέων μετάλλων (μολύβδου, ὑδραργύρου) καὶ ἄλλες χημικὲς ἑνώσεις (φυτοφάρμακα κλπ.), νοσήματα τοῦ αἵματος καὶ ἀλλοιώσεις τῶν χρωματοσωμάτων (ἀπὸ ραδιενέργεια), δερματοπάθειες καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπαγγελματικὰ νοσήματα (πνευμοκονιάσεως κλπ.), ὀφείλονται σὲ ἄμεση ἐπίδραση τῶν οὐσιῶν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. Γιὰ τὴ χώρα μας καὶ εἰδικὰ γιὰ τὴν ὕπαιθρο, ἀξίζει νὰ ἐπισημανθῆ ὅτι ἡ ἐλαιοκαλλιέργεια καὶ ἡ βαμβακοκαλλιέργεια, μὲ τὴν ἀντίστοιχο χρήση ὀργανοφωσφορικῶν ἑνώσεων καὶ χλωριωμένων ὑδρογονανθράκων ὡς φυτοφαρμάκων, ἀποτελοῦν τὶς βασικὲς αἰτίες ρυπάνσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου, μὲ ἄμεσες δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις στὸν ἄνθρωπο. Δὲν πέρασαν πολλὰ χρόνια ποὺ στὸ Λονδῖνο πέθαναν 4.000 ἄνθρωποι ἀπὸ βρογχίτιδες ποὺ ὀφείλοντο στὴ λεγομένη καπνομίχλη, γιὰ τὴν δημιουργία τῆς ὁποίας φαίνεται νὰ εὐθύνεται, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν καπνὸ (C02) καὶ τὸ διοξείδιο τοῦ ἀζώτου.

Ἔμμεσον ἐπίδραση ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἔχομε στὶς περιπτώσεις ποὺ προηγεῖται ἀλλοίωσις τοῦ ζωϊκοῦ ἢ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου, ὡς ἀποτέλεσμα τῶν δυσμενῶν ἐπιπτώσεων τῆς τεχνολογικῆς προόδου στὸ φυσικὸ περιβάλλον. Ἡ βαθμιαία καταστροφὴ ἢ ἐξαφάνισις ἀνόμη, τοῦ θαλασσίου ζωϊκοῦ καὶ φυτικοῦ πλούτου, σὲ πολλὲς περιοχὲς ποὺ χαρακτηρίζονται σὰν θάλασσες κλειστῶν ρευμάτων, εἶναι βεβαίως μιὰ τρομερὴ καταστροφή. Ἐκτὸς ὅμως

ἀπὸ μιὰ τέτοια «ὁμαδικὴ καταστροφή», ποὺ ὀφείλεται περισσότερο στὴν ἐπίδραση μεγάλων ποσοτήτων τοξικῶν χημικῶν οὐσιῶν (ἀπὸ βιομηχανίες, κυρίως χημικῶν προϊόντων, πετρελαιοειδῶν, χάλυβος καὶ χάρτου, οἱ ὁποῖες παρέχουν τὸ 50 % τοῦ συνόλου τῶν βιομηχανικῶν ἀποβλήτων), ὑπάρχει καὶ ἡ δυνατότης προσλήψεως ἀπὸ ψάρια καὶ ὀστρακοειδῆ μὴ θανατηφόρων δόσεων τῶν ἀνωτέρω τοξικῶν οὐσιῶν, ἢ μικροβιακῆς μολύνσεως αὐτῶν ἀπὸ ἀπόβλητα κατοικημένων περιοχῶν, μὲ πρῶτο θῦμα τὸν ἄνθρωπο, εἴτε σὰν καταναλωτὴ ψαριῶν, εἴτε σὰν φίλο τῆς θάλασσας. 181 περιπτώσεις ἀσθενῶν μὲ ἐκδηλώσεις ἀπὸ τὸ κεντρικὸ καὶ περιφερικὸ νευρικὸ σύστημα, ἐκ τῶν ὁποίων 52 θανατηφόροι, ἀνεκοινώθησαν μέχρι τοῦ Μαρτίου 1972, στὴν πόλη MINAMATA τῆς Ἰαπωνίας (ἀσθένεια τῆς MINAMATA) συνεπείᾳ χρονίας δηλητηριάσεως ἀπὸ μεθυλιοῦχο ὑδράργυρο, ἐκ τῆς συχνῆς καταναλώσεως ψαριῶν καὶ ὀστρακοειδῶν «μολυσμένων» μὲ τὸ δηλητήριο αὐτό, ποὺ περιεῖχαν τὰ ἀποχετευόμενα στὴ θάλασσα ἀπόβλητα ἑνὸς ἐργοστασίου.

Τὸ ἴδιο καὶ σὲ μεγαλύτερο βαθμὸ μπορεῖ νὰ συμβῇ σὲ λίμνες, ποταμοὺς ἢ ὑπόγεια νερά, ἀνάλογα μὲ τὴν ποσότητα καὶ τὴν ποιότητα τῶν ἀποβλήτων ποὺ δέχονται. Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ 1/4 τῶν νοσοκομειακῶν κλινῶν παγκοσμίως καλύπτεται ἀπὸ ἀρρώστους-θύματα τοῦ μολυσμένου νεροῦ ποὺ πίνουν, σύμφωνα μὲ στοιχεῖα τοῦ 1965.

Θὰ πρέπει νὰ τονισθῇ ἰδιαιτέρως, πὼς αὐτὰ ποὺ ἐκτίθενται μὲ τὴ σημερινὴ εἰσήγηση δὲν ἀφοροῦν μόνο χῶρες μὲ ἐκτεταμένη βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη. Ἀπὸ τὴν εἰδικὴ Ἔκθεση τῆς Ἐπιτροπῆς περιβάλλοντος τοῦ 15ετοῦς προγράμματος, μαθαίνομε πὼς καὶ γιὰ τὴ Χώρα μας ὑπάρχει «πρόβλημα περιβάλλοντος», ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀμέσου ἀντιμετωπίσεως. Ὁ Σαρωνικός, ὁ Θερμαϊκὸς καὶ ὁ Παγασητικὸς ἀπειλοῦνται ἀπὸ βιολογικὸ θάνατο τ ώ ρ α, ἐνῶ ὁ Μεσσηνιακὸς θὰ ἀντιμετωπίση πρόβλημα στὸ ἄμεσο μέλλον, μαζὶ μὲ τὸν Πατραϊκό, τὴ θάλασσα Μεσολογγίου, ἀκόμη καὶ τὸν Εὐβοϊκό, ἂν δὲν ληφθοῦν κατάλληλα μέτρα καὶ μάλιστα σύντομα. Γιὰ τὶς θάλασσες τῶν ὑπολοίπων παραθαλασσίων ἀστικῶν κέντρων χωρὶς ἀνεπτυγμένη βιομηχανία, δὲν ὑπάρχει μὲν θέμα βιολογικοῦ θανάτου ἀκόμη, ὑπάρχει ὅμως ἡ τεραστία μικροβιακὴ μόλυνσις, μὲ τὶς ἰδικές της συνέπειες.

Ἰδιαίτερα γιὰ τὴ ραδιενέργεια θἄθελα νὰ τονίσω ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ βλάβη ποὺ μπορεῖ νὰ προκαλέση στὸν ἄνθρωπο μιὰ μεγάλη ἐφ' ἅπαξ ποσότης, ποὺ ὕστερα ἀπὸ μιὰ πυρηνικὴ ἔκρηξη μπορεῖ νὰ φθάση στὸ χῶρο μας (κυρίως ἀπὸ τὴ Σιβηρία), ὑπάρχουν καὶ βλάβες ἀπὸ τὴ συσσωρευτικὴ δράση μικρῶν ποσοτήτων ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ὀργανικὲς παθήσεις ποὺ ἀναφέρθησαν, ἡ ἀλλοίωσις τοῦ περιβάλλοντος δημιουργεῖ βλαπτικὲς ἐπιπτώσεις στὸ σύνολο τοῦ ψυχισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου κάθε ἡλικίας. Οἱ παντὸς εἴδους θόρυβοι, ἡ ἀποπνικτικὴ ἀτμόσφαιρα, ἡ ἔλλειψις καλαισθησίας στὰ κτιριακά μας δημιουργήματα, ἡ κυκλοφοριακὴ συμφόρησις καὶ ἡ δύσκολη διακίνησις, ἡ στενότης τῶν περισσοτέρων

ἀστικῶν κατοικιῶν καὶ ἡ ἔλλειψις ἐλευθέρου χώρου γιὰ μεγάλους καὶ παιδιά, ἡ ἔλλειψις πρασίνου καὶ ἡ ἐναλλαγὴ ἀσφάλτου καὶ μπετόν, ἀποτελοῦν γιὰ τὸν ἄνθρωπο τῶν πόλεων, τὶς βασικὲς αἰτίες γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν νευρώσεων, τοῦ ἄγχους ἢ καὶ τῶν ψυχονευρώσεων ἀκόμη. Ἔχει ἀποδειχθῆ σὲ διεθνῆ κλίμακα ἡ πολὺ μεγαλυτέρα συχνότης στὴν διαφοροποίηση τοῦ ψυχισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ζῆ στὸ ἀλλοιωμένο αὐτὸ περιβάλλον, τῶν μεγάλων κυρίως ἀστικῶν κέντρων.

Φροντίζοντας ὁ ἄνθρωπος νὰ δημιουργήσῃ συνθῆκες «ἐξυπηρετήσεως» τοῦ ἑαυτοῦ του, ξέχασε τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο σᾶν ἰδέα, σᾶν ψυχικὸ καὶ συναισθηματικὸ στοιχεῖο, τὸν μεταχειρίσθηκε σᾶν νὰ εἶχε μόνο βιολογικὲς ἀνάγκες, ἀγνοώντας τὶς ψυχικὲς κι ἔτσι τοῦ ἐδημιούργησε συνθῆκες, ποὺ μποροῦν νὰ χαρακτηρισθοῦν σᾶν ἀπάνθρωπες.

Δὲν νομίζω σκόπιμο νὰ μὴν ἀναφέρω τὴν σημασία ποὺ ἔχει στὴν καθόλου ψυχοπνευματική μας ἰσορροπία καὶ συμπεριφορὰ τὸ στενό μας οἰκογενειακὸ περιβάλλον, τὸ σπίτι μας τὸ ἴδιο, ὄχι μόνο σᾶν χῶρος μικρὸς ἢ μεγάλος, ποὺ προσφέρει ἢ δὲν προσφέρει τὶς ἀναγκαῖες ἀνέσεις, ποὺ ἐξασφαλίζει ἢ ὄχι ὑγιεινὲς συνθῆκες διαβιώσεως, στὴ στενὴ ἔννοια τοῦ ὅρου. Ἡ ὅλη ἐσωτερικὴ τακτοποίηση καὶ «ἀτμόσφαιρα», ὄχι σᾶν πολυτέλεια ἀλλὰ σᾶν κάτι ποὺ ἀρέσει σὲ μᾶς τοὺς ἴδιους κι ὄχι στοὺς ἄλλους, πρέπει νἄχῃ τὴ ζεστασιὰ καὶ τὴν ἁπλότητα ποὺ χρειάζεται ἡ ἀνθρώπινη φύσις μας, γιὰ νὰ μπορῆ νὰ μᾶς προσφέρῃ τὴ γαλήνη, τὴν ψυχικὴ καὶ σωματικὴ ἀνάπαυση.

Τὸ σπίτι εἶναι τὸ βασικὸ περιβάλλον ποὺ θὰ διαπλάσῃ τὰ ψυχοπνευματικὰ στοιχεῖα τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, γι' αὐτὸ πρέπει νἄχῃ μιὰ καλόγουστη, πηγαία καὶ ἀνθρώπινη ἁπλότητα, νὰ τραβᾶ τὴν οἰκογένεια κοντά του, σᾶν κάτι ζωντανό, σᾶν νἄχῃ κι αὐτὸ ψυχή, νὰ μὴν ἔχῃ τὴ κακόγουστη ψυχρὴ πολυτέλεια, ποὺ ἀπωθεῖ. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ σπίτι, τὰ ἔνστικτα θὰ διαφοροποιηθοῦν σὲ συναισθήματα καὶ θὰ ἀναπτυχθοῦν τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα, ποὺ χωρὶς αὐτὰ ἡ κοινωνικὴ συμβίωσις θὰ ἦταν ἀδύνατη. Τὸ σπίτι μας δὲν μπορεῖ νἄναι μόνο ὑπνωτήριο.

Στὴ διαφοροποίηση τοῦ ψυχισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τὴν προερχομένη ἀπὸ τὸ περιβάλλον γενικά, ὀφείλεται καὶ ἡ αὔξησις τῆς ἐφηβικῆς ἐγκληματικότητος, ποὺ παρατηρεῖται στὰ ἀστικὰ κέντρα. Ἀπὸ στοιχεῖα τοῦ ΟΗΕ βλέπομε αὔξηση τῆς ἐφηβικῆς ἐγκληματικότητος ἀπὸ τὸ 1950 ἕως τὸ 1958 κατὰ 124 % σὲ πόλεις μὲ πληθυσμὸ ἄνω τῶν 100.000 κατοίκων, ἐνῶ σὲ πόλεις μὲ πληθυσμὸ κάτω τῶν 50.000 μόνον κατὰ 28 %. Ὁπωσδήποτε καὶ στὴν περίπτωση αὐτὴ ἡ συσχέτισις μὲ τὸ περιβάλλον, στὴ γενική του ἔννοια, ὑπάρχει, ἔστω καὶ ἔμμεσος.

Δὲν μποροῦμε νὰ ἐξαιρέσωμε ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ συνθέτουν τὸ περιβάλλον τοῦ ἀνθρώπου, τὰ μέσα ψυχαγωγίας τὰ ὁποῖα ἔχομε σήμερα στὴ διάθεσή μας. Τὸ ραδιόφωνο, ἡ τηλεόρασις, ὁ κινηματογράφος, τὰ διάφορα ἔντυπα, σπανιώτερα τὸ θέατρο, προσφέρουν, πολλὲς φορές, ἕνα ψυχαγωγικὸ ὑλικὸ ποὺ

δὲν ὑποβοηθεῖ πάντοτε εἰς τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ἐνδεικνυομένου ψυχικοῦ κλίματος.

Τὸ σχολεῖο, σὰν περιβάλλον, τῆς πιὸ εὔκολα διαφοροποιουμένης ἡλικίας τοῦ ἀνθρώπου, θ' ἄξιζε νὰ ἀναπτυχθῆ σὲ μιὰ ὁλόκληρη συζήτηση. Θὰ περιορισθῶ μόνο νὰ τονίσω ὅτι τὸ σχολεῖο δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται σὰν περιβάλλον μόνο κτιριακῶς, ἂν κι αὐτὸ εἶναι ὁπωσδήποτε πολὺ βασικό.

Ἂν οἱ εἰδικοὶ μελετηταὶ ὑπολογίζουν πὼς τὸ 2.000 ἡ Ν. Ὑόρκη θὰ εἶναι ἀκατοίκητη, ἐὰν δὲν ληφθοῦν μέτρα βελτιώσεως τοῦ ἀλλοιωμένου περιβάλλοντός της, αὐτὸ δὲν σημαίνει —τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν— πὼς δὲν μπορεῖ νὰ συμβῆ τὸ ἴδιο σὲ μιὰ ὁποιαδήποτε πόλη, ἢ ἀκόμη δὲν σημαίνει ὅτι, πρὶν φθάσωμε στὴν ἀκατοίκητη πόλη, δὲν περνοῦμε ἀπὸ ὅλα τὰ σκαλοπάτια ποὺ ὁδηγοῦν σ' αὐτὴν καὶ ποὺ ὅλα βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὸν κατάλληλο χῶρο, ποὺ θἄπρεπε νὰ ζῆ ὁ ἄνθρωπος φυσιολογικά.

Ἀποτελεῖ παρήγορο γεγονὸς ὅτι τὰ περισσότερα Κράτη σήμερα ἔχουν πεισθῆ γιὰ τὴν ἀνάγκη λήψεως μέτρων γιὰ διατήρηση αὐτοῦ ποὺ μπόρεσε νὰ σωθῆ καὶ τὴ βελτίωση αὐτοῦ ποὺ ἔχομε καταστρέψει. Ἰδιαίτερα γιὰ τὸν Μεσογειακὸ χῶρο, ποὺ εἶναι μιά, μεγάλη μέν, ἀλλὰ κλειστὴ θάλασσα, μὲ χῶρες βιομηχανικὲς ἢ γενικὰ ρυπαντικὲς γύρω-γύρω, ὑπάρχει ἄμεσο πρόβλημα, ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀντιμετωπίσεως γρήγορα.

Ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ πείθεται ἕνα Κράτος γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα ἀντιμετωπίσεως αὐτοῦ τοῦ κακοῦ, αὐτοῦ τοῦ ἀργοῦ θανάτου, τοῦ φυσικοῦ πλούτου μιᾶς χώρας καὶ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ζῆ σ' αὐτήν, θὰ πρέπει νὰ πιστεύση ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῆς χώρας δὲν ἐξαρτᾶται μόνο ἀπὸ τὴν αὔξηση τοῦ ἐθνικοῦ ἢ τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος, ἀπὸ τὴν τοποθέτηση μεγάλων κεφαλαίων σὲ ἔργα ἐξυπηρετήσεως ἢ παραγωγῆς, ἀλλὰ κ α ὶ ἀπὸ τὴν τοποθέτηση κεφαλαίου σὲ ἔργα ὑποδομῆς, γιὰ ἐξυγίανση τοῦ ἀλλοιωμένου περιβάλλοντος καὶ προστασία τοῦ διατηρουμένου τυχὸν ἀκόμη.

Δὲν νομίζω ὅτι σ' αὐτὸ θὰ ὑπάρξη καμμιὰ διαφωνία, γιατὶ κανεὶς μας δὲν προτιμᾶ (ἐὰν κρίνη ὀρθολογιστικὰ) νὰ δημιουργῆ προϋποθέσεις συνεχοῦς αὐξήσεως τῶν ὑλικῶν του ἀγαθῶν, χωρὶς συγχρόνως νὰ δημιουργῆ καὶ τὶς προϋποθέσεις ποὺ θὰ τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ ἀπολαμβάνη σωστὰ τὰ ἀγαθὰ αὐτά, ζῶντας μιὰ ζωὴ φυσιολογικὴ καὶ ἥρεμη, σ' ἕνα σωστὸ περιβάλλον !

Μὲ τὰ στοιχεῖα ποὺ ἀναφέρει ἡ Ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 15ετοῦς προγράμματος, θὰ πρέπει καὶ τὸ δικό μας Κράτος νὰ ἔχη πεισθῆ γιὰ τὴν ἀνάγκη λήψεως ἀμέσων μέτρων, ὅπως ἤδη συμβαίνει σὲ ἄλλες χῶρες.

Π ρ ο τ ά σ ε ι ς :

Τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν, ἢ νὰ συμπληρωθοῦν, μποροῦν νὰ χωρισθοῦν σὲ τρεῖς βασικὲς κατηγορίες : νομοθετικά, οἰκονομικὰ καὶ διαφωτίσεως.

1. Ν ο μ ο θ ε τ ι κ ὰ μ έ τ ρ α :

α) Μ έ τ ρ α ἐ ξ υ γ ι ά ν σ ε ω ς β ι ο μ η χ α ν ι ῶ ν : Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς

ἀπαγορευτικὲς διατάξεις, οἱ ὁποῖες θὰ ἀναφέρωνται στὴ ρύπανση καὶ μόλυνση τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ὑδάτων ξηρᾶς, στὴ ρύπανση καὶ μόλυνση τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἐδάφους, καὶ οἱ ὁποῖες, βάσει διεθνῶν προτύπων, θὰ καθορίζουν τὰ ἀνώτερα ἐπιτρεπτὰ ὅρια τῶν πάσης φύσεως ρυπαντικῶν καὶ μολυσματικῶν στοιχείων στὸν περιβάλλοντα χῶρο, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἐκδοθοῦν καὶ ἄλλες διοικητικὲς πράξεις καὶ διατάγματα, διὰ τῶν ὁποίων θὰ τάσσεται εὔλογος προθεσμία λήψεως μέτρων ἐξυγιάνσεως τῶν ἀποβλήτων τῶν βιομηχανιῶν (ὑγρῶν, στερεῶν καὶ ἀερίων), μετὰ τὴν πάροδο τῆς ὁποίας, σὲ περίπτωση μὴ συμμορφώσεως, θὰ διακόπτεται ἡ λειτουργία των.

Δὲν εἶναι λίγες οἱ περιπτώσεις στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀμερική, ποὺ σωματεῖα, ἢ μεμονωμένοι πολίτες, ἐζήτησαν τὴν ἐπέμβαση τῶν Δικαστικῶν Ἀρχῶν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀναγκασθοῦν ὁλόκληρες βιομηχανίες νὰ ἐλαττώσουν τὴν παραγωγή, ἢ νὰ λάβουν μέτρα καθάρσεως παντὸς εἴδους ἀποβλήτων, ἢ ἐλαττώσεως τοῦ θορύβου. Πρόσφατα, ἡ μεγαλύτερη ὑψικάμινος τοῦ κόσμου τοῦ συγκροτήματος «Τύσσεν-Ντούϊσμπουργκ», κόστους κατασκευῆς 400.000.000 μάρκων, ὑποχρεώθηκε μὲ δικαστικὴ ἀπόφαση, κατόπιν μηνύσεως κατοίκων τῆς πόλεως Ντούϊσμπουργκ, νὰ ἐλαττώσῃ τὴν παραγωγή, τοὺς θορύβους καὶ τὴν καπνομίχλη.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἐπιθεωρήσεως βιομηχανιῶν ἐζήτησε τὴ διακοπὴ τῆς λειτουργίας τῆς ὑψικαμίνου.

Ὑπάρχουν ἀκόμη (στὴν Ἀμερικὴ) καὶ περιπτώσεις ματαιώσεως ἱδρύσεως βιομηχανιῶν σὲ μέρη ποὺ ὑπῆρχε φόβος ἀλλοιώσεως τοῦ περιβάλλοντος, ἂν καὶ ὑπῆρχε ἀνάγκη βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως, βάσει οἰκονομικῶν καὶ ἀναπτυξιακῶν κριτηρίων.

Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ μιὰ φράσις ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῶν Η.Π.Α., πάνω στὸ θέμα αὐτό: «ἡ σχετικὴ μὲ τὴν αἰσθητικὴ καὶ τὸ φυσικὸ περιβάλλον εὐημερία, ὅπως καὶ ἡ οἰκονομικὴ εὐημερία, ἀποτελεῖ σημαντικὸ στοιχεῖο τῆς ποιοτικῆς στάθμης τῆς ζωῆς στὴν κοινωνία μας, τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι τὸ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸ φυσικὸ περιβάλλον συμμερίζονται οἱ πολλοὶ καὶ ὄχι οἱ ὀλίγοι, δὲν καθιστᾷ τὸ στοιχεῖο αὐτὸ ὀλιγώτερο ἄξιο τῆς νομικῆς προστασίας μέσῳ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ».

β) Βιομηχανικαὶ ζῶναι: Καθορισμὸς βιομηχανικῶν περιοχῶν γιὰ ὅλα τὰ ἀστικὰ κέντρα, μὲ ἀκριβῆ ἔλεγχο κριτηρίων καταλληλότητος ἑκάστου χώρου (συχνότης καὶ κατεύθυνσις πνεόντων ἀνέμων, θαλάσσια ρεύματα, ἡλιοφάνεια, βροχοπτώσεις, κλπ.) μὲ ὑποχρέωση ταχείας μεταφορᾶς τῶν ἐν λειτουργίᾳ ἀστικῶν βιομηχανιῶν στὴν ὁριστικὴ καὶ ἀκίνδυνη γιὰ τοὺς κατοίκους θέση καὶ μὲ σαφῆ ἀπαγόρευση δημιουργίας οἰκισμῶν στὸν ἐπικίνδυνο χῶρο.

Ὡς πρὸς τὴν ἀναγκαιότητα καθορισμοῦ τῶν βιομηχανικῶν περιοχῶν βάσει τῶν ἀνωτέρω κριτηρίων, εἶναι γνωστὸ ὅτι σὲ βιομηχανικὲς περιοχὲς μὲ «ἀκάθαρτη» ἀτμόσφαιρα, μετὰ ἀπὸ βροχὴ ἡ ὁποία παρασύρει τὰ αἰωρού-

μενα σωματίδια πρὸς τὸ ἔδαφος, αὐξάνεται ἡ, πολὺ εὐεργετικὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ὑπεριώδης ἀκτινοβολία κατὰ 40 %. Ἡ σημασία τῆς ἡλιοφανείας, τῶν ἀνέμων καὶ τῶν θαλασσίων ρευμάτων εἶναι καταφανής.

γ) Ρύπανσις θαλάσσης ἀπὸ πλοῖα: Ἀναφορικὰ μὲ τὸ θέμα αὐτό, νομίζω ὅτι ἡ αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τῶν ἤδη ἰσχυουσῶν διατάξεων θὰ προσφέρῃ ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, γιατὶ οἱ ποινὲς ποὺ προβλέπονται εἶναι αὐστηρές.

δ) Διάφοροι θόρυβοι: Ἡ σημερινὴ προστασία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοὺς θορύβους καθορίζεται ἀπὸ ἀστυνομικὲς διατάξεις, ἀφορᾷ μόνο στὶς ὧρες «κοινῆς ἡσυχίας» καὶ δὲν μπορεῖ νἆναι ἀποτελεσματικὴ οὔτε γι' αὐτὲς τὶς ὧρες, γιατὶ ἡ ἐκτίμησις τοῦ θορύβου ἔχει ὑποκειμενικὰ κριτήρια. Εἶναι σφάλμα νὰ νομίζωμε ὅτι ὁ θόρυβος εἶναι ἐνοχλητικὸς μόνο γιὰ τὴν ὥρα τῆς ἀναπαύσεώς μας. Ὁ θόρυβος εἶναι ἐπιβλαβὴς ὁποιαδήποτε ὥρα τοῦ 24ώρου καὶ γιαυτὸ θὰ πρέπει νὰ καθορίζεται νομοθετικὰ τὸ ἀνώτερο ἐπιτρεπόμενο ὅριο τῆς ἐντάσεώς του, ποὺ μπορεῖ νὰ μετρηθῇ σὲ μονάδες «ντεσιμπέλ».

Ὁ θόρυβος ἀπὸ τὰ ἐντὸς τῶν πόλεων γήπεδα δὲν εἶναι κάτι ποὺ μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπισθῇ μὲ ἐφαρμογὴ ἀστυνομικῶν διατάξεων ἢ συνήθων νομοθετικῶν μέτρων. Ὑπάρχει ὅμως ἕνα νομοθετικὸ μέτρο ποὺ εἶναι ἀποτελεσματικό: Ὑποχρεωτικὴ ἀπομάκρυνσις τῶν γηπέδων ἀπὸ τὶς πόλεις καὶ ἡ τοποθέτησίς τους σὲ ἀπόσταση 3–6 χλμ. ἀπὸ τὴν περιφέρειά τους.

Ἕνα πρόβλημα, ποὺ θἄπρεπε νἄχη λυθῇ νομοθετικὰ ἀπὸ χρόνια, εἶναι ἡ ὑποχρεωτικὴ μόνωσις ἀπὸ τὸν θόρυβο, τῶν διαμερισμάτων τῶν πολυκατοικιῶν. Αὐτὸ ποὺ παρατηρεῖται σήμερα, νὰ ρυθμίζεται ἡ ἀνάπαυσις, ὁ ὕπνος, ἢ ἡ ἐργασία τῶν ἐνοίκων μιᾶς ὁλόκληρης πολυκατοικίας ἀπὸ τὸ ξυπνητῆρι, τὸ κλάμα τοῦ μωροῦ, ἢ τὶς ἀτομικὲς ἀνάγκες ἑνὸς μόνον ἐνοίκου, μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ σἂν ἀπάνθρωπο. Εἶναι περισσότερο ἀπὸ ἀρκετὸ τὸ τελείως ἀκατάλληλο περιβάλλον τῶν περισσοτέρων διαμερισμάτων, ποὺ κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος ἀερίζονται ἀπὸ τὸν φωταγωγό, ποὺ ἴσως σ' ἕνα ἀπὸ ὅλα τὰ δωμάτια νὰ κατορθώνῃ νὰ μπαίνῃ ὁ ἥλιος κάποτε, ποὺ στεροῦν ἀπὸ τὰ παιδιὰ τὸ παιγνίδι, γιατὶ δὲν ὑπάρχει χῶρος καὶ γιατὶ ἐνοχλεῖ τοὺς ἄλλους ἐνοίκους, ὥστε ὁ ἐσωτερικὸς θόρυβος νὰ περισσεύῃ. Εἶναι ἐπόμενο μὲ αὐτὲς τὶς συνθῆκες διαβιώσεως νὰ ἔχωμε ἀντίκτυπο στὴν καθόλου ψυχοσωματικὴ ἀνάπτυξη τῶν παιδιῶν καὶ στὶς ψυχοσωματικὲς ἀντιδράσεις τῶν ἐνηλίκων.

ε) Πολεοδομία: Ἡ συμπλήρωσις τῆς Νομοθεσίας παρουσιάζεται αὐτὴ τὴν στιγμὴ περισσότερο ἐπιτακτικὴ στὴν ἴδια τὴν πολεοδομία καὶ ἰδιαίτερα στὴν ἔκδοση τῶν ἀναγκαίων διαταγμάτων γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθέρας δομήσεως. Εἶναι παρήγορο ὅτι, ἔστω καὶ ἀργά, καταλάβαμε τὴν ἀνάγκη στὸν τόπο μας, νὰ δοῦμε σωστὰ τὸ πολεοδομικὸ πρόβλημα, σἂν πρόβλημα περιβάλλοντος, γιατὶ μέχρι τώρα τὸ βλέπαμε σἂν πρόβλημα καλύψεως ἁπλῶς στεγαστικῶν καὶ κυκλοφοριακῶν ἀναγκῶν ἀρκεῖ μόνο τὸ σύστημα αὐτὸ ν' ἀρχίσῃ νὰ ἐφαρμόζεται καὶ μάλιστα σωστά. Ὀφείλομε ὅλοι

νὰ καταλάβωμε ὅτι μεταξὺ τοῦ συνόλου τῶν ἐπιφανειῶν ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ κατοικίες καὶ τῶν ἐλευθέρων χώρων μιᾶς πόλεως, ὑπάρχει μιὰ ἀναλογία καὶ αὐτὴ ἡ ἀναλογία ρυθμίζει τὸ περιβάλλον σὰν παράγοντα ψυχοσωματικῆς ὑγείας τῶν κατοίκων. Ἐὰν ἡ ἀναλογία αὐτὴ διαταραχθῆ εἰς βάρος τοῦ ἐλευθέρου χώρου, τὸ περιβάλλον εἶναι δυσμενὲς γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τόσο περισσότερο δυσμενές, ὅσον ὁ ἐλεύθερος χῶρος εἶναι μικρότερος.

Θὰ φανῆ ἴσως περίεργο, τὸ Παρίσι νὰ ἔχη 32.300 κατοίκους κατὰ τετρ. χιλιόμετρο, τὸ Λονδῖνο 10.300 καὶ ἡ Ἀθήνα 4.278, ἐνῶ ἡ Ἀθήνα ἔχει τοὺς ὀλιγώτερους ἐλεύθερους χώρους ἀπὸ τὶς πόλεις αὐτές.

Στὴν Γαλλία, ἡ πολεοδομικὴ Νομοθεσία, ἡ ὁποία ἴσχυε μέχρι τὸ 1966 καὶ ἡ ὁποία δὲν ξέρω ἂν ἰσχύη ἀκόμη, καθώριζε γιὰ τὶς πόλεις ὅτι τὸ ὕψος τῶν οἰκοδομῶν δὲν πρέπει νὰναι μεγαλύτερο ἀπὸ τὸ πλάτος τῶν δρόμων, ἐνῶ γιὰ τοὺς οἰκισμοὺς τὸ πλάτος τῶν δρόμων ἔπρεπε νὰναι διπλάσιο τοῦ ὕψους τῶν οἰκοδομῶν. Ὁ ἐλεύθερος χῶρος (αὐλὴ) δὲν ἔπρεπε νὰναι μικρότερος ἀπὸ τὸ μισὸ τοῦ ὕψους τῆς οἰκοδομῆς. Εἶναι σαφὲς ὅτι στὶς δικές μας πόλεις αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῆ, γιατὶ οἱ δρόμοι μας ἐσχεδιάσθησαν καὶ ἐχαράχθησαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ στενοὶ καὶ ἡ τυχὸν ἐφαρμογὴ ἑνὸς μέτρου, ὅπως αὐτὸ ποὺ ἀνέφερα, θὰ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ἐπέκταση τῶν πόλεων κατ' ἐπιφάνειαν σὲ τέτοιο βαθμό, ποὺ νὰ μὴν εἶναι δυνατὴ ἡ ὁποιαδήποτε ἐξυπηρέτησις ἢ κατασκευὴ βασικῶν ἔργων ὑποδομῆς, λόγῳ κόστους (ἐξαίρεση ἀποτελεῖ ἡ Σπάρτη).

Ἀπ' αὐτὸ τὸ ἀδιέξοδο μπορεῖ νὰ μᾶς βγάλη τὸ σύστημα τῆς ἐλευθέρας δομήσεως, μὲ μεγάλα οἰκοδομικὰ συγκροτήματα, κτισμένα μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τεχνικῆς (προσηρμοσμένους στοὺς ὑγειονομικοὺς κανονισμούς), μὲ καλαισθησία καὶ μὲ ἀνάλογους ἐλεύθερους χώρους γύρω-γύρω. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ καλύψωμεν τὶς στεγαστικές μας ἀνάγκες, χωρὶς δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις στὸ περιβάλλον μας.

Στὶς περισσότερες πόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα αὐτὸ ἀπὸ χρόνια καὶ μάλιστα στὴ περιμετρικὴ ζώνη τῶν παλαιῶν πόλεων, ὅπου ἡ ἐφαρμογὴ ἦταν εὔκολη λόγῳ χαμηλοῦ κόστους γιὰ ἀποζημίωση ἐδάφους. Ἔτσι δὲν ἐθίγησαν οἱ παλιὲς πόλεις καὶ ἔμειναν σὰν μνημειακοὶ χῶροι, χωρὶς νὰ χάσουν τὴν ζωτικότητά τους στὸ ἐμπόριο καὶ τὸν Τουρισμό.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐλευθέρα δόμηση, ἡ πολεοδομία μας ὀφείλει νὰ κατοχυρώση νομοθετικὰ καὶ τὴν ἀναλογία τῶν κοινοχρήστων χώρων πρασίνου τῶν πόλεων, τοῦ πολεοδομικοῦ πρασίνου. Δυστυχῶς σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο βρισκόμαστε πολὺ πίσω σὲ σύγκριση μὲ ἄλλες χῶρες, ἂν ἀναλογισθοῦμε ὅτι ἀνὰ ἑκτάριο πρασίνου στὸ Λὸς Ἄντζελες ἀναλογοῦν 64 κάτοικοι, ἐνῶ στὴν Ἀθήνα 4.296. Γιὰ τὴν ἴδια ἔκταση ἀναλογοῦν στὴν Οὐάσιγκτων 206 κάτοικοι, στὴν Ν. Ὑόρκη 945, στὸ Λονδῖνο 1.000, στὸ Παρίσι 1.354.

Δὲν θᾶταν ἄσχημο νὰ ξέρωμε, γιατὶ ἔτσι μόνο θὰ καταλάβωμε τὴν σημασία τοῦ πρασίνου, ὅτι ἕνα ἑκτάριο δάσους, στὴν περίοδο μιᾶς βλαστικῆς περιόδου, μπορεῖ νὰ συγκρατήση 6-10 τόννους ἄνθρακος καὶ νὰ ἀπελευθερώση

12–20 τόννους ὀξυγόνου (ἀπὸ τὴ διάσπαση τοῦ C02), ἐνῶ μιὰ σημύδα διαπνέει 300 λίτρα νεροῦ τὴν ἡμέρα καὶ μιὰ ὀξυὰ 500, ποὺ σὰν ὑδρατμοὶ παρασύρουν σὲ ψηλότερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας τὰ παντὸς εἴδους σωματίδια ποὺ περιέχει (καπνὸς κλπ.).

Δὲν παραλείπω νὰ τονίσω τὴν ἰδιαίτερη σημασία τοῦ πρασίνου γιὰ τὴν γαλήνη καὶ τὴν ψυχικὴ ἠρεμία τοῦ ἀνθρώπου, τὰ βασικὰ αὐτὰ στοιχεῖα τῆς σωστῆς ψυχοπνευματικῆς του ἀναπτύξεως, ἂν καὶ πιστεύω πὼς εἶναι γνωστὰ καὶ γι' αὐτὸ δὲν θὰ ἐπεκταθῶ. Ἐπισημαίνω μόνο ὅτι ἡ αἰσθητικὴ ἀξία τοῦ πρασίνου δὲν ἔχει ἐκτιμηθῆ στὴν Ἑλλάδα στὸ βαθμὸ ποὺ θἄπρεπε.

Στὴν πολεοδομία ἀνήκει ἀκόμη ἡ εὐθύνη καὶ ἡ φροντίδα γιὰ τὴν ἐξαίρεση τῶν λόφων τῶν πόλεων ἀπὸ τὴν οἰκοπεδοποίηση καὶ οἰκοδόμηση. Οἱ λόφοι, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καταλληλότητά τους γιὰ πράσινο, εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς παράγοντες δημιουργίας καθοδικῶν νυκτερινῶν ρευμάτων ἀέρος, ποὺ συντελοῦν στὸν καθαρισμὸ τῆς ἀτμοσφαίρας (ἔρπουσα αὔρα ἡ αὔρα τῶν ὀρέων). Εἶναι ἀκόμη ἡ ὄασις στὴν μονοτονία τῶν οἰκοδομῶν τὸ μέρος ποὺ ἴσως καμμιὰ φορὰ τὰ παιδάκια μπορέσουν ν' ἀκούσουν κελαηδήματα πουλιοῦ στὴν πραγματικότητα καὶ ὄχι ἀπὸ ἀπομίμηση.

Τὸ σημερινὸ κυκλοφοριακὸ φαινόμενο τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων ἀπὸ τὰ διακινούμενα καὶ τὰ σταθμευμένα αὐτοκίνητα, ὀφείλει νὰ ἀντιμετωπισθῆ καὶ ἀπὸ τὴν πολεοδομία. Ἡ ὑποχρεωτικὴ πρόβλεψις γκαράζ στὸ ὑπόγειο κάθε νέας οἰκοδομῆς τῶν κεντρικῶν περιοχῶν, θὰ συντελέσῃ σὲ κάποια βελτίωση τοῦ σημερινοῦ φαινομένου, ἐνῶ ὁ μακροχρόνιος προγραμματισμὸς διακινήσεως τοῦ πληθυσμιακοῦ δυναμικοῦ τῶν ἀναπτυσσομένων ἢ ὑπὸ ἀνάπτυξη πόλεων, ἀπαιτεῖ τὴ δημιουργία ὑπογείου δικτύου ἠλεκτροκινήτων σιδηροδρόμων καὶ κατάργηση τῶν σημερινῶν «καπνοπαραγωγῶν» λεωφορείων.

Στὴν πολεοδομία ἀνήκει ἀκόμη καὶ ἡ φροντίδα γιὰ τὴν ὅλη καλαισθητικὴ ἐμφάνιση τῶν νεοανεγειρομένων οἰκοδομῶν, γιὰ τὴ δημιουργία «χρώματος» στὰ διάφορα ἀστικὰ κέντρα, ποὺ νὰ ἐναρμονίζεται μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα κάθε τόπου, γιὰ νὰ ἐκλείψῃ σιγὰ-σιγὰ ἡ παρατηρουμένη σήμερα ἀναρχία στὴ μορφολογία τῶν διαφόρων κτισμάτων ὅλων τῶν πόλεων καὶ οἰκισμῶν. Ἀποτελεῖ βασικὸ σφάλμα νὰ ὑπάρχῃ ἐνιαῖος Γ.Ο.Κ. γιὰ ὅλα σχεδὸν τὰ ἀστικὰ κέντρα, μὲ παραλλαγὲς μόνο ὡς πρὸς τὴν ἔκταση τῶν διαφόρων τομέων. Ἡ κάθε πόλις χρειάζεται τὴ μορφολογική καὶ αἰσθητική της ταυτότητα.

Ὁ διαχωρισμὸς μιᾶς πόλεως σὲ πολλοὺς τομεῖς, ἀποτελεῖ, κατὰ τὴν γνώμη μου, βασικὸ παράγοντα ἀλλοιώσεως καὶ ἀναρχίας τοῦ περιβάλλοντος, στὸν οἰκοδομικὸ τομέα. Οἱ βαθμιαίως αὐξανόμενες στεγαστικὲς ἀνάγκες τῶν ἀστικῶν κέντρων, δημιουργοῦν ὑποχρεωτικὰ διαφοροποίηση στοὺς ἀρχικὰ καθωρισμένους τομεῖς, ὡς πρὸς τὸ ποσοστὸ καλύψεως καὶ τὸ ὕψος τῶν οἰκοδομῶν. Ἔτσι παρατηρεῖται τὸ φαινόμενο στὸν ἴδιο τομέα νἄχωμε κτίσματα ἀνόμοια στὸ ὕψος καὶ στὸ ποσοστὸ καλύψεως, ἀκόμη καὶ στὴ θέση τῆς οἰκο-

δομικῆς γραμμῆς, γιατὶ ἡ ἀνέγερσις αὐτῶν ἔγινε μὲ ἄλλα πολεοδομικὰ κριτήρια κάθε φορά.

Μποροῦμε ἄφοβα, νομίζω, νὰ ἰσχυρισθοῦμε, πὼς ἔξω ἀπὸ μιὰ κεντρικὴ περιοχὴ τῆς πόλεως, μὲ μιὰ σωστὴ χωροταξικὴ κατανομὴ τῶν ἀναγκαίων γιὰ τὴν πόλη οἰκοδομικῶν στοιχείων καὶ ἐλευθέρων χώρων, τὸ ὑπόλοιπο μέρος τῆς πόλεως ὀφείλει νὰ ἀπολαμβάνη ἴσα προνόμια καὶ νὰ ὑφίσταται τὶς ἴδιες ὑποχρεώσεις, νὰ ἀνήκη σ' ἕνα καὶ μοναδικὸ οἰκοδομικὸ σύστημα. Παράλληλα, ἡ γενικὴ χωροταξία τῆς πόλεως θὰ καθορίζη εἰδικὲς περιοχὲς γιὰ θορυβώδεις καὶ ἐνοχλητικὲς γιὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγκαταστάσεις (συνεργεῖα).

Δὲν νομίζω ὅτι μπορεῖ νὰ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὶς ὑποχρεώσεις τῆς πολεοδομίας (στὴ γενική της ἔννοια), σὲ συνεργασία καὶ μὲ ἄλλες ὑπηρεσίες, ἡ ἐφαρμογὴ εἰδικῶν διατάξεων ποὺ θὰ ρυθμίζουν τοὺς πιὸ ἐνδεδειγμένους τρόπους ἐλαττώσεως ρυπάνσεως τῆς ἀτμοσφαίρας, ἀπὸ τὸν καπνὸ τῶν καυστήρων ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν θέρμανση τῶν κατοικιῶν καὶ ἄλλων χώρων. Ἡ ὑποχρεωτικὴ χρησιμοποίησις πετρελαίου ντῆζελ ἀντὶ γιὰ μαζούτ στοὺς καυστῆρες τῶν καλοριφέρ, θὰ σημάνη ὁπωσδήποτε μιὰ πρόοδο στὸν τομέα αὐτό, ἐνῶ ἡ χρησιμοποίησις τῶν συνήθων καπνοσυλλεκτῶν δὲν φαίνεται νὰ παίζη κανένα ἄλλο ρόλο ἀπὸ τοῦ νὰ «διακοσμῆ» τὶς στέγες.

στ) Ἀνάπτυξις καὶ διατήρησις πρασίνου ἐκτὸς ἀστικῶν περιοχῶν—δημιουργία ἐκτροφείων θηραμάτων καὶ σπανίων ζώων—προστασία θαλασσίου πλούτου: Ἡ ἀναδάσωσις ἐκτεταμένων ἐκτάσεων καὶ ἡ δημιουργία ἐθνικῶν δρυμῶν, μὲ σύγχρονη λήψη μέτρων γιὰ τὴν αὔξηση σὲ εἰδικὰ ἐκτροφεῖα ὡρισμένων εἰδῶν ζώων ποὺ τείνουν νὰ ἐξαφανισθοῦν καὶ τὴν προστασία τῆς μεγάλης ποικιλίας τῶν πουλιῶν ποὺ φιλοξενεῖ ἡ χώρα μας, λόγῳ τῶν εἰδικῶν κλιματολογικῶν καὶ ὑγροεδαφικῶν συνθηκῶν της ἀπὸ τὴν καταστροφικὴ βουλημία τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἀντικατάστασις τῆς συνήθους στὰ ὀρεινὰ ποικιλίας τῆς αἰγὸς μὲ ἄλλο εἶδος, οἰκοσίτου κυρίως, κτηνοτροφίας, λόγῳ τῆς φθορᾶς ποὺ προκαλεῖ στὸ χαμηλὸ πράσινο, θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενο νομοθετικῆς ρυθμίσεως ὑπὸ τὴν ἔννοια τῆς δημιουργίας κινήτρων. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν περιορισμὸ μόνο σὲ εἰδικὲς περιοχὲς καὶ σὲ ὡρισμένες περιόδους τῆς ἁλιείας, γιὰ τὸν φόβο βαθμιαίας ἐξαφανίσεως τοῦ θαλασσίου ζωϊκοῦ μας πλούτου, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ βασικὸ στοιχεῖο, ποὺ, μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα συνθέτουν τὸ περιβάλλον μας.

Ἡ ὁποιαδήποτε νομοθεσία κι ἂν γίνη γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν θεμάτων ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὸ περιβάλλον, νομίζω ὅτι τότε μόνο θὰ εἶναι ἀποτελεσματική, ὅταν δημιουργηθῆ καὶ ἕνα κεντρικὸ συντονιστικὸ ὄργανο, ποὺ θἄχη ὅλη τὴν εὐθύνη καὶ ὅλες τὶς σχετικὲς ἁρμοδιότητες, ἕνα εἶδος Ὑπουργείου περιβάλλοντος. Ὁ διασκορπισμὸς τῆς εὐθύνης σὲ διάφορες ὑπηρεσίες δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετήση τὸν σκοπὸ ποὺ ἐπιδιώκομε.

2. Οἰκονομικὰ μέτρα:

Εἶναι ἐπόμενον, ὕστερα ἀπὸ ὅσα ἐξετέθησαν, ὅτι ἡ ἀντιμετώπισις τοῦ

προβλήματος «περιβάλλον τοῦ ἀνθρώπου, προστασία καὶ βελτίωσίς του», ἀπαιτεῖ δαπάνες, ποὺ μόνο μὲ μιὰ ἐντυπωσιακὴ Κρατικὴ χειρονομία μποροῦν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν.

Ὑπολογίζεται ὅτι γιὰ τὴν προσεχῆ 15ετία θὰ ἀπαιτηθῆ ποσὸν 46 δισεκατομμυρίων δραχμῶν γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 30 δισεκατομμύρια ἀφοροῦν δαπάνες ἀπὸ τὶς Δημόσιες Ἐπενδύσεις καὶ τὰ 16 δισεκατομμύρια, ἀπὸ τὸν ἰδιωτικὸ τομέα. Κατὰ κατηγορίες ἀπαιτοῦνται 20 δισεκατομμύρια γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ρυπάνσεως ἐδάφους, ἀέρος, ὑδάτων καὶ τῆς ὀχλήσεως ἀπὸ τὸν θόρυβο, 20 δισεκατομμύρια γιὰ τὴν προστασία, ἀποκατάσταση, ἀξιοποίηση τῆς πολιτιστικῆς κληρονομίας καὶ τῶν τοπίων καὶ τὴν διαμόρφωση περιβάλλοντος νέων κατασκευῶν. Τὰ ὑπόλοιπα 6 ἀφοροῦν στὴν ἀντιμετώπωση ἀλλοιώσεως δρυμῶν καὶ ὑγροτόπων.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὰ ἀναφερθέντα ποσά, σὰν ἀπόλυτοι ἀριθμοί, θὰ δημιουργήσουν δισταγμοὺς στὴν ἀπόφαση ἐπενδύσεώς τους στὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος, γιατὶ ἴσως θὰ ὑπάρξη τὸ ἐπιχείρημα ὅτι δὲν τοποθετοῦνται σὲ παραγωγικοὺς τομεῖς τῆς Δημοσίας οἰκονομίας, θὰ πρέπει ὅμως νὰ γίνη συνείδησις σ' ὅλους μας, ὅτι ἡ ζήτησις ὑψηλῆς στάθμης καὶ ποιότητος περιβάλλοντος, θὰ γίνη μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ δυναμικὲς ἀγορὲς τοῦ μέλλοντος, κι ἔτσι, ἂν ἐξετάσωμε τὸ θέμα σὲ συσχετισμὸ μὲ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη σὲ μακροπρόθεσμα πλαίσια, θὰ δοῦμε ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ τῶν ἀξιῶν ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὸ περιβάλλον-ὑγεία, πολιτισμὸς- πρὸς τὴν σωστὰ θεμελιωμένη οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τοῦ τόπου.

3. Διαφώτισις τοῦ Κοινοῦ:

Ἡ δημιουργία «συνειδήσεως περιβάλλοντος» στὸν κάθε ἕνα ἀπὸ μᾶς ποὺ ζοῦμε σ' αὐτὴ τὴ χώρα, ἀποτελεῖ τὴ βάση, στὴν ὁποία θὰ μπορέσωμε νὰ στηριχθοῦμε, ἐὰν θέλωμε νὰ ἐξασφαλίσωμε γιὰ πάντα τὶς συνθῆκες ἑνὸς ἀνθρώπινου, ὑγιεινοῦ καὶ πολιτισμένου περιβάλλοντος. Ἡ συνείδηση περιβάλλοντος δὲν εἶναι κάτι ποὺ ἀποκτᾶται εὔκολα. Ἀπὸ τὴν παιδικὴ ἡλικία, ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ τὸ σχολειό, θὰ πρέπει νὰ ξεκινήση σὰν θεωρία καὶ πρᾶξις μαζί, γιὰ νὰ γίνη βίωμα στὸ παιδὶ ποὺ μεγαλώνοντας θὰ ἀντικαταστήση ἐμᾶς, οἱ ὁποῖοι δὲν κατορθώσαμε νὰ διατηρήσωμε τὸ φυσικὸ περιβάλλον, ἀναγνωρίσαμε ὅμως τὴ φθορὰ ποὺ ἐδημιουργήσαμε καὶ ἀρχίσαμε νὰ προσπαθοῦμε νὰ τὴν διορθώσωμε.

Δὲν μποροῦμε ὅμως νὰ περιμένωμε νὰ μεγαλώσουν τὰ παιδιά μας γιὰ ν' ἀποκτήσωμε κοινωνία μὲ συνείδηση περιβάλλοντος. Τὰ διάφορα σωματεῖα, οἱ σύλλογοι, οἱ Δῆμοι, οἱ Κοινότητες, τὰ ἐπιμελητήρια, σὲ μιὰ συνεργασία μεταξύ τους, μποροῦν ν' ἀρχίσουν τὴν διαφώτιση τοῦ Κοινοῦ, μὲ διαλέξεις, μὲ ραδιοφωνικὲς ὁμιλίες, μὲ εἰδικὲς προβολές, στὴν τηλεόραση καὶ στοὺς κινηματογράφους. Ὅταν αὐτὸ γίνη μὲ συντονισμὸ καὶ σὲ πανελλήνιο κλίμακα, ὑπάρχει ἐλπίδα σιγὰ-σιγὰ κι ἐμεῖς οἱ μεγάλοι νὰ καταλάβωμε τὴ

σημασία ποὺ ἔχει γιὰ τὴν ἴδια τὴ ζωή μας, αὐτὸ ποὺ μέχρι τώρα ἀγνοήσαμε, τὸ περιβάλλον μας. Κι ἡ σημασία αὐτὴ μπορεῖ νὰ γίνῃ πιὸ εὔκολα ἀντιληπτή, ἂν κάθε φορὰ μὲ συγκεκριμένα στοιχεῖα καὶ ἀριθμοὺς ἀποδεικνύωμεν αὐτὸ ποὺ θεωρητικὰ ἀναπτύσσομεν.

Ἔχουν γίνει ἀρκετὲς δημοσιεύσεις σὲ εἰδικὰ δελτία, ἔχουν γίνει πολλὲς διαλέξεις μὲ συγκεκριμένα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ συγκεντρωθοῦν καὶ νὰ τεθοῦν στὴ διάθεση ὅλων τῶν δυναμένων νὰ θεωρηθοῦν ὡς φορεῖς αὐτῆς τῆς προσπαθείας, γιὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν μὲ πειστικότητα σὲ κάθε περίπτωση. Δὲν εἶναι δυνατὸν π.χ. νὰ μὴν ἐντυπωσιασθῇ κανεὶς ὅταν ἀκούῃ ὅτι μιὰ μόνο βιομηχανία στὴ Θεσσαλονίκη χρειάζεται 20.000 κυβικὰ μ. νερὸ τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ παρασύρῃ τὰ ἀπόβλητά της στὸ Θερμαϊκό, δηλαδὴ ὅσο νερὸ χρειάζεται μιὰ πόλις 50.000 περίπου κατοίκων γιὰ τὶς ἀνάγκες της.

Παραστατικὲς ταινίες, στὴν τηλεόραση κυρίως, μὲ βιομηχανικὲς περιοχὲς ποὺ σκεπάζονται ἀπὸ καπνοὺς σὰν νἄναι ὁμίχλη, μὲ τὶς διαβρώσεις τῶν γυμνῶν περιοχῶν τῆς ὑπαίθρου, μὲ τὴν φθορὰ καὶ ἀλλοίωση τῶν παραδοσιακῶν καὶ πολιτιστικῶν μας στοιχείων καὶ χαρακτηριστικῶν καὶ τόσα ἄλλα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν συγκινήσουν τὸν θεατὴ καὶ μάλιστα πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὶς κακόγουστες διαφημίσεις ἢ τὰ φτηνῆς ποιότητος προγράμματα.

Ἀπ' ὅλα αὐτὰ ποὺ ἀκούσατε ὡς τώρα, εἶναι εὔκολο νὰ συμπεράνωμε σὲ ποιοὺς τομεῖς καὶ πόση μπορεῖ νἄναι ἡ συμβολὴ τῶν Ὀργανισμῶν Τ.Α. στὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος.

Σὰν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις δὲν μπορεῖ βέβαια νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν εὐθύνη τῆς ὑδρεύσεως μὲ ὑγιεινὸ καὶ ἄφθονο νερό, ἀπὸ τὴν εὐθύνη τῆς σωστῆς διαθέσεως τῶν ἀπορριμμάτων καὶ τὴν εὐθύνη τῆς ἀποχετεύσεως. Καὶ ὅσο μὲν ἀφορᾶ στὰ δύο πρῶτα ἀντικείμενα, νομίζω πὼς οἱ περισσότερες πόλεις καὶ τὰ χωριά, βρίσκονται στὴ σωστὴ καὶ πλήρη ἀντιμετώπισή τους, ἂν καὶ γιὰ τὸ θέμα τῆς διαθέσεως τῶν ἀπορριμμάτων θὰ πρέπει νὰ ἀναζητήσωμε ἐγκαίρως ἄλλες μεθόδους, γιατὶ οἱ διάφορες «χωματερὲς» κάποτε θὰ κορεσθοῦν (π.χ. βιομηχανοποίησις, καῦσις σὲ κλιβάνους, στερεοποίησις διὰ συμπιέσεως κλπ.), ὡς πρὸς τὴν ἀποχέτευση ὅμως νομίζω πὼς τὸ πρόβλημα ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι πανελλήνιον.

Εἶναι ματαιοπονία νὰ νομίζωμε ὅτι οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες (τοὐλάχιστον αὐτὲς ποὺ ἔχουν πρόβλημα) μποροῦν μὲ δικά τους μέσα νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν θεραπεία τῆς ἀποχετεύσεως μόνοι, χωρὶς τὴν ἐνεργὸν οἰκονομικὴ Κρατικὴ συμμετοχή.

Τὰ ἔργα ἀποχετεύσεως, ἀκόμη κι ἂν περιορισθοῦμε στὰ βασικὰ-κεντρικὰ μόνο δίκτυα, ἀπαιτοῦν μεγάλες δαπάνες, οἱ ὁποῖες, οὔτε ἀπὸ τὰ ταμεῖα τῶν Δήμων, οὔτε ἀπὸ εἰδικὸ τέλος ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπιβληθῇ στοὺς δημότες, μποροῦν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν. Ἐξ ἄλλου ἡ σύναψις τοκοχρεωλυτικῶν δανείων γιὰ τόσο μεγάλα ποσὰ θὰ δημιουργήσῃ μόνιμον οἰκονομικὸ μαρασμὸ τῶν ὑποχρέων ὀργανισμῶν γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησή τους. Γι' αὐτὸ βασικὰ τὸ πρό-

βλημα θὰ παραμένῃ ἄλυτο, παρὰ τοὺς κινδύνους ποὺ ἐπεσημάνθησαν, μέχρις ὅτου τὸ Κράτος ἀναλάβῃ τὴν οἰκονομικὴ πρωτοβουλία καὶ στὸν τομέα αὐτό. Εἶναι κι αὐτὴ μιὰ ἐπένδυσις, στὴν ἐξυπηρέτηση τῶν πολιτῶν, ποὺ στὸ σύνολό τους συνθέτουν τὸ ἴδιο τὸ Κράτος. Στὴν ἀνάπτυξη καὶ διατήρηση τοῦ πρασίνου τῶν πόλεων κυρίως, ἡ εὐθύνη τῶν Δήμων παραμένει ἀκεραία ὡς πρὸς τὸ πράσινο τῶν δρόμων διὰ τῆς δημιουργίας δενδροστοιχιῶν, ὡς πρὸς τὸ κοινόχρηστο καὶ συγκροτημένο ὅμως πράσινο, τὸ πρόβλημα ὑφίσταται πάντοτε, λόγῳ μὴ ὑπάρξεως τῶν ἀναγκαίων ἐλευθέρων δημοτικῶν χώρων καὶ τῆς μὴ δυνατότητος τῶν Δήμων νὰ πραγματοποιήσουν σοβαρὲς ἀπαλλοτριώσεις γι' αὐτὸν τὸν σκοπό. Καὶ στὴν περίπτωση αὐτὴ καλεῖται καὶ πάλι τὸ Κράτος νὰ συνδράμῃ τοὺς Δήμους μὲ τὸ οἰκονομικό του κῦρος. Ὡς πρὸς τὶς Κοινότητες, τὸ θέμα τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ πρασίνου παρουσιάζεται πιὸ εὔκολο, γιατὶ συνδυάζεται μὲ τὴν ἴδια τὴν ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόληση τοῦ ἀγρότη.

Τὸ μόνο ποὺ χρειάζεται συμπληρωματικὰ εἶναι ἡ ἀναδάσωσις περιοχῶν ποὺ καταστράφηκαν ἀπὸ πυρκαϊές.

Στὴ διαφώτιση τοῦ Κοινοῦ καὶ τὴ δημιουργία συνειδήσεως περιβάλλοντος, ὁ Δῆμος, ὅπως προανεφέρθη, μπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀφετηρία μιᾶς ἐκστρατείας καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὸν συντονισμὸ τῶν προσπαθειῶν τῶν διαφόρων συλλόγων, σωματείων κλπ. Ὑπάρχουν ἤδη σωματεῖα, ὅπως ἡ «Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία», ἡ «Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία Ἐρεύνης, Ἐλέγχου ρυπάνσεως ὕδατος, ἐδάφους, ἀέρος», ἡ «Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία προστασίας τῆς Φύσεως» καὶ ἄλλα φυσιολατρικὰ σωματεῖα, τὰ ὁποῖα ἔχουν τελευταίως δραστηριοποιηθῆ πρὸς κάθε κατεύθυνση. Οἱ Ὀργανισμοὶ Τ.Α. μποροῦν νὰ συνδράμουν κάθε τέτοια προσπάθεια, ἢ νὰ ἐνεργοποιήσουν ἄλλα σωματεῖα πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή.

Ἔντυπον διαφωτιστικὸν ὑλικὸν μπορεῖ νὰ συμβάλῃ, διὰ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, στὴ βαθμιαία δημιουργία καὶ καλλιέργεια συνειδήσεως περιβάλλοντος, ἐὰν μὲ παραστατικὰ στοιχεῖα, δώσῃ σ' ὅλους νὰ καταλάβωμε τὸ πόσο μπορεῖ ὁ καθ' ἕνας νὰ βοηθήσῃ στὸ νὰ κάνωμε τὴ ζωή μας περισσότερο εὐτυχισμένη.

Ἡ συμβολὴ τῶν ΟΤΑ στὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος μπορεῖ νὰ γίνῃ σημαντικὴ ἂν οἱ Ὀργανισμοὶ αὐτοὶ ἀποκτήσουν μιὰ σχετικὴ οἰκονομικὴ αὐτοτέλεια, μὲ τὴν ὁποία θὰ μποροῦσαν νὰ ἀντιμετωπίσουν προβλήματα βελτιώσεως καὶ προστασίας τοῦ χώρου τους, πρὸς ὄφελος τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς τους.

Τὸ νὰ προσπαθοῦμε νὰ βελτιώνωμε π.χ. τὴν καθαριότητα τῶν κοινοχρήστων χώρων, τῶν παραλιῶν κλπ., ὅταν μπροστὰ στὸ πρόσωπο τῆς πόλεως ἐκβάλλουν οἱ ὑπόνομοί της ἀπ' εὐθείας καὶ χωρὶς καμμιὰ ἐπεξεργασία τῶν λυμάτων, δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ ἀσφαλῶς σὰν ἐκπλήρωσις τοῦ προορισμοῦ μας στὸν τομέα αὐτόν.

Ἡ σχετικὴ οἰκονομικὴ ἄνεσις σ' ἕνα Δῆμο, θὰ δώσῃ τὴν δυνατότητα ἀκόμη νὰ φροντίσῃ τὸ πράσινο, νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ σχέδιο πόλεως, νὰ προτείνῃ τροποποιήσεις του, ὅταν αὐτὲς θὰ βελτιώσουν τὸ περιβάλλον καὶ θᾶναι δυνα-

τὸν νὰ τεθοῦν σὲ ἐφαρμογὴ σὲ μιὰ 15ετία κι ὄχι νὰ μένουν μόνιμα μέσα στοὺς φακέλλους.

Ὅλα τὰ ἄλλα ἀναγκαῖα νέα νομοθετικὰ μέτρα στὸν Τομέα τῆς πολεοδομίας, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ξεκινήσουν ἀπὸ τοὺς Δήμους, σὰν προτάσεις ἀπαιτοῦν ὅμως οἰκονομικὲς ἐπιβαρύνσεις, ποὺ ἂν δὲν ἐξασφαλισθοῦν πρῶτα, παρόμοιες προτάσεις δὲν εἶναι ἀναγκαῖες.

Στὴν παρακολούθηση καὶ ἐφαρμογὴ τῶν μέτρων προστασίας καὶ βελτιώσεως τοῦ περιβάλλοντος οἱ Δῆμοι μποροῦν νὰ βοηθήσουν ἀποτελεσματικά, ἂν ἀποκτήσουν τὴν ἐκτελεστικὴ δύναμη ποὺ ἀπαιτεῖται γιὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ἐπέμβαση στὶς περιπτώσεις ποὺ χρειάζεται, μέχρις ὅτου τὸ ἀντικείμενο ἐξετασθῆ σὲ δεύτερο βαθμό, ἀπὸ ἀνώτερο κλιμάκιο. Αὐτὴ ἡ ἄμεσος ἐπέμβασις θὰ μπορέση νὰ σώση ἀρκετὰ πολιτιστικὰ μνημεῖα καὶ νὰ προλάβη ἄλλες ἀλλοιώσεις στὸ περιβάλλον μας, ποὺ μὲ τὴν συνήθη διαδικασία δὲν εἶναι δυνατή. Ἡ εὐθύνη γιὰ τὴν καλὴ λειτουργία μιᾶς πόλεως καὶ γιὰ τὴν καλὴ ἐξυπηρέτηση τῶν κατοίκων, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι πλήρης καὶ ἀποτελεσματική, ἂν ὅ,τι δήποτε ποὺ ἀφορᾶ σὲ θέμα τῆς διοικητικῆς του περιφερείας, ὁ Δῆμος δὲν ἔχη τὴν πρώτη καὶ οὐσιαστικὴ ἁρμοδιότητα καὶ τὴ δυνατότητα νὰ ἐπεμβαίνη ἀμέσως.

Ἡ οἰκονομικὴ αὐτοτέλεια καὶ ἡ διεύρυνσις τῶν ἁρμοδιοτήτων θὰ δώσουν κάποιο νόημα στὸν ὅρο «Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις», μέσα στὰ πλαίσια μιᾶς Νομοθεσίας, ποὺ νὰ ἐξασφαλίζη τὴ σωστὴ καὶ ὀρθολογιστικὴ διαχείριση τῶν Δημοτικῶν θεμάτων.

Ὑπάρχουν πολλὰ σημεῖα, σχετικὰ μὲ τὸ περιβάλλον, ποὺ οὔτε καὶ ἐπιγραμματικὰ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἀναφερθοῦν στὴν εἰσήγηση αὐτή. Τὸ βασικὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὴ μελέτη ὅλων τῶν στοιχείων ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὸ περιβάλλον, εἶναι νὰ καταλάβωμε πὼς πέρα ἀπὸ τὴν ὑλικὴ εὐημερία ὑπάρχει καὶ ἡ εὐημερία ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὸ περιβάλλον τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ὁποία πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμε, εἴτε κάνοντας τὴν πόλη μας «Ἰδανικὴ πόλη», εἴτε προστατεύοντας τὶς φυσικὲς καλλονὲς τοῦ τόπου μας ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό μας. Ἂν ἐπιτύχωμε σ' αὐτοὺς τοὺς στόχους, μποροῦμε νἄμαστε βέβαιοι ὅτι δημιουργοῦμε τὴ βάση καὶ γιὰ τὴ ψυχοπνευματικὴ εὐημερία τοῦ ἀνθρώπου».

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Ἐάν τις ἐπιθυμῇ νὰ προσθέσῃ ἢ νὰ παρατηρήσῃ τι παρακαλῶ νὰ ἐγείρῃ τὴν χεῖρα του.

Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Χολαργοῦ.

Ἐρωτήσεις—Παρεμβάσεις

ΑΝΤ. ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ (Δήμαρχος Χολαργοῦ): Κύριε Πρόεδρε, κατὰ τὴν γνώμην μου θὰ πρέπει νὰ σταθῶμεν εἰς τὸ θέμα —προστασία καὶ διατήρησις τοῦ περιβάλλοντος— ὅπου πράγματι καταβάλλεται κάθε προσπάθεια ἀπὸ ἑκάστην πλευράν.

Δὲν νομίζω ὅτι εἶναι σωστὸ ὁ Πρόεδρός μας καὶ Δήμαρχος Ἀθηναίων ν' ἀφαιρῇ τὰς πλάκας τῶν πεζοδρομίων, προκειμένου νὰ χαρίσῃ ὀλίγον πράσινον εἰς τὴν Πόλιν, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν νὰ καταστρατηγοῦνται ὁλό-

κληρα δάση πρασίνου. Θὰ ἤθελον ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν τοῦ Συνεδρίου μίαν σκέψιν μου: Ἡ ἐνδοχώρα ἑκάστης μεγαλοπόλεως δι' εἰδικῆς παραχωρήσεως δικαιωμάτων νὰ δύναται νὰ ἐκμεταλλεύεται ὑπαρχούσας ἐκτάσεις, διὰ τὴν κατασκευὴν πρασίνου καὶ νὰ σταματήσῃ κάθε παραχώρησις τῶν ἐκτάσεων αὐτῶν πρὸς διαφόρους Ὀργανισμοὺς ἢ Σωματεῖα διὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκιῶν. Δὲν εἶμαι ἀντίθετος μὲ τὴν ἀποκατάστασιν τραυματιῶν, πολεμιστῶν ἢ προσφύγων ἀπὸ ἀπόψεως κατοικίας, διότι εἶμαι καὶ ἐγὼ πρωτότοκος υἱὸς πατρὸς πολυτέκνου. Νὰ γίνεται παραχώρησις ἐκτάσεων διὰ τὴν ἀπόκτησιν κατοικίας ἀπὸ τὰ μέλη τῶν ἀνωτέρω Ὀργανισμῶν ἢ Σωματείων, ἀλλὰ αἱ ἐκτάσεις αὐταὶ αἱ ὁποῖαι θὰ τοὺς παραχωροῦνται διὰ τὴν ἀποκατάστασίν των νὰ εἶναι ἐκτὸς τῆς ἐνδοχώρας.

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Λετρίνων, ὅστις θὰ ἀναπτύξῃ τὸ θέμα:

«Ἡ συμβολὴ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς εὐνοϊκαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

ΓΕΩΡΓ. ΨΑΡΡΟΣ (Δήμαρχος Λετρίνων):

«Ὁ χθεσινός, ὁ σημερινὸς καὶ ὁ αὐριανὸς ἄνθρωπος.

Δὲν εἶναι αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ θέμα ποὺ σήμερα ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀναπτύξω ἐνώπιόν σας, θέμα μου εἶναι: «Ἡ συμβολὴ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς εὐνοϊκαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Ἐὰν ὅμως ἀρχίζω μὲ τὶς λέξεις ὁ χθεσινός, ὁ σημερινὸς καὶ ὁ αὐριανὸς ἄνθρωπος, Ἐξοχώτατοι Κύριοι Ὑπουργοὶ καὶ Ἐντιμότατοι κ.κ. Δήμαρχοι καὶ Κοινοτάρχαι, εἶναι διότι ὁ Τουρισμὸς καὶ ἡ ἀνάπτυξις αὐτοῦ ἔχουν ὡς σκοπὸν καὶ στόχον τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ πλέον ὡραίου, τοῦ πλέον τελείου δημιουργήματος τοῦ Σύμπαντος, τὸν ἄνθρωπον. Τὸν ἄνθρωπον πού, καίτοι χιλιάδες χρόνια πέρασαν δὲν ἄλλαξε μορφήν, δὲν ἄλλαξε σχῆμα, δὲν ἀπέκτησε νέες ὀργανικὲς ἰδιότητες. Ὁ πρωτόγονος, ὁ ἀρχέγονος καὶ ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος μὲ τὰ ἴδια αἰσθητήρια ὄργανα ἔβλεπε, ἤκουε καὶ ὁμιλοῦσε, μὲ τὰ ἴδια κινητήρια ὄργανα ἐβάδιζε, δημιουργοῦσε ἢ κατέστρεφε. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ ὑπερτέλειος ζῶν ὀργανισμός, ὁ ἄνθρωπος τῶν ἀντιπόδων, ὁ ἄνθρωπος τῶν ὑψηλῶν βουνῶν καὶ τῶν χαμηλῶν πεδιάδων ἀσχέτως χρώματος, φυσιογνωμικῶν ἢ σωματικῶν χαρακτηριστικῶν, ὑπῆρξεν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ὁ μόνος ζῶν ὀργανισμὸς τοῦ Σύμπαντος ποὺ ξεχωρίζει ἀπὸ πάντας τοὺς λοιποὺς συνανθρώπους του ἀπὸ ἓν καὶ μόνον. Τὴν ψυχήν. Αὐτὴν τὴν ἄϋλον καὶ ἀνεξερεύνητον ψυχὴν πού... ἔννοια δὲν εἶναι, οὔτε ὕλη, οὔτε μαγνητικὸν ἢ ἠλεκτρικὸν ρευστόν. Ποὺ δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλὰ εἶναι τὸ πᾶν, εἶναι τὸ μοναδικὸν καὶ τὸ ὅλον ποὺ χαρακτηρίζει καὶ ξεχωρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ ὅλους τοὺς ζῶντας ὀργανισμούς.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ψυχολογικῆς καὶ φιλοσοφικῆς ἐρεύνης διότι αὐτὴν τὴν ἱκανότητα μὲ ταπεινωσύνην ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν τὴν ἔχομεν. Τὸν παράγοντα ἄνθρωπον ὅμως ἐξετάζομεν ὡς ἀφετηρίαν καὶ ὡς βασικὸν στοιχεῖον τοῦ θέματός μας. Καὶ νὰ λοιπόν, τούτη τὴν στιγμὴ φτασμένοι ἐδῶ ἀπὸ ὅλες τὶς Ἑλληνικὲς πόλεις, στὴ φιλόξενη καὶ ὄμορφη Μεσσηνιακὴ Πρωτεύουσα, τὴν Καλαμάτα, δὲν νοιώθουμε ἐγὼ καὶ ἐσεῖς, στὸ βάθος τῆς ψυχῆς μας, τὸ ἴδιο πρᾶγμα, ἂν καὶ εἶναι κοινὸς ὁ σκοπὸς αὐτῆς τῆς συναντήσεώς μας. Καὶ γιατὶ ἆρά γε μερικοὶ ἀπὸ μᾶς, δὲν ἔχει σημασία, λίγοι ἢ πολλοί, σκέπτονται αὐτὴν τὴν στιγμὴν κάποια δικά τους προβλήματα καὶ γιατὶ ἄλλοι παρακολουθοῦν μὲ πραγματικὸν ἐνδιαφέρον περισσότερον ψυχικὰ δεμένοι μὲ τὸ θέμα ; Καὶ γιατί ; μέσα στὰ τρισεκατομμύρια τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ ἑνὸς καὶ ἡ ἀπαισιοδοξία τοῦ ἄλλου, γιατί ἡ φιλοδοξία καὶ ἡ ἀδιαφορία, γιατί ὁ εὐεργέτης καὶ ὁ ἐκμεταλλευτής, ὁ ἥρωας καὶ ὁ δειλός, γιατί ὁ ἐγκληματίας καὶ ὁ ἅγιος ;

Γιατί λοιπὸν αὐτὴ ἡ σημαντικὴ διαφορὰ τῆς ψυχῆς τοῦ τελειοτάτου αὐτοῦ ὄντος τοῦ ἀνθρώπου ; Μήπως εἶναι ἀτέλεια τῆς δημιουργίας ἢ μήπως αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ διαφορὰ εἶναι ἡ ἀληθινὴ καὶ ἀνυπέρβλητος τελειότης ; Αὐτὰ τὰ ὑπερτέλεια ὄντα, τὰ τόσο ὅμοια καὶ τόσο διαφορετικὰ στὴ σκέψη, στὴν πνευματικὴ καλλιέργεια, στὶς ἀπαιτήσεις καὶ ἐπιθυμίες, στὸν τρόπο ζωῆς καλούμεθα στὴ χώρα καὶ στὸν τόπον μας νὰ προσελκύσωμεν καὶ νὰ ἱκανοποιήσωμεν.

Πόσο ἀφάνταστα δύσκολη εἶναι ἡ ἀνάπτυξις ἑνὸς θέματος, ὅταν σᾶν ἀντικείμενον ἔχῃ τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ Τουρισμὸς δὲν εἶναι μία σύγχρονη ἀνθρωπίνη τάσις. Ἀνέκαθεν ὁ ἄνθρωπος εἶχε τὴν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν, τῆς ἀλλαγῆς, τῆς γνωριμίας μὲ τὸ ἄγνωστον, τὸν μακρινὸν ἀπὸ τὸ περιβάλλον του κόσμον ποὺ στὴ γλῶσσα μας ἐλέγετο καὶ λέγεται περιήγησις.

Καὶ ἰδοὺ τὸ πρῶτο θεμελιῶδες ἐρώτημα : Ποία μέθοδος πρέπει νὰ ἀκολουθηθῇ διὰ νὰ προσελκυθοῦν εἰς τὴν χώραν μας περισσότεροι περιηγηταί ; Πρέπει ἡ μέθοδος νὰ θεμελιωθῇ πάνω σὲ μιὰ στερεὰν καὶ ἀμετακίνητον βάσιν ἢ πρέπει ἡ βάσις αὐτὴ νὰ χαρακτηρίζεται ἀπὸ μιὰ ἐλαστικότητα μὲ δυνατότητα ἀναπροσαρμογῆς ἀκολουθοῦσα τὴν μεταβλητότητα τοῦ χρόνου ; Ἐὰν ἐξετάσῃ τις τὸ θέμα εἰς βάθος χρόνου θὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι τόσον εὔκολη ὅσον πιθανὸν νὰ φαίνεται. Εὐτυχῶς ὅμως διὰ τὴν χώραν μας ὡς καὶ δι' ἐλαχίστας χώρας τοῦ κόσμου κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν ἡ ἀπάντησις εἶναι μία καὶ μοναδική.

Θεμελίωσις τοῦ Τουρισμοῦ πάνω εἰς στερεὰν καὶ ἀμετακίνητον βάσιν, πάνω στὰ παγκοσμίως γνωστὰ καὶ λατρευτὰ ἱστορικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα μας. Σὲ αὐτὰ ποὺ τὸ πέρασμα χιλιάδων χρόνων δὲν στάθηκε ἱκανὸ νὰ ξεφτίσῃ τὴν ἀξία τους, νὰ μειώσῃ τὴν παγκόσμιο ἐπιθυμία τῆς γνωριμίας των. Καὶ δὲν εἶναι λίγα αὐτὰ καὶ δὲν εἶναι συγκεντρωμένα σ' ἕνα μόνον τμῆμα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς : Ἀθῆναι, Ὀλυμπία, Δελφοί, Μυκῆνες, Σπάρτη, Κρήτη κλπ. Αὐτὴ εἶναι ἡ βάσις, ἡ στερεὰ ἡ ἀμετακίνητος

καὶ ἀενάως ἐπιθυμητὴ καὶ λατρευτή. Γιατὶ πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι δὲν ἔχει μόνον ἡ Ἑλλὰς δαντελένιες ἀκτές, δὲν ἔχει μόνον ἡ χώρα μας γαλανὸ οὐρανὸ καὶ καθαρὴ ζεστὴ θάλασσα, δὲν ἔχει μόνον ὁ τόπος αὐτὸς φυσικὲς καλλονὲς καὶ μαγευτικὰ νησιά. Ἡ Ἰταλία, ἡ Γιουγκοσλαβία, ἡ Γαλλία, οἱ Σκανδιναυϊκὲς Χῶρες, ἡ Αὐστραλία καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἔχουν ἐξ ἴσου ὡραῖα μέρη. Τὰ νησιὰ Μπαχάμας δὲν εἶναι λιγώτερο μαγευτικὰ ἀπὸ τὰ δικά μας. Καὶ ἀφοῦ λοιπὸν αὐτοὶ ἔχουν ὅ,τι καὶ ἐμεῖς, δὲν μένει ἄλλος τρόπος θεμελιώσεως παρὰ αὐτὸς ποὺ μόνον ἐμεῖς ἔχομε, αὐτὸν ποὺ προαναφέραμε. Πρέπει νὰ φέρωμεν περιηγητάς, ἑκατομμύρια περιηγητῶν. Αὐτὸ τὸ ἀλλοπρόσαλλον πολύχρωμον καὶ πολύγλωσσον ἀνθρώπινον πλῆθος πρέπει νὰ τὸ κατατάξωμεν σὲ τρεῖς κατηγορίες, μὲ βάσιν τὸ εἰσόδημά των καὶ συνεπείᾳ τούτου τῶν μεταφορικῶν μέσων ποὺ χρησιμοποιεῖ διὰ τὰς περιηγήσεις του.

Διακρίνονται ὅθεν : α) Περιηγηταὶ ὑψηλοῦ εἰσοδήματος, οὗτοι χρησιμοποιοῦν κότερα, θαλαμηγούς, ἀεροπλάνα ἰδιόκτητα ἢ μή, πολυτελῆ αὐτοκίνητα. β) Περιηγηταὶ μέσου εἰσοδήματος, οὗτοι χρησιμοποιοῦν ἰδιωτικὰ αὐτοκίνητα, ἀεροπλάνα, πλοῖα, σιδηρόδρομον. γ) Περιηγηταὶ μικροῦ εἰσοδήματος, οὗτοι μετακινοῦνται εἰς γκρούπ καὶ χρησιμοποιοῦν ἐκδρομικὰ αὐτοκίνητα (πούλμαν), πλοῖα, σιδηρόδρομον καὶ ἀεροπλάνα.

Αἱ τρεῖς ἀναφερθεῖσαι κατηγορίαι, βασικὰ διάφοροι μεταξύ των ἔχουν ἕνα κοινὸν σημεῖον : Ἡ περιήγησις ὅλων αὐτῶν κατὰ ἕνα ποσοστὸν 90 % πραγματοποιεῖται κατὰ τὴν περίοδον τῶν διακοπῶν Χριστουγέννων καὶ Πάσχα ὡς καὶ τῆς ἐτησίας θερινῆς ἀδείας. Μὲ βάσιν τὸ κοινὸν αὐτὸ σημεῖον πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ διάρκεια τῆς ἀδείας ἑκάστου ἀτόμου εἶναι χρονικῶς περιωρισμένη. Συνεπῶς σκέπτεται καὶ θέλει ὁ περιηγητὴς νὰ καταναλώσῃ τὸν μικρότερον δυνατὸν χρόνον διὰ τὸ ταξίδι τῆς μεταβάσεως καὶ τῆς ἐπιστροφῆς. Μοιραίως λοιπὸν μετὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν βασικῶν πόλων ἕλξεως νὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ τῶν μέσων καὶ τοῦ χρόνου διακινήσεως.

Ἐὰν παρομοιάσωμεν τὸν Περιηγητὴν (Τουρίσταν) μ' ἕναν καλὸν κυνηγὸν ποὺ ὡς ὅπλον ἔχει τὴν ἄδειάν του, βλήματα τὰ χρήματά του καὶ θήραμα τὸν τόπον ἢ τοὺς τόπους ἐπισκέψεως καὶ παραμονῆς του, τότε τὸν ρόλον τοῦ ἰχνηλάτου, τοῦ ὁδηγοῦ πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ Ε.Ο.Τ. ὡς κεντρικὸς φορεύς. Ὁ κεντρικὸς φορεὺς γνωρίζει ὅτι διὰ τὴν ἐπιτυχῆ προσέλκυσιν καὶ παραμονὴν τοῦ κυνηγοῦ χρειάζονται σύγχρονοι καὶ σύντομοι αὐτοκινητόδρομοι οἵτινες θὰ συνδέσουν τοὺς ἀναφερθέντας πόλους ἕλξεως. Σύγχρονοι λιμενικαὶ ἐγκαταστάσεις εἰς παραλιακὰς πόλεις ἢ ἐπίνεια καὶ σύνδεσις αὐτῶν μετὰ τῶν αὐτοκινητοδρόμων καὶ πολλὰ ἄλλα ποὺ ὁ κεντρικὸς φορεὺς τὰ γνωρίζει.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὡς τίμιοι καὶ εἰλικρινεῖς ἄνθρωποι ὀφείλομεν νὰ δεχθῶμεν καὶ νὰ ἀναγνωρίζωμεν ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεώς μας ἐπραγματοποιήθησαν καὶ πραγματοποιοῦνται ἀληθινὰ θαύματα. Θαῦμα, μία λέξις, ποὺ ξεφεύγει ἀπὸ τὶς ἀνθρώπινες δυνατότητες. Καὶ δὲν βλασφημῶμεν, Κύριοι, ὅταν τὸ ἔργον καὶ ἐπίτευγμα τὸ

ὀνομάζωμεν θαῦμα. Διότι ἦτο ἀδύνατον εἰς τὴν πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως ἐποχὴν νὰ ἀποφασίσῃ τις καὶ κυρίως νὰ ἐπιτύχῃ νὰ περάσῃ ἕνας τοιαύτης σημασίας αὐτοκινητόδρομος παρακάμπτων πόλεις εἰς ἃς ἐγεννήθησαν καὶ ἐπολιτεύοντο βουλευταί, ὑπουργοὶ καὶ πρωθυπουργοὶ ἀκόμη. Καὶ στὸ τελευταῖο χωριὸ ἤθελαν καὶ προσπαθοῦσαν διὰ τῶν τοπικῶν πολιτικῶν παραγόντων οἱ δρόμοι αὐτοὶ νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ καφενεῖον τοῦ χωριοῦ τους. Δι' αὐτὸ εἶναι θαῦμα, ἀτυχῶς διὰ τὸν τόπον μας εἶναι θαῦμα. Καὶ ἡμεῖς οἱ ἄρχοντες τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἡμεῖς καὶ κυρίως ἡμεῖς εἴμεθα εἰς θέσιν καλλίτερον παντὸς ἄλλου νὰ τὸ γνωρίζωμεν. Ὁ Πρόεδρος ἠμποδίζετο νὰ μετατοπίσῃ κατὰ μισὸ μέτρο τοὺς φράκτες καὶ τὰ παλούκια ποὺ ἔφραξαν καὶ ἐστένεψαν τὸν δρόμον τοῦ χωριοῦ του, καὶ οἱ Δήμαρχοι εὑρίσκοντο εἰς ἀδυναμίαν νὰ κατεδαφίσουν μίαν σεσαθρωμένην παράγκαν, ποὺ κάποιος, κάπου, κάποτε παράνομα ἔφτιαξε σὲ μιὰ πλατεῖα ἢ σ' ἕνα δρόμο. Καίτοι ὅμως ὁ κεντρικὸς φορεὺς ἔχει πραγματοποιήσει ἀληθινὰ θαύματα, ἐν τούτοις πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὁσονδήποτε ἱκανοί, ὁσονδήποτε ἄριστοι καὶ εἰδικοὶ καὶ ἂν εἶναι οἱ εἰς τὸν κεντρικὸν φορέα ἐνασχολούμενοι δὲν εἶναι δυνατὸν μερικὲς φορὲς νὰ πραγματοποιήσουν τὸ ἄριστον καὶ κάποιες ἄλλες φορὲς αὐτὸ ποὺ προγραμματίζεται νὰ μὴν εἶναι τὸ καλλίτερον. Εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σημεῖον οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως δύνανται νὰ προσφέρουν ὑψίστας ὑπηρεσίας.

Δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως νὰ σκεφθῶμεν καὶ νὰ μελετήσωμεν, δυνάμεθα νὰ ὑποδείξωμεν καὶ ἀκόμη νὰ ἀναλάβωμεν τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς μέρους τοῦ ὅλου ἔργου τοῦ κεντρικοῦ φορέως. Καὶ οἱ σκέψεις μας, οἱ προτάσεις μας καὶ αἱ ὑποδείξεις δὲν δύνανται ἐκ τῶν προτέρων νὰ κριθοῦν ὡς ἀπορριπτέαι καὶ μὴ συζητούμεναι, μόνον καὶ μόνον διότι ἡμεῖς ζῶμεν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν. Διότι, μοιραίως τότε θὰ πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι μόνον οἱ εἰς τὸ Κέντρον διαβιοῦντες ἔχουν μυαλό, ἐνῷ ἡμεῖς τὸ στερούμεθα, πρᾶγμα ποὺ ὁπωσδήποτε δὲν ἀποδεχόμεθα. Πρέπει ἐπίσης νὰ γίνῃ παραδεκτὸν ὅτι μέσα εἰς τὸν τεράστιον ὄγκον τῶν ἀντικειμένων τοῦ κεντρικοῦ φορέως Ε.Ο.Τ. εἶναι φυσικὸν νὰ διαφεύγουν θέματα θεωρηθέντα ἀπὸ κάποιον εἰσηγητὴν ὡς ἀσήμαντα. Καὶ εἶναι φυσικὸν οἱ ἑκάστοτε εἰσηγηταὶ νὰ μὴ ἔχουν ταυτόσημον γνώμην ἐπὶ τοῦ παραδεκτοῦ καὶ τοῦ ἀπαραδέκτου. Καὶ ὑπάρχει ἀκόμη μία πρόσθετος καὶ σημαντικὴ δυσχέρεια. Εἶναι ἡ δημιουργία προβλημάτων μὲ ἑτέρους φορεῖς τῆς Διοικήσεως ἢ ἑτέρους ἀσχέτους πρὸς τὸν Τουρισμὸν Ὀργανισμούς. Καὶ ἀνακύπτουν διαφωνίαι μὲ τελικὸν ἴσως ἀποτέλεσμα νὰ ὑπερισχύῃ ἡ ἄποψις καὶ ἡ λύσις ἣν ἐπέτυχεν ὁ εἷς φορεὺς διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ πεισμονῆς εἰς βάρος τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ ἑτέρου φορέως. Ἐπὶ τοῦ θέματος ὑπάρχει συγκεκριμένη περίπτωσις χαρακτηριστικὴ καὶ ἄκρως ἐνδιαφέρουσα. Πρὸ μηνὸς Κυβερνητικὸν Κλιμάκιον ἐπεσκέφθη καὶ τὸν Νομὸν Ἠλείας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Ἓν ἐκ τῶν θεμάτων ἦτο καὶ ἡ σύνταξις ρυθμιστικοῦ σχεδίου ὁλοκλήρου τῆς παραλιακῆς ἀκτῆς τοῦ Νομοῦ Ἠλείας. Ὡς

γνωστὸν αἱ κυριώτεραι πόλεις τοῦ Νομοῦ Ἠλείας Πύργος, Ἀμαλιάς, Γαστούνη, Ἀνδραβίδα, Λεχαινά, Ζαχάρω καὶ Ἀρχαία Ὀλυμπία εὑρίσκονται εἰς ἀπόστασιν 2–7 χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης. Συνεπῶς εὑρίσκονται κατ' οὐσίαν εἰς τὴν παραλιακὴν ζώνην καὶ ἡ ζωὴ τῶν πόλεων εὑρίσκεται συνδεδεμένη μὲ τὴν θάλασσαν ἐμμέσως ἢ ἀμέσως. Παρὰ ταῦτα διὰ πρώτην φορὰν ἐκεῖ ἀκούσαμε διὰ τὴν μελέτην τοῦ ρυθμιστικοῦ σχεδίου τῆς ζώνης αὐτῆς. Ἔπρεπε νὰ ἐρωτηθῶμεν ; Πιστεύομεν ὅτι ἔπρεπε καὶ πρέπει ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις νὰ ἐκφέρῃ καὶ τὶς ἰδικές της ἀπόψεις ὡς ζωτικῶς ἐνδιαφερομένη. Εἰς τὴν ἰδίαν σύσκεψιν τὸ δεύτερον θέμα διὰ τὴν αὐτὴν περιοχὴν ἦτο ἡ ἀξιοποίησις τῶν τριῶν ἀποξηρανθεισῶν λιμνῶν Ἀγουλινίτσης, Μουριᾶς καὶ Κάστας. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἀντικείμενον τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ἐξεύρεσις τῶν τρόπων καὶ τῶν μέσων ἀξιοποιήσεως ἀποστραγγιστισῶν λιμνῶν ἐπρότεινε καὶ σκέπτεται, ὡς ἐλέχθη, τὴν δημιουργίαν ἐκεῖ μεγάλων κτηνοτροφικῶν μονάδων. Εἶναι ἀναμφιβόλως μία πρότασις στηριζομένη ἐπὶ ὡρισμένων στοιχείων καὶ ἀναγκῶν. Ἡ πρότασις αὐτὴ ὅμως ἔρχεται εὐθέως εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν πρότασιν καὶ σκέψιν τοῦ ἑτέρου φορέως τοῦ Ε.Ο.Τ. ἀξιοποιήσεως τῆς παραλιακῆς ζώνης. Ἡμεῖς προσωπικῶς ἐπροτείναμεν ὅπως ἡ ἀποξηρανθεῖσα λίμνη Μουριᾶς μὴ χρησιμοποιηθῇ ὡς βάσις ἀναπτύξεως κτηνοτροφικῶν μονάδων, δεδομένου ὅτι τὸ ἀπώτερον σημεῖον τῆς λίμνης αὐτῆς ἀπέχει τῆς θαλάσσης μόνον 700 μέτρα. Ἐρωτᾶται τί θὰ ὑπερισχύσῃ καὶ τί θὰ ἐφαρμοσθῇ ; Ποῖος ἐκ τῶν δύο φορέων θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀπόψεις του ;

Ἐπὶ τῆς συγκεκριμένης αὐτῆς περιπτώσεως νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε, Κύριοι, εἰς τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας μου νὰ ὑποβάλω μίαν πρότασιν ἥτις θὰ ἀφορᾷ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς τουριστικῆς αὐτῆς περιοχῆς παραθαλασσίας οὔσης καὶ εὑρισκομένης εἰς τὸ κέντρον ἑνὸς ἐκ τῶν βασικῶν πόλων ἕλξεως Τουρισμοῦ, τὴν Ὀλυμπίαν. Ἓν ἕτερον σημεῖον, ἐξ ἴσου ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἔχει καταστῇ ἄλυτον περίπου πρόβλημα δι' ὅλας σχεδὸν τὰς παραλιακὰς ἐκτάσεις τῆς Χώρας εἶναι ἀφ' ἑνὸς ἡ ἐπιβεβλημένη ἀξιοποίησις τῶν θαλασσίων αὐτῶν περιοχῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ δημιουργούμενον ἐκ τῆς τοιαύτης ἀξιοποιήσεως μέγα κοινωνικὸν πρόβλημα τῆς κατεδαφίσεως καὶ ἀπομακρύνσεως δεκάδων χιλιάδων παρανόμων παραθεριστικῶν κτισμάτων τῶν περιοχῶν αὐτῶν. Ἀτυχῶς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος αὐτοῦ δὲν ἠρωτήθησαν οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐνῷ θὰ ἠδύνατο καὶ πιστεύω ὅτι δύνανται ἔστω καὶ εἰς μερικὰς περιπτώσεις νὰ ὑποδείξουν καὶ ἐξεύρουν τὴν πλέον ἰδανικὴν λύσιν. Λύσιν ποὺ θὰ ἱκανοποιῇ κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον τὸ δυσχερὲς τοῦτο πρόβλημα.

Ἤδη ἐξετέθησαν αἱ ἀπόψεις μας ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ὑποδομῆς τῆς Τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας καὶ τῆς συμβολῆς τῶν ὀργάνων Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς αὐτήν. Τώρα μένει τὸ τελευταῖον καὶ ἐξ ἴσου σημαντικόν, τὸ ἐπεῖγον καὶ μελλοντικόν. Πῶς θὰ δεχθῶμεν τοὺς περιηγητάς μας, πῶς θὰ τοὺς ἐξυπηρετήσωμεν καὶ πῶς θὰ τοὺς ἱκανοποιήσωμεν. Νὰ κτίσωμεν ξενοδοχεῖα σὲ κάθε γωνιὰ τῆς Ἑλλάδος, ξενοδοχεῖα πολυτελείας Α', Β' κατηγο-

ρίας, πισίνες μὲ γλυκὸ καὶ ἁλμυρὸ νερό, παραθαλάσσια κέντρα, ἐστιατόρια, νὰ μιμηθοῦμε τὶς χῶρες ποὺ ἔφθασαν εἰς τὸ ἀνώτατο σημεῖον τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως. Ναί, ἀναμφισβήτητα ναὶ ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀπαραίτητα καὶ ἀναγκαῖα διὰ τὰς βασικὰς ἀνάγκας ἐξυπηρετήσεως τῶν περιηγητῶν. Ἀλλά, καίτοι ἡ ἀδήριτος ἀνάγκη ἐπιβάλλει τὴν δημιουργίαν ὅλων αὐτῶν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐξετάσωμεν σοβαρὰ τὴν ταχεῖαν ἀλλαγὴν ποὺ ἐπιφέρει ὁ παράγων χρόνος εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν συνεχῶς ἐξελισσομένων ἀπαιτήσεων τῶν περιηγητῶν. Ὁπωσδήποτε δὲν εἶναι τόσον εὔκολον αὐτὸ καὶ δὲν εἶναι εὔκολον ἐὰν ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς μιμήσεως φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ μὴ ἔχωμεν νὰ ἐπιδείξωμεν κάτι ἰδιαίτερον μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν ἑλληνικὸν χρῶμα. Νὰ μὴ φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον, ἂν δὲν ἐφθάσαμεν ἤδη μιὰ ἑλληνικὴ Λουτρόπολις νὰ μὴ διαφέρῃ σὲ τίποτε ἀπὸ μιὰ ἀντίστοιχη Λουτρόπολι τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τόσα ἄλλα. Οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως δύνανται νὰ ἀποτελέσουν καὶ πιστεύω ὅτι προθύμως ἀποδέχονται νὰ ἀποτελέσουν τὸν κορμὸν τῆς ἀναπτυξιακῆς προσπαθείας τοῦ Τουρισμοῦ ὑπὸ τὰς πλέον εὐνοϊκὰς προϋποθέσεις. Βάσει ἑνὸς ἀξιολογηθέντος ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ φορέως προγράμματος νὰ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἡ εὐθύνη δημιουργίας καταλλήλων ξενοδοχειακῶν μονάδων. Ἡ εὐθύνη αὕτη ἄνευ παρεμβάσεων καὶ μόνον κατόπιν γενικῶν ὁδηγιῶν καὶ κανόνων κυρίως ὡς πρὸς τοὺς ἀναγκαιοῦντας καὶ ὑποχρεωτικοὺς χώρους νὰ βαρύνῃ ἐξ ὁλοκλήρου τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς τομεῖς καὶ μάλιστα τῆς ἐπιλογῆς τοῦ χώρου, τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ σχεδίου τῆς διακοσμήσεως, τῆς διατηρήσεως τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος. Οὕτω ὁ Δῆμος Ἡρακλείου καὶ ὁ Δῆμος Λευκάδος, ὁ Δῆμος Ἰωαννίνων καὶ ὁ Δῆμος Σπάρτης π.χ. θὰ ἔχουν τὴν φιλοδοξίαν καὶ τὴν εὐθύνην τῆς δημιουργίας μιᾶς μονάδος ποὺ θὰ ἐναρμονίζεται μὲ τὸ τοπικὸν χρῶμα, μὲ τὰς συνηθείας, μὲ τὴν παράδοσιν, ποὺ θὰ ἔχουν τὶς ἀνέσεις καὶ τὴν ἁπλότητα, τὴν μορφὴν καὶ τὸ σχῆμα τοῦ τόπου, τοῦ ἰδικοῦ τους τόπου.

Ἐπίσης προτείνεται ἡ διὰ Νόμου ἀνάθεσις εἰς τοὺς φορεῖς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς φροντίδος διατηρήσεως τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ παρακολούθησις ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν κρατικῶν ἢ κοινοτικῶν διατάξεων. Διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι, ὅλο καὶ πιὸ συχνὰ καὶ πιὸ ἔντονα γίνονται αἰσθητὲς οἱ ἀρνητικὲς πλευρὲς τῆς Τεχνολογικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐξελίξεως, τῆς βιομηχανοποιήσεως, ὡς καὶ τῆς συγκεντρώσεως εἰς ἀστικὰ κέντρα ποὺ δὲν ἔχουν τὴν κατάλληλον καὶ πρέπουσαν ὑποδομὴν διὰ νὰ δεχθοῦν τὰς νέας συνθήκας ζωῆς καὶ διαβιώσεως. Καὶ οἱ ἀρνητικὲς πλευρὲς εἶναι ἡ ἀλλοίωσις τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ἔργων ποὺ σήμερα κρίνονται ἰδανικὰ καὶ πλὴν μετ' ὀλίγα ἔτη θὰ θεωροῦνται ξεπερασμένα. Ἀτυχῶς λίγα ἀπὸ τὰ προβλήματα αὐτὰ τὰ τόσον οὐσιώδη καὶ βασικὰ δύνανται νὰ λυθοῦν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, ἀντιθέτως οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀποκτῶντες σημαντικὰς νομοθετημένας ἁρμοδιότητας καὶ δικαιοδοσίας δύνανται, λέγω, καὶ ὀφείλουν νὰ προσφέρουν σημαντικὸν ἔργον. Ἡ ἀνω-

τέρω σκέψις καὶ πρότασις ἐπιβεβαιοῦται καὶ ἀπὸ τὸ ἀναντίρρητον γεγονὸς ὅτι τὸ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργοῦ ἀναμίξεως τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀναφερομένης προτάσεως συνίστανται στὸ ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολον εἰς τοὺς ἀπροσέκτους καὶ τοὺς ἄπληστους νὰ διαφεύγουν τὴν τιμωρίαν γιὰ ἐνέργειες ποὺ παραβλάπτουν τὰ δικαιώματα τῆς ὁλότητος ὅταν, ἐπαναλαμβάνω, νομοθετημέναι ἁρμοδιότητες καὶ δικαιοδοσίαι ἀνατεθοῦν εἰς τὰ ὄργανα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Καὶ τοῦτο διότι τὰ ὄργανα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἔχουν μεγαλυτέραν εὐαισθησίαν εἰς τὴν τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν νόμων καὶ κανονιστικῶν διατάξεων ποὺ ἀποσκοποῦν εἰς τὴν διατήρησιν, τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ χώρου. Ἄλλως τε ἡ ἐπιτυχία ἢ ἡ ἀποτυχία πρέπει καὶ ὀφείλει νὰ ἀποδίδεται εἰς τὰ ὄργανα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως σὰν ὀφειλόμενος ἔπαινος ἢ σὰν δικαία κατακραυγή. Καὶ διότι ἀκόμη ὅλα αὐτὰ ἔχουν ἀμέσους ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς, ἐκπολιτιστικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς τῆς πόλεως ἢ τῆς κοινότητος. Ἐὰν ὅλα ὅσα ἀνεφέρθησαν ἀφοροῦν τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας μὲ βάσιν τὸν ἐξωτερικὸν Τουρισμόν, οὐδεὶς δύναται νὰ δεχθῇ ὅτι ὁ ἐσωτερικὸς Τουρισμὸς εἶναι ἕνα ἄνευ σημασίας θέμα ποὺ δυνάμεθα νὰ ἀντιπαρέλθωμεν. Θὰ ἦτο ὅμως ἠθικῶς ἀπαράδεκτον κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν νὰ θελήσωμεν νὰ ἐξετάσωμεν καὶ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸ θέμα: Ἑλληνικὴ περιήγησις εἰς τὴν πατρῴαν γῆν μὲ σκοπὸν καὶ στόχον οἰκονομικὰ ὀφέλη. Ὑψηλότερος καὶ ὡραιότερος πρέπει νὰ εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ἀφετηρία ἰδανικώτερη. Καὶ ἂν μέσα στὸν δρόμο καὶ στὴν πορεία τῆς ἀναπτύξεως καὶ πραγματοποιήσεως συμπορευθοῦν μικρὲς ἢ μεγάλες εὐνοϊκὲς οἰκονομικὲς ἐπιπτώσεις δὲν θὰ λέγαμε ὅτι δὲν εἶναι καλοδεχούμενες. Ὑποβάλλω μίαν πρότασιν, μέσα εἰς αὐτὴν φαίνεται ὁ ὑψηλότερος καὶ ὡραιότερος τοῦ κέρδους σκοπὸς καὶ ἡ ἰδανικώτερη ἀφετηρία. Εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς Κοινότητας τῆς ἠπειρωτικῆς καὶ νησιωτικῆς Πατρίδος, τῶν παραλιακῶν περιοχῶν τῆς ἐνδοχώρας καὶ τῶν ὀρεινῶν διαμερισμάτων νὰ χορηγηθοῦν μακροπρόθεσμα δάνεια ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἢ πλέον εὐνοϊκοὺς ὅρους ὑφ' οὓς χορηγοῦνται εἰς τὰ φυσικὰ πρόσωπα, διὰ τὴν δημιουργίαν μικρῶν κοινοτικῶν ξενοδοχείων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλινῶν νὰ μὴ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 5 % τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος καὶ μὲ βασικὸν περιορισμὸν ἡ στέγη τοῦ ξενοδοχείου νὰ μὴν εἶναι ἀπὸ τσιμέντο ἢ σίδερο, Χωριό μου, χωριουδάκι μου, ἑκατοντάδες χιλιάδες Ἑλλήνων τὸ ἀναπολοῦν, καὶ ὅμως πόσον δυσκολεύονται νὰ τὸ ἐπισκεφθοῦν, νὰ ξαναζήσουν στὸν ἁγιασμένο τόπο ποὺ μικροὶ ἐπερπάτησαν. Πόσο γλυκειὰ συγκίνησι, πόσον ἱερὸ ρῖγος δὲν διατρέχει τὴν ψυχή μας, ὅταν ὕστερα ἀπὸ καιρὸ ξαναβλέπωμε τὸ χωριὸ ποὺ μᾶς ἐγέννησε. Νά, τὸ καμπαναριό, τὸ ἀμπέλι τοῦ μπάρμπα Κώστα, τὸ φουντωμένο δάσος, ὁ βράχος ποὺ βουτούσαμε στὴ θάλασσα. Καὶ ὅμως πόσο δύσκολο καὶ πόση δύσκολη ἡ ἀπόφασις γι' αὐτὸ τὸ προσκύνημα. Στὸν κοντινὸ ἢ μακρινὸ τόπο ποὺ τώρα διαμένουν ἀπέκτησαν νέες συνήθειες. Ἡ νέα οἰκογένεια τοὺς ἀπομακρύνει ὅλο καὶ πιὸ πολὺ ἀπὸ τοῦτο τὸ μικρὸ χωριό. Ἡ λαχτάρα καὶ ἡ ἐπιθυμία ὅμως παραμένει καὶ τίποτα

δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ξεριζώσῃ. Τὸ μικρὸ πατρικὸ σπίτι ἢ καὶ τὸ συγγενικὸ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἔστω καὶ τὶς στοιχειώδεις ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων ποὺ κάποτε ἐκεῖ γεννήθηκαν. Καὶ ἂν κάποτε ἀποφασισθῇ νέα ἐπίσκεψις ἡ παραμονὴ δημιουργεῖ προβλήματα, δυσκολίες καὶ στενοχώριες καὶ στὶς δυὸ πλευρές. Καὶ σ' αὐτοὺς ποὺ μένουν γιατὶ δὲν μποροῦν νὰ περιποιηθοῦν τὸν γυιό, τὸν ἀδελφό, τὸν ἀνεψιὸ ὅπως θέλουν καὶ σ' αὐτοὺς ποὺ ἔρχονται. Τοῦτο τὸ μικρὸ ξενοδοχεῖο τοῦ χωριοῦ θὰ δημιουργήσῃ τὶς πλέον ἄριστες προϋποθέσεις διὰ τὴν σύσφιγξιν τῶν συγγενικῶν δεσμῶν ποὺ ὁσημέραι χάνονται διὰ τὴν ψυχικὴν ἀναβάπτισιν εἰς τὴν φυσικὴν καὶ ἥρεμον ζωήν, διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος καὶ ἑνὸς νέου ἐνδιαφέροντος διὰ τὸ χωριὸ ποὺ ἀργὰ ἀλλὰ σταθερὰ χάνεται καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ μένουν ἐκεῖ καὶ ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἔχουν φύγει. Τοῦτο τὸ ἴδιο τὸ οἴκημα κατὰ τὸ διάστημα τοῦ χειμῶνος μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ πλεῖστες ὅσες ἐκδηλώσεις καὶ τοῦτο τὸ οἴκημα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐκκλησία καὶ τὸ σχολεῖο θὰ εἶναι ἕνα καινούργιο στολίδι τοῦ χωριοῦ. Αὐτὴ ἡ πρότασις ἔχει συναισθηματικὴ βάσι. Δὲν τὸ ἀρνούμεθα. Σήμερα ποὺ ὁ συναισθηματικὸς κόσμος ὅλο καὶ ξεμακραίνει, θὰ ἄξιζε, νομίζω, νὰ γίνῃ ἕνα σοβαρὸ ἀντικείμενο ἐρεύνης γιὰ τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο.

Κύριοι Συνάδελφοι, παρεκάλεσα νὰ δεχθῆτε νὰ κάνω μιὰ ἰδιαιτέραν πρότασιν. Ἡ πρότασις ἀπευθύνεται πρὸς ὅλους ὑμᾶς καὶ παραδίδεται εἰς τὸ Προεδρεῖον ποὺ ἔχει τὴν συμπεπυκνωμένην θέλησιν καὶ δύναμιν ὅλων ἡμῶν καὶ ἐν ταὐτῷ τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν δυνατότητα δράσεως.

Εἰς τὴν ἀποξηρανθεῖσαν λίμνην τῆς Μουριᾶς ποὺ τὸ ἀπώτερον σημεῖον της ὡς προανέφερα ἀπέχει ἀπὸ τὰ γαλανὰ νερὰ τοῦ Ἰονίου Πελάγους 700 περίπου μέτρα, ποὺ τοῦτο τὸ κομμάτι τῆς γῆς εἶναι ἕνα τμῆμα τῆς ἀθάνατης Ὀλυμπιακῆς γῆς. Προτείνω νὰ μὴ δημιουργηθοῦν ἐκεῖ χοιροστάσια ἢ μονάδες οἱουδήποτε εἴδους κρεατοπαραγωγῆς. Αὐτὸς ὁ χῶρος ἱερὸς ὡς ἐκ τῆς ὀλυμπιακῆς του θέσεως γειτνιάζων μὲ τὰς ἰαματικὰς λουτροπόλεις Καϊάφα καὶ Κυλλήνη εἶναι ἐν ταὐτῷ ἕνας ἀκόμη ἰδεώδης παραθαλάσσιος πόλος ἕλξεως. Ὁ τόπος αὐτὸς ἐξυπηρετεῖται διὰ τοῦ συγχρόνου λιμένος Κατακώλου εὑρισκομένου εἰς ἀπόστασιν τεσσάρων μόνον χιλιομέτρων, ἐξυπηρετεῖται ἐπίσης διὰ τοῦ μεγάλου ἀεροδρομίου Ἀνδραβίδος ὡς καὶ δι' ἑνὸς ἀρτίου σιδηροδρομικοῦ ὁδικοῦ δικτύου.

Προτείνω αὐτὴ ἡ ἔκτασις νὰ παραχωρηθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων (Χειροκροτήματα) διὰ νὰ δημιουργηθῇ ἐκεῖ ἓν Ὀλυμπιακὸν Θέρετρον, ἕνα Ὀλυμπιακὸ Χωριὸ τῶν Δήμων ὅλων τῶν Κρατῶν τοῦ κόσμου. Ἐπιτρέψατέ μου, Κύριοι, νὰ τολμήσω νὰ πῶ ὅτι εἶναι ἀκατανόητο ἂν μή τι ἄλλο ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ νοιώσωμε τοὺς ἀνεκμετάλλευτους θησαυρούς μας, νὰ μὴ θέλωμε νὰ τοὺς ἀξιοποιήσωμε, καὶ ἡμεῖς πρῶτοι νὰ ἰσχυριζώμεθα ὅτι δὲν γίνεται αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο τὸ μεγάλο, ἐπειδὴ δὲν ἔχομεν π.χ. δρόμο ἢ λιμάνια, σὰν αὐτὰ καὶ μόνον νὰ εἶναι ἀρκετὰ νὰ δημιουργήσουν μίαν νέαν Ὀλυμπίαν. Αὐτὸ προτείνω νὰ κάνωμε. Στὸν χῶρο ποὺ ἐγεννήθη καὶ ὡλοκληρώθη ἡ Ὀλυμπιακὴ ἰδέα νὰ ὑψώσωμεν ἕνα νέο σύμ-

βολο παγκοσμίου ἀγάπης καὶ συνεννοήσεως. Στὸν χῶρον αὐτὸν οἱ νέοι θεωρητικοί, οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Αὐτοδιοικήσεως τῶν Κρατῶν τῆς γῆς νὰ συνέλθουν καὶ νὰ συνέρχωνται, νὰ ἀλληλογνωρίζωνται καὶ νὰ ἀλληλοκατανοοῦνται καὶ ἔτσι καὶ μόνον ἔτσι μιὰ καινούργια εὐγενικὴ ἄμιλλα πρέπει νὰ προκύψῃ καὶ θὰ προκύψῃ διὰ τὴν στοργὴ καὶ τὸν πόνον διὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ ἐλπιδοφόρον αὔριον.

Κύριοι Σύνεδροι, εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχήν, τὴν ἐποχὴν τῆς περιδινήσεως μέσα σ' ἕνα πυρπολούμενον χάος παθῶν καὶ μιᾶς συνεχοῦς διαβρώσεως κοινωνικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιῶν μπορεῖ αὐτὸς ὁ Ὀλυμπιακὸς χῶρος νὰ ἀποτελέσῃ κάποια σανίδα σωτηρίας.

Κύριοι, ὁσαδήποτε ἔργα καὶ ἂν κάνωμε εἰς τὶς πόλεις ἢ εἰς τὶς κοινότητές μας, ὁσουσδήποτε δρόμους, πλατεῖες καὶ καὶ ἂν κατασκευάσωμεν, ἀναμφιβόλως θὰ ἔχωμεν ἐπιτύχει, καὶ τὸ ὄνομά μας θὰ ἀναγραφῇ εἰς τὴν μικρὴν τοπικήν μας ἱστορίαν. Ἀλλά, ἐὰν τὸ μέγα τοῦτο ἔργον θελήσωμε νὰ δεχθῶμεν καὶ νὰ πραγματοποιήσωμεν, τότε σὰν ἕνα ἐνιαῖον σύνολον ὅλοι ἡμεῖς θὰ ἐπιτελέσωμεν ἕνα παγκόσμιον ἔργον θαυμασμοῦ καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐπερχομένων γενεῶν καὶ λαῶν. Καὶ δὲν εἶναι, ἴσως, τυχαία σύμπτωσις ὅτι ἡμεῖς ὡς Δήμαρχος Λετρίνων ἔχομεν τὴν ἰδέαν τῆς προτάσεως. Μέσα εἰς τὴν ἰλὺν τῆς λίμνης αὐτῆς χάνονται τὰ ἐρείπια μιᾶς ἀρχαίας πόλεως, τῆς πόλεως τῶν Λετρίνων, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Πύργου, ὡς Δήμου Λετρίνων.

Τελειώνοντας, θἄθελα νὰ προσθέσω αὐτό. Ἐκ προοιμίου ἐγνώριζα ὅτι εἶναι φοβερὰ δύσκολο νὰ κατορθώσω μὲ ὅ,τι θὰ ἔλεγα καὶ ὅπως θὰ τὸ ἔλεγα νὰ ἀνταποκριθῶ πλήρως πρὸς αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο πού σεῖς ἀναμένατε νὰ ἀκούσετε. Ἀλλὰ πιστεύω νὰ συμφωνήσωμεν ὅλοι μας σ' ἕνα σημεῖο : Τὸ ὅτι ἐγὼ μὲν κατέβαλα μιὰ προσπάθεια νὰ μελετήσω τὸ θέμα σεῖς δὲ μιὰ μεγαλύτερη προσπάθεια νὰ μὲ ἀκούσετε. Εὐχαριστῶ».

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Ποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ τὸν λόγον ; Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Χολαργοῦ.

ΑΝΤ. ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ (Δήμαρχος Χολαργοῦ) : Εἰς τὰ ὅσα ὡραῖα καὶ ὀρθὰ ἀνέφερεν ὁ κ. συνάδελφος θὰ ἐπρότεινον, κ. Πρόεδρε, νὰ προστεθῇ καὶ ἡ φράσις (νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ αἰγιαλῖτις ζώνη τῆς χώρας) καὶ κυρίως τῆς Ἀττικῆς καὶ ὅλων τῶν μεγάλων πόλεων.

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Ἄλλος τις ἐπιθυμεῖ νὰ ὁμιλήσῃ ; Οὐδείς.

Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Ζωγράφου κ. Ἰωάν. Καζάκος, ὅστις θὰ ἀναπτύξῃ τὸ θέμα :

«Λειτουργικὰ προβλήματα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως».

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο καταφθάνει ἔξωθεν τῆς αἰθούσης τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου ὁ Α' Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Στυλιανὸς Παττακὸς καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου διακόπτει ἐπ' ὀλίγον τὴν

συνεδρίασιν, καὶ κατέρχεται τοῦ Προεδρείου, ἵνα προϋπαντήσῃ τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. Ἀκολούθως εἰσέρχεται ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ Συνεδρίου ὁ Α' Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς Γεν. Ἐπιθεωρητὰς Διοικήσεως κ.κ. Βλαχογιάννην καὶ Τσαρμακλῆν, ἀπὸ τοὺς Νομάρχας Ἀττικῆς καὶ Μεσσηνίας κ.κ. Δημακόπουλον καὶ Μάλλιαρην, τὸν Πρόεδρον τοῦ Συνεδρίου κ. Ρῖτσον, τὸν Δ/ντὴν ΕΔΚΕ κ. Κάτσον κλπ.

Ἐν συνεχείᾳ καὶ μετὰ τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα ἀπὸ τοὺς παρευρισκομένους ἐντὸς τῆς αἰθούσης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου ἀνέρχεται ἐπὶ τῆς ἕδρας καὶ προσφωνεῖ τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Ἐξοχώτατε Κύριε Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως,

Ἐξ ὀνόματος ὅλων ἡμῶν καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος μας, σᾶς καλωσορίζομεν μ' ὅλην μας τὴν ἀφοσίωσιν, τὸν σεβασμόν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Εἶσθε, ἀναμφισβητήτως, ὁ Πατέρας τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Ἡ ἄμεσος παρακολούθησις ἐκ μέρους ὑμῶν τῶν ἔργων, καὶ ἡ ἀμέσως βοήθεια πρὸς ἡμᾶς, σᾶς καθιστοῦν ἀναμφισβητήτως τὸν ἀναμορφωτὴν ὅλων τῶν πόλεων καὶ χωρίων.

Κύριε Πρόεδρε, εἶναι ἐξαιρετικὴ ἡ τιμὴ δι' ὅλους ἡμᾶς, ὅπου ἤλθατε εἰς τὸ Συνέδριόν μας. Μᾶς ἐμψυχώνετε, μᾶς δίδετε μεγάλο θάρρος εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸ μέγα ἔργον, τὸ ὁποῖον ὑμεῖς μᾶς ἔχετε ἀναθέσει.

Σᾶς διαβεβαιῶ, ἐκ μέρους ὅλων τῶν συναδέλφων, ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωμεν μὲ τὴν αὐτὴν ἀποφασιστικότητα, μὲ τὸν αὐτὸν ρυθμόν, ὅπως ὑμεῖς, προσωπικῶς μᾶς ἐδιδάξατε, τὰ ἐργαζώμεθα. Θὰ σᾶς παρακαλέσωμεν θερμότατα, νὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ τὸ στόμα σας ὀλίγας λέξεις.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ (Α' Ἀντ/δρος Κυβ. καὶ Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν): «Σᾶς εὐχαριστῶ ἰδιαιτέρως διὰ τὰς θερμὰς ἐκδηλώσεις σας, αἱ ὁποῖαι μὲ συγκινοῦν τόσον πολύ, ὥστε, νὰ μὴ δύναμαι, ἐκ τῆς βαθείας συγκινήσεως, αὐτὴν τὴν στιγμήν, νὰ εἴπω περισσότερα, πρὸς τοὺς πάλαι ποτὲ καὶ νῦν, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸ μέλλον, συνεργάτας μου.

Εὔχομαι καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐπὶ ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος τὴν ἐκπλήρωσιν μιᾶς τεραστίας σοβαρᾶς ἀποστολῆς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὅπου εἰς αὐτὴν σεῖς, ὡς ἄρχοντες, ἐκπροσωπεῖτε ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν μέλη αὐτῆς.

Ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις εἶναι τὸ ζωτικὸν κύτταρον τῆς Διοικήσεως, εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ Διοίκησις καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, βάσει τῆς ὁποίας γεννώμεθα καὶ ἀναπτυσσόμεθα. Ὁλόκληρος ἑπομένως ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις.

Ἰδιαιτέρως, ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις τῆς Πατρίδος μας εἶναι ὁ χῶρος, ὁ ὁποῖος ἀπετέλεσεν ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων τὸ πολίτευμα τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς πατρίδος, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ὁ χρυσοῦς αἰών, καὶ δυστυχῶς καὶ οἱ μαῦροι αἰῶνες, οἱ ὁποῖοι κατὰ περιόδους ἐνεφανίσθησαν, ἐξ αἰτίας γεγονότων, τὰ ὁποῖα ἐταλαιπώρησαν τὴν κοινωνίαν μας. Καὶ κατὰ τὰς δυσκόλους αὐτὰς στιγμάς, ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις συνέβαλε τὰ μέγιστα καὶ προσέφερε μεγάλας ὑπηρεσίας, ἀκριβῶς, λόγῳ τῆς μεγίστης σημασίας τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὸν τόπον ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις.

Ἡ ἀφοσίωσις τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν πατρίδα ἔλκει τὴν ἔννοιαν ταύτην ἐκ τοῦ λεχθέντος ἀπὸ τὸν Σωκράτην :

«Μητρός τε καὶ πατρός τε καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων
τιμιώτερον ἐστὶν ἡ Πατρίς».

Τὸ αἴτημα αὐτὸ τῆς ἀφοσιώσεως, πρὸς τὴν Πατρίδα, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ λατρεία πρὸς αὐτήν, ἀποτελοῦν βασικὸν παράγοντα διὰ τὴν αὐτοδιοίκησιν. Ἡ πίστις μας πρὸς τὸν Θεὸν θὰ καθοδηγῇ πάντοτε τὰ βήματά μας, καὶ ὅταν οἱ ἄνθρωποι πιστεύουν καὶ λατρεύουν τὸν Θεὸν καὶ πιστεύουν μ' ἀφοσίωσιν εἰς τὰ ἔργα των, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λανθάνουν.

Εὑρίσκομαι ἐν μέσῳ ὑμῶν ἀτενίζοντάς σας μὲ ἐμπιστοσύνην καὶ εὑρίσκομαι εἰς μίαν περίοδον, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰργάσθητε ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο, ὅπου ἀντηλλάξατε ἀπόψεις ἐπὶ Σήμερον, προκειμένου νὰ ὑλοποιήσητε τὰς ἀπόψεις σας καὶ τὰ τελικὰ συμπεράσματα.

Πράγματι εἰργάσθητε φιλοτίμως καὶ τοῦτο μὲ εὐχαριστεῖ ἰδιαιτέρως τὴν στιγμὴν ταύτην, ὅπου ἀναλαμβάνω ἐκ νέου τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ ὁποίου ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις θὰ πρέπει νὰ ὑπηρετῇ τὸν Λαὸν καὶ νὰ προσφέρῃ, ὅ,τι εἶναι δυνατὸν νὰ προσφέρῃ πρὸς αὐτόν. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Ἐγὼ προσωπικῶς σᾶς δηλῶ, ὅτι θὰ ἀναλώσω τὸν ἑαυτόν μου, ὅπως πάντοτε, καὶ περισσότερον, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ διὰ τὸ συμφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὁ ὁποῖος σύμπας εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἡμετέραν στοργήν, τὴν φιλόστοργον πάντοτε, τὴν πατρικήν, ὅπως πρέπει νὰ τὴν ἔχῃ πᾶς ὑπεύθυνος καὶ εὐσυνείδητος ὑπηρέτης τοῦ Λαοῦ.

Αἱ ἀρχαί μας, ὡς σᾶς εἶναι γνωσταὶ εἶναι : Ἀπόλυτος ἀφοσίωσις εἰς τὸ καθῆκον. Ἄτεγκτος ἐκτέλεσις τῶν Νόμων, οἱ ὁποῖοι Νόμοι εἶναι ὑπὲρ ἄνω ὅλων ἡμῶν καὶ τοὺς ὁποίους ὀφείλομεν νὰ ἐκτελῶμεν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας. Ὅπως ἐτόνισα καὶ χθὲς εἰς τοὺς συνεργάτας μου τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, θὰ πρέπει νὰ μᾶς διέπῃ καὶ νὰ μᾶς διακατέχῃ ἐργατικότης μέχρις ἐξαντλήσεως ὅλων τῶν δυνάμεών μας. Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μεταξύ μας σύμπνοια ἀπόλυτος. Οὐδὲν μᾶς χωρίζει, ἀντιθέτως, μᾶς ἑνώνει ἡ Πατρίς, τὸ Ἔθνος καὶ ἡ ἰδέα τοῦ καθήκοντος.

Ἐπαναλαμβάνω, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ πίστις, σεβασμὸς πρὸς ἀλλήλους, ἀγάπη μεταξὺ ὑμῶν καὶ πρὸς τὸν πλησίον ἀλλὰ καὶ γενικῶς πρὸς πάντα

ἄνθρωπον ἀνεξαρτήτως ἰδεῶν, πεποιθήσεων καὶ ἀρχῶν, ἀρκεῖ οὗτος νὰ εἶναι Ἕλλην καὶ νὰ ἐκτελῇ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος.

Αὐταὶ εἶναι αἱ ἀρχαί μας καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ ἡγέτου καὶ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως κ. Γ. Παπαδοπούλου, τοῦ ὁποίου τὸ παράδειγμα πρέπει νὰ τὸ ἔχωμεν ὡς γνώμονα, καὶ βάσει αὐτοῦ νὰ προχωρῶμεν.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Δὲν εἶχον δυστυχῶς τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρευρεθῶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς τὸ Συνέδριόν σας, λόγῳ ἑτέρων ὑπηρεσιακῶν ἀπασχολήσεων. Παρευρίσκομαι ἀπὸ τοῦδε καὶ θὰ παραμείνω μέχρι πέρατος αὐτοῦ.

Σᾶς ὑπόσχομαι, ὅτι θὰ χαράξω, θὰ κάμω τὸ πᾶν, προκειμένου νὰ σᾶς βοηθήσω εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συμπερασμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξαχθοῦν ἐκ τοῦ Συνεδρίου μὲ τὴν ἐπιμέλειαν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιδείξῃ ἡ ἐπιτροπὴ ἐκείνη, ἡ ὁποία θὰ συγκροτηθῇ —πιστεύω— εὐθύνῃ τοῦ Προεδρείου τοῦ Συνεδρίου σας. Θὰ πράξω τὸ παράπαν —ἐπαναλαμβάνω— προκειμένου, ὅσα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθοῦν ἐκ τῶν συμπερασμάτων καὶ ἀποφάσεών σας νὰ ἐπιτευχθοῦν.

Θὰ παρακαλέσω περισσοτέραν ἐπιμέλειαν, περισσοτέραν στοργὴν πρὸς τὸν πολίτην, περισσοτέραν κατανόησιν διὰ τὴν συνεργασίαν πρὸς πάντα πλησίον, ἰδιαιτέρως δὲ ὅταν αὐτὸς δὲν εἶναι Ὑπηρεσία, δὲν εἶναι δηλαδὴ Διοίκησις, δὲν εἶναι ὠργανωμένος μὲ τὸ Κράτος, ὁπότε θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ οὗτος τὴν δυνατότητα, νὰ εὑρίσκῃ τὸ δίκαιόν του εὐκολώτερον, ὥστε νὰ εἶναι συνδεδεμένος μὲ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ καὶ ἰδιαιτέρως μετὰ τῆς Διοικήσεως συνεργαζόμενος καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ πλάγια καὶ πρὸς τὰ κάτω. Πλέον αὐτῶν νὰ λείψουν, ὅπου ὑπάρχουν, οἱ μικροεγωισμοί, τὸ μικροφιλότιμον, αἱ μικροφιλοδοξίαι καὶ κυρίως ἡ φιλοπρωτία ἢ τὸ πρωτόκολλον.

Ἀφήσατε, Κύριοι, τὸ ποῖος θὰ πηγαίνῃ ἐμπρός, προκειμένου, νὰ ἐμφανισθῇ ἢ εἰς τὸ κοινὸν ἢ εἰς τὴν τηλεόρασιν. Ἕκαστος νὰ κάμνῃ αὐτὸ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κάμνῃ, σπεύδων βραδέως καὶ ἐμμένων εἰς τὴν θέσιν τῆς σοβαρότητος. Ὅταν ἐκνευρίζωνται δύο συνομιληταί, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ πρέπει νὰ φανῇ, ὅ,τι εἶναι, ὅ,τι καὶ ἐὰν εἶναι, θὰ πρέπει νὰ μὴ λαλήσῃ, ἀλλὰ νὰ σιωπήσῃ. Ὁ σιωπῶν ἀποδεικνύεται πάντοτε φρονιμώτερος, σοβαρώτερος καὶ ἐπιτυγχάνει ὁπωσδήποτε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιτυγχάνει ὁ ἐκνευρισθείς. Ἡ ἠρεμία εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία δίδει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν δυνατότητα νὰ ὁμιλῇ, νὰ σκέπτεται, καὶ νὰ πράττῃ τὸ ὀρθόν.

Μὲ τὰ ὀλίγα αὐτά, διότι δὲν ἦλθον ἐδῶ νὰ σᾶς ὁμιλήσω, ἀλλὰ ἁπλῶς νὰ κηρύξω τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου σας, καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ νὰ ἐμφανισθῶ κοντά σας, ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων μου, ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, σᾶς λέγω, ὅτι δὲν ἔχω τίποτε τὸ ὠργανωμένον ἢ τὸ συντεταγμένον πρὸς κοινοποίησιν.

Θὰ ἤθελον νὰ ἐνστερνισθῶμεν ἅπαντες καὶ τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας ἐσχάτως ἐκοινοποίησεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ πρὸς τὴν Διοίκησιν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ δίδωμεν ἀφορμάς, διὰ τῶν ὁποίων ὁ πολίτης θὰ δια-

βάλλεται ἢ ἁπλῶς θὰ στενοχωρῆται. Πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἀφήσωμεν τοὺς ἀνθρώπους νὰ ὁμιλοῦν ἐλευθέρως, ἄνευ φόβου διὰ νὰ ἐκφράσουν πράγματι τοὺς πόθους των, οἱ ὁποῖοι πόθοι ἑκάστου Ἕλληνος πολίτου εἶναι καὶ πόθοι ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Τί ἐπιθυμοῦν οἱ Ἕλληνες ; Αὐτὸ ποὺ ἐπιθυμοῦν, νὰ τὸ ἐκφρασθοῦν ἐλευθέρως, ἀβιάστως καὶ ἐὰν μὲν οἱ πόθοι αὐτοὶ εἶναι καλοὶ καὶ ἐπιτρεπτοί, νὰ τοὺς ἐπιδιώξωμεν, ἐὰν ὅμως δὲν εἶναι ἐπιτρεπτοί, νὰ μὴ τοὺς ἐπιδιώξωμεν, ἀλλὰ νὰ ἀποδείξωμεν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τοὺς ἔχουν, ὅτι εἶναι ὡραῖοι οἱ πόθοι των, ἀλλὰ εἶναι ἀνεφάρμοστοι, τοὐλάχιστον, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Ἀναφέρομαι συγκεκριμένως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Πολιτιστικὴν Κίνησιν, τὸ λεγόμενον Ε.Π.Ο.Κ., διὰ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ὡμίλει ἡ Κυβέρνησις, διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι πολιτικὸν κόμμα ἢ κίνησις πολιτική. Ἀλλά, ἐπαναλαμβάνω, καὶ ἐνταῦθα ὅτι ἡ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις εἶναι Ὑπηρεσία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Τὸ Ε.Π.Ο.Κ. ἐδέχθη τελευταίως καὶ διὰ προσκλήσεων καὶ διὰ ἐγγράφων καὶ διὰ προκηρύξεων ἀπειλάς. Καί τινες, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπέδειξαν τὸ ἀνάλογον θάρρος καὶ γενναιότητα, ἀλλὰ ἐφοβήθησαν ἀπῆλθον. Εἶναι ἐντροπή, δι' ὅσους φοβοῦνται. Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος φοβεῖται, ὑφίσταται αὐτὸ ἀκριβῶς, τὸ ὁποῖον φοβεῖται. Ἐκεῖνος, ὅμως, ὁ ὁποῖος τολμᾷ γενναίως, αὐτὸς δὲν ὑφίσταται τίποτε, προχωρεῖ καὶ φθάνει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ του ἐπὶ τῆς γῆς, διότι ἀναμφισβητήτως ὅλοι θὰ καταλήξωμεν ὑπὸ τὴν γῆν. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀπειλοῦν τινές, θὰ ἤθελον, νὰ ἀπαντᾶτε ἅπαντες, ὡς ἑξῆς : Ἐὰν σεῖς, λέγοντες ὅτι πιστεύετε εἰς τὴν Δημοκρατίαν καὶ ἐλευθερίαν ἀπειλῆτε διὰ τῶν δολοφονιῶν καὶ λοιπῶν ἀπαραδέκτων ἐνεργειῶν, δὲν σᾶς προτιμῶμεν. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν μᾶς ἀπειλοῦν καὶ ἐλευθέρως μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ διαβιῶμεν, ὅπως ἐπιθυμῶμεν, αὐτοὺς προτιμῶμεν. Ὁπωσδήποτε, καὶ μόνον δι' αὐτὸν τὸν λόγον προτιμῶμεν τὴν Ἐθνικήν μας Ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Ἑπομένως, προκειμένου νὰ ἀπειλῆτε, καλὸν θὰ ἦτο νὰ μᾶς συμβουλεύσητε, ἐὰν πράγματι εἶσθε ἔντιμοι, ἐλεύθεροι καὶ εὐσυνείδητοι Ἕλληνες πατριῶται. Αἱ ἀπειλαὶ ἐκτοξεύονται ὑπὸ ἀνικάνων καὶ ἀδυνάτων.

Ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀπειλεῖ, ἀλλὰ προσκαλεῖ εἰς ἐθνικὴν ἑνότητα πάντας τοὺς Ἕλληνας».

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Παρακαλεῖται ὁ κ. Δήμαρχος Ζωγράφου, ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὸ βῆμα καὶ ἀναπτύξῃ τὴν εἰσήγησίν του ἐπὶ τοῦ τελευταίου θέματος τῆς σημερινῆς ἡμερησίας διατάξεως.

ΙΩΑΝ. ΚΑΖΑΚΟΣ (Δήμαρχος Ζωγράφου) :

«Εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποκρύψω τὴν συγκίνησιν, ἡ ὁποία μὲ διακατέχει αὐτὴν τὴν στιγμήν. Ἡ γενέθλια γῆ τῶν πατέρων εἶναι πάντα ὁ πλέον εὐπρόσ-

δεκτος ἀποδέκτης τῶν εὐγενεστέρων συγκινησιακῶν ἐρεθισμῶν. Καὶ ἡ ὡραία Μεσσηνιακὴ Χώρα ἔχει αὐτὸ τὸ προνόμιον.

Ἔτσι, ἡ τιμὴ τῆς παρούσης εἰσηγήσεως, ἐπιβαρυνομένη μὲ τὴν ὑποκειμενικὴν αὐτὴν θεώρησιν, καθιστᾷ πλέον βαρεῖαν τὴν εὐθύνην τοῦ θέματός μου.

Μὲ τοιαῦτα συναισθήματα εὐθύνης καὶ ἐντὸς τῶν ἐπιτρεπομένων χρονικῶν ὁρίων τοῦ Συνεδρίου μας, θὰ προσπαθήσω νὰ καταστήσω ἀνάγλυφον τὴν εἰκόνα τοῦ θέματός μου, ποὺ εἶναι «Λειτουργικὰ προβλήματα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως». Οἴκοθεν νοεῖται, ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν εἰσήγησιν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαντλήσωμεν τὸ εὖρος τῶν προβλημάτων, οὔτε νὰ προβάλωμεν θέματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δεκτικὰ πρακτικῆς ἀντιμετωπίσεως καὶ ἐπιλύσεως. Γι' αὐτὸ θ' ἀναφερθῶμεν εἰς θέματα τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπασχολοῦν καθημερινῶς καὶ νομίζομεν ὅτι εἶναι ὥριμα, ὥστε ν' ἀντιμετωπισθοῦν ἐπιτυχῶς.

Καὶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, θὰ πρέπει ν' ἀναζητήσωμεν τὸ εἶδος τῆς ἐξουσίας τὸ ὁποῖον ἀσκοῦν οἱ Ο.Τ.Α., ὥστε νὰ τοποθετήσωμεν τὸ πρόβλημα εἰς τὰς πραγματικάς του διαστάσεις, πέραν πάσης θεωρητικῆς κατασκευῆς. Τοῦτο, βεβαίως, δὲν σημαίνει ὅτι θὰ ἀγνοήσωμεν καὶ θέσεις αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ υἱοθετηθοῦν νομοθετικῶς πρὸς ἀπάμβλυνσιν τῆς ὀξύτητος ὡρισμένων προβλημάτων.

Α'. 1) Ἀσφαλῶς γνωρίζομεν ὅλοι, ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν Ο.Τ.Α. ἀσκουμένη διοίκησις εἶναι δοτή. Ἡ πρωτογενὴς ἢ κυρία ἐξουσία ἀπαλλοτριώνει μέρος τῶν ἰδικῶν της ἐξουσιῶν καὶ τὰς μεταβιβάζει εἰς Ο.Τ.Α. Ἀλλ' ἐνῷ, κατ' αὐθεντικὴν νομικὴν ἑρμηνείαν, ἡ τοιαύτη μεταβίβασις καλύπτει ὅλον τὸ εὖρος τῶν ἀσκουμένων ἐξουσιῶν, εἰς τὴν περίπτωσίν μας δὲν συμβαίνει τοῦτο. Ἡ δοτὴ αὕτη ἄσκησις τῆς ἐξουσίας μεταφέρεται κολοβωμένη, διότι πρὸ τῆς μεταφορᾶς αὐτῆς ἢ κατ' αὐτήν, μέρος ταύτης ἔχει παραχωρηθῇ εἰς ἑτέρους φορεῖς, ὡς οἱ Ὀργανισμοὶ Κοινῆς Ὠφελείας, συγκοινωνιακοὶ φορεῖς, ρυθμιστικὰ σχέδια κλπ. Ἀπ' ἐδῶ, ὅμως, ἐκκινοῦν καὶ πολλὰ προβλήματα.

Διότι ταχέως ὁ ὑπεύθυνος Δημοτικὸς ἢ Κοινοτικὸς φορεὺς ἐξουσίας, ἀντιλαμβάνεται ὅτι δὲν εἶναι νοικοκύρης εἰς τὸ σπίτι του. Καὶ ἐκεῖ ὅπου ἀπεπεράτωσε τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν του ἢ τῶν πεζοδρομίων του, πάντοτε κατὰ περίεργον τρόπον, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἢ τὴν ἐπομένην τῆς ἀποπερατώσεως, καὶ τοῦτο ἔχει συμβῇ πολλάκις, καταφθάνουν οἱ ἐκσκαφεῖς καὶ τέμνουν τραυματίζοντες ἀνεπανορθώτως τὰ ὁδοστρώματα. Καὶ δὲν ἀρκεῖ φαίνεται μόνον τοῦτο. Ἡ ἀποκατάστασις τῶν ὁδοστρωμάτων εἴτε δὲν γίνεται ἐγκαίρως εἴτε γίνεται πλημμελῶς, μὲ συνέπειαν αἱ Ὑπηρεσίαι ν' ἀπασχολῶνται μὲ θέματα καθαριότητος ἢ συνεχοῦς ἀποκαταστάσεως τῶν τομῶν ἐπὶ ἓν ἕως καὶ δύο ἔτη, λόγῳ ὑποχωρήσεως τούτων. Ἡ Δ.Ε.Η. ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐνεκαινίασε μίαν νέαν τακτικήν: Ζητεῖ ἀπὸ Ο.Τ.Α. τὸ πρόγραμμα τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων ὁδοποιΐας κλπ. τοῦ ἔτους, ὥστε νὰ κατευθύνῃ καὶ τὸ ἰδικόν της κατὰ τρόπον μὴ προκαλοῦντα τὰ ἀνωτέρω ἀποτελέσματα. Ἀποτέλεσμα τῆς προσπαθείας αὐτῆς δὲν εἴδομεν. Ἐάν, ὅμως, τοῦτο συνέβαινε καὶ μὲ τοὺς ἄλλους Ὀργανισμοὺς Κοινῆς ὠφελείας καὶ ἰδιαιτέρως μὲ

τὸν Ὀργανισμὸν ἀποχετεύσεως, τότε πιστεύω ὅτι θὰ ἐπετυγχάνοντο θετικώτερα ἀποτελέσματα. Δὲν θὰ ἦτο, νομίζω, ἐνοχλητικὸν διὰ καμμίαν Ὑπηρεσίαν Ο.Κ.Ω. ἐὰν κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἐτησίου προγράμματος ἐργασίας της, ἐκάλει καὶ τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Κοινοτάρχην, ὥστε διὰ ζώσης νὰ κατατοπισθῇ ἐπὶ τῶν εἰς τὴν περιφέρειάν του δημιουργουμένων προϋποθέσεων καὶ ἀναγκῶν. Ἡ μελέτη θὰ ἦτο ἀρτιωτέρα καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἀποδοτικώτερον.

2) Πλέον, ὅμως, τούτων, οἱ Ὀργανισμοὶ οὗτοι καὶ ἰδιαιτέρως εἷς ἐξ αὐτῶν, ὀχυρούμενος ὄπισθεν νομοθετικῶν προνομιῶν, ἔχει καταστῇ ἀπόλυτος κυρίαρχος ὅπου ἐπεκτείνεται, καὶ πᾶν ὅ,τι ὑποστηρίζει εἶναι ὀρθὸν μὴ ἐπιδεχόμενον οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως. Οὗτος, καταλογίζει δαπάνας εἰς βάρος τῶν Δήμων λόγῳ μεταφορᾶς ἢ μετακινήσεως ἐγκαταστάσεών του, αἱ ὁποῖαι ἀρχῆθεν εἶχον τοποθετηθῇ κακῶς εἴτε ἐπὶ ὁδῶν εἴτε εἰς χαμηλότερον τοῦ ἐπιτρεπομένου ὕψους. Χαρακτηριστικὸν τοῦ γεγονότος τούτου εἶναι ὅτι πολλάκις καταλογίζεται δαπάνη μετακινήσεως ἐγκαταστάσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ μὲ τὴν αἰτιολογίαν τῆς ἐκτελέσεως δημοτικῶν ἔργων ἐνῷ τὰ ἔργα ἔχουν προηγηθῇ τῆς μετακινήσεως. Χαρακτηριστικώτερον, ὅμως, τούτου, εἶναι ἡ διάθεσις μεθ' ἣν ἀντιμετωπίζουν οἱ Ὀργανισμοὶ τὰ αἰτήματα τῶν Ο.Τ.Α. Ἔχω εἰς χεῖρας μου ἀπάντησιν τοῦ ὡς ἄνω Ὀργανισμοῦ, ὅστις ἐρωτώμενος ὑπὸ Δήμου τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς περὶ ἀπολογισμοῦ δαπάνης ἐκτελεσθείσης ἐργασίας ἀπαντᾷ ὅτι «...λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι διὰ λόγους ἀρχῆς νὰ ἀποστείλωμεν ὑμῖν τὸν αἰτηθέντα ἀπολογισμόν...» !

Τώρα, ἀπὸ πότε ἐπεκράτησε ὡς «ἀρχή», εἰς τὰ συναλλακτικὰ καὶ κοινωνικά μας ἤθη, ἡ μὴ ἀπόδοσις λογαριασμοῦ τοῦ ἐργαζομένου πρὸς τὸν ἐργοδότην, τοῦ ὀφειλέτου πρὸς τὸν δανειστήν, τοῦ πωλητοῦ πρὸς τὸν ἀγοραστήν, εἶναι ἀπορίας ἄξιον.

Βεβαίως τὸ πρόβλημα εἶναι σοβαρόν, πλήττει καιρίως καὶ τὴν σχετικὴν αὐτοτέλειαν τῶν Ο.Τ.Α., ἀλλὰ πρὸ παντὸς τὸ κῦρος τῶν ἀρχόντων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ εἶναι εὐπρεπέστεροι τῶν εὐπρεπεστέρων πολιτῶν.

Ὅταν καὶ ὁ ἔσχατος πολίτης δικαιοῦται ἀπαντήσεως ἐπὶ τῶν αἰτημάτων του, δὲν νομίζω ὅτι εἶναι τιμητικὸν διὰ τὴν Ὑπηρεσίαν αὐτὴν νὰ ἀρνῆται τοῦτο εἰς Δήμους, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν μάλιστα, πληρώνεται. Θὰ ἔλεγα ὅτι πρόκειται περὶ σαφοῦς περιφρονήσεως τοῦ Νόμου.

3) Ἄλλο δεῖγμα ἀγνοήσεως τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, μᾶς προσφέρουν οἱ διάφοροι συγκοινωνιακοὶ φορεῖς. Δὲν εἶναι σπάνιαι αἱ περιπτώσεις, ὅπου μία στάσις μετακινεῖται, πολλάκις ἄνευ λόγου, ἕνα τέρμα καταργεῖται, μία διαδρομὴ τροποποιεῖται καὶ φυσικά, ὁ Δῆμος, ἀγνοεῖται ! Οἱ κάτοικοι σπεύδουν πρὸς τὸν Δήμαρχον νὰ μάθουν, νὰ ἐρωτήσουν τὸν λόγον τῆς ἀλλαγῆς καὶ οὗτος ἀδυνατεῖ. Δὲν θὰ ἦτο καθόλου ἄσκοπον ἐὰν ἠρωτᾶτο καὶ ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ πρὸς τοῦτο. Τὴν εὐρυθμίαν τῆς κυκλοφορίας καὶ τὰ συμφέροντα τῶν

κατοίκων της ἐξυπηρετοῦν αἱ ἀλλαγαὶ αὐταί. Καὶ δὲν θὰ ἦσαν ὀλίγαι αἱ περιπτώσεις ὅπου αἱ ὑπαναχωρήσεις θὰ εἶχον προληφθῆ καὶ τὰ σχόλια ἀποφευχθῆ.

4) Ἐπίσης σοβαρὸν πρόβλημα ἀνακύπτει ἐκ τῶν συντασσομένων μελετῶν ἀναπτύξεως τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος τῶν μεγαλοπόλεων. Οἱ μελετηταὶ συντάσσουν ταύτας ἀγνοοῦντες τὰς ὑφισταμένας πραγματικὰς καταστάσεις. Οὕτως, ὅταν ἐμφανίζουν τὰ σχέδιά των, κατὰ κανόνα, εὑρίσκονται πρὸ οἱονεὶ ἐξεγέρσεως τῶν κατοίκων καὶ τότε ἀντιλαμβάνονται ὅτι δὲν δύνανται νὰ τοὺς ἀγνοήσουν. Ἐντεῦθεν ἐπέρχεται μεγίστη καθυστέρησις ἀναπτύξεως μεγάλων περιοχῶν τῶν Ο.Τ.Α., μὲ πρόσθετα προβλήματα ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος, λόγῳ ἀπαγορεύσεων ἀνοικοδομήσεων, ἐπιστρώσεως ὁδῶν, καλύψεως ρευμάτων κλπ. καὶ τὸ κυβερνητικὸν πρόγραμμα μένει ἀνεκτέλεστον. Συγκεκριμένως, ἐὰν κατὰ τὴν χάραξιν τῆς μεγάλης ὁδικῆς ἀρτηρίας εἰς τὴν περιοχὴν Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς, τῆς γνωστῆς ὡς Ἐλευθέρα Λεωφόρος Πεντέλης, εἶχον κληθῆ καὶ προβάλει τὰ ἀνακύπτοντα ἐκ τῆς χαράξεως μέσῳ τῶν περιοχῶν των προβλήματα οἱ ὑπεύθυνοι τῶν Ο.Τ.Α., εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ χάραξις τῆς ἀρτηρίας ταύτης δὲν θὰ εὑρίσκετο σήμερον, εἰς τὸ τέταρτον ἔτος ἐν προμελέτῃ !

Ἀνάγκη, λοιπόν, ὅπως οἱ Ο.Τ.Α. μετέχουν οἱασδήποτε διαδικασίας ἀφορώσης εἰς τὴν μεταβολὴν τῶν ὑφισταμένων ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων των λειτουργικῶν συνθέσεων, ἤτοι τῶν ἐνεργειῶν καὶ πρωτοβουλιῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν ἄμεσον ἐπίπτωσιν καὶ ἀντίκτυπον εἰς τὴν οἰκονομικήν, συγκοινωνιακήν, κοινωνικὴν καὶ ἐν γένει πολιτιστικὴν ζωὴν τῆς πόλεως ἢ τῆς Κοινότητος.

Β'. 1) Ἕτερον θέμα τὸ ὁποῖον μεγάλως ἀπασχολεῖ τοὺς Ο.Τ.Α. εἶναι αἱ συνεπείᾳ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου ὑπὸ φορέων ἐκτὸς τῶν Δήμων κλπ. (Ὑπουργεῖον Δημ. Ἔργων κλπ.), γενόμεναι ἀπαλλοτριώσεις. Καὶ ἐδῶ βεβαίως δὲν ἀναφέρομαι εἰς παλαιοτέρας προτάσεις, καθ' ἃς ἔχει ζητηθῆ ἡ σύμφωνος γνώμη τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως. Τοῦτο δὲν ἔχει γίνει ἀποδεκτὸν εἰσέτι ὑπὸ τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ παρέχεται πάντοτε ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ Δημ. ἢ Κοιν. Συμβουλίου τῆς ἐν ὄψει τροποποιήσεως νὰ διατυπώσουν τὰς ἀπόψεις των, αἱ ὁποῖαι ἐνίοτε λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως.

Κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν τοιούτων τροποποιήσεων, τὸ βάρος τῆς δαπάνης τῶν συνεπείᾳ τῆς τροποποιήσεως ἀπαλλοτριώσεων ἀναλαμβάνει καὶ ὁ ἐπισπεύδων τὴν διαδικασίαν φορεύς. Ἐὰν δηλ. τὸ Ὑπουργεῖον Δημ. Ἔργων διανοίγῃ μίαν μεγάλην ὁδικὴν ἀρτηρίαν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ γενικωτέρου ὁδικοῦ προγράμματος τῆς Χώρας, τὸ ἴδιον Ὑπουργεῖον εἶναι ὑπόχρεων πρὸς καταβολὴν καὶ τῆς κατὰ Νόμον ἀποζημιώσεως τῶν θιγομένων.

Τοῦτο ρητῶς δηλοῦται εἰς τὸ ἄρθρον 1 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 632/1970 : «Τὸ Δημόσιον ἐπισπεῦδον τὴν διάνοιξιν ὁδῶν, πλατειῶν, ἀλσῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐγκεκριμένων σχεδίων τῶν πόλεων,

ἀναλαμβάνει τὰ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἀπαλλοτριώσεως δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν κατὰ τόπον ἁρμοδίων δήμων καὶ κοινοτήτων, διεξάγον τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν δίκας».

Ἑρμηνεῦον, ὅμως, τὴν διάταξιν αὐτὴν τὸ Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους (Τμῆμα Ε') διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1034/1970 Γνωμοδοτήσεώς του περιώρισε τὴν ἔννοιαν τοῦ «ἐπισπεύδοντος» εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐπιμελείᾳ τοῦ Δημοσίου διεξαγωγῆς τῆς περὶ προσωρινοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἐπὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀποζημιώσεως δίκης καὶ τῆς συνεπείᾳ ταύτης παρακαταθέσεως τῆς καθοριζομένης ἀποζημιώσεως. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Γνωμοδοτήσεως ταύτης ὅταν δὲν «ἐπισπεύδῃ» κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ Δημόσιον, ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν τῆς κατὰ Νόμον ἀποζημιώσεως εἶναι οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες.

Τοιουτοτρόπως, παρατηρεῖται τὸ παράδοξον φαινόμενον διὰ τμῆμα τῆς ἰδίας ὁδοῦ νὰ ἐμφανίζεται ὑπόχρεων τὸ Δημόσιον, ἐνῷ δι' ἕτερον τμῆμα τῆς ἰδίας ὁδοῦ ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης. Τοῦτο συμβαίνει διότι τὸ Δημόσιον δὲν ἐξαντλεῖ τὴν διαδικασίαν τῆς ἀπαλλοτριώσεως διὰ μιᾶς ἐνεργείας, ἤτοι διὰ συντάξεως μιᾶς πράξεως ἀναλογισμοῦ καὶ ἀποζημιώσεως καὶ διὰ προσδιορισμοῦ ἐφ' ἅπαξ τῆς προσωρινῆς τιμῆς μονάδος ἀποζημιώσεως, δι' ὁλόκληρον τὸ ἔργον, ἀλλὰ διὰ πλειόνων τοιούτων. Ὅταν, λοιπόν, τὴν διαδικασίαν «ἐπισπεύδῃ» κατὰ τὰ ἄνω ὁ δικαιοῦχος τῆς ἀποζημιώσεως εἴτε διότι καθυστερεῖ τὸ Δημόσιον εἴτε διότι οὗτος κάμνει χρῆσιν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 5269, τότε τὸ Δημόσιον ἀρνεῖται νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν διαδικασίαν καὶ νὰ καταθέσῃ τὴν ἀποζημίωσιν, μεταθέτον τὴν εὐθύνην ταύτην, παρὰ πᾶσαν λογικὴν εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα, ὀχυρούμενον ὄπισθεν τῆς ἄνω Γνωμοδοτήσεως καθ' ἣν δὲν «ἐπισπεύδει» τοῦτο !

Ἀντιλαμβάνεταί τις ὅτι πρόκειται περὶ νομικιστικῆς θεωρήσεως τοῦ προβλήματος, ποὺ δὲν θεραπεύει τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως. Διότι καταλήγει εἰς βάρος τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος τῆς Ὑπηρεσίας τούτου. Ἡ πρακτική του πλευρὰ δηλ. συνίσταται εἰς τελικὴν ἀδυναμίαν καταβολῆς ἐκ μέρους τῶν Ο.Τ.Α. τῆς ἀποζημιώσεως, ὁπότε, παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας (ἐξάμηνον διὰ τὸν Ν. 5269, 18μηνον εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν), ματαιοῦται ὁριστικῶς ἡ ἀπαλλοτρίωσις.

Νομίζομεν ὅτι ἡ ratio τοῦ Νόμου δὲν πρέπει νὰ εἶναι αὐτή, διότι ὁ Νομοθέτης δὲν ἐνδιαφέρεται ποῖος ἐπισπεύδει, ἀλλὰ ποία κοινωνικὴ ἢ κυκλοφοριακὴν ἀνάγκην ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει ποία δημοσία ὠφέλεια ἐξυπηρετεῖται ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου πόλεως καὶ τῆς ἐκ ταύτης ἀπαλλοτριώσεως. Ἡ ὠφέλεια δὲ αὕτη ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τῶν διαδικασιῶν τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ τὴν ἀνάληψιν τοῦ βάρους ταύτης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ἑπομένως, πρέπει τοῦτο νὰ τονισθῇ δι' ἑρμηνευτικῆς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 632/1970 διατάξεως Νόμου, ἵνα καὶ τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου περιφρουρηθῇ ἀπολύτως καὶ οἱ Ο.Τ.Α. ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ περιττὰς ταλαιπωρίας,

2) Πλέον τῶν περιπτώσεων τούτων, διὰ τοῦ προμνησθέντος Ν. 5269 ἔχει ἐπιβληθῆ σοβαρώτατος περιορισμός, δι' οὗ προβλέπεται ἡ δυνατότης ἀνοικοδομήσεως ἐπὶ ἀπαλλοτριωθέντος χώρου ὑπὸ τοῦ ἔχοντος δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ τούτου, ἐὰν ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ἀπὸ τῆς σχετικῆς τοῦ δικαιούχου αἰτήσεως δὲν καταβληθῆ ἡ κατὰ νόμον ἀποζημίωσις ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου Δήμου ἢ Κοινότητος.

Ὁ χρόνος τῶν ἓξ (6) μηνῶν εἶναι τόσον ὀλίγος, ὥστε ὄχι μόνον οἱ περισσότεροι Δῆμοι ν' ἀδυνατοῦν νὰ ἐξεύρουν τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως, τὸ ὁποῖον πολλάκις ἀνέρχεται εἰς ἑκατομμύρια δραχμάς, ἀλλὰ οὐδὲ τὰ Γραφεῖα Πολεοδομίας νὰ προλαμβάνουν πρὸς σύνταξιν τῆς σχετικῆς πράξεως ἀναλογισμοῦ καὶ ἀποζημιώσεως, ἡ ὁποία εἶναι προϋπόθεσις τῆς ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας ἀποζημιώσεως. Εἶναι εὐνόητον ὅτι ἡ στενότης τῶν χρονικῶν περιθωρίων καὶ αἱ ἐκ ταύτης ἀδυναμίαι οὐσιαστικῶς καταργοῦν τὸ κοινόχρηστον τῶν ὑπὸ ἀπαλλοτρίωσιν χώρων καὶ δέον ὅπως ἡ προθεσμία αὕτη ἐπιμηκυνθῆ εἰς 12 μῆνας τοὐλάχιστον.

Κύριοι συνάδελφοι,

Γ'. 1) Μόνιμος πηγὴ σκέψεων μελαγχολικῶν ὑπῆρξεν ὁ ἀσκούμενος ἔλεγχος ἀποφάσεων τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ συμβουλίου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

Ὡς γνωστὸν ὁ ἀσκούμενος ἔλεγχος εἶναι διττός. Εἶναι ἀφ' ἑνὸς ἔλεγχος νομιμότητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔλεγχος σκοπιμότητος. Διὰ τὸ πρῶτον ὄχι μόνον οὐδεμία ἀντίρρησις ὑπάρχει, ἀλλὰ εἶναι καὶ λίαν ἐπιθυμητὸς διότι κατοχυρώνει τὰς πράξεις τῶν τοπικῶν ἀρχόντων καὶ προστατεύει τὸ κῦρος των ἀπὸ οἱανδήποτε ἀμέλειαν. Ὁ δεύτερος, ὅμως, ἔλεγχος δημιουργεῖ πηγὰς συχνῶν παρεξηγήσεων μεταξὺ τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν Ο.Τ.Α. διότι ἡ Διοίκησις μὴ δυναμένη, ἀνθρωπίνως ἐνεργοῦσα, νὰ ἐκτιμᾷ ἑκάστοτε ἐπακριβῶς ἐν ταῖς λεπτομερείαις των τὰς παρουσιαζομένας περιπτώσεις, ἐμφανίζεται μὲ διαφορετικὰ κριτήρια εἰς ἑκάστην περίπτωσιν. Καὶ ἐὰν ὁ ἔλεγχος οὗτος περιωρίζετο εἰς ὀλίγας μόνον περιπτώσεις σαφῶς κατονομαζομένας, ἴσως νὰ μὴν ἐγεννᾶτο θέμα, διότι πάντοτε εἶναι ἀποδεκτὴ ἡ ηὐξημένη τῆς Διοικήσεως παρέμβασις. Ὁ ἔλεγχος ὅμως, οὗτος, καλύπτει δεκάδας περιπτώσεων αἱ ὁποῖαι περιορίζουν ἀποφασιστικὰ τὴν δημοτικὴν καὶ κοινοτικὴν πρωτοβουλίαν. Δὲν εἶναι, νομίζομεν ὀρθὸν νὰ ὑποδεικνύεται ἄλλοτε ἐμμέσως καὶ ἄλλοτε ἀμέσως τὶ ποσὸν θὰ δαπανηθῆ καὶ πρὸς ποίαν, ἐνδεχομένως, κατεύθυνσιν, διότι οὐδεὶς εἶναι ἁρμοδιώτερος τῶν τοπικῶν συμβουλίων νὰ κρίνῃ πρὸς ποῖον στόχον θὰ κατευθύνῃ τὰς φροντίδας του. Ὁ ἔλεγχος οὗτος ἐπιδρᾷ ἀναστολικῶς ἐπὶ τῆς προόδου τῶν ἐργασιῶν τῶν Ο.Τ.Α. καὶ μαραίνει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν διαχειριζομένων τὰ κοινὰ τοπικῶν ἀρχόντων. Τὴν διαφορὰν δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν εὐκρινῶς παρατηροῦντες αὐτὴν ταύτην τὴν Διοίκησιν. Ὅταν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Διοικήσεως εὑρίσκεται ἀνὴρ ὁ ὁποῖος ἐνθαρρύνει πρωτοβουλίας καὶ ἀσκεῖ χαλαρώτερον τὸν ἔλεγχον σκοπιμότητος, τότε καὶ οἱ ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τούτου Ὀργανισμοὶ ἀποδύονται εἰς ἐργώδη προσπάθειαν

καὶ ἐπιτυγχάνουν ἅλματα προόδου. Ὅπου συμβαίνει τὸ ἀντίθετον, πλεονάζει ὁ γραφειοκρατικὸς ρυθμός, αἱ προσπάθειαι παραμένουν στάσιμοι καὶ τὸ ἔργον ὅταν ἐκτελεσθῇ, ἐὰν ἐκτελεσθῇ, ἔχει χάσει τὴν αἴγλην τῆς ἐπικαιρότητος. Πολλὰς δὲ φορὰς ἡ ἄσκησις τοῦ τοιούτου ἐλέγχου γίνεται μὲ τόσον ἀνελαστικὰ κριτήρια, ὥστε ταλαιπωροῦνται καὶ συνηγορίαι ὑπουργικαὶ περὶ ἐκτελέσεως ἔργου. Ἔχω ὑπ' ὄψιν ἀπόφασιν δημοτικοῦ συμβουλίου περὶ ἐκπονήσεως μιᾶς μελέτης, παραπομπὴ τῆς προτάσεως ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἀναπληρωτοῦ Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων, συνηγορίαν περὶ ἐκπονήσεως τῆς μελέτης τῆς Ὑπηρεσίας ταύτης, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημ. Ἔργων, μετὰ ταῦτα ἐπαναπομπὴν τῆς ἰδίας ὑποθέσεως εἰς τὸ ἴδιον Ὑπουργεῖον καὶ εἰς ἕτερον, ἀναρμοδιότης τοῦ ἑτέρου Ὑπουργείου ἐξόφθαλμος, ἐπαναφορὰ τῆς ὑποθέσεως καὶ τελικὴ ἔγκρισις τῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. μετὰ ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος ἀπὸ τῆς πρώτης ὑποβολῆς της !

Ὅθεν καὶ ἐὰν δὲν ὑφίσταται δυνατότης περιορισμοῦ νομοθετικῶς τοῦ ἐλέγχου σκοπιμότητος εἰς ὀλίγας διακεκριμένας περιπτώσεις, νομίζομεν ὅτι, τοὐλάχιστον, θὰ πρέπει νὰ δοθῇ ἄνωθεν πρὸς ὅλας τὰς Διοικήσεις ἐντολὴ ἐφαρμογῆς κατὰ πλέον ἐλαστικὸν τρόπον τῶν διατάξεων περὶ τοῦ τοιούτου ἐλέγχου.

2) Εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἰδίων διατάξεων περιλαμβάνονται καὶ αἱ περὶ ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ διατάξεις τῶν ἄρθρων 158 ἕως 161 τοῦ Κώδικος. Νομίζομεν ὅτι καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἔλεγχος τοῦ Νομάρχου πρέπει νὰ περιορίζεται εἰς τὸν ἔλεγχον ἀπὸ ἐπόψεως νομιμότητος μόνον. Τὴν τοιαύτην ἀνάγκην, ἵνα μὴ ἀναφερθῶμεν καὶ εἰς ἱστορικὰ στοιχεῖα ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι δὲν ἠσκεῖτο ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν ἔλεγχος σκοπιμότητος πρὸ τοῦ 1939, διέβλεψε καὶ ὁ νομοθέτης τοῦ Κώδικος, ὅστις εἰς τὸ ἄρθρον 127 αὐτοῦ, προέβλεψε τὴν δυνατότητα ἐξαιρέσεως διὰ Β. Δ/τος τοῦ τοιούτου ἐλέγχου καὶ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

3) Ἀλλ' ἐνῷ ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀσκεῖται πλήρως, ἡ Διοίκησις ἑρμηνεύουσα στενῶς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 124 καὶ 125 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, ὑποβάλλει εἰς τὸν αὐτὸν ἔλεγχον καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Συμβουλίων, αἱ ὁποῖαι ἐκδίδονται εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ προεγκριθέντος προϋπολογισμοῦ. Οὕτω παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον ἡ διάθεσις μιᾶς πιστώσεως ἢ ἡ πρόβλεψις ἑνὸς ἔργου νὰ ἔχῃ ἐγκριθῇ κατὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ νὰ μὴ ἐγκρίνεται ἡ ἀπόφασις τοῦ τοπικοῦ Συμβουλίου ἡ ἐκδοθεῖσα εἰς ἐκτέλεσιν ταύτης !

Νομίζομεν ὅτι τοιαῦται ὀδυνηραὶ διὰ τὴν λογικὴν λύσεις θὰ πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται, διότι καὶ ἐργασίαν ἄσκοπον ἐπισωρεύουν εἰς τὰ συμβούλια καὶ τὴν Διοίκησιν, καὶ χρόνον πολύτιμον ἀναλίσκουν, ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα δικαιοσύνης καὶ εὐθυκρισίας μεταξὺ τῶν Ὑπηρεσιῶν δὲν προάγουν.

4) Ὅ,τι παρατηρεῖται μὲ τὸν προϋπολογισμόν, τοῦτ' αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ μὲ τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Τεχνικοῦ Προγράμματος.

Ἀνάγκη, λοιπόν, ὅπως καὶ τὸ θέμα τοῦτο ρυθμισθῇ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον.

Δ'. 1) Ἕτερον μέγα πρόβλημα, τὸ ὁποῖον εἶχε καταστῇ πραγματικὴ τροχοπέδη εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν τῶν Ο.Τ.Α., ἦτο τὸ τῆς συντάξεως ἐγκαίρως μελετῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν προγραμματισθέντων ἔργων. Εἴπομεν «ἦτο», διότι διὰ τοὺς μεγάλους τοὐλάχιστον Δήμους ἀποτελεῖ παρελθόν. Ἤδη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ Διοίκησις ἐγνώρισεν εἰς τοὺς Δήμους ἄνω τῶν 15.000 κατοίκων (καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Ἀττικῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11775/1972 ἐγγράφου τοῦ κ. Νομάρχου Ἀττικῆς) ὅτι δύνανται νὰ συστήσουν ἢ ἀναδιαρθρώσουν τὴν Τεχνικήν των Ὑπηρεσίαν εἰς τρόπον ὥστε νὰ καλύψουν ἀπολύτως ὅλας τὰς ἀνάγκας των ἀπὸ πλευρᾶς τεχνικοῦ προσωπικοῦ. Ἡ κάλυψις αὕτη ἐπεξετείνετο ἀπὸ εἰδικότητος σχεδιαστῶν καὶ ἐργοδηγῶν μέχρι μηχανικῶν ὅλων τῶν εἰδικοτήτων. Τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς γενναίας πρωτοβουλίας ἤρχισαν ἤδη νὰ ἀποδίδουν καρπούς. Τὸ ἄγχος τῆς συντάξεως τῆς μελέτης, τοῦ χρόνου παραδόσεως αὐτῆς, διορθώσεως κλπ. ἐξέλιπεν καὶ τὸ φέγγος μιᾶς νέας ἐποχῆς προέβαλεν εἰς τὸν ὁρίζοντα τῶν Δημοτικῶν εὐθυνῶν.

Δὲν ἀπομένει πλέον, ἢ ἡ δυνατότης προσλήψεως Τεχνικοῦ προσωπικοῦ καὶ εἰς τοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας δυναμένας νὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπιβάρυνσιν τούτων, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων Τοῦτο θὰ ἐξυπηρετήσῃ ἀπολύτως καὶ τοὺς μὴ δυναμένους νὰ ἀποκτήσουν Τεχνικὴν Ὑπηρεσίαν Ὀργανισμούς, οἱ ὁποῖοι θὰ καλύπτουν ἀνέτως τὰς ἀνάγκας των ἀπὸ τὰς ΤΥΔΚ, αἱ ὁποῖαι, καὶ αὐταὶ μὲ τὴν σειράν των, θὰ ἔχουν ἀπαλλαγῆ τεραστίου φόρτου ἐργασίας.

2) Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν θὰ πρέπει νὰ παραβλέψωμεν καὶ τὰς δυσκολίας αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦνται συνεπείᾳ τῆς ἐλλείψεως τοῦ καταλλήλου προσωπικοῦ, πέραν τοῦ Τεχνικοῦ τοιούτου. Ἡ ἀνάγκη τῆς προσλήψεως ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ τυγχάνει ἀπαραίτητος, προκειμένου οἱ Ο.Τ.Α. νὰ ἐπιτελέσουν ἀναπτυξιακὰ ἔργα καὶ ἀναπτύξουν πολυσχιδῆ καὶ συμβαδίζοντα μὲ τὰ σύγχρονα δεδομένα κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικὴν δρᾶσιν. Διὰ τοῦτο τὰ κίνητρα πρὸς προσέλκυσιν νέου ἐπιστημονικοῦ δυναμικοῦ εἰς τοὺς Δήμους ἀπαιτεῖται νὰ χορηγηθοῦν δαψιλῶς. Σήμερον οὐδεὶς πτυχιοῦχος Ἀνωτέρας Σχολῆς προσέρχεται εἰς τὰς ἐξετάσεις, προκειμένου νὰ πληρώσῃ κενὴν θέσιν Ο.Τ.Α.

3) Πρόβλημα προσωπικοῦ, ἐπίσης ἀνακύπτει ὡς ἐκ τῆς συνθέσεως τούτου. Εἰς ὅλους τοὺς Δήμους, κυρίως, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ὑπαλλήλων εἶναι θήλεις. Τὸ γεγονὸς τοῦτο συνεπάγεται τὴν δημιουργίαν κενῶν διὰ ἱκανὰ χρονικὰ διαστήματα λόγῳ ἀκριβῶς ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν ἢ τοιούτων κυήσεων καὶ τοκετοῦ. Διὰ τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ἐκτάκτων ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν λόγῳ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων κλπ. ἢ κενώσεως θέσεως, ἀλλὰ εἰς Δήμους πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000 κατοίκων. Νομίζω ὅτι μεγαλυτέραν ἴσως, ἀνάγκην καλύψεως τῶν κενῶν τούτων ἔχουν οἱ Δῆμοι ἄνω τῶν 10.000

κατοίκων, διότι ἡ πληθὺς τῶν ἐργασιῶν δὲν καλύπτεται ἑκάστοτε ἐπαρκῶς ὑπὸ τοῦ ἐναπομένοντος προσωπικοῦ. Θὰ πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ν.Δ. 4541/1966, τὸ ὁποῖον ἀντικατέστησε τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 189 τοῦ Β.Δ. 406/1963, ἐπέτρεπε τὴν σύστασιν συνεργείων διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν οὐτωσὶ δημιουργουμένων κενῶν εἰς τὸ τακτικὸν προσωπικόν.

Ἀνάγκη, ὅθεν ὅπως ρυθμισθῇ καὶ τὸ θέμα τοῦτο κατὰ τὸν ἀνωτέρω προταθέντα τρόπον.

Ε'. Τέλος, ὄχι πλέον σὰν θέμα τοῦ προβλήματος, ἀλλὰ σὰν ἐνημέρωσιν καὶ παράκλησιν περαιτέρω διαφυλάξεως τοῦ κύρους καὶ τῆς ἠθικῆς ὑποστάσεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Συμβουλίων, πρέπει νὰ προβάλωμεν τὴν μεγίστην ἀπασχόλησιν καὶ ἀνησυχίαν, εἰς ἣν περιπίπτουν ταῦτα, ὁμοῦ μετὰ τῶν Δημάρχων, Κοινοταρχῶν καὶ λοιπῶν Ὑπηρεσιῶν των, λόγῳ ἐπαναφορᾶς δὶς καὶ τρὶς θεμάτων, ἡ ἐξέτασις τῶν ὁποίων ἔχει ὁλοκληρωθῇ καὶ κριθῇ καθ' ὅλην τὴν ἱεραρχίαν. Οἱ εὐφυεῖς πολῖται ἐκμεταλλευόμενοι εἰς τὸ ἔπακρον τὴν εὐαισθησίαν τοῦ σημερινοῦ Κράτους πρὸς τὴν νομιμότητα καὶ ἀπόδοσιν δικαιοσύνης, δὲν ἀρκοῦνται εἰς τὴν τελικὴν ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν λαμβάνουν κατὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ αἰτήματος ἢ παραπόνου των ἐκ μέρους τῶν καθ' ὕλην ἁρμοδίων Ὑπηρεσιῶν, ἀλλά, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν τοὺς ἱκανοποιεῖ, μὲ τὴν πρώτην ἀλλαγὴν προσώπου τινὸς τῆς ἐξαντληθείσης ἤδη ἱεραρχίας, προσφεύγουν καὶ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς θέτοντες τὸ αἴτημά των !

Ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι λακωνικὸν μὲν ἔγγραφον τῆς Διοικήσεως «πέμπομεν ὑμῖν συνημμένως... καὶ παρακαλοῦμεν γνωρίσατε ἡμῖν καὶ τῷ ἐνδιαφερομένῳ...», ἀλλὰ ἡ τοιαύτη ἐπαναφορὰ «τῆς γνώσεως» μὲ τὸ ἱστορικόν της, τὰ διάφορα στάδια κρίσεώς της καὶ ἡ ἐπανασυρραφὴ τῆς ὅλης ὑποθέσεως, οὔτε λακωνικὴ εἶναι, οὔτε εἰς σύντομον χρόνον ἐπιτυγχάνεται. Αἱ ὑπηρεσίαι, ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ἀναγκάζονται νὰ παραμελήσουν ἄλλα ἔργα των διὰ νὰ ὑποστηρίξουν καὶ πάλιν τὰ δίκαιά των.

Παράκλησις νὰ ἀποκλεισθῇ διὰ Διαταγῆς ἡ ἐπαναφορὰ τῶν κριθέντων θεμάτων.

Οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἀποτελοῦντες τὴν προκεχωρημένην μονάδα τῆς Διοικήσεως εἰς τὰς μετὰ τῶν πολιτῶν σχέσεις, ἔχουν ν' ἀντιμετωπίσουν σωρείαν περιπτώσεων καὶ πληθὺν ἀνθρωπίνων σχέσεων. Ἡ δυνατότης ἀντιμετωπίσεως τοῦ πολίτου κατὰ τρόπον ἐπιλύοντα ἐπιτυχῶς τὰ προβλήματά του ἢ τὰς ἀπορίας του, ἀνταναικλᾷ εὐθέως εἰς τὴν Διοίκησιν ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ καὶ ἡ ἀπήχησις τοῦ γεγονότος τούτου ἀποτελεῖ τὸν ἀσφαλέστερον κήρυκα τῆς ἀναγεννητικῆς προσπαθείας τῆς Νέας Ἐπαναστατικῆς Πολιτείας.

Διὰ νὰ ἔχουν ὅμως, τὴν δυνατότητα αὐτὴν οἱ Ο.Τ.Α., ἀπαιτεῖται νὰ προικισθοῦν μὲ περισσότερον κῦρος καὶ νὰ προβληθῇ ἡ ἠθική των ὑπόστασις, ἔτι περισσότερον. Διότι τὸ βασικὸν πρόβλημά μας εἶναι αὐτό. Πάντα τὰ προεκτε-

θέντα ἔχουν ἐν ἑαυτοῖς ὡς πυρῆνα τῆς προβληματικῆς μάζης των τὸ θεμελιῶδες αὐτὸ αἴτημα. Ἐὰν ἡ ὑποκειμενικὴ στάσις τῶν συνεργαζομένων μετὰ τῶν Ο.Τ.Α. Ὀργανισμῶν καὶ Ὑπηρεσιῶν, ἐνεπνέοτο ἀπὸ περισσότερον σεβασμὸν πρὸς αὐτούς, ὅλα σχεδὸν τὰ ὑπάρχοντα θέματα θὰ εἶχον ἐξαλειφθῆ ἢ πλήρως ἀπαμβλυνθῆ. Εἰς τὴν κάλυψιν τοῦ κενοῦ τούτου, τείνει καὶ ἡ ἱκανοποίησις τῶν προταθέντων εἰς τὴν παροῦσαν εἰσήγησιν. Ἡ ἀποδοχὴ αὐτῶν θὰ ἐμπεδώσῃ τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν πρὸς τοὺς Ο.Τ.Α. καὶ θὰ καταστήσῃ πλέον ἐναργῆ καὶ σαφῆ καὶ πρὸς τὰ ἔξω τὴν ὑπάρχουσαν ἀγαστὴν συνεργασίαν μετὰ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως.

Πιστεύομεν, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία εὗρε λύσεις διὰ τὰ δισεπίλυτα καὶ χρόνια οἰκονομικά μας προβλήματα, θὰ ἐπέμβῃ ἀποτελεσματικὰ καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦτον. Διότι ἡ κρίσις τῆς ἐποχῆς μας, εἶναι κρίσις ἠθικῆς καὶ ὡς τοιαύτη ἔχει ἀνάγκην προβολῆς τῶν ἠθικῶν δυνάμεων. Εὐχαριστῶ».

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Ἐάν τις ἐπιθυμῇ νὰ προσθέσῃ ἢ νὰ παρατηρήσῃ τι ἐπὶ τοῦ θέματος παρακαλῶ νὰ ἐγείρῃ τὴν χεῖρα του.

Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Περιστερίου.

Ἐρωτήσεις—Παρεμβάσεις

Π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Δήμαρχος Περιστερίου) : Κύριε Πρόεδρε, διὰ τοῦ Ν.Δ. 468 προβλέπεται ὅπως ἡ ἐπίβλεψις τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἔργων ἀσκεῖται καὶ ἀνατίθεται εἰς πολιτικοὺς μηχανικούς. Θὰ ἐπρότεινον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅπως ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίβλεψις καὶ εἰς πολιτικοὺς ὑπομηχανικούς, δεδομένου ὅτι καὶ οἱ ὑπομηχανικοὶ δὲν ὑστεροῦν εἰς γνώσεις καὶ οὕτω θὰ ὑπάρξῃ ταχυτέρα ἐκτέλεσις τῶν ἔργων, ἐφ' ὅσον θὰ αὐξηθοῦν οἱ ἐπιβλέποντες.

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Νεμέας.

ΠΑΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Πρόεδρος Κοινότητος Νεμέας) : Κύριε Πρόεδρε, ἤθελον νὰ εἴπω, ὅτι ὁ χρόνος τοῦ ἐξαμήνου διὰ τὰς ἀπαλλοτριώσεις εἶναι ὀλίγος καὶ θὰ πρέπει νὰ αὐξηθῇ.

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Παλαιοῦ Φαλήρου.

ΣΤΥΛ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ (Δήμαρχος Παλαιοῦ Φαλήρου) : Κύριε Πρόεδρε, τοὺς παραλιακοὺς Δήμους ἀπασχολεῖ ἰδιαιτέρως τὸ πρόβλημα τῆς ρυπάνσεως τῆς θαλάσσης. Διὰ τῆς ΚΣΤ' Συντακτικῆς Πράξεως ἔχουν περιέλθει αἱ παραλίαι εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ε.Ο.Τ. Δὲν καταφερόμεθα κατὰ τῆς Συντακτικῆς Πράξεως αὐτῆς, ἀλλὰ ἐφ' ὅσον ὁ Ε.Ο.Τ. ἔχει εἰς τὴν ἁρμοδιότητά του τὰς παραλίας, νὰ φροντίζῃ, ἐκ παραλλήλου, καὶ διὰ τὴν καθαριότητα αὐτῶν. Ἡ καθαριότης ὅμως, οὐ μόνον τῶν ἀκτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς θαλάσσης,

ἔχει ἀπομείνει καὶ προβλέπεται νὰ ἐκτελῆται ἀπὸ τοὺς Δήμους. Νὰ ἔχωμεν τὴν εὐθύνην τῆς καθαριότητος, ἀλλὰ νὰ μᾶς παραχωρήσῃ, συγχρόνως, πρὸς τοῦτο καὶ τὰ μέσα ὁ Ε.Ο.Τ. Εἰς ἑτέραν σύσκεψιν Νομαρχιακοῦ ἐπιπέδου ἀνεφέρθην εἰς τὸ θέμα αὐτὸ καὶ παρεκάλεσα νὰ χορηγηθοῦν ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. οἰκονομικὰ μέσα εἰς τοὺς Δήμους διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχω νὰ ὑποβάλω μίαν συγκεκριμένην πρότασιν: Νὰ ὑπάρξῃ τοῦ λοιποῦ ἓν πλωτὸν μέσον (σκουπιδιάρα) τὸ ὁποῖον νὰ περιέρχεται τὰς ἀκτάς, καὶ νὰ καθαρίζῃ ταύτας, διότι λόγῳ τῶν μεγάλων παραλιακῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα γίνονται συνεχῶς αἱ ἀκταὶ εἶναι γεμᾶται ἀπὸ σανίδια, κεράμους καὶ ἄλλα ἀπορρίμματα.

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Ἐλασσόνος.

Ι. ΠΑΠΑΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ (Δήμαρχος Ἐλασσόνος): Κύριε Πρόεδρε, θὰ παρακαλέσω νὰ ληφθῇ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου τὸ θέμα τῆς ἐπανδρώσεως τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, εἰς τοὺς μικροὺς Δήμους, δηλ. τοὺς ἔχοντας καὶ κάτω τῶν 10.000 κατοίκων. Σήμερον δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς μικροὺς αὐτοὺς Δήμους πρόσληψις τεχνικοῦ προσωπικοῦ.

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Δήμαρχος Καλαμάτας.

ΑΛ. ΜΑΡΓΕΛΗΣ (Δήμαρχος Καλαμάτας):

«Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ συγχαρῶ θερμότατα τὸν Δήμαρχον Ζωγράφου κ. Ἰωάννην Καζάκον διότι τόσον εὐστόχως ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Συνεδρίου τὸ σοβαρώτατον θέμα τῶν ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζουν οἱ Δῆμοι ἐκ τῶν ἀπηρχαιωμένων διατάξεων τοῦ Ν. 5269 τοῦ ἔτους 1931 «περὶ ἀδειῶν οἰκοδομῆς κλπ. ἐπὶ τῶν ρυμοτομουμένων ἀκινήτων».

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω νόμου ἐν περιπτώσει ὑποβολῆς αἰτήσεως «περὶ χορηγήσεως οἰκοδομικῆς ἀδείας ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ρυμοτομουμένου ὑπὸ τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου τῆς πόλεως ἀκινήτου ἢ ἐν περιπτώσει διακοπῆς ἀρξαμένων οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν λόγῳ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἓξ (6) μόνον μηνῶν, πρέπει νὰ συνταχθῇ καὶ νὰ κυρωθῇ ἡ πρᾶξις ἀναλογισμοῦ ἀποζημιώσεως, νὰ καθορισθῇ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἡ προσωρινὴ ἀποζημίωσις τῶν δικαιούχων καὶ οἱ Δῆμοι νὰ ἐξοικονομήσουν καὶ νὰ καταθέσουν τὴν ἀποζημίωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε τὴν σοβαρότητα τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζουν οἱ Δῆμοι εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν σας τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζει αὐτὴν τὴν περίοδον ὁ Δῆμος Καλαμάτας.

Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτήν, βορείως τοῦ Διοικητηρίου καὶ πρὸ τοῦ χώρου εἰς τὸν ὁποῖον πρόκειται ν' ἀνεγερθῇ τὸ Δικαστικὸν Μέγαρον τῆς Καλαμάτας δηλαδὴ εἰς τὸ κεντρικώτερον σημεῖον τῆς πόλεως, ἤρχισε πρὸ ἑνὸς περίπου μηνὸς ἀνεγειρομένη ἐπὶ ἑνὸς οἰκοπέδου, ἐλαχίστου ἐμβαδοῦ

330 τετραγ. μέτρων μία ἐξαώροφος πολυκατοικία, ἡ ὁποία ἐὰν ἐτελειοῦτο θ' ἀπετέλει πραγματικὸν ἀνάθεμα ἐναντίον τῆς πόλεως. Μετὰ πολλοὺς ἀγῶνας κατωρθώσαμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἔκδοσιν Διατάγματος διὰ τοῦ ὁποίου κατηργήθη τὸ οἰκοδομικὸν τετράγωνον τοῦ χώρου τῆς πολυκατοικίας τὸ ὁποῖον, δέον νὰ σημειωθῇ ἰδιαιτέρως, εἶχε δημιουργηθῇ χαριστικῶς κατὰ τὸ ἔτος 1956 διὰ εἰδικῆς τροποποιήσεως τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως τὸ ὁποῖον προέβλεψε τὸν χῶρον τῆς Πολυκατοικίας ὡς κοινόχρηστον (Πλατεῖαν).

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ νέου Διατάγματος, διεκόπησαν εὐτυχῶς, καὶ αἱ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι καὶ τοῦ πρώτου ὀρόφου. Ἐντὸς δὲ ἓξ (6) μηνῶν θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ ὁλοκληρωθῇ ὁλόκληρος ἡ διαδικασία τῆς ἀπαλλοτριώσεως. (Πράξεις ἀναλογισμοῦ ἀποζημιώσεως, δικαστικαὶ ἀποφάσεις κλπ.) καὶ νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἡ ἀποζημίωσις ἡ ὁποία κατὰ τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἀπέστειλεν εἰς τὸν Δῆμον ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 3.500.000 δραχμῶν.

Καὶ σᾶς ἐρωτῶ εἶναι δυνατὸν ἐντὸς ἓξ (6) μηνῶν νὰ συντελεσθοῦν τόσα πολλὰ πράγματα καὶ νὰ ἐξοικονομηθοῦν τόσα πολλὰ χρήματα, ἐν ὄψει μάλιστα τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει σήμερον ὁ Δῆμος μας ;

Ὁ κ. Δήμαρχος Ζωγράφου ἐπρότεινεν ὅπως ἡ ἐξάμηνος προθεσμία διπλασιασθῇ. Ὁ διπλασιασμὸς αὐτὸς εἶχεν ἄλλωστε καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ψηφισθῇ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 976/1949, ἀλλὰ δυστυχῶς, ἡ διάταξις αὕτη κατηργήθη μεταγενεστέρως ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1325/1949. Ἡ ἄποψις καὶ ἡ πρότασις ἡ ἰδική μας εἶναι ὅτι αἱ σχετικαὶ ἀπηρχαιωμέναι διατάξεις τοῦ Ν. 5269/1931 πρέπει νὰ τροποποιηθοῦν ἐπειγόντως καὶ νὰ ἐναρμονισθοῦν πρὸς τὴν σύγχρονον νομοθεσίαν καὶ συγκεκριμένως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος περὶ προστασίας τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ θεσμικοῦ Νόμου 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων» συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ἡ δικαστικῶς ὁρισθεῖσα ἀποζημίωσις καταβάλλεται ὑποχρεωτικῶς τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἄλλως αἴρεται αὐτοδικαίως ἡ ἀπαλλοτρίωσις».

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Κύριοι Σύνεδροι, πρὶν ἀναγνώσω τὸ Ψήφισμα τοῦ Συνεδρίου μας, καὶ τὰ συμπεράσματα τὰ ὁποῖα ἐξήχθησαν, ἀπὸ τὰς εἰσηγήσεις, ὁμιλίας καὶ προτάσεις τῶν τριῶν ἡμερῶν, καὶ πρὶν παρακαλέσω τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν νὰ κηρύξῃ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου μας ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς κ. Δημακόπουλος ἐπιθυμεῖ νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ Συνεδρίου μας μίαν πρότασιν. Παρακαλεῖται ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς κ. Δημακόπουλος ὅπως λάβῃ τὸν λόγον.

Γ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Νομάρχης Ἀττικῆς) :

«Ἐξοχώτατε κ. Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, Κύριοι Γεν. Ἐπιθεωρηταί, Κύριε Πρόεδρε τοῦ Συνεδρίου, Κύριοι Σύνεδροι.

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἀπευθυνθῶ πρὸς τοὺς κ.κ. Συνέδρους.

Θὰ ἤθελα νὰ κάμω μίαν πρότασιν καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ ἀκούσετε μὲ καλὴν θέλησιν. Ἡ πρότασις δὲν εὑρίσκεται ἐντὸς τῶν στενῶν ὁρίων, τῶν τεχνικῶν ὁρίων, τοῦ Συνεδρίου σας. Ἐν τούτοις ἀποτολμῶ αὐτήν.

Εἰς ὡρισμένην στιγμὴν τῆς ἱστορίας μας, ὅταν ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821 εὑρίσκετο ἐν σοβαρωτάτῃ κάμψει, ἐξ ἐγγενῶν κυρίως λόγων, ἔπρεπε νὰ μεσολαβήσῃ μία μεγάλη θυσία, ὥστε τὸ Ἔθνος νὰ ἀναθαρρήσῃ, νὰ ἐμψυχωθῇ. Ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἐθυσίαζε τὸ πᾶν καὶ κατὰ τὸν πλέον ἐθνικῶς ἐντυπωσιακὸν τρόπον. Εὑρέθη, ἢ μᾶλλον αὐτὸς εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν. Ἦτο ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δικαῖος, ὁ Παπαφλέσσας, Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν Μεσσηνίαν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐθνικὴν ὁμόνοιαν, εἰς τὸ Μανιάκι, τὴν 20ὴν Μαΐου 1825. Μετὰ δύο χρόνια ἀκριβῶς συμπληροῦται 150ετία ἀπὸ τῆς μεγάλης θυσίας τοῦ ἐν γνώσει του θυσιασθέντος Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Σημειῶ ὅτι πρόκειται περὶ μοναδικοῦ παραδείγματος εἰς τὸν Κόσμον κατὰ τὸ ὁποῖον προϊστάμενος πολιτικοῦ Ὑπουργείου, μάλιστα κληρικός, διοικῶν στρατιωτικὰς δυνάμεις ἐν πολέμῳ πίπτει ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ γίνεται θρῦλος.

Προτείνω ὅπως ἐν ὄψει τοῦ μετὰ διετίαν ἀναμφιβόλως πραγματοποιηθησομένου μεγάλου ἐθνικοῦ ἑορτασμοῦ, εἰδικώτερον ἐν τῇ οἰκογενείᾳ μας τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, προτείνω ὅπως οἱ Δῆμοι τῆς Ἑλλάδος ἀναλάβουν τὴν τιμὴν ὅπως ἐγείρουν τὸν μαρμάρινον ἀνδριάντα τοῦ φλογεροῦ ἐθνικοῦ πολεμάρχου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὰ ταμπούρια του ἐπάνω. Ἡ συμβολὴ ἑκάστου δήμου λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ αὐτῶν ὑπολογίζω ὅτι θὰ κυμανθῇ μεταξὺ 3.000 καὶ 30.000.

Εἶναι ἀσήμαντος ἡ δαπάνη πρὸ τῆς τιμῆς καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης ὅλων τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρὸς καὶ τῆς συνταρακτικῆς του θυσίας, προσφερθείσης ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ ἀνακοπῇ ἡ ἐπιθετικὴ ὁρμὴ τοῦ ἐχθροῦ, κυρίως ὅμως διὰ νὰ ἀναθαρρήσῃ καὶ νὰ συνέλθῃ τὸ Ἔθνος.

Ἡ πρᾶξις σας αὐτὴ ἔστω καὶ ἐκδήλωσις θερμῆς εὐχαριστίας πρὸς τὸν ἱστορικὸν τοῦτον τόπον, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐφιλοξένησε τόσον εὐγενῶς. Ἀνάλογος ἐκδήλωσις δύναται νὰ γίνεται εἰς ἑκάστην περιφέρειαν ἡ ὁποία θὰ φιλοξενῇ ἑκάστοτε τὸ Συνέδριόν σας.

Ἡ Νομαρχία Μεσσηνίας ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κατασκευάσῃ τὴν ὁδηγοῦσαν εἰς τὰ ταμπούρια τοῦ Παπαφλέσσα ὁδόν, ἐκεῖ ποὺ μὲ τόση συγκίνησιν προσεκύνησα χθές.

Σᾶς παρακαλῶ ὅλως ἰδιαιτέρως, κ.κ. Σύνεδροι, νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ὅλως κατ' ἐξαίρεσιν ἀνάλογον προσωπικὴν συμβολήν, διότι εἰς τὸ αἷμα μου ρέει μία σταγόνα ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν Παπαφλεσσαίων».

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Νομάρχης Μεσσηνίας.

ΑΝ. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ (Νομάρχης Μεσσηνίας) :

Μὲ αἰσθήματα βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης, Κύριε Ἀντιπρόεδρε τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως ἀποδεχόμεθα τὴν πρότασιν τοῦ συναδέλφου, Νομάρχου Ἀττικῆς, κ. Γ. Δημακοπούλου, διότι, ὡς πιστεύω, ἐκ τῶν χειροκροτημάτων, τὰ ὁποῖα προέκυψαν, ἅπαντες θὰ συμβάλωμεν, διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀνδριάντος, πρὸς τιμὴν τοῦ πεσόντος, πρώτου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὄντος Μεσσηνίου, διότι ἡ οἰκογένειά του κατήγετο ἐκ Μεσσηνίας, καὶ εἰς τὸν χῶρον τοῦ ἱστορικοῦ Μανιακίου. ἔπεσεν ἡρωϊκῶς.

Ἐκφράζομεν θερμότατα τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας καὶ εὐχαριστοῦμεν.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Ἀναγιγνώσκεται τὸ Ψήφισμα.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τὸ Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, συνελθὸν εἰς Καλαμάταν ἀπὸ 10ης – 12ης Μαΐου 1973,

Δ ι α π ι σ τ ώ ν ε ι

1. Ὅτι ὑπῆρξεν ἐπιτυχὴς ἡ ἰδέα τῆς συγκλήσεως τούτου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας, τὴν ὡραίαν πόλιν τῆς Καλαμάτας.

2. Ὅτι κατὰ τὴν λήξασαν ἑξαετίαν τῆς διακυβερνήσεως τῆς Χώρας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 συνετελέσθησαν ὑπὲρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως σημαντικὰ ἐπιτεύγματα εἴς τε τὸν Συνταγματικὸν τομέα διὰ τοῦ ψηφισθέντος καὶ ἐπικυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ Συντάγματος καὶ εἰς τὸν Διοικητικὸν τομέα διὰ τῆς ἀνασυντάξεως καὶ ὑπὸ ψήφισιν τελοῦντος Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων διοικητικοῦ περιεχομένου εὐεργετικῶν νομοθετημάτων, ὡς καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν τοιοῦτον, διὰ σημαντικῆς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, διατεθέντων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως κοινωφελῶν ἔργων, πρωτοφανοῦς διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Χώρας μας ἐκτάσεως.

Ψ η φ ί ζ ε ι ἐ π ὶ τ ο ύ τ ο υ ὁ μ ο φ ώ ν ω ς

1. Ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν, ὡς καὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Ἡγέτην τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος, πρὸς τὸν Ἀντιβασιλέα-Πρωθυπουργὸν κ. Γεώργιον Παπαδόπουλον καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν κ. Στυλιανὸν Παττακόν, διὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἐπιδεικνυόμενον ἐνδιαφέρον καὶ διαβεβαιοῖ τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε μνήμονες τοῦ ἀναληφθέντος ὑπ' αὐτῆς

ἔργου τῆς σωτηρίας καὶ ἀναγεννήσεως τῆς Πατρίδος, πιστοὶ καὶ ἐνθουσιώδεις τηρηταὶ τοῦ ὅρκου των καὶ ὡς Ἑλλήνων καὶ ὡς Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχόντων.

2. Εὐχαριστεῖ σύμπαντα τὸν εὐγενῆ, ὑπερήφανον καὶ ἡρωϊκὸν λαὸν τῆς Καλαμάτας καὶ ὁλοκλήρου τῆς Μεσσηνίας καὶ ἰδιαιτέρως τὸν Δήμαρχον Καλαμάτας κ. Ἀλέξ. Μαργέλην, διὰ τὴν ἀδελφικὴν ὑποδοχὴν καὶ ἄφθαστον φιλοξενίαν καὶ τὴν ἐν μέσῳ ἐξαιρετικῶν ἐκδηλώσεων εὐχάριστον διαμονὴν τῶν κ.κ. Συνέδρων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

3. Ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν εἰσηγητῶν ὑποβληθεισῶν προτάσεων προτείνει τὰ κάτωθι :

1. Ὅπως ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐνισχυθοῦν οἱ Ὀργανισμοὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐκτέλεσιν μικρῶν ἔργων, δοθέντος ὅτι ταῦτα, μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκτελουμένων τοιούτων, συμβάλλουν εἰς τὴν περιφερειακὴν ἀνάπτυξιν τῆς Χώρας.

2. Ὅπως ἡ χωροταξικὴ διάρθρωσις τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, λόγῳ τῆς σοβαρότητος αὐτῆς, ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐμπεριστατωμένης μελέτης ὑπὸ ὁμάδος εἰδικῶν ἐπιστημόνων, λαμβανομένων ἰδίᾳ ὑπ' ὄψιν τῶν ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς πεδίου ἐπικρατουσῶν συγχρόνων τάσεων ὡς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος καὶ ἰδιομορφίας.

3. Ὅπως εἰς τὸν ὑπὸ ψήφισιν Δημοτικὸν καὶ Κοινοτικὸν Κώδικα περιορισθῇ ὁ ἔλεγχος σκοπιμότητος ἐπὶ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων περιπτώσεων.

4. Ὅπως ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ληφθοῦν ἅπαντα τὰ ἐνδεικνυόμενα καὶ ὑπ' αὐτῆς κρινόμενα ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἀνακοπὴν τῆς ἀστυφιλίας.

5. Ὅπως ἀναπτυχθῇ ἡ ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης ὑπὸ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως πρὸς θεραπείαν τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν καὶ ἐν ταὐτῷ ἐνίσχυσιν τοῦ ἀνορθωτικοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως.

6. Ὅπως συσταθῇ εἰδικὸν Ταμεῖον συνταξιοδοτήσεως τῶν Δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ὡς συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς Κοινοτικοὺς τοιούτους.

7. Ἐκφράζει τὴν εὐχήν, ὅπως ἡ διάρθρωσις τῆς περιφερειακῆς ἀποκεντρώσεως καὶ τῆς μελετωμένης νέας χωροταξικῆς διαρθρώσεως τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀποβλέπουν εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέραν χειραφέτησιν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

8. Ὑιοθετεῖ τὸ αἴτημα τῶν Προέδρων Κοινοτήτων περὶ ἐπεκτάσεως καὶ εἰς τούτους τῆς χορηγίας, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν τε Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν δι' ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν εἰς τὸ Κ.Α.Δ.Κ.Υ.

9. Ὑπογραμμίζει τὴν ἀνάγκην λήψεως τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων διὰ τὴν προσέλκυσιν εἰς τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἱκανῶν καὶ μορφωμένων ὑπαλλήλων, δημιουργουμένων τῶν σχετικῶν κινήτρων.

10. Ἐξουσιοδοτεῖ τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐρευνήσῃ καὶ ἐπισημάνῃ τὰ οὐσιώδη στοιχεῖα τῶν προτάσεων καὶ ὑποβάλῃ ταῦτα ὡς πορίσματα τοῦ Συνεδρίου εἰς τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα διὰ τὴν ἐπίλυσιν αὐτῶν.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Ἐρωτῶ· γίνεται δεκτὸν τὸ Ψήφισμα ;
(Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι σύνεδροι ἐκδηλώνουν τὴν σύμφωνον γνώμην των μὲ παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Π ρ ό ε δ ρ ο ς (Δ. ΡΙΤΣΟΣ) : Ἀγαπητοὶ Σύνεδροι, ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω θερμότατα διὰ τὴν τάξιν τὴν ὁποίαν ἐτηρήσατε, ὡς καὶ διὰ τὴν συμπεριφοράν σας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριῶν αὐτῶν ἡμερῶν τοῦ Συνεδρίου μας. Ἡ τάξις καὶ ἡ συμπεριφορὰ ὅλων σας ἦτο ἀνταξία τῆς θέσεώς σας.

Καὶ κατόπιν αὐτῶν παρακαλῶ τὸν κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν ὅπως κηρύξῃ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου μας.

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ (Α' Ἀντ/δρος Κυβ/σεως καὶ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν) :
«Θὰ ἐκφράσω καὶ ἐγὼ πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον τῆς ὡραίας καὶ ἱστορικῆς πόλεως τῆς Καλαμάτας τὰς εὐχαριστίας τῆς Κυβερνήσεως, διότι μὲ τόσην ἀγάπην καὶ φιλοξενίαν ὑπεδέχθη ὅλους τοὺς παρευρισκομένους. Ἐξ ἄλλου ἀπ' ἐδῶ ἤρχισεν ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821, ἡ δὲ ἐλευθερία τοῦ Ἔθνους ἐδῶ εἶδε τὸ πρῶτον φῶς καὶ ἑπομένως θὰ ἔπρεπε καὶ ἡμεῖς, ὡς Ἐπανάστασις τοῦ 1967, νὰ εἴχομεν πραγματοποιήσει τὸ πρῶτον Συνέδριον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἀλλ' αὐτὸ δὲν τὸ ἐσκέφθημεν τότε, καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ πραγματοποιεῖται τὸ σημερινὸν Συνέδριόν σας.

Πάντως ἡ Ἐπανάστασις δὲν τελειώνει καὶ ἑπομένως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι αὕτη ἀρχίζει ἐκ νέου.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Ἐδήλωσα καὶ παρεκάλεσα καὶ χθὲς τοὺς συνεργάτας μου, ὅπως ἅπασα ἡ διοίκησις τοῦ Κράτους ἐπανεύρῃ τὸν ρυθμὸν τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Ἐπαναστάσεως.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Δι' ὃ παρακαλοῦμεν ἅπαντας, καίτοι βλέπω ὅτι ἔχετε τὴν θέλησιν, ὅπως ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ἐνεργῇ καὶ δρᾷ εἰς τὸν τομέα του μὲ τὴν δύναμιν ποὺ τοῦ δίδει ἡ δὰς τῆς Ἐπαναστάσεως.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Ἡ δὰς τῆς Ἐπαναστάσεως πρέπει νὰ ἀνάβῃ συνεχῶς, προκειμένου νὰ φωτίζῃ τὸν λαόν μας, καὶ τὰ μεγαλεῖα τῆς Πατρίδος. Ἰδιαιτέρως μὲ συνεκίνησεν ἡ πρότασις τοῦ κ. Γ. Δημακοπούλου, Νομάρχου Ἀττικῆς, «περὶ τῆς ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος» εἰς τὸν φλογερόν, πράγματι, ἐπαναστάτην, πατριώτην καὶ ἥρωα, ἄνευ τοῦ ὁποίου θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρξῃ κάποιος ἄλλος πάλιν Παπαφλέσσας, διὰ νὰ ξεκινήσῃ ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1821. Οὗτος ὑπῆρξε καὶ ὁ πρῶτος ὀργανωτὴς τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως. Ἑπομένως εἰς αὐτὸν ὀφείλομεν ἀπέραντον εὐγνωμοσύνην.

Νομίζω ὅμως ὅτι δὲν θὰ εἴμεθα συνεπεῖς πρὸς τοὺς ἑαυτούς μας ,καὶ

πρὸς τὴν μνήμην τῶν προγόνων μας καὶ ἰδιαιτέρως ἡμεῖς, ἐὰν δὲν ἀναζητήσωμεν κάτι τὸ καλλίτερον.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ποὺ ἐξεφράσθη ἡ πρότασις ἀπὸ τὸν κ. Δημακόπουλον, ἐσκέφθην μήπως εἶναι δυνατὸν ἕκαστος Ἕλλην πολίτης νὰ προσφέρῃ τὸν ὀβολόν του. Βεβαίως δὲν γνωρίζω πόσον θὰ στοιχίσῃ ὁ ἀνδριάς, διότι δὲν γνωρίζω, ἐὰν ἔχῃ γίνει μελέτη».

ΑΝ. ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ (Νομάρχης Μεσσηνίας) : Ἡ δαπάνη, Κύριε Πρόεδρε, θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν δύο ἑκατομ. δραχμῶν.

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ (Α' Ἀντ/δρος Κυβ/σεως καὶ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν) : «Νομίζω ὅτι θὰ ἦτο μία εὐκαιρία εἰς τοὺς Ο.Τ.Α., νὰ ἐπιδείξουν τὴν δύναμίν των, μέσῳ τῶν πληθυσμῶν των, δίδοντας ἕκαστος Ἕλλην πολίτης μίαν δραχμήν, δηλαδὴ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ πληθυσμιακὴ δύναμις ἑκάστου Δήμου, ἢ Κοινότητος, καὶ οὐχὶ ἡ οἰκονομική. Εἴμεθα 9 ἑκατ. Ἕλληνες, θὰ συγκεντρώσωμεν 9 ἑκατ. δραχμάς.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Αὐτὴ εἶναι μία ἁπλῆ σκέψις. Ἕκαστος ἐξ ἡμῶν, ὡς Ἕλλην πολίτης εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ μητρῷα ἑνὸς Δήμου ἢ μιᾶς Κοινότητος καὶ συνεπῶς ὅλοι θὰ πληρώσωμεν ἐν ἰσομοιρίᾳ, μίαν δραχμήν, Τὸ δὲ ποσὸν ἑκάστου Δήμου ἢ Κοινότητος τὸ ὁποῖον θὰ συγκεντρωθῇ θὰ κατατεθῇ εἰς μίαν Τράπεζαν, εἰς εἰδικὸν λογαριασμόν, βάσει τοῦ ὁποίου ποσοῦ θὰ ἐκπονηθῇ ἡ σχετικὴ μελέτη διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀνδριάντος.

Αὐτὴ εἶναι μία σκέψις, ἐὰν ὅμως ὑπάρχῃ καὶ ἑτέρα, δύνασθε νὰ τὴν προτείνετε.

Τὰ διάφορα θέματα, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν, εἶναι θέματα πάντοτε σοβαρὰ καὶ ἐπείγοντα, εἴτε ταῦτα ἀφοροῦν τὴν συνένωσιν, εἴτε τὴν τακτοποίησιν τῶν συνοικισμῶν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, εἴτε ἀφοροῦν συνοικισμοὺς μὴ βιωσίμους κλπ. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ὅμως πλὴν τῶν ἄλλων παραγόντων πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸν ψυχολογικὸν παράγοντα, καὶ δι' αὐτὸ εἴμεθα ὀλίγον διστακτικοί, εἰς ἕνα τομέα εὐπαθῆ, ὡς αὐτός. Ἡ Κοινότης, εἰς τὴν ὁποίαν εἶμαι ἐγγεγραμμένος, ἔχει 97 κατοίκους. Ἐπομένως θὰ πρέπει νὰ καταργήσω, ὡς πρώτην κοινότητα, τὴν κοινότητα ἐκ τῆς ὁποίας κατάγομαι. Βεβαίως δὲν διστάζω νὰ καταργήσω τὴν κοινότητα ἐκ τῆς ὁποίας κατάγομαι, προκειμένου νὰ δώσω πρῶτος τὸ παράδειγμα, ἀλλὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ κάτοικοι θὰ στενοχωρηθοῦν πάρα πολύ. Τὸ θέμα τοῦτο τὸ ἔχω προτείνει καὶ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, δι' αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ τὸ μελετήσητε ὅλοι σας, καὶ ἐὰν κρίνητε σκόπιμον, ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον αὐτό, εὐχαρίστως νὰ τὸ ἐφαρμόσωμεν. Ἀλλὰ μήπως θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ καταργηθῇ μία κοινότης, ὡς διοίκησις, καὶ νὰ συγχωνευθῇ αὕτη ὑπ' ἄλλην διοίκησιν ;

Ἔχω ὑπ' ὄψιν μίαν μελέτην τοῦ Λονδίνου, τὸ ὁποῖον ἔχει 10 ἑκατ. κατοίκους καὶ νομίζω ὅτι ἔχει 32 ἢ 35 Δημοτικὰ Συμβούλια ἄνευ Δημάρχου.

'Ο Δήμαρχος εἶναι ἕνας δι' ὅλα τὰ Δημοτικὰ Συμβούλια. Αὐτὴ εἶναι μία σκέψις, μία λύσις. Καὶ ἐπειδὴ ἡ μελέτη εἶναι ὑποτυπώδης, καλὸν θὰ εἶναι, ὅσοι ἐξ ὑμῶν ἔχουν τοιαύτας ἀπόψεις, νὰ τὰς μεταφέρουν, πρὸς τὸ Κέντρον, προκειμένου νὰ συμβάλλουν καὶ αὗται διὰ τὴν καλλιτέραν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος.

Προηγουμένως ὡμίλησα περὶ τοῦ Ε.Π.Ο.Κ., ἀλλὰ δὲν θὰ ἐπανέλθω εἰς αὐτό, διὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῶ. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἕτεραι ὀργανώσεις, ὡς ἡ 'Ελληνικὴ Λέσχη μὲ κύριον ὀργανωτὴν τὸν πρώην Ὑπουργόν, κ. Μανωλόπουλον. 'Ελπίζω ὅτι καὶ ἡ ὀργάνωσις αὕτη θὰ ἐνταχθῇ εἰς μίαν πολιτιστικὴν προσπάθειαν. Θὰ πρέπει ὅμως ὅλος ὁ 'Ελληνικὸς λαὸς νὰ ἐνταχθῇ κατ' ἀρχὴν εἰς μίαν προσπάθειαν πολιτιστικὴν καὶ πιθανὸν ἀργότερον πολιτικὴν διὰ νὰ εἶναι ἕτοιμος ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ κατάλληλος στιγμή.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Πάντως θὰ πρέπει νὰ εἴμεθα ὅλοι πάντοτε ἑνωμένοι «ἐν τῇ ἑνώσει ἡ ἰσχύς», διότι εἴμεθα ὀλιγάριθμος λαός. Ἡ χώρα μας εἶναι μικρὰ εἰς ἔκτασιν, ἀλλὰ εἶναι τεραστία εἰς τὴν ἰδέαν καὶ τὸ μεγαλεῖον καὶ δι' αὐτὸ θὰ ἐπιτυγχάνῃ τοὺς στόχους καὶ τοὺς σκοπούς της.

Ἂς προχωρήσωμεν τώρα ἅπαντες εἰς μίαν πολιτιστικὴν κίνησιν, καὶ καθ' ὁδὸν θὰ ἀντιληφθῶμεν, κατὰ πόσον εἶναι καλὴ ἡ ἑνότης αὕτη, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ προβληθοῦν οἱ ἡγέται καὶ οἱ πλέον φιλόδοξοι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν πάντοτε τὴν καλήν.

'Εκεῖνο, ὅμως, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιτρέπεται, καὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι εἶναι τελείως ἀπαράδεκτον, εἶναι τὸ νὰ ἐγκαταλείπῃ κανεὶς μίαν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆλθεν. 'Εφ' ὅσον τὶς εἰσῆλθεν εἰς μίαν ὀργάνωσιν, πρέπει νὰ παραμείνῃ σταθερὸς εἰς αὐτήν, καὶ νὰ προχωρήσῃ ἐμπρός. Ἡ ἀποχώρησις δὲν ἐπιτρέπεται, ὄχι ἀπὸ πλευρᾶς νομικῆς, ἢ ἀκόμη ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν ἔχουν τὰ ὁλοκληρωτικὰ καθεστῶτα, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται ἀπὸ πλευρᾶς ἀνθρωπιᾶς καὶ κύρους τοῦ ἀνθρώπου.

'Εκεῖνο τὸ ὁποῖον παρακαλοῦμεν καὶ ἐπιτρέπεται, εἶναι, ὅτι ἐφ' ὅσον ἔχετε τὴν διάθεσιν, καλὸν θὰ εἶναι νὰ ὀργανωθῆτε εἰς μίαν πολιτιστικὴν προσπάθειαν, διότι καλὸν εἶναι οἱ ἄνθρωποι νὰ εὕρουν κάποιο κανάλι, κάποιο αὐλάκι ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ κινοῦνται, ὁπότε ἐκ τοῦ βάθους θὰ φθάσουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἐκ τοῦ ἀγνώστου εἰς τὸ γνωστόν.

Τὸ ἑπόμενον Συνέδριον τοῦ 1974 πιστεύω ὅτι θὰ τὸ ἔχετε καθορίσει, ποῦ θὰ πραγματοποιηθῇ».

Πρόεδρος (Δ. ΡΙΤΣΟΣ): Κύριε 'Αντιπρόεδρε, ἀκόμη δὲν ἔχει καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὴν ὁποίαν ἀπόφασιν ἐγκρίνετε ἐσεῖς, ὡς Ὑπουργὸς 'Εσωτερικῶν, ποῦ θὰ γίνῃ τὸ Συνέδριον. 'Αλλὰ νομίζω ὅτι ἠμποροῦμεν νὰ τὸ καθορίσωμεν τώρα, διότι τὸ ἑπόμενον Συνέδριον πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὴν Λαμίαν.

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ (Α' Ἀντ. Κυβ/σεως) : Τὸ πρῶτον Συνέδριον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως ἐπραγματοποιήθη τὸ 1968 εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὸ δεύτερον εἰς τὴν Καβάλαν, τὸ τρίτον εἰς τὰ Χανιά, τὸ τέταρτον εἰς τὴν Σπάρτην, τὸ πέμπτον εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν καὶ τὸ ἕκτον εἰς τὴν Καλαμάταν. Συνεπῶς τὸ ἑπόμενον Συνέδριον τοῦ 1974 θὰ πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὴν Κεντρικὴν ἢ εἰς τὴν Βόρειον Δυτικὴν Ἑλλάδα, εἴτε εἰς Λάρισαν ἢ Ἰωάννινα, εἰς δὲ τὴν Ρόδον πιθανὸν νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ 1975.

Μήπως κανεὶς ἐπιθυμῇ νὰ ἐρωτήσῃ τίποτε ;

ΒΑΣ. ΜΠΟΝΗΣ (Δήμαρχος Πύλης) : Κύριε Ἀντιπρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἤθελον νὰ ὑποβάλω μίαν πρότασιν, σχετικῶς μὲ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Παπαφλέσσα. Ἐπιθυμῶ νὰ προσφέρω τὰ ἔξοδα παραστάσεώς μου (ἤτοι ἀποδοχαὶ ἑνὸς μηνὸς) ἐκ δραχμῶν 4 χιλιάδων.

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ (Α' Ἀντ. Κυβ/σεως) : Εὐχαριστοῦμεν παρὰ πολὺ τὸν κ. Δήμαρχον διὰ τὴν προσφοράν του, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὁ καλλίτερος τρόπος θὰ ἦτο αὐτός, τὸν ὁποῖον προανέφερον. Δηλαδὴ σύμπας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ μετάσχῃ προσφέροντας τὸν ὀβολόν του, ἐκ μιᾶς δραχμῆς, δηλῶν οὕτω τὴν εὐγνωμοσύνην του, εἰς τὰς ὑπηρεσίας, ἃς προσέφερεν εἰς τὸ Ἔθνος ὁ πατὴρ τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ὡς πρῶτος Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν καὶ φλογερὸς ἐπαναστάτης τοῦ 1821, Παπαφλέσσας.

Ἐὰν δὲν ἔχητε τίποτε ἄλλο νὰ ἐρωτήσητε, ἐγὼ δὲν ἔχω τίποτε, θὰ ἐπεθύμουν καθὼς θὰ ἀπέρχεσθε τῆς αἰθούσης, νὰ σφίξω τὸ χέρι ἑνὸς ἑκάστου ἐξ ὑμῶν, διὰ νὰ ἀνανεώσωμεν οὕτω τὴν παλαιὰν συνεργασίαν καὶ γνωριμίαν μας.

Παρακαλῶ τὸν κ. Νομάρχην Ἀττικῆς νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ μελετήσῃ τὰ συμπεράσματα τοῦ Συνεδρίου σας, ἅτινα θὰ ὑποβληθοῦν ἁρμοδίως.

Καὶ μετὰ ταῦτα κηρύσσω τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου, εὐχόμενος ὅπως καὶ εἰς τὸ ἑπόμενον Συνέδριον νὰ εἴμεθα ἅπαντες παρόντες ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ, ἔχοντες πάντοτε ὑπ' ὄψιν ἕκαστον ἔργον νὰ εἶναι ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ.

(Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἅπαντες οἱ Σύνεδροι ἀπέρχονται τῆς αἰθούσης ἔμπροσθεν τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου ἀνταλλάσσοντες χειραψίαν μετ' αὐτοῦ).

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ὑποβληθεῖσαι ὑπὸ τῶν συνέδρων κατὰ τὸ ἐν Καλαμάτᾳ συνελθὸν Συνέδριον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 10ης - 12ης Μαΐου 1973.

Πρότασις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης - 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Δημάρχου Η.Π. Ναούσης κ. Ἐμμ. Βαλσαμίδη:

Ἐπὶ Δημοτικῶν δασοκτημάτων, τῶν ὁποίων ἡ πρόσκτησις προῆλθε ἐξ ἀγορᾶς ἐξ ἰδιωτῶν, τὸ Δημόσιον συμμετέχει κατὰ τὸ 1/5, ὡς συνέβαινε καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδιώτου, εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δασοκτήματος.

Προτείνω τὴν ταχυτέραν μεταβίβασιν τοῦ 1/5 τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς Δήμους καθ' ὅτι ὁσημέραι καθίσταται ἀναγκαία ἡ πληρεστέρα ἀξιοποίησις τοῦ δασοκτήματος, ἥτις προϋποθέτει μεγαλυτέραν εὐελιξίαν, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἕνα κύριον.

*

Προτάσεις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης - 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Δημάρχου Χαλανδρίου κ. Παν. Μανιάτη:

Ὡς συμπέρασμα ἐκ τῆς ἀσκήσεως, τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως, ἀνατεθέντων μοι καθηκόντων τοῦ Δημάρχου Χαλανδρίου Ἀττικῆς, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν τοῦ Συνεδρίου ἡμῶν τὰ ἀκόλουθα ἐπί τινων θεμάτων γενικωτέρας φύσεως λειτουργίας καὶ δραστηριότητος τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως:

1ον. Κατ' ἄρθρον 53 τοῦ ἀπὸ 24.9/20.10.1958 Β. Δ/τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου, τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων», ὡς τοῦτο τροποποιηθὲν ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ν. δ/τος 703/1970, προβλέπεται ὡς γνωστὸν ἡ ἐπιβολὴ εἰδικῆς εἰσφορᾶς ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ νομεῖς οἰκοπέδων ἅτινα περιλαμβάνονται εἰς νέον σχέδιον, ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον δημοσιεύσεως τοῦ περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὸ σχέδιον διατάγματος.

Ἐπὶ οἰκοπέδων ὅμως ἐμπιπτόντων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐντὸς χώρων προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νέου σχεδίου, ὡς εὐρέων κοινοχρήστων χώρων (πλατειῶν κλπ.) ἢ πρὸς διάνοιξιν ὁδῶν, ἡ ἀνωτέρω εἰσφορὰ δὲν ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ἐπιφανειῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ σχεδίου ὡς κοινοχρήστων, περιοριζομένη μόνον ἐπὶ τῆς οἰκοδομησίμου ἐπιφανείας τῶν οἰκοπέδων.

Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν ἐφαρμοσθῇ τὸ σχέδιον πόλεως ὡς προβλέπεται, δὲν ἀνακύπτει θέμα, ἀλλὰ τοιοῦτον ἐμφανίζεται εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς τῆς

ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου, ἐπακολουθεῖ, τροποποίησις τούτου, καταργουμένων τῶν προβλεπομένων νὰ διαμορφωθοῦν πλατειῶν ἢ τῶν προβλεπομένων νὰ διανοιγοῦν ὁδῶν ἢ περιοριζομένου τοῦ προβλεπομένου ἀρχικῶς πλάτους τῶν ὁδῶν.

Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, ἡ μὲν ἰδιοκτησία ἀποδίδεται ἐλευθέρα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἀλλ' ὁ οἰκεῖος Δῆμος δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ εἰμὴ τὴν εἰσφορὰν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἀποδεσμευθείσης ἐπιφανείας ἣν αὕτη εἶχε κατὰ τὸν παρελθόντα χρόνον τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου, ὅστις πολλάκις συμβαίνει νὰ ἀπέχῃ ἰδιαιτέρως τοῦ χρόνου τῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου, ἐνῷ δὲ ἡ ἀξία τῶν οἰκοπέδων τῆς περιοχῆς ἐν τῷ μεταξὺ ἐπολλαπλασιάσθη, ὁ Δῆμος δὲν εἰσπράττει εἰσφορὰν παρὰ ἐπὶ ἀξίας λίαν μικρᾶς, τοῦ ἀπωτάτου ἐκείνου χρόνου ὅτε ἡ περιοχὴ μόλις ὑπήχθη εἰς τὸ σχέδιον καὶ ἦτο ἀδιαμόρφωτος καὶ ἀναξιοποίητος, ἐνῷ ἑτέρωθεν ἡ ἀναδρομὴ εἰς τὸν ὡς ἄνω παρελθόντα χρόνον, δημιουργεῖ πλεῖστα ὅσα προβλήματα καὶ διενέξεις μεταξὺ τοῦ Δήμου καὶ τῶν ὑποχρέων τῆς εἰσφορᾶς ὅσον ὡς πρὸς τὰ ὑπόχρεα πρόσωπα, ἀφοῦ σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου ἤλλαξαν οἱ ἰδιοκτῆται καὶ πολλάκις ἀπεβίωσαν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ νομεῖς τῶν οἰκοπέδων τοῦ χρόνου ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀπόδειξιν τῆς τότε, ἤτοι κατὰ τὸ παρελθόν, ἀξίας τῶν οἰκοπέδων, ἅτινα προβλήματα ἀποδείξεως μειοῦνται, ὡς εἰκός, ὅταν λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν οὐχὶ ἡ παρελθοῦσα, ἀλλ' ἡ τρέχουσα ἀξία τῶν πραγμάτων.

Δέον δὲ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ περίπτωσις δὲν καλύπτεται ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 54 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω διατάγματος περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, προβλεπουσῶν ἐπιβολὴν εἰσφορᾶς ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν ἀκινήτων, ἣν κτῶνται ταῦτα ἐκ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως, καθ' ὅσον ἡ ὡς εἴρηται εἰσφορά, προβλέπεται μόνον διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 54, ἐν παραγράφοις α, β, γ, περιοριστικῶς σημειουμένας περιπτώσεις, ἤτοι : α) τῆς διανοίξεως ὁδῶν ἐντὸς ἐγκεκριμένων οἰκοδομικῶν τετραγώνων καὶ οὐχὶ τῆς καταργήσεως ἢ μειώσεως τοῦ πλάτους τοιούτων, β) τῆς μειώσεως τῶν συντελεστῶν ἀρτιότητος τῶν οἰκοπέδων ἢ τέλος, γ) τῆς αὐξήσεως τῆς ἐπιτρεπομένης ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν, κατ' ἔκτασιν καὶ ὕψος ἢ τοῦ ἑνὸς τούτων, οὐδόλως δὲ προβλέπεται ἡ προεκτεθεῖσα περίπτωσις τῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου διὰ καταργήσεως εὐρέων κοινοχρήστων χώρων (πλατειῶν κλπ.) ἢ καταργήσεως, ἢ μειώσεως τοῦ πλάτους ὁδῶν.

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, φρονοῦμεν, ὅτι ἡ κάλυψις τοῦ ἐπισημανθέντος κενοῦ εἰς τὰς περὶ προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων διατάξεις, ὅπερ ὡς εἰκός, συνεπάγεται ἀξιόλογον στέρησιν νομίμου καὶ δεδικαιολογημένου πόρου διὰ τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως τῶν εἰσαγομένων εἰς τὸ σχέδιον πόλεως νέων περιοχῶν, εἶναι δυνατὴ διττῶς, ἢ καὶ δή. Εἴτε : α) διὰ προσθήκης 11ης παραγράφου εἰς τὸ ἄρθρον 53 τοῦ περὶ προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων δια-

τάγματος, προβλεπούσης ὅτι ἐν περιπτώσει καταργήσεως εὐρέων κοινοχρήστων χώρων (πλατειῶν κλπ.) ἢ καταργήσεως ὁδῶν ἢ μειώσεως τοῦ πλάτους τούτων, ἐφ' ὧν δὲν ἐπεβλήθη εἰσφορὰ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως, ἐπιβάλλεται τοιαύτη, πληρωτέα ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ νομέων τῶν ἀπαλλασσομένων ἐπιφανειῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἀξίας τούτων κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πόλεως διατάγματος. Εἴτε β) διὰ προσθήκης δ' ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 54 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω διατάγματος, προβλέποντος τὴν ἐπιβολὴν τῆς εἰσφορᾶς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου, εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ τροποποίησις συνίσταται εἰς κατάργησιν, προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ τροποποιηθέντος σχεδίου εὐρέων κοινοχρήστων χώρων (πλατειῶν κλπ.) ἢ καταργήσεως ὁδῶν ἢ μειώσεως τοῦ προβλεπομένου πλάτους αὐτῶν.

2ον. Κατ' ἄρθρον 8 παρ. 2 τοῦ Κανονισμοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 «περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀποδίδοντος τὰς αὐτὰς νομοθετικὰς διατάξεις τοῦ προϊσχύσαντος Ἀν. Νόμου 1369/1936 «περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων», ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν ἐν τοῖς Κοιμητηρίοις μὴ ἐνοριακῶν ναῶν ἀσκεῖται κατὰ μὲν τὸ ἐδάφιον β' τοῦ προμνησθέντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ Κοιμητηρίων ἀνηκόντων εἰς Δήμους μέχρι 50.000 κατοίκων, ὑπὸ τοῦ πλησιεστέρου Ἐνοριακοῦ Ναοῦ, κατὰ δὲ τὸ ἐδάφ. γ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ Κοιμητηρίων ἀνηκόντων εἰς Δήμους ἄνω τῶν 50.000 κατοίκων, ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν Δήμων.

Κατὰ τὸ γράμμα τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἐὰν ὁ Δῆμος ἔχῃ πληθυσμὸν κάτω τῶν 50.000 κατοίκων, στερεῖται τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν Ναῶν τοῦ Κοιμητηρίου-του καὶ περιέρχεται αὕτη, ἀνατιθεμένη, εἰς τὸν πλησιέστερον Ἐνοριακὸν Ναόν ! !

Ἀλλ' ὁμολογουμένως τὸ κριτήριον τοῦ πληθυσμοῦ, εἶναι ἀφ' ἑνὸς λίαν ἐπισφαλές, ἐξ ἄλλου δὲ τελείως ἀδικαιολογήτως καθιστᾷ τὸν Δῆμον ἀνάξιον διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως, ἄξιον δὲ τὸν πλησιέστερον Ἐνοριακὸν Ναόν, ἔτι δὲ πλέον δὲν αἴρει, ἀλλὰ προκαλεῖ ζητήματα καὶ ἀνωμαλίας, ἐξ ὧν ἐνδεικτικῶς δύναται νὰ ἀναφερθῇ ὅτι :

α) Εἷς Δῆμος δυνατὸν νὰ ἔχῃ πράγματι πληθυσμὸν 50.000 κατοίκων, ἀλλ' εἰς τὴν τελευταίαν ἀπογραφήν, ἥτις κατὰ νόμον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ἥτις ἐνδέχεται νὰ ἀνατρέχῃ εἰς ἀπομεμακρυσμένον παρελθόν, νὰ ἐμφανίζηται ἔχων μικρότερον πληθυσμόν. Οὕτω στερεῖται, βάσει πλασματικῆς προϋποθέσεως, τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν Ναῶν τοῦ Κοιμητηρίου ! !

β) Ἐκ τοῦ Κοιμητηρίου, κατὰ τὸ συνήθως συμβαῖνον, ἐξυπηρετεῖται ὄχι μόνον ὁ ἔχων τὸ Κοιμητήριον Δῆμος, ἀλλὰ καὶ οἱ πέριξ Δῆμοι καὶ Κοινότητες. Ὀρθὸν εἶναι νὰ συνυπολογίζωνται καὶ οἱ κάτοικοι τῶν ὡς εἴρηται ὀργανισμῶν, ἀλλὰ τὸ γράμμα τοῦ Νόμου τὸ ἀποκλείει ἀναφερόμενον μόνον εἰς τὸν Δῆμον τὸν ἔχοντα τὸ Κοιμητήριον ! !

γ) Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἂν ἀκόμη ὁ Δῆμος, ὁ ἔχων τὸ Κοιμητήριον, ἔχῃ πληθυσμὸν κάτω τῶν 50.000 κατοίκων, ἔχει ὁπωσδήποτε πλέον ὠργα-

νωμένην ὑπηρεσίαν, περισσοτέρας δυνατότητας, πλέον ἀξιόλογα οἰκονομικὰ μέσα, ἀπὸ ὅ,τι ὁ πλησιέστερος Ἐνοριακὸς Ναός. Κατὰ ποίαν ὅθεν λογικὴν καὶ εἰς ἐξυπηρέτησιν ποίου συμφέροντος, ὁ μὲν εὐρωστότερος, ὑπηρεσιακὸς καὶ οἰκονομικὸς ὀργανισμός, ὡς εἶναι ὁ Δῆμος, ἀποκλείει τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν Ναῶν τοῦ ἰδικοῦ του Κοιμητηρίου καὶ ἀνατίθεται κῦτη εἰς τὸν ἀσθενέστερον Ἐνοριακὸν Ναόν ! !

δ) Ἐξ ἄλλου ἡ ἀφαίρεσις τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν Ναῶν τοῦ Κοιμητηρίου ἀπὸ τὸν Δῆμον καὶ ἡ ἀνάθεσις τούτων εἰς τὸν πλησιέστερον Ἐνοριακὸν Ναόν, ἔχει ὡς δυσάρεστον συνέπειαν τὴν διάσπασιν τῆς ἐξασφαλιζούσης τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ Κοιμητηρίου ἑνότητος εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισίν του. Δημιουργοῦνται, ἄνευ οὐδενὸς ἀποχρῶντος λόγου, δύο φορεῖς διοικήσεως τῆς αὐτῆς Δημοτικῆς ἁρμοδιότητος, ἤτοι τοῦ Δήμου ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Κοιμητηρίου του γενικῶς καὶ τοῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ναοῦ τοῦ Κοιμητηρίου εἰδικῶς, μὲ εὔλογον ἐκ τούτου ἀποσυντονισμὸν τῆς προσπαθείας εὐρυθμοτέρας λειτουργίας καὶ ἀναπτύξεως τοῦ Κοιμητηρίου. Καὶ πῶς τῇ ἀληθείᾳ ὁ Δῆμος εἶναι καὶ ἀναγνωρίζεται ἱκανὸς νὰ διοικῇ καὶ διαχειρίζηται τὸ Κοιμητήριον ἐν τῷ συνόλῳ καὶ κρίνεται ἀνίκανος νὰ διοικήσῃ καὶ διαχειρισθῇ τὸν Ναὸν τοῦ Κοιμητηρίου ! ! Τέλος,

ε) Ἐνδεχόμενον εἶναι, ὡς ἀκριβῶς συνέβη εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἡμετέρου Δήμου, ὁ πλησιέστερος Ἐνοριακὸς Ναὸς νὰ εὑρίσκεται ἐκτὸς ἐδαφικῆς περιφερείας τοῦ Δήμου, εἰς ὅμορον Κοινότητα, ἐκ τούτου δέ, ὡς εἶναι εὐνόητον, καὶ δυσχερὴς καθίσταται ἡ συνεργασία τοῦ οἰκείου Δήμου καὶ οὐδεὶς πνευματικὸς δεσμὸς ὑφίσταται μεταξὺ τῶν δημοτῶν του καὶ τῶν κληρικῶν τοῦ ὡς εἴρηται ξένου Ἐνοριακοῦ Ναοῦ ! !

Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω καταστάσεις, ἐπιβεβλημένη, νομίζομεν, παρίσταται ἡ ρύθμισις, διὰ τροποποιήσεως τῶν προμνησθεισῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ διάκρισις τῶν Δήμων εἰς ἱκανοὺς πρὸς διαχείρισιν καὶ διοίκησιν τῶν Ναῶν τῶν Κοιμητηρίων των καὶ μὴ ἱκανούς, βάσει τοῦ πληθυσμοῦ, δέον, νομίζομεν, νὰ καταργηθῇ. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ὁ Δῆμος, εἴτε ἔχει πληθυσμὸν ἄνω ἢ ἔλαττον τῶν 50.000 κατοίκων, δέον νὰ ἔχῃ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν Ναῶν τοῦ Κοιμητηρίου του, ὡς ἔχει τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν αὐτοῦ τούτου τοῦ Κοιμητηρίου.

Ὁπωσδήποτε δὲ καὶ ὅλως ἐπικουρικῶς, ἐὰν δὲν υἱοθετηθῇ ἡ ἀνωτέρω, ὀρθή, ὡς νομίζομεν, ρύθμισις, δέον τοὐλάχιστον νὰ ὁρισθῇ, ὅτι ὁ οἰκεῖος Δῆμος ἔχει καὶ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν Ναῶν τοῦ Κοιμητηρίου του, ἔστω καὶ ἐὰν ἔχῃ πληθυσμὸν κάτω τῶν 50ι000 κατοίκων ἐφ' ὅσον εἴτε ἔχει, (ὁ Δῆμος), τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα καὶ ἀποφασίζει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐξ ἰδίων του τὰς δαπάνας συντηρήσεως καὶ λειτουργίας, ἐν γένει δὲ διοικήσεως

καὶ διαχειρίσεως τοῦ Νεκροταφειακοῦ Ναοῦ (ἀμοιβῆς προσληφθησομένου ἱερέως καὶ λοιποῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ τοῦ Ναοῦ κλπ. κλπ.) εἴτε τὸ Κοιμητήριον ἐξυπηρετεῖ καὶ ὁμόρους Δήμους καὶ Κοινότητας, ὧν ὁ πληθυσμὸς μετὰ τοῦ τοιούτου τοῦ οἰκείου Δήμου, ὑπερβαίνει τὰς 50.000 κατοίκους.

3ον. Ἕτερον θέμα γενικωτέρας φύσεως, ἀναφερόμενον καὶ τοῦτο εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ ἐξασφάλισιν δυνατότητος καλύψεως τῶν μεγίστων κοινωνικῶν ἀναγκῶν ὑπὸ τῶν Δημοτικῶν Κοιμητηρίων, εἶναι καὶ τὸ ἀνακῦπτον, μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν καὶ τὴν κάλυψιν τῶν Κοιμητηρίων καὶ τῆς δυσχερεστάτης καὶ ἐνίοτε ἀδυνάτου ἐπεκτάσεως τούτων ἢ ἱδρύσεως νέων ἐλλείψει καταλλήλων χώρων. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ σοβαρωτάτου τούτου ζητήματος, εἰς πόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὑπῆρξεν ἐπιβεβλημένη ἡ πρόβλεψις καὶ δημιουργία οἰκογενειακῶν τάφων εἰς ὁριζοντίους ἰδιοκτησίας καθ' ὕψος. Ἀξίζει, νομίζομεν νὰ μελετηθῇ καὶ παρ' ἡμῖν ἡ καθιέρωσις τοῦ ὡς εἴρηται μέτρου. Ὅσον καὶ ἂν ἐκ πρώτης ὄψεως ἐντυπωσιάζῃ καὶ ξενίζῃ ἀποτελεῖ ἀναγκαιότητα τοῦ μέλλοντος καὶ δέον νὰ ἀντιμετωπισθῇ.

Ἀξιότιμοι κ.κ. Σύνεδροι,

Ἐλπίζω νὰ μὴ κατεχράσθην τῆς ὑπομονῆς σας.

Ὑπὸ τὴν στενότητα ἄλλωστε τοῦ χρόνου, δὲν ἐπιτρέπεται, φοβοῦμαι, ἀναφορὰ καὶ εἰς ἄλλα θέματα γενικῆς φύσεως τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἀπασχολοῦν τὴν σκέψιν μου ζητήματα ἀξιοποιήσεως ἰδιοκτήτων ἐκτάσεων ἢ καὶ κοινοχρήστων τοιούτων ἀνηκόντων εἰς Δήμους καὶ Κοινότητας, ὅπου ὁ σκοπὸς δι' ὃν παρεχωρήθησαν οὗτοι ἐξέλιπε πλέον, ὡς εἶναι οἱ βοσκήσιμοι χῶροι οἱ ἀνήκοντες εἰς Δήμους καὶ Κοινότητας οἵτινες πρὸ πολλοῦ δὲν ἔχουν οὔτε κατὰ φαντασίαν ἀνάγκας βοσκῆς ζώων, ὡς λ.χ. εἰς Κοινότητας τοῦ Σαρωνικοῦ ἢ τοῦ Εὐβοϊκοῦ εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ ἔχουν ἀντιθέτως ἀναπτυχθῇ εἰς ἀξιόλογα τουριστικὰ καὶ παραθεριστικὰ κέντρα καὶ ἐν τούτοις δὲν δύνανται, ὑπὸ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, νὰ ἀξιοποιήσουν τουριστικῶς τὰς ὡς ἄνω ἐκτάσεις, αἵτινες παραμένουν ἀνεκμετάλλευτοι ἐπὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων καὶ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος καὶ τῆς ὅλης Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μας. Μεγάλαι τουριστικαὶ καὶ ξενοδοχειακαὶ μονάδες, ἵδρυσις κατασκηνώσεων καὶ κάμπινγκ διεθνοῦς ἐπιπέδου, ἀδυνατοῦν νὰ δημιουργηθοῦν, ὑπὸ τὴν σκιὰν διατάξεων τελείως πλέον ἐκτὸς πραγματικότητος καὶ ἀναχρονιστικῶν.

Ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ἐπανέλθω ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων, σὺν Θεῷ εἰς τὸ προσεχὲς Συνέδριον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

*

Προτάσεις διὰ τὸ συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης - 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Δημάρχου Η.Π. Ναούσης κ. Ἐμμ. Βαλσαμίδη:

1) Αὔξησις τῶν χρηματικῶν ὁρίων τῶν δι' αὐτεπιστασίας ἐκτελουμένων ἔργων καὶ προμηθειῶν διὰ μὲν τοὺς Δήμους δραχ. 300.000, διὰ δὲ τὰς Κοινό-

τητας εἰς δραχ. 150.000 (ἄρθρον 206 παρ. 3 Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος).

2) Αὔξησις ὁρίου προϋπολογισμοῦ δαπάνης, πέραν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ἡ σύνταξις μελέτης, ἀπὸ δραχμὰς 10.000 εἰς δραχμὰς 50.000 (ἄρθρον 1 παρ. 6 Β.Δ. 468/68).

3) Αὔξησις τοῦ ὁρίου δαπάνης προμηθείας ὑλικῶν δι' ἀτύπου δημοπρασίας, ἀπὸ δραχ. 5.000 εἰς δραχ. 20.000 (ἄρθρον 206 παρ. 3 Δ.Κ.Κ. καὶ ὑπ' ἀριθ. 99788/13.12.1971 ἀπόφασις κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν).

4) Νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ἐπιθυμοῦντας καὶ ἔχοντας τὴν πρὸς τοῦτο οἰκονομικὴν δυνατότητα Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἡ πρόσληψις Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ ἢ Μηχανολόγου (κατὰ περίπτωσιν) ἐπὶ συμβάσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἄνευ τοῦ ὑφισταμένου σήμερον περιορισμοῦ. (Ἀπαιτεῖται νὰ δηλώσῃ ἀδυναμίαν ἡ Τ.Υ.Δ.Κ. διὰ τὴν σύνταξιν τῆς μελέτης κλπ.).

Τὸ αὐτὸ νὰ ἰσχύῃ προκειμένου περὶ ἀπαιτουμένης συντάξεως μελετῶν καὶ ἐπιβλέψεως ἔργου.

*

Προτάσεις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης – 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Δημάρχου Χαϊδαρίου κ. Σπ. Τσουτσαίου:

1. Ἐκκαθάρισις Ἀρχείου.

Εἰς Δήμους καὶ Κοινότητας οὐδέποτε λαμβάνει χώραν ἐκκαθάρισις Ἀρχείου δι' ἐκεῖνα τὰ ἔγγραφα ἢ Διαταγὰς ἢ αἰτήσεις τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις ὄχι μόνον δὲν ἀναγκαιοῖ ἀλλὰ τοὐναντίον δημιουργεῖ ὄγκον ἀχρήστου ὑλικοῦ πρὸς φύλαξιν ἐσαεὶ καὶ σοβαρὰν δαπάνην ὅπως καὶ ὕπαρξιν χώρου (Φοριαμοὶ κλπ.). Τοῦτο διότι δὲν ὑφίσταται σχετικὸς Κανονισμός. Προτείνεται ἡ σύνταξις Κανονισμοῦ Ἀλληλογραφίας Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως. Ὁ Κανονισμὸς Στρατοῦ Ξηρᾶς ὑπ' ἀριθ. δύναται ν' ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν πρὸς μελέτην.

2. Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία Δημάρχου ἐπὶ τοῦ ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ — Ἔφεσις.

Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τοῦ Δημάρχου καθορίζεται διὰ τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 ἄρθρων 72, 74. Αὕτη ὑπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν ἕως πέντε Δημ. Συμβούλων (ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ) πρὸς ἣν ἀπευθύνεται ὁ δικαιούμενος τιμωρηθεὶς ὑπάλληλος.

Ὁσάκις ὑφίσταται σοβαρὰ ἀντιπολίτευσις ἐντὸς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου αἱ ἀποφάσεις τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς καλύπτουσι τὸν τιμωρηθέντα ὑπάλληλον ἐξ ἀντιδράσεως πρὸς τὸν Δήμαρχον οἱ δὲ ὑπάλληλοι κινοῦνται πέριξ τῶν Δημ. Συμβούλων σύμφωνα πρὸς τὰ συμφέροντά των. Τοῦτο ἀποτελεῖ κανόνα εἰς περιόδους Κοινοβουλευτισμοῦ.

Προτείνεται ὅπως αἱ ἐφέσεις τῶν ὑπαλλήλων ἀπευθύνωνται εἰς Δῆμον

καὶ ἐκδικάζωνται ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ προϊσταμένου τοῦ Δημάρχου δηλαδὴ τοῦ Νομάρχου. Διότι ἡ ἀπόρριψις ὑπὸ τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἐπιβληθείσης ποινῆς —κατὰ τὸ πλεῖστον σκοπίμως— ἐξουθενώνει τὴν Δήμαρχον καὶ μειώνει τὸ γόητρόν του ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων του.

3. Προσθήκη φράσεως εἰς νέον Κώδικα.

Ἐκ τοῦ Ν.Δ. 1140/1972 «Κῶδιξ Καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων ἄρθρον 40»-Ὧραι ἐργασίας καὶ ἡμέραι ἀργίας», ἀπηλείφθη ἡ φράσις ἥτις ἀνεφέρετο εἰς τὸν παλαιὸν Κώδικα Ν.Δ. 1726/1951 ἄρθρον 36-«Ἐργατικότης», ὁ Ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ἐργάζεται καὶ πέραν τοῦ κανονικοῦ χρόνου ἐφ' ὅσον ἐξαιρετικαὶ ὑπηρεσιακαὶ ἀνάγκαι ἀπαιτοῦν τοῦτο». Προτείνεται ὅπως ἡ φράσις αὕτη περιληφθῇ καὶ εἰς τὸν νέον Κώδικα Ν.Δ. 1140/1972 ἄρθρον 40, διὰ τὴν θωράκισιν τοῦ Δημάρχου καὶ τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τοῦ Ο.Τ.Α.

4. Ἐξεύρεσις διαδικασίας διὰ τὴν προστασίαν τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς καὶ τῶν πολιτῶν οἵτινες καταγγέλλουσι τοὺς παρανομοῦντας.

α) Ἔντιμοι πολῖται καταγγέλλουσι παρανομοῦντας ὑπαλλήλους ἢ ἐργάτας ἡμερομισθίους τοῦ Ο.Τ.Α. Ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως κινεῖ τὴν διερεύνησιν τῶν καταγγελιῶν καὶ τὴν περαιτέρω ἔννομον διαδικασίαν. Οἱ καταγγείλαντες πολῖται καλοῦνται πρὸς ἀνάκρισιν ἐγκαταλείποντες φυσικῷ τῷ λόγῳ τὰς ἐργασίας των. Καλοῦνται ἵνα παραστῶσιν εἰς τὴν δίκην ὡς μάρτυρες ἐγκαταλείποντες πάλιν τὰς ἐργασίας των καὶ ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως πολλάκις ἀναβάλλεται διότι δὲν προσῆλθε εἷς μάρτυς ὑπερασπίσεως.

β) Ἐνῷ καταδικάζεται ὁ μηνυθεὶς ἀσκεῖ ἔφεσιν, καὶ ἀκολούθως στρέφεται ἐναντίον τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν καταγγειλάντων πολιτῶν μὲ τὴν κατηγορίαν τῆς ψευδοῦς καταγγελίας. Καλοῦνται πρὸς ἀνάκρισιν Δήμαρχος καὶ πολῖται ἐγκαταλείπουσι καὶ πάλιν τὰς ἐργασίας των, καὶ μάλιστα ἀνησυχοῦσι μήπως καταδικασθῶσι διότι ἐπετέλεσαν τὸ καθῆκον των ὡς ἔννομοι καὶ ἔντιμοι πολῖται, καὶ διότι οἱ παρανομοῦντες ἔχουσι τὴν ἱκανότητα νὰ συνωμοτῶσι. Καὶ ἐνῷ ἐὰν διερευνηθῇ ἐπιμελῶς ἡ ὑπόθεσις δύναται νὰ κλείσῃ διὰ βουλεύματος ἐν τούτοις ὁδηγεῖται εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ ἀναβολὴ μέχρις ἐκδικάσεως τῆς ἀσκηθείσης ἐφέσεως.

γ) Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἡ Νέα Πολιτεία δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξυγιάνῃ τὴν Κοινωνίαν ἀπὸ τὰ ἀνηθίκως καὶ παρανόμως δρῶντα στοιχεῖα διότι διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους οἱ ἔντιμοι καὶ θαρραλέοι Ἕλληνες πολῖται θὰ παύσωσι νὰ καταγγέλλωσι καὶ τὰ Γραφεῖα παραπόνων τὰ ἱδρυθέντα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καθ' ὅλον τὸν Κρατικὸν Μηχανισμὸν θὰ παραμένωσι ἐν ἀδρανείᾳ.

*

Πρότασις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης - 12ης Μαΐου 1972, τοῦ Δημάρχου Κυπαρισσίας κ. Ἰωάν. Κουρεμπανᾶ:

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 96/1973 Β. Δ/γμα ὁρίζει ὅτι τὸ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου πάσης φύσεως προσωπικὸν Ὀργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, συμπληρῶσαν ἢ συμπληροῦν τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἀπολύεται.

Προτείνεται ὅπως μὴ ἐφαρμοσθῇ ἡ διάταξις αὕτη τοῦ ἄνω διατάγματος, διότι εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀντικατάστασις τούτων, ὡς π.χ. ὁδοκαθαριστῶν κλπ. καθ' ὅσον λόγῳ τοῦ χαμηλοῦ ἡμερομισθίου δὲν προσέρχονται ἐργάται ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπιβαρύνεται ὁ Δῆμος εἰς ἀποζημίωσίν των.

*

Πρότασις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης - 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Δημάρχου Λαμιέων κ. Νικ. Μουντούρη:

Α'. 1) Τὸ ἔτος 1966 ἐδημοσιεύθη τὸ Ν.Δ. 4541 (ΧΕΚ 176) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος Καταστάσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων κλπ.», τὸ ὁποῖον ἐνῷ ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ τότε κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐν ἄρθρῳ 12 αὐτοῦ προέβλεπε τὴν βαθμολογικὴν ἐξέλιξιν μέχρι καὶ τοῦ 4ου βαθμοῦ ἁπάντων τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος αὐτοῦ ὑπηρετούντων διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων (σχέδιον ἀπὸ 30.6.66 τοῦ κ. Ὑπουργοῦ) κατέληξε νὰ δημοσιευθῇ ἰσχῦον μόνον διὰ τοὺς εἰσελθόντας μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν. 1726 κατὰ τὸ ἔτος 1951 ὑπαλλήλους.

2) Τὴν ἀδικίαν ταύτην εἰς βάρος τῶν πολλῶν ὑπαλλήλων καὶ χαριστικῶς ὑπὲρ μικρᾶς κατηγορίας ὑπαλλήλων, διετήρησε καὶ τὸ νέον Ν.Δ. 1140/1972, ἄρθρον 125 παράγρ. 25 (ΦΕΚ 79/1972), ἐπηύξησε δὲ καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 715/1972 Β.Δ. (ΦΕΚ 207/1972) τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει μόνον εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄνω εὐνοηθέντας ὑπαλλήλους νὰ κατατάσσωνται εἰς θέσεις Α' Κατηγορίας, ἐνῷ ἅπαντες οἱ μέχρι 6ου βαθμοῦ ὑπάλληλοι, ἀνεξαρτήτως τῶν οὐσιαστικῶν προσόντων των, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προάγωνται πέραν τοῦ 6ου βαθμοῦ.

3) Ὁ διαχωρισμὸς οὗτος εἰς δύο κατηγορίας, εὐνοουμένων καὶ μὴ εὐνοουμένων τῶν αὐτῶν γραμματικῶν προσόντων ὑπαλλήλων, ὀφθαλμοφανῶς προδίδει ἀδικίαν καὶ χαριστικὴν καὶ ἄνισον μεταχείρισιν, διότι:

α) τὴν ἀδικίαν ἀντελήφθη τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν τὸ ἔτος 1966 καὶ κατήρτισε τὸ ἀπὸ 30.6.1966 σχέδιον ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἐκτίθεται, πλὴν ὅμως ἄγνωστον πῶς τελικῶς τὸ δημοσιευθὲν Ν.Δ. ἀπήλειψε τὴν τακτοποίησιν·

β) ἐνῷ οἱ εἰσελθόντες, ἐν πολλοῖς καὶ ἄνευ διαγωνισμοῦ, μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν. 1726/1951 διοικητικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι ἐπιτρέπεται νὰ κατατάσσωνται εἰς τὴν Α' κατηγορίαν, οἱ μετέπειτα εἰσελθόντες,

ἔστω καὶ τὸ ἔτος 1952, καθηλώνονται εἰς τὸν 6ον βαθμὸν δι' ὅλην τὴν ὑπόλοιπον ὑπαλληλικὴν σταδιοδρομίαν των χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν : 1) ὅτι εἰσῆλθον ὁπωσδήποτε μετ' ἐπιτυχῆ διαγωνισμόν των, 2) ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ διαθέτωσι μείζονα οὐσιαστικὰ προσόντα, 3) ὅτι ἔτυχον ἁπάσας τὰς μέχρι τοῦδε προαγωγάς των κατ' ἐκλογήν, 4) ὅτι εἰσῆλθον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν O.T.A. ἔστω τὸ ἔτος 1952 μετὰ πολυετῆ στράτευσιν καὶ συμμετοχήν των εἰς τὸν ἀντισυμμοριακὸν ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους, ἀπολυθέντες τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ ὀλίγον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ N. 1726/1951 καὶ προστατευόμενοι τοῦ A.N. 1838/1951.

Πέραν τῶν ἀνωτέρω ἀπὸ πλευρᾶς ἀποκαταστάσεως δικαίας καὶ ἴσης μεταχειρίσεως ὅλων τῶν αὐτῆς κατηγορίας ὑπαλλήλων, ὑφίστανται καὶ τὰ ἑξῆς θέματα τὰ ὁποῖα ἀποβαίνωσι εἰς βάρος τῶν O.T.A.

1) Πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπὶ 6ῳ βαθμῷ ὑπηρετούντων διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, ἐκτελοῦν καθήκοντα προϊσταμένων Γραφείων καὶ Τμημάτων τῶν Δήμων μὲ ηὐξημένας εὐθύνας, πλὴν ὅμως καθηλούμενοι εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν ὡς μὴ δυνάμενοι νὰ προαχθῶσι περαιτέρω θὰ μειώσωσι τὴν ἀπόδοσίν των ἡ δὲ κατάστασις αὕτη ἀποβαίνει εἰς βάρος τῆς ὁμαλῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας.

2) Οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ N. 1726/1951 ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι οἱ δυνάμενοι νὰ ἐξελιχθῶσι πέραν τοῦ 6ου βαθμοῦ ἔχοντες καὶ ἑτέρας προϋπηρεσίας, λίαν συντόμως συμπληροῦν 35ετῆ ὑπηρεσίαν καὶ ἀποχωροῦν ὑποχρεωτικῶς, λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι τοὐλάχιστον εἰς τοὺς μικροὺς Δήμους καὶ Κοινότητας δὲν προσέρχονται κατὰ κανόνα, διὰ διορισμὸν πτυχιοῦχοι ἀνωτάτων σχολῶν, αἱ θέσεις τῶν 5ῳ—4ῳ βαθμῷ παραμένουσι κεναί, μοιραίως δὲ ἡ διεξαγωγὴ τῆς ὑπηρεσίας τῶν O.T.A. ἐπιπίπτει εἰς τοὺς ὤμους τῶν ὑπαλλήλων τῆς κατὰ τὰ ἄνω ἀδικουμένης κατηγορίας.

Ἐν ὄψει πάντων τῶν ὡς ἄνω ἐκτιθεμένων, φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ νομοθετικὴ ρύθμισις τῆς ἐπὶ ἴσοις ὅροις βαθμολογικῆς ἐξελίξεως τῶν αὐτῶν τυπικῶν (γραμματικῶν) προσόντων, ὑπαλλήλων, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς δικαίας καὶ ἴσης μεταχειρίσεως αὐτῶν, ἐπιβαλλομένης τόσον ὑπὸ τῶν Κανόνων τῆς χρηστῆς διοικήσεως ὅσον καὶ ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν συμφερόντων τῶν O.T.A.

*

Πρότασις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης - 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Δημάρχου Διστόμου κ. Π. Τζάθα :

Εἰς ἀρκετοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχουν, ὅπως γνωρίζετε, βιομηχανίαι αἱ ὁποῖαι προσφέρουν εἰς τοὺς τοπικοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας μόνον φόρον ὑδρεύσεως καὶ καθαριότητος.

Συγκεκριμένως εἰς τὸ Δίστομον ἐδρεύουν τέσσαρες (4) βιομηχανίαι :

1) Μία (1) τοῦ Ἀλουμινίου τῆς Ἑλλάδος.

2) Τρεῖς (3) Μεταλλευτικαὶ Ἑταιρεῖαι.

Ὑποβάλω ὑμῖν πρότασιν θεσπίσεως νομοθετικοῦ διατάγματος, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐπιτραπῇ ἔστω καὶ μία ἐλαχίστη δημοτικὴ φορολογία ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω βιομηχανιῶν ἢ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς ἢ ἐπὶ τῆς πωλήσεως τοῦ ἐμπορεύματος.

Πιστεύω ἀπολύτως, ὅτι εἶναι σωστὸν τὸ αἴτημά μας διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ δυνηθῇ ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης νὰ ἐπιλύσῃ ἀρκετὰ προβλήματα τοῦ τόπου, διὰ τὸ καλὸν αὐτοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος.

*

Πρότασις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης - 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Δημάρχου Ἑρμουπόλεως κ. Παν. Καμπανάρου:

Ὑποβάλλω ὑμῖν τὴν παράκλησιν ὅπως δεχθῆτε τὴν παροῦσαν πρότασιν καὶ εἰ δυνατὸν λάβητε ταύτην ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ 2ου θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως τοῦ Συνεδρίου, ἐφ' ὅσον τῆς κατωτέρω περιπτώσεως δὲν ἔχει ἐπιληφθῇ σχετικῶς ὁ συνάδελφος ὁμιλητὴς ἀξιότιμος κ. Α. Παπαθανασίου:

(2ον θέμα: «Δημοτικὴ καὶ Κοινοτικὴ Περιουσία — Σύστασις ἢ ἀξιοποίησις ταύτης»).

«Κτηματολόγιον» (ἄρθρον 192 Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος). Ἀντιμετώπισις δαπάνης καταρτίσεως τούτου.

Ἀπ' ὅτι γνωρίζομεν, πολλοὶ ἐκ τῶν Δήμων στεροῦνται Κτηματολογίου καὶ τοῦτο ἀφορμῇ τῆς εἰς βάρος αὐτῶν σοβαρᾶς δαπάνης ἥτις ἀπαιτεῖται ἐκ τῆς προβλεπομένης διαδικασίας καταρτίσεώς του.

Εἰδικώτερον διὰ τοὺς Δήμους οἱ ὁποῖοι στεροῦνται Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ἐν λόγῳ δαπάνη ὑπολογίζεται ἔτι μεγαλυτέρα, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ ὅλον μέρος τῆς Τεχνικῆς ἐργασίας ἐνεργεῖται ἀπὸ ἰδιώτας μηχανικοὺς ἔναντι αἰσθητῆς ἀποζημιώσεως.

Προτείνεται ὅπως, διὰ τὴν ἀπαιτουμένη τοὐλάχιστον δαπάνην τῶν ὡς ἄνω τεχνικῶν ἐργασιῶν (ἀποτύπωσις, διάγραμμα κλπ.) χρηματοδοτῶνται οἱ Δῆμοι ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους (τακτικοῦ ἢ ἐκ τοῦ τοιούτου Δημοσίων Ἐπενδύσεων), ὡς χρηματοδοτοῦνται διὰ τὴν ἐκπόνησιν μελετῶν ἐκτελουμένων ἔργων.

*

Προτάσεις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης - 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Δημάρχου Βόλου κ. Ἀπ. Παπαθανασίου:

1. Διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 τοῦ Α.Ν. 344/1968, ἐπετράπη καὶ ἤδη ἐφαρμόζεται ὑπὸ πλείστων Δήμων τῆς Χώρας, ἡ δι' ἠλεκτρονικῶν διερευνητῶν κατάρτισις τῶν βεβαιωτικῶν καταλόγων φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ὑπὸ τῶν ἰδίων ἠλεκτρονικῶν διερευνητῶν, ἐκδίδονται καὶ αἱ ἀτομικαὶ εἰδοποιήσεις πρὸς τοὺς καθ' ἕκαστον ἐν αὐτοῖς ἐγγεγραμμένους φορολογουμένους.

Διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐν λόγῳ φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων χρησιμοποιοῦνται ὑποχρεωτικῶς τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ ἀπὸ 17.5.1959 Β. Δ/τος προβλεπόμενα διπλότυπα εἰσπράξεως.

Προτείνεται ἡ τροποποίησις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 54, οὕτως ὥστε ἡ εἴσπραξις τῶν ἐσόδων τούτων νὰ δύναται νὰ γίνῃ, εἰς περίπτωσιν μηχανογραφήσεως καὶ διὰ ἀναλόγου μηχανογραφικοῦ ἐντύπου, ἀποτελουμένου ἐκ τριῶν (3) συνεχομένων πρωτοτύπων διατρήτων ἀποκομμάτων, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον θὰ χρησιμεύσῃ ὡς εἰδοποίησις, τὸ δεύτερον ὡς ἀπόδειξις καὶ τὸ τρίτον ὡς στέλεχος, ὡς ἔντυπα λογ/σμῶν Δ.Ε.Η. – Ο.Τ.Ε. Ὁ τρόπος θεωρήσεως τούτων καὶ τὰ ἐνεργοῦντα αὐτὴν ὄργανα δύνανται νὰ ὁρισθοῦν διὰ τῆς τροποποιητικῆς διατάξεως.

2. Κατ' ἐπέκτασιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 10 παρ. 11 καὶ 11 παρ. 4 περ. δ' τοῦ Ν.Δ. 703/1970 δι' ὧν, προκειμένης συντάξεως συμβολαίου μεταβιβάσεως ἀκινήτων, ἀπαιτεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ προσαγωγὴ εἰς τὸν Συμβολαιογράφον βεβαιώσεως φορολογικῆς ἐνημερότητος Δήμου ἢ Κοινότητος ἐπὶ ὀφειλῶν ἐκ φόρου ἀκαλύπτων χώρων ἢ εἰσφορᾶς ἐξ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως, νὰ ἐπιβάλλεται ἡ προσαγωγὴ τοιαύτης βεβαιώσεως διὰ πᾶσαν ὀφειλὴν τοῦ ἀκινήτου ἐξ οἱασδήποτε Δημοτικῆς φορολογίας, ἢ κατ' ἐπέκτασιν νὰ ἀπαιτῆται βεβαίωσις φορολογικῆς ἐνημερότητος Δήμου ἢ Κοινότητος διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἀπαιτεῖται τοιαύτη καὶ διὰ τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλάς.

Οὕτω, θὰ καταστῇ βεβαία καὶ ἀσφαλὴς ἡ εἴσπραξις τῶν ἐσόδων τῶν Ο.Τ.Α., ὧν οὗτοι μεγίστην ἔχουσιν ἀνάγκην.

*

Πρότασις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης – 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Δημάρχου Δράμας κ. Ἠλ. Ἡλιάδου:

Περὶ ἱδρύσεως δυνατότητος καὶ εἰς τὸν Δήμαρχον ἐκδόσεως πράξεως παροχῆς ἐργασίας ὑπὸ Κλητῆρος κατὰ πλῆρες ἢ περιωρισμένον ὡράριον καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας ἀργίας καὶ νὰ ὁρίζηται ὡς ἡμέρα καὶ ὥρα μὴ παροχῆς ἐργασίας ἄλλη ἐργάσιμος ἡμέρα, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 40 παρ. 3 Ν.Δ. 1140/1972 καὶ νὰ θεωρῆται ὅτι εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου συγκαταλέγεται ἢ ὑπάγεται καὶ ὁ Κλητὴρ τοῦ Δήμου.

Διότι ἄλλως ὁ Δήμαρχος δὲν δύναται νὰ παραγγείλῃ τὸν Κλητῆρα νὰ προσέλθῃ εἰς Δημ. Κατάστημα δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας καὶ πρὸς κάλυψιν ἀνάγκης ἐχούσης σχέσιν μὲ ἐργασίαν ἀντλιοστασίου, ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων κλπ., ἥτις παρέχεται ἐπὶ 8 ὥρας ὅπως καὶ κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας (ἐπικοινωνία τοῦ Δημάρχου μὲ τὰς ἄνω ὑπηρεσίας μέσῳ τοῦ Κλητῆρος καὶ ἐν συναρτήσει τῆς ἐμφανιζομένης ἑκάστοτε ἀνάγκης).

*

Προτάσεις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης - 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Δημάρχου Δράμας κ. Ἠλ. Ἡλιάδου:

1. Τὸ θέμα τῆς δυνατότητος προσκαίρου χρήσεως κονδυλίων εἰδικῶν πόρων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκον. ἔτους ἄνευ ἀποδυναμώσεως αὐτῶν ἢ ἐπαυξήσεως ἄλλων πιστώσεων, ἀνακύπτει ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι διατάξεων τῶν ἄρθρων 7 καὶ 9 Β.Δ. «περὶ οἰκονομικῆς διοικήσεως καὶ λογιστικοῦ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» καὶ βάσει τῶν ὁποίων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιηθοῦν αἱ εἰδικαὶ πιστώσεις ἐξ ἐκτάκτων εἰδικῶν πόρων (δανείων, δωρεῶν κλπ.) πρὸς ἐπαύξησιν ἄλλων πιστώσεων τακτικῶν ἢ εἰδικῶν ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἢ πρὸς δημιουργίαν νέων τοιούτων.

2. Προτείνεται ὅθεν ὅπως κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου προσκαίρως γίνηται χρῆσις αὐτῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει οὐχὶ πρὸς ἐπαύξησιν ἄλλων πιστώσεων τακτικῶν ἢ εἰδικῶν ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἢ πρὸς δημιουργίαν νέων τοιούτων ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους νὰ γίνηται ἡ ἀναπλήρωσις τοῦ λαμβανομένου ποσοῦ καὶ χωρὶς νὰ ἀποδυναμοῦται ἢ νὰ μειοῦται κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ὁ εἰδικὸς πόρος.

Π.χ., ἔχει ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ν.Π. τὸν εἰδικὸν πόρον ἐκ δωρεᾶς ποσοῦ δραχ. 500.000. Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς ἣν ἀκόμη δὲν ἔχουσι ὑλοποιηθῆ ἔστω καὶ ὑποτυπωδῶς τὰ κονδύλια τῶν ἐσόδων ἢ ἄλλως εὑρίσκονται εἰς κλιμάκωσιν τοιαύτην ὥστε δὲν ἐπαρκοῦσι καὶ διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἀντιμισθιῶν κλπ. (τὰ τοκοχρεωλύσια κρατοῦνται ἐξ ὑπαρχῆς σχεδὸν τοῦ ἔτους). Ἐπιβάλλεται ὅθεν ἡ ἀντιμετώπισις τῆς ἐμφανιζομένης ἀνάγκης διὰ λήψεως ποσοῦ ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ εἰδικοῦ πόρου καὶ νὰ λαμβάνηται προηγουμένως ἀπόφασις Συμβουλίου καὶ νὰ ἐγκρίνηται ὑπὸ τῆς Νομαρχίας.

*

Πρότασις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης - 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Δημάρχου Δράμας κ. Ἠλ. Ἡλιάδου:

Ἐπὶ τοῦ θέματος ἐκφράσεως κρίσεως περὶ κατεπείγοντος τοῦ εἰσαγομένου θέματος καὶ συγκλήσεως Συμβουλίου μόνον ὑπ' αὐτοῦ καὶ οὐχὶ καὶ ὑπὸ τῆς Νομαρχίας.

Καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων ἤτοι:

1) Ἐκτάκτου συγκλήσεως τοῦ Συμβουλίου λόγῳ κατεπειγούσης περιπτώσεως, 91 παρ. 2 (ἄνευ προθεσμίας ἡ προδικασία προσκλήσεως).

2) Ὁμοίως ὅταν αἱ ὑποθέσεις τῆς Κοινότητος ἀπαιτοῦν τοῦτο, 92 παρ. 1 (πρὸ 3 ἡμερῶν) καὶ ἐπὶ κατεπειγουσῶν ἢ μὴ περιπτώσεων, καὶ

3) Ἐπὶ περιπτώσεων καθ' ἃς κρίνεται συζητητέον θέμα μὴ ἀναγεγραμμένον εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ λαμβάνεται ἀπόφασις θεωροῦσα τὸ

θέμα ὡς κατεπεῖγον (ἀπόλυτος πλειοψηφία), 95, ἡ ἐποπτεύουσα Ἀρχὴ ἐκφέρει κρίσιν ἐπὶ τοῦ δημιουργουμένου θέματος τοῦ κατεπείγοντος.

α) τῆς συνδρομῆς τοῦ α΄ λόγου
β) » » » β΄ »
γ) » » » γ΄ »

καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς ἐκφρασθείσης τοιαύτης ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὅπερ ἔκρινε κατεπειγούσας τὰς περιπτώσεις καὶ ἔλαβεν ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις.

Προτείνεται ὅπως τὸ Συμβούλιον καταστῇ ἀποκλειστικῶς ἁρμόδιον διὰ τὴν θεώρησιν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ κατεπείγοντος τόσον τῆς ἐκτάκτου συγκλήσεως αὐτοῦ ὅσον καὶ τῆς συζητήσεως τοῦ εἰσαγομένου θέματος ὡς κατεπείγοντος.

Οὕτως ἐπέρχεται καὶ τόνωσις τοῦ θεσμοῦ τῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀλλὰ καὶ ἀποφυγὴ ἀναμίξεων καὶ τῆς ἐποπτευούσης Ἀρχῆς εἰς τὴν προδικασίαν τῆς συγκλήσεως τοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ συζητητέου θέματος.

Νομίζομεν ὅτι ἡ Αὐτοδιοίκησις κατέστη πλέον ἱκανὴ νὰ κρίνῃ ἐξουσιαστικῶς τὰς ἄνω περιπτώσεις διότι κατανοεῖ ἐν πληρότητι τὴν λειτουργίαν τῶν λόγων τῆς συνδρομῆς τοῦ συμφέροντος τοῦ Ν.Δ. καὶ κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς χρηστῆς καὶ εὐρύθμου διοικήσεως καὶ διότι ὅπως εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκφράσεως κρίσεως ὑπὸ ἰατροῦ περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ ἄλφα ἢ βῆτα ἀσθενοῦς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον οὕτω καὶ τὸ θέμα τοῦ κατεπείγοντος νὰ ἐρευνᾷ ἐξουσιαστικῶς τὸ Συμβούλιον οὐχὶ καὶ ἡ Νομαρχία. Ἐπέλευσις ὄθεν ἰσχυροτέρας εὐσταθείας τῆς Αὐτοδιοικητικῆς κινήσεως (πειθαρχικότης, νομιμότης, σκοπιμότης, εἶναι ἀδιατάρακτα).

*

Πρότασις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης - 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Δημάρχου Σιδηροκάστρου κ. Θ. Καμπέρη:

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω πρὸς ὑμᾶς τὴν κάτωθι πρότασιν:

Ὡς εἶναι γνωστὸν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν οἱ Δῆμοι ἀπολέσαντες τὸ δικαίωμα τῆς ἀπ' εὐθείας εἰσπράξεως ὡρισμένων φόρων ὑπὲρ αὐτῶν, ἐπιχορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ Κράτους μὲ βάσιν τὴν πληθυσμιακὴν κατάστασιν ἵνα δυνηθοῦν καὶ ἀντεπεξέλθουν εἰς τὰς πολλαπλᾶς ἀνάγκας των.

Τὸ μέτρον τοῦτο οὐδεμία ἀντίρρησις ὑπάρχει ὅτι πράγματι ἦτο ὀρθὸν καὶ ὅτι ἀπήλλαξε τοὺς Ο.Τ.Α. ἀπὸ πολλοὺς πονοκεφάλους περὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν φόρων. Πλήν, ἀπὸ μερικῶν ἐτῶν μὲ τὴν τεραστίαν αὔξησιν τῆς ἀστυφιλίας καὶ τῆς μετακινήσεως μεγάλων μαζῶν τοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ τοὺς μικροὺς καὶ κυρίως τοὺς ἀκριτικοὺς Δήμους πρὸς τοὺς μεγάλους (Ἀθῆναι—Θεσσαλονίκη—Πάτραι—Καβάλα—Σέρραι κλπ.) ἐπῆλθε ἡ κατακόρυφος μείωσις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν μικρῶν μας Δήμων. Συνεπείᾳ αὐτῆς τῆς μειώσεως, βάσει τοῦ τρόπου κατανομῆς τῆς κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως ἦτο καὶ εἶναι ἡ συνεχὴς μείωσις ταύτης πρὸς τοὺς μικροὺς Δήμους πρᾶγμα ποὺ δημιουργεῖ τεράστια

προβλήματα οἰκονομικῆς ἀνέχειας μέχρι σημείου πού δυσκόλως νά καλύπτωνται αἱ πλέον ἀπαραίτητοι δαπάναι διοικήσεως.

Καὶ ἀναλύοντας ἔτι περισσότερον τὴν πρότασίν μου ἀναφέρω ὅτι :

1) Ἐκ τῆς μειώσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἐπῆλθε :

α) μείωσις τῆς ἐπιχορηγήσεως,

β) μείωσις τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἐξ ὑδρεύσεως, φωτισμοῦ, καθαριότητος κλπ.

γ) μείωσις τῆς οἰκονομικῆς εὐρωστίας τῶν ἐναπομεινάντων κατοίκων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀδυναμία ἐπιβολῆς ὑψηλῶν φόρων.

2) Παρὰ τὴν μείωσιν τῆς ἐπιχορηγήσεως εἰς κανένα ἔξοδον τῶν Δήμων δὲν ἔγινε μείωσις καὶ ἀναφέρω ἐνδεικτικῶς :

α) Ὑπάλληλοι καὶ ἐργάται παραμένουν οἱ αὐτοὶ μὲ συνεχεῖς μάλιστα αὐξήσεις.

β) Οἱ συνταξιοῦχοι τοῦ Δήμου αὐξάνονται καὶ πληθύνονται.

γ) Τὰ ἔξοδα καθαριότητος, φωτισμοῦ κλπ. αὐξάνονται πιεστικῶς διότι ἡ πόλις παρὰ τὴν πληθυσμιακὴν μείωσιν διατηρεῖ τὸν αὐτὸν καὶ ὁπωσδήποτε μεγαλύτερον χῶρον, ἡ δὲ πρόοδος καὶ ἡ ἐξαιρετικὰ σύγχρονος ἐμφάνισις τῶν μεγάλων πόλεων δημιουργεῖ ἀπαιτήσεις διὰ μίαν καλυτέραν ἐμφάνισιν καὶ δι' ἡμᾶς διότι θέλομεν καὶ ἡμεῖς (οἱ μικροὶ δῆμοι) δρόμους ἀσφαλτοστρωμένους, πλήρη ἀποχέτευσιν, ἀπόλυτον καθαριότητα καὶ μὲ σύγχρονα μέσα, σύγχρονον δημοτικὸν φωτισμόν, δημιουργίαν πρασίνου καὶ τόσα ἄλλα.

δ) Οἱ ἀναχωρήσαντες εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὸ ἐσωτερικὸν δημόται παραμένουν δημόται εἰς τὰ δημοτολόγια ἔχοντες δὲ τὰ προβλήματά των δὲν ἐπιτρέπουν κατ' ἕνα λόγον τὴν μείωσιν τῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

ε) Παρὰ τὴν μείωσιν τοῦ πληθυσμοῦ ἔχομεν προβλήματα ἔντονα ἐπεκτάσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως μὲ ὅλας τὰς ἐν συνεχείᾳ συνεπείας (ἐπεκτάσεως ὑδρεύσεως, ἀποχετεύσεως, δημοτικοῦ φωτισμοῦ, ὁδοποιΐας κλπ.) διότι οἱ κάτοικοι ἀνοικοδομοῦν εἰς νέας περιοχάς, ἀποφεύγοντες τὰ στενοσόκακα τῶν παλαιῶν τουρκοπόλεων (ὡς ὁ ἡμέτερος Δῆμος).

3) Ἐν ἀντιθέσει οἱ μεγάλοι Δῆμοι ἢ οἱ πέριξ αὐτῶν Δῆμοι καὶ Κοινότητες (νεοπαγεῖς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἔχοντες ὡρισμένα ὅρια αὐξάνονται καὶ πληθύνονται διὰ τῆς συνεχοῦς πυκνώσεως καὶ τῆς καθ' ὕψος μεγεθύνσεως. Τοῦτο δημιουργεῖ δι' αὐτοὺς πληθώραν ἐσόδων καὶ μόνον ἐσόδων εἰς σημεῖον πού ὡρισμένοι ἐξ αὐτῶν ἐπιλύσαντες τὰ βασικά των προβλήματα νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὸν καλλωπισμὸν καὶ τὴν διακόσμησιν, σπαταλῶντες τεράστια ποσὰ διὰ ἑορταστικὰς ἐμφανίσεις, υἱοθεσίας ἀκριτικῶν χωρίων ἢ ἀκόμη καὶ μὲ ἐπιχειρήσεις.

4) Οἱ μικροὶ Δῆμοι ὑποστάντες τὴν θεομηνίαν τῆς ἀστυφιλίας κατήντησαν ἐπαῖται καθ' ὅσον διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς ἔργου πρέπει ἢ νὰ γίνεται δίπλα τους κάποιο Δημόσιον ἔργον καὶ ἐξ αὐτοῦ παροδίως νὰ ἐπιτύχουν νὰ κάνουν κάτι ἢ ἄλλως νὰ ἀναμένουν πολὺ ἀφοῦ καὶ δανεισμὸν

δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχουν λόγῳ τοῦ ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς εἶναι λίαν ἐπιβεβαρημένοι.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω προτείνω ὅπως :

α) ὡρισμένα ἔργα τῶν ἀκριτικῶν μικρῶν Δήμων, οἱ ὁποῖοι τόσα προσέφερον εἰς τὴν Ἐθνικὴν ὑπόθεσιν, προτεινόμενα ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ ἀφοῦ ἐγκρίνωνται καὶ ἀπὸ τὴν οἰκείαν Νομαρχίαν νὰ ἐπιχορηγῶνται κατ' ἐξαίρεσιν ἐκ τῶν κονδυλίων τῶν ἐπενδύσεων, καὶ

β) ἡ κρατικὴ ἐπιχορήγησις ἐκ διαφόρων πηγῶν δι' ἕνα κατάλογον Δήμων νὰ εἶναι κατ' ἐξαίρεσιν μεγαλυτέρα, δηλαδὴ νὰ ὑπολογίζηται μὲ ποσοστὸν μεγαλύτερον.

Πιστεύω ὅτι ἡ πρότασίς μου ἐκφράζουσα τὸ αἴτημα πολλῶν Δήμων καὶ δὴ τῶν Ἀκριτικῶν θὰ ὁδηγήσῃ εἰς συζήτησιν κατὰ τὸ ἐπικείμενον συνέδριον τῶν Δημάρχων τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς συμπεράσματα καὶ ἀποφάσεις θὰ ὁδηγήσουν τὴν Ἐθνικὴν ἡμῶν Κυβέρνησιν ποὺ τόσον βάρος καὶ τόσον ἐνδιαφέρον δεικνύει διὰ τὴν περιφερειακὴν ἀνάπτυξιν εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων οὕτως ὥστε οἱ Ἀκριτικοὶ Δῆμοι οἱ τόσα δεινὰ ὑποστάντες κατὰ τὰς διαφόρους Ἐθνικὰς περιπετείας, δυνηθοῦν : α) νὰ ἐπιζήσουν καὶ β) νὰ ἐκσυγχρονισθοῦν ἐπ' ὠφελείᾳ ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

*

Προτάσεις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης - 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Προέδρου Κοινότητος Νεαπόλεως - Βοιῶν κ. Π. Ἀλεξανδράκη :

Παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως ἐξετάσητε τὰς κάτωθι ἀναφερομένας προτάσεις, διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως :

1) Νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκτέλεσις Κοινοτικῶν ἔργων δι' αὐτεπιστασίας τοῦ Προέδρου τῇ ἐποπτείᾳ τοῦ Κοιν. Συμβουλίου, μέχρις ὕψους δαπάνης 100.000 δραχμῶν.

2) Ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν Προέδρων Κοινοτήτων τῆς βεβαιώσεως ἐπὶ τῶν ἐντύπων τῆς Α.Τ.Ε. διὰ τὴν χορήγησιν ὑπ' αὐτῆς δανείων εἰς πιστωτάς της.

3) Τὴν κατάργησιν τοῦ Ν. Δ/τος 703/1970 ὡς πρὸς τὸν τρόπον εἰσπράξεως τοῦ τέλους σχεδίου πόλεως, εἰς Κωμοπόλεις καὶ χωρία πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000 κατοίκων. Τοῦτο δὲ νὰ καθορίζεται δι' ἀποφάσεως μόνον τοῦ Κοιν. Συμβουλίου.

4) Ὅπως εἰς Κωμοπόλεις καὶ χωρία κάτω τῶν 5.000 κατοίκων νὰ ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις τῶν αὐτῶν ἐργατῶν ὑπὸ οἱουδήποτε Ὀργανισμοῦ ἢ Ν.Π.Δ.Δ. τῆς αὐτῆς περιοχῆς.

5) Τὴν ἐξαίρεσιν τῶν Κοινοτήτων ἐκ τοῦ ἐλέγχου τοῦ Ἐπιτρόπου, νὰ διενεργῆται οὗτος ὑπὸ τῆς Νομαρχίας καὶ τοῦ Δ/ντοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

6) Τὴν κατάργησιν τῶν μικρῶν λιμενικῶν Ταμείων καὶ τὴν ὑπαγωγὴν τούτων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Κοινοτήτων.

7) Τὴν πρόσθετον οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν Κοινοτήτων πληθυσμοῦ κάτω τῶν 5.000 κατοίκων, εἰς βάρος τῶν ἀστικῶν κέντρων, καὶ

8) Τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος-συντάξεως τῶν ἐπὶ 10ετίαν διατελεσάντων Προέδρων Κοινοτήτων.

*

Προτάσεις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης – 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Προέδρου Κοινότητος Ν. Ἀγαθουπόλεως κ. Θ. Κυριακίδη:

Παρακαλῶ ὅπως συμφώνως ταῖς σχετικαῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κανονισμοῦ, δεχθῆτε τὴν κατωτέρω πρότασίν μου, τὴν ὁποίαν δύναμαι καὶ προφορικῶς ἀπὸ τοῦ βήματος νὰ ἀναπτύξω, ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος 5 λεπτῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρόντος Συνεδρίου:

Συνταξιοδότησις—Χορηγία Προέδρων Κοινοτήτων —Ἐπιχειρηματικὴ αἰτιολόγησις.

1ον. Δικαιοῦχοι: Οἱ ὑπηρετοῦντες συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως, Πρόεδροι Κοινοτήτων 10–15 ἔτη κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὸ χρονικὸν ἀκριβὲς ὅριον.

2ον. Σκοπιμότης: α) Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἀξιώματος τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, διὰ τὴν προσέλκυσιν νέων καὶ μορφωμένων ἀνδρῶν, μὲ φιλοδοξίας πρὸς τὸν θεσμόν.

β) Ἡ ἐλαχίστη ὑλικὴ δικαίωσις, πολυετῶν κόπων καὶ μόχθων εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων διαβιώσεως τοῦ χωριοῦ του.

γ) Ἡ ἀπονομὴ δικαιοσύνης διὰ τὴν μικρὰν ἔστω ἀποκατάστασιν τῶν ἀπολεσθέντων ὑλικῶν συμφερόντων τοῦ ἐπὶ τόσα ἔτη, λόγῳ παραγκωνισμοῦ τῶν ἰδίων αὐτοῦ οἰκονομικῶν συμφερόντων, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πολυπλεύρων καθηκόντων του (ἐγκατάλειψις τῆς ἐργασίας του —μερικὴ τοὐλάχιστον— καὶ δημιουργία ἀντιζηλιῶν καὶ ἐχθροτήτων ἐκ μέρους μερίδος κακοπίστων καὶ κακοβούλων δημοτῶν.

Δαπάνη καὶ τρόπος ἀντιμετωπίσεώς της:

Ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη δύναται νὰ ἐξευρεθῇ ὡς κατωτέρω, ἀδαπάνως καὶ ἀνωδύνως διὰ τό τε Δημόσιον καὶ τοὺς Ὀργανισμοὺς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Μία κράτησις κατ' ἀνώτατον ὅριον 5 % ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων ἐξόδων παραστάσεως τῶν Προέδρων Κοινοτήτων θὰ ὑπερήρκει διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐλαχίστων περιπτώσεων δικαιουμένων κατὰ τὰ ἀνωτέρω Προέδρων.

Παράδειγμα: Νομὸς Πιερίας. Πρόεδροι Κοινοτήτων 50.
Μέσος ὅρος ἐξόδων παραστάσεως 2.000 δραχ. μηνιαίως.
Ἤτοι 100.000 δραχ. Κράτησις 5 % δραχ. 5.000.

Δικαιοῦχοι σήμερον 2 εἰς τὴν 15ετίαν καὶ 1 εἰς τὴν 10ετίαν ἤτοι 3 πρὸς 1.500 δραχ. = 4.500.

Πάντα ταῦτα χονδρικῶς καὶ ἐξ ὅσων δύναμαι νὰ γνωρίζω.

Τρόπος πληρωμῆς:

Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κρατήσεις γενησόμεναι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ καὶ ἅμα τῇ ψηφίσει τοῦ σχετικοῦ Ν. Διατάγματος, θὰ ἀρχίσουν ἀποδιδόμεναι ἀπὸ τοῦ ἑπομένου ἔτους εἰς τὰς τυχὸν δικαιούχους Κοινότητας διὰ τὴν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς πληρωμῆς τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς, ἀπόδοσιν κατὰ μῆνα εἰς τὸν τυχὸν δικαιούμενον Πρόεδρον Κοινότητος, ἐφ' ὅσον ἐξῆλθε πρὸ 6μήνου.

Ποσὸν χορηγίας:

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χορηγία δέον ὅπως εἶναι ἐνιαία καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, μὴ ἀκολουθοῦσα τὰ ἐν ἐνεργείᾳ ἔξοδα παραστάσεως, καθ' ὅσον δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ ὕψους αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 1.700 δραχ. μηνιαίως καὶ κατωτέρα τῶν 1.500, ὡς συμβολική. Δύναται δὲ διὰ τὴν δημιουργίαν ἐνδιαφέροντος, πέραν τῆς 15ετίας νὰ ἀνέρχεται ἡ ἐνιαία ὡς προελέχθη συνταξιοδότησις-χορηγία κατὰ ποσοστὸν % μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 200 δραχ. μηνιαίως ἐπὶ πλέον τοῦ καθορισθέντος.

Πάντα ταῦτα θέτω ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ σεβαστοῦ Προεδρείου, τῶν κ.κ. Συνέδρων καὶ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιακῶν παραγόντων.

*

Πρότασις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης – 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Προέδρου Συνδέσμου Ὑδρεύσεως Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης κ. Κ. Ρούσκα:

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ὑμῖν ὅτι ὁ Σύνδεσμός μας κοινῆς ὑδρεύσεως ἀποτελούμενος ἐκ 10 κοινοτήτων ἤτοι: 1) Καρδίας, 2) Τριλόφου, 3) Ν. Πλαγιαρίου, 4) Μεσημερίου, 5) Κ. Σχολοαρίου, 6) Ἁγίου Ἀντωνίου, 7) Ἁγίας Παρασκευῆς, 8) Ταγαράδων, 9) Ν. Ρυσσίου καὶ 10) Λακκώματος ὀφείλει νὰ πληρώνῃ εἰς δόσεις τὸ δάνειον μέχρι τοῦ ἔτους 1991 (445.500 ἐτησίως). Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πληρώνουν οἱ κάτοικοι, δυσκολεύονται πολύ, εἶναι μικρογεωργοί.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως τεθῇ θέμα εἰς τὸ προσεχὲς Συνέδριον ποὺ θὰ γίνῃ εἰς τὴν Καλαμάταν καὶ συμπεριληφθῇ εἰς τὸ πόρισμα ποὺ θὰ γίνῃ καὶ διὰ ἄλλα θέματα.

*

Προτάσεις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης – 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Προέδρου Κοινότητος Ἐρατύρας Ν. Κοζάνης κ. Ἀλ. Γκόρα:

Κατὰ τὸ Συνέδριον τῶν τεσσάρων Νομῶν Κοζάνης, Φλωρίνης, Γρεβενῶν καὶ Καστορίας τῆς 20.10.1968, ἔνθα εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ὁ εἰσηγητὴς τῶν θεμάτων τοῦ Νομοῦ Κοζάνης, τὸ 10ον θέμα, τὸ ὁποῖον ἔθεσα καὶ ἀνέπτυξα ἦτο ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἰδιωτικῶν δασῶν τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἀμνημονεύτων ἐτῶν καὶ ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ Τούρκου δυνάστου κατεῖχον καλῇ τῇ πίστει νομίμῳ τίτλῳ καὶ ἐνέμοντο ἰδιῶται, πλὴν διὰ τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 2501/53 ἐτέθησαν ἐν ἀμφιβόλῳ τὰ δικαιώματα τῶν κατόχων καὶ κυρίων ὡς προαναφέρω, ἔχον οὕτω : «Αὐτοτελῆ Δασύλλια, οὐχὶ μείζονα τῶν 50 στρεμμάτων περιλαμβανόμενα μεταξὺ γεωργικῶν ἢ δενδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων κειμένων ἐντὸς καθαρῶς ἀγροτικῶν περιοχῶν ἢ γειτνιαζουσῶν μὲ δημόσια δύναται ν' ἀναγνωρισθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὡς ἰδιοκτησίαι τῶν κατόχων τούτων, ταῦτα ἐφ' ὅσον βεβαιοῦται δι' ἠτιολογημένων ἐκθέσεων τῶν ἁρμοδίων Δασαρχῶν καὶ Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν ὅτι, διατελοῦν ἀπὸ τριακονταετίας ὑπὸ τὴν ἀνεπίληπτον νομὴν καὶ κατοχὴν αὐτῶν καὶ τῶν δικαιοπαρόχων των».

Διὰ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως αἱ δασικαὶ ὑπηρεσίαι προέβαινον καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ προβαίνωσι εἰς καταγγελίας εἰς πάντα ξυλευόμενον ἀγρότην συρόμενον εἰς τὰ δικαστήρια ἔνθα γίνεται σοβαρὰ ἀφαίμαξις τῶν βαλαντίων τῶν πτωχῶν ἀγροτῶν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κειμένων ποινικῶν διατάξεων. Ἀκριβῶς διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἐζητήσαμεν κατὰ τὸ Συνέδριον ἐκεῖνο τὴν λύσιν τοῦ θέματος διὰ νέου Νόμου προτείναντες τὴν σύστασιν Ἐπιτροπῆς ὡς εἶχε καὶ διὰ τοῦ Νόμου Ἀνωμάλων Δικαιοπραξιῶν διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐπιτραπῇ καὶ τὸ ἐμμάρτυρον.

Καὶ ὄντως ἐγένετο τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 88/1969 Ἐφ. Κυβερνήσεως Τεῦχος Αἰτ-1-1969, τὸ ὁποῖον συνιστᾷ Ἐπιτροπὴν εἰς πρῶτον βαθμὸν τὸν κ. Εἰρηνοδίκην, Οἰκονομικὸν Ἔφορον καὶ Δασάρχην καὶ εἰς δεύτερον βαθμὸν τὸν Πρωτοδίκην, ἐπέτρεψε δὲ καὶ τὸ ἐμμάρτυρον.

Δυστυχῶς ὅμως τὸ Ν.Δ. τοῦτο, ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ διὰ τὴν ὀρθὴν παράστασιν τοῦ πράγματος νὰ εἴπω, ἐνοθεύθη διὰ τοῦ ἄρθρου καὶ πάλιν 42 τοῦ Ν.Δ. 2501 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, ὅπερ ἐπαναλαμβάνει τὴν αὐτὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 25.1.1953, ἐνῷ τὴν ἐξάλειψιν τῆς διατάξεως ταύτης ἐζητήσαμεν (δηλαδὴ νὰ μὴ γίνεται ἡ ἔρευνα), ἄλλως ἡ ἐκδίκασις ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν ἀλλὰ ὑπὸ Δικαστηρίου ὡς συνεστήθη τοῦτο διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Δ/τος 86 ἄρθρου 88, ἀλλὰ καὶ τούτου ἡ διατύπωσις δὲν εἶναι ὀρθή, καθ' ὅτι ἔδει νὰ τεθῇ ἀντὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ «ὑλοτομία μὴ δημοσίων δασῶν τῶν ὁποίων ἀμφισβητεῖται ἡ διακατοχή». Διαδικασία ἀναγνωρίσεως ὡς ἰδιωτικῶν δασῶν μὴ δημοσίων ὡς διατυποῦται καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 42 τοῦ Νόμου 2501/1953 καὶ νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ Δασικοῦ Κώδικος διὰ τοῦ ὁποίου σύρονται εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια πτωχοὶ γεωργοὶ ἀλλὰ καὶ διότι αἱ δασικαὶ ὑπηρεσίαι ἀγνοοῦν τὸ Νομοθετικὸν διάταγμα 86/1969 ἄρθρον 88 καὶ ἀμφισβητοῦσι τοῦτο ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώριοιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἀνω-

τέρω ἄρθρου 88 τοῦ Νομ. Δ/τος 86/1969 καὶ ἐπιμένουσι ὅτι αἱ προσφυγαὶ ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν δέον ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸν 'Επιθεωρητὴν Δασῶν καὶ οὕτως ἐπέρχεται σάλος.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν νέων χωριῶν ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος συνεστήθησαν συνεργεῖα ἐρεύνης τὰ ὁποῖα ἐντατικῶς εἰργάσθησαν διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν δημοσίων καὶ ἀνταλλαξίμων Κτημάτων, κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχωσι τοιαῦτα ἀνεξερεύνητα. 'Αλλὰ ἀνεξαρτήτως τούτου ἐφ' ὅσον ἐθεσπίσθη τὸ Νομ. Δ/γμα 86 ἄρθρον 88 τοῦ 1969 δέον ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν τῆς κυριότητος κατοχῆς καὶ νομῆς νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος καὶ νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ἄρθρον 42 Ν.Δ. 2501/1953 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος τὸ ὁποῖον ἰσχυρίζονται οἱ Δασάρχαι ὅτι ἰσχύει, καὶ τεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον 88 ἀντὶ τῆς λέξεως «'Αναγνώρισις ἐλεύσεως», «'Αναγνώρισις κυριότητος».

"Ας μοὶ ἐπιτραπῇ παρεπιμπτόντως ν' ἀναφέρω καὶ ἕνα ἕτερον σχετικὸν μὲ τὰ δασοτεμάχια μόνον σοβαρὸν γεγονός. Δασάρχαι εἰς ἀπαλλοτριωθέντα ἀγροκτήματα (τσιφλίκια) πρὸ 35ετίας ἀκόμη ἔνθα ἐγένετο ὁριστικὴ διανομὴ εἰς κληρούχους καὶ κατέχουσι καὶ νέμονται ταῦτα κληροῦχοι προέβησαν εἰς πρωτόκολλα διοικητικῆς ἀποβολῆς παρ' ὅλον ὅτι ἐν τῷ σκεπτικῷ καὶ διατακτικῷ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως διατυποῦται ὅτι ἀπαλλοτριοῦνται τόσα στρέμ. τοῦ Α' ἰδιοκτήτου, τόσα στρέμ. τοῦ Β' ἰδιοκτήτου, 'Ανταλλάξιμα τόσα, Δημοσίου μηδὲν ὡς μὴ ὑπάρχοντα.

Πῶς δικαιολογεῖται λοιπὸν ἡ κοινοποίησις Πρωτοκόλλου ἀποβολῆς; Κατὰ τοῦ Πρωτοκόλλου διοικητικῆς ἀποβολῆς ἡ συνήθης ἀνακοπὴ καὶ τελικῶς ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀνακοπὴ καὶ ἐδικαιώθη ὁ κληροῦχος πλὴν ὑπεβλήθη εἰς δαπάνην 8.000 δραχ. περίπου διὰ δικαστικὴν δαπάνην ('Απόφ. Μ. Πρωτ. Κοζάνης ἀριθ. ἀποφάσεως 5/1971.

"Οθεν παρακαλοῦμεν τὸν κ. Ὑπουργὸν Γεωργίας διὰ ἐγκυκλίου Δ/γῆς του νὰ διαφωτίσῃ τοὺς κ. Δασάρχας ὅτι εἰς ὁριστικῶς ἀπαλλοτριωθέντα ἀγροκτήματα ἐνεργηθείσης μάλιστα ὁριστικῆς διανομῆς οὐδὲν δικαίωμα ἔχουσι νὰ ζητῶσι τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δασοτεμαχίων τὰ ὁποῖα ἐχορηγήθησαν ὡς κλῆροι καὶ ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ κτηματολογικοῦ πίνακος καὶ χάρτου ἐξάγεται τοῦτο, διότι ἐν τῇ τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ κ. Δασάρχης τίθεται ὑπεράνω τοῦ δικαστηρίου οὐσίας ὡς εἶναι ἡ 'Επιτροπὴ 'Απαλλοτριώσεων καὶ ἀγνοεῖται ἡ ἔννοια τοῦ Συντάγματος περὶ προστασίας τῆς περιουσίας.

*

Πρότασις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης – 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Προέδρου Κοινότητος Σκινιᾶ – Νομοῦ Ἡρακλείου κ. Γ. Χανιαδάκη:

'Επ' εὐκαιρίᾳ τῆς συγκλήσεως τὴν 10-12ην Μαΐου ἐ.ἔ. τοῦ Συνεδρίου αὐτοῦ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως διερμηνεύσητε ἕνα δίκαιον παράπονον τῶν

Προέδρων τῶν Κοινοτήτων ὡς ἀναφορὰ εἰς τὰς θρυλουμένας ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν χορηγίας. Ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τοὺς ἀξιοτίμους Δημάρχους δικαίως τὸ Κράτος ἀπένειμε χορηγίαν, ἀπομένει δὲ νὰ συμπληρωθῇ ἡ δικαία αὐτὴ πρᾶξις τοῦ Κράτους καὶ πρὸς τοὺς ἀφανεῖς ἥρωας καὶ σκαπανεῖς τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῶν πολλαπλῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους Κοινοτάρχας.

Κύριε Πρόεδρε, γνωρίζω πολλοὺς Κοινοτάρχας ποὺ ἔχουν ἐπιδοθῇ μὲ τέτοιον ζῆλον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συνδημοτῶν καὶ γενικώτερον ἁπάντων τῶν ὑπηρεσιῶν, ποὺ φθάνουν εἰς τὸ σημεῖον νὰ παραμελοῦν τὰ προσωπικά των θέματα εἰς βάρος τῆς οἰκονομίας καὶ καλῆς συντηρήσεως τῆς οἰκογενείας των.

Πρὸ πάντων ὅσοι ἔχουν ὑπηρετήσει πολλὰ ἔτη, πολλῶν ἐκ τούτων θὰ δυστυχήσουν αἱ οἰκογένειαί των.

Ἡ Ἐθνικὴ Ἐπανάστασις ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς πάντας καὶ τὰ πάντα ἱκανοποίησεν, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ εἰς αὐτὸ τὸ δίκαιον αἴτημα δὲν θὰ ὑστερήσῃ ἀρκεῖ οἱ ἁρμόδιοι παράγοντες νὰ κάμουν ἀναλόγους εἰσηγήσεις πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν.

Δὲν διστάζω νὰ προσθέσω ὅτι ἡ χορηγία εἶναι καὶ κοινωνικὴ ἀνάγκη.

Διερμηνεύων τὸ παράπονόν μου καὶ πολλῶν συναδέλφων μου χαιρετίζω τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου αὐτοῦ καὶ εὔχομαι καλὴν εὐόδοσιν.

*

Πρότασις διὰ τὸ Συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων 10ης – 12ης Μαΐου 1973, τοῦ Προέδρου Κοινότητος Ἐρατύρας Ν. Κοζάνης κ. Ἀλ. Γκόρα:

Διὰ τῶν Ν. Δ/των 433/1970 καὶ 1006/1971 ἡ ὅλη διαδικασία καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν λατομείων Μαρμάρων ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Κράτους, διὰ μὲν τὰς Κοινότητας καὶ Δήμους οἵτινες εἶναι κύριοι αὐτῶν ἐνεργεῖται διὰ λογαριασμὸν τούτων ὑπὸ τοῦ Κράτους. Εἰς τοὺς Δήμους ὅμως καὶ Κοινότητας ἔνθα ἐγκατεστάθησαν πρόσφυγες καὶ γηγενεῖς ἡ ἐκμετάλλευσις ἐνεργεῖται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους.

Ἐνῷ ἔπρεπε καὶ ἠδύνατο νὰ προβλεφθῇ ἀνάληψις τῆς διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν λατομείων μαρμάρων ἐκ μέρους τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων οὐχὶ δὲ μόνον τῶν λατομείων, τῶν ἀνηκόντων κατὰ κυριότητα τῶν ἐκτάσεων εἰς αὐτάς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκτάσεων ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, δὲν ἔχουσι μὲν δικαίωμα κυριότητος, οἱ Δῆμοι καὶ Κοινότητες, ἀλλ' ἔχουσι τὴν νομήν, χρῆσιν καὶ κάρπωσιν αὐτῶν. Διὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας εἰς οὓς ἐγένετο ἐγκατάστασις προσφύγων ἢ γηγενῶν καὶ παρεχωρήθησαν γεωργικοὶ κλῆροι, ἔδει κατὰ τὸ ἄρθρον 164 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος νὰ παραχωρηθῶσι εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον (Δήμου ἢ Κοινότητος) τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖνται: α) Αἱ δι' ὁριστικῆς διανομῆς πρὸς κοινὴν χρῆσιν τῶν ἐγκατασταθέντων προσφύγων ἢ γηγενῶν, ἀφεθεῖσαι καὶ ἀφιέμεναι γαῖαι, καθοριζόμεναι κατὰ παραγράφους α, γ, δ, καὶ ε, τοῦ

ἄρθρου 31 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ὡς καὶ τὰ ἐγκείμενα λατομεῖα. Πλὴν δυστυχῶς καίτοι παρῆλθε ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως των ὁλόκληρος πεντηκονταετία, τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δὲν προέβη εἰς τὴν παραχώρησιν.

Ὅθεν φρονοῦμεν, ὅτι, ἠδύνατο νὰ προβλεφθῇ ἡ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῶν Ν. Δ/των 433/70 καὶ 1006/71 ἀνάληψις τῆς διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν λατομείων ὡς προανεφέρομεν, ἀφοῦ τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἔστω καὶ κατόπιν μιᾶς πεντηκονταετίας νὰ θελήσῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς κυριότητος κατὰ τὸ ἄρθρον 164 ἐν συνδυασμῷ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

Τοῦτο θεωρεῖται ἀπαραίτητον ὑπὸ τοῦ ἔχοντος τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῇ, τόσον διότι τῷ ἀνετέθη ἐκ Δήμων καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Κοζάνης νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων, ὅσον καὶ διότι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ καταστῇ ἀποτελεσματικὸς ὁ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἔλεγχος τῆς παραγωγῆς ἐκ μέρους τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὀργάνων, ὅσον καὶ διότι ἡ ἐξόρυξις μαρμάρων πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἀποτελεῖ μορφὴν νομῆς, χρήσεως καὶ καρπώσεως καὶ συνεπῶς δέον τὰ ἐκ ταύτης ἔσοδα νὰ περιέρχωνται εἰς τὰς ἐχούσας τὰ δικαιώματα ταῦτα Δήμους καὶ Κοινότητας, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ταχεῖα εἴσπραξις τῶν μισθωμάτων, ἐκ μέρους τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων, ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

Δὲν συμμετεῖχον τοῦ Συνεδρίου λόγῳ ἀπροόπτων κωλυμάτων, ἀποστείλαντες σχετικὰ τηλεγραφήματα ἢ ἔγγραφα οἱ ἑξῆς Δήμαρχοι καὶ Πρόεδροι Κοινοτήτων:

Δήμαρχος Αἰγίνης κ. Κ. Πετρίτης, Δήμαρχος Γλυφάδας κ. Σ. Λαζαρίδης, Δήμαρχος Μαρκοπούλου-Μεσογαίας κ. Ν. Δρίτσας, Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Ἀ. Σκυλίτσης, Δήμαρχος Σαλαμῖνος κ. Π. Παρθένης, Δήμαρχος Θηβαίων κ. Θ. Παπαθεοδώρου, Δήμαρχος Λεβαδέων κ. Δ. Παπαϊωάννου, Δήμαρχος Λίμνης κ. Ν. Πανταζῆς, Δήμαρχος Ἀστυπαλαίας κ. Γ. Κυριάκου, Δήμαρχος Κάσου κ. Μ. Ἀρετός, Δήμαρχος Μανδρακίου κ. Β. Χαρῖτος, Δήμαρχος Πάτμου κ. Ν. Καλογιάννης, Δήμαρχος Χάλκης κ. Φ. Ἀργύρης, Δήμαρχος Δάφνης Ἀχαΐας κ. Γ. Σπηλιόπουλος, Δήμαρχος Διδυμοτείχου κ. Ἀ. Κεχαγιόγλου, Δήμαρχος Σαπῶν κ. Χρ. Τσιτσώνης, Δήμαρχος Νεαπόλεως κ. Ε. Τερζάκης, Δήμαρχος Μυτιλήνης κ. Τζ. Καμπούρης, Δήμαρχος Καρλοβασίου Α. Μπεληγιάννης, Δήμαρχος Καρδαμύλων Β. Κιάκωτος, Δήμαρχος Οἰνουσῶν κ. Γ. Πατέρας, Δήμαρχος Δεσκάτης κ. Κ. Τρικαλίδης, Δήμαρχος Συκεῶν κ. Κ. Ἐλευθεριάδης, Δήμαρχος Σερβίων κ. Π. Λαδιᾶς, Δήμαρχος Καρδίτσης κ. Θ. Ἀηδόνης, Δήμαρχος Ἁλμυροῦ κ. Στ. Χατζηαναγνώστου, Δήμαρχος Πάργας κ. Γ. Μπόμπης, Δήμαρχος Κιλκὶς κ. Π. Μισσόπουλος, Δήμαρχος Ξάνθης κ. Δ. Ἀγκόρτζος, Πρόεδρος Κοινότητος Θήρας κ. Μ. Καραβίας, Πρόεδρος Κοινότητος Θυμιανῶν, κ. Γ. Ἀνδρεάδης, καὶ Πρόεδρος Κοινότητος Διομηδείας κ. Χ. Σημεωνίδης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΟΥ ΕΤΗΣΙΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΕΛΘΟΝΟΟΣ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑ ΑΠΟ 10-12 ΜΑΪΟΥ 1973

Σελίδες

— *Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 1202/1972 πρὸς Ὑπ. Ἐσωτ.—Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 1155 Πρακτικὸν Συνεδριάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Ε.Δ.Κ.Ε. 20.6.1972/Ἀπόφασις 9η: «Ὁρισμὸς ἡμερομηνίας καὶ τόπου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. τοῦ ἔτοις 1973».—Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 56688/4702/1972: ἀπάντησις πρὸς Ε.Δ.Κ.Ε.* *333-335*

— *Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 1483/1972 πρὸς Ὑπ. Ἐσωτ. — Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 1441 Πρακτικὸν Συνεδριάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου Ε.Δ.Κ.Ε. 22.9.1972/Ἀπόφασις 12η: «Ὁρισμὸς ἡμερομηνίας καὶ τόπου συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου Συνεδρίου τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. τοῦ ἔτους 1973». — Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 79452/1972/Ἀπόφασις «Περὶ συγκλήσεως ἐτησίου τακτικοῦ Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος» ἐγκριτικὴ* *335-337*

— *Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 458/1973: Ἐγκύκλιος «Σύγκλησις Συνεδρίου Ε.Δ.Κ.Ε. τοῦ ἔτους 1973» πρὸς Δημάρχους.....* *337-338*

— *Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 230/1973 πρὸς Ὑπ. Ἐσωτ. περὶ συγκλήσεως Συνεδρίου εἰς Καλαμάταν καὶ συζητηθησομένων θεμάτων* *338-339*

— *Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 27050/1758/1973: Ἐγκύκλιος πρὸς Νομάρχας κλπ. «Συνέδριον Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως ἐν Καλαμάτᾳ ἀπὸ 10-12 Μαΐου 1973»* *340-341*

Σελίδες

— *Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 684/1973 Ἐγκύκλιος πρὸς Προέδρους Κοινοτήτων-μελῶν Γεν. Συνελεύσεως Ε.Δ.Κ.Ε. καὶ Προέδρου Κοιν. Βριλησσίων Ἀττικῆς «Σύγκλησις Συνεδρίου Ε.Δ.Κ.Ε. 1973» μετὰ Πίνακος θεμάτων Ἡμερησίας Διατάξεως καὶ εἰσηγητῶν* 341–343

— *Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 707/1973 πρὸς Ὑπ. Ἐσωτ. — Ε.Δ.Κ.Ε. Ἀριθ. Πρωτ. 650 Πρακτικὸν Συνεδριάσεως Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς 6.4.1973/Ἀπόφασις 29η «Ἔγκρισις ἐκδόσεως χρηματικοῦ ἐντάλματος προπληρωμῆς 700.000 δρχ. διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τοῦ ἐν Καλαμάτᾳ συγκληθησομένου ἀπὸ 10–12 Μαΐου 1973 Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος»* 343–345

— *Ὑπ. Ἐσωτ. Ἀριθ. Πρωτ. 31700/1823/1973 «Περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 650/29/6.4.1973 ἀποφάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς»* 346

— *Κανονισμὸς Ἐργασιῶν τοῦ συγκαλουμένου Συνεδρίου τῶν ἐκπροσώπων τῶν κατὰ Νομοὺς Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος* 347–352

— *Ὀργάνωσις τοῦ Συνεδρίου — Προεδρεῖον κλπ. Ὑπηρεσίαι* 353

— *Θέματα Ἡμερησίας Διατάξεως — Ὁμιληταὶ* 354

— *Πρόγραμμα Ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου* 355–357

— *ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἐν Καλαμάτᾳ ἀπὸ 10–12 Μαΐου 1973* 358

ΠΕΜΠΤΗ, 10η Μαΐου 1973:

Χαιρετιστήριοι λόγοι:

1. *Λόγος τοῦ Δημάρχου Καλαμάτας κ. ΑΛ. ΜΑΡΓΕΛΗ* 358–359
2. *Λόγος τοῦ Προέδρου Ε.Δ.Κ.Ε. – Δημάρχου Ἀθηναίων – Προέδρου τοῦ Συνεδρίου κ. ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΥ* 359–360
3. *Λόγος τοῦ Ὑφυπουργοῦ–Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ Πελοποννήσου καὶ Δυτικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος κ. ΑΝΤ. ΛΕΚΚΑ* 360–362
4. *Λόγος τοῦ Ὑπουργοῦ–Ἀναπληρωτοῦ Ἐσωτερικῶν κ. ΟΡ. ΓΙΑΚΑ* 362–367

Σελίδες

5. Μήνυμα τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΥ, ἀναγνωσθὲν ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. κ. Π. Ἰατρίδου, Προέδρου Κοιν. Πεντέλης-Ἀττικῆς 367-368

6. Μήνυμα τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀναγνωσθὲν ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. κ. Π. Ἰατρίδου Προέδρου Κοιν. Πεντέλης-Ἀττικῆς 368-369

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

1. Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Δράμας κ. ΗΛ. ΗΛΙΑΔΟΥ, ἐπὶ τοῦ θέματος : «Ἡ Ἀστυφιλία καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς δημιουργούμενα εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα προβλήματα» 369-380
—Ἐρωτήσεις-Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων.... 380-381

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 11η Μαΐου 1...

1. Χαιρετιστήρια καὶ εὐχετήρια : 1) Τηλεγράφημα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας Κου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ καὶ 2) Μήνυμα τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς καὶ Προέδρου τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. κ. Α. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ 382-384

2. Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Βόλου κ. ΑΠ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ἐπὶ τοῦ θέματος : «Δημοτικὴ καὶ Κοινοτικὴ Περιουσία. Σύστασις καὶ ἀξιοποίησις αὐτῆς» 384-395
—Ἐρωτήσεις-Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων.... 395-397

3. Εἰσήγησις τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Βριλησσίων-Ἀττικῆς κ. Μ. ΔΕΣΠΟΤΙΔΗ, ἐπὶ τοῦ θέματος : «Ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης τῶν Ο.Τ.Α. Ἰσχὺον σύστημα-Προτάσεις» 397-404

4. Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Βεροίας κ. Γ. ΤΣΑΛΕΡΑ, ἐπὶ τοῦ θέματος : «Χωροταξικὴ διάρθρωσις τῶν Ο.Τ.Α. Κριτικὴ-Ἐπισημάνσεις 404-416
—Ἐρωτήσεις-Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων.... 416-417

5. Εἰσήγησις τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Δολιανῶν-Ἰωαννίνων κ. Κ. ΝΤΑΦΟΠΟΥΛΟΥ, ἐπὶ τοῦ θέματος : «Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ ἔργα, ὡς παράγων περιφερειακῆς ἀναπτύξεως» 417-422
—Ἐρωτήσεις-Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων.... 423-426

Σελίδες

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 12η Μαΐου 1973:

1. Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Χανίων κ. ΝΙΚ. ΠΙΜΠΛΗ, ἐπὶ τοῦ θέματος: «Φυσικὸν περιβάλλον καὶ συμβολὴ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν προστασίαν τούτου» — Προτάσεις 427–445
—Ἐρωτήσεις–Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων 445–446

2. Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Λετρίνων–Ἠλείας κ. ΓΕΩΡΓ. ΨΑΡΡΟΥ, ἐπὶ τοῦ θέματος: «Ἡ συμβολὴ τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως εἰς τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς εὐνοϊκαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» 446–454

3. Εἰσήγησις τοῦ Δημάρχου Ζωγράφου–Ἀττικῆς κ. ΙΩΑΝ. ΚΑΖΑΚΟΥ, ἐπὶ τοῦ θέματος: «Λειτουργικὰ προβλήματα τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως» ..... 454|458–467

4. Λόγος τοῦ Α' Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΥ 455–458
—Ἐρωτήσεις–Παρεμβάσεις καὶ προτάσεις τῶν συνέδρων ἐπὶ τῆς Εἰσηγήσεως τοῦ Δημάρχου Ζωγράφου–Ἀττικῆς κ. Ἰωάν. Καζάκου 467–469

5. Λόγος τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς κ. ΓΕΩΡΓ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ — Πρόταση ὑπὲρ ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος τοῦ Παπαφλέσσα 470

6. Ψήφισμα τοῦ Συνεδρίου τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. ἐν Καλαμάτᾳ 471–472

7. Λόγος τοῦ Α' Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν κ. ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΥ, διαλογικὴ συζήτησις καὶ λῆξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου 473–476

8. Προτάσεις ὑποβληθεῖσαι ὑπὸ τῶν συνέδρων κατὰ τὸ Συνέδριον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος 10ης–12ης Μαΐου 1973, τῶν Δημάρχων: Ναούσης, Χαλανδρίου, Χαϊδαρίου, Κυπαρισσίας, Λαμιέων, Διστόμου, Ἑρμουπόλεως, Βόλου, Δράμας, Σιδηροκάστρου, Προέδρων τῶν Κοινοτήτων: Νεαπόλεως–Βοιῶν, Ν. Ἀγαθουπόλεως, Προέδρου Συνδέσμου Ὑδρεύσεως Κοινοτήτων Νομοῦ Θεσσαλονίκης, Προέδρων Κοινοτήτων Ἐρατύρας–Κοζάνης καὶ Σκινιᾶ–Ἡρακλείου 477–497
—Μὴ προσελθόντες εἰς τὸ Συνέδριον Δήμαρχοι καὶ Κοινοτάρχαι 497

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' - Β' 1924 - 1941 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' 1953 - 1968

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' (4) — ΕΤΟΣ Ε' — ΤΕΥΧΟΣ ΣΤ' — ΙΟΥΝΙΟΣ 1973

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος: ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**

Ἀντιπρόεδροι: **Α'**, Δήμαρχος Πειραιῶς κ. **Ἀριστείδης Σκυλίτσης.**
Β', Δήμαρχος Ἡρακλείου κ. **Ἀριστείδης Πετράκης.**

Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**

Ἔφορος: Δήμαρχος Λαρίσης κ. **Ἀθανάσιος Μεσσήνης.**

Σύμβουλοι: Δήμαρχοι: Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης,** καὶ Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου,** καὶ Πρόεδροι Κοινοτήτων: Ἄστρους - Ἀρκαδίας κ. **Ἀναστ. Ροζολῆς,** καὶ Δολιανῶν - Ἰωαννίνων κ. **Κ. Νταφόπουλος.**

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. **Δημήτριος Ρῖτσος.**
Γεν. Γραμματεύς: Πρόεδρος Κοινότητος Πεντέλης κ. **Πάνος Ἰατρίδης.**
Μέλη: Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. **Χρῆστος Φλωρίδης** καὶ Δήμαρχος Καβάλας κ. **Εὐάγγελος Εὐαγγελίου.**

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Χρ. Εὐαγγελᾶτος καὶ **Δημ. Μπλέτσας.**

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ἀθανάσιος Κάτσος, Διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Δ. καὶ Κ. Ἑλλάδος.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ε.Δ.Κ.Ε.: ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ - ΤΣΩΡΤΣΙΑ 33 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 3214826

Η ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΠΕΝΤΑΕΤΙΑ ΩΣ ΛΟΓΟΣ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ ΕΚ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΤ ΑΡΘΡΟΝ 125 ΤΟΥ ΙΣΧΥΟΝΤΟΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΓΑΛΑΝΗ Πρωτοδίκου

Ἡ τριακονταπενταετία ὡς λόγος ἀπολύσεως τῶν ὑπαλλήλων καθιερώθη τὸ πρῶτον διὰ τοῦ νόμου 4352/1964. Εἰδικώτερον ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 1 τοῦ ὡς ἄνω νόμου ὁρίζεται, ὅτι οἱ δημόσιοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἀπολύονται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ συμπληρώσει ὑπὸ τούτων τριακονταπενταετοῦς πραγματικῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐχὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 56 ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Ἐν τῇ παρ. 2 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου ἐξηρέθησαν τῆς ἀπολύσεως αἱ ἀναφερόμεναι ἐν αὐτῷ κατηγορίαι. Τέλος ἐν τῇ παρ. 6 ὡρίσθη, ὅτι αἱ ὡς ἄνω διατάξεις περὶ ἀπολύσεως ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἀποκεντρωμένων δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἐξαιρέσει τῶν ὑπαλλήλων τῶν τέως Σ.Ε.Κ. Οἱ λόγοι οἱ καθιερώσαντες τὴν θέσπισιν τοῦ ὡς ἄνω νόμου, ἦσαν ἡ ἀνανέωσις τῆς διοικήσεως διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως ὑπαλήλων οἵτινες ὑπηρετήσαντες ἐπὶ μακρὸν ἀπέδωσαν ὅ,τι ἠδύναντο νὰ ἀποδώσουν, ἡ προώθησις ἐκ τῆς ἐξόδου τούτων νεωτέρων ἱκανῶν στελεχῶν καὶ ἡ εἴσοδος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ νέων ὑπαλλήλων. Ἐγένετο δεκτὸν ὅτι τὸ μέτρον τῆς αὐτοδικαίας ἀπολύσεως τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριακονταπενταετοῦς ὑπηρεσίας τοῦ ἄνω νόμου δὲν ἀντέκειτο εἰς τὸ ἄρθρον 101 τοῦ τότε ἰσχύοντος συντάγματος, διότι δι' αὐτοῦ ὡρίζοντο ἀντικειμενικῶς αἱ προϋποθέσεις, ὑφ' ἃς ἦτο δυνατὴ ἡ παροχὴ ὑπηρεσιῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὁ δὲ χρόνος τῆς παροχῆς ἦτο ἀρκούντως μακρὸς πρὸς πλήρη ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν, ἐξέλιξιν καὶ συνταξιοδότησιν (Σ.Ε. 3113/1966 ΝοΒ 15, 278).

Ὁ ὡς εἴρηται θεσμὸς θεωρηθεὶς ἐπιτυχὼν ἐγενικεύθη ὑπὸ τοῦ συντακτικοῦ νομοθέτου τοῦ ἔτους 1968 καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 125 παρ. 4 τοῦ ἰσχύοντος συντάγματος ὡρίσθη, ὅτι οἱ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τούτου ὑπάλληλοι (δημόσιοι πολιτικοὶ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ὑπάλληλοι ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου) ὡς καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς βουλῆς ἀπωχωροῦν τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τριακονταπενταετοῦς πραγματικῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τριακονταπενταετοῦς ὑπηρεσίας ἀναμφισβητήτως δὲν ἀπητεῖτο καὶ ἡ ἔμπρακτος ἄσκησις τῶν καθηκόντων τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ νόμου μὴ διαστέλλοντος, ἥτις δύναται νὰ ὑφίσταται διακοπὰς ὡς καὶ λῆψις ἢ μὴ ἀποδοχῶν (Σ.Ε. 1525/1970 NoB 19, 131). Οὕτω θεωρεῖται χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ διανυθεὶς ἀπὸ τῆς διὰ διοικητικῆς πράξεως διακοπῆς τῆς σχέσεως μέχρι τῆς διὰ νόμου ἢ ἄλλως ἀναδρομικῆς καταργήσεως τῆς πράξεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς σχέσεως, ὡς ἂν μηδέποτε εἶχε διακοπῆ. Συνεπείᾳ τῶν ἀνωτέρω ἐκρίθη ὅτι, ὑπολογίζεται εἰς τὴν τριακονταπενταετῆ ὑπηρεσίαν καὶ ὁ ἐν ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ διανυθεὶς χρόνος (Σ.Ε. 2545/1966 NoB 15, 278). Ὁμοίως ὑπολογίζεται καὶ ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ ὑπαλλήλου χρόνος λόγῳ ἐγκαταλείψεως θέσεως κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς μέχρι τῆς κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀ.ν. 149/1945 ἀνακλήσεως τῆς ἀπολύσεως διανυθεὶς χρόνος (Σ.Ε. 685/1968) ὡς καὶ ὁ χρόνος στρατεύσεως τοῦ ὑπαλλήλου (Σ.Ε. 2436/1970 NoB 19, 949, Σ.Ε. 1506/1971 NoB 19, 1517).

Περαιτέρω ὡς δημοσία ὑπηρεσία κατ' ἄρθρον 125 παρ. 4 τοῦ συντάγματος διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ χρόνου τῆς ἀποχωρήσεως ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριακονταπενταετίας, θεωρεῖται ἡ διανυθεῖσα, οὐ μόνον, παρὰ τῷ δημοσίῳ, ἀλλὰ καὶ παρ' ἄλλῳ οἱῳδήποτε ὀργανισμῷ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ ἑτέρῳ Ν.Δ.Δ.Δ. Ἐπομένως, συνυπολογίζεται πᾶσα πραγματικὴ δημοσία ὑπηρεσία, ὡς ἄνω, ἀνεξαρτήτως ἂν αὕτη ὑπῆρξε συνεχὴς ἢ διακεκομμένη, ἢ ἂν διηνύθη ἐξ ὁλοκλήρου παρὰ τῷ δημοσίῳ ἢ καὶ ἐν μέρει παρά τινι τῶν νομικῶν τούτων προσώπων ἢ καὶ ἀντιστρόφως (Σ.Ε. 1319/1970, Ἐπιθ. Δημ. καὶ Διοικ. Δικαίου 1970, σελ. 277).

Ἐξ ἑτέρου διὰ τοῦ Ν.Δ. 252/1969 «περὶ προσμετρήσεως προϋπηρεσίας δημοσίων πολιτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων κλπ.», ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 1 τοῦτο ὡρίσθη, ὅτι διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς τριακονταπενταετοῦς πραγματικῆς δημοσίας ὑπηρεσίας προσμετρεῖται πλὴν τῆς ἐπὶ σχέσει δημοσίου δικαίου καὶ ἡ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου προσενεχθεῖσα εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι αὕτη ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν καὶ προσεμετρήθη, εἴτε κατὰ τὸν διορισμόν, τὴν ἔνταξιν ἢ μονιμοποίησιν τοῦ ὑπαλλήλου, εἴτε διὰ τὴν ἀπόκτησιν βαθμοῦ, εἴτε διὰ τὴν καθ' οἱονδήποτε τρόπον μισθολογικὴν ἢ ὑπαλληλικὴν ἐξέλιξιν. Διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου τὰ αὐτὰ ὡρίσθησαν καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Κατ' ἀρχὴν ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἐθεωρήθη, ὡς ἀντικειμένη εἰς τὸ ἄρθρ. 125 παρ. 4 τοῦ συντάγματος (Σ.Ε. 2353/1970, 1141/1971 καὶ 1160/1971). Ἤδη ὅμως διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 489/1971, 490/1971 καὶ 543/1972 ἀποφάσεων ὁλομελείας Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἐγένετο δεκτὸν ὅτι αὕτη συμπορεύεται πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ συνεπῶς ὁπωσδήποτε καὶ ἡ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου προσφερθεῖσα ἐργασία ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους τοὺς ὁριζομένους ἐν τῷ νόμῳ θὰ προσμετρῆται διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ χρόνου τῆς τριακονταπενταετίας.

Δέον νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ ἀνωτέρω κατὰ τὸ ἄρθρον 125 τοῦ συντάγματος μέτρον τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχωρήσεως τῶν συμπληρούντων τριακονταπενταετῆ δημοσίαν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ. ὑπάγονται καὶ οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τὰ Ν.Π.Δ.Δ. νομικοὶ σύμβουλοι καὶ δικηγόροι, οἱ κατέχοντες ὀργανικὰς θέσεις καὶ καταλαμβανόμενοι ὑπὸ τῶν διεπόντων τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῶν ἀνωτέρω ὑπηρεσιῶν βασικῶν κανόνων ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, ἀνήκοντες οὕτω καὶ οὗτοι εἰς τὸ προσωπικὸν τούτων, διότι ἀνεξαρτήτως τῆς φύσεως τοῦ λειτουργήματος αὐτῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἀπορρεουσῶν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ δικηγορικοῦ Κώδικος ὑπηρεσιακῶν ἰδιομορφιῶν τελοῦν ὑπὸ τὰς αὐτὰς μὲ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους συνθήκας, εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὁποίων ἀπέβλεψεν ὁ συνταγματικὸς νομοθέτης (Σ.Ε. Ὁλομ. 2367/1972 Ἐπιθ. Δημ. καὶ Διοικ. δικαίου 1972, σ. 404).

Τέλος ὑπεστηρίχθη ὅτι ὁ ὑπάλληλος ἅμα τῇ συμπληρώσει τῆς τριακονταπενταετίας ὀφείλει νὰ ἀποχωρήσῃ πάραυτα τῆς ὑπηρεσίας ἄνευ καὶ πρὸ πάσης ἐκδόσεως καὶ κοινοποιήσεως αὐτοῦ πράξεως τῆς Διοικήσεως περὶ λύσεως τῆς μετ' αὐτοῦ ὑπαλληλικῆς σχέσεως μὴ δυνάμενος νὰ ἐπικαλεσθῇ ἔναντι τῆς πολιτείας τὴν ὕπαρξιν τῆς ἰδιότητός του ὡς μονίμου ἐν ἐνεργείᾳ δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ τὰ ἐντεῦθεν ἀπορρέοντα δικαιώματά του (Γνωμ. Νομικοῦ Συμβουλίου Κράτους 1039/1970 καὶ ἐν ὁλομελείᾳ 830/1971). Κατὰ τὴν κρατοῦσαν ὅμως γνώμην ἡ ὡς ἄνω διάταξις τοῦ ἄρθρ. 125 § 4 τοῦ Συντάγματος θὰ συνδυασθῇ μετὰ τῆς τοιαύτης τοῦ ἄρθρ. 192 § 2 τοῦ ὑπαλληλικοῦ Κώδικος καθ' ἣν ἡ λύσις τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ὅπου δὲν ὁρίζεται ἄλλως, ἐπέρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν ἀπολυόμενον τῆς κατὰ τὴν § 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 193 τοῦ ὑπαλληλικοῦ Κώδικος πράξεως. Ἑπομένως κατὰ τὴν δευτέραν ἄποψιν ἀπαιτεῖται, ἵνα τεθῇ ὁ ὑπάλληλος ἐκτὸς ὑπηρεσίας, πρᾶξις τῆς Διοικήσεως ὑποχρεωτικῶς καὶ οὗτος μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἄνω πράξεως καὶ τῆς κοινοποιήσεως ἀσκεῖ ἐγκύρως τὰ καθήκοντά του (Α.Π. 550/1972 ΝοΒ 20, 1410, Σ.Ε. 1545, 1550/1970 ΝοΒ 19, 131).

Τ' ἀνωτέρω ἐγένοντο δεκτὰ καὶ ὑπὸ τὸ προϊσχῦον Σύνταγμα ἔτους 1952 ὡς πρὸς τὴν ἀποχώρησιν τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν (ἄρθρ. 88 § 2) λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ὁποίου δὲν ἀπεχώρουν οὗτοι αὐτοδικαίως, ἀλλὰ ἅμα τῇ δημοσιεύσει καὶ τῇ κοινοποιήσει αὐτοῖς τοῦ οἰκείου Δ/τος δι' οὗ ἀπαλλάσσονται τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὁρίου ἡλικίας (Σ.Ε. ὁλομ. 1963/1956 ΝοΒ 65, 13). Δέον νὰ σημειωθῇ, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1764/1971 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας (Ἐπ.Δ.Δ. Δικ. 1972, σελ. 78) ἐγένετο δεκτόν, ὅτι ἡ λόγῳ συμπληρώσεως τριακονταετοῦς ὑπηρεσίας ἀποχώρησις τοῦ ὑπαλλήλου θεωρεῖται συντελεσθεῖσα ἅμα τῇ συμπληρώσει, ἡ δὲ διοικητικὴ πρᾶξις περὶ ἀπολύσεως ἀνατρέχει εἰς τὸν χρόνον καθ' ὃν ὁ ὑπάλληλος συνεπλήρωσε 35ετῆ ὑπηρεσίαν, ἄλλως θὰ παρεβιάζετο ἡ Συνταγματικὴ ἐπιταγὴ τοῦ ἄρθρ. 125 § 4. Βεβαίως ἑκάστη τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἀνωτάτων Δικαστηρίων ἀπὸ

διαφορετικῆς σκοπιᾶς ἔκρινε καὶ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἀντιφάσκουν πρὸς ἀλλήλας. Εἰδικώτερον ἡ πρώτη ἔκρινεν ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων (λήψεως ἀποδοχῶν) τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τριακονταπενταετίας παραμένουν καὶ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς κοινοποιήσεως τῆς πράξεως τῆς λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς των σχέσεως, ἐνῷ ἡ δευτέρα ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν δέον νὰ θεωρῆται ὡς ἀποχωρῶν ὁ ὑπάλληλος. Καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν ἀπαιτεῖται πρᾶξις τῆς Διοικήσεως περὶ λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως καὶ κοινοποίησις ταύτης εἰς τὸν εἰς ὃν ἀφορᾷ ὑπάλληλον, ἀλλ' ἁπλῶς ἡ ἀπόλυσις ἀνατρέχει εἰς τὸν χρόνον καθ' ὃν συνεπληρώθη ἡ τριακονταπενταετία καὶ ἔκτοτε θεωρεῖται ὅτι διεκόπη ἡ ὑπαλληλικὴ σχέσις, χωρὶς νὰ ἀποκλείεται εἰς τὸν ὑπάλληλον νὰ ἀσκῇ τὰ καθήκοντά του μέχρι τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐν λόγῳ πράξεως, οὐδὲ καὶ τὸ ἐντεῦθεν δικαίωμά του πρὸς λῆψιν ἀποδοχῶν.

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Αριθ. Πρωτ. 1025 — 'Εν 'Αθήναις τῇ 16ῃ Μαΐου 1973

Πρὸς τὸν 'Αξιότιμον Κύριον ΠΑΝ. ΣΤΟΥΠΑΝ
Πρόεδρον Κοινότητος Καλογερεσίου
Καλογερέσιον – Μεσσηνίας

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι τὸ θέμα τῆς καὶ εἰς τοὺς Προέδρους Κοινοτήτων ἐπεκτάσεως τῆς χορηγίας δὲν ἐπελύθη εἰσέτι. Σχετικὸν αἴτημα περιελήφθη καὶ εἰς τὸ ψήφισμα τοῦ εἰς Καλαμάταν συνελθόντος Συνεδρίου Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὅπερ καὶ συναποστέλλομεν ὑμῖν.

Μετὰ τιμῆς
'Ο Διευθυντὴς ΕΔΚΕ
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ
Δήμαρχος — 'Εν Καβάλᾳ τῇ 17ῃ Μαΐου 1973

Πρὸς τὸν Κύριον ΑΘ. ΚΑΤΣΟΝ
Διευθυντὴν Ε.Δ.Κ.Ε.
'Αθήνας

'Αξιότιμε Κύριε,

1. 'Επιστρέψας εἰς τὴν ἕδραν μου σπεύδω νὰ ἐκφράσω πρὸς ὑμᾶς τὰ εἰλικρινῆ μου

Συγχαρητήρια

διὰ τὴν ἄψογον ὀργάνωσιν καὶ διεξαγωγὴν τοῦ Συνεδρίου τῶν Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων μελῶν τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. τοῦ συνελθόντος εἰς Καλαμάταν ἀπὸ 10ης ἕως 12ης τρέχοντος μηνός.

2. 'Ομοίως παρακαλῶ ὅπως διαβιβάσητε τὰ συγχαρητήριά μου εἰς τὸν κ. Χρ. Παπανδρέου καὶ ἅπαντας τοὺς ὑφ' ὑμᾶς ὑπαλλήλους τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐργασθέντας διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ διεξαγωγὴν τοῦ Συνεδρίου.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Α. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
Δήμαρχος Καβάλας — Σύμβουλος Ε.Δ.Κ.Ε.

Τηλεγράφημα

ΛΟΚ 345 Σέρραι 3646 182 22/5 1157

ΕΠΤ

Ἀριθ. Πρωτ. 6918

Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος

Ἀθήνας

Πληροφορηθέντες διατάξεις Νομοσχεδίου περὶ εἰσπράξεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ ὑπὸ ΔΕΗ διὰ τῶν ὁποίων προβλέπεται ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ τέλους νὰ γίνεται βάσει τῆς ἐπιφανείας τοῦ φορολογουμένου ἀκινήτου ἐπὶ συντελεστοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου σταθεροῦ ὅμως δι' ἅπαντα τ' ἀκίνητα τῆς περιοχῆς τοῦ δήμου περιήλθομεν εἰς σοβαρωτάτας ἀνησυχίας διὰ τὴν πρωτοφανῆ ἀναστάτωσιν ποὺ θὰ προκληθῇ μεταξὺ τῶν δημοτῶν ἐν ἐφαρμογῇ τοῦ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχεδίου ΣΤΟΠ. Ὁ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ὑπολογισμὸς τοῦ τέλους εἶναι παντελῶς ἄδικος διότι ἐξισώνει ἀπὸ ἀπόψεως φορολογικῶν ὑποχρεώσεων ἔστω καὶ τῆς μορφῆς τοῦ ἀνταποδοτικοῦ τέλους τὸ πολυτελὲς διαμέρισμα μὲ τὴν καλύβην τοῦ ἀγρότου καὶ τὸ παράπηγμα τὸ ἐκτὸς σχεδίου πόλεως τοῦ ἐργάτου ΣΤΟΠ. Παράκλησις ὅπως ἐνημερωθῶσιν ἁρμόδιοι καὶ ματαιωθῇ ἡ ψήφισις τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου ἐναποτεθῇ δὲ ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τοῦ τέλους εἰς τὰ δημοτικὰ συμβούλια τὰ ὁποῖα θὰ κρίνουν ἀναλόγως μὲ τὰς κατὰ τόπους περιστάσεις ἄλλως ἐν ἐμμονῇ τῶν ἁρμοδίων εἰς τὸ ὑπὸ ψήφισιν Νομοσχέδιον τροποποιηθῇ τοῦτο καὶ ἐπιτραπῇ ὅπως ἐφαρμόζηται διάφορος συντελεστὴς κατὰ περιοχὰς ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως. Ὁ Δήμαρχος Σερρῶν ΔΗΜ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1063

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τῆς 24ης Μαΐου 1973

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 24ην Μαΐου 1973, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12.30', συνῆλθεν ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου αὐτῆς Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημητρίου Ρίτσου, καθ' ἣν παρόντων τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως Προέδρου Κοινότητος Πεντέλης κ. Πάνου Ἰατρίδου καὶ τῶν Δημάρχων Θεσσαλονίκης κ. Χρήστου Φλωρίδου καὶ Καβάλας κ. Εὐαγ. Εὐαγγελίου ὡς μελῶν καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις :

. . . . . .

Ἀ π ό φ α σ ι ς 51η

«Ἔγκρισις ποσοῦ 5.000 δραχ. πρὸς ἀποστολὴν τούτου εἰς τὸν Δῆμον Λαρίσης, ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος πρώην Δημάρχου αὐτοῦ κ. Δημ. Χατζηγιάννη».

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως λαβοῦσα γνῶσιν τοῦ θανάτου τοῦ πρώην Δημάρχου Λαρίσης καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος Δημ. Χατζηγιάννη, πολλαπλᾶς ὑπηρεσίας παρασχόντος εἰς τὴν Τοπικὴν Αὐτοδιοίκησιν καὶ τὸ Ἔθνος καὶ σκεφθεῖσα,

Ἀ π ο φ α ί ν ε τ α ι ὁ μ ο φ ώ ν ω ς

Ἐγκρίνει τὴν συμφώνως τῷ σχετικῷ ψηφίσματι, εἰς τὸν Δῆμον Λαρίσης ἀποστολὴν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχ. ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος πρώην Δημάρχου αὐτοῦ καὶ ἐντέλλεται τὴν ἔκδοσιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν εἰς βάρος τοῦ Κεφ. Ζ' ἄρθρον 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑνώσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἵνα τοῦτο μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀποστολὴν τούτου εἰς τὸν Δῆμον Λαρίσης.

Ἡ Ἐ κ τ ε λ ε σ τ ι κ ὴ Ἐ π ι τ ρ ο π ὴ

Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Γεν. Γραμματεὺς	Τὰ Μέλη
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ	ΠΑΝ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ	ΧΡ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων	Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης	Δήμαρχος Θεσσαλονίκης
		ΕΥΑΓ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
		Δήμαρχος Καβάλας

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1066

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Συνεδριάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος τῆς 24ης Μαΐου 1973

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 24ην Μαΐου 1973, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12.30', συνῆλθεν ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προσκλήσεως καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου αὐτῆς Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Δημητρίου Ρίτσου, καθ' ἣν παρόντων τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως Προέδρου Κοινότητος Πεντέλης κ. Πάνου Ἰατρίδου καὶ τῶν Δημάρχων Θεσσαλονίκης κ. Χρήστου Φλωρίδου καὶ Καβάλας κ. Εὐαγ. Εὐαγγελίου ὡς μελῶν καὶ συνεπῶς ὑπαρχούσης πλήρους ἀπαρτίας ἐλήφθησαν αἱ ἀκόλουθοι ἀποφάσεις :

.....

Ἀ π ό φ α σ ι ς 54η

«Ἔγκρισις ποσοῦ δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ἔρανον ὑπὲρ τοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἀγῶνος».

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 289/3.4.73 ἔγγραφον τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντικαρκινικῆς Ἑταιρίας διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑνώσεως εἰς τὸν ἔρανον αὐτῆς τοῦ ἔτους 1973 καὶ θεωροῦσα τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κινοτήτων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ἔρανον τοῦτον ἀπαραίτητον καὶ ἐπιβεβλημένην καὶ σκεφθεῖσα,

Ἀ π ο φ α ί ν ε τ α ι ὁ μ ο φ ώ ν ω ς

Ἐγκρίνει τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ὡς ἄνω ἔρανον διὰ δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν, τοῦ σχετικοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκδιδομένου ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπαλλήλου τῆς Ἑνώσεως Μαρίας Ταβουλάρη καὶ εἰς βάρος τοῦ Κεφ. Ζ' ἄρθρου 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑνώσεως, τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1973, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ἀποδόσεως λογαριασμοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τοῦ ποσοῦ τούτου ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Ἑνώσεως.

Ἡ Ἐ κ τ ε λ ε σ τ ι κ ὴ Ἐ π ι τ ρ ο π ὴ

Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Γεν. Γραμματεὺς	Τὰ Μέλη
ΔΗΜ. ΡΙΤΣΟΣ	ΠΑΝ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ	ΧΡ. ΦΛΩΡΙΔΗΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων	Πρ. Κοινότητος Πεντέλης	Δήμαρχος Θεσσαλονίκης
		ΕΥΑΓ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
		Δήμαρχος Καβάλας

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΟΖΑΝΗΣ
Διεύθυνσις Ἐσωτερικῶν
Τμῆμα Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως
Ἀριθ. Πρωτ. 88199 Ἐν Κοζάνῃ τῇ 30ῇ Μαΐου 1973

«Μεταβολὴ ὁρισθέντων ἀντιπροσώπων - μελῶν Ἑνώσεως».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος
Ἀ θ ή ν α ς

Σ χ ε τ. : 394/15.3.73 ὑμέτερον

Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ὑπερθεν σχετικοῦ γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 88199/30.5.1973 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Κοζάνης ὡρίσθη ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν μελῶν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὁ Δημήτριος Δελιαλῆς Δήμαρχος Κοζάνης εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ὁρισθέντος ὡς τοιούτου Κων/νου Πολυζούλη λόγῳ παραιτήσεως τούτου ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Δημάρχου Κοζάνης.

Ἐντολῇ Νομάρχου
Ὁ Διευθυντὴς
ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1152 Ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Μαΐου 1973

«Συμμετοχὴ ΕΔΚΕ εἰς Διενθὲς Συνέδριον».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Διεύθυνσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Ἐ ν τ α ῦ θ α.

Σ χ ε τ. : Ὑπ' ἀριθ. 1710/131/8.2.1973 Ὑμέτερον
Ὑπ' ἀριθ. 22880/1453/20.3.1973 Ὑμέτερον
Ὑπ' ἀριθ. 34705/2026/26.4.1973 Ὑμέτερον
Ὑπ' ἀριθ. 3713/16.5.1973 Ὑπ. Ἐθν. Οἰκονομίας
Ὑπ' ἀριθ. 370/6/5.3.1973 Ἀπόφασις Διοικ. Συμβουλίου ΕΔΚΕ
Ἀπὸ 20.4.1973 Ἀπόφασις Προέδρου ΕΔΚΕ
Ὑπ' ἀριθ. 1072/60/24.5.1973 Ἀπόφασις Ἐκτελ. Ἐπιτροπῆς ΕΔΚΕ

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ὑμῖν ὅτι διὰ τοῦ ἐν ἀντιγράφῳ ἐπισυναπτομένου ὑπ' ἀριθ. 7465/2140/24.5.1973 ἐγγράφου τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς, γνωρίζεται τῇ Ἑνώσει ὅτι οὗτος διὰ λόγους ἀνωτέρους τῆς θελήσεώς του καθίσταται ἀδύνατον νὰ συμμετάσχῃ τῆς ἐν Λωζάννῃ Ἑλβετίας ἀποστελλομένης ἀντιπροσωπείας πρὸς παρακολούθησιν τοῦ ἐκεῖ ἀπὸ 25ης–29ης Ἰουνίου ἐ.ἔ. συγκαλουμένου Διεθνοῦς Συνεδρίου.

Κατόπιν τούτου καὶ δεδομένης τῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας παρασχεθείσης ἐγκρίσεως δι' ἀποστολὴν 5μελοῦς ἀντιπροσωπείας προτείνεται ὅπως μετάσχῃ τῆς ἀντιπροσωπείας, δαπάναις τῆς Ἑνώσεως ὁ Δήμαρχος Ἁλίμου κ. Ἀνδρ. Μαγείρου.

Σὺν τῇ διευκρινίσει ὅτι ἡ ἐν λόγῳ πρότασις θέλει τεθῇ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ΕΔΚΕ, παρακαλοῦμεν ὅπως ἔχωμεν τὴν κατ' ἀρχὴν ὑμετέραν ἔγκρισιν.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΙΤΣΟΣ
Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΠΑΝΟΣ ΙΑΤΡΙΔΗΣ
Πρόεδρος Κοιν. Πεντέλης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Δ/νσις Τοπικῆς Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπ. Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Δ/σεων

Ἀριθ. Πρωτ. 44495/3095 Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Ἰουνίου 1973

«Περὶ συμμετοχῆς τῆς ΕΔΚΕ εἰς Διεθνὲς Συνέδριον».

Πρὸς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Ἐ ν τ α ῦ θ α

Σ χ ε τ. : Ὑμέτερον 1152 ἀπὸ 31ης Μαΐου 1973

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὑπερθεν ἔγγραφον, γνωρίζομεν ὅτι δὲν ἔχομεν ἀντίρρησιν διὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Δημάρχου Ἁλίμου κ. Ἀνδρέου Μαγείρου ἀντὶ τοῦ κωλυομένου νὰ μετάσχῃ Δημάρχου Πειραιῶς εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν, ἥτις θὰ παρακολουθήσῃ τὸ ἐν Λωζάννῃ Ἑλβετίας συγκληθὲν ἀπὸ 25ης–29ης τρέχοντος μηνὸς Διεθνὲς Συνέδριον Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, δαπάναις τῆς Ἑνώσεως.

Ὁ Α' Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1162 Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1973

Πρὸς 42 Κοινοτικὰς Βιβλιοθήκας τῶν Νομῶν Σερρῶν, Δράμας, Μαγνησίας, Λαρίσης, Καρδίτσης καὶ Ροδόπης

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι διὰ δύο κεχωρισμένων δεμάτων ἀπεστάλησαν ὑμῖν ταχυδρομικῶς τὰ ἑξῆς βιβλία :

1. Τύχη καὶ σκόπιμον τῆς ἐν τῇ φύσει.
2. Ἱστορικὰ ἀνάλεκτα.
3. Ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ Νέοι Ἕλληνες.
4. Γεωργικὰ ἀνάλεκτα.
5. Φιλαγροτικά.
6. Τὰ γεωργικὰ βιβλία στὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα, τὴν Ρώμη καὶ τὸ Βυζάντιο.
7. Ἐκλαϊκευτικὸ Δοκίμιο Ἀνωτέρων Μαθηματικῶν μὲ ἐφαρμογὲς στὶς φυσικὲς ἐπιστῆμες.

Τὰ ἀνωτέρω βιβλία περιῆλθον τῇ Ἑνώσει κατόπιν ἐπιθυμίας τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ Βασ. Γανώση, προκειμένου νὰ ἀποσταλῶσι εἰς διαφόρους Κοινοτικὰς Βιβλιοθήκης.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΟΣ

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1163 Ἐν Ἀθήναις τῇ 2ᾳ Ἰουνίου 1973

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Δ/νσιν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀρ. 22880/1453/20.3.1973 ὑμετέρας ἀποφάσεως, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ εἰς Λωζάνην Ἑλβετίας μετάβασις 5μελοῦς ἀντιπροσωπείας, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν Δημάρχων Πατρέων κ. Κ. Γκολφινόπούλου, Ἐλασσόνος κ. Ἰωάν. Παπαδημοπούλου, Ἁλίμου κ. Ἀνδρ. Μαγείρου, τοῦ Προέδρου Κοινότητος Πεντέλης κ. Παν. Ἰατρίδου καὶ τοῦ Δ/ντοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν κ. Μιχ. Νικολαράκου, πρὸς παρακολούθησιν τοῦ ἐκεῖ συνερχομένου ἀπὸ 25ης-29ης Ἰουνίου ἐ.ἔ. διεθνοῦς συνεδρίου, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως προβῆτε εἰς τὰς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν δεούσας ἐνεργείας πρὸς ἔκδοσιν ἢ ἀνανέωσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν τούτων διαβατηρίων.

Μετὰ τιμῆς
Ἐντολῇ Προέδρου
Ὁ Δ/ντὴς ΕΔΚΕ
ΑΘΑΝ. ΚΑΤΣΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΝΗΣΩΝ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 56878/ΕΠ.Π. Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Ἰουνίου 1973

«Ὁρισμὸς Προϊσταμένου Ἐπιθεωρήσεως Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν».

Πρὸς Ἀποδέκτας Πίνακος

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13532/19.3.73 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 94/Γ/20.3.73 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀνετέθησαν καθήκοντα Προϊσταμένου τῆς Ἐπιθεωρήσεως Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν τῆς ὑφ' ὑμᾶς Περιφερειακῆς Διοικήσεως εἰς τὸν Μόνιμον ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν κ. Παῦλον Χατζηθωμᾶν.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΣΤΥΛ. ΣΚΑΝΔΑΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως
Τμῆμα Οἰκον. Διοικήσεως

Ἀριθ. Πρωτ. 47440 Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Ἰουνίου 1973

«Σχετικῶς πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου, καθορισμὸν τελῶν καθαριότητος».

Πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Σερρῶν

Σέρρας

Κοιν.: Ε.Δ.Κ.Ε. εἰς σχετικὸν ὑπ' ἀριθ. 1052/73 ἔγγραφον αὐτῆς.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Ἑλλάδος, ὑπ' ἀριθ. 6918/1973 τηλεγράφημα ὑμῶν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, γνωρίζομεν ὅτι, τὸ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου προβλεπόμενον σύστημα ὑπολογισμοῦ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν τελῶν καθαριότητος, κατὰ μέτρον τετραγωνικὸν ἐπιφανείας τῶν ἀκινήτων, μὲ ἐνιαῖον συντελεστήν, ἐπιτυγχάνει τὴν ἀντικειμενικὴν καὶ δικαίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν ἴσης μεταχειρίσεως, κατανομὴν τῆς δαπάνης καθαριότητος εἰς βάρος τῶν ὑποχρέων. Τὸ σύστημα τοῦτο, ἐφαρμόζεται ἤδη εἰς τοὺς Δήμους Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1968, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 507/68 ἐπιτυχῶς, ἄνευ διατυπώσεως παραπόνων.

Τὸ προτεινόμενον παρ' ὑμῶν σύστημα καθορισμοῦ διαφορετικῶν συντελεστῶν κατὰ περιοχάς, ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως, δημιουργεῖ ἀδικίας καὶ ἀνισότητας μεταξὺ τῶν ὑποχρέων, ἀφ' ἑνὸς μέν, διότι εἰς τὸ κέντρον ἑκάστης πόλεως διαμένουν ἄτομα τῶν ὁποίων τὸ εἰσόδημα ὑπολείπεται κατὰ πολὺ τοῦ εἰσοδήματος ἑτέρων ἀτόμων διαμενόντων εἰς τὰ περίχωρα τῆς αὐτῆς πόλεως, ἀφ' ἑτέρου δέ, μεταξὺ τῶν κριτηρίων καθορισμοῦ τοῦ συντελεστοῦ καθαριότητος, δὲν πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν ὑποχρέων, ὡς ἀπεφάνθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 1428/1956 ἀποφάσεώς του, διότι τὸ τέλος εἶναι ἀνταποδοτικόν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 2590 Ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Ἰουνίου 1973

«Περὶ καταβολῆς ἐξόδων κηδείας ἀποβιώσαντος ὑπαλλήλου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως
Διεύθυνσιν ΠΟΤΑ–Τμῆμα ΠΟΤΑ

Σχετ.: 44263/3883/8.6.73 Ὑμέτερον.

Εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ὑπερθεν σχετικοῦ, γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ κάτωθι:

1. Ἐν ὄψει τῆς διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 477/1968 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος» (φ. 164), καθ' ἣν τὸ προσωπικὸν τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἐξομοιοῦται μισθολογικῶς πρὸς τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους ἀντιστοίχου βαθμοῦ, καὶ τῆς διατάξεως τῶν παρ. 7 καὶ 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς εἰρημένης Ἑνώσεως ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ περὶ ἀσφαλίσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις, φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἐν λόγῳ Ἕνωσις ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων κηδείας, τῶν ἀποθνησκόντων ὑπαλλήλων αὐτῆς, κατὰ τὰ ἀναλόγως ἐπὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἑκάστοτε ἐν προκειμένῳ ἰσχύοντα τῆς καταβολῆς τῶν ἐξόδων κηδείας ὑπὸ τῶν Δήμων.

2. Ἡ ἀνωτέρω ἄποψις, ἐρειδομένη εἰς τὰς προμνησθείσας διατάξεις τοῦ νόμου, τελεῖ ἐν ἁρμονίᾳ καὶ πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Κανονισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς ὡς ἄνω Ἑνώσεως, καθ' ἣν «διὰ τὴν παροχὴν ἰατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς περιθάλψεως, ἐξόδων νοσηλείας καὶ κηδείας τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑνώσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν «περὶ Κλάδου ἀσθενείας δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων», ἑκάστοτε ἰσχυόντων νόμων, ἀσχέτως τοῦ ἂν ὁ Κλάδος Ἀσθενείας τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων δὲν χορηγῇ ἔξοδα κηδείας εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους αὐτοῦ, καθ' ὅσον ἡ διάταξις αὕτη τοῦ κανονισμοῦ ἀπέβλεψεν ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξόδων κηδείας τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑνώσεως, ἐφαρμόζωνται τὰ ἐπὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἑκάστοτε ἰσχύοντα.

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ-ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Τμ. Β'—'Αριθ. 318/1973

Πρόεδρος : 'Απ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Γ. Κουτνατζῆς
Δικηγόροι : Γ. Γραμματίκας, Νικηφ. Οἰκονόμου

«Καθορισμὸς 'Ορίων.—'Απόφασις Διοικητικοῦ Δικαστηρίου 'Ορίων τυγχάνει ἀναιρετέα ὡς μὴ ἠτιολογημένη, ἐλλείψει καθορισμοῦ ὁριογραμμῆς ἐπὶ γενομένων προσαρτήσεων».

'Επειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ἀτελῶς κατὰ νόμον ἀσκουμένης καὶ δι' ἣν κατεβλήθη τὸ κατὰ νόμον παράβολον, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 50530 τοῦ ἔτους 1970 γραμματίου τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων 'Αθηνῶν, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 1/1969 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου 'Ορίων Νομοῦ Εὐρυτανίας, δι' ἧς ἠκυρώθη ἡ ἀπὸ 13.7.1965 ἔκθεσις τῆς 'Επιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νομ. Δ/τος 2888/1954, καθορίσασα τὰ διοικητικὰ ὅρια μεταξὺ τῶν διαδίκων κοινοτήτων.

'Επειδὴ τοιοῦτον ἀντικείμενον ἔχουσα ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ἀσκηθεῖσα δ' ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις εἶναι τύποις δεκτή.

'Επειδὴ οἱ πρόσθετοι λόγοι ἀναιρέσεως εἶναι ἀπορριπτέοι ὡς ἀπαράδεκτοι, ἅτε προβληθέντες διὰ δικογράφου κατατεθέντος εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας τὴν 7.10.1972, ἤτοι εἰς χρόνον ἀφιστάμενον ὀλιγώτερον τῶν ἓξ πλήρων ἡμερῶν τῆς δικασίμου τῆς ὑποθέσεως (ἄρθρ. 42 παρ. 4 ἐδ. β' τοῦ Κωδ. Ν. 3713 περὶ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, Β.Δ. τῆς 6.2.1961, ΦΕΚ Α' 22).

'Επειδὴ διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου 'Ορίων τοῦ Νομοῦ Εὐρυτανίας, ἐκδοθείσης ἐπὶ προσφυγῆς τῆς Κοινότητος Τοπολιάνων κατὰ τῆς ἀπὸ 13.7.1965 ἐκθέσεως τῆς ἁρμοδίας 'Επιτροπῆς καθορισμοῦ ὁρίων μεταξὺ τῆς Κοινότητος ταύτης καὶ τῆς Κοινότητος Λιθοχωρίου, ἐγένετο δεκτὸν ὅτι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς αἰτούσης Κοινότητος Λιθοχωρίου περιελαμβάνετο καὶ ἡ περιοχὴ ἔνθα οἱ συνοικισμοὶ «Παράπλατι» καὶ «Βέρνικος», ἥτις δὲν συνείχετο ἐδαφικῶς μετὰ τῆς λοιπῆς περιοχῆς τῆς Κοινότητος (ἔνθα καὶ ἡ ἕδρα αὐτῆς), ἀλλὰ μετὰ τῆς περιοχῆς τῆς ἀναιρεσιβλήτου Κοινότητος Τοπολιάνων, καὶ ὅτι, ὡς εἶχε δεχθῇ καὶ ἡ 'Επιτροπὴ διὰ τοῦ ἀπὸ 12–29 'Ιανουαρίου 1931 Πρ. Δ/τος (ΦΕΚ Α' 12), προσηρτήθη εἰς τὴν Κοινότητα Τοπολιάνων μόνον ὁ συνοικισμὸς «Παράπλατι», οὐχὶ δὲ καὶ ὁ συνοικισμὸς «Βέρνικος». 'Εξ ἄλλου διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐκρίθη ὅτι καίτοι, οὕτως, ὁ συνοικισμὸς «Βέρνικος» παρέμεινε εἰς τὴν Κοινότητα Λιθο-

χωρίου, τὸ Δικαστήριον δὲν ἠδύνατο νὰ χωρήσῃ εἰς καθορισμὸν ὁρίων μεταξὺ τοῦ συνοικισμοῦ τούτου καὶ τῆς Κοινότητος Τοπολιάνων ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι αἱ περιφέρειαι τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων δέον νὰ ὦσιν ἑνιαῖαι κατὰ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος καί, ὡς ἐκ τούτου, δὲν ἦτο δυνατὸς ὁ καθορισμὸς ὁρίων μεταξὺ κοινότητός τινος καὶ «αὐτοτελοῦς» συνοικισμοῦ ἄλλης κοινότητος, ἤτοι συνοικισμοῦ μὴ συνεχομένου πρὸς τὴν λοιπὴν περιοχὴν τῆς κοινότητος εἰς ἣν ἀνῆκει· ἐπὶ ταῖς σκέψεσι δὲ ταύταις τὸ Δικαστήριον περιωρίσθη ν' ἀκυρώσῃ διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως αὐτοῦ τὴν ἀπὸ 13.7.1965 ἔκθεσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος Ἐπιτροπῆς, δι' ἧς εἶχον καθορισθῆ τὰ ὅρια μεταξὺ τῆς Κοινότητος Τοπολιάνων καὶ τοῦ συνοικισμοῦ «Βέρνικος» ὡς περιοχῆς τῆς Κοινότητος Λιθοχωρίου, παραλιπὸν νὰ προβῇ εἰς καθορισμὸν τῶν ὁρίων τούτων.

Ἐπειδή, οὕτως ἔχουσα, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν εἶναι νομίμως ἠτιολογημένη, διότι ἐπιβάλλεται μὲν κατ' ἀρχὴν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου (ἄρθρα 10 καὶ 11 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος) ὅπως αἱ περιφέρειαι τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ὦσιν ἑνιαῖαι, ἐφ' ὅσον ὅμως ἐν προκειμένῳ τὸ δικάσαν δικαστήριον ἐδέχθη διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεώς του ὅτι ἡ περιοχὴ τῶν συνοικισμῶν «Βέρνικος» καὶ «Παράπλατι» εἶχεν ὑπαχθῆ εἰς τὴν Κοινότητα Λιθοχωρίου καὶ ὅτι, διὰ τοῦ ἀπὸ 12/29 Ἰανουαρίου 1931 Π.Δ. μόνον ὁ συνοικισμὸς «Παράπλατι» προσηρτήθη εἰς τὴν Κοινότητα Τοπολιάνων, ἔδει νὰ προβῇ εἰς καθορισμὸν ὁριογραμμῆς μεταξὺ τῆς προσαρτηθείσης εἰς τὴν Κοινότητα Τοπολιάνων περιοχῆς τοῦ συνοικισμοῦ, «Παράπλατι» καὶ τῆς παραμεινάσης εἰς τὴν Κοινότητα Λιθοχωρίου περιοχῆς τοῦ συνοικισμοῦ «Βέρνικος».

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα ὡς μὴ νομίμως ἠτιολογημένη.

Ἐπειδή, ἀναιρουμένης τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, δέον ἡ ὑπόθεσις χρήζουσα περαιτέρω ἐρεύνης κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, ν' ἀναπεμφθῇ εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 422/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Τ. Δημητρακάκης
Δικηγόροι : Γ. Ἀντωνιάδης, Πολ. Μητσόπουλος

«Καθορισμὸς Ὁρίων.—Ἀπόφασις Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τυγχάνει ἀναιρετέα ὡς μὴ ἠτιολογημένη, τούτου μὴ ἀποβλέψαντος εἰς τὰ ἀναμφισβητήτως κείμενα ὅρια τῶν περιοχῶν συνοικισμῶν τῶν διαδίκων κοινοτήτων».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἀτελῶς κατὰ νόμον ἀσκουμένης αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθη τὸ νόμιμον παράβολον, ὡς δείκνυται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 99965 τοῦ ἔτους 1970 γραμματίου τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθη-

νῶν, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 1/1970 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ὁρίων τοῦ Νομοῦ Λασιθίου, δι' ἧς, μετ' ἀναίρεσιν προηγουμένης ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 579/1969 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καθωρίσθησαν τὰ διοικητικὰ ὅρια μεταξὺ τῆς ἀναιρεσειούσης κοινότητος καὶ τῆς Κοινότητος Σχινοκαψάλων Λασιθίου.

Ἐπειδή, τοιοῦτον ἀντικείμενον ἔχουσα, ἀσκηθεῖσα δ' ἐμπροθέσμως καὶ κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις τυγχάνει τύποις δεκτή.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ διὰ τοῦ Ν.Δ. 2888/1954 κυρωθέντος Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος ὁρίζεται ὅτι «αἱ περιφέρειαι τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων καθορίζονται συμφώνως πρὸς τὰ ἤδη ἀναμφισβητήτως κείμενα ὅρια τῶν περιοχῶν τῶν πόλεων καὶ χωρίων, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸ δυνατὸν τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἰδιοκτησιῶν, τῆς ἰδιοκτησίας τῶν κατοίκων καὶ τῶν ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν τῶν συνοικισμῶν». Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς διατάξεως ταύτης, διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν διοικητικῶν ὁρίων δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν κατὰ πρῶτον λόγον, γιγνομένης εἰδικῆς μνείας περὶ τούτου, τὰ ἀναμφισβητήτως κείμενα ὅρια τῶν περιοχῶν τῶν πόλεων καὶ χωρίων, ἀποκλίσεως ἀπὸ τῶν ὁρίων τούτων δυναμένης νὰ γίνῃ μόνον ἐὰν αὕτη ἐπιβάλλεται ἐν ὄψει τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς ἰδιοκτησίας, τῆς ἰδιοκτησίας τῶν κατοίκων καὶ τῶν ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν τῶν συνοικισμῶν.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, τὸ ἐκδὸν ταύτην δικαστήριον προέβη εἰς τὸν ἀνακαθορισμὸν τῶν διοικητικῶν ὁρίων τῶν διαδίκων κοινοτήτων, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ πορίσματα τῆς γενομένης ἐπιτοπίου ἐρεύνης, τὰς ἀπόψεις τῶν διαδίκων κοινοτήτων καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλλου τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἔκτασιν, τὸν πληθυσμόν, τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν διαδίκων κοινοτήτων, ὡς καὶ εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων αὐτῶν. Ἐκ τούτων, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ διατακτικῷ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἀναφερομένων, συνάγεται ὅτι τὸ δικαστήριον ὁρίων ἀπέβλεψε κυρίως κατὰ τὸν γενόμενον ὑπ' αὐτοῦ καθορισμὸν τῶν ὁρίων τῶν διαδίκων κοινοτήτων οὐχί, ὡς ἔδει, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, εἰς τὰ ἀναμφισβητήτως κείμενα ὅρια τῶν περιοχῶν τῶν συνοικισμῶν τῶν διαδίκων κοινοτήτων, ἅτινα καὶ δὲν μνημονεύονται, ἀλλ' εἰς ὅρια ἐπιλεγέντα εἰδικῶς ὅπως ἐξασφαλίζωσι τὸ σταθερὸν καὶ ἀμετάβλητον τῶν ὁριοθετικῶν σημείων, τὸν διαχωρισμὸν τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν διαδίκων κοινοτήτων καὶ τῶν κατοίκων αὐτῶν καὶ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν διαδίκων κοινοτήτων καὶ τῶν κατοίκων αὐτῶν. Οὕτως ὅμως ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις δὲν εἶναι νομίμως ἠτιολογημένη καὶ τυγχάνει ἀναιρετέα διὰ τὸν λόγον τοῦτον, βασίμως προβαλλόμενον, περιττῆς καθισταμένης τῆς ἐξετάσεως τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις δέον ὅπως γένηται δεκτή,

ἡ δὲ ὑπόθεσις, χρήζουσα διευκρινήσεως κατὰ τὸ πραγματικὸν μέρος, δέον νὰ ἀναπεμφθῇ εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον πρὸς νέαν κατ' οὐσίαν κρίσιν.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 588/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Δ. Παΐζης

«Πληρεξουσιότης.—Ἔλλειψις πληρεξουσιότητος τοῦ ὑπογράψαντος τὴν αἴτησιν ἀναιρέσεως δικηγόρου καθιστᾷ ἀκύρους πάσας τὰς ἐπ' ὀνόματι τοῦ διαδίκου ἐνεργηθείσας πράξεις ὑπὸ τοῦ ἐμφανισθέντος ὡς πληρεξουσίου αὐτοῦ καὶ ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ἀπορρίπτεται ὡς ἀκύρως ἀσκηθεῖσα».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, δι' ἣν κατεβλήθησαν τὰ νόμιμα τέλη καὶ τὸ παράβολον, ἐκδοθέντων τῶν ὑπ' ἀριθ. 62114, 62115 καὶ 62116 τοῦ ἔτους 1970 τριπλοτύπων τοῦ Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν, διώκεται ἡ ἀναίρεσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 15/1969 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τῆς Κοινότητος Μαινεμένης, διὰ τῆς ὁποίας ἀπερρίφθη ἔφεσις τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 22/1969 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τῆς αὐτῆς Κοινότητος, ἀπορριψάσης προσφυγὴν τῆς ἀναιρεσειούσης ἑταιρείας κατὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῆς εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον τῆς ρηθείσης Κοινότητος διὰ τέλη καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ ἔτους 1969.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 42 § 4 τοῦ κωδικοποιουμένου νόμου 3713 περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (κωδ. βασιλ. διάταγμα τῆς 6.2.1961, ΦΕΚ 22), ὁρίζεται, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι «αἱ αἰτήσεις ἀναιρέσεως εἰσάγονται ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ δικάζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 36–41 τοῦ παρόντος νόμου, παραλειπομένης μόνον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 37 § 2 ἀνακοινώσεως πρὸς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἀρχήν, ὁσάκις δὲν εἶναι καὶ διάδικος»· ἐν ἄρθρῳ δὲ 40 παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁρίζεται, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις αἱ ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Πρώτου Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου διαδικασίας ἰσχύουσαι. Ἐξ ἄλλου, ὁ ἐν ἰσχύι Κῶδιξ Πολιτικῆς Δικονομίας (βασ. διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 657/1971, ΦΕΚ Α' 219) ὁρίζει ἐν ἄρθρῳ 104 τὰ ἑξῆς : «Διὰ τὰς προπαρασκευαστικὰς πράξεις καὶ κλήσεις μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως θεωρεῖται ὑπάρχουσα πληρεξουσιότης, διὰ δὲ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἀπαιτεῖται ρητὴ πληρεξουσιότης, τῆς ὁποίας μὴ ὑπαρχούσης, κηρύσσονται ἄκυροι ὅλαι αἱ πράξεις, καὶ αὐταὶ αἱ πρότερον ἐπιχειρηθεῖσαι. Τὴν ἔλλειψιν πληρεξουσιότητος, ὡς καὶ τὴν ὑπέρβασιν ταύτης, ἐξετάζει τὸ δικαστήριον καὶ αὐτεπαγγέλτως κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων προκύπτει ὅτι, ἂν κατὰ τὴν ἐπ' ἀκρο-

ατηρίου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως δὲν ἀποδειχθῇ ἡ ὕπαρξις πληρεξουσιότητος τοῦ ὑπογράψαντος τὴν αἴτησιν ἀναιρέσεως δικηγόρου, κηρύσσονται ἄκυροι ὅλαι αἱ πράξεις αἱ ἐνεργηθεῖσαι ἐπ' ὀνόματι τοῦ διαδίκου ὑπὸ τοῦ ἐμφανισθέντος ὡς πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ εἰδικώτερον ὅτι ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ἀπορρίπτεται ὡς ἀκύρως ἀσκηθεῖσα.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ὑπογράφεται ὑπὸ δικηγόρον ὡς πληρεξουσίου τοῦ ἀναιρεσείοντος, μέχρις ὅμως τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, καθ' ἣν δὲν παρέστη ὁ ἀναιρεσείων, δὲν προσήχθησαν ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα τὴν ὕπαρξιν πληρεξουσιότητος καὶ ὡς ἐκ τούτου δέον ὅπως, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ἀπορριφθῇ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ὡς ἀκύρως ἀσκηθεῖσα.

Ἀριθ. 589, 590, 591/1973
Ἀποφάσεις ὅμοιαι τῇ ὡς ἄνω 588/1973 Σ.τ.Ε.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 592/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Β. Μποτόπουλος
Δικηγόροι : Λ. Νικολάου, Δ. Προυκάκης

«Εἰς τὴν ἑπταετῆ παραγραφὴν ὑπόκεινται οὐχὶ μόνον αἱ ἐκ βεβαιωθέντων φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἀξιώσεις τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα αὐτῶν ὅπως προβαίνωσιν εἰς βεβαίωσιν αὐτῶν».

Ἐπειδὴ ὁ ἀναιρεσείων δι' ἐπ' ἀκροατηρίου δηλώσεως τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ δικηγόρου παρητήθη τοῦ λόγου ἀναιρέσεως, δι' οὗ προβάλλεται ὅτι αἱ διατάξεις ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἡ ἐπιβολὴ τῆς εἰσφορᾶς εἶναι ἀντισυνταγματικαί.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 76 τοῦ βασ. διατάγματος τῆς 24.9/20.10.1958 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» (φ. 171), ὡς ἡ διάταξις αὕτη εἶχε πρὸ τῆς ἀντικαταστάσεώς της διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀ.ν. 344/1968 (φ. 71), ὡρίζετο ὅτι «ὁ χρόνος παραγραφῆς τῶν ἀξιώσεων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων εἶναι εἴκοσιν ἐτῶν» καὶ «κατ' ἐξαίρεσιν, τῶν προερχομένων ἐκ φόρων ἐν γένει, τελῶν καὶ δικαιωμάτων, ἑπτὰ ἐτῶν». Κατὰ τὴν ἔννοιαν δὲ τῆς διατάξεως ταύτης, εἰς τὴν αὐτόθι ὁριζομένην ἑπταετῆ παραγραφὴν ὑπόκεινται οὐχὶ μόνον αἱ ἐκ βεβαιωθέντων φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἀξιώσεις τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα αὐτῶν ὅπως προβαίνωσιν εἰς βεβαίωσιν τῶν φόρων, τελῶν κλπ. διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τοὺς οἰκείους δημοτικοὺς καταλόγους. Ἡ παραγραφὴ δὲ τοῦ δικαιώματος τούτου ἄρχεται ἀφ' ἧς ὁ δῆμος ἢ ἡ κοινότης ἠδύνατο νὰ προβῇ εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐγγραφήν, ἤτοι ἀφ' ἧς συνέτρεχον αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμεναι πραγματικαὶ προϋποθέσεις διὰ

τὴν γέννησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ὅπως προβῇ εἰς βεβαίωσιν τοῦ φόρου, τέλους κλπ.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ Α.Ν. 344/1968 (ΦΕΚ Α' 71/5.4.1968) ὁρίζονται ἤδη τὰ ἑξῆς : «1. Ἡ βεβαίωσις τῶν φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων καὶ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐντὸς ἀποσβεστικῆς προθεσμίας πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀνάγονται. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἰσχύει εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς εἶναι ἄγνωστοι οἱ ὑπόχρεοι καὶ καθίσταται ὡς ἐκ τούτου ἀδύνατος ἡ βεβαίωσις. 2. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἰσχύος τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἡ βεβαίωσις τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρεῶν ἐκ φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1963 καὶ προηγουμένων ἐτῶν συντελεῖται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1969». Διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ Α.Ν. 344/1968 τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 76 τοῦ ἀπὸ 24 Σεπτ./20 Ὀκτωβρ. 1958 Β.Δ. ἀντικατεστάθη ὡς ἑξῆς : «Ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς τῶν ἀξιώσεων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων εἶναι εἴκοσιν ἐτῶν, ἀρχόμενος ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐβεβαιώθησαν αὗται ὁριστικῶς. Κατ' ἐξαίρεσιν αἱ προερχόμεναι ἐκ φόρων ἐν γένει, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ ἀντιτίμου προσωπικῆς ἐργασίας παραγράφονται μετὰ πενταετίαν ἀρχομένην ὡς ἀνωτέρω». Αἱ ἀνωτέρω ὅμως διατάξεις τοῦ ἀ.ν. 344/1968, δι' ὧν θεσπίζεται πενταετὴς προθεσμία διὰ τὴν διενέργειαν τῆς βεβαιώσεως (ἄρθρ. 2), διάφορος τῆς πενταετοῦς παραγραφῆς τῶν ἐκ βεβαιωθέντων φόρων κλπ. ἀξιώσεων, δὲν ἐφαρμόζονται εἰς ἣν περίπτωσιν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτῶν τὸ δικαίωμα πρὸς βεβαίωσιν τοῦ φόρου κλπ. εἶχεν ὑποκύψει εἰς τὴν ὑπὸ τῶν προϊσχυσασῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ ἀπὸ 24.9.1958 βασ. διατάγματος προβλεπομένην ἑπταετῆ παραγραφήν.

Ἐπειδή, ἐν προκειμένῳ, διὰ τῆς ἀναιρεσιβαλλομένης ἀποφάσεως, ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἐδέχθη ὅτι κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ ἀπὸ 26.9.1958 βασ. διατάγματος «ὁ χρόνος παραγραφῆς τῶν ἀξιώσεων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων κλπ. ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς βεβαιώσεώς των καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς γεννήσεως τῆς φορολογικῆς ἀξιώσεως», ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ δὲ ταύτῃ ἀπέρριψε τὸν ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος προβληθέντα ἰσχυρισμὸν ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ δήμου πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ἐπιδίκου εἰσφορᾶς λόγῳ ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως γενομένης ἐν ἔτει 1955 εἶχεν ὑποκύψει εἰς τὴν ἑπταετῆ παραγραφήν. Ἡ αἰτιολογία ὅμως αὕτη δὲν εἶναι νόμιμος, κατὰ τὰ ἐν προηγουμένῃ σκέψει, διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον, βασίμως προβαλλόμενον, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις εἶναι ἀναιρετέα, δεκτῆς καθισταμένης τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 593/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Ἀ. Φαρμάκης
Δικηγόρος : Φ. Καραγιάννης

«Ἄκυροι ὅλαι αἱ πράξεις αἱ ἐνεργηθεῖσαι ἐπ' ὀνόματι τοῦ διαδίκου καὶ τοῦ ἐμφανισθέντος ὡς πληρεξουσίου αὐτοῦ λόγῳ μὴ ἐμπροθέσμου συμπληρώσεως τῆς ἐλλείψεως ταύτης».

Ἐπειδὴ διὰ τῆς αἰτήσεως ταύτης διώκεται ἡ ἀναίρεσις : 1) τῆς ὑπ' ἀριθ. 16/1969 ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τῆς Κοινότητος Νέων Μαλγάρων Θεσσαλονίκης, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσείοντος ἀσκηθεῖσα προσφυγὴ κατὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτοῦ εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον αὐθαιρέτου χρήσεως κοινοτικῶν κτημάτων τῆς Κοινότητος Νέων Μαλγάρων διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1968 καὶ 2) τῆς ὑπ' ἀριθ. 34/1969 ἀποφάσεως τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς Ἐπιλύσεως Φορολογικῶν Διαφορῶν τῆς ἕδρας τοῦ Εἰρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 42 παρ. 4 τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας» (Β.Δ. 92/1961, ΦΕΚ 22 Α') ὁρίζεται μεταξὺ ἄλλων ὅτι «αἱ αἰτήσεις ἀναιρέσεως εἰσάγονται ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ δικάζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 36–41 τοῦ παρόντος νόμου, παραλειπομένης μόνον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 37 παρ. 2 ἀνακοινώσεως πρὸς τὴν ἐκδοῦσαν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἀρχήν, ὁσάκις δὲν εἶναι καὶ διάδικος»· ἐν ἄρθρῳ δὲ 40 παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁρίζεται μεταξὺ ἄλλων ὅτι ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις αἱ ἐπὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ Πρώτου Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου διαδικασίας ἰσχύουσαι. Ἐξ ἄλλου, ὁ ἐν ἰσχύι Κῶδιξ Πολιτικῆς Δικονομίας (Βασ. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 657/1971, ΦΕΚ 219 Α') ἐν ἄρθρῳ 104 ὁρίζει ὅτι «διὰ τὰς προπαρασκευαστικὰς πράξεις καὶ κλήσεις μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως θεωρεῖται ὑπάρχουσα πληρεξουσιότης, διὰ δὲ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἀπαιτεῖται ρητὴ πληρεξουσιότης, τῆς ὁποίας μὴ ὑπαρχούσης, κηρύσσονται ἄκυροι ὅλαι αἱ πράξεις, καὶ αὐταὶ αἱ πρότερον ἐπιχειρηθεῖσαι. Τὴν ἔλλειψιν πληρεξουσιότητος, ὡς καὶ τὴν ὑπέρβασιν ταύτης ἐξετάζει τὸ δικαστήριον καὶ αὐτεπαγγέλτως κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης», ἐν ἄρθρῳ δὲ 105 ὁρίζει ὅτι «1. Ἐὰν ὁ ὡς πληρεξούσιος παριστάμενος δὲν ἀποδεικνύῃ τὴν ὕπαρξιν πληρεξουσιότητος, τὸ δικαστήριον δύναται, ὁρίζον σύντομον προθεσμίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως, νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν μὴ ἀποδεικνύοντα τὴν πληρεξουσιότητά του, ὅπως μετάσχῃ προσωρινῶς τῆς δίκης. Τὸ κῦρος τῶν ἐπιτραπεισῶν πράξεων ἤρτηται ἐκ τῆς ἐμπροθέσμου συμπληρώσεως τῆς ἐλλείψεως. 2. Ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδοθῇ πρὸ τῆς συμπλη-

ρώσεως τῆς ἐλλείψεως ἢ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ταχθείσης προθεσμίας. 3. Ἐὰν δὲν συνεπληρώθη ἡ ἔλλειψις κατὰ τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν, τὸ δικαστήριον προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως καὶ καταδικάζει τὸν ἄνευ πληρεξουσιότητος παραστάντα εἰς τὰ προξενηθέντα ἐκ τῆς τοιαύτης παραστάσεώς του ἔξοδα».

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων προκύπτει ὅτι, ἂν δὲν ἀποδειχθῇ ἡ ὕπαρξις πληρεξουσιότητος τοῦ ὑπογράψαντος τὴν αἴτησιν ἀναιρέσεως δικηγόρου εἴτε κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, εἴτε μετὰ ταύτην ἐντὸς ὅμως τῆς παρασχεθείσης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου προθεσμίας, κηρύσσονται ἄκυροι ὅλαι αἱ πράξεις αἱ ἐνεργηθεῖσαι ἐπ' ὀνόματι τοῦ διαδίκου ὑπὸ τοῦ ἐμφανισθέντος ὡς πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ εἰδικώτερον ὅτι ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως ἀπορρίπτεται ὡς ἀκύρως ἀσκηθεῖσα.

Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ὑπογράφεται ὑπὸ δικηγόρου ὡς πληρεξουσίου τοῦ ἀναιρεσείοντος, κατὰ τὴν συζήτησιν δὲ ταύτης, καθ' ἣν δὲν παρέστη ὁ ἀναιρεσείων, ὁ ὡς πληρεξούσιος αὐτοῦ παραστὰς δικηγόρος δὲν προσήγαγε ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα τὴν ὕπαρξιν πληρεξουσιότητος καὶ τὸ δικαστήριον ἔταξεν εἰς αὐτὸν δεκαπενθήμερον προθεσμίαν ἵνα προσκομίσῃ σχετικὸν πληρεξούσιον, ὅπερ ὅμως οὗτος προσεκόμισε μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὡς ἄνω ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ταχθείσης προθεσμίας. Ὅθεν, δέον ὅπως, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ ἠγουμένῃ σκέψει, ἀπορριφθῇ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ὡς ἀκύρως ἀσκηθεῖσα.

Ἀριθ. 594/1973

Ἀπόφασις ὁμοία τῇ ὡς ἄνω 593/1973 Σ.τ.Ἐ.

Τμ. Β'—Ἀριθ. 707/1973

Πρόεδρος : Ἀπ. Παπαλάμπρου
Εἰσηγητής : Τ. Δημητρακάκης
Δικηγόροι : Θ. Ζούκας, Τ. Ντόκας, Κ. Μενεΐδης

«Αἴτησις ἀκυρώσεως στρεφομένη κατὰ πράξεως νομάρχου εἶναι ἀπαράδεκτος ἐφ' ὅσον κατ' αὐτῆς δύναται ν' ἀσκηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 3200/55 καθιερουμένη προσφυγή».

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Κ.Ν. 3713 (Β.Δ. 6.2.1961), ἑρμηνευομένων ἐν ὄψει καὶ τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ Συντάγματος, καὶ ἰδίᾳ τῆς παραγράφου 1 περίπτ. β' αὐτοῦ, ὁσάκις ὁ νόμος θεσπίζει καθ' ὡρισμένης διοικητικῆς πράξεως εἰδικὴν διοικητικὴν προσφυγήν, ἄγουσαν εἰς νέαν κρίσιν τῆς ὑποθέσεως εἴτε παρὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν πρᾶξιν, εἴτε παρ' ἑτέρου ὀργάνου, ἡ ἄσκησις αἰτήσεως ἀκυρώσεως δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὴ κατὰ τῆς εἰς προσφυγὴν ὑποκειμένης πράξεως, ἀλλὰ μόνον κατὰ τῆς ἐπὶ τῇ προσφυγῇ τελικῶς ἐκδιδομένης. Περαιτέρω συνέπεια τούτου εἶναι ὅτι, παρ-

ερχομένης τῆς τυχὸν τασσομένης ὑπὸ τοῦ νόμου εἰδικῆς προθεσμίας πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης προσφυγῆς ἤ, ἐὰν τοιαύτη προθεσμία δὲν τάσσεται, παρερχομένου μηνός, ὑπόκειται εἰς προσβολὴν δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἡ διὰ τῆς παρόδου τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἐκδηλουμένη σιωπηρὰ ἀπόρριψις τῆς προσφυγῆς, συνιστῶσα ἐμμονὴν εἰς τὴν ἀρχικὴν πρᾶξιν, ἧς αἱ αἰτιολογίαι ἀποτελοῦν αἰτιολογίαν καὶ τῆς σιωπηρᾶς ἀπορρίψεως.

Ἐπειδὴ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 3200/1955 «περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» (φ. 97), ὁριζουσῶν ὅτι κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Νομάρχου ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον προσφυγὴ διὰ παράβασιν νόμου ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων τασσομένης ἀποκλειστικῆς προθεσμίας καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐταῖς εἰδικῶς ὁριζομένην διαδικασίαν, καθιεροῦται εἰδικὴ διοικητικὴ προσφυγὴ κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ νομάρχου, ἄγουσα εἰς νέαν κρίσιν τῆς ὑποθέσεως ἀπὸ ἀπόψεως νομιμότητος αὐτῆς. Προσβλητὴ ὅθεν, δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τυγχάνει, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἡγουμένῃ σκέψει, μόνον ἡ τελικῶς ἐκδιδομένη ἐπὶ τῆς ὡς εἴρηται προσφυγῆς διοικητικὴ πρᾶξις.

Ἐπειδή, κατὰ ταῦτα, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, στρεφομένη κατὰ πράξεως νομάρχου, δέον νὰ ἀπορριφθῇ ὡς ἀπαράδεκτος, ἐφ' ὅσον κατὰ τῆς πράξεως ταύτης δύναται ν' ἀσκηθῇ ἡ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 3200/1955 καθιερουμένη προσφυγή. Δοθείσης ὅμως, ἐξ ἄλλου, τῆς μέχρι πρό τινος ἀντιθέτου νομολογίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἡ πρὸς ἄσκησιν τῆς προσφυγῆς ταύτης προθεσμία εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν δέον νὰ λογισθῇ ὡς ἀναβιοῦσα καὶ τρέχουσα ἐκ νέου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἄσκησιν αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατάθεσις παραβόλου, δι' ὃ καὶ δέον, καίπερ ἀπορριπτομένης τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ κατατεθέντος παραβόλου (ὑπ' ἀριθ. 87823/1971 γραμμάτιον Ταμείου Δικαστικῶν Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν).

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ
ΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ

'Αριθ. Πρωτ. 1046 'Εν 'Αθήναις τῇ 19ῃ Μαΐου 1973

Πρὸς τὴν 'Εκτελεστικὴν 'Επιτροπὴν τῆς Ε.Δ.Κ.Ε.
'Εντα῀θα

'Επὶ τῆς ἀπὸ 15 Μαΐου 1973 αἰτήσεως τῆς "Αννης Βυζᾶ, τὸ γένος Χρ. Δημούλη, ἀδελφῆς τοῦ ἀποβιώσαντος τὴν 4.5.1973 ὑπαλλήλου τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος ἐπὶ μισθῷ Τμηματάρχου Α' τάξεως, Προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν 'Υπηρεσιῶν, Γεωργίου Δημούλη, δι' ἧς αὕτη αἰτεῖται ὅπως καταβληθῶσιν εἰς αὐτὴν δι' ἔξοδα κηδείας τοῦ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ της ἀποδοχαὶ τριῶν μηνῶν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν τὰ ἀκόλουθα :

'Ο ἀποθανὼν τὴν 4.5.73 Γεώργιος Δημούλης ἦτο τακτικὸς ὑπάλληλος τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος ἐπὶ μισθῷ Τμηματάρχου Α' τάξεως, κατέχων θέσιν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 477/68 «περὶ συστάσεως 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος». Οὗτος ἐτύγχανε προηγουμένως ὑπάλληλος τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 477/68 καταργηθείσης Κεντρικῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος, ἥτις εἶχε συσταθῆ διὰ τοῦ Ν.Δ. 2189/52 «περὶ Τοπικῶν 'Ενώσεων καὶ Κεντρικῆς τοιαύτης τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος», διατηρηθεὶς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α.Ν. 477/68 καὶ καταλαβὼν θέσιν προβλεπομένην ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ προμνησθέντος ἱδρυτικοῦ τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος Α.Ν. 477/68, τηρηθείσης τῆς νομίμου διαδικασίας, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ τηρουμένου ἐν τῇ 'Ενώσει ὑπηρεσιακοῦ του φακέλλου.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Α.Ν. 477/68 ἐπηκολούθησεν ἡ σύνταξις τοῦ Κανονισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος, ὅστις κατηρτίσθη ὑπὸ τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τῆς 'Ενώσεως κατόπιν τῆς δοθείσης εἰς αὐτὴν ἐξουσιοδοτήσεως διὰ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 2 τοῦ Α.Ν. 477/68, καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 128367/1968/13.1.69 ἀποφάσεως αὐτοῦ, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ προμνησθεῖσα διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 477/68.

Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Κανονισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς 'Ενώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς 'Ελλάδος διαλαμβάνει ὅτι «διὰ τὴν παροχὴν ἰατρικῆς καὶ φαρμακευτικῆς περιθάλψεως, ἐξόδων νοσηλείας καὶ κηδείας τῶν ὑπαλλήλων τῆς 'Ενώσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν «περὶ κλάδου ἀσθενείας

δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων», ἑκάστοτε ἰσχυόντων νόμων». Βάσει τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ Κανονισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, δεδομένου ὅτι ὁ Κ.Α.Δ.Κ.Υ. δὲν ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν ἐξόδων κηδείας τῶν εἰς αὐτὸν ἠσφαλισμένων ὑπαλλήλων ἀλλὰ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἰσχύουν αἱ διατάξεις αἱ προβλέπουσαι περὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων καὶ συγκεκριμένως τὸ ἰσχῦον σήμερον Ν.Δ. 1140/72 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἕνιαῖον κείμενον τῶν περὶ καταστάσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων», αἱ διατάξεις τοῦ ὁποίου ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἑνώσεως, διότι οὗτοι ἐξομοιοῦνται μισθολογικῶς μὲ τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους δυνάμει τῆς διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 477/68 «περὶ συστάσεως Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος».

Σημειωτέον ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἠσφαλισμένοι δι' ἰατροφαρμακευτικὴν περίθαλψιν εἰς τὸν Κ.Α.Δ.Κ.Υ. ἀπὸ τοῦ ἔτους 1959, τῆς ἀσφαλίσεώς των ταύτης ἐπιτευχθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 14266/14.3.59 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν «Περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κ.Α.Δ.Κ.Υ. τοῦ προσωπικοῦ τῆς Κεντρικῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος», ἥτις Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. καταργηθεῖσα, ἀντικατεστάθη καὶ συνεχίζεται ὑπὸ τῆς Ε.Δ.Κ.Ε., ὡς ἀνωτέρω τονίζεται.

Τὸ ἄρθρον 43 τοῦ προμνησθέντος Ν.Δ. 1140/72 ὁρίζει ὅτι τὰ τῆς δοκιμαστικῆς ὑπηρεσίας, τῶν ἀποδοχῶν, τῶν ἀδειῶν, τῆς νοσηλείας, τῶν ἐξόδων κηδείας κλπ. τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διέπονται ἀναλόγως ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων. Περὶ τῶν ἐξόδων κηδείας προβλέπουν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ Ν. 1811/51 «περὶ Κώδικος καταστάσεως διοικητικῶν ὑπαλλήλων», εἰς ὃν παραπέμπει τὸ ἄρθρον 43 τοῦ Ν.Δ. 1140/72, τὸ ὁποῖον ἄρθρον 87 τοῦ Ν. 1811/51 καθιεροῖ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Δημοσίου πρὸς καταβολὴν τῶν ἐξόδων κηδείας τῶν ἀποθνησκόντων τακτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Τὰ ἔξοδα ταῦτα ὁρίζονται διὰ τὸν ὑπάλληλον εἰς τὰς ἀποδοχὰς τριῶν μηνῶν.

Ἑτέρα σχετικὴ διάταξις ὁρίζουσα τὰ ἔξοδα κηδεύσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι ἡ τοιαύτη τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 32 τοῦ Ν. 4464/65 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος κλπ.», δι' ἧς τὰ καταβαλλόμενα ἔξοδα κηδείας τῶν ἀποβιούντων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων κλπ., δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνωσι τὰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000) δραχμάς. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ Ν. 1811/51 σκοπὸν ἔχουν νὰ παράσχουν τὰ μέσα πρὸς ἀντιμετώπισιν μόνον τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τῆς κηδείας οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ψυχικὴν ἀνακούφισιν ἥτις οὔτε ἀποτιμητὴ εἰς χρῆμα εἶναι οὔτε δύναται νὰ καθορισθῇ ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, δεδομένου ὅτι τὸ μέγεθος τῆς ψυχικῆς ἐπιδράσεως

ἐξαρτᾶται ἑκάστοτε ἐκ τοῦ ὑποκειμενικοῦ στοιχείου (Γνωμ. Ν.Σ. Κράτους 4/59, 1001/63).

Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων διατάξεων ἐξάγεται ἀνενδοιάστως ὅτι εἶναι νόμιμος ἡ αἴτησις τῆς ἀδελφῆς τοῦ θανόντος δι' ἧς αἰτεῖται αὕτη τὴν καταβολὴν ὡς ἐξόδων κηδείας τοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ της, ἀποδοχὰς τριῶν μηνῶν, ἃς ἐλάμβανε ὁ θανὼν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του. Κατ' ἀκολουθίαν δέον ὅπως καταβληθῶσιν εἰς αὐτὴν αἱ ἀποδοχαὶ τριῶν μηνῶν, δηλαδὴ βασικὸς μισθὸς μετὰ τῶν προσαυξήσεων τριετιῶν καὶ πολυετίας ἄνευ συνυπολογισμοῦ ὑπερωριῶν, ἐξόδων κινήσεως καὶ ἑτέρων ἐπιδομάτων καὶ ταῦτα ἄνευ οὐδεμιᾶς κρατήσεως πλὴν τοῦ τέλους χαρτοσήμου ἐξ 1% ἐπ' αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ θανὼν ἐτύγχανε ἠσφαλισμένος διὰ συνταξιοδότησιν εἰς τὸ ΙΚΑ, ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν ἀνωτέρω καθοριζομένων τριμηνιαίων ἀποδοχῶν δέον νὰ ἐκπεσθῇ ποσὸν δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δραχμῶν, ὅπερ χορηγεῖται δι' ἔξοδα κηδείας ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους εἰς αὐτό. Τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 2.500 δραχμῶν δι' ἔξοδα κηδείας καταβάλλεται εἰς τοὺς συνταξιούχους ἢ ἠσφαλισμένους τοῦ ΙΚΑ ἀπὸ 1.1.1972 κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

Μετὰ τιμῆς

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Νομικῶν Ὑποθέσεων Ε.Δ.Κ.Ε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις 'Εκλογῶν—Τμῆμα 'Εκλογῶν
'Αριθ. Πρωτ. 25293
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 14 'Εν 'Αθήναις τῇ 24 'Απριλίου 1973

«Περὶ διαγραφῆς 'Εκλογέων».

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων

Σχετ.: 66581 ἀπὸ 10 'Ιουλίου 1969 κωδ. ἐγκ.

1. Συμπληροῦντες τὴν ὑπερθεν σχετικήν, περὶ τῆς διαδικασίας διαγραφῆς ἀποβιούντων ἐκλογέων ἐκ τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων γνωρίζομεν τὰ κάτωθι:

α. Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ὑποπαρ. α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 592/1963 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῆς Νομοθεσίας περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν» ἡ Διεύθυνσις ταυτοτήτων τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν (νῦν 'Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως) εἰς τὸ τέλος ἑκάστου τριμήνου ὑποβάλλει εἰς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν τὰς αἰτήσεις ἐκδόσεως δελτίων ταυτότητος (καρτέλλας) τῶν ἀποβιούντων ἐνηλίκων ἢ προκειμένου περὶ ἀποβιούντων ἐστερημένων ταυτότητος τὰς πρὸς ἔκδοσιν ἀδείας ταφῆς ὑποβληθείσας ὑπευθύνους δηλώσεις τῶν οἰκείων των. Διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀδείας ταφῆς ἀποβιοῦντος ἐνηλίκου ἀπαιτεῖται ἡ, εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀστυνομικὴν ἀρχήν, ἢ ἐν ἐλλείψει ταύτης εἰς τὸν ληξίαρχον, παράδοσις τῆς ἀστυνομικῆς αὐτοῦ ταυτότητος ἢ ἐν ἐλλείψει ταύτης ὑπευθύνου δηλώσεως οἰκείου τοῦ ἀποβιοῦντος περιλαμβανούσης ἅπαντα τά, ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων προβλεπόμενα στοιχεῖα.

β. Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τῆς ὑπ' ἀριθ. 62/13/11 ἀπὸ 16 'Απριλίου 1970 ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως (ΦΕΚ 321/11.5.1970 Τεῦχος Β') «περὶ ἐφοδιασμοῦ τῶν πολιτῶν διὰ δελτίου ταυτότητος» κατὰ τὴν παράδοσιν ὑπὸ τοῦ οἰκείου τοῦ ἀποβιοῦντος εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν ἢ ἐν ἐλλείψει ταύτης εἰς τὸν ληξίαρχον τοῦ δελτίου τῆς ἀστυνομικῆς ταυτότητος, δέον ἀπαραιτήτως νὰ παραδίδεται καὶ τὸ ἐκλογικὸν βιβλιάριον τοῦ ἀποβιοῦντος ἢ ὑπεύθυνος δήλωσις τοῦ οἰκείου διὰ τοὺς στερουμένους ἐκλογικοῦ βιβλιαρίου.

γ. 'Εκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων προκύπτει ὅτι:

(1) Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν τὰ ἐκλογικὰ βιβλιάρια τῶν ἀποβιούντων ἐκλογέων δέον νὰ παραδίδωνται εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα, οὐδὲ οἱ ὀργανισμοὶ

οὗτοι νὰ παραλαμβάνωσι τὰ περὶ ὧν πρόκειται βιβλιάρια, ἔστω καὶ ἐὰν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ἐλλείψει ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καθίσταται ἁρμόδιος διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας ταφῆς.

(2) Τόσον τὸ δελτίον τῆς ἀστυνομικῆς ταυτότητος τοῦ ἀποβιοῦντος, ὅσον καὶ τὸ ἐκλογικὸν αὐτοῦ βιβλιάριον ἢ ὑπεύθυνος δήλωσις διὰ τοὺς στερουμένους ἐκλογικοῦ βιβλιαρίου ἐφ' ὅσον εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα ὑφίσταται ἀστυνομικὴ ἀρχὴ θὰ παραδίδωνται εἰς ταύτην κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας ταφῆς, ἐλλείψει δὲ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν Ληξίαρχον καὶ οὐδέποτε εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν ὁ Ληξίαρχος διαβιβάζει ἀμφότερα τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν εἰς ἣν ὑπάγεται (Σταθμὸν Χωρ/κῆς ἢ 'Αστυν. Τμῆμα) διὰ τὰ καθ' ἑαυτὴν περαιτέρω.

2. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 89188/275 ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1970 Γενικῆς διαταγῆς τοῦ 'Υπουργείου παρεσχέθησαν ὑμῖν ὁδηγίαι περὶ τῆς τύχης τῶν ἀνεπιδότων ἐκλογικῶν βιβλιαρίων λόγῳ μεσολαβήσαντος θανάτου τῶν δικαιούχων. 'Επὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος παρέχομεν συμπληρωματικῶς καὶ τὰς κάτωθι ὁδηγίας :

α. 'Ως καὶ διὰ τῆς, ὡς ἄνω, Γενικῆς διαταγῆς καθωρίσθη, τὰ ἀνεπίδοτα κλογικὰ βιβλιάρια, λόγῳ θανάτου τῶν δικαιούχων τούτων δέον νὰ ἐπιστρέ-ἐ φωνται ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τὰ Γραφεῖα ἐκλογικῶν καταλόγων. Εἰς τὰ βιβλιάρια τῶν ἀποβιούντων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ἐπιστρεφόντων Δήμων ἢ Κοινοτήτων, δέον νὰ ἐπισυνάπτωνται καὶ ληξιαρχικαὶ πράξεις θανάτου.

β. Τὰ Γραφεῖα 'Εκλογικῶν Καταλόγων προκειμένου νὰ συμπεριλαβάνουν τοὺς ὡς ἄνω ἀποβιώσαντας εἰς τὰς κατ' ἔτος συντασσομένας καταστάσεις διαγραπτέων ἐκλογέων θὰ προέρχωνται εἰς τὰς κάτωθι ἐνεργείας :

(1) Κατ' ἀρχὴν θὰ ἀναμένουν, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου ἀποστολὴν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπὸ τῆς ὑποπαρ. α' παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Β.Δ. 592/1963 προβλεπομένων στοιχείων ἤτοι τὰς αἰτήσεις ἐκδόσεως δελτίων ταυτότητος (καρτέλλας) ὡς καὶ τὰς ὑπευθύνους δηλώσεις τῶν οἰκείων τῶν ἀποβιούντων, μετὰ δὲ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἄνω στοιχείων θὰ συσχετίζουν ταῦτα μετὰ τῶν ἀνεπιδότων 'Εκλογικῶν βιβλιαρίων καὶ θὰ συμπεριλαμβάνουν τοὺς ἀποβιώσαντας ἐκλογεῖς εἰς τὰς σχετικὰς καταστάσεις διαγραφῆς.

(2) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἀπεβίωσαν οἱ περὶ ὧν πρόκειται ἐκλογεῖς καὶ μέχρι τῆς 1ης 'Απριλίου τοῦ ἑπομένου ἔτους δὲν ἤθελον περιέλθει ὑμῖν καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα διαγραφῆς τῶν ὡς ἄνω ἐκλογέων, θὰ συμπεριλαμβάνουν εἰς τὰς κατ' ἔτος συντασσομένας καταστάσεις διαγραπτέων ἐκλογέων καὶ τοὺς ὡς ἄνω ἀποβιώσαντας βάσει μόνον τοῦ ἀνεπιδότου αὐτῶν ἐκλογικοῦ βιβλιαρίου καὶ τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου.

γ. Μετὰ τὴν κατ' ἔτος ἀναθεώρησιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, δυνατὸν νὰ περιέλθουν ὑμῖν τὰ λοιπὰ στοιχεῖα ἀποβιωσάντων ἐκλογέων, οἵτινες συμπεριελήφθησαν εἰς τὰς σχετικὰς καταστάσεις διαγραπτέων ἐκλογέων βάσει μόνον τοῦ ἀνεπιδότου ἐκλογικοῦ αὐτῶν βιβλιαρίου καὶ τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως

θανάτου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς διαγραφῆς τούτων, δέον νὰ ἐρευνᾶται ὑπὸ τοῦ Γραφείου ἐὰν οὗτοι συμπεριελήφθησαν εἰς τὰς καταστάσεις διαγραπτέων ἐκλογέων τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἵνα ἐν καταφατικῇ περιπτώσει μὴ συμπεριληφθοῦν καὶ αὖθις κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ἑπομένου ἔτους, καὶ

δ. Τέλος, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀνεπίδοτα ἐκλογικὰ βιβλιάρια τῶν ἀποβιούντων ἐκλογέων ἐκτὸς περιφερείας Δήμου ἢ Κοινότητος ὧν τυγχάνουσι ἐκλογεῖς, θὰ ἐπιστρέφωνται ἀσφαλῶς ἄνευ ληξιαρχικῆς πράξεως θανάτου. Ταῦτα θὰ φυλάσσωνται μέχρι λήψεως τῶν λοιπῶν στοιχείων, αἰτήσεως ἐκδόσεως ἀστυνομικῆς ταυτότητος (καρτέλλας) καὶ ὑπευθύνου δηλώσεως τῶν οἰκείων τῶν ἀποβιούντων, ἵνα μετὰ ταῦτα συμπεριληφθοῦν εἰς τὰς καταστάσεις διαγραπτέων ἐκλογέων τῆς ἑπομένης ἀναθεωρητικῆς περιόδου, Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ λοιπὰ στοιχεῖα τῶν ὡς ἄνω ἀποβιούντων ἐκλογέων μετὰ πάροδον ἱκανοῦ χρόνου δὲν ἤθελον ἀποσταλῆ ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου θὰ εἰδοποιῶνται ὑφ' ὑμῶν οἱ οἰκεῖοι Δῆμοι ἢ Κοινότητες ἵνα μεριμνοῦν, μέσῳ τῶν οἰκείων των, διὰ τὴν ὑποβολὴν ὑμῖν τῶν σχετικῶν πράξεων θανάτου διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς περαιτέρω.

3. Τὴν παροῦσαν παρακαλοῦμεν ὅπως κοινοποιήσητε εἰς ἅπαντας τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς περιφερείας σας.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γενικὸς Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπ. Αὐτ/σεως
'Αριθ. Πρωτ. 32128
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 17

'Εν 'Αθήναις τῇ 31 Μαΐου 1973

Πρὸς Παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων

Βασικὴ 'Εγκύκλιος (κωδικοποιημένη)

Κοιν.: Καλλιτεχνικὸν 'Επιμελητήριον 'Ελλάδος — 'Ενταῦθα

(Κωδ. ἐγκύκλιοι: 98301/355/4.9.63, 45310/149/28.4.64, 62057/174/12.10.65, 104447/213/6.12.65, 101627/9.3.66, 120080/21.12.67, 31295/89/24.4.68, 7550/18/27.1.69, 67491/5.8.69, 111645 Β.Ε/30.12.69, 12165/1/8.2.73).

Πίναξ Περιεχομένων(1)

1. 'Ανέγερσις 'Ηρώων

(1) Διὰ τῆς παρούσης ἀντικαθίστανται αἱ ὑπ' ἀριθ. 111645/30.12.69 καὶ 12165/1/8.2.73 κωδικοποιηθεῖσαι ἐγκύκλιοι, αἵτινες δέον ὅπως ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὸν οἰκεῖον (2ον) τόμον τῆς σειρᾶς τῶν κωδικοποιημένων ἐγκυκλίων τοῦ 'Υπουργείου.

2. Ἀνάθεσις κατόπιν διενεργείας διαγωνισμοῦ
3. Ἐπιτροπαὶ κρίσεως
4. Ἀπ' εὐθείας ἀνάθεσις
5. Συνεργασία μετ' ἀρχιτέκτονος, προθεσμίαι, διάγραμμα περιοχῆς
6. Σχέδιον προκηρύξεως (ὑπόδειγμα)
7. Σχέδιον ἀποφάσεως περὶ συστάσεως ἐπιτροπῶν κρίσεως

1. Ἀ ν έ γ ε ρ σ ι ς Ἡ ρ ῴ ω ν :

Τὰ εἰς μνήμην τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων ἀνεγειρόμενα ἡρῷα, τὸ μὲν καταδεικνύουν τὴν ὀφειλομένην τιμὴν πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐθυσιάσθησαν διὰ τὴν Πατρίδα, παραλλήλως δὲ ἐκφράζουν τὰς ἐπικρατούσας εἰς ἕκαστον τόπον καὶ ἐποχὴν καλλιτεχνικὰς τάσεις καὶ αἰσθητικὰς ἀντιλήψεις.

Παρὰ ταῦτα, παλαιότερον ἰδίως, δὲν ἀπεδίδετο ἡ δέουσα σημασία εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἡρῴων, ἥτις ἀνετίθετο, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς μὴ εἰδικοὺς — συνήθως εἰς κοινοὺς μαρμαρογλύπτας — καὶ δὲν παρουσίαζον, ὡς εἰκός, τὴν ἐπιβαλλομένην αἰσθητικὴν ἐμφάνισιν, ἀλλ' ἀπετέλουν ταῦτα, στερεοτύπως σχεδόν, ἐπαναλαμβανομένας κατασκευάς.

Ἐξ ἄλλου καὶ ἡ κακὴ ἐκλογὴ τῆς θέσεως καὶ τοῦ περιβάλλοντος τοῦ ἡρῴου, ἐνεργουμένη συνήθως ὑπὸ ἀνειδικεύτων προσώπων, συνετέλει ἔτι πλέον εἰς τὴν ἀντιαισθητικὴν ἐμφάνισιν τῶν μνημείων.

Ὑπάρχουν βεβαίως ἀρκεταὶ περιπτώσεις ἡρῴων καλλιτεχνικῆς ἀξίας ἐκτελεσθέντων ὑπὸ δοκίμων γλυπτῶν, τὰ ὁποῖα μάλιστα δὲν ὑπῆρξαν δαπανηρότερα τῶν ὡς ἄνω συνήθως συναντωμένων.

Κατόπιν πολυετοῦς ἐμμονῆς τοῦ Ὑπουργείου ἀπέδωσεν ἱκανοποιητικῶς ἡ προσπάθεια ὅπως τὰ ἀνεγειρόμενα μνημεῖα καὶ ἡρῷα μερίμνῃ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων φιλοτεχνῶνται ἀπὸ δοκίμους καλλιτέχνας.

Οὕτως ἀπεφεύχθη σχεδὸν πλήρως ἡ κατασκευὴ κακοτέχνων, κοινοτύπων καὶ μὴ ἀνεκτῶν ἀπὸ πλαστικῆς ἢ ἀρχιτεκτονικῆς ἀπόψεως καλλιτεχνικῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα ἐδημιούργουν ἐντύπωσιν αἰσθητικῆς καταπτώσεως καὶ ἀσεβείας πρὸς τὴν λαμπράν, μακραίωνα καλλιτεχνικὴν παράδοσιν τοῦ Ἔθνους.

Μεμονωμένως ἐσημειώθησαν παραβάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπεσημάνθησαν, ἐλπίζομεν δὲ βασίμως ὅτι εἰς τὸ μέλλον δὲν θὰ ἐπαναληφθοῦν, ὡς ἀντιτιθέμεναι καὶ εἰς τὸν Α.Ν. 1863/20.9.44 «περὶ ἱδρύσεως Καλλιτεχνικοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου» (ἄρθρον 8ον).

2. Ἀ ν ά θ ε σ ι ς κ α τ ό π ι ν δ ι ε ν ε ρ γ ε ί α ς δ ι α γ ω ν ι σ μ ο ῦ :

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐξασφαλίζεται πάντοτε ἡ καλλιτεχνικὴ καὶ αἰσθητικὴ πληρότης τῶν μνημείων κατὰ τρόπον ἀντάξιον πρὸς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις, δέον ν' ἀνατίθεται πάντοτε ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν εἰς δοκίμους καλλιτέχνας, κατόπιν διενεργείας διαγωνισμοῦ μεταξὺ διπλωματούχων γλυπτῶν.

Νοεῖται οἰκοθεν ὅτι ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ καλυτέρου δυνατοῦ ἀποτελέσματος ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ἀποκλειστικῶς ἀπόψεως καὶ

δὲν θ' ἀφορᾷ εἰς τὴν μειοδοσίαν ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ μνημείου, ἥτις θὰ ὁ ρ ί ζ ε τ α ι ἐ ν τ ῇ δ ι α κ η ρ ύ ξ ε ι σ τ α θ ε ρ ὰ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος.

Τὸ ἐν τέλει τῆς παρούσης σχέδιον τῆς προκηρύξεως προβλέπει ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ τὴν χορήγησιν βραβείων καὶ τὴν ὑπὸ ἁρμοδίων ὀργάνων εἰδικὴν παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῶν μνημείων κατὰ τὰ διάφορα στάδια ἐκτελέσεώς των εἰς πηλόν, γύψον, μάρμαρον κλπ.

Πρὸς ἐπίτευξιν εὐνοϊκωτέρων ὅρων ἀναθέσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ὡς ἄνω ἔργων, δέον νὰ ἐξετάζηται ἡ δυνατότης διενεργείας καλλιτεχνικῶν διαγωνισμῶν διὰ περισσότερα τοῦ ἑνὸς ἔργα, ἰδίᾳ εἰς περιπτώσεις μικρᾶς ἀξίας αὐτῶν. Διὰ μεμονωμένας περιπτώσεις τοιούτων μικρῶν ἔργων, εἶναι δυνατὸν νὰ ἰσχύσῃ ἡ ἀπ' εὐθείας ἀνάθεσις, τηρουμένων τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων. Οὕτω, οἱ ὅροι τῆς διακηρύξεως δέον νὰ τηρῶνται καὶ ὁσάκις ἀποφασίζεται ἡ ἀνάθεσις τῆς μελέτης καὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, ἄνευ διαγωνισμοῦ, προσαρμοζόμενοι ἀναλόγως.

Διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους ἐπιβάλλεται ὅπως ἡ ἀνωτέρω διαδικασία τηρῆται καὶ διὰ τὰ μνημεῖα ἅτινα ἀνεγείρονται ὄχι ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἀλλὰ δι' εἰσφορῶν, ὑπὸ συλλόγων, δωρητῶν κλπ.

3. 'Ε π ι τ ρ ο π α ὶ κ ρ ί σ ε ω ς:

Συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Β.Δ. 468/1968 «περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων καὶ προμηθειῶν», ὡς ἐτροποποιήθη αὕτη διὰ τοῦ Β.Δ. 203/69, καὶ τοῦ Β.Δ. 189/72 «περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς 'Υφυπουργοὺς–Προϊσταμένους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων καὶ τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν» αἱ ἐπιτροπαὶ κρίσεως τῶν διαφόρων καλλιτεχνικῶν ἔργων, προϋπολογισμοῦ μέχρις 100.000 δρχ. ὁρίζονται ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν, προϋπολογισμοῦ ἄνω τῶν 100.000 δρχ. καὶ μέχρι 200.000 ὁρίζονται ὑπὸ τῶν Περιφ. Δ/τῶν καὶ προϋπολογισμοῦ ἄνω τῶν 200.000 ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν.

Σχετικῶς γνωρίζομεν ὅτι δι' ἔργα ἀξίας ἕως 100.000 δρχ. εἰς τὰς ἐπιτροπὰς κρίσεως, δὲν ἀπαιτεῖται συμμετοχὴ μέλους τοῦ Καλλιτεχνικοῦ 'Επιμελητηρίου 'Ελλάδος (Κ.Ε.Ε.). 'Η 'Επιτροπὴ ἑπομένως θὰ εἶναι τριμελὴς ἀποτελουμένη ἐκ τῶν:

α) Προϊσταμένου τῆς παρ' ὑμῖν ΤΥΔΚ.

β) 'Εξ ἑνὸς ἀρχιτέκτονος τῆς ΤΥΔΚ ἢ ΔΤΥΝ ἢ ἑτέρας 'Υπηρεσίας τοῦ Νομοῦ ἢ τῆς Περιφερείας, ἢ ἑνὸς γλύπτου μέλους τοῦ Κ.Ε.Ε.

γ) 'Εξ ἑνὸς Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβούλου.

Διὰ καλλιτεχνικὰ ἔργα ἀξίας μεγαλυτέρας τῶν 100.000 δρχ., τῆς ἐπιτροπῆς θὰ μετέχουν ἐφεξῆς δύο μέλη–ἐκπρόσωποι τοῦ Κ.Ε.Ε., ὁσάκις δὲ ἡ ἀξία τοῦ ἔργου ὑπερβαίνει τὰς 500.000 δρχ., τὸ ἓν τούτων θὰ ἀντικαθίσταται ὑπὸ καθηγητοῦ 'Ανωτάτης Σχολῆς (γλύπτου ἢ ἀρχιτέκτονος) ἢ ἐκπροσώπου τῆς Δ/νσεως Καλῶν Τεχνῶν τοῦ 'Υπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ 'Επιστημῶν ἢ ἄλλου δοκίμου καλλιτέχνου, ὁριζόμενον ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν.

Αἱ Περιφερειακαὶ Διοικήσεις, αἵτινες συνιστοῦν τὰς ἐπιτροπὰς κρίσεως καλλιτεχνικῶν ἔργων ἀξίας 100.000–200.000 δρχ. δέν ὅπως ὁρίζουν τὰ ὡς ἄνω δύο μέλη–ἐκπροσώπους τοῦ Κ.Ε.Ε. βάσει τοῦ ἀποσταλέντος πίνακος ὑπὸ τοῦ Κ.Ε.Ε. καὶ μέχρι νεωτέρας τυχὸν τροποποιήσεως αὐτοῦ.

'Η ἀποζημίωσις τῶν ὑπ' ἀριθ. 3, 4 μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς κρίσεως καὶ παρακλουθήσεως, δύναται νὰ ὑπολογίζεται δι' ἔργα ἀξίας ἀπὸ 100.000–500.000 δρχ. κατ' ἀποκοπὴν καὶ δι' ἕκαστον μέλος εἰς 3.000 δρχ.

Δι' ἔργα ἀξίας ἄνω τῶν 500.000 δρχ., ἡ ἀποζημίωσις θὰ καθορίζεται ἀναλόγως καὶ κατά περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ποσὰ δὲν περιλαμβάνονται τὰ ἔξοδα κινήσεως, τὰ ὁποῖα καταβάλλονται κεχωρισμένως.

Αἱ χορηγούμεναι ἀποζημιώσεις ἀφοροῦν εἰς τὰς ἀκολούθους ὑποχρεώσεις τῆς ἐπιτροπῆς κρίσεως:

1. Εἰς τὴν ἀπασχόλησιν διὰ τὴν κρίσιν τῶν ὑποβληθησομένων κατὰ τὸν διαγωνισμὸν σχεδίων καὶ προπλασμάτων. 'Η κρίσις αὕτη ὡς καὶ ἡ σύνταξις τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου δέον νὰ γίνεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐντὸς μηνιαίας προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐν τῇ προκηρύξει καθοριζομένης ἡμερομηνίας διὰ τὴν παράδοσιν τῶν στοιχείων τούτων.

2. Εἰς τὴν ἐν συνεχείᾳ παρακολούθησιν τῆς κατασκευῆς τοῦ προκριθέντος (βραβευθέντος) ἔργου, διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τοὐλάχιστον 3 ἐπισκέψεων εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Καλλιτέχνου καὶ τὴν σύνταξιν τῶν ἀντιστοίχων πρωτοκόλλων ἤτοι: α) ἐκτελέσεως τοῦ προπλάσματος εἰς τὸ φυσικὸν μέγεθος, β) μεταφορᾶς εἰς τὸ ὁριστικὸν ὑλικὸν τοῦ γυψίνου προπλάσματος καὶ γ) ποιοτικῆς παραλαβῆς τοῦ περαιωθέντος γλυπτοῦ ἔργου.

Οἱ διαγωνισμοὶ διὰ καλλιτεχνικὰ ἔργα ἀξίας μέχρις 100.000 δρχ. θὰ διεξάγωνται εἰς τὰς ἕδρας τῶν Νομῶν, ἀπὸ δὲ 100.000–200.000 δρχ. εἰς τὰς ἕδρας τῶν οἰκείων Περιφερειακῶν Διοικήσεων.

Διὰ τὰ καλλιτεχνικὰ ἔργα ἀξίας μεγαλυτέρας τῶν 200.000 δρχ. ἡ κρίσις τοῦ διαγωνισμοῦ θὰ ἐνεργῆται εἰς 'Αθήνας ἢ Θεσσαλονίκην ὑπὸ ἐπιτροπῆς τὴν ὁποίαν θὰ ὁρίζῃ τὸ 'Υπουργεῖον καὶ εἰς τὴν ὁποίαν θὰ συμμετέχῃ, κατόπιν προτάσεώς σας, ἐκπρόσωπος τοῦ φορέως τοῦ ἔργου.

"Ανευ τῆς συντάξεως ὑπὸ τῆς 'Επιτροπῆς κρίσεως τῶν ἀνωτέρω πρωτοκόλλων οὐδὲν ποσὸν δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς τὸν ἀνάδοχον τοῦ ἔργου καλλιτέχνην, πλὴν τῆς προκαταβολῆς.

'Οσάκις αἱ Νομαρχίαι ἐπιθυμοῦν τὴν διεξαγωγὴν τῶν διαγωνισμῶν ἐν 'Αθήναις ἢ Θεσσαλονίκην διὰ καλλιτεχνικὰ ἔργα ἀξίας μικοτέρας τῶν 200.000 δρχ. δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὸ 'Υπουργεῖον διὰ τήν, ὑπὸ τῆς παρ' αὐτῷ συγκροτουμένης 'Επιτροπῆς, κρίσιν καὶ παρακολούθησιν τῶν ἔργων, προτείνουσαι μόνον τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ ἐνδιαφερομένου δήμου ἢ κοινότητος.

4. 'Απ' εὐθείας ἀνάθεσις:

"Εργα ἀξίας ἕως 50.000 δρχ. δύνανται νὰ ἀνατίθενται ἀπ' εὐθείας εἰς δοκί-

μους ἀπαραιτήτως καλλιτέχνας διπλωματούχους τῆς 'Ανωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν ἢ ξένων ἰσοτίμων σχολῶν ἢ πάντως μέλη τοῦ Καλλιτεχνικοῦ 'Επιμελητηρίου τῆς 'Ελλάδος, κατόπιν σχετικῆς γνωματεύσεως τῆς ἐπιτροπῆς κρίσεως.

Δι' ἔργα ἀξίας μέχρι 100.000 δρχ. ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν διενεργηθέντα καλλιτεχνικὸν διαγωνισμὸν (εἰς ὃν ἐδόθη εὐρεῖα δημοσιότης), δὲν παρουσιάσθησαν ἐνδιαφερόμενοι καλλιτέχναι, δύναται τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον νὰ προβαίνῃ κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον εἰς ἀπ' εὐθείας ἀνάθεσιν εἰς καλλιτέχνην.

'Επειδὴ ἡ κατασκευὴ μιᾶς προτομῆς ὑπὸ καλλιτέχνου δὲν δημιουργεῖ ζήτημα κρίσεως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν σύνθεσιν τοῦ γλυπτοῦ, δύνανται οἱ δήμαρχοι καὶ πρόεδροι κοινοτήτων νὰ ἀναθέτουν ἀπ' εὐθείας εἰς δοκίμους καλλιτέχνας τὴν κατασκευὴν προτομῶν, ἄνευ τῆς σχετικῆς γνώμης τῆς ἐπιτροπῆς κρίσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία μιᾶς προτομῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50.000 δρχ.

5. Συνεργασία μετ' ἀρχιτέκτονος — Προθεσμίαι — Διάγραμμα περιοχῆς:

Εἰς τὰς περιπτώσεις ἀνεγέρσεως 'Ηρώων σοβαρᾶς δαπάνης καὶ δὴ ὅταν δὲν πρόκειται μόνον περὶ γλυπτοῦ ἔργου, ἀλλὰ κρίνεται ἀναγκαία καὶ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ διαμόρφωσις τοῦ ὅλου ἔργου ὡς καὶ τοῦ πέριξ χώρου, δέον ὅπως εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ διαγωνισμοῦ ὁρίζηται ὡς ἀναγκαία ἡ συνεργασία καλλιτέχνου μετ' ἀρχιτέκτονος.

Εἰς τοὺς προκηρυσσομένους καλλιτεχνικοὺς διαγωνισμοὺς δέον ὅπως καθορίζωνται ἐπαρκεῖς προθεσμίαι διὰ τὴν ὑπὸ τῶν καλλιτεχνῶν ὑποβολὴν τῶν σχεδίων καὶ τῶν προπλασμάτων τῶν προσφορῶν, ὡς καὶ τὴν παράδοσιν τοῦ ἔργου ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου καλλιτέχνου. Αἱ ταχθεῖσαι συνήθως μικραὶ προθεσμίαι ἔχουν ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν καὶ τὴν προχειρότητα τῶν ὑποβαλλομένων σχεδίων καὶ προπλασμάτων, οὕτω δὲ προδικάζεται ἡ ἀποτυχία τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ τοῦ ἔργου.

'Η προθεσμία ὑποβολῆς τῶν σχεδίων καὶ προπλασμάτων δέον νὰ ὁρίζεται τρίμηνος δι' ἔργα ἀξίας μέχρις 100.000 δρχ., τετράμηνος δι' ἔργα μέχρι 500.000 καὶ ἑξάμηνος δι' ἔργα μεγαλυτέρας ἀξίας.

Πολλάκις κατὰ τὴν προκήρυξιν τῶν καλλιτεχνικῶν διαγωνισμῶν δὲν τηροῦνται τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ συναποστελλομένου ἐντύπου προκηρύξεως, περὶ συντάξεως διαγράμματος τῆς περιοχῆς εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀνεγερθῇ τὸ μνημεῖον. 'Η ὕπαρξις τοῦ διαγράμματος εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καλλιτεχνῶν ὀρθὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τῆς τοποθετήσεως, τοῦ μεγέθους καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἔργου. 'Επίσης ἀναγκαῖαι εἶναι καὶ φωτογραφίαι τοῦ, περιβάλλοντος τὸ τοποθετηθησόμενον ἔργον, χώρου.

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες δέον ὅπως ἀποστέλλουν ἐγκαίρως εἰς τὸ Καλλι-

τεχνικὸν 'Επιμελητήριον τὴν κατὰ τὸ ἀκόλουθον σχέδιον συντασσομένην προκήρυξιν ὡς καὶ τὰ λοιπὰ διατιθέμενα στοιχεῖα (φωτογραφίας, διαγράμματα, ἱστορικὸν κ.λπ.) καὶ νὰ ἀνακοινώνουν ἀπαραιτήτως τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ διαγωνισμοῦ εἰς τὸ 'Επιμελητήριον τοῦτο.

6. Σχέδιον Προκηρύξεως ('Υπόδειγμα):

ΝΟΜΑΡΧΙΑ

ΔΗΜΟΣ Ἢ ΚΟΙΝΟΤΗΣ

'Ο Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

Προκηρύσσει

διαγωνισμὸν μεταξὺ 'Ελλήνων γλυπτῶν διπλωματούχων τῆς 'Ανωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν ἢ ξένων ἰσοτίμων Σχολῶν ἢ μελῶν τοῦ Καλλιτεχνικοῦ 'Επιμελητηρίου τῆς 'Ελλάδος (Κ.Ε.Ε.) διὰ τὴν κατασκευὴν (1)..... (ὅρα ἐπεξηγήσεις ἀριθ. κειμένου εἰς τὸ τέλος τοῦ 'Υποδείγματος), ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

Ἄρθρον 1ον: Τὸ μνημεῖον ἢ (ἡρῷον) θ' ἀνεγερθῇ εἰς (2)..... Σχετικὸν διάγραμμα τῆς περιοχῆς (3) μετὰ συνοπτικῆς περιγραφῆς αὐτῆς καὶ τοῦ περιβάλλοντος χώρου, ὡς καὶ συντόμου ἱστορικοῦ τοῦ θέματος τοῦ μνημείου ἢ (ἡρῴου), εὑρίσκεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Οἱ διαγωνιζόμενοι ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑποδείξουν τὴν ἀκριβῆ θέσιν τοῦ μνημείου ἢ (ἡρῴου) ἐν τῷ ὡς ἄνω χώρῳ, ὑποδεικνύοντες ἅμα καὶ τὴν τυχὸν ἀναγκαίαν διαρρύθμισιν αὐτοῦ.

'Η διατιθεμένη δαπάνη διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ μνημείου (ἢ ἡρῴου) εἶναι (4)..... δρχ. καὶ περιλαμβάνει πάντα τὰ ἔξοδα τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ, τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἀναδόχου καὶ τὰς ἐν γένει δαπάνας εἰς ἃς θὰ ὑποβληθῇ οὗτος διὰ τὴν ἀσφαλῆ μεταφορὰν καὶ τοποθέτησιν ἐπὶ τόπου τοῦ μνημείου ἢ (ἡρῴου) ὡς καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ πέριξ χώρου. 'Η δαπάνη τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ χώρου μετὰ τῆς τυχὸν ἀπαιτουμένης κατασκευῆς ὑποβάθρου τοῦ μνημείου θὰ βαρύνῃ τὸν δῆμον ἢ κοινότητα.

'Αφίεται πλήρης ἐλευθερία διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς μορφῆς τοῦ μνημείου (ἢ ἡρῴου) καὶ τοῦ εἴδους τῶν χρησιμοποιηθησομένων μαρμάρων ἢ λίθων ἢ ἑτέρου ὑλικοῦ, τὰ ὁποῖα δέον νὰ εἶναι πάντοτε ἀρίστης ποιότητος καὶ νὰ μὴ ἐπηρεάζωνται ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν παραγόντων (ἀνέμου, ὑγρασίας, βροχῆς, χιόνος κ.λπ.).

Τὸ γλυπτικὸν μέρος τοῦ ἔργου θὰ κατασκευασθῇ ἐκ (5).....

Ἄρθρον 2ον: 'Ο διαγωνισμὸς θὰ διεξαχθῇ μυστικὸς διὰ ψευδωνύμων, οἱ δὲ διαγωνισθησόμενοι δέον νὰ ποσκομίσουν ὑποχρεωτικῶς τὰ ἑξῆς:

Α'. 'Αναλόγως πρὸς τὴν δαπάνην τοῦ ἔργου:

Ι. Δι' ἔργον δαπάνης μέχρι 100.000 δρχ. (6):

α) Σχέδιον τοῦ μνημείου (ἢ ἡρῴου) ὑπὸ κλίμακα 1 : 10 ἕως 1 : 5 ἀναλόγως πρὸς τὸ μέγεθος αὐτοῦ, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ καλλιτέχνου.

β) Πρόπλασμα τοῦ ἔργου ὑπὸ κλίμακα 1 : 5.

ΙΙ. Δι' ἔργον δαπάνης ἄνω τῶν 100. 000 δρχ.:

α) Σχέδιον τοῦ μνημείου (ἢ ἡρῴου) ὑπὸ κλίμακα 1 : 10 ἕως 1 : 5, ἀναλόγως πρὸς τὸ μέγεθος αὐτοῦ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ καλλιτέχνου.

β) Πρόπλασμα τοῦ ἔργου ὑπὸ κλίμακα 1 : 5

γ) Χαρακτηριστικὸν τμῆμα τοῦ γλυπτοῦ ἢ κεφαλὴν ὑπὸ κλίμακα 1 : 3 γύψινον.

Β'. 'Ανεξαρτήτως πρὸς τὴν δαπάνην τοῦ ἔργου:

1) Γενικὴν κάτοψιν διαρρυθμίσεως τοῦ χώρου μετὰ τῆς θέσεως τοῦ μνημείου (ἢ ἡρῴου) ὑπὸ κλίμακα 1 : 200, ἐὰν δὲ ὁ χῶρος εἶναι μικρὸς ὑπὸ κλίμακα 1 : 100 ἢ 1 : 50.

2) 'Αναλυτικὴν περιγραφὴν τοῦ ἔργου, δικαιολογοῦσαν τόσον τὴν σύνθεσιν, ὅσον καὶ τὴν τεχνικὴν αὐτοῦ, ἐν ᾗ θὰ ἀναφέρεται καὶ ὁ ἀκριβὴς χρόνος περατώσεώς του.

3) 'Αναλυτικὸν προϋπολογισμὸν δικαιολογοῦντα τὴν δαπάνην, εἰς ὃν θὰ περιγράφωνται πάντα τὰ ὑλικὰ ἅτινα θὰ προμηθευθοῦν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ γλυπτοῦ ὡς καὶ διὰ τὰς ἀπαιτουμένας τυχὸν συμφώνως πρὸς τὸ σχέδιον ἐπενδύσεις τοῦ βάθρου τοῦ μνημείου ἢ καὶ τὴν πλακόστρωσιν τοῦ πέριξ χώρου.

4) Φάκελλον καλῶς ἐσφραγισμένον δι' ἱσπανικοῦ κηροῦ μὲ ἀναγεγραμμένον ἐξωτερικῶς τὸ ψευδώνυμον καὶ περιέχοντα τὸ ψευδώνυμον, τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διαγωνιζομένου.

'Ο φάκελλος οὗτος θὰ ἀνοίγεται μόνον εἰς περίπτωσιν ἐπιτυχίας τοῦ διαγωνιζομένου.

Ἄρθρον 3ον: Οἱ διαγωνιζόμενοι θὰ παραδώσουν τὰ ἀνωτέρω σχέδια, προπλάσματα κ.λπ., καλῶς συνεσκευασμένα, τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ τὸν ἐσφραγισμένον φάκελλον μέχρι τῆς (7)..... 197.. ἡμέραν..... καὶ ὥραν ..... εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Προϊσταμένου ΤΥΔΚ Νομοῦ..... (8), ὅστις θὰ φροντίσῃ διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς 'Επιτροπῆς κρίσεως τοῦ διαγωνισμοῦ

'Η κρίσις αὕτη θὰ περαιωθῇ ἐντὸς μηνὸς τὸ ἀργότερον ἀπὸ τῆς ἡμέρας παραδόσεως τῶν ἔργων.

'Η 'Επιτροπὴ συγκαλουμένη, κατόπιν προσκλήσεως, μερίμνῃ τοῦ Προϊσταμένου τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἁρμοδίας ΤΥΔΚ, δέον νὰ δικαιολογήσῃ τὴν κρίσιν της δι' ἀναλυτικοῦ πρακτικοῦ, ἀπονέμουσα τὰ ἑξῆς βραβεῖα:

Ι. Δι' ἔργον δαπάνης ἕως 100.000 δρχ.:

Α' Βραβεῖον: ἡ ἀνάθεσις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου

Β' Βραβεῖον: 3.000 δρχ.

Γ' Βραβεῖον: 2.000 δρχ.

ΙΙ. Δι' ἔργον δαπάνης ἀπὸ 100.000 δρχ. ἕως 200.000 δρχ.:

Α' Βραβεῖον: ἡ ἀνάθεσις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου

Β' Βραβεῖον: 6.000 δρχ.

Γ' Βραβεῖον: 4.000 δρχ.

III. Δι' ἔργον δαπάνης ἄνω τῶν 200.000 δρχ.:

Α' Βραβεῖον: ἡ ἀνάθεσις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου

Β' Βραβεῖον: τὸ ποσὸν τούτου δύναται νὰ ἀνέλθῃ μέχρι ποσοστοῦ 3 ο/ο ἐπὶ τῆς καθορισθείσης δαπάνης τοῦ ἔργου

Γ' Βραβεῖον: Τὸ ποσὸν τούτου δύναται νὰ ἀνέλθῃ μέχρι ποσοστοῦ 2 ο/ο ἐπὶ τῆς καθορισθείσης δαπάνης τοῦ ἔργου.

'Η ἐπιτροπὴ δύναται κατὰ τὴν κρίσιν της, ν' ἀπονείμῃ μόνον Β' ἢ καὶ μόνον Γ' Βραβεῖον ἢ πλείονα τοιαῦτα ἢ καὶ οὐδὲν βραβεῖον ἐὰν δικαιολογημένως συντρέχουν πρὸς τοῦτο λόγοι ἢ καὶ νὰ εἰσηγηθῇ τὴν ἐπανάληψιν τοῦ διαγωνισμοῦ, ὅτε δυνατὴ ἡ ἐπανασύστασις τῆς 'Επιτροπῆς κρίσεως

"Αρθρον 4ον: Τὰ ὑποβαλλόμενα κατὰ τὸν διαγωνισμὸν προπλάσματα θὰ φυλάσσωνται ὑπὸ τοῦ ἀγωνοθέτου εἰς ἀσφαλῆ θέσιν ἐπὶ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἐγγράφου ἀνακοινώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων εἰς τὸ Κ.Ε.Ε.

Μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης δύναται νὰ καταστρέφωνται.

"Αρθρον 5ον: Αἱ πληρωμαὶ εἰς τὸν ἀναδειχθησόμενον ἀνάδοχον τοῦ ἔργου (Α' Βραβεῖον), θὰ γίνωνται ὡς ἑξῆς:

α) "Αμα τῇ ὑπογραφῇ τοῦ οἰκείου συμφωνητικοῦ, δύναται νὰ καταβληθῇ τὸ ἓν τέταρτον τῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῆς δαπάνης, ἐπὶ τῇ καταθέσει ἰσοπόσου ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης, ἄλλως οὐδὲν ποσὸν καταβάλλεται.

β) "Αμα τῇ ἐκτελέσει τοῦ προπλάσματος, εἰς τὸ φυσικὸν μέγεθος τοῦ ἔργου καὶ κατόπιν τῆς ἐγκρίσεώς του ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς κρίσεως, θὰ καταβληθῇ ἓν τέταρτον τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῆς δαπάνας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου.

γ) Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ παραλαβὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς κρίσεως τοῦ γλυπτοῦ εἰς τὸ μάρμαρον ἢ τὸν χαλκὸν ἢ ἕτερον ὑλικὸν θὰ καταβληθῇ ἕτερον ἓν τέταρτον τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῆς δαπάνης, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου.

δ) Τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν θὰ καταβληθῇ καὶ θὰ ἐπιστραφῇ ταυτοχρόνως ἡ τυχὸν κατατεθεῖσα ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ εἰς τὸν ἀνάδοχον, μετὰ τὴν μεταφορὰν καὶ τοποθέτησιν τοῦ ἔργου εἰς τὴν καθορισθεῖσαν θέσιν καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου παραλαβῆς αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Β. Δ/τος 468/68, περὶ παραλαβῆς προμηθειῶν, εἰς ἣν μετέχει καὶ τεχνικὸς ὁριζόμενος ὑπὸ τῆς Νομαρχίας. Δικαιολογητικὰ πληρωμῆς ἀποτελοῦν τὸ ἀνωτέρω πρωτόκολλον, ὡς καὶ τὸ πρωτόκολλον ποιοτικῆς παραλαβῆς τοῦ ἔργου (κεφ. 3, παρ. 2γ). 'Η παραλαβὴ αὕτη δέον ὅπως διενεργῆται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς τοποθετήσεως τοῦ γλυπτοῦ εἰς τὴν τελικήν του θέσιν. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, τὸ ἔργον θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραληφθέν.

"Αρθρον 6ον: 'Η παροῦσα διακήρυξις καὶ ὁ ὑποβληθησόμενος φάκελλος μελέτης μεθ' ὅλων τῶν συνημμένων αὐτῷ (πρόπλασμα, γύψινον χαρακτη-

ριστικὸν τμῆμα τῆς συνθέσεως, διαρρύθμισις τοῦ πέριξ χώρου, ἀναλυτικὴ τεχνικὴ καὶ αἰσθητικὴ περιγραφὴ τοῦ ἔργου, ὡς καὶ προϋπολογισμὸς αὐτοῦ), τοῦ πρώτου βραβευθέντος καὶ ἀναδόχου τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου θ' ἀποτελέσουν, ὁμοῦ μετὰ τῶν τυχὸν παρατηρήσεων τῆς 'Επιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ, τὰ συμβατικὰ στοιχεῖα καὶ τοὺς ὅρους ἐκτελέσεως τῆς ὅλης ἐργασίας.

"Αρθρον 7ον: Τὰ πρακτικὰ τοῦ διαγωνισμοῦ ἐγκρίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Β. Δ/τος 468/68 «περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων καὶ προμηθειῶν».

"Αρθρον 8ον: 'Ο ἀναδειχθησόμενος ἀνάδοχος ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου (Α' βραβεῖον) καλεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Β. Δ/τος 468/68 ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ὅπως προσέλθῃ καὶ ὑπογράψῃ τὸ σχετικὸν συμφωνητικὸν ἀποδεχόμενος ἄνευ ἐπιφυλάξεως τυχὸν ὑποδείξεις τῆς 'Επιτροπῆς κρίσεως ἢ κλιμακίου αὐτῆς, ἥτις θὰ παρακολουθῇ καὶ θὰ ἐλέγχῃ τὴν ἔντεχνον ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ καλλιτέχνου, κατὰ τὰ διάφορα στάδια τῆς ἐκτελέσεώς του εἰς πηλόν, γύψον, μάρμαρον κ.λπ.

"Αρθρον 9ον: 'Ο ἀνάδοχος τοῦ ἔργου ὑποχρεοῦται εἰς τὰς κάτωθι κρατήσεις:

α) 2 ο/ο ὑπὲρ τοῦ Καλλιτεχνικοῦ 'Επαγγελματικοῦ 'Επιμελητηρίου (Κ.Ε.Ε.), ἐφ' ὅσον τὸ ἔργον προορίζεται διὰ πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 25.000 κατ.

β) 1 ο/ο ὑπὲρ τῆς Τεχν. 'Υπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων (ΤΥΔΚ)

γ) 2 ο/ο ὑπὲρ τοῦ Ταμείου 'Ασφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων (Τ.Α.Δ.Κ.Υ.)

Πέραν τῶν ἀνωτέρω κρατήσεων ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ὑποβολὴν ἠριθμημένου τιμολογίου, ὡς καὶ εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων δημοσιεύσεως τῆς προκηρύξεως καὶ τῆς χαρτοσημάνσεως τοῦ συμφωνητικοῦ.

Αἱ ἀνωτέρω κρατήσεις νοοῦνται μόνον ἐπὶ τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν διαφόρων ἀπαραιτήτων ἑκάστοτε συναφῶν τεχνικῶν ἔργων (βάθρα 'Ηρώων, περιφράξεις, πλακοστρώσεις κ.λπ.) ἀναγκαίων διὰ τὴν ἀρτίαν ἐμφάνισιν τῶν πρώτων. Διὰ τὰ τελευταῖα ἰσχύουν αἱ συνήθεις κρατήσεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν "Εργων.

"Αρθρον 10ον: 'Η ἐκτέλεσις τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 468/68 Β. Δ/τος «περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων καὶ προμηθειῶν».

"Αρθρον 11ον: Τὰ σχετικὰ τοῦ διαγωνισμοῦ εἶναι κατατεθειμένα εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Δήμου (ἢ τῆς Κοινότητος)..... τῆς ΤΥΔΚ καὶ (9).... ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβουν γνῶσιν, προσερχόμενοι κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

"Αρθρον 12ον: 'Ο ἀνάδοχος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ὁμαλὴν καὶ ἔντεχνον ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, ὡς διὰ πᾶσαν βλάβην ἢ ζημίαν μέχρι τῆς ὁριστικῆς παραλαβῆς.

Ἄρθρον 13ον: Ἡ προθεσμία περαιώσεως τοῦ ἔργου ὁρίζεται κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς.... μῆνας ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμφωνητικοῦ (10).

Ἄρθρον 14ον: Ἀναθεώρησις τῆς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 ἄρθρον ἀναφερομένης δαπάνης τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει συγχωρεῖται ἢ ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 15ον: Περίληψις τῆς ὡς ἄνω διακηρύξεως θὰ δημοσιευθῇ εἰς δύο ἡμερησίας ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν καὶ μίαν τῆς περιφερείας τοῦ Νομοῦ. Ἐὰν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ δὲν ἐκδίδωνται τοιαῦται, τότε ἡ δημοσίευσις θὰ γίνῃ εἰς δύο ἡμερησίας ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν ὡς καὶ εἰς μίαν μὴ ἡμερησίαν, ἐκδιδομένην ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Νομοῦ, εἰς πᾶσαν περίπτωσιν δὲ ἀπαραιτήτως θὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸ Καλλιτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀνακοίνωσιν εἰς τὰ μέλη του.

Ἐν τῇ 197

Ὁ Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

Ἐπεξηγήσεις ἀριθμῶν κειμένου:

(1) Προσδιορισμὸς τοῦ ἡρῴου ἢ μνημείου.

(2) Κοινόχρηστος χῶρος πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἡρῴου ἢ μνημείου (πλατεῖα, πάρκον, προαύλιον σχολείου κ.λπ.).

(3) Εἰ δυνατὸν καὶ φωτογραφίαι

(4) Θὰ σημειωθῇ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον διαθέτει ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ἢ ἡ ἐρανικὴ ἐπιτροπὴ κ.λπ. διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἡρῴου ἢ μνημείου.

(5) Λευκοῦ μαρμάρου Πεντέλης ἢ χαλκοῦ ἢ ἑτέρου ὑλικοῦ

(6) Ἡ παράγραφος Α–ΙΙ ἰσχύει δι' ἔργα ἀνατιθέμενα εἰς δοκίμους καλλιτέχνας ἀπ' εὐθείας ἄνευ διαγωνισμοῦ.

(7) Ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῶν σχεδίων καὶ προπλασμάτων ὁρίζεται ὡς ἀνωτέρω, ἤτοι τρίμηνος δι' ἔργα ἀξίας μέχρις 100.000 δραχμῶν, τετράμηνος δι' ἔργα μέχρι 500.000 δρχ. καὶ ἑξάμηνος δι' ἔργα μείζονος ἀξίας.

(8) Ὁ διαγωνισμὸς δύναται νὰ διεξαχθῇ δι' ἔργα δαπάνης ἕως 100.000 δρχ. εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Προϊσταμένου ΤΥΔΚ τῆς ἕδρας τοῦ Νομοῦ. Δι' ἔργα μέχρι 200.000 εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ παρὰ τῇ Ἐπιθεωρήσει Ἐσωτερικῶν τῆς οἰκείας Περιφερειακῆς Διοικήσεως Μηχανικοῦ καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Προϊσταμένου τῆς ΤΥΔΚ τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς ἢ Θεσσαλονίκης δι' ἔργα μείζονος ἀξίας.

(9) Καὶ Ἀττικῆς ἢ Θεσσαλονίκης ἐφ' ὅσον ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθῇ εἰς Ἀθήνας ἢ Θεσσαλονίκην, ἢ εἰς τὴν ἀντίστοιχον ἕδραν τῆς Περιφ. Διοικήσεως.

(10) Δέον νὰ παρέχεται κατὰ κανόνα ἀρκετὴ προθεσμία, ἀνάλογον καὶ πρὸς τὴν δαπάνην τοῦ ἔργου ἤτοι:

Διὰ τὴν περίπτωσιν Α–1 ὄχι μικροτέρα τῶν ὀκτὼ μηνῶν

Διὰ τὴν περίπτωσιν Α–2 ὄχι μικροτέρα τῶν ἓξ μηνῶν

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Γ. ΦΩΚΑΣ

7. Σχέδιον ἀποφάσεως περὶ συστάσεως 'Επιτροπῆς κρίσεως
(δι' ἔργα ἀξίας ἄνω τῶν 100.000 δρχ.)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ἢ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

'Εν τῇ 197

ΑΠΟΦΑΣΙΣ(1)

«Σύστασις ἐπιτροπῆς κρίσεως, παρακολουθήσεως καὶ παραλαβῆς γλυπτοῦ ἔργου ἢ ἡρῴου».

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

α) Τὴν ὑπ' ἀριθ..... ἐγκύκλιον τοῦ 'Υπουργείου «περὶ ἀνεγέρσεως 'Ηρώων»

β) Τὸ ὑπ' ἀριθ..... ἔγγραφον τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος,

γ) .....

'Αποφασίζομεν

Συνιστῶμεν 'Επιτροπὴν κρίσεως, παρακολουθήσεως καὶ παραλαβῆς τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνωτέρω ἔργου ἐκ τῶν:

1. Γ. 'Αγοροπούλου πολιτικοῦ μηχανικοῦ ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ τῆς παρ' ἡμῖν ΤΥΔΚ, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τῆς ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ ἀρχιτέκτονος Κρ. Ρήγα τῆς παρ' ἡμῖν ΤΥΔΚ ἢ τοῦ παρὰ τῇ 'Επιθεωρήσει 'Εσωτερικῶν τῆς οἰκείας Περιφερειακῆς Διοικήσεως Μηχανικοῦ τῆς ΤΥΔΚ

2. Α. Βρεττοῦ, ἀρχιτέκτονος ἐπὶ βαθμῷ 2ῳ, προϊσταμένου τῆς ΤΥΔΚ Διαμερίσματος 'Αθηνῶν τῆς Νομαρχίας 'Αττικῆς, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν πολ. μηχανικοῦ Θεοδ. Κατσαροῦ ἢ ἀρχιτέκτονος ὑπηρετοῦντος παρὰ τῇ 'Επιθεωρήσει Δημοσίων Ἔργων τῆς οἰκείας Περιφερειακῆς Διοικήσεως

3..... γλύπτου, ἐκπροσώπου τοῦ Καλλιτεχνικοῦ 'Επιμελητηρίου τῆς 'Ελλάδος, κατοίκου..... ὁδός..... τηλ.....

4..... γλύπτου, ἐκπροσώπου τοῦ Καλλιτεχνικοῦ 'Επιμελητηρίου τῆς 'Ελλάδος, κατοίκου..... ὁδός..... τηλ.....

5..... Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβούλου, ὁρισθησομένου ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος

'Η ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ θέλει προβῆ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν ἀνάθεσιν τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνωτέρω ἔργου, παρακολουθήσῃ ἐν συνεχείᾳ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ κατὰ τὰ διάφορα στάδια καὶ παραλάβῃ τὸ ἔργον συμφώνως πρὸς τοὺς ἐγκριθέντας ὅρους τῆς προκηρύξεως τοῦ σχετικοῦ καλλιτεχνικοῦ διαγωνισμοῦ.

'Ο .....

---

(1) Σημείωσις: 'Η σύστασις ἐπιτροπῆς κρίσεως ἔργων ἀξίας κάτω τῶν 100.000 δρχ. ὑπὸ τῶν Νομαρχιῶν, γίνεται κατὰ τὰ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κεφ. 3 τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἐκτιθέμενα.

Κοινοποίησις:

1. ΤΥΔΚ παρ' ἡμῖν, 2. Μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, 3. Διαμέρισμα 'Αθηνῶν, 4. Καλλιτεχνικὸν 'Επιμελητήριον 'Ελλάδος, 5. Δῆμον ἢ Κοινότητα.....

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπ. Αὐτ/σεως—Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Περιουσίας
'Αριθ. Πρωτ. 43625
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 18 'Εν 'Αθήναις τῇ 5 'Ιουνίου 1973

«Περὶ τοῦ εὐπρεπισμοῦ τῶν Κοιμητηρίων».

Πρὸς: 1) Νομαρχίας Κράτους — Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν — 'Εδρας των
2) Διαμερίσματα Νομαρχίας 'Αττικῆς — Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Κοιν.: 1) Παγίους 'Αποδέκτας, 2) Τμῆμα Δημ. καὶ Κοιν. Περιουσίας — παρ' ἡμῖν

Περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν, ὅτι διάφορα ἐπαρχιακὰ Κοιμητήρια ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἀπερίφρακτα καὶ νὰ κυκλοφοροῦν ἐντὸς αὐτῶν ἐλευθέρως τὰ ζῶα τῶν κατοίκων.

'Επίσης, παρετηρήθη, ὅτι πλεῖστα ἐκ τούτων καλύπτονται ὑπὸ ἀγρίων χόρτων καὶ ἄλλων ἀχρήστων ἀντικειμένων, εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε νὰ ἐμφανίζουν εἰκόνα πλήρους ἐγκαταλείψεως.

'Η ὡς ἄνω περιγραφομένη κατάστασις, ὡς εἰκός, προσβάλλει τὴν ἱερότητα τοῦ χώρου τῶν ὡς εἴρηται κοιμητηρίων καὶ προκαλεῖ τὴν ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν τῶν ἐκεῖσε διερχομένων, δι' ὃ καὶ εἶναι ἀνεπίτρεπτος ἡ συνέχισις αὐτῆς, ὡς ἀπαράδεκτος.

'Εν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, παρακαλοῦμεν, ὅπως παράσχητε σχετικὰς ὁδηγίας εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς λήψεως ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων.

'Ο 'Αντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν 'Υπουργὸς
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπ. Αὐτ/σεως—Τμῆμα Φορολογίας
'Αριθ. Πρωτ. 45682
'Αριθ. 'Εγκ. Κ.Δ. 20 'Εν 'Αθήναις τῇ 12 'Ιουνίου 1973

«Δὲν ὑφίσταται ὑποχρέωσις καταβολῆς τέλους καθαριότητος διὰ τὸ κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων, ἐκτεινόμενον ἐναέριον καὶ ὑπόγειον δίκτυον τῆς Δ.Ε.Η.».

Πρὸς παγίους 'Αποδέκτας 'Εγκυκλίων
Πινάκων Α' καὶ Β' — Τμῆμα Φορολογίας

'Ως εἶναι γνωστόν, ἐν ἄρθρῳ 21 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 24.9.58 Β. Δ/τος «περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων», ὁρίζεται ὅτι, «διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος παρεχομένας ὑπηρεσίας καθαριότητος τῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων καὶ τῆς περισυλλογῆς καὶ ἀποκομιδῆς τῶν ἀπορριμμάτων τῆς πόλεως ἐπιβάλλεται τέλος ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου». Περαιτέρω, ἐν τῇ παραγράφῳ 5 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι, «τὸ τέλος καθαριότητος καὶ ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων βαρύνει τὸν ποιούμενον χρῆσιν τῶν ἀκινήτων, ὑποχρεούμενον εἰς καταβολὴν τούτου ἀνὰ ἑξάμηνον εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν ταμεῖον».

'Η εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀπαρίθμησις τῶν ὑποχρέων εἰς καταβολὴν τέλους καθαριότητος καὶ ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων εἶναι περιοριστική, ἐν τῇ ἐννοίᾳ δὲ τῆς «χρήσεως ἀκινήτων», ἥτις κατὰ τὴν παρατεθεῖσαν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ ἀπὸ 24.9.58 Β. Δ/τος συνεπάγεται ὑποχρέωσιν καταβολῆς τοιούτου τέλους, δὲν περιλαμβάνεται κατ' ἀρχὴν ἡ χρῆσις κοινοχρήστων χώρων (ὁδῶν, πλατειῶν κ.λ.π.), εἴτε πρόκειται περὶ τῆς συνήθους χρήσεως αὐτῶν, εἴτε πρόκειται περὶ ηὐξημένης ἢ εἰδικῆς χρήσεως τούτων.

Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω ἡ Δ.Ε.Η., διὰ τὸ κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων ἐκτεινόμενον ἐναέριον καὶ ὑπόγειον δίκτυον αὐτῆς, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τέλους καθαριότητος καὶ ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων, διότι, ἡ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον χρησιμοποίησις κοινοχρήστων χώρων ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η. δὲν ἀποτελεῖ «χρῆσιν ἀκινήτων», ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 21 παρ. 5 τοῦ ἀπὸ 24.9.58 Β. Δ/τος, δημιουργοῦσαν ὑποχρέωσιν καταβολῆς τοῦ ρηθέντος τέλους.

Τὰ ἀνωτέρω ἐδέχθη καὶ τὸ Συμβούλιον 'Επικρατείας, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1230/1973, ἀποφάσεώς του Β' τμῆμα, κατόπιν αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἀσκηθείσης ὑπὸ τῆς Δ.Ε.Η.

'Ο Α' 'Αντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ 'Υπουργὸς 'Εσωτερικῶν
ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Διοικήσεως–Τμῆμα Διοικητικὸν
'Αριθ. Πρωτ. 34931
Γενικὴ Διαταγὴ 25 'Εν 'Αθήναις τῇ 8 Μαΐου 1973

«'Υπηρεσιακαὶ δημοσιεύσεις τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ. ἐπὶ ἀναγκῶν τρεχούσης φύσεως».

Πρός: 1) Περιφερειακὰς Διοικήσεως–'Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν
2) Νομαρχίας Κράτους–Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν
3) Διαμερίσματα Νομαρχίας 'Αττικῆς–Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ.: 'Υπ' ἀριθ. 11920/417/7.4.1973 ἀπόφασις 'Υπουργοῦ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας.

Παραθέτομεν κατωτέρω τὴν ὑπερθεν σχετικήν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως μεριμνήσητε διὰ τήν, κατὰ λόγον ἁρμοδιότητος, κοινοποίησιν ταύτης εἰς τὰς ὑφ' ὑμᾶς ὑπηρεσίας καὶ ἐποπτευόμενα Ν.Π.Δ.Δ., ἵνα τελοῦν ἐν γνώσει.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο 'Αναπλ. Γενικὸς Διευθυντὴς
Δ. ΜΠΕΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Γεν. Δ/νσις 'Εφαρμογῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς
Δ/νσις Τιμῶν καὶ Εἰσοδημάτων
'Αριθ. Πρωτ. 11920/417 'Εν 'Αθήναις τῇ 7 'Απριλίου 1973

Πρὸς 'Αποδέκτας Π. Δ.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Περὶ τῆς τιμῆς τῶν καταχωρουμένων ὑπηρεσιακῶν δημοσιεύσεων τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ. εἰς τὸν Περιοδικὸν Τύπον».

1. 'Εχοντες ὑπ' ὄψιν:

α. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 12112/342/24.4.72 ἀπόφασιν ἡμῶν, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 299 Φ.Ε.Κ. τεῦχος Β' τῆς 2.5.72, δι' ἧς ἀναπροσηρμόσθη ἡ τιμὴ τῶν καταχωρουμένων ὑπηρεσιακῶν δημοσιεύσεων τῶν Δημοσίων ἐν γένει 'Υπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ. ἀπὸ δραχ. 2,50 εἰς δραχ. 5 κατὰ χιλιοστόμετρον, καὶ

β. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 173836/898/23.11.72 σχετικὸν ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

'Αποφασίζομεν

2. Εἰς τὴν ἀνωτέρω ρύθμισιν ὑπάγονται καὶ αἱ ἐπὶ καθαρῶς ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν τρεχούσης φύσεως ἀναφερόμεναι δημοσιεύσεις (προσλήψεις, προμήθειαι κλπ.) τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ., αἱ καταχωρούμεναι εἰς τὸν Περιοδικὸν Τύπον (ἐφημερίδες, περιοδικὰ) τὸν κυκλοφοροῦντα εἰς ἄνω τῶν πέντε χιλιάδων φύλλων κατ' ἔκδοσιν.

3. 'Η παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

'Ο 'Υπουργὸς
Ν. Η. ΕΦΕΣΙΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Διοικήσεως–Τμῆμα Διοικητικὸν
Ἀριθ. Πρωτ. 26023
Γενικὴ Διαταγὴ 26 Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1973

«Παραλαβή, παρακολούθησις καὶ διαφύλαξις τῶν ΦΕΚ καὶ ἔγκαιρος γνωστοποίησις ἐνδεχομένων ἐλλείψεων».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους καὶ τὰ Διαμερίσματα Νομαρχίας Ἀττικῆς (Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν)

Σχετ.: Ὑπ' ἀριθ. 4281 ἀπὸ 13 Μαρτίου 1973 ἔγγραφον τῆς Γενικῆς Γραμματείας Πρωθυπουργοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸ ὑπερθεν σχετικόν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, παρακαλοῦμεν, ὅπως:

α) Προέλθητε εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἐν αὐτῷ ὁριζομένων μέτρων, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν διὰ τούτου ἐπιδιωκομένων σκοπῶν, ἰδίᾳ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἔγκαιρον ὑποβολὴν ἐγγράφου (αἰτήματος) πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, διὰ τὴν ἀποστολὴν ὑμῖν τῶν ἐφθαρμένων ἢ ἐλλειπόντων ΦΕΚ ἐξ ἑκάστης ἀποστολῆς, εὐθὺς μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς ἑπομένης ἀποστολῆς, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ ταύτης.

β) Δώσητε ἐντολὴν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Νομαρχίας, ἵνα μὴ αἰτῶνται παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, τὴν ἀποστολὴν αὐτοῖς ἐλλειπόντων παλαιοτέρων ΦΕΚ, κρινομένων ὑπ' αὐτῶν καὶ λίαν ἀπαραιτήτων, ἀλλὰ νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς ὑμᾶς διὰ τὴν χορήγησιν αὐτοῖς φωτοαντιγράφων τούτων, ἐφ' ὅσον καὶ ὑμεῖς ἠθέλατε ἐκτιμήσει ὡς ἐπιβεβλημένην τὴν χορήγησιν αὐτῶν.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Διοικήσεως–Τμῆμα Διοικ. Ἀποκ/σεως
Ἀριθ. Πρωτ. 38219
Γενικὴ Διαταγὴ 27 Ἐν Αθήναις τῇ 14 Μαΐου 1973

«Μεταβολαὶ εἰς Ταχυδρομικὰς Διευθύνσεις Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων».

Πρός: 1) Περιφερειακὰς Διοικήσεις Κράτους – Ἐπιθεωρήσεις Ἐσωτερικῶν,

2) Νομαρχίας Κράτους καὶ Διαμερίσματα Νομοῦ 'Αττικῆς–Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν, 3) Νομαρχιακὰ Ταμεῖα Κράτους, 4) Εἰδικὰ Ληξιαρχεῖα 'Αθηνῶν – Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης Ἕδρας των 'Αποστέλλομεν ὑμῖν, συνημμένως, Πίνακα Ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων κ.λπ. τῶν ἐν θέματι 'Υπηρεσιῶν, πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς διεκπεραιώσεως τῆς ὑμετέρας 'Υπηρεσίας.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Διευθυντὴς
Ν. ΤΣΙΤΟΥΡΗΣ

Π Ι Ν Α Ξ

'Εμφαίνων τὰς Ταχυδρομικὰς Διευθύνσεις καὶ Ταχ. Τομεῖς τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς τέως Δ/σεως Πρωτευούσης ἑδρευουσῶν 'Υπηρεσιῶν τοῦ 'Υπουργείου Δημοσίων Ἔργων καὶ τὰς τοιαύτας τῶν ἐν τῇ ἰδίᾳ περιοχῇ ἑδρευόντων καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ 'Υπουργείου Δ.Ε. τελούντων Ν.Π.Δ.Δ. καὶ 'Οργανισμῶν.

Δ ι ο ί κ η σ ι ς :

Γραφεῖον 'Υπουργοῦ	Χαρ. Τρικούπη	182	Τ.Τ.	708
» 'Υφυπουργοῦ	Πουλίου 13 καὶ 'Αμαλιάδος		»	602
» Γεν. Γραμματέως	Χαρ. Τρικούπη	182	»	708
» Γεν. Δ/ντοῦ	» »	182	»	708
» Νομ. Συμβούλου	» »	182	»	708
'Υπηρεσία 'Εντελλ. 'Εξόδων	Καραγεώργη Σερβίας	3	»	126
» 'Ερεύνης 'Εξυπ. Παραπόνων Πολιτῶν	Πανεπιστημίου	9	»	133
Δ/νσις Προγραμματισμοῦ καὶ Μελετῶν	Χαρ. Τρικούπη	182	»	708
» Πολιτικῆς Σχεδιάσεως 'Εκτάκτου 'Ανάγκης	Θεμιστοκλέους	7	»	141
Τμῆμα 'Οργανώσεως καὶ Μεθόδων	Χαρ. Τρικούπη	182	»	708
» 'Εκπαιδεύσεως	» »	182	»	708

Γ ε ν ι κ α ὶ 'Υ π η ρ ε σ ί α ι :

Α2 Δ/νσις Γενικῶν 'Υποθέσεων	Χαρ. Τρικούπη	182	»	708
Α3 » Διοικητικοῦ	» »	182	»	708
Α4 » Προμηθειῶν	Θεμιστοκλέους	7	»	141
Α5 » 'Απαλλοτριώσεων	'Αναγνωστοπούλου	35	»	136
Α6 Τμῆμα Κυκλοφορίας	Χαρ. Τρικούπη	182	»	708
Α7 Κεντρικὸν 'Εργαστήριον Δημ. Ἔργων	Πειραιῶς	166	»	310

Τμῆμα 'Ηλεκτρονικοῦ 'Υπολογιστοῦ	Καραγεώργη Σερβίας	3	Τ.Τ.	126
Γραμματεία Συμβουλίου Δημ. 'Εργων	Χαρ. Τρικούπη	182	»	708
» » Νομ/σύνης	» »	182	»	708
'Υπηρεσία Τοπογραφήσεων καὶ Κτηματολογίου:				
Γραφεῖον Προϊσ/νου 'Υπηρεσίας	Πειραιῶς	28	»	107
Β1 Δ/νσις Κτηματολογίου	»	28	»	»
Β2 » Γεωτοπογραφήσεων	»	28	»	»
Β3 » 'Αεροτοπογραφήσεων	»	28	»	»
Β4 Τμῆμα Προγράμματος Τοπογρ. καὶ Κτηματολογίου	»	28	»	»
Β5 Τμῆμα Διοικητικὸν καὶ Οἰκονομικὸν	»	28	»	»
Γραφεῖον Τηρήσεως Κτηματολογίου	Βούλγαρη	1	»	»
'Υπηρεσία Συγκοινωνιακῶν ἔργων:				
Γραφεῖον Προϊσ/νου 'Υπηρεσίας	Χαρ. Τρικούπη	182	»	708
Γ1 Δ/νσις Διοικ. καὶ Οἰκον. 'Υποθέσεων	» »	182	»	»
Γ2 » Μελετῶν ὁδῶν καὶ Γεφυρῶν	» »	»	»	»
Γ3 » 'Οδοποιίας	» »	»	»	»
Γ4 » Λιμενικῶν 'Εργων	» »	»	»	»
Γ5 » 'Εργων Πολιτικῆς 'Αεροπορίας	» »	»	»	»
'Υπηρεσία 'Υδραυλικῶν 'Εργων:				
Γραφεῖον Προϊσ/νου 'Υπηρεσίας	Θεμιστοκλέους	7	»	141
Δ1 Δ/νσις Διοικ. καὶ Οἰκον. 'Υποθέσεων	»	»	»	»
Δ2 » Μελετῶν 'Υδραυλικῶν ἔργων	»	»	»	»
Δ3 » 'Υδρεύσεων καὶ 'Αποχετεύσεων	»	»	»	»
Δ4 » Κατασκευῶν 'Υδραυλικῶν 'Εργων	»	»	»	»
Δ5 » 'Εργων 'Υδρεύσεως Πρωτευούσης	»	»	»	»
'Υπηρεσία Οἰκισμοῦ:				
Γραφεῖον Προϊσ/νου 'Υπηρεσίας	Πουλίου 13 καὶ 'Αμαλιάδος		»	602
Ε1 Δ/νσις Διοικ. καὶ Οἰκον.				

		'Υποθέσεων	Πουλίου	13	καὶ	'Αμαλιάδος		Τ.Τ.	602
Ε2	»	Πολεοδομικῶν Μελετῶν	»	»	»	»		»	»
Ε3	»	Πολεοδομίας	»	»	»	»		»	»
Ε4	»	'Αρχιτεκτονικῶν Μελετῶν	»	»	»	»		»	»
Ε5	»	Στατικῶν καὶ Κατασκευαστικῶν Μελετῶν	»	»	»	»		»	»
Ε6	»	Κατασκευῶν	»	»	»	»		»	»
Ε7	»	Οἰκιστικῶν Μελετῶν	»	»	»	»		»	»
		'Υπηρεσία Ρυθμιστικοῦ Σχεδίου 'Αθηνῶν	Σόλωνος				75	»	143

'Υπηρεσίαι Γενικῆς 'Επιθεωρήσεως:

Γραφεῖον Προϊσ/νου 'Υπηρεσίας	Θεμιστοκλέους		7	»	141
ΣΤ1 Τμῆμα Διοικήσεως	»		»	»	»
ΣΤ2 Γεν. 'Επιθ/σις Τοπογρ. καὶ Κτηματολογίου	»		»	»	»
ΣΤ3 Γεν. 'Επιθ/σις Συγκοινωνιακῶν 'Εργων	»		»	»	»
ΣΤ4 » » 'Υδραυλικῶν 'Εργων	»		»	»	»
ΣΤ5 » » 'Εργων 'Υπηρεσίας Οἰκισμοῦ	»		»	»	»
ΣΤ6 » » 'Εργαστηρίου 'Υλικῶν 'Εργων	»		»	»	»

Περιφερειακαὶ 'Υπηρεσίαι:

'Επιθ/σις Δημ. 'Εργων Περιφ/κῆς Δ/σεως 'Αττικῆς καὶ Νήσων	Εὐαγγελιστρίας		2	»	127
Δ/νσις Τεχνικῶν 'Υπηρεσιῶν Νομ/ρχίας 'Αττικῆς	'Αγ. Κων/νου		39–41	»	107
Δ/νσις Τεχν. 'Υπηρ. Διαμερισμ. 'Αθηνῶν	Αἰόλου		104	»	131
Δ/νσις Τεχν. 'Υπηρ. Διαμερισμ. 'Ανατ. 'Αττικ.	Μεσογείων		233	Χολαργὸς	
Δ/νσις Τεχν. 'Υπηρ. Διαμερισμ. Δυτ. 'Αττικ.	Β. Γεωργίου Β'	37	καὶ 'Ανδρ/λεως	Αἰγάλεω	
Δ/νσις Τεχν. 'Υπηρ. Διαμερισμ. Πειραιῶς	Β. Σοφίας		111	Πειραιεὺς	
'Υπηρεσία Πολεοδομίας Διαμερισμ. 'Αθηνῶν	Μενάνδρου			Γ.Τ.	112
'Υπηρεσία Πολεοδομίας Διαμερισμ. 'Ανατ. 'Αττικῆς	Μεσογείων		26	»	609

'Υπηρεσία Πολεοδομίας Διαμερισμ. Δυτ. 'Αττικῆς	'Ιερὰ ὁδὸς 230 καὶ Μαγνησίας 1 Αἰγάλεω		
'Υπηρεσία Πολεοδομίας Διαμερισμ. Πειραιῶς	'Αγ. Κων/νου	11	Πειραιεὺς
'Υπηρεσία 'Ελέγχου Κατασκ. Μονίμων 'Οδοστρωμάτων Μείζονος Πρωτ/σης (ΥΕΚΜΟΜΠ)	Κολοκοτρώνη	4	Τ.Τ. 124
'Υπηρεσία 'Ελέγχου "Εργων 'Αποχ/σεως Μείζονος Πρωτ/σης (ΥΕΕΑΜΠ)	Εὐπόλιδος	12	» 111
'Επoπτευόμενα Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου:			
Εἰδικὸν Ταμεῖον Μονίμων 'Οδοστρωμάτων 'Αθηνῶν (ΕΤΜΟΑ)	Κολοκοτρώνη	4	Τ.Τ. 124
Εἰδικὸν Ταμεῖον Μηχαν/των Λιμενικῶν "Εργων (ΕΤΜΛΕ)	Τσαμαδοῦ καὶ Ζωσιμαδῶν		Πειραιεὺς
'Οργανισμὸς 'Αποχετεύσεως Πρωτ/σης (ΟΑΠ)	Κάνιγγος καὶ Γαμβέτα		Τ.Τ. 141
Ταμεῖον 'Αρωγῆς 'Υπαλλήλων ΥΔΕ	Μάρνη	36	» 102
Τεχνικὸν 'Επιμελητήριον 'Ελλάδος (ΤΕΕ)	Καραγ. Σερβίας	4	» 125
Ταμεῖον 'Εθνικῆς 'Οδοποιΐας (ΤΕΟ)	Καραγ. Σερβίας	3	» 126
Εἰδικὸν Ταμεῖον 'Ανεγέρσεως 'Ιεροῦ Ναοῦ Σωτῆρος (ΕΤΑΙΝΣ)	"Οθωνος	10	» 118

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Τοπ. Αὐτ/σεως—Τμῆμα Οἰκον. Δ/σεως
'Αριθ. Πρωτ. 35902/2064
Γενικὴ Διαταγὴ 28 'Εν 'Αθήναις τῇ 15 Μαΐου 1973

«'Απολογισμοὶ Ο.Τ.Α ἔτους 1968».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους—Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν καὶ τὰ Διαμερίσματα τῆς Νομαρχίας 'Αττικῆς

Σχετ.: 'Ημετέρα Γεν. Δ/γὴ 22068/17/27.3.73.

'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπερθεν ἡμετέραν γνωρίζομεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ τεθέντος δι' αὐτῆς ἐρωτήματος ἡ 'Ολομέλεια τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὴν 18ην

Γενικὴν Συνεδρίασιν αὐτῆς, τῆς 18ης Ἀπριλίου 1973, ἀπεφήνατο, ὅτι ἡ ἐκδίκασις τῶν ἀπολογισμῶν τοῦ ἔτους 1968 ἁπάντων τῶν Κοινοτήτων, τῶν Δήμων πληθυσμοῦ κάτω τῶν 50.000 κατοίκων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Νομικῶν Προσώπων καὶ Ἱδρυμάτων θὰ γίνῃ παρ' ὑμῖν, συμφώνως πρὸς τὰς προϊσχυούσας διατάξεις.

Κατόπιν αὐτοῦ, δέον νὰ μεριμνήσητε διὰ τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἐκδίκασιν καὶ τῶν ἐκκρεμούντων εἰσέτι ἐκ τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἀπολογισμῶν.

Οἱ ἐκ τῶν ἀπολογισμῶν τούτων ὑποβληθέντες εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ ἀναζητηθοῦν ἐγκαίρως.

Ἐν τέλει, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐπισπευθῇ ἡ ὑποβολὴ τῶν διὰ τῆς ὑπερθεν ἡμετέρας ζητηθέντων στοιχείων, περὶ τῶν ἐκκρεμούντων ἀπολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1968 καὶ παλαιοτέρων, παρ' ὅσων Νομαρχιῶν δὲν ὑπεβλήθησαν εἰσέτι ταῦτα.

Ὁ Α' Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις Διοικήσεως—Τμῆμα Διοικητικὸν
Ἀριθ. Πρωτ. 20431
Γενικὴ Διαταγὴ 29 Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1973

«Ἑορτασμὸς Πολεμικῆς Ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων, ἡμέρας Ἐφέδρου Πολεμιστοῦ καὶ συντριβῆς Κομμουνιστοσυμμοριτῶν εἰς Γράμμον καὶ Βίτσι».

Πρὸς τοὺς κ.κ. Νομάρχας τοῦ Κράτους

Σχετ.: Ὑπ' ἀριθ. Φ. 734/57971 ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1973 ΥΕΘΑ/ΑΕΔ/7η ΜΕΟ/Δ.Φ/1

1. Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 157/1969 Β. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ ἑορτῶν, ὁρίζεται, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὅτι ἡ Πολεμικὴ Ἀρετὴ τῶν Ἑλλήνων, ἡ ἡμέρα τοῦ Ἐφέδρου Πολεμιστοῦ καὶ ἡ συντριβὴ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν εἰς Γράμμον καὶ Βίτσι, συνεορτάζονται, κατ' ἔτος, μὲ συμμετοχὴν πασῶν τῶν συντεταγμένων ἐξουσιῶν τοῦ κράτους, τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν 29ην Αὐγούστου.

2. Διὰ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου καὶ Διατάγματος, καθορίζονται καὶ αἱ ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις (σημαιοστολισμὸς-φωταγώγησις), αἵτινες θὰ λαμβάνουν χώραν κατὰ τὸν ἐν θέματι ἑορτασμόν.

3. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, διὰ τοῦ ὑπερθεν σχετικοῦ, καθώρισεν, ὡς κάτωθι, τὰς λεπτομερείας τοῦ ὡς εἴρηται ἑορτασμοῦ εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν τῆς χώρας:

α. Καθ' ἕκαστον ἔτος θὰ λαμβάνουν χώραν ἐκδηλώσεις ὡς ἀκολούθως:

1. Σημαιοστολισμὸς–Φωταγώγησις
2. 'Επίσημος ἔπαρσις καὶ ὑποστολὴ τῆς Σημαίας
3. Δοξολογίαι
4. Κατάθεσις στεφάνων
5. 'Ομιλίαι ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ τριπλοῦ ἑορτασμοῦ
6. 'Οργάνωσις εἰδικῶν ἐκπομπῶν ὑπὸ τῶν μέσων ἐνημερώσεως τοῦ κοινοῦ.
7. Πανηγυρικὴ ἔκδοσις Στρατιωτικῶν ἐντύπων.

β. 'Ανὰ τετραετίαν:

Πλέον τῶν ἀνωτέρω ἐκδηλώσεων, θὰ λαμβάνουν χώραν καὶ πανηγυρικαὶ ἐκδηλώσεις ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ, ὀργανούμεναι μερίμνῃ τῶν κατὰ τόπους 'Ανωτέρων Διοικητῶν Φρουρᾶς, τῇ συνδρομῇ τῶν Πολιτικῶν 'Αρχῶν. Αὗται θὰ περιλαμβάνουν ἐπιδείξεις Στρατιωτικῶν τμημάτων, ἐν συνδυασμῷ μὲ παραστάσεις ἐκ τῆς Πολεμικῆς 'Ιστορίας τῶν 'Ελλήνων, ὡς ἐγένετο μέχρι τοῦδε κατ' ἔτος. Ἔναρξις πραγματοποιήσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐκδηλώσεων, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1976.

γ. 'Εορτασμὸς εἰς Βίτσι:

'Επὶ τοῦ ὄρους Βίτσι, θὰ λαμβάνῃ χώραν, κατ' ἔτος, τελετή, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς συντριβῆς τῶν Κ/Σ, ἥτις θὰ ὀργανοῦται μερίμνῃ τοῦ 'Αρχηγείου Στρατοῦ. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ τελετήν, θὰ παρίστανται ἀνὰ τετραετίαν (ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1976) ἡ 'Ηγεσία τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων καὶ Σωμάτων 'Ασφαλείας. Κατ' ἔτος θὰ παρίσταται ὁ Διοικητὴς τοῦ οἰκείου Σώματος Στρατοῦ.

4. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, παρακαλοῦμεν διὰ τὰς καθ' ὑμᾶς ἐνεργείας, κατὰ περίπτωσιν, ἰδίᾳ δὲ διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

'Ο 'Αντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ 'Υπουργὸς 'Εσωτερικῶν
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Διοικήσεως–Τμῆμα Διοικ. 'Αποκεντρώσεως
'Αριθ. Πρωτ. 41108
Γενικὴ Διαταγὴ 30 'Εν 'Αθήναις τῇ 23 Μαΐου 1973

«Οἰκονομικὰ καὶ 'Εμπορικὰ Τμήματα Β. Πρεσβειῶν».

Πρός: 1) Περιφερειακὰς Διοικήσεις Κράτους–'Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν. 2) Νομαρχίας Κράτους καὶ Διαμερίσματα Νομοῦ 'Αττικῆς–Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν. 3) Νομαρχιακὰ Ταμεῖα Κράτους. 4) Εἰδικὰ Ληξιαρχεῖα 'Αθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης: — Ἕδρας των

Κοινοποιοῦμεν κατωτέρω, ὡς ἔχει, τὸ ὑπ' ἀριθ. 7Δ Φ0100/45/ΑΣ1712/7.

5.1973 ἔγγραφον τοῦ 'Υπουργείου 'Εξωτερικῶν, περὶ τοῦ ἐν θέματι ἀντικειμένου, ἵνα τελῆτε ἐν γνώσει.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γενικὸς Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Β' Γενικὴ Δ/νσις–7η Διεύθυνσις
'Αριθ. 'Εγγρ. 7Δ Φ0100/ΑΣ1712 'Εν 'Αθήναις τῇ 7 Μαΐου 1973

«Οἰκονομικὰ καὶ 'Εμπορικὰ Τμήματα Β. Πρεσβειῶν».

Πρὸς ἅπαντα τὰ 'Υπουργεῖα–Δ/νσιν Διοικητοῦ
(Παράκλησις ὅπως τὸ παρὸν κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς ὑφ' ὑμᾶς 'Οργανισμοὺς κλπ.)

1. Διὰ τοῦ Ν.Δ. 957/71, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 10ΔΦ0110/3/ΑΣ172 ἀπὸ 10.7.72 ἀπόφασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὡς ἐπὶ τῶν 'Εξωτερικῶν 'Υπουργοῦ «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς Κεντρικῆς καὶ 'Εξωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ 'Υπουργείου 'Εξωτερικῶν» τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν γραφεῖα τῶν 'Εμπορικῶν Συμβούλων καὶ 'Ακολούθων ἐνετάχθησαν εἰς τὰς οἰκείας Πρεσβευτικὰς ἢ Προξενικὰς 'Αρχάς.

2. Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 43 τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τὰ Γραφεῖα τῶν 'Εμπορικῶν Συμβούλων καὶ 'Ακολούθων ἀποτελοῦν τὰ ΙΙ Τμήματα Οἰκονομικῶν καὶ 'Εμπορικῶν 'Υποθέσεων τῶν Πρεσβειῶν.

3. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, προκειμένου νὰ ἀποτείνεσθε εἰς τὰς Β. Πρεσβείας τοῦ ἐξωτερικοῦ δι' οἰκονομικὰ καὶ ἐμπορικὰ θέματα, παρακαλοῦμεν ὅπως τὰ σχετικὰ ἔγγραφα ἀπευθύνητε εἰς τὰ ΙΙ Τμήματα τῶν Πρεσβειῶν καὶ οὐχί, ὡς μέχρι τοῦδε, εἰς τοὺς 'Εμπορικοὺς Συμβούλους καὶ 'Ακολούθους, δεδομένου ὅτι, ὡς προανεφέρθη, τὰ Γραφεῖα τούτων ἀποτελοῦν πλέον Τμήματα τῶν Β. Πρεσβειῶν.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Ε. ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ Πρέσβυς

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Διοικήσεως–Τμῆμα Διοικητικὸν
'Αριθ. Πρωτ. 43146
Γενικὴ Διαταγὴ 31 'Εν 'Αθήναις τῇ 26 Μαΐου 1973

«'Εφοδιασμὸς βιβλιοθηκῶν διὰ τῆς ἐκδόσεως «'Ιστορία τοῦ 'Ελληνικοῦ "Εθνους».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους–Δ/νσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ.: 'Υπ' ἀριθ. 2901 τῆς 13 'Ιανουαρίου 1972 ἡμέτερον

1. 'Εν συνεχείᾳ πρὸς τὸ ὕπερθεν σχετικόν, γνωρίζομεν, ὅτι ὑπὸ τῆς Α.Ε. «ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΘΗΝΩΝ» (Βησσαρίωνος 1, Τ.Τ. 135, Τηλ. 632.713 καὶ 632.715) ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν οἱ τέσσαρες (4) πρῶτοι τόμοι τῆς ἐν θέματι ἐκδόσεως.

2. Τὴν ἔκδοσιν ἀποτελοῦν δώδεκα (12) Τόμοι, ἕκαστος τῶν ὁποίων τιμᾶται δρχ. 500. Τὸ ὅλον ἔργον θὰ ὁλοκηρωθῇ ἐντὸς δύο (2) ἐτῶν, οἱ ὑπόλοιποι δὲ τόμοι θὰ ἀποσταλοῦν σταδιακῶς εἰς τοὺς συνδρομητάς.

3. 'Επειδὴ τὸ ἔργον τοῦτο ἀποτελεῖ ἀξιόλογον πνευματικὴν καὶ ἐθνικὴν προσφορὰν εἰς τὸν 'Ελληνισμόν, τὸ 'Υπουργεῖον εἶναι σύμφωνον διὰ τὴν ὑφ' ὑμῶν προμήθειαν αὐτοῦ, πρὸς ἐμπλουτισμὸν τῶν παρ' ὑμῖν Βιβλιοθηκῶν, ἐφ' ὅσον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ὑφίσταται εὐχέρεια καὶ σχετικὴ πρὸς τοῦτο πίστωσις.

4. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ προμηθευθοῦν τὸ ὡς εἴρηται ἔργον δέον ὅπως ἀπευθύνωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐκδότριαν 'Εταιρείαν.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Διοικήσεως–Τμῆμα Διοικητικὸν
'Αριθ. Πρωτ. 47060
Γενικὴ Διαταγὴ 32 'Εν 'Αθήναις τῇ 8 'Ιουνίου 1973

«Τύπος 'Εμβλήματος 'Ελληνικῆς Πολιτείας».

Πρός: α) Τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους (Δ/νσεις 'Εσωτερικῶν), β) Τὰ Διαμερίσματα Νομαρχίας 'Αττικῆς (Δ/νσεις 'Εσωτερικῶν)

Κοιν.: Περιφερειακὰς Διοικήσεις ('Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν)

Σχετ.: 'Υπ' ἀριθ. ΓΥΣ 1684 ἀπὸ 7 'Ιουνίου 1973 τῆς Γεν. Γραμματείας Πρωθυπουργοῦ.

'Αποστέλλομεν, συνημμένως, φωτοαντίγραφον τοῦ ὑπερθεν σχετικοῦ, ἐν ᾧ παρατίθεται ὁ τύπος τοῦ, διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τῆς ἀπὸ 1.6.1973 Συντακτικῆς Πράξεως, ὁρισθέντος 'Εμβλήματος τῆς 'Ελληνικῆς Πολιτείας, ἵνα τελῆτε ἐν γνώσει.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Διευθυντὴς
Θ. ΚΑΚΑΝΤΟΥΣΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΕΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις Ἐκλογῶν—Τμῆμα Ἐκλογῶν
Ἀριθ. Πρωτ. 47914
Γενικὴ Διαταγὴ 33 Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουνίου 1973

«Κατάστασις ψηφοδόχων κιβωτίων καὶ κλείθρων αὐτῶν, ἀναγκαιοῦντα ἐκλογικὰ εἴδη».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους καὶ τὰ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Ἀττικῆς Διαμερίσματα (Διευθύνσεις Ἐσωτερικῶν)

Κοιν.: 1. Περιφ. Διοικήσεις, 2. κ. Γενικὸν Διευθυντήν, 3. κ. Ἀναπληρωτὴν Γεν. Διευθυντήν, 4. Διεύθυνσιν Ἐκλογῶν, Τμῆμα Ἐκλογῶν (εἰς 10πλοῦν)

1. Ἐπικειμένης τῆς διενεργείας τοῦ Δημοψηφίσματος, παρακαλοῦμεν, ὅπως, ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης, ἀπευθύνητε, πρὸς τοὺς Δημάρχους καὶ Προέδρους Κοινοτήτων, σχετικὴν ἐγκύκλιον, ἵνα ἐξετάσουν καὶ ἀναφέρουν ὑμῖν, τὴν ὕπαρξιν ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ ψηφοδόχων κιβωτίων, τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν ταῦτα εὑρίσκονται, τὴν ὕπαρξιν δι' ἕκαστον ψηφοδόχον κιβώτιον δύο κλείθρων διαφόρου τύπου μεθ' ἑνὸς ζεύγους κλειδίων δι' ἕκαστον κλεῖθρον, ὡς καὶ σφραγίδων Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν.

2. Ἐπὶ τούτοις, γνωρίζομεν τὰ ἀκόλουθα:

α. Δι' ἕκαστον συσταθησόμενον Ἐκλογικὸν Τμῆμα, ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι ἐκλογικὰ εἴδη:

(1) Ἓν ψηφοδόχον κιβώτιον
(2) Δύο κλεῖθρα (λουκέτα) διαφόρου τύπου, μεθ' ἑνὸς ζεύγους κλειδίων ἕκαστον
(3) Μία σφραγὶς τῆς οἰκείας Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς
(4) Δύο φύλλα χάρτου περιτυλίγματος (σελιζόλη)
(5) Δύο δέσμαι σπάγγου
(6) Ἓν τεμάχιον ἱσπανικοῦ κηροῦ
(7) Τρία μέτρα ταινίας λευκῆς (φακαρόλα)
(8) Ἓν στεατοκηρίον (σπερματσέτον)
(9) Πέντε διπλᾶ φύλλα χάρτου γραφῆς ἐγγράμμου
(10) Εἷς σάκκος
(11) Μία βελόνα ραφῆς σάκκων
(12) Μία καρφίδα διατρήσεως ταυτοτήτων
(13) Πέντε μολύβια διαρκείας (BIC)
(14) Ἓν ταμπὸν
(15) Ἓν φιαλίδιον μικρὸν μελάνης ταμπόν.

β. Ἐκ τῶν ἐκλογικῶν τούτων εἰδῶν, τὰ ὑπὸ στοιχεῖα (1), (2) καὶ (3) διαλαμβανόμενα, δέον ὅπως φυλάσσωνται ἐπιμελῶς μεθ' ἑκάστην ἐκλογήν, εὐθύνῃ καὶ ἐπιμελείᾳ τῶν ἁρμοδίων Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπηρεσιῶν.

γ. Τυχὸν περιπτώσεις ἀνάγκης ἐπισκευῆς τῶν ψηφοδόχων κιβωτίων ἢ προμηθείας αὐτῶν, ἢ τυχὸν ἀντικατάστασις ἀπολεσθέντων κλείθρων, θέλουν ἀντιμετωπισθῆ ἀμελλητὶ δαπάναις τῶν ὑποχρέων δήμων καὶ κοινοτήτων.

δ. 'Επίσης, ὑπὸ τῶν ὑποχρέων δήμων καὶ κοινοτήτων θὰ ἀντιμετωπισθοῦν καὶ αἱ δαπάναι δημιουργίας, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 'Εκλογικῶν Τμημάτων κεχωρισμένων, ἐντὸς τῶν καταστημάτων ψηφοφορίας, χώρων, **εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἀποσύρωνται οἱ ψηφοφόροι**, πρὸς ἐνάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ των δικαιώματος.

ε. Αἱ, εἰς εἴδη γραφικῆς ὕλης, ηὐξημέναι ἀνάγκαι τῶν Διευθύνσεων 'Εσωτερικῶν τῶν Νομαρχιῶν, ὡς καὶ τῆς προμηθείας τῶν ἐν τῇ παρ. 2α ὑπὸ στοιχεῖα (3) ἕως καὶ (15) τῆς παρούσης διαλαμβανομένων, θὰ ἀντιμετωπισθοῦν διὰ τῆς μεταβιβασθείσης ὑμῖν εἰδικῆς πιστώσεως.

στ. 'Η προμήθεια τῶν εἰδῶν τούτων, διενεργηθήσεται κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἐν ἰσχύι περὶ προμηθειῶν διατάξεων, συμφώνως πρὸς τὰ καθοριζόμενα εἰς τὸ ὑπὸ δημοσίευσιν τελοῦν σχετικὸν περὶ προκηρύξεως τοῦ Δημοψηφίσματος, Νομοθετικὸν Διάταγμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποσταλῇ ὑμῖν λίαν συντόμως.

3. 'Εν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, ὡς καὶ τῆς ἀνάγκης ὁμαλῆς, εὐρύθμου καὶ ἀπροσκόπτου διεξαγωγῆς τοῦ Δημοψηφίσματος, κρίνομεν ἐπιβεβλημένον, ὅπως συστήσωμεν τὴν δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, ἀνάθεσιν τῆς διενεργείας τοῦ Δημοψηφίσματος εἰς ἀνώτερον ὑπάλληλον καὶ ἐν ἐλλείψει εἰς πεπειραμένον εἰσηγητήν, ἐπικουρούμενον ὑπὸ τοῦ ἀπαραιτήτου ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων.

4. Μετὰ τὴν τακτοποίησιν πάντων τῶν ἀνωτέρω, ἀναφέρατε εἰς τὸ 'Υπουργεῖον σχετικῶς.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις 'Εκλογῶν–Τμῆμα 'Εκλογῶν
'Αριθ. Πρωτ. 48272
Γενικὴ Διαταγὴ 34 'Εν 'Αθήναις τῇ 12 'Ιουνίου 1973

«Κοινοποίησις ὑπ' ἀριθ. 9/1973 Ν.Δ. «περὶ προκηρύξεως καὶ τρόπου διενεργείας Δημοψηφίσματος ἐπὶ τῶν τροποποιήσεων τοῦ ἀπὸ 15ης Νοεμβρίου 1968 Συντάγματος».

Πρὸς τοὺς κ.κ.: 1. 'Υφυπουργοὺς–Περιφερειακοὺς Διοικητάς, 2. Νομάρχας Κράτους, 3. 'Αναπληρωτὰς Νομάρχας – Προϊσταμένους Διαμερισμάτων Νομαρχίας 'Αττικῆς, 4. 'Αναπληρωτὰς Νομάρχας — Ε δ ρ α ς τ ω ν

Κ ο ι ν.: 1. κ. Γενικὸν Διευθυντὴν (μετὰ δύο ΦΕΚ), 2. κ. 'Αναπληρωτὴν Γεν. Διευθυντὴν (μεθ' ἑνὸς ΦΕΚ), 3. Τμῆμα 'Εκλογῶν (εἰς 5πλοῦν)

1. Πέμπομεν, συνημμένως, ἀνὰ δύο (2) τεύχη τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ.Ε.Κ. 125 Α' τῆς 12ης 'Ιουνίου 1973, εἰς ὃ κατεχωρίσθη, τὸ ἐν τῷ θέματι διαλαμβανόμενον Νομοθετικὸν Διάταγμα καὶ ὡρίσθη ἡμερομηνία διεξαγωγῆς τοῦ Δημοψηφίσματος ἡ 29η 'Ιουλίου 1973.

2. 'Επὶ τούτοις, παρακαλοῦμεν, ὅπως, λόγῳ τοῦ συντετμημένου τῶν προθεσμιῶν αὐτοῦ μελετήσητε τοῦτο μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς, διὰ τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν, προπαρασκευὴν καὶ διεξαγωγὴν τοῦ Δημοψηφίσματος, ὡς καὶ διὰ τὴν ταχεῖαν συγκέντρωσιν καὶ μετάδοσιν τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ.

3. Συναφῶς γνωρίζομεν, ὅτι τὸ 'Υπουργεῖον θέλει παράσχει ὑμῖν ἐγκαίρως λεπτομερεῖς ὁδηγίας, περὶ τῶν προθεσμιῶν καὶ τῆς ἐν γένει ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις 'Εκλογῶν
'Αριθ. Πρωτ. 49019
Γενικὴ Διαταγὴ 35

'Εν 'Αθήναις τῇ 14 'Ιουνίου 1973

«Περὶ τῆς εἰσόδου 'Ελλήνων καὶ ξένων ἀνταποκριτῶν εἰς τὰ Τμήματα Ψηφοφορίας κατ τὴν ἡμέραν τοῦ Δημοψηφίσματος».

Πρὸς τοὺς κ.κ.: 1. Περιφερειακοὺς Διοικητάς, 2. Νομάρχας Κράτους 3. Διαμερίσματα παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ 'Αττικῆς

Κοιν.: Γενικὴν Γραμματείαν Τύπου καὶ Πληροφοριῶν ἐπὶ τῷ 16719/Β/12.6.73 ἐγγράφῳ αὐτῆς

Διὰ τὴν πληρεστέραν παρακολούθησιν τοῦ προσεχοῦς Δημοψηφίσματος καὶ τὴν ἐνημέρωσιν τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης, προβλέπεται, ὅτι θὰ ἀφιχθοῦν εἰς 'Ελλάδα καὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Ξένου Τύπου–Ραδιοφώνου–Τηλεοράσεως.

Οἱ ἐν λόγῳ ξένοι, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Δημοψηφίσματος, θὰ ἐπιδιώξουν τὴν ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ἄμεσον ἐνημέρωσίν των ἐπὶ τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς τῆς ψηφοφορίας.

Ἕνεκα τούτου, ἐνδείκνυται, ὅπως παρασχεθῇ εἰς τοὺς εἰρημένους ἡ διευκόλυνσις, ἵνα ἀπροσκόπτως κυκλοφοροῦν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διεξαγωγῆς τοῦ Δημοψηφίσματος καί, ἐπομένως, διαπιστωθῇ παρ' αὐτῶν καὶ προβληθῇ εἰς τὴν διεθνῆ κοινὴν γνώμην ἡ ὀρθὴ ἐνημέρωσις.

'Εφ' ᾧ, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν, ὅπως ἐκδώσητε τὰς δεούσας διαταγὰς εἰς τὰς κατὰ τόπους ἀρχάς, συστήσητε δὲ καὶ εἰς τὰς 'Εφορευτικὰς 'Επιτροπὰς ἵνα ἐπιτραπῇ, εἰς τούτους ἡ ἀπρόσκοπτος κυκλοφορία ἐπὶ τῇ ἐπι-

δείξει ειδικῶν ταυτοτήτων τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τύπου καὶ Πληροφοριῶν (Δ/νσις Μέσων 'Ενημερώσεως) ἐφωδιασμένων ἀνταποκριτῶν Ξένου Τύπου–Ραδιοφώνων–Τηλεοράσεως, ὡς καὶ τῶν τυχὸν συνοδευόντων αὐτῶν διερμηνέων καὶ τῶν 'Ελλήνων δημοσιογράφων.

Διευκρινίζομεν, ὅτι ἡ παρουσία τῶν ἀνωτέρω εἰς τὰ καταστήματα ψηφοφορίας δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς παραστάσεως αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ παρατηρητοῦ καὶ ὅτι ἡ εἴσοδος αὐτῶν θὰ γίνεται κατὰ τρόπον μὴ παρακωλύοντα τὴν κανονικὴν διεξαγωγὴν τῆς ψηφοφορίας καὶ μὴ συνεπαγόμενον ἐπιβράδυνσιν ταύτης.

'Ο 'Αντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ 'Υπουργὸς ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις 'Εκλογῶν–Τμῆμα 'Εκλογῶν
'Αριθ. Πρωτ. 49257
Γενικὴ Διαταγὴ 36 'Εν 'Αθήναις τῇ 15 'Ιουνίου 1973

«'Αναστολὴ χορηγήσεως κανονικῶν ἀδειῶν».

Πρὸς 'Αποδέκτας Π. Δ.

Κοιν.: 1. Γραφεῖον κ. 'Αντιπροέδρου καὶ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, 2. Γραφεῖον κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, 3. κ. Γενικὸν Διευθυντήν, 4. κ. 'Αναπληρωτὴν Γεν. Διευθυντήν, 5, Τμῆμα 'Εκλογῶν (εἰς 10πλοῦν), 6. Διαμερίσματα Ν. 'Αττικῆς,Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

Σχετ.: 'Αρθρ. 36 Ν.Δ. 9/1973 «περὶ προκηρύξεως καὶ τρόπου διενεργείας Δημοψηφίσματος ἐπὶ τῶν τροποποιήσεων τοῦ ἀπὸ 15ης Νοεμβρίου 1968 Συντάγματος.

1. 'Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπερθεν σχετικοῦ, ἀπὸ τῆς 23ης 'Ιουλίου 1973 μέχρι καὶ τῆς 31ης 'Ιουλίου 1973, συμπεριλαμβανομένης, ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις πάσης κανονικῆς ἀδείας εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

2. Τυχόν, δοθεῖσαι τοιαῦται πρὸ τῆς 23ης 'Ιουλίου 1973, τῶν ὁποίων ἡ διάρκεια ἐξικνεῖται πέραν τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, ἀνακαλεῖται αὐτοδικαίως, ἄνευ ἐκδόσεως ἀποφάσεως, οἱ δὲ λαβόντες ταύτας δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ καὶ ὑπάλληλοι Ν.Π.Δ.Δ. ὑποχρεοῦνται νὰ εὑρεθοῦν εἰς τὰς θέσεις των, ἄνευ εἰδοποιήσεως τινός.

3. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις κατεπειγούσης ἀνάγκης, δύναται νὰ χορηγηθῇ ἄδεια κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀνωτέρω χρονικοῦ διαστήματος, μόνον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου 'Υπουργοῦ, ἐκτιμῶντος τοὺς προβαλλομένους ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος λόγους.

4. 'Εν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐνημερώσητε σχετικῶς, ἅπαντας τοὺς ὑφ' ὑμᾶς ὑπαλλήλους κ.λπ., ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἑκάστου 'Υπουργείου τελοῦντα Ν.Π.Δ.Δ.

'Εντολῇ 'Υπουργοῦ
'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΦΩΚΑΣ

ΠΙΝΑΞ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

I. 'Υπηρεσίαι ὑπαγόμεναι ὑπὸ τὸν Πρωθυπουργόν:

1. Γενικὴ Γραμματεία Πρωθυπουργοῦ
2. 'Ιδιαίτερον Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ
3. 'Υπηρεσία 'Επιτρόπου Διοικήσεως
4. Κεντρικὴ 'Υπηρεσία Πληροφοριῶν
5. Γενικὴ Γραμματεία Τύπου καὶ Πληροφοριῶν
6. 'Εθνικὸν "Ιδρυμα Ραδιοφωνίας-Τηλεοράσεως
7. Γενικὴ Γραμματεία 'Αθλητισμοῦ
8. Βουλὴ τῶν 'Ελλήνων
9. 'Ινστιτοῦτον Γεωπονικῶν 'Επιστημῶν

II. 'Υπουργεῖα:

1. 'Υπουργεῖον Προγραμματισμοῦ καὶ Κυβερνητικῆς Πολιτικῆς. 'Υπηρεσία Διοικητικοῦ
2. 'Υπουργεῖον 'Εξωτερικῶν —Διεύθυνσις Προσωπικοῦ
3. 'Υπουργεῖον 'Εθνικῆς 'Αμύνης —'Αρχηγεῖον 'Ενόπλων Δυνάμεων
   —'Αρχηγεῖον Στρατοῦ
   —'Αρχηγεῖον Ναυτικοῦ
   —'Αρχηγεῖον 'Αεροπορίας
4. 'Υπουργεῖον 'Εθνικῆς Οἰκονομίας:
   α. Τομεὺς Συντονισμοῦ —'Υπηρεσία Διοικητικοῦ
   —'Ελληνικὸς 'Οργανισμὸς Τουρισμοῦ
   β. Τομεὺς 'Εμπορίου —Διεύθυνσις Διοικητικοῦ
   γ. Τομεὺς Γεωργίας —Διεύθυνσις Διοικητικοῦ
   δ. Τομεὺς Βιομηχανίας —Διεύθυνσις Διοικητικοῦ
   ε. Τομεὺς 'Απασχολήσεως —Διεύθυνσις Διοικητικοῦ
5. 'Υπουργεῖον Οἰκονομικῶν —Γενικὴ Δ/νσις Φορολογίας
   —Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους
   —Γενικὸν Χημεῖον τοῦ Κράτους

	—'Ελεγκτικὸν Συνέδριον. Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους
6. 'Υπουργεῖον Δικαιοσύνης	—Διεύθυνσις Διοικητικοῦ
7. 'Υπουργεῖον Πολιτισμοῦ καὶ 'Επιστημῶν	—'Υπηρεσία Διοικητικοῦ
8. 'Υπουργεῖον 'Εθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων	—Διεύθυνσις Προσωπικοῦ
9. 'Υπουργεῖον Κοιν. 'Υπηρεσιῶν	—Διεύθυνσις Διοικητικοῦ
10. 'Υπουργεῖον Δημοσίων "Εργων	—Διεύθυνσις Διοικητικοῦ
11. 'Υπουργεῖον Ναυτιλίας Μεταφορῶν καὶ 'Επικοινωνιῶν	—Γενικὴ Δ/νσις Μεταφορῶν
	—'Αρχηγεῖον Λιμενικοῦ Σώματος
	—Γενικὴ Δ/νσις Ναυτιλιακῆς Πολιτικῆς
	—Γενικὴ Δ/νσις Ταχυδρομείων–Τηλεπι-
	—κοινωνιῶν
12. 'Υπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως	—'Αρχηγεῖον Χωροφυλακῆς
	—'Αρχηγεῖον 'Αστυνομίας Πόλεως
	—'Αρχηγεῖον Πυροσβεστικοῦ Σώματος
	—Διεύθυνσις 'Αγροφυλακῆς
13. Περιφερειακαὶ Διοικήσεις	—Γεν. 'Επιθεωρηταὶ Διοικήσεως
	—'Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν
14. Νομαρχίαι Κράτους	—Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν
15. Εἰδικὰ Ληξιαρχεῖα 'Αθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης.	

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Διεύθυνσις ΠΟΤΑ–Τμῆμα Συντάξεων
'Αριθ. Πρωτ. 47397/4002
Γενικὴ Διαταγὴ 37

'Εν 'Αθήναις τῇ 14 'Ιουνίου 1973

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

«Περὶ χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον 1973 εἰς τοὺς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς συνταξιούχους».

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

"Εχοντες ὑπ' ὄψιν :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ/τος 4605/1966, δι' ὧν παρέχεται ἐφ' ἅπαξ ἐπίδομα ἀεροθεραπείας κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον ἑκάστου ἔτους εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Δημοσίου.

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ/τος, δι' ὧν ὁρίζεται ὅτι αἱ προμνησθεῖσαι διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἰδίου Δ/τος, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ

διὰ συντάξεις, μὴ καταβαλλομένας μὲν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀλλὰ διεπομένας ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων, εἴτε κατὰ παραπομπὴν πρὸς τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ πολιτικῶν συντάξεων, εἴτε δι' ἰδίων νομοθετημάτων ἐπαναλαμβανόντων τὰς σχετικὰς διατάξεις καὶ

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 65509/7.6.1973 ἀπόφασιν τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς χορηγεῖται διὰ τὴν θερινὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1973 ἐφ' ἅπαξ ἐπίδομα ἀεροθεραπείας ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων πεντήκοντα (750) εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικοὺς συνταξιούχους τοῦ Δημοσίου.

'Αποφασίζομεν

Παρέχομεν τὴν ἔγκρισιν ἡμῶν, διὰ τὴν χορήγησιν, ὑπὸ τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς 'Ιδρυμάτων καὶ Ν.Π.Δ.Δ., κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον τοῦ ἔτους 1973, ἐφ' ἅπαξ ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων πεντήκοντα (750) ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις :

1. Δικαιοῦχοι τοῦ ἐπιδόματος εἶναι :

α. Οἱ λαμβάνοντες σὺν τῇ συντάξει καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. 1974/1952 προβλεπόμενον μηνιαῖον προσωπικὸν καὶ ἀμεταβίβαστον ἐπίδομα, προσηυξημένον κατὰ 50 ο/ο, ὡς συνταξιοδοτούμενοι λόγῳ φυματιώσεως ἢ νοσήματος φυματιώδους φύσεως ἢ οἱουδήποτε νοσήματος προελθόντος προδήλως, ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπαιτοῦντος ἰδιαιτέραν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν, τούτου ἀποδεικνυομένου ἐκ τῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῆς 'Υπηρεσίας Συντάξεων.

β. Οἱ συνταξιοῦχοι, ὧν τὸ δικαίωμα, ἐκρίθη μὲν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1974/52, ὡρίσθη, ὅμως, ὅτι, δέον νὰ ἐξακολουθήσῃ καταβαλλομένη εἰς τούτους ἡ πρὸ τῆς 1.1.1950 σύνταξις, ὡς αὕτη ἀναπροσηρμόσθη συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 100071/1947 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν 'Υπουργῶν 'Εσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν καὶ τῶν μεταγενεστέρως ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων τοῦ 'Υπουργείου ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον διὰ τῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ 'Ελεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀνεγνωρίσθη αὐτοῖς ἐπίδομα φυματικοῦ ἢ ἐπίδομα νόσου φυματιώδους φύσεως ἢ οἱουδήποτε νοσήματος προελθόντος προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτοῦντος ἰδιαιτέραν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν.

γ. Οἱ συνταξιοῦχοι, ὧν ἡ σύνταξις δὲν ἀναπροσηρμόσθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1974/52, ἐφ' ὅσον οὗτοι, λαμβάνουν ἤδη τὸ ἐπίδομα φυματικοῦ ἢ νόσου φυματιώδους φύσεως ἢ οἱουδήποτε νοσήματος προελθόντος προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπαιτοῦντος ἰδιαιτέραν ὑγειονομικὴν περίθαλψιν, συμφώνως, τῷ ἄρθρῳ 4 τῆς ὑπ' ἀριθ. 53833/9.8.1945 (ΦΕΚ 115 τ. Β') κοινῆς ἀποφάσεως τῶν 'Υπουργῶν 'Εσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Διὰ τὴν κατηγορίαν αὐτὴν τῶν συνταξιούχων δέον νὰ συνταχθῇ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου 'Ελεγκτοῦ βεβαίωσις ἐπὶ τῆς ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως ὅτι ὁ συνταξιοῦχος λαμβάνει ἐπίδομα νόσου ἢ φυματικοῦ.

Παρὰ πάντων τῶν δικαιουμένων ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας, θὰ ζητηθῇ ἐπίσης, ἡ ὑποβολὴ ὑπευθύνου δηλώσεώς των, ἐμφαινούσης ὅτι δὲν ἔλαβον οὐδὲ δικαιοῦνται νὰ λάβουν τοιοῦτον ἐπίδομα ἐξ ἄλλης πηγῆς.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ συνταξιοῦχος δικαιοῦται ἐπιδόματος, ἀεροθεραπείας ἐκ τοῦ Δημοσίου θὰ λάβῃ τοῦτο μόνον ἐκ τοῦ Δήμου, 'Ιδρύματος ἢ τοῦ Κλάδου Συντάξεων Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων.

2. 'Η καταβολὴ εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας θερινῆς περιόδου ἔτους 1973 ἄρξηται ἀπὸ 10 'Ιουλίου 1973.

3. Τὸ ὡς ἄνω ἐπίδομα εἶναι ἀπηλλαγμένον πάσης κρατήσεως ἢ φόρου.

4. Δὲν θὰ δικαιωθοῦν ἐπιδόματος:

α. Οἱ ὁπωσδήποτε μὴ εἰσπράξαντες τοῦτο δι' οἱονδήποτε λόγον, μέχρι τῆς 31ης 'Οκτωβρίου 1973 ἢ μὴ αἰτησόμενοι ἐγγράφως τὴν πληρωμήν του μέχρι τῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας.

β. Οἱ τὸ πρῶτον ἐγγραφόμενοι συνταξιοῦχοι, ὧν ἡ σύνταξις εἶναι πληρωτέα μετὰ τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου 1973, ἢ ὧν ἡ διαταγὴ πληρωμῆς τῆς συντάξεως φέρει ἡμερομηνίαν μεταγενεστέραν τῆς 31ης 'Οκτωβρίου 1973.

γ. Οἱ λαμβάνοντες, ὡς προείρηται, ἐπίδομα ἀεροθεραπείας ἢ δικαιούμενοι τοιούτου ἐξ ἄλλης πηγῆς ἐξαιρέσει τῶν δικαιουμένων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

'Ο 'Αντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ 'Υπουργὸς ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Γενικὴ Διεύθυνσις Διοικήσεως
Δ/νσις ΠΟΤΑ—Τμῆμα Συντάξεων
'Αριθ. Πρωτ. 49790/4211
Γενικὴ Διαταγὴ 40

'Εν 'Αθήναις τῇ 22 'Ιουνίου 1973

«Περὶ καταβολῆς εἰς τοὺς συνταξιούχους τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς 'Ιδρυμάτων καὶ Ν.Π.Δ.Δ. προσθέτου ἡμισείας συντάξεως μηνὸς Αὐγούστου 1973».

Πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους
Διευθύνσεις 'Εσωτερικῶν

1. Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ/τος 4505/1966, δι' ὧν παρεσχέθη εἰς τοὺς πάσης φύσεως συνταξιούχους τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως προσθέτως τὸ ἥμισυ τῆς μηνιαίας συντάξεως τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἀνακοινώσητε εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς 'Ιδρύματα καὶ Ν.Π.Δ.Δ. τῆς καθ' ὑμᾶς περιφερείας, ἵνα ἡ πρόσθετος ἡμισεία σύνταξις καταβληθῇ εἰς τοὺς συνταξιούχους, ὁμοῦ μετὰ τῆς συντάξεως τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1973, ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς καὶ προϋποθέσεις τοῦ προαναφερθέντος ἄρθρου.

2. Εἰδικώτερον, τῆς ἐν λόγῳ παροχῆς, δικαιοῦνται ἅπαντες οἱ συνταξιοῦχοι τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως (συμπεριλαμβανομένων καὶ

τῶν λαμβανόντων χορηγίαν τέως Δημάρχων ὡς καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐκ τούτων ἀποβιωσάντων), οἱ δικαιούμενοι συντάξεως κατὰ τὴν 14ην Αὐγούστου 1973, ὡς καὶ αἱ οἰκογένειαι, εἰς ἃς καταβάλλεται ἐπὶ τρίμηνον ὁλόκληρος ἡ σύνταξις τοῦ ἀποβιώσαντος συνταξιούχου, ἐφ' ὅσον βεβαίως, ἐμπίπτει εἰς τὸ τρίμηνον ἡ ἀνωτέρω χρονολογία.

3. Τὸ ποσὸν τῆς παροχῆς εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1973, συνυπολογιζομένου ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ τυχὸν καταβαλλομένου ἐπιδόματος ἀνικανότητος.

4. Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ συνταξιοῦχος ἐδικαιώθη ἐκ τῆς ἐνεργοῦ αὐτοῦ ὑπηρεσίας τοῦ ἐπιδόματος ἀδείας τοῦ Β.Δ. 551/1963, δὲν δικαιοῦνται τῆς παρεχομένης διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ/τος 4505/1966 προσθέτου ἡμισείας συντάξεως.

5. Τέλος, Συνταξιοῦχοι τῶν 'Οργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, ἐξ ἰδίας ὑπηρεσίας ἢ ἰδίου παθήματος, ἢ ἐκ μεταβιβάσεως, ἐκμισθοῦντες τὴν ἐργασίαν των, ὁπωσδήποτε εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου κλπ. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 641/1970, δικαιοῦνται τῆς προσθέτου ἡμισείας συντάξεως ἢ τοῦ ἐπιδόματος ἀδείας κατ' ἐπιλογήν των, εἴτε ἐκ τῆς συντάξεώς των εἴτε ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῆς θέσεώς των.

Οἱ δικαιούμενοι δύο συντάξεων, δικαιοῦνται τῆς ὡς ἄνω παροχῆς, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν συντάξεων.

'Ο 'Αντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ ἐπὶ τῶν 'Εσωτερικῶν 'Υπουργὸς
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Κοιν.: 1. Περιφερειακὰς Διοικήσεις-'Επιθεωρήσεις 'Εσωτερικῶν.
2. κ.κ. Δημάρχους 'Αθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.
3. Κλάδον Συντάξεων Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων.

ΠΙΝΑΞ ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἐκδοθεισῶν κατὰ τοὺς μῆνας Μάϊον καὶ Ἰούνιον 1973

Ἀριθ. Ἐγκυκλ.	Ἀριθ. Πρωτ.	Ἡμερομηνία	Περίληψις
Γ.Δ. 25	34931	8.5.73	«Ὑπηρεσιακαὶ δημοσιεύσεις τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ. ἐπὶ ἀναγκῶν τρεχούσης φύσεως».
Γ.Δ. 26	26023	9.5.73	«Παραλαβή, παρακολούθησις καὶ διαφύλαξις τῶν Φ.Ε.Κ. καὶ ἔγκαιρος γνωστοποίησις ἐνδεχομένων ἐλλείψεων».
Γ.Δ. 27	38219	14.5.73	«Μεταβολαὶ εἰς Ταχυδρομικὰς Διευθύνσεις Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων».
Γ.Δ. 28	35902/2064	15.5.73	«Ἀπολογισμοὶ Ο.Τ.Α. ἔτους 1966».
Γ.Δ. 29	20431	15.5.73	«Ἑορτασμὸς Πολεμικῆς Ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων, ἡμέρας Ἐφέδρου Πολεμιστοῦ καὶ συντριβῆς τῶν Κομμουνιστοσυμμοριτῶν εἰς Γράμμον καὶ Βίτσι».
Κ.Δ. 15	39662	17.5.73	«Περὶ τῶν ἐκποιηθέντων, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 90 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 3033/54 «περὶ τῶν ἐσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν οἰκοπέδων».
Κ.Δ. 16	41423	23.5.73	«Κοινοποίησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 1143/1973 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας».
Κ.Δ. 18	43625	5.6.73	«Περὶ τοῦ εὐπρεπισμοῦ τῶν Κοιμητηρίων».
Κ.Δ. 19	44449	5.6.73	«Φόροι – τέλη – δικαιώματα – εἰσφοραί. Κοινοποίησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 296/1973 γνωμοδοτήσεως τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους».
Γ.Δ. 30	41108	23.5.73	«Οἰκονομικὰ καὶ Ἐμπορικὰ τμήματα Β. Πρεσβειῶν».
Γ.Δ. 31	43146	26.5.73	«Ἐφοδιασμὸς Βιβλιοθηκῶν διὰ τῆς ἐκδόσεως «ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ».
Γ.Δ. 32	47060	8.6.73	«Τύπος ἐμβλήματος Ἑλληνικῆς Πολιτείας».
Γ.Δ. 33	47914	11.6.73	«Κατάστασις ψηφοδόχων κιβωτίων καὶ κλειθρων αὐτῶν, ἀναγκαιοῦντα ἐκλογικὰ εἴδη».

Γ.Δ.	34 48272	12.6.73	«Κοινοποίησις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9/1973 Ν.Δ. «περὶ προκηρύξεως καὶ τρόπου διενεργείας Δημοψηφίσματος ἐπὶ τῶν τροποποιήσεων τοῦ ἀπὸ 15ης Νοεμβρίου 1968 Συντάγματος».
Κ.Δ.	20 45682	12.6.73	«Δὲν ὑφίσταται ὑποχρέωσις καταβολῆς τέλους καθαριότητος διὰ τὸ κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων, ἐκτεινόμενον ἐναέριον καὶ ὑπόγειον δίκτυον τῆς Δ.Ε.Η.».
Γ.Δ.	35 49019	14.6.73	«Περὶ τῆς εἰσόδου Ἑλλήνων καὶ ξένων ἀνταποκριτῶν εἰς τὰ τμήματα ψηφοφορίας κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Δημοψηφίσματος».
Γ.Δ.	36 49257	15.6.73	«Ἀναστολὴ χορηγήσεως κανονικῶν ἀδειῶν».
Γ.Δ.	37 49397/4002	14.6.73	«Περὶ χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον 1973 εἰς τοὺς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς συνταξιούχους».
Κ.Δ.	17 32128	31.5.73	«Περὶ ἐκτελέσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἔργων (ἀνέγερσις Ἡρῴων)».
Γ.Δ.	40 49790/4211	22.6.73	«Περὶ καταβολῆς εἰς τοὺς συνταξιούχους τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Ἱδρυμάτων καὶ Ν.Π.Δ.Δ. προσθέτου ἡμισείας συντάξεως μηνὸς Αὐγούστου 1973».
Γ.Δ.	41 49051	20.6.73	«Περὶ χρησιμοποιήσεως παλαιῶν ἐντύπων, τίτλων κ.λπ....».

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Π. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Π.Δ. ὑπ' ἀριθ. 14/1973

«Περὶ ἀποσπάσεως τῆς Κοινότητος Καλλιθέας Ὀλυμπίας ἐκ τοῦ Εἰρηνοδικείου Κρεστένων τοῦ Πρωτοδικείου Ἠλείας καὶ ὑπαγωγῆς αὐτῆς εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἀνδριτσαίνης τοῦ Πρωτοδικείου Κυπαρισσίας».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Α', φ. 129/16.6.73)

ΥΠΟΥΡΓ. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀριθ. 7471/8.5.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Ροδόπης

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἀνασυνταχθέντος Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Μαρωνείας Ν. Ροδόπης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 587/22.5.73)

Ἀριθ. 7473/8.5.1973 Ἀπόφασις Νομάρχου Ροδόπης

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἀνασυνταχθέντος Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Ἰάσμου Ν. Ροδόπης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 587/22.5.73)

Ἀριθ. 6152/3.5.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Ροδόπης

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀνασυνταχθέντος Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Σάντας Νομοῦ Ροδόπης».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 592/22.5.73)

Ἀριθ. Δ.Ε.8825/10.5.73 Ἀπόφασις Νομάρχου Δωδεκανήσου

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κοινότητος Τριάντα Ν. Δωδεκανήσου».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 598/24.5.73)

Ἀριθ. 7811/Φ.23/953/9.5.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Καισαριανῆς Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 602/24.5.73)

Ἀριθ. 8136/Φ.23/982/11.5.73 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Νέας Σμύρνης Ἀττικῆς».

(Ἐφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 602/24.5.73)

'Αριθ. 7879/Φ.23/962/9.5.73 'Απόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Χαϊδαρίου 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 602/24.5.73)

'Αριθ. 7881/Φ.23/959/9.5.73 'Απόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Π. Φαλήρου 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 602/24.5.73)

'Αριθ. Α.8818/366/16.5.73 'Απόφασις Ὑπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ καὶ Οἰκονομικῶν

«Περὶ ὑπαγωγῆς Κοινοτήτων τῶν Νομῶν Κοζάνης, Αἰτωλοακαρνανίας, 'Ιωαννίνων καὶ τῆς Νήσου Μυκόνου εἰς τὴν χωρικὴν ἁρμοδιότητα ἑτέρων Οἰκονομικῶν 'Εφοριῶν».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 607/26.5.73)

'Αριθ. ΕΣ 6237/10.5.73 'Απόφασις Νομάρχου Φλωρίνης

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Φλωρίνης».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 615/30.5.73)

'Αριθ. 7718/Φ.23/947/9.5.73 'Απόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Παιανίας 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 626/2.6.73)

'Αριθ. 8006/Φ.23/972/11.5.73 'Απόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Μαινεμένης τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 626/2.6.73)

'Αριθ. 8005/Φ.23/973/11.5.73 'Απόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Καστορίας».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 626/2.6.73)

'Αριθ. 4191/Φ23/531/13.3.73 'Απόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Νικαίας Πειραιῶς».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 347/20.3.73)

'Αριθ. οἰκ. 4572/Φ23/583/13.3.73 'Απόφασις Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Πειραιῶς».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 347/20.3.73)

'Αριθ. 13532/1077/17.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας

«Περὶ περαιτέρω παρατάσεως ἰσχύος τῆς ἀπὸ 17 'Ιουλίου 1965 Σ.Σ.Ε. προσωπικοῦ καθαριότητος Δήμου 'Αγ. 'Αναργύρων Νομοῦ 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 347/20.3.73)

'Αριθ. 13531/1076/17.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας

«Περὶ περαιτέρω παρατάσεως ἰσχύος τῆς ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου 1968 Σ.Σ.Ε. προσωπικοῦ καθαριότητος Δήμου Γαλατσίου Νομοῦ 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 347/20.3.73)

'Αριθ. 13504/1067/18.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας

«Περὶ δημοσιεύσεως εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀπὸ 7 Μαρτίου 1973 Σ.Σ.Ε. τῶν 'Εργατ/τῶν Δήμου Δάφνης Νομοῦ 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 347/20.3.73)

'Αριθ. Η/730/25.1.73 'Απόφασις Νομάρχου 'Αργολίδος

«Περὶ κηρύξεως Κοινοτήτων τοῦ Ν. 'Αργολίδος, ὡς ἀκριδοπλήκτων».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 350/20.3.73)

'Αριθ. 5691/7.3.73 'Απόφασις Νομάρχου 'Αρκαδίας

«Περὶ ἀνακλήσεως παγίας ἐπιχορηγήσεως ΤΥΔΚ Νομοῦ 'Αρκαδίας».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 350/20.3.73)

'Αριθ. Β.16602/6.3.73 'Απόφασις Νομάρχου Λαρίσης

«Περὶ ἐγκρίσεως ἀποφάσεως, περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Δήμου Τυρνάβου Νομοῦ Λαρίσης».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 350/20.3.73)

'Αριθ. Μ.Ε.871/3.3.73 'Απόφασις Νομάρχου Φθιώτιδος

«Περὶ συστάσεως ἐρανικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῷ Δήμῳ Λαμιέων, διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὑπὸ ἀνέγερσιν νέου 'Ιεροῦ Ναοῦ 'Αγίου 'Αθανασίου, Πατριάρχου 'Αλεξανδρείας».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 353/21.3.73)

'Αριθ. Κ.Υ.3282/20.4.73 'Απόφασις Νομάρχου Κυκλάδων

«Περὶ καθορισμοῦ θέσεως ὑπεδαφίου διαθέσεως τῶν λυμάτων τῶν συνοικισμῶν Προδρόμου καὶ Μαρμάρων τῆς Κοινότητος 'Αρχιλόχου Πάρου».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 541/10.5.73)

'Αριθ. 7220/Φ23/909/25.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Καλαμάτας Ν. Μεσσηνίας».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 544/10.5.73)

'Αριθ. 7121/Φ23/894/25.4.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Χολαργοῦ Ν. 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 544/10.5.73)

'Αριθ. 10179/24.4.73 'Απόφασις Νομάρχου Σερρῶν

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Παλαιοκώμης Ν. Σερρῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 544/10.5.73)

'Αριθ. 10178/24.4.73 'Απόφασις Νομάρχου Σερρῶν

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Λιμνοχωρίου Ν. Σερρῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 544/10.5.73)

'Αριθ. 6675/Φ.23/845/25.4.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Γλυφάδας 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 545/10.5.73)

'Αριθ. 35424/21.4.73 'Απόφασις Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν

«Περὶ καθορισμοῦ κριτηρίων χαρακτηρισμοῦ ὡς ἀπόρων Κοινοτήτων διὰ τὸ ἔτος 1973».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 545/10.5.73)

'Αριθ. ΔΜ 43274/24.4.73 'Απόφασις Νομάρχου 'Αττικῆς Διαμέρισμα 'Ανατ. 'Αττικῆς

«Περὶ συστάσεως ἐρανικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ 'Αγίου Δημητρίου Ψυχικοῦ 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 548/10.5.73)

'Αριθ. 6676/Φ23/846/21.4.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Γλυφάδας 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 549/10.5.73)

'Αριθ. 7036/Φ23/883/21.4.73 'Απόφασις Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Νικαίας 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 549/10.5.73)

'Αριθ. 9338/9.5.73 'Απόφασις Νομάρχου Βοιωτίας

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Κοινότητος Θεσπιῶν Νομοῦ Βοιωτίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 550/11.5.73)

'Αριθ. ΕΣ. 7503/2.5.73 'Απόφασις Νομάρχου Αἰτωλίας καὶ 'Ακαρνανίας

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Κοινότητος Φυτειῶν Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 551/11.5.73)

'Αριθ. 1207/Φ.23/150/24.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Αἰγάλεω 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 560/11.5.73)

'Αριθ. Θ.4383/18.4.73 'Απόφασις Νομάρχου Ζακύνθου

«Περὶ διαλύσεως Συνδέσμου Κοινοτήτων δι' ὕδρευσιν ἐν τῷ Νομῷ Ζακύνθου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 561/11.5.73)

'Αριθ. 7441/Φ.23/928/4.5.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἄρσεως κυκλοφορίας αὐτοκινήτων τοῦ Δήμου Πειραιῶς καὶ ἐκποιήσεώς των ὑπὸ τοῦ ΟΔΙΣΥ».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 582/18.5.1973)

'Αριθ. 21908/2372/16.5.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας

«Περὶ δημοσιεύσεως εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀπὸ 4 Μαΐου 1973 Σ.Σ.Ε. τῶν ἐργατ/τῶν καθαριότητος καὶ νεκροταφείων τῶν Δήμων Ν. Λιοσίων, 'Αγ. 'Αναργύρων, Α. Λιοσίων, Καματεροῦ, Γαλατσίου, 'Αχαρνῶν καὶ Πετρουπόλεως».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 583/18.5.73)

'Αριθ. ΔΗ/805/9.5.73 'Απόφασις Νομάρχου 'Ιωαννίνων

«Περὶ δωρεᾶν παραχωρήσεως παλαιοῦ διδακτηρίου δημοτικοῦ σχολείου Χιονιάδων 'Ιωαννίνων εἰς τὴν ὁμώνυμον Κοινότητα, πρὸς στέγασιν τοῦ Κοινοτικοῦ Γραφείου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 583/18.5.73)

'Αριθ. 7470/8.5.73 'Απόφασις Νομάρχου Ροδόπης

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἀνασυνταχθέντος 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος 'Αγίων Θεοδώρων Ν. Ροδόπης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 584/10.5.73)

'Αριθ. 34989/2053/5.5.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν

«Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δημοτικοῦ 'Ωδείου Λαρίσης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 585/19.5.73)

'Αριθ. 5295/Φ.23/674/31.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Μυριναίων Ν. Λέσβου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 445/13.4.73)

'Αριθ. 5626/Φ.23/712/31.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Καλλιθέας 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 445/13.4.73)

'Αριθ. 5770/Φ.23/726/31.3.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου 'Ηλιουπόλεως 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 445/13.4.73)

'Αριθ. 9252/2.4.73 'Απόφασις Νομάρχου Σερρῶν

«Περὶ ἀνασυστάσεως Συνδέσμου Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοῦ Σερρῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 445/13.4.73)

'Αριθ. Α.5420/24.3.73 'Απόφασις Νομάρχου Λακωνίας

«Περὶ καθορισμοῦ παγίας ἐπιχορηγήσεως δι' ἔξοδα καθαριότητος τῆς Τεχνικῆς 'Υπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων (Τ.Υ.Δ.Κ.) τῆς Νομαρχίας Λακωνίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 446/13.4.73)

'Αριθ. Ε. 4414/3.4.73 'Απόφασις Νομάρχου Ξάνθης

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Σατρῶν Νομοῦ Ξάνθης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 455/16.4.73)

'Αριθ. 5961/Φ.23/750/4.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας δωρηθέντος αὐτοκινήτου εἰς τὸν Δῆμον 'Αμφιλοχίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 458/16.4.73)

'Αριθ. 2564/28.2.73 'Απόφασις Νομάρχου Εὐρυτανίας

«Περὶ ἱδρύσεως Συνδρέσμου Κοινοτήτων Τοπολιάνων καὶ Βελαόρας Νομοῦ 'Εὐρυτανίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 458/16.4.73)

'Αριθ. Ε. 4415/6.4.73 'Απόφασις Νομάρχου Ξάνθης

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Κοινότητος Μύκης Ν. Ξάνθης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 458/16.4.73)

'Αριθ. 6112/Φ.23/767/7.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας δωρηθέντος αὐτοκινήτου εἰς τὸν Δῆμον 'Ηγουμενίτσης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 475/20.4.73)

'Αριθ. 6029/Φ.23/753/1973 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Ζωγράφου 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 475/20.4.73)

'Αριθ. 6473/Φ.23/812/11.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Κερατσινίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 475/20.4.73)

'Αριθ. Γ4/315/2.4.73 'Απόφασις 'Υπουργῶν 'Εσωτερικῶν, Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν καὶ Δημοσίων "Εργων

«Περὶ ὅρων ἱδρύσεως Κοιμητηρίων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β' φ. 476/20.4.73)

'Αριθ. Α.12.793/9.4.73 'Απόφασις Νομάρχου 'Αχαΐας

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Καραϊῖκων Ν. 'Αχαΐας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 480/21.4.73)

'Αριθ. Β. 27881/10.4.73 'Απόφασις Νομάρχου Λαρίσης

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Κοινότητος Μαρμαρίνης Ν. Λαρίσης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 480/21.4.73)

'Αριθ. Β. 26275/10.4.73 'Απόφασις Νομάρχου Λαρίσης

«Περὶ τροποποιήσεως 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Κοινότητος Νικαίας Ν. Λαρίσης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 480/21.4.73)

'Αριθ. 8845/3470/12.4.73 'Απόφασις 'Υπουργῶν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ καὶ 'Εσωτερικῶν

«Περὶ συστάσεως παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ 'Αττικῆς Γραφείου Στατιστικῆς τῆς 'Εθνικῆς Στατιστικῆς 'Υπηρεσίας τῆς 'Ελλάδος».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 487/26.4.73)

'Αριθ. 6381/Φ.23/802/11.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Φλωρίνης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 492/2.5.73)

'Αριθ. 5870/Φ.23/731/7.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Μυτιλήνης Ν. Λέσβου».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 492/2.5.73)

'Αριθ. 6175/Φ.23/772/7.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου 'Ηλιουπόλεως 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 492/2.5.73)

'Αριθ. 38369/1079/14.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν

«Περὶ παρατάσεως ὑπερωριακῆς ἐργασίας προσωπικοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 503/2.5.73)

'Αριθ. 6472/Φ.23/813/11.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Μοσχάτου».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 504/3.5.73)

'Αριθ. 6632/Φ.7/838/14.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 504/3.5.73)

'Αριθ. Δ.Ε. 259620/11.4.73 'Απόφασις Νομάρχου 'Αττικῆς (Διαμέρισμα 'Ανατ. 'Αττικῆς)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Παπάγου Ν. 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 513/5.5.73)

'Αριθ. 6380/Φ.23/803/11.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Χαλανδρίου 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 514/5.5.73)

'Αριθ. 1290/Φ.23/163/26.1.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τῆς Κοινότητος Ραφήνας Ν. 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 514/5.5.73)

'Αριθ. Α. 10171/14.4.73 'Απόφασις Νομάρχου Τρικάλων

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Καλαμπάκας τοῦ Νομοῦ Τρικάλων».

('Εφ. Κυβ. Ταῦχ. Β', φ. 516/5.5.73)

'Αριθ. 6526/Φ.23/820/18.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Ρόδου Δωδεκανήσου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 519/5.5.73)

'Αριθ. 6818/Φ.23/863/18.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Βούλας Ν. 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 519/5.5.73)

'Αριθ. 9028/20.4.73 'Απόφασις Νομάρχου Βοιωτίας

«Περὶ ἐπιβολῆς περιορισμῶν εἰς τὰς ἀντλήσεις ὑπογείων ὑδάτων εἰς Δῆμον Θηβαίων Ν. Βοιωτίας».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 519/5.5.73)

'Αριθ. 11910/17.4.73 'Απόφασις Νομάρχου Θεσσαλονίκης

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Κοινότητος Μαινεμένης Ν. Θεσσαλονίκης».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 521/7.5.73)

'Αριθ. 6846/Φ.23/872/18.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου Καρπενησίου».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 524/7.5.73)

'Αριθ. Α/Φ.16/41594/4218 π.ἔ./24.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ Πολιτισμοῦ καὶ 'Επιστημῶν

«Περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς τόπου ἱστορικοῦ καὶ ἰδιαιτέρου φυσικοῦ κάλλους περιοχῆς τῆς Κοινότητος Σπηλαίου Γρεβενῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 526/8.5.73)

'Αριθ. ΥΓ/1581/19.4.73 'Απόφασις Νομάρχου Γρεβενῶν

«Περὶ μεταβιβάσεως εἰς Κοινότητα Βατολάκου Νομοῦ Γρεβενῶν κοινοχρήστων συνεταιρικῶν ἐκτάσεων».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 528/8.5.73)

'Αριθ. 6603/Φ.23/828/14.4.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τοῦ Δήμου 'Ηρακλείας Ν. Σερρῶν».

('Εφ. Κυβ. Τεῦχ. Β', φ. 529/8.5.73)

'Αριθ. 8004/Φ.23/974/11.5.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντος αὐτοκινήτου ὑπὸ τῆς Κοινότητος Κρύας Βρύσης τοῦ Νομοῦ Πέλλης».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 648/7.6.73)

'Αριθ. 8219/Φ.23/1001/15.5.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Πατρέων».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 649/7.6.73)

'Αριθ. 8220/Φ.23/1000/15.5.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου 'Ηρακλείου Κρήτης».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 649/7.6.73)

'Αριθ. 7720/Φ.23/945/15.5.73 'Απόφασις 'Υπουργοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ

«Περὶ ἐγκρίσεως κυκλοφορίας ἀγορασθέντων αὐτοκινήτων ὑπὸ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 649/7.6.73)

'Αριθ. 11124/28.5.73 'Απόφασις Νομάρχου Εὐβοίας

«Περὶ ἐγκρίσεως νέου 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ Δήμου Χαλκιδέων Ν. Εὐβοίας».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 662/12.6.73)

'Αριθ. Δ. ΕΣ. 9811/5.6.73 'Απόφασις Νομάρχου 'Αττικῆς (Διαμέρισμα Δυτικῆς 'Αττικῆς)

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ 'Εσωτερικῆς 'Υπηρεσίας Δήμου Χαϊδαρίου Ν. 'Αττικῆς».

('Εφ. Κυβ. Ταχ. Β', φ. 670/13.6.73)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ Σελὶς

—'Η τριακονταπενταετία ὡς λόγος ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς 'Υπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων κατ' ἄρθρον 125 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, ὑπὸ Παν. Γαλάνη, πρωτοδίκου 507

ΕΝΩΣΙΣ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

—'Υπομνήματα καὶ ἔγγραφα τῆς Ε.Δ.Κ.Ε. καὶ Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν 511

ΕΔΚΕ 'Αριθ. Πρωτ. 1025/1973
Δημάρχου Καβάλας 17.5.1973 ἔγγραφον συγχαρητήριων
» Σερρῶν 'Αριθ. Πρωτ. 6918/1973 τηλεγράφημα
ΕΔΚΕ 'Αριθ. Πρωτ. 1063 Πρακτικὸν 24.5.1973/'Απόφασις 51η
» » » 1066 » 24.5.1973/'Απόφασις 54η
Νομαρχία Κοζάνης 'Αριθ. Πρωτ. 88199/1973
ΕΔΚΕ 'Αριθ. Πρωτ. 1152/1973 — 'Υπ. 'Εσωτ. 44495/3095/1973
» » » 1162/1973
» » » 1163/1973
Περιφ. Δ/σις Πολιτισμοῦ καὶ 'Επιστημῶν 'Αριθ. Πρωτ. 56878/ΕΠ.Π./1973
'Υπ. 'Εσωτ. 'Αριθ. Πρωτ. 47440/1973

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ – ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

—Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας 520

'Αριθ. ἀποφ. 318/1973
» » 422/1973
» » 588/1973 (ὅμοιαι 589, 590, 591/1973)
» » 592/1973
» » 593/1973 (ὁμοία 594/1973)
» » 707/1973

—Γνωμοδοτήσεις νομικῶν συμβούλων Δήμων 529

'Αριθ. Πρωτ. 1046/1973 γνωμοδότησις νομικοῦ συμβούλου Ε.Δ.Κ.Ε. Χρ. Α. Παπανδρέου

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

—'Αποφάσεις, 'Εγκύκλιοι κλπ. 'Υπουργείων καὶ 'Υπηρεσιῶν 532

'Υπ. 'Εσωτ. 'Αριθ. Πρωτ. 25293/'Εγκ. Κ.Δ. 14/1973
» » » » 32128/'Εγκ.Κ.Δ. 17/1973
» » » » 43625/'Εγκ.Κ.Δ. 18/1973
» » » » 45682/'Εγκ.Κ.Δ. 20/1973
» » » » 34931/Γ.Δ. 25/1973—'Υπ. 'Εθν. Οἰκονομίας 11920/417/1973 'Απόφασις

» » » » 26023/Γ.Δ. 26/1973
» » » » 38219/Γ.Δ. 27/1973 καὶ Πίναξ Ταχυδρ. Δ/νσεων
» » » » 35902/2064/Γ.Δ. 28/1973
» » » » 20431/Γ.Δ. 29/1973
» » » » 41108/Γ.Δ. 30/1973—Ὑπ. Ἐξωτ. 7Δ. Φ.0100/ΑΣ 1712/1973
» » » » 43146/Γ.Δ. 31/1973
» » » » 47060/Γ.Δ. 32/1973
» » » » 47914/Γ.Δ. 33/1973
» » » » 48272/Γ.Δ. 34/1973
» » » » 49019/Γ.Δ. 35/1973
» » » » 49257/Γ.Δ. 36/1973 καὶ Πίναξ Διανομῆς
» » » » 47397/4002/Γ.Δ. 37/1973 Ἀπόφασις
» » » » 49790/4211/Γ.Δ. 40/1973

—Πίναξ Ἐγκυκλίων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐκδοθεισῶν κατὰ τοὺς μῆνας Μάϊον καὶ Ἰούνιον 1973 566

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

—Πρ. Διατάγματα 568
—Ὑπουργικαὶ Ἀποφάσεις καὶ ἐγκρίσεις 568